

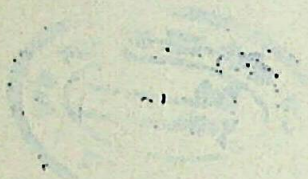
महाद्विः

४.५

गणारत्नमहोदधिः

सम्पादक—

श्री. पं० भीगसेन शर्मा वेदव्याख्याता ।

श्रीश्च

अथ गणरत्नमहोदधेः-प्रस्तावः

इदं प्रस्तुतं श्रीमता वर्द्धमाननाम्ना पण्डितवर्येणैकादशश-
सन्तर्ज्यं निर्मितम् । तत्र तेन पाणिन्यादिव्याकरणाभमतगणश-
रुचिकरकाव्यरीत्या पद्येषु निबध्य स्वयमेव सुलभासरसा
वृत्तिः सम्पादिता । साम्प्रतं यावन्ति कोशपुस्तकान्युपलभ्यन्ते
तत्र बहूनां गणशब्दानां नामापि न दृश्यते लोकेऽपि तेषां काल-
प्रवाहोत्कर्षनेन वाच्यार्थेषु क्वापि केनापि प्रचारो न क्रियते ।
अतस्तेषां गणशब्दानां मर्थबोधायैतत्पुस्तकमन्तरा नान्यच्छ-
कोमस्तीति प्राज्ञैरभ्युपगन्तव्यम् । एतदर्थमेव मयेदं पुस्तकं
तत्रित्कथंचिन्महता श्रमेणोपलभ्यानल्पश्रमेण संशोध्य
मुद्रापितम् । येन व्याकरणानामपकारः स्यादिति । पुस्तक-
मार्गद्वयाप मया न्यूनाधिकता स्पृध्या नैव कृता किन्तु

विद्वजः पाठः	पुस्तकान्तर	उपलब्धः	बाष्पान् मुद्रापितः
यजुर्वेदः क-	६३	१४४	व्यासः
राजदन्तादिः	७८	१५०	कुर्वोदिः च टिप्पण्य)
हठारादिः	८९	१५५	शिवादिः २१२
तथाहिताग्न्यादिः	९०	१५६	शुभ्रादिः २१८
तेष्टद्वन्वादिः	९३	१५७	कल्याणयादिः २२४
र्यादिः	९६	१५८	गुण्ड्यादिः २२६
नृपाक्षादादिः	९८	१६०	रेवत्यादिः २२७
राजकादिः	९९	१६१	वाकिनादिः २२८
रौश्यादिः	१०१	१६१	तिकादिः २२९
साम्नेसमितादिः	१०२	१६३	नडादिः २३२
साम्यादिः	१०५	१६४	हरितादिः २३७
किंशुकादिः	१०७	१६७	अश्ववादिः २३९
		तृतीयाध्यायः ॥	
		ब्रह्मादिः १६३	
		अनुशक्तिकादिः १६४	
		द्वारादिः १६७	

श्लोक	श्लोक	श्लोक
विदादिः २४३	मध्वादिः ३००	अपूपादिः ३५९
कुञ्जादिः २४५	चक्ररादिः ३०१	षष्ठाध्यायः ॥
गर्गादिः २४६	शौनकादिः ३०४	संशयादिः ३६०
चतुर्थाध्यायः ॥	चक्यादिः ३०६	अजादिः ३६१
यनादिः २५३	क्रमादिः ३११	ऋत्वादिः ३६२
उत्सादिः २५४	पञ्चमाध्यायः ॥	सन्तापादिः ३६३
भिक्षादिः २५७	आच्यात्मादिः ३१२	व्युष्टादिः ३६४
क्रेदारादिः २५८	नद्यादिः ३१४	चूडादिः ३६५
पाशादिः २५९	कत्त्रादिः ३१५	स्वर्गादिः ३६६
खलादिः २६०	गहादिः ३१७	उत्थापनादिः ३६७
तालादिः २६१	काश्यादिः ३२२	स्वस्तिवाचनादिः ३६८
शरादिः २६५	पलद्यादिः ३२५	देवव्रतादिः ३६९
राजन्यादिः २६७	कच्छादिः ३२७	महानास्यादिः ३७०
भौरिष्यादिः २६८	धूमादिः ३२९	अश्वदिः ३७१
ऐषुकार्यादिः २६९	सन्ध्यादिः ३३४	वंशादिः ३७२
नडादिः २७०	अशमादिः ३३५	छेदादिः ३७३
अशमादिः २७१	कथादिः ३३६	दण्डादिः ३७४
सख्यादिः २७२	प्रतिजनादिः ३३८	सुस्नातादिः ३७५
सङ्काशादिः २७४	दिगादिः ३३९	परदारादिः ३७६
मुलादिः २७५	परिमुखादिः ३४१	

हिं विद्वद्भिः प्रवृत्ता सम्यग्ज्ञात्वा शोध्या । संस्कारणा
तरेऽतोऽप्य

श्लोक

श्लोक

श्लोक

सप्तमाध्यायः ॥

तारकादिः	३८८
पृश्वादिः	३९२
दूढादिः	३९३
ब्राह्मणादिः	३९५
युवादिः	४०५
मनोज्ञादिः	४०९
इष्टादिः	४११
यवादिः	४१४
उदन्वदादिः	४१५
ज्योत्स्नादिः	४१६
पृच्छादिः	४१७
सिध्नादिः	४१८

लोनादिः	४२१
पामादिः	४२२
बलादिः	४२४
मश्यादिः	४२६
सुखादिः	४२७
पुष्करादिः	४२८
कष्यादिः	४३०
जषादिः	४३१
अशशआदिः	४३२
विमुक्तादिः	४३३
गोषदादिः	४३५
अष्टमाध्यायः ॥	
कण्डवादिः	४३७

भृशादिः	४४०
शब्दादिः	४४१
लोहितादिः	४४३
सुखादिः	४४४
ग्रहादिः	४४५
वारादिः (कपरि- कादिः)	४४६
संपदादिः	४४८
भिदादिः	४५१
नन्दादिः	४५३
पचादिः	४५५
ग्रहादिः	४५७
मूलविभुजादिः	४६०

॥ एव

प्र-

द्वितीयाध्यायः ॥

यजुर्हर्वादिः	६३
यजदन्तादिः	७८
यजहारादिः	८९
यजप्राहितान्यादिः	९०
यजतेष्टद्वन्वादिः	९३
यजार्थादिः	९६
यजपाक्षादादिः	९८
यजकादिः	९९
यजौखादिः	१०१
यजात्रेसमितादिः	१०२
यजमणादिः	१०५
यजकिंशुकादिः	१०७

अजिरादिः	१४३
पृषोदरादिः	१४४
पारस्करादिः	१५०
नश्वाहादिः	१५५
पक्षादिः	१५६
रूपादिः	१५७
सुषामादिः	१५८
गिरिनद्यादिः	१६०
क्षुभ्नादिः	१६१
तृतीयाध्यायः ॥	
ब्रह्मादिः	१६३
अनुशक्तिकादिः	१६४
द्वारादिः	१६७

वाह्वादिः	२०१
व्यासादिः	२०८
कुर्वादिः	२०८
शिवादिः	२१२
शुभ्रादिः	२१८
कल्याण्यादिः	२२४
गृह्यादिः	२२६
रेवत्यादिः	२२७
वाकिनादिः	२२८
तिकादिः	२२९
नडादिः	२३२
हरितादिः	२३७
अशवादिः	२३९

श्लोक	श्लोक	श्लोक
विदादिः २४३	मध्वादिः ३००	अपूपादिः ३५९
कुष्ठादिः २४५	उत्करादिः ३०१	षष्ठाध्यायः ॥
गर्गादिः २४६	शौनकादिः ३०४	संशयादिः ३६०
चतुर्थाध्यायः ॥	उक्थादिः ३०६	अजादिः ३६१
घनादिः २५३	क्रमादिः ३११	ऋत्वादिः ३६२
उत्सादिः २५४	पञ्चमाध्यायः ॥	सन्तापादिः ३६३
भिक्षादिः २५७	आध्यात्मादिः ३१२	व्युष्टादिः ३६४
केदारादिः २५८	नद्यादिः ३१४	चूडादिः ३६५
पाशादिः २५९	कत्त्रमादिः ३१५	स्वर्गादिः ३६६
खलादिः २६०	गहादिः ३१७	उत्थापनादिः ३६७
तालादिः २६१	काश्यादिः ३२२	स्वस्तिवाचनादिः ३६८
शरादिः २६५	पलद्यादिः ३२५	देवव्रतादिः ३६९
राजन्यादिः २६७	कच्छादिः ३२७	महानास्यादिः ३७०
भौरिक्यादिः २६८	धूमादिः ३२९	अशवादिः ३७१
ऐषुकार्यादिः २६९	सन्ध्यादिः ३३४	वंशादिः ३७२
नडादिः २७०	अशमादिः ३३५	छेदादिः ३७३
अशमादिः २७१	कथादिः ३३६	दण्डादिः ३७४
सख्यादिः २७२	प्रतिजनादिः ३३८	सुस्नातादिः ३७५
अङ्गुलादिः २७४	दिगादिः ३३९	परदारादिः ३७६
गुलादिः २७५	परिमुखादिः ३४१	प्रभूतीदिः ३७७
हिंसादिः २७८	गयनादिः ३४२	पर्पादिः ३७८
कर्णादिः २८१	ऋगादिः ३४५	वेतनादिः ३७९
तैस्तङ्गमादिः २८२	शुण्डिकादिः ३४६	उत्सङ्गादिः ३८०
वराहादिः २८४	कुलालादिः ३४७	भस्त्रादिः ३८१
कुन्दादिः २८५	देवासुरादिः ३४९	अक्षयूतादिः ३८२
अरीहणादिः २८६	शिशुक्रन्दादिः ३५०	निकटादिः ३८३
कशाशवादिः २९०	सिन्धवादिः ३५१	महिष्यादिः ३८४
कृष्यादिः २९३	शुण्डिकादिः ३५३	शक्त्यादिः ३८५
बलवजादिः २९४	कर्णादिः ३५४	छत्रादिः ३८६
काशादिः २९६	पीरवादिः ३५५	किशरादिः ३८७
वृणादिः २९८	रैवतिकादिः ३५६	
प्रेक्षादिः २९९	गवादिः ३५७	

श्लोक

श्लोक

श्लोक

सप्तमाध्यायः ॥

लोमादिः

४२१

भृशादिः

४४०

तारकादिः ३८८

पामादिः

४२२

शब्दादिः

४४१

पृश्वादिः ३९२

बलादिः

४२४

लोहितादिः

४४३

दूढादिः ३९३

मश्यादिः

४२६

सुखादिः

४४४

ब्राह्मणादिः ३९५

सुखादिः

४२७

ग्रहादिः

४४५

युवादिः ४०५

पुष्करादिः

४२८

वारादिः (कपरि-

कादिः) ४४६

मनोज्ञादिः ४०९

कष्यादिः

४३०

संपदादिः

४४८

इष्टादिः ४११

ऊषादिः

४३१

भिदादिः

४५१

यवादिः ४१४

अर्शआदिः

४३२

नन्दादिः

४५३

उदन्वदादिः ४१५

विमुक्तादिः

४३३

पचादिः

४५५

उयोत्स्नादिः ४१६

गोषदादिः

४३५

ग्रहादिः

४५७

पृच्छादिः ४१७

अष्टमाध्यायः ॥

सिध्मादिः ४१८

कण्ठवादिः

४३७

भूलविमुजादिः

४६०

वाचाम्

सर्वान्

निरूपयेत् । इत्यनवकृताः ।

निरूपयन्निश्चयाङ्गीकरिष्ये ॥ एव

प्र-

॥

३३९
३४१

आदि:

सुस्नातादि:
परदारादि:

३७१
३७२
३७३

ओ३म्

अथ

श्रीवर्धमानविरचितः स्वीयवृत्तिसहितो गणरत्नमहोदधिः ॥

सुखेनैव ग्रहीष्यन्ति गणरत्नानि यां श्रिताः ।

वृत्तिः सारभ्यते स्वीयगणरत्नमहोदधेः ॥

शास्त्रारम्भे समीहितसिद्धयेऽभिमतदेवतायां (१) ग्रन्थकृत्तमस्कारमाह ।

वाग्देवतायाः क्रमरेणवस्ते जयन्ति येषां मिषमात्रतोऽपि ।

सर्वार्थदर्शी (२) मुकुरेण तुल्यः प्रकर्षमेति प्रतिभाविलासः ॥१॥

येषां वाग्देवतायाश्चरणरेणूनां संस्पर्शमात्रेणापि निखिलपदार्थसार्थप्रति-
बिम्बहेतुः प्रतिभाविलासः सातिशयः सम्पद्यते ते जयन्तीति सम्बन्धः ।

वाचां चैव वाग्देवतेति साभिप्रायं तस्या नाम । जयन्तीति
सर्वोत्तमं । इत्यनवकृता । नमस्कार आक्षिप्यत इति तान्प्रति प्र-
दर्शयति । इति वाङ्मयार्थेषु ॥ एवं च वाग्देवतायाः शालातुरीयशकटाङ्गजचन्द्रगोमि-
त्राणां स्तुतिमाह ॥

इदानीं व्याकरणनिष्णातबुद्धीनां पूर्वाचार्याणां स्तुतिमाह ॥

शालातुरीयशकटाङ्गजचन्द्रगोमि

दिग्वस्त्रभर्तृहरिवामनभोजमुख्याः ।

मेधाविनः प्रवरदीपककर्तृयुक्ताः

प्राज्ञैर्निषेवितपदहितया जयन्ति ॥२॥

शालातुरो नाम ग्रामः । सोऽभिजनोऽस्याऽस्तीति (४) शालातुरीयस्तत्रभवत्
पाणिनिः । शकटाङ्गजः शाकटायनः । पूज्यश्चन्द्रश्चन्द्रगोमी । गोमिन् पूज्यइति

(१) देवताया इति पाठान्तरम् । (२) शब्दार्थदर्शीति पाठः (३) विद्याबोधो-
द्बोधः । (४) तूदीशालातुरवर्मेती ४ । ३ । ९४ इति सूत्रेण कृणुमत्ययः ।

गोमिन् । दिग्वस्त्रो देवनन्दी । भर्तृहरिर्वाक्पदीयप्रकीर्णकयोः कर्ता महा-
भाष्यत्रिपाद्या व्याख्याता च । वामनोऽविश्रान्तविद्याधरव्याकरणकर्ता । भोजः
सरस्वतीकण्ठाभरणकर्ता । मुख्यशब्दस्यादिवचनत्वाच्छिवस्वामिपतञ्जलिका-
त्यायनप्रभृतयो लभ्यन्ते । दीपककर्ता श्रीभद्रेश्वरसूरिः । प्रवरश्चासौ दीपक-
कर्ता च प्रवरदीपककर्ता । प्राधान्यं चास्याधुनिकवैयाकरणापेक्षया ॥ निवे-
दितं पदद्वितयं चरणारम्भद्वयं सुसिद्धलक्षणं च येषां ते तथोक्ताः ॥ इदानीं
समस्तशास्त्रोपलम्भपूर्वकं स्वग्रन्थसारतां दर्शयति ।

विदित्वा शब्दशास्त्राणि (१) प्रयोगानुपलक्ष्य च ।

स्वशिष्यप्रार्थिताः कुर्मो गणरत्नमहोदधिम् ॥३॥

शब्दशास्त्राणीति (२) पाणिन्यादिविरचितानि सोपनिबन्धानि । प्रयो-
गान् महाकाव्योपनिबद्धानि लक्ष्याणि । लक्ष्यं लक्षणं च सम्यग् ज्ञात्वा गण-
रत्नमहोदधिनामानं ग्रन्थं स्वविनेयैरभ्यर्थिताः कुर्मः पद्यबन्धेन रचयामः (३) ॥

अथ गणानाह (४) ।

च वा हाहैवैवं नह नहि नवा नो चन हि है

स्वधा स्वाहा रै वै यदि यदुत ननु

नताहो हा ही हे किमुतः

भगो भो हंहो हो इति ह नु सहामा ननु नत्रः ॥४॥

च । इत्यग्वाचयसमाहारेतरसमुच्चयविनियोगतुल्ययोगितावधारणहेतु-
षु (५) ॥ भिक्षामट गां चानय ॥ पाणी च पादौ च । पाणिपादम् ॥ लक्षश्च
न्यग्रोधश्च । लक्षन्यग्रोधौ ॥ पचति च पठति च चैत्रः ॥ अहं च त्वं च पुत्रः
गच्छावः ॥ कृतं च गर्वाभिमुखं मनस्त्वया । किमन्यदेवं निहताश्च नो द्विषः ॥

अतीतः पन्थानं तव च सहिमा वाङ्मनसयो—

रतद्रव्यावृत्त्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।

(१) सर्वशास्त्राणि—इति पा० । (२) सर्वशास्त्राणि—इति—पा० (३) ग्रन्थं
स्वशिष्यार्थं विदधमइत्यर्थः । स्वशिष्यैः कुमारपालहरिपालमुनिचन्द्रप्रभृतिभिः
प्रार्थिताः ॥ (४) अधुनावसरप्राप्तान् गणनाह । (५) सर्वत्राभिधेयक्रमेणो-
दाहरणानि ।

स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः—

पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥

हे देव यस्तव महिमा स वाङ्मनसयोः पन्थानं मार्गमतीत एव । उल्ल-
ङ्घितवानेवेत्यर्थः । ग्रामश्च गन्तव्यः शीतञ्च । शीतात् कथं गम्यतइत्यर्थः ॥
पादपूरणेऽपि । भीमः पार्थस्तथैव च ॥ वा विकल्पानवकृत्युपमानद्वन्द्वस-
मुच्चयेषु ॥ यवैर्वा ब्रीहिभिर्वा यजेत ॥ शस्त्रवेदमधिगम्य तरवतः कस्य वेह
भुजवीर्य्यशालिनः ॥ जातां मन्ये तुहिनमथितां पद्भिर्नीं वान्यरूपासु ॥ सा
वा शम्भोस्तदीया वा मूर्त्तिर्जलमयी सम । न तृतीयेत्यर्थः ॥ वायुर्वा दहनो
वा ॥ ह । अह । इति विनियोगे । त्वं ह ग्रामं गच्छ । अयमहारणं गच्छतु ॥
आचारातिक्रमेऽपि । स्वयं ह ओदनं भुङ्क्ते । उपाध्यायं सक्तून् पाययति ॥
स्वयमह रथेन याति । उपाध्यायं पदातिं गमयति ॥ हः पादपूरणेऽपि ।
इति ह स्माहुराचार्याः । अह शब्दः पूजायामपि भवति । यथा । अह मा-
णवको भुङ्क्ते ॥ क्षेमार्थेऽपि शाश्वतः ॥ एव । इति नियमानियमौपस्योत्प्रे-
क्षासु । अहमेव स्वयमिदं वदामि ॥ अद्येव ॥ इहेव ॥ श्रीस्तवैव मेऽस्तु ॥ तमेव
मेनादुहितुः कथञ्चिद्विवाहदीक्षातिलकं चकार । तमेवेति मनोरथमिवेत्यर्थः ॥
क्वेव भोक्ष्यसे । इत्यनवकृतावित्येके ॥ एवमिति प्रकृतपरामर्शप्रकारे वार्थो-
पदेशनिर्देशनिश्चयाङ्गीकरैवार्थेषु ॥ एवंवादिनि देवर्षौ ॥ एवं कुरु ॥ मैवं
संस्थाः ॥ अग्निरेवं विप्रः ॥ एवं पठ ॥ एवं तावत् ॥ एवमेतत् कः सन्देहः ॥
एवं कुर्मः ॥ आहार्यमेवं सृगनाभिपत्त्रनियानशेषेण तयोर्विशेषः ॥ नह । इति
प्रत्यारम्भे । नह भोक्ष्यस इति ॥ नहि । नवा । नो । इति निषेचे ॥ नहि नहि
महिमानं प्राप्य वृष्यन्ति भूपाः ॥ यद्वा । अभ्यासी हि कर्मणां कौशलमाव-
हति । नहि सकृन्निपातमात्रेणोदविन्दुरपि ग्रावणि निम्नतामादधाति । अ-
सकृदित्यर्थः ॥ नवा कुर्यात् ॥ व्यञ्जनमस्वरं परं वर्णं नयेत् । यद्वा । अविप्र
इव भाषसे । विप्रवन्न ब्रूष इत्यर्थः ॥ दददपि गिरमन्तर्बुध्यते नो मनुष्यः ॥
चनेति चिदर्थे । किमो विभक्तिप्रत्ययान्तात् परएव चास्य प्रयोगो भवति ।
तद्यथा । कञ्चन । काचन । किञ्चन । केचन । क्वचन । कदाचन । कथञ्च-
नेति ॥ हि । इति स्फुटार्थनिश्चयहेतुषु । कोह्यबालिशो हस्तगतं पादगतं
कुर्यात् ॥ दाक्ष्यं हि सद्यः फलदं यदग्रतश्चखाद दासेरयुवा वनावलीम् ॥

अग्निरिहास्ति धूमो हि दृश्यते ॥ यो हि दीर्घासिताक्षस्येत्यादौ पादपूरणवि-
 शेषावधारणादावपि ॥ है । इति सम्बोधने । है देवदत्त ! ॥ श्लाघाविस्मय-
 योरपि ॥ स्वधा । स्वाहा । इति पितृदेवतासम्प्रदानयोः । स्वधा पितृभ्यः ।
 स्वाहाऽग्नये ॥ रै । इत्यनादरदानयोः । त्वं ह रै किं करिष्यसि ॥ रै करोति ।
 दानं ददातीत्यर्थः ॥ वै । इति पादपूरणे । यो वै युवाप्यधीयानस्तं देवाः
 स्थविरं विदुः ॥ बृहस्पतिर्वै देवानां पुरोहितइति विशेषेऽपि ॥ यदि । इति
 पक्षान्तरे । यदि शमः किं तपसेति (१) ॥ यदुत । इति वाक्यार्थनिर्देशे । स त्वया
 वाच्यो यदुतेहागम्यताम् ॥ नूनमिति तर्कनिश्चययोः । नूनं शरत् प्रफुल्ल
 हि काशाः ॥ नूनं सा तव प्रियेति ॥ उत्प्रेक्षायामपि ॥ नहि कमिति निषे-
 धे । अस्ति ते किञ्चित् । न हि कमिति ॥ उताहो । इति वितर्के । गौरयमुताहो
 गवय इति ॥ हा । इति विस्मयविषादशुग्गुप्सार्त्तिषु । हा लब्धं पाटलि-
 पुत्रम् ॥ कन्यान्तःपुरमेव हा प्रविशति क्रुद्धो मुनिर्भागवतः ॥ हा प्रिये जान-
 कि ! ॥ हा देवदत्त ! ॥ हा हतोऽस्मि मन्दभाग्यः ॥ ह्री । इति विस्मयविषा-
 दयोः । हत विधिललितानां ह्री विचित्रो विपाकः ॥ शतकृत्वोऽप्यधीयाना
 ह्री न विद्मो जडा वयम् ॥ हे । इति सम्बोधने । हे देवदत्तेति ॥ श्लाघावि-
 स्मययोरपि ॥ किमुत । इति किं पुनरर्थेऽतिशये पक्षान्तरे च ॥ प्राकृतोपि
 पुमान्नावसन्तव्यः किमुत राजेति । किमुत ब्रह्मविन्नेभिः ॥ किमल रज्जुः
 किं ॥ ३४१ | परदारदिः ३७२

मगो भो हंहो हो इति ह नु सहामा ननु नत्रः ॥४॥

च । इत्यन्वाचयसमाहारेतरस्समुच्चयविनियोगतुल्ययोगितावधारणहेतु-
 बु (५) ॥ भिक्षासट गां चानय ॥ पाणी च पादौ च । पाणिपादम् ॥ सक्षश्च
 न्यग्रोधश्च । सक्षन्यग्रोधौ ॥ पचति च पठति च चैत्रः ॥ अहं च त्वं च पुत्र
 गच्छावः ॥ कृतं च गर्वाभिमुखं मनस्त्वया । किमन्यदेवं निहताश्च नो द्विषः ॥

अतीतः पन्थानं तव च सहिमा वाङ्मनसयो—

रतद्व्यावृत्त्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।

(१) सर्वशास्त्राणि—इति पा० । (२) सर्वशास्त्राणि—इति—पा० (३) ग्रन्थं
 स्वशिष्यार्थं विदधन् इत्यर्थः । स्वशिष्यैः कुमारपालहरिपालमुनिचन्द्रप्रभृतिभिः
 प्रार्थिताः ॥ (४) अधुनावसरप्राप्तान् गणनाह । (५) सर्वत्राभिधेयक्रमेणो-
 दाहरणानि ।

कारणात् फलयोगस्य वृत्तं स्यादाधिकारिकम् ।

तस्योपकरणार्थन्तु कीर्त्यते ह्यानुषङ्गिकम् ॥

आनुषङ्गिकमपि कीर्त्यत इत्यर्थः ॥ गृह्णीध्वं व्याकरणम् । मृशं तु दुर्ज्ञेयम् ॥
तथा । इति समुच्चयाभ्युपगमनिर्दर्शनसादृश्येषु । देवदत्तो ब्रजतु । तथा
यज्ञदत्तः ॥ तथेति स प्रतिज्ञाय ॥ तथा हि ते शीलमुदारदर्शने ॥ इदमपि
तथेति ॥ भगो । भोः । हंहो । हो । इति सम्बोधने । भगो ब्राह्मणाः । भोः
शूद्राः । हंहो पान्य ! किमाकुलः । दुःसहो हो वियोग इति ॥ इतिह । इति
लोकप्रवादागमयोः । इतिहाकरोत् ॥ इतिह चकार ॥ इतिह स्तोपाध्या-
यो ब्रूते पुनर्वसुरात्रेय इति ॥ नु इति प्रश्नप्रतिवचनोपमानवितर्कोत्प्रेक्षावि-
षादपादपूरणेषु । की नु ? वाचनीरयत्यन्तरिक्षे ॥ अकार्षीः ? कटं देवदत्त !
अयं नु करोमि भोः ॥ वृक्षस्य नु ते पुरुहूतवयाः ॥ अहिर्नु रज्जुर्नु ॥ रज्जिता
नु विविधास्तरुशैला नामितं नु गगनं स्थगितं नु ॥ क्व नु मां त्वदधीनजी-
विताम् । आख्यास्यामि नु ते । इति ॥ सह । अमा । इत्येकक्रियादि (१) योगे ।
पुत्रेण सहाधीते । पुत्रेण सह पण्डितः । पुत्रेण सह धनवानिति ॥ अमा
सह भवतीत्यन्तात्यः ॥ सामीप्येऽप्यमा ॥ ननु । इति परमताक्षेपानुज्ञैषणापृ-
ष्टप्रतिवचनप्रश्ननयेषु । ननु वक्तृविशेषनिःस्पृहा गुणगृह्या वचने विपश्चितः ॥
अथानिर्देशनिश्चयाङ्गीकोरवीचेषु ॥ सारासारविवेचिकाः ॥ नन्वनुजानीहि
मंस्थाः ॥ अग्निरेवं विप्रः ॥ एवं पठ ॥ एवं तावत् ॥ एवमेतत् कः सन्देहः
एवं कुर्मः ॥ आहार्यमेवं मृगनाभिपत्तमियानशेषेण तयोर्विशेषः ॥ नह । इति
प्रत्यारम्भे । नह भोक्ष्यस इति ॥ नहि । नवा । नो । इति निषेधे ॥ नहि नहि
नहिमानं प्राप्य वृष्यन्ति भूपाः ॥ यद्वा । अभ्यासो हि कर्मणां कौशलमाव-
हति । नहि सकृन्निपातमात्रेणोदविन्दुरपि ग्रावणि निम्नतामादधाति । अ-
सकृदित्यर्थः ॥ नवा कुर्यात् ॥ व्यञ्जनमस्वरं परं वर्णं नयेत् । यद्वा । अविप्र
इव भाषसे । विप्रवन्न ब्रूष इत्यर्थः ॥ दददपि गिरमन्तर्बुध्यते नो मनुष्यः ॥
चनेति चिदर्थे । किमो विभक्तिप्रत्ययान्तात् परएव चास्य प्रयोगो भवति ।
तद्यथा । कश्चन । काचन । किंचन । केचन । क्वचन । कदाचन । कथंच-
नेति ॥ हि । इति स्फुटार्थेनिश्चयहेतुषु । केह्यबालिशो हस्तगतं पादगतं
कुर्यात् ॥ दाक्ष्यं हि सद्यः फलदं यदग्रतश्चखाद दासेरयुवा वनावलीम् ॥

किंस्त्रिदिति वितर्कः । स्थाणुरयं किंस्त्रित् पुरुषः ॥ प्रत्युत । इत्युक्तवै-
परीत्ये । न दोषः पुनरुक्तेऽपि प्रत्युतेयमलङ्क्रिया ॥ यच्च । इत्येतदनवल्ल-
प्त्यमर्षगर्हार्थेषु । नावकल्पयामि । न सर्वयामि । गर्हामहे । आश्चर्यं यच्च
तत्रभवान् वृषलं याजयेदिति ॥ कच्चन । इति कामप्रवेदने । कच्चन जीवति
ते माता ॥ न । इति निषेधोपमानयोः । आसवः प्रतिपदं प्रमदानां नैक-
रूपरसतामिव भेजे ॥ सृगो न भीम इति । अयमुपमानवाची छन्दस्येव । स
चोपमानपदात्पर एव ॥ कनित्यनर्थकः पादपूरणे(१) । शिशिरं जीवनाय कम् ॥
सत्रा । समम् । साकम् । सार्धमिति सहवत् (२) ॥ जातु । इति कदाचिदर्थः ।
न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ॥ कृतमिति निवारणनिषेधयोः ।
वत्स कृतं साहसेन ॥ कृतं पुरुषशब्देन जातिमात्रावलम्बिना ॥ यदा । इति
हेतौ । यदा जनैः सर्वगतस्त्वमुच्यते इति ॥ वदि । इति कृष्णपक्षे ॥ वदिति
वियोगपादपूरणयोः ॥ वडिति टान्तं प्रशंसायां श्रीभोजः ॥ क्रमिति स्त्रीणां
विकारवचने । ऊं नाहमेवं वेद्मि ॥ आहो । इति वितर्कं यद्यर्थं च । स्था-
णुरयमाहो पुरुषइति ॥

अब्धेरम्भः स्थगितभुवनाभोगपातालकुक्षेः,

पोतोपायादिह हि बहवो लङ्घनेऽपि क्रमन्ते ।

आहो रिक्तः कथमपि नृपः । यदि नृपः इति प्रकृतान्यथात्वे । विप्रोऽसि यदि नाम
भुवः ॥ कथं नाम । इत्याश्चर्यार्थं इति केचित् ।

महावाताहतिभ्रान्तमेघमालातिपेलवैः ।

कथं नाम महात्मानो ह्रियन्ते विषयारिभिः ॥

इवाइतीषदर्थोपमोत्प्रेक्षावाक्यालङ्कारेषु । कडारइवायम् । चन्द्रइव सुखम् ।
लिम्पतीव तमोऽङ्गानि । कथमिवैतद्गविष्यति ॥ तु । इति विशेषावधारणपू-
जाव्यावृत्तिपादपूरणार्थहेतुषु । मिष्टं पयो मिष्टतरं तु दुग्धम् । आत्माद-
यस्तु प्रमेयम् । यद्वा । भीमस्तु पाण्डवानां रौद्रः । यस्तु माणवको भुङ्क्ते ।
त्वं तु किं करिष्यसि । आख्यास्यामि तु ते ॥

(१) यदि वैत्यपि । यदिवा स्मृर्बहून्यपि ।

यावज्जीवमधीते ॥ आहोस्विदित्याहोवत् ॥ किल । इत्यागमारुचिन्त्यक्र-
रणसम्भाव्यहेत्वलीकेषु । जघान कंसं किल वासुदेवः । एवं किल केचिद्व-
दन्ति । त्वं किल येत्स्यसे । पार्थः किल विजेष्यते कुरुन् । स किल कवि-
देवमुक्तवान् । गोत्रस्खलितं किलाश्रुतं कृत्वा ॥ किंकिल । इति क्रोधाश्र-
द्धयोः । न मर्षयामि । न अदृधे । किंकिल तत्रभवान् वृषलं याजयिष्यति ॥ अ-
लमिति भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणनिषेधेषु । अलङ्कारः ॥ अलमस्त्यस्य घनम् ।
बह्वित्यर्थः ॥ अलं मल्लो मल्लाय ॥ अलमतिप्रसङ्गेन ॥ आलप्यालमिदं बन्धो-
र्थत्वं दारानपाहरत् । न युक्तमेतदित्यर्थः ॥ अररे । इत्यवक्षेपसम्बोधने ।
अररे महाराजं प्रति कुतः क्षत्रियाः ॥ दिष्ट्या । इत्यानन्दे । दिष्ट्या वर्धो-
महे ॥ सभाजनदर्शनप्रातिलोम्येष्टित्येके ॥ निष्पत्तौ बाह्येति केचित्पठन्ति ॥
उमिति कोपनोक्तौ । उं सैवास्मि तव प्रिया ॥ चिरस्य । इति कालभूयस्त्वे ।
चिरस्य याथार्थ्यमलम्बि दिग्गजैरिति ॥ प्रगे । इति प्रातरर्थे । प्रगे प्रबुध्यसे ॥
ते । मे । इति त्वया । मया । इत्यर्थे ॥ श्रुतं ते राजशार्दूल ॥ श्रुतं मे भर-
र्षभेति ॥ येन । तेन । इति हेतौ ॥ वितर गिरमुदारां येन मूकाः पिकाः
स्युः ॥ क्षणमवहितश्च तां दिशं येन चक्षुः प्राहिणवम् ॥ नदीं तेन जगाम ।
गमने नदीहेतुर्द्वितीयालक्षयात् ॥ तथाहि जाम्बवती हरणे ।

... नानां आपदेना निवृत्तवत्तद्विद्युत्स्य आवक्षन्मिदं (१) वभाषे । कादम्बर्याम्-
जाम् ॥ अकार्षीः कटं देवदत्त ? । ननु करोमि भोः ॥ एवं प्रश्ननययोरप्युद-
हार्यम् । विरोधोक्तौ ननुवेत्यपि पठनीयम् ॥ नञ् । इति निषेधेवदर्थाव-
क्षेपेषु । अब्राह्मणः । अब्राह्मणी । अनुदरा कन्या । अपचसि त्वं वृषलेति ॥
अकारो नञो न् इत्यत्र विशेषणार्थः ॥४॥

किंस्वित् प्रत्युत यच्च कञ्चन न कं सत्रा समं साकमः,
सार्द्धं जातु कृतं यदा वदि वदूमाहो नवै यावतः ।
आहोस्वित् किल किंकिलालमररे दिष्ट्यो चिरस्य प्रगे,
ते मे येन चिराय तेन नहवै शश्वच्छुभं कूपतः ॥५॥

(१) आदिपदेनात्र गुणद्वययोगोऽपेक्षितः ।

वाव त्वाव तुवै नुवै खलु चिराद् हेतावृतं तावतो,
मात्रायां मम हुं चिरेण पशवः प्राह्णे शुकं माकिरः ।
अन्योन्यस्य यथाकथाच वषटो मर्या स्म माञ्जाथकिं,
चेदह्नाय हयेऽय्यये नकिररे रात्रौ पुरा सीमदः ॥६॥

वाव । इत्येवार्थे । अशरीरं वाव सन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशत इति ॥
त्वाव । इति विशेषयुक्ते वावार्थे । अयं त्वाव प्रशस्यत इति ॥ तान्तावि-
सावनुमानप्रतिज्ञाप्रेषसमाप्तिष्विति केचित् । त्वावदित्यपि ॥ तुवै । इति
विशेषे । अयं तुव प्रकृष्यत इति ॥ नुवै । इति वितर्के । को नु वै गच्छती-
ति ॥ खलु । इति निषेधवाक्यालङ्कारजिज्ञासानुनयनियमनिश्चयहेतुविषा-
देषु । खलु कृत्वा । अयो खलवाहुः ॥ स खल्वधीते वेदम् ॥ न खलु न खलु
मुग्धे साहसं कर्त्ततेतत् ॥ प्रवृत्तिसाराः खलु मादृशां धियः । प्रवृत्तिसारा
एतेत्यर्थः ॥ खलु दानम् । त्वदधीनं खलु देहिनां सुखम् । न विदीर्ये कठि-
नाः खलु स्त्रियः ॥ चिरादिति चिरायार्थे । चिराद्दृष्टोऽसीति ॥ हेतौ ।
इति निमित्तार्थे । हेतौ हृष्यति ॥ ऋतमिति सत्यार्थे । ऋतं ब्रवीति ॥ ता-
वदिति तुल्ययोगितासाकल्यमानक्रमावधिषु । यावत्कार्यं तावत्कुरु । याव-
द्दत्तं तावद्भुक्तम् । त्वमेव तावत्परिचिन्तय स्वयम् । तावदधीष्व यावद्भुष्य-
से ॥ यावत्तावच्छब्दौ परस्परसापेक्षावेव शब्दशक्तिस्वाभाव्यान्निजमर्थं गम-
यतः । क्वचित्तु केवलौ (१) ॥ मात्रायामित्यल्पपरिमाणे । मात्रायां भोजकः ॥
मम । इति प्रत्यगात्मसम्बन्धे । समेत्यस्य भावो ममत्वं ममता । निर्गतो न-
मेत्यस्मादिति निर्मेसः ॥ हुमित्यनिच्छाभयस्मरणभर्त्सनकोपेषु । हुं हुं सुञ्च ।
हुं राक्षसोऽयम् । हुं स त्वमसि । हुं निर्लज्जापसरेति ॥

आः कष्टं वत ही चित्रं हुं सातदैवतानि धिक् ।

हा पितः ! क्वासि हे सुभ्रु ! बह्वेवं विललाप सः ॥

धिङ्मातः केकयि ! (२) । किं त्वयानुष्ठितमित्यर्थः ॥ चिरेण । इति चिरा-
यार्थे । चिरेण मित्रव्यसनी सुदमी दमघोषजः ॥ पशु । इति सम्यगर्थे । लोभं
न यन्ति पशु मन्यमानाः । दर्शनीयं ज्ञानं सम्यक् प्रतिपद्यमाना लोभं परि-

(१) केवलावपीति पा० (२) केकेयि-इति पा०

त्यजन्तीत्यर्थः ॥ प्राह्णे । इत्यहः प्रारम्भे । प्राह्णे गच्छति ॥ शुक्निति
 शैद्ये । शुक्नं गच्छति ॥ साकिरिति निषेधवर्जनयोः । रक्षां मे साकिः कुर्विति ॥
 सान्तं तु शाकटायनः । तथा नकिःशब्दस्य ॥ अन्योन्यस्य । इति परस्पर-
 रार्थे । अन्योन्यस्य स्मरन्ति ॥ यथाकथाच । इत्यनादरे । यथाकथाच दीयते ।
 यथाकथाच दक्षिणेति ॥ वषडिति देवहविदाने । वषडिन्द्रायेति ॥ मर्या ।
 इति सीमबन्धने । मर्या आदीयते । इति मर्यादा । सीमबन्धनेन गृह्यत
 इत्यर्थः ॥ स्म । इत्यतीते वाक्यपूरणे च । इति ह स्तोपाध्यायः कथयति ।
 अङ्ग स्म विद्वन्माणावकमध्यापयेति ॥ माङ् । सा । इति निषेधाशङ्कयोः । सा
 कार्षीत् । सा भवतु तस्य पापम् । सा भविष्यति शीतार्ता जानकी हृदय-
 स्थिता ॥ ङकारो लुङ्माङीति (१) विशेषणार्थः ॥ अथ किमित्यभ्युपगमे । देव-
 दत्त ! गच्छसि । अथ किम् ॥ चेदिति यदर्थे । शान्तिश्चेदसृतेन किम् ॥ अ-
 ह्नाय । इति शीघ्रार्थे । अह्नाय सा नियमजं क्लममुत्सर्जति ॥ ह्ये । अयि ।
 इति सम्बोधने । ह्ये जाये मनसा तिष्ठ घोरे । अयि विजहीहि दूढोपगू-
 हनम् ॥ अनुनयेऽप्ययि । अप्ययि साहसकारिणि ॥ अये । इति स्मरणे । अये
 रासो दाशरथिः ॥ नकिरित्यौपम्ये । मेघो नकिर्वर्षति ॥ प्रतिषेधवर्जनयो-
 रपि ॥ अरे । इति हीनसम्बोधने । अरे चौर ! ॥ रात्रौ । इति निशायासि-
 त्यस्यार्थे । रात्रौ वृत्तं तु द्रव्यसि । रात्रौचरः ॥ पुरा । इति प्रबन्धभविष्य-
 दासत्तिचिरातीतेषु । उपाध्यायेन पुराधीयते स्म । अविरतमपाठीत्यर्थः ॥
 गच्छ पुरादेवो वर्षति । समनन्तरं वर्षिष्यतीत्यर्थः ॥ पुरापि न नवम् । पुरा-
 णमिति ॥ कश्चिद्भविष्यत्यासत्तौ चिरेऽतीते चेति पृथगाह ॥ सीमिति सर्व-
 तोभावे । सीमादित्यो असृजत् । सर्वत इत्यर्थः ॥ अदित्याश्चर्ये । कस्तद्वेद
 यदद्भुतम् ॥६॥

श्रौषड् वौषट् प्याडहो नोहि वादः—

सुपत् कश्चिद् यत्र नेदङ्ग हन्ताः ।

त्वै न्वै छम्बट् पाडवेरे बताथो—

कुं हं हिं कद् वेदधाधो नुकं चाः ॥ ७ ॥

श्रौषट् । वौषडिति वषट्शब्दार्थे ॥ प्याडिति प्रशंसामन्त्रणयोः । प्याट्
 शीघ्रं पठति । प्याट्पाठकाः ॥ हिंसासातत्ययोरपि शाकटायनः ॥ कश्चि-

(१) माङि लुङिति पा० ।

च्चिरत्नेऽतीते काले । समीपेऽनागते चेति पृथगाह ॥ अहो । इति सम्बोध-
 नाश्चर्ययोः । अहो बत महत्कष्टं चक्षुष्मानपि याचते । अहो रूपम् अहो
 रूपमिति ॥ नोहि । इति प्रतिषेधे । नोहि पठसि त्वम् ॥ वादिति वदर्थे ।
 वादिति तु टान्तं वषडर्थे श्रीभोजः ॥ सूपदिति कूपदर्थे ॥ कच्चिदिति कच्चन-
 वत् ॥ यत्र । इति यच्चवत् ॥ नेदिति शङ्कायाम् । नेज्जिह्वायन्त्यो नरकं पतास ॥
 प्रतिषेधविचारसमुच्चयेष्विति श्रीशाकटायनः ॥ अङ्ग । इति पूजासम्बोधन-
 योः । (१) अङ्ग विद्वन्माणावकमध्यापय । तन्मन्ये क्वचिदङ्ग भृङ्गतुरुणेनास्वादि-
 ता मालती ॥ समृद्ध्युपयोगप्रातिलोभ्येष्विति श्रीशाकटायनः ॥ हन्त । इति
 हर्षानुकम्पावाक्षारम्भविषादेषु । हन्त जीविताः स्मः । पुत्रक हन्त ते धाना-
 काः । हन्त ते कथयिष्यामि । हन्त हताः पथिकगेहिन्यः ॥ दाननिश्चययोरपि ।
 भूरियं हन्तकारः । हन्त गच्छामः । निश्चयेनेत्यर्थः ॥ त्वै । इति विशेषवित-
 र्कयोः । अयं त्वै प्रकृष्यते । कस्त्वा एषोऽभिगच्छति ॥ त्वै । इति वितर्क-
 पादपूरणयोः । को ग्वाएषोऽभिगच्छति ॥ छम्बदित्यन्तःकरणाभिमुखयोः
 छम्बत्संशुद्ध्या सर्वं जयति । छम्बरमुखो धावति ॥ पाडित्ति रगाडर्थे ॥ व-
 चित् पट् । इत्यपि सादृश्यासम्पत्तिसाकल्यग्रन्थाधिकवचनैषु ॥ अवेरे । इत्य-
 इत्यस्यार्थे । बत । इति हेतुखेदानुकम्पासन्तोषविस्मयानन्त्रणेषु । वनजेनेति
 बलं बतास्ति सत्त्वे । यस्मादित्यर्थः ॥ अहो बत महत्कष्टम् । हता बत वरा-
 की सा । बत प्राप्ता सीता । अहो बतासि स्पृहणीयवीर्य्यः । बत वितरत तो यं
 तोयवाहा नितान्तम् ॥ अथो । इत्यन्वादेशे । इमं वेदमध्यापय । अथो एनं
 छन्दोपि ॥ अन्येऽप्यर्था वक्ष्यमाणा अथशब्दवद्द्रष्टव्याः ॥ कुमिति प्रश्ने कुं त्वं
 करोषि ॥ हमित्यसम्मतौ । हं क एवमाह ॥ हिमिति स्तोभवचनः । हिं सा-
 म गीयते ॥ कदिति हर्षे । कद्रुद्राय प्रचेतसे ॥ वेदिति वदर्थे ॥ वेदिति वष-
 डर्थे टान्तं तु श्रीभोजः ॥ अथ । इत्यथार्थे । अथा स वीरैर्दशभिर्वि्यूयाः ॥
 अथो इति भोअर्थे ॥ नु कमिति वितर्के । अहिर्नु कं रज्जुर्नु कम् । च ।
 इति चेदर्थे । त्वं च गमिष्यसि फलिष्यति नः कामः ॥ आद्यपदात्परएव
 प्रयोक्तव्यः । यदुक्तमन्यत्र । चो यद्यर्थे प्रथमात्पदात्परः ॥७॥

(१) संज्ञासंबोधनयोरिति पा०

ओमादकस्मादुत यत्तदन्यत्,
पर्याप्तमग्रे कुविदाम नामाः ।
अन्यत्र घाथेद् विषु चित् सुकं किं,
स्विदन्तरेणैकपदेऽहहोत्रः ॥८॥

ओमित्यभ्यादानाभ्युपगमसमाप्त्यर्थे । सङ्कलप्रयोजनश्च भवति । ओं अ-
ग्निमीडे पुरोहितम् ॥

ओमित्युक्तवतीऽप्य शाङ्गिण इति व्याहृत्य वाचं नभस्-
तस्मिन्नुत्पतिते पुरः सुरमुनाविन्दोः श्रियं बिभ्रति ।

ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ आदित्यथार्थे । विश्वकर्मा विमना आद्विहाया
इति ॥ अकस्मादित्यतर्कितोपनते । कस्मादकस्मादमी ॥ उत । इति वित-
कंवाढार्थप्रश्नसमुच्चयपक्षान्तरपादपूरणेषु । स्याणुरयमुत पुरुषः । उत शिरसा
पर्वतं भिन्द्यात् । उत दण्डः पतिष्यति । स्वाभासो भरवानुत । एकमेव वरं
पुंसामुत राज्यमुताश्रमः । स सर्वलोकस्य शुभो भवत्युत ॥ यत्तदिति हेत्वर्थे ।
यदयमधीते तज्जानाति ॥ अन्यदित्यन्यार्थे । देवदत्त आयातोऽन्यच्च यज्ञदत्त
इति ॥ इतरार्थेऽपि ॥ पर्याप्तमिति सामर्थ्यवारणयोः । त्वयैव पर्याप्तम् ।
पर्याप्तमिहान्येन ॥ अग्रे । इति पुरस्तादर्थे । अग्रेसरः । अग्रेवणम् । कुवि-
दिति भूर्यर्थे । कुविदङ्ग यवमन्तः ॥ योगप्रशंसास्तिभावेऽपि ॥ आस । इति
प्रतिवचनावधारणयोः । कटं कुरु । आस करोमि ॥ तथा—

घण्टानादो निस्वनो हिषिडमानां—

ग्रैवेयाणामारवो वृंहितानि ।

आमेतीव प्रत्यवोचन् गजानां—

मुत्साहार्थं वाचमाधोरणस्य ॥

गच्छास्यास ॥ अभ्युपगमेऽपि । आस मैथिलि ! ॥ नाम इति प्राकाश्यसंभा-
वनाक्रोधाङ्गीकारकुत्सनालीककथंचिद्विस्मयेषु । हिमालयो नाम नगाधिरा-
जः ॥ कथं नाम समेष्यसि ॥ स्मृतिः सम्भावनैव । स नामायं बभूवुः ॥ सप्तपि
नाम दशाननस्य परैः परिभवः ॥ एवमस्तु नाम । को नामायं सवितुरुदयो
यत्र न स्वे स्फुरन्ति ॥ दष्टेव सा रोदिति नाम तन्वी ॥ यदि लेपनमेवेष्टं

लिम्पतिर्नाम कोऽपरः॥ अन्यो नाम पर्वतमारोहति ॥ आसन्नत्रणेऽपि ॥ अन्यत्र ।
इति वर्जने । पतितान्न बिभृयादन्यत्र मातुः ॥ घ । इति हिंसाप्रातिलोभ्य-
पादपूरणेषु । घ हिनस्ति मृगं व्याधः ॥ अथ । इति मङ्गलानन्तरारम्भप्रश्न-
कात्स्न्याधिकारप्रतिज्ञासमुच्चयेषु । अथ परस्मैपदानि । स्नातोऽथ भुङ्क्ते ।
अथ शब्दानुशासनम् । अथ शक्तोऽसि भोक्तुम् । अथातो धर्मं व्याख्यास्यामः ।
अथ समासः । गौडो भवानथेति ब्रूमः । भीमोऽथार्जुनः । नित्यः शब्दोऽथा-
नित्यः ॥ इदित्यनर्थकः । वक्ष्यन्तीवेदागनीगन्ति कर्णम् ॥ विषु । इति सर्व-
तोभावे । विष्वच्चतीति विष्वक् ॥ चिदिति साकल्याप्यर्थोपमानासंसतिषु ।
आचार्यश्चिदिदं ब्रूयात् ॥ किञ्चित् प्रयच्छति । न किञ्चिद् ब्रवीति ॥ अग्नि-
श्चिद् भायात् ॥ कुलमाषांश्चिदाहरेति ॥ सुकमित्यतिशये । सुकं शोभते ॥
किमिति क्षेपप्रश्नेषदर्शातिशयेषु । किमयमपि ब्राह्मणः । किं गतोऽसि ? ।
न किमप्यस्यास्ति । किमप्येष प्रगल्भते ॥ खिदिति प्रअवितर्कयोः । कः
खिदेकाकी चरति । अधः खिदासीदुपरि खिदासीत् ॥ अन्तरेण । इति
मध्यविनार्थयोः । यथाः—

मृणालमूत्रामलमन्तरेण,
स्थितश्चलच्चासरयोर्द्वयं सः ।
भेजेऽभितः पातुकसिद्धसिन्धो—
रभूतपूर्वा रुचमम्बुराशेः ॥

चलच्चासरयोर्मध्य इत्यर्थः ॥ अन्तरे । इत्यप्यसरसिंहः । यथा—आवयो-
रन्तरे जाताः पर्वताः सरितो द्रुमाः ॥ अन्तरेण पुरुषकारं न किञ्चिज्ज्ञस्यते ॥
अन्तरेण मातापित्रोरित्यत्र तु प्रयोगे विनार्थेऽन्तरशब्दोऽनवययस्तेन द्विती-
यात्ययः (१) ॥ एकपदे । इत्यकस्मादर्थे । अयमेकपदे तथा वियोगः ॥ अहह ।
इत्यद्भुतखेदयोः । अहह महतां निःसीमानश्चरित्रविभूतयः । अहह कष्टम-
पण्डितता विधेः ॥ दीर्घान्तोपि । भिक्षित्वापि बुभुक्षिता यदहह ॥ उजिति
वितर्कसम्बोधनपादपूरणेषु । कउएति । उउत्तिष्ठ । तद्वायुस्तदु चन्द्रमाः ॥
उ । इत्यचप्रतिरूपकोऽप्यस्ति । अस्य त्वयं विशेषः । उजो वेति । ऊँ इति
पक्षे भवति ॥ ८ ॥

(१) द्वितीयाभाव इति पा०

सत् फट् क्विच्चिररात्राय विभाषेति नचेत् पुतः ।

आः शप्समुपजोषं खोरठावाडां स्वरादयः ॥ ९ ॥

सदित्यादरे । सत्कृत्य । सत्कृतम् ॥ फडिति विप्रप्रतिहतोत्सारणे । हुं
फट् प्रतिहतोऽसि ॥ क्विदिति भर्त्सनादपूरणयोः । क्वित् कितव ! कदर्योऽसि ।
क्वित् क्वैतदुपयुज्यते ॥ चिररात्राय । इति चिरस्यार्थे । चिररात्राय जनेन
चिन्तितम् ॥ विभाषा । इति विकल्पार्थे । विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु ॥ इति ।
इति हेतुप्रकारप्रकर्षैवमर्थव्यवस्थास्वरूपविवक्षानियमसमाप्तिप्रकृतिवक्ष्यमा-
णापरामर्शमतेषु । हन्तीति पलायते ॥ गौरश्वो हस्तीति जातिः ॥ इतिपा-
णिनि । पाणिनिशब्दः प्रकर्षात् प्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ क्रमादमुं नारद इत्यबो-
धि सः ॥ उवलितिकसन्तेभ्यो णः ॥ वृद्धिरित्येवं या वृद्धिः । गुणइत्येवं यो
गुण इति ॥ तदस्यास्त्यस्मिन्निति भुतुप् ॥ पृथिव्यापस्तेजो वायुराकाशं कालो
दिगात्मा मन इति द्रव्याणि ॥ इत्युक्तवन्तं परिरम्य दोर्म्याम् ॥ विनिश्चिता-
र्थानिति वाचनाददे ॥ इत्यापिशलिः ॥ प्रत्यक्षसंनिध्यवधारणप्रदार्थाविपर्या-
सादिष्वपि द्रष्टव्यः ॥ नचेदिति निषेधे । नचेत् कर्तव्यम् ॥ निषेधार्थं नोचे-
दित्यपि पठनीयम् ॥ पुदिति कुत्सायाम् । पुत् कुत्सितं कसति गच्छति ।
पुत्कसः ॥ कान्तमिति तु शाकटायनः ॥ आः । इति कोपपीडयोः-

विद्यां सातरमाः प्रदर्श्य नृपशून् भिक्षामहे निस्त्रपाः ॥

शबिति प्रग्रहे । गां शप्करोति ॥ समुपजोषमित्यानन्दे । समुपजोषं
वर्त्तते ॥ उपजोषमिति निर्वाणनारायणः ॥ खोः कुत्सायाम् । खोः कटं क-
रोति ॥ अठ । अव । अड । इत्येते भर्त्सने । अठ करोतीत्यादि ॥ आमिति
प्रतिवचनावधारणयोः । आं किं मां ब्रवीषि । आं चिरस्य प्रतिबुद्धोऽस्मि ॥
स्वरादिरिति सम्बोधनभर्त्सनानुकम्पापूरण(१)प्रतिषेधेषु यथासम्भवं भवति ।
अ अपेहि । आ एवं नु मन्यसे । इ इन्द्रं पश्य । ई ईदृशः संसारः । उ उत्ति-
ष्ठ । ऊ ऊषरे बीजं वपसि । ए इतो भव । ऐ वाचं देहि । ओ आवय ॥ ऋ
ॠ लृ लृ औ । इत्येते सन्नस्तोभवचनाः ॥ आदिग्रहणात् कुं खुं गुं पुमित्याद-
योऽपि भवन्ति ॥

(१) पादपूरण-इति पा० ।

अहम् । शुभम् । कृतम् । पर्याप्तम् । येन । तेन । चिरेण । अन्तरेण ।
 ते । मे । चिराय । अह्वय । चिररात्राय । चिरात् । अकस्मात् । चिरस्य ।
 अन्योऽन्यस्य । मम । एकपदे । अग्रे । प्रगे । प्राङ् । हेतौ । रात्रौ । वेला-
 याम् । मात्रायाम् । इत्येतेऽहं प्रभृतयो यथाक्रमं प्रथमादिसुबिभक्त्यन्तप्रति-
 रूपकाश्चन्द्रोवशाद् यथायथं न्यस्ताः ॥ ९ ॥

उत्तरपूर्वान्यतरा अपरान्यौ चेतराधरावुभयः ।

एद्युस्येते ज्ञेया उभयद्युश्चापि विद्वद्भिः ॥१०॥

एद्युसन्ता(१)एते चादयो भवन्ति । शेषं स्पष्टम् ॥ १० ॥

इत्थं तदानीं कथमः पुरस्तात्—

सद्योऽधुनाद्येह परेद्यविक्रवाः ।

पश्चादिदानीं परतः परार्थै—

कथं सदा द्युः पुरसः सदं च ॥११॥

सद्य इति तत्क्षणे । असूत सद्यः कुसुमान्यशोकः ॥ पश्चादिति प्रतीची-
 चरमयोः । पश्चादस्ताद्विः । पश्चाद्याति ॥ द्युरिति वासरे ॥ तथा च श्रीभोजः ।
 द्युर्दिनमिति ॥ यथा । द्युश्चन्द्रो द्योतते कथम् ॥ गगनेऽप्ययम् । असान्त-
 मिति वररुचिः । नपुंसकमित्यन्ये ॥ सदमिति सदा । इत्यस्यार्थः । यथा ।
 भुजङ्गमस्येव मणिः सदम्भाः । सततप्रभइत्यर्थः ॥ शेषं स्पष्टम् ॥ पुरस्तादि-
 त्युपलक्षणम् । सूत्रनिपातिता अधोऽधस्तादिन्यादयो ज्ञेयाः ॥११॥

सुच् कृत्वस् त्रा तस् त्र दा काम् हि धैधाः—

स्तादाह्येनात् साच्च्विडाः स्युर्धमुञ् थाः ।

शस् वत् तुम् एम् क्त्वादयश्च प्रसाचाद्—

आद्यूर्यादिश्चाव्ययीभावयुक्तः ॥१२॥

तद्वितादिप्रत्यया सुजादयश्चादिगणे भवन्ति ॥ सुच् । द्विःकरोति । त्रिः-
 पर्वति ॥ कृत्वस् । पञ्चकृत्वोऽधीते ॥ त्रा । देवत्रा कृतम् । देवत्राकृत्य गतः ॥

(१) उत्तरेद्युः । पूर्वद्युः । अन्यतरेद्युः । अपरेद्युः । अन्येद्युः । इतरेद्युः ।
 अधरेद्युः । उभयेद्युः ।

तस् । अतः । ततः । अन्ततः । कुतः । एते पञ्चम्यर्थाः । पञ्चम्यर्थञ्चोपलक्ष-
णम् ॥ अतः कारणोपदेशनिर्देशयोः । अतो गुणात् सर्वजनः पूजयति । अतो
गतः ॥ तत आदिकथान्तरप्रश्नानन्तर्येऽपि । ततः प्रयातो भानुदत्तः । आदौ गत
इत्यर्थः । ततः कथयति । ओदनं भुक्त्वा ततो मोदकान् भक्षयन्ति ॥ अन्ततः
शासनावयवे सम्भावनायाञ्च ॥ किञ्चिदप्यधीष्व । अन्ततः पूजां प्राप्स्यसि ॥
गुणवान् । अन्ततश्च मे दास्यसि ॥ कुतः प्रश्ननिवृत्तयोः । कुत आगच्छसि ।
कुतो मे हिरण्यम् ॥ अर्जुनतोऽभवन्देवाः ॥ उरस्तः । उरसैकदिक् ॥ त्र ।
यत्र । तत्र ॥ दा । सर्वदा ॥ काम् । किन्तराम् ॥ हिं । एतर्हि ॥ तर्हीति
विशेषेऽपि । बलवानर्जुनः कृष्णस्तर्हि बलवत्तरः ॥ धा । पञ्चधा ॥ एधा ।
द्वेधा ॥ स्तात् । प्राग्यामात् (१) ॥ आहि । उत्तराहि ग्रामात् ॥ एन । पूर्वेण
ग्रामम् ॥ आत् । उत्तराद्ग्रामस्य ॥ सात् । भस्मसात् स्यात् । भस्मसात्कृत्य ॥
च्चि । शुक्ली भवति ॥ डा । पटपटा करोति ॥ धमुज् । द्वैधं वर्त्तते ॥ या ।
इत्याकारप्रश्लेषो द्रष्टव्यः ॥ था । यथा ॥ आ । दक्षिणा ग्रामात् ॥ शस् ।
अल्पशः । द्विशो देहि ॥ वत् । राजवत् (२) ॥ तुम् । कर्तुम् ॥ णम् । भोजं
भोजं व्रजति । चूर्णपेषं पिनष्टि ॥ क्त्वा । कृत्वा ॥ तदादेशोऽपि ल्यो ग्राह्यः ।
प्रकृत्य ॥ आदिग्रहणात् केकेन्यतवैत्वेत्यादयोऽन्येऽपि द्रष्टव्याः ॥ प्रसाक्षा-
दादीति । आदिशब्दः प्रत्येकमभिसम्बध्यते । तत्र प्रादिर्वक्ष्यमाणो विंशति-
शब्दको गणश्चादिसञ्ज्ञो भवति । तत्रास्य प्रादिसञ्ज्ञा धातुसम्पृक्तस्यैव ना-
न्यत्र । चादिसञ्ज्ञा तु सर्वत्र स्वरूपनिबन्धना स्यात् । यथा । साधुर्देवदत्तो
मातरं प्रति । मातरमभीत्यादावेवं प्रयुक्तिः । एष कर्मप्रवचनीयइति पाणि-
नीये प्रसिद्धः ॥ प्राचार्यः । निष्कौशास्त्रिरित्यादौ नामसमासे गतिसञ्ज्ञः ।
कुगतिप्रादयएव पाणिनीयवचनात् ॥ साक्षादादिरपि वक्ष्यमाणो गणः ।
तस्य केवलस्यापि चादित्वम् । करोति साक्षाच्चैत्र इत्येवं प्रयोगः ॥ ऊर्यादि-
रपि तथा ॥ अव्ययीभावश्च चादित्वे तस्य प्रयोजनम् । उपपयस्कारः (३) ।
उपकुम्भमन्यः । अभ्यग्निमन्यइत्यादौ स्यादेशमुत्तागमप्रतिषेधइति वामनः ॥

(१) स्तादित्यनेनास्तातिप्रत्ययो ग्राह्यः । प्रागित्यत्राच्चेर्लुगित्यस्ताते-
र्लुक् । पुरस्तात् । प्राग्यामादिति पा० (२) पुत्रवत् । भानुवत्-इति पा० ।
(३) उपपयःकार इति महाभाष्यानुकूलः प्रयोगः ।

शाकटायनः पुनराह । अवयवीभावस्यावयवत्वे स्वल्पमेव प्रयोजनम् । दोषास्तु बहवः । तथाहि । उपकुम्भमन्यम् । उपमणिकंमन्यमित्यत्र खित्यरुद्धिषत्-
 स्वाजनवययस्येति मुमुप्रतिषेधः प्राप्नोति । यथा । दोषामन्यमहः । दिवाम-
 न्या रात्रिरिति । उपकुरुभीभूतमित्यत्र चवौ चानवययस्येति । ईत्वप्रतिषेधश्च ।
 यथा । दोषाभूतमहः । दिवाभूता रात्रिरिति ॥ उपाग्निकमित्यत्र कादिश्चा-
 व्ययस्येति ॥ अक्च । यथा । उच्चकैः ॥ पाणिनिरपि स्वरदिगणात् पृथग-
 व्ययवीभावश्चेत्यवययसंज्ञानिमित्तं सूत्रं कुर्वन् लुग्विधिर्मुखस्वरोपचारनिषेधा-
 विति त्रितयमेवावययसंज्ञानिबन्धनं नान्यदिति प्रतिपादयति ॥ दुर्गस्तु ।
 अवययाच्चेति लुकि सिद्धेऽन्यस्माद्भुगिति यद्वचनं तज्ज्ञापयति । अवयवीभाव-
 स्यावयवत्वं नास्तीति ॥१२॥

आस ब्रूहि नयाति पश्यतयुतौ यात्यादहौ वर्तते-

स्यादातङ्कनवर्ततेभवतयो मन्येऽस्तुनास्त्यस्मयः ।

आदङ्कैह्यसि पूर्यतेऽस्तिभवतू शङ्के तथा विद्यते-

पश्याहविह कीर्त्तितौ मतिमता सङ्ख्ये निपाताह्वये ॥१३॥

तिङ्ङन्तप्रतिरूपका एते चादिसंज्ञा भवन्ति । निपातावययसंज्ञास्तु स-
 तान्तरे ॥ आस । इति बभूवार्थे । लावण्य उत्पाद्य(१) इवास यन्नः ॥ वा-
 मनस्तु । अस दीप्त्यादनयोश्चेत्यस्य साधयति । वल्लभस्य तु तिङ्ङन्तप्रति-
 रूपको निपातइति न संमतम् । तादृशस्यैव तिङ्ङन्तस्याभावात् ॥ ब्रूहि ।
 इति प्रेषानुज्ञावसरेषु । ब्रूहि ब्राह्मणाः ॥ नयाति । इति न शक्यत इत्यर्थे ।
 इदं तु कर्तुं नयाति ॥ पश्यत । इति पूजाश्चर्ययोः । पश्यत साणवको
 भुङ्क्ते । पश्यत शिशुरपि विद्वान् । याति । इति शक्यतइत्यर्थे । इदमेव
 कर्तुं याति ॥ आदह । इति हिंसोपक्रमकुत्सनेषु । आदहारीन् पुरन्दर ।
 आदह भक्तस्य भोजनाय । कुर्वादह यदि करिष्यसि ॥ वर्तते । इति सोल्लु-
 ण्ठनाङ्गसंवरणे । वृद्धास्तेन विचारणीयचरितास्तिष्ठन्तु हुं वर्तते ॥ स्यादि-
 त्यनेकान्ते । स्याद्वादिनो जैनाः । स्यान्न तस्यादपि स्यादिति पक्षान्तरसम्भा-
 वनादावपि ॥ आतङ्क । इति कुत्साविनाशयोः । आतङ्कक्षीरं दधिभवनाय ॥

(१) लावण्यमुत्पाद्य-इति पा० ।

प्रतिग्रहेऽपि शाकटायनः ॥ न वर्तते । इत्यमङ्गलप्रतिषेधे । समराभिमुखे
 पत्यावश्रुनिपातो न वर्तते तस्याः ॥ भवति । इति सत्तायाम् । भवति नाम
 तत्रभवान् वृषलं याजयिष्यति ॥ मन्ये । इति वितर्के । मन्ये सार्त्तण्डगृह्याणि
 पद्मान्युदुर्त्तुमुत्सुकः ॥ अस्तु । इति निषेधासूयाङ्गीकारयोः । अस्तु सान्ना ॥
 असूयापूर्वङ्गीकारे । अस्तुङ्कारः । एवमस्तु को नाम दोषः ॥ नास्ति । इति
 सत्तानिषेधे । नास्ति वादशूरो नास्तिकः ॥ अस्मि । इत्यस्मदर्थानुवादे ।
 अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः क्लेशाः ॥ अहमित्यर्थेऽपि । उडुपेनास्मि
 सागरम् ॥ आदङ्क । इत्यातङ्कवत् ॥ एहि । इति प्रहासादौ । एहि मन्ये
 रथेन यास्यसि । एहि न त्वया सह जल्पिष्यामि ॥ असि । इति त्वमित्य-
 र्थवाक्यालङ्कारयोः । वेत्स्यसि पार्थिव त्वमसि(१) सत्यमभ्यधाः ॥ भोजस्तु
 युष्मदर्थानुवादे । यदपूपुत्रस्त्वमसि पार्थमुरद्विषमिति प्राह ॥ पूर्यते । इति
 निषेधे । पूर्यते प्राणायामेन ॥ अस्ति । इत्यस्मिन्सत्तासु । आस्तेयं चर्म-
 भाजनम् । अस्ति परलोके सतिरस्येत्यास्तिकः ॥ भवतु । इत्यस्तुवत् ॥
 शङ्के । इति वितर्के । शङ्के शशाङ्कोऽयम् ॥ विद्यते । इति भवत्यर्थे ॥ पश्य ।
 इति पश्यतवत् ॥ आह । इत्युवाचार्थे । अथाह वर्णी विदितो महेश्वरः ॥
 एते चोच्चावचेष्वर्थेषु निपतन्तीति निपाताः । तत्र-

केऽप्येषां द्योतकाः केऽपि वाचकाः केऽप्यनर्थकाः ।

आगमादिव केऽपि स्युः संभूयार्थस्य साधकाः ॥

तत्र द्योतकाश्चवाह्यैवादयः । वाचकाः शश्वत् कुवित् प्राह्मे प्रगइत्या-
 दयः । अनर्थकाः कमीनिदित्यादयः । संभूयार्थस्य साधका न ह वै न खलु
 आस्मेत्यादयः ॥ १३ ॥

स्वः सायं समया दिवा पुनररं कामं प्रकामं बहिर्-

दोषा ह्यो निकषान्तरासनुतरो नक्तं नमो भूयसः ।

अन्तः प्रातरसांप्रतं परमृते साक्षात् सनत् साचयः-

सत्यं मङ्क्षु विहायसाशु सहसा प्रायः स्वयं संवतः ॥ १४ ॥

स्वरिति स्वर्गपरलोकयोः । स्वः सुखयति । एहि जाये स्वरारोहाव ।
 स्वः संजानीते । स्वः स्पृहयति । स्वरागच्छति । छायेव या स्वर्जलधेर्जलेषु ।

(१) पार्थिवस्त्वमसि-इति पाठ

स्वर्वसतीति । स्वर्यातस्य ह्यपुत्रस्य ॥ आदित्यशर्मणोरित्येके ॥ सायं दिनाव-
साने । सायं संयमिनस्तस्य सहर्षैर्महिषीसखः ॥ समया । इति समीपमध्य-
योः । त्वां समयास्ते । ग्रामं समयास्ते । ग्राममध्य इत्यर्थः ॥ आदित्यापरो-
क्षयोरित्येके(१) ॥ दिवा । इति दिनार्थे । दिवाकरः ॥ पुनरिति भूयोऽर्थ-
विशेषयोः । पुनरुक्तं वचः । किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ॥
अरमिति शैष्यै । अरं पचति ॥ काममिति स्वाच्छन्द्योऽनिच्छाङ्गीकारे च ।
कामं भुङ्क्ते । कामं क्षाम्यतु यः क्षमी ॥ प्रकाममित्यतिशये । प्रकाममप्री-
यत यज्वनां प्रियः ॥ बहिरित्यन्तःप्रत्यनीके । बहिर्विकारं प्रकृतेः पृथग्
विदुः ॥ दोषा । इति रात्रौ । दोषामन्यसहः ॥ ह्यः । इत्यतीतेऽहि । ह्य-
स्तनः ॥ निकषा । इति समीपे । विलङ्घ्य लङ्कां निकषा हनिष्यति ॥
अन्तरा । इति मध्यविनार्थयोः । अन्तरा त्वां च मां च कमण्डलुः । त्वामन्तरा
तामरसायताक्षि ! ॥ सनुतरित्यन्तर्धाने । सनुतश्चौरो गच्छति ॥ हिंसानुबन्ध-
पूर्वाह्णेषु शाकटायनः ॥ नक्तमिति रात्रौ । नक्तंचरः ॥ नमः । इति पूजायाम् ।
नमोस्तु वर्धमानाय ॥ भूयः । इति पुनरर्थे । भूयः पचति ॥ अन्तरिति मध्ये ।
अन्तर्वाष्पश्चिरमनुचरो राजराजस्य दध्यौ ॥ प्रातरिति प्रत्यूषे । प्रातरेव समु-
त्थाय ॥ श्वस्तनेऽपि ॥ असांप्रतमित्यन्यारथे । संप्रत्यसांप्रतं वक्तुमुक्ते सुसल-
पाणिना । विषवृक्षोऽपि संवर्ध्य स्वयं छेत्तुमसांप्रतम् ॥ युक्ते सांप्रतमित्यमर-
सिंहः ॥ परमिति किञ्त्वर्थे । गुणवानसि परमहंकारी ॥ ऋते इति वर्जने ।
ऋते कथानोर्नहि सन्त्रपूतम् ॥ साक्षादिति प्रत्यक्षतुल्ययोः । साक्षाद्द्रष्टा
साक्षी । इयं साक्षाल्लक्ष्मीः ॥ सनदिति निरथे । सनत्कुमारः ॥ आन्तं तु
नुतिपरित्राणचिरन्तनहिंसाकल्पननिर्मत्सर्यनेषु शाकटायनः ॥ साचि । इति
तिर्यगर्थे । साचि लोचनयुगं नभयन्ती ॥ सत्यमिति प्रश्नप्रतिषेधसत्येषु । सत्यं
करोषि ॥ ननु किसर्थमिदम् । सत्यम् ॥ सत्यं हारिनितम्बिनीकुचयुगं सत्यं
मनोज्ञाः श्रियः ॥ मङ्ग्लम् । इति शैष्ये मङ्ग्लदपाति परितः पटलैरलीनाम् ॥
विहायसा । इति वियदर्थे । विहायसा रम्यतमं विभाति । आशु । इति
शैष्ये । आश्वपेहि मम सीधुभाजनात् ॥ सहसा । इत्याकस्मिकाविमर्शयोः ।
दिवः प्रसूतं सहसा पपात । सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां

(१) आदित्यापरो० इति पा०

पदम् ॥ प्रायः । इति बाहुल्ये । प्रायः स इह नेष्यति ॥ स्वयमित्यात्म-
नेत्यर्थे । स्वयं प्रदुग्धेऽस्य वसूनि मेदिनी ॥ चन्द्रस्त्वात्मानमित्यर्थे ॥ संवदिति
वर्षे । संवत्सरः । संवत्तृतीये ॥ १४ ॥

उच्चैर्नीचैरवश्यं सपदि बलवतः प्रादुराविः पुरस्तात्-
तूष्णीं जोषं निकामं युगपदनिशमः साम्यभीक्ष्णं
सनोषाः । रोदस्यो भूर्भुवस् कं भटिति पुरतसोऽतीव
सुष्ठु प्रसह्य, द्राक् स्राग् मिथ्या वृथा शंकु मिथुन-
मृथकोऽद्धाऽजसाऽवो मनाकः ॥ १५ ॥

उच्चैः । नीचैरिति महदल्पयोः । उत्कृष्टनिकृष्टयोरिति शाकटायनः । किं
पुनर्यस्तथोच्चैः । नीचैर्गच्छत्युपरि च दशाचक्रनेमिक्रमेण ॥ अवश्यमिति
निश्चये । अवश्यं यातारश्चिरतरमुषित्वाऽपि विषयाः ॥ सपदि । इति वर्त्तना-
नतत्क्षणशीघ्रार्थेषु । सपदि विपदो विद्वद्देशमस्वनर्गलवृत्तयः । सपदि मुकु-
लिताक्षीं रुद्रसंरम्भभीत्या । सपदि प्रदहत्युपेक्षितोऽग्निः ॥ बलवदित्यति-
शये । बलवदपि शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः ॥ प्रादुरिति नामप्राकाश्य-
योः । विष्णोर्दश प्रादुर्भावाः । मत्स्यकूर्मादीनि दश नामानीत्यर्थः ॥ प्रादुरा-
सीत् ॥ आविरिति प्राकाश्ये । आविर्भूतप्रथममुकुलाः कन्दलीञ्चानुकच्छम् ॥
पुरस्तादित्यग्रत इत्यर्थे । रत्नच्छायाव्यतिकर इव प्रेक्ष्यमेतत् पुरस्तात् ॥ तूष्णी-
मिति मौने । राजनूराजसुता न पाठयति मां देव्योऽपि तूष्णीं स्थिताः ॥
जोषमिति सुखमौनयोः । जोषमास्ते जितेन्द्रियः । जोषमास्त्व ॥ ज्योष-
मिति शाकटायनः ॥ निकाममित्यतिशये । निकामं क्षामाङ्गी ॥ युगपदित्ये-
ककालार्थे । तद्वत्गुणा युगपदुन्मिषितेन तावत् ॥ क्रियासमभिहारेऽपि ॥
अनिशमिति सातत्ये । यत्रानिशं कीर्त्यते ॥ सामि । इत्यर्थकुत्सयोः । सामि
सम्मीलिताक्षी । सामि कृतमकृतं स्यात् ॥ अभीक्ष्णमिति पौनःपुन्यसातत्य-
योः । अभीक्ष्णमास्फालयतीव कुम्भम् । अभीक्ष्णं वक्ति ॥ नित्यमिति । सदा
सदिति । अजस्रं सन्ततमिति सातत्ये कश्चिदाह ॥ सना । इति नित्ये । एष
धर्मः सनातनः ॥ तान्तमपि ॥ उषा । इति रात्रौ । उषातनो वायुः ॥ रो-
दसी । इति द्यावापृथिव्यर्थे । द्यावापृथिव्यौ रोदस्यौ रोदसी रोदसीति च ॥

ओमिति ब्रह्मवाचि । ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ॥ भूर्भुवः । इति पृथिव्यन्तरिक्ष-
योः । भूर्लोकः भुवर्लोकः ॥ भुवसश्च महाव्याहतेरिति रेफो भवति ॥ कमिति
वारिमूर्द्धसुखनिन्दाव्योमसु । कंजं पद्मम् । कङ्गाः केशाः । कंयुः । कन्दर्पः ।
कङ्गामिनः खगाः ॥ ऋटिति । इति शैष्ये । आनीय ऋटिति घटयति वि-
धिरभिमतमभिमुखीभूतः ॥ ऋगितीत्यपि केचित् ॥ तरसोदितासजलेष्विति
लत्वात् तरसापि ॥ तूर्णं द्रुतं क्षिप्रं शीघ्रं लघ्विति क्रियाविशेषणम् ॥ पुर-
तः । इत्यग्रत इत्यर्थे । नीरसतरुरिह विलसति(१) पुरतः ॥ अतीव । इत्य-
तिशये । अतीव शोभते ॥ सुष्ठु । इति प्रशंसानिर्भरयोः । सुष्ठूक्तम् । सुष्ठु-
विभाति ॥ प्रसह्य । इति शीघ्रार्थे हठार्थे च । प्रसह्य सिंहः किल तां चकर्ष ।
प्रसह्य वित्तानि हरन्ति चौराः ॥ द्राक् । स्नागिति शैष्ये । द्राग्द्रुतं कातरैः ।
स्नाक् सरन्त्यभिसारिकाः ॥ मिथ्या । इत्यसत्ये । मिथ्यावादिनि दूति ॥
अनव्ययोऽपि । यथा । निर्मिथ्यः ॥ वृथा । इति विफलाविध्योः । प्रयुक्तम-
प्यस्त्रमितो वृथा स्यात् । प्रातिभाष्यं वृथादानमाक्षिकं सौरिकं च यत् ॥
शमिति दुःखोपशमे । शङ्करः । शम्भुः ॥ कु । इति कुत्सेषदर्थयोः । शास्त्रं
कापथघटनम् । पयः पूर्वं सनिःश्वासं कवोष्णमुपभुञ्जते ॥ पापार्थेऽपि ॥ मि-
थुनमिति द्वौ द्वावित्यर्थे । मिथुनं रमन्ते ॥ ऋधगिति सत्ये । ऋधग् वदन्ति
विद्वांसः ॥ वियोगशीघ्रसानीप्यलाघवेष्वित्यन्ये ॥ अद्वा । इति स्फुटार्थाव-
धारणयोः ॥ आराधितोऽद्वा मनुष्यरोभिः ॥ सत्यतिशययोरित्येके ॥ अञ्ज-
सा । इति तत्त्वशीघ्रार्थयोः । वत्त्यञ्जसा मुनीश्वरः । सुतनु कथय कस्य
व्यञ्जयन्त्यञ्जसैव ॥ अवः । इति बहिरित्यर्थे । अवो गच्छति ॥ सनागिति
स्तोके । यस्मिन्सनागपि नवास्वजपत्रगौरी ॥१५॥

मिथुर्मिथो विष्वगुपांशु ताजग्-

मनश्चनः प्रेत्य मिथः शनैसः ।

मुधाऽन्वगीषच्चिरमो मृषास्तं-

धिगानुषक् स्वस्ति पुरोऽस्र इद्धाः ॥१६॥

मिथुरिति द्वौ द्वावित्यर्थे । मिथुर्मेन्त्रयेते ॥ उकारान्तमप्यनृतार्थे केचित् ॥
मिथो । इति रहःसहार्थयोः । सन्त्रयन्ते मिथो ॥ विरहान्योऽन्यार्थयोरपि ॥

(१) निवसतीति पाठान्तरम् ॥

विष्वगिति समन्ततोभावे । कचाचितौ विष्वगिवागजौ गजौ ॥ उपांशु ।
 इत्यप्रकाशोच्चारणरहस्ययोः । जपतः सदा जपमुपांशु वदनमभितो विसारि-
 भिः । परिचेतुमुपांशु धारणां कुशपूतं प्रवयास्तु विष्टरम् ॥ कथमुपांशुवचः ।
 उपचाराद्गविष्यति ॥ ताजगिति(१) शैश्ये । ताजग् जरामृत्युरुजा जयन्ति ॥
 जनः । इति नियमे । मनो वर्तते । नियमो वर्तत इत्यर्थः ॥ चनः । इत्य-
 ज्जनास । चनो दधिष्व पचतोत सोमम् ॥ अद्वायामिति श्रीवसुक्रः ॥ प्रेत्य ।
 इति भवान्तरे । अन्यो धनं प्रेत्यगतस्य भुङ्क्ते ॥ अमुत्र शब्दस्याप्यत्र पाठो
 द्रष्टव्यः ॥ मिथः । इति रहोऽन्योन्यार्थयोः । तथापि वाचालतया युनक्ति
 मां मिथस्त्वदाभाषणलोलुपं मनः ॥ शनैरिति क्रियासान्द्र्ये । शनैःशनैर्ददा-
 त्येष पादौ भूतानुकम्पया ॥ मुधा । इति निष्फले । प्रीतिकरण इत्यन्ये । किं
 पौलोमि मुधा क्रुधा सयि नतु स्वप्नेऽपि ते विप्रियम् ॥ अन्वगित्यानुकू-
 ल्ये । अन्वगययौ मध्यमलोकपालः ॥ ईषदित्यल्पे । ईषत्पचति (२) ॥ अप्रा-
 प्ते च ॥ चिरमिति कालविप्रकर्षे । किञ्चिन्नमसुखी(३) प्रियेण हसता बाला
 चिरं चुम्बिता ॥ मृषा । इत्यसत्ये । मृषा वदति दुर्जनः ॥ वृषा प्रबलार्थ इति
 केचित् ॥ अस्तमिति शैलविशेषादर्शनयोः । अस्तं भास्वान् प्रयातः । घृति-
 वस्तमिता रतिश्च्युता ॥ धिगिति निन्दाभर्त्सनयोः । धिगिमां देहभृतानमसा-
 रताम् । धिक्ताकिंकान् ॥ आनुषगित्यानुपूर्व्ये । आनुषक् प्रविशतीह बन्धु-
 ता ॥ अनुमानेऽनुषगिति शाकटायनः ॥ आनुषदित्याकारंदकारं च केचित् ॥
 स्वस्ति । इति पुण्याशीःक्षेममङ्गलप्रत्यभिवादानेषु । स्वस्त्यस्तु ते धार्मिक म-
 त्प्रसादात् । स्वस्ति तेऽस्तु लतया सह वृक्ष । स्वस्त्यस्तु ते सौम्य चिराय
 जीव । स्वति श्रीकुसुमपुरात् । राज्ञा नमस्कृता विप्राः स्वस्तीत्येते प्रयुञ्ज-
 ते ॥ पुरा । इत्यग्रत इत्यर्थे । पुरःसरा धामवतां यशोधनाः ॥ अन्नः । इति
 शीघ्रसंप्रतिकयोः । अन्न एव गच्छति । अन्नरेवागच्छति । अन्नसूक्ष्मसूअवसां
 यो वेति रेफो विकल्पेव ॥ ह्रद्देति प्राकाशये । समिद्धमिद्देश सहो दधासि ॥
 सामीप्यस्मरणयोरपि ॥१६॥

(१) तोजगिति पा० । तोजक् पचति । तोजकृत्युरुजा जयन्तीति च ।

(२) ईषदित्यल्पाकृच्छ्रयोः । ईषत्पचति । ईषत्करः कटो भवतेति पाठा-

न्तरम् । (३) लज्जानमसुखी-इति पा० ।

स्थाने वरं दुष्टु हिरुग् बलातः—

प्रबाहुकं ज्योक्तिरसो मुहुः शू ।

युक्तं प्रशानार्थहलं क्षमाऽर्वाग्—

विनाश्च नाना पृथकौ सुदिश्च ॥१७॥

स्थाने । इति युक्ते(१) । स्थाने वृता भूपतिभिः परोक्षैः ॥ वरमिति द्वीनो-
त्कर्षे । वरं विरोधोऽपि समं महात्मभिः ॥ दुष्टु । इति कृच्छ्रार्थे । दुष्टु वादी
खलः ॥ हिरुगिति वियोगहिंसावर्जनेषु । हिरुक्करोति ॥ हिरुक्कर्मणां मोक्षः ।
कर्मवर्जनात् (२) मोक्षइत्यर्थः ॥ बलादिति हठार्थे । त्वद्भक्तिरेव मुखरी
कुरुते बलान्नाम् । शापयन्त्रितपौलस्त्यबलात्कारकचग्रहैः ॥ प्रबाहुकमिति
समकाले । प्रबाहुकं गृह्णीयात् ॥ ऊर्ध्वार्थे प्रबाहुः प्रबाहुक् चेति कैश्चित्पठ्य-
ते (३) ॥ ज्योगिति कालभूयस्त्वे(४) । ज्योग् जीवासः । ज्योक्कृत्य नृपतिं
गतः शीघ्रार्थे संप्रत्यर्थोऽपि ॥ तिरः । इत्यन्तर्धानतिर्यगर्थयोः । विश्वयोनि-
स्तिरोदधे । तिरः काष्ठं करोति । अवज्ञायामपि ॥ यथा—

तिरश्चकार भ्रमराभिलीनयोः,

सुजातयोः पङ्कजकोशयोः श्रियम् ॥

मुहुः । इति पौनःपुन्ये । इह मुहुर्मुदितैः कलभैरवः ॥ मुहुर्मुहुर्मुह्यति
सा सृगाक्षी । इत्यादिलक्ष्यदर्शनान्मुहुर्मुहुरित्यपि ॥ शु । इति पूजायास् । शु
नासीरमस्येति शुनासीरः ॥ शु अश्नुते । श्वशुरः ॥ क्षिप्रार्थोऽपि । शु क्षिप्रं नय-
त्यन्तरिक्ष इति वा । शुनो वायुः ॥ युक्तमिति न्याये । यथा वीराचार्याणां ।

युक्तं सिताम्बराणां तुम्बग्रहणं कुटुम्बपरिहरणम् ।

कथमन्यथा तरीतुं शक्यः संसारतोयनिधिः ॥

प्रशानिति समानार्थे । प्रशान्देवदत्तो यज्ञदत्तेन ॥ आर्यहलमिति बला-
त्कारे । आर्यहलं गृह्णाति ॥ आर्येति प्रीतिबन्धने । हलमिति च प्रतिषे-
धविषादयोरिति शाकटायनः ॥ क्षमा । इति क्षान्तौ । भवान् क्षमा ॥ अ-
र्वागित्यधरे । वर्षात्षोडशादर्वाक् । अर्वाक्कालीनः ॥ विना । इति वर्जने ।

(१) इति—अवसरे—इति पा० । (२) कर्मक्षये—इति पा० । (३) ऊर्ध्वार्थे
प्रबाहुकेति कैश्चित् पा० । (४) कालभूयस्त्वाम्रग्रयोः—इति पा० ।

तात ! नो दधिविलोडनं प्रति त्वविनाद्य वयमुत्सहामहे ॥

नाना । इत्यनेकविनार्थयोः । नानाविधं कृतकदेहभृतां समाजम् ॥ उभ-
यार्थत्वमनेकार्थत्वान्न व्यतिरिच्यते । तेन नानापक्षावमर्शः संशय इत्यभिहि-
तम् ॥ नाना नारीं निष्फला लोकयात्रा ॥ पृथगिति विनार्थं । बहिर्विकारं
प्रकृतेः पृथग्विदुः ॥ सुदि । इति शुक्तपक्षे ॥१७॥

स्वरादीनां कारकशक्त्याश्रयसत्त्वाभिधायिनां स्वर्गन्ता स्वः स्पृहयतीत्यादौ
यथायोगमुत्पन्नाया द्वितीयादिविभक्त्यर्थाः । पञ्चकृत्वःप्रभृतयस्तु विभक्त्यर्थ-
प्रधानाः । स च विभक्त्यर्थः प्रातिपदिकार्थः सम्पन्नइति प्रातिपदिकार्थं
प्रथमैव भवति । सापि संख्याविशेषाभावात् सर्वा किं तर्ह्येकवचनमेव तस्यो-
त्सर्गत्वात् । तथा चोक्तम् (१) । एकवचनमुत्सर्गः करिष्यत इति । एतन्नः
सम्मतम् ॥ सुधाकरस्त्वाह । अव्ययेभ्यस्तु निःसंख्येभ्योऽव्ययादाप्सुपइति ज्ञा-
पकाद्विभक्त्युत्पत्तिः ॥ अत्राहुः । का पुनरसौ । अत्रैके तसिलादीनामदूर-
विप्रकर्षादानुगुण्याच्च पञ्चम्यादय एवेत्याहुः । तन्न । अभिहितः सोऽर्थोऽन्त-
र्भूतः प्रातिपदिकार्थर्भूत इति प्रथमैव निःसंख्येभ्योऽपि न्याय्या ॥ अपि च ।
ज्ञापकात्प्रयोजनस्य पदत्वादेः सिद्धये क्रमव्यतिक्रमे प्रयोजनाभावात् कपि-
ज्जलाधिकरणन्यायेन प्रथमैव युक्ता । नहि कपिज्जलानालभेतेति पञ्चषा आ-
लभ्यन्ते किन्तु त्रय एव । न हिंस्याद्भूतानीति वचनात् । अत्रैवमिति न
वाच्यं क्रमव्यतिक्रमे प्रयोजनाभावात् । न ह्योदकान्तात्प्रियं प्रोथमनुव्रजेदिति
द्वितीयाद्युदकान्तानुव्रज्या ज्ञायसी । तदुक्तम् । प्रथमएव वा नियम्येत
कारणादतिक्रमः स्यादिति । प्रथमत्रित्वे बहुवचनं नियम्यत इत्यत्र सूत्रार्थः ॥
अतश्चोच्चैः शब्दादीनामधिकरणशक्तिप्राधान्येऽपि प्रथमा न्यायेति सत्त्वा
वृत्तिकारैः सपूर्वायाः प्रथमाया विभाषेत्यत्र ग्राम उच्चैस्ते स्वम् । ग्राम उच्चै-
स्तव स्वमित्याद्युदाहृतम् । यस्तु तत्रेत्यत्र तत्रेति सप्तम्यन्तं समस्यत इति
जयादित्यग्रस्यः स सप्तम्यर्थाभिधानसाधर्म्यादेवमुक्तः । एवमन्तःशब्दात् स्व-
यंशब्दाच्च प्रथमैव न्याय्या ॥ एकवचनमुत्सर्गः करिष्यत इत्यप्युक्तम् । अर्थ-
कथनं चैषां चादीनामुपलक्षणमात्रं द्रष्टव्यम् । तथा चोक्तम्—

(१) व्याकरणमहाभाष्यइति शेषः ।

४०२ निपातांश्चोपसर्गाश्च धातवश्चेति ते त्रयः ।
अनेकार्थाः स्मृताः सर्वे पाठस्तेषां निदर्शनमिति ॥

आकृतिगणौ चेन्मौ । तेनान्येऽपि लक्ष्यानुसारतोऽनुसर्तव्याः ॥

इति चादिस्वरादी ॥

कस्कायस्कुण्डसाद्यस्क्राः सहकौतस्कुता मताः ।

सद्यस्कालशुनस्कर्णावयस्कान्तश्च भास्करः ॥१८॥

कस्क आदिरित्यनेन कस्कइत्यादिः शब्दगणो निपात्यते ॥ किम् सु ।

किमः कः । रोरिति विसर्जनीयः । वीप्सायां द्विर्वचनम् ॥ कःक इति तत्र पूर्वस्य विसर्जनीयस्य कस्क आदि(१) रित्यनेन सिः ॥ स च विसर्जनीयजिह्वामूलीयोपश्मानीयानां बाधकः । उदा० । कस्कोऽत्रेत्युक्तिभिः कौतस्कुती-भिर्यानशे स्वभूः ॥ ननु कथं कःकोऽत्र भो इति नाटकादौ प्रयोगः । उच्यते । सन्धावित्यधिकारादवसानविषयो (२) विसर्जनीयोऽत्रेत्यदोषः ॥ अपरे पुनराहुः । रूढिविषयत्वान्निपातनानां वीप्सायामेवैतत् सित्वम् (३) । अतएव । तिष्ठति कः को वा गच्छतीति वीप्साभावे सित्वं संहितायामपि न कृतम् । एवमिहापि वीप्साभावे क इति पदं पूर्वमन्तर्भूतसत्ताकं प्रयुज्यते । ततः कोऽत्रेति ॥ न च क्रमविवक्षायां वीप्सेति संहितायां युक्तो जिह्वामूलीयः । कःकोऽत्रेति ॥ अयसः कुण्डम् । अयस्कुण्डम् ॥ सद्यः क्रीणातीति क्षिप् । सद्यस्क्राः । तस्याप्रत्ययमिदं चेत्यण् । एरितीकारलोपः । जिण्यत्क्षारैजित्यनेनारैच् । तदाविवक्षितार्थाभिधायी । यदा तु सद्यः क्रीयते क्रयणं वा सद्यस्क्रास् तत्र भवस्तदा साद्यस्कः क्रतुः ॥ अपरे सद्यः क्रीयत इति साद्यस्कः क्रतुः । तेषां करोतेः स्यादिभ्यः क इति कप्रत्ययः । प्रज्ञादिलक्षणञ्चाण् ॥ सहकौतस्कुता इति । सह कौतस्कुतेन । सहकौतस्कुताः ॥ सहस्य बहुव्रीहेः स इत्यनेन विभाषितः सः ॥ किमः पञ्चम्याबह्वद्व्यादिसर्वादिभ्य इत्यादिना तत्प्रत्यये वीप्साभीक्ष्येत्यादिना द्विरुक्तिः । ततः कुतःकुत आगत इति विवक्षायामण् । तत्र सौ वादेरित्यन्ताजादिलोपः । कौतस्कुती ॥ नन्वत्र तत आगत इत्यनेन पञ्चम्यन्तादुच्यमानः प्रत्ययः कथं तसन्तात् स्यात् । अथ

(१) कस्कादिरि० इति पा० । (२) अधिकारादवग्रहेष्ववसानविषये-
इति पा० । (३) सित्वमिति पाठात्तरम् ।

तदर्थंवृत्तेरपि समुदायात्सुबुत्पत्तावपि भविष्यतीति चेत् । न । ककुत्रेहामा-
त्रतसस्त्यमिति त्यपा भवितव्यम् । कथमण् ? । गणपाठादिति ब्रूमः ॥ सद्य-
स्कालेति समस्तमसमस्तं वा । उदा० । सद्यस्कालं युयुत्सुभिः ॥ शुनः कर्णः ।
शुनस्कर्णः । श्लुकप्रतिषेधोऽतएव पाठात् ॥ उदा० । शुनस्कर्णोपमैर्मुक्ता
मुष्टिभिश्चक्रपङ्क्तयः ॥ रत्नमतिस्तु शुनस्कर्ण इति वाक्यं समासे तु श्वकर्ण
इति ग्राह्यं ॥ अयस आकर्षकः कान्तोऽयस्कान्तः । ननु कृकमीत्येव सिद्धः किम-
र्थोऽस्य पाठः । तस्यैव प्रपञ्चार्थः समस्तार्थः कस्यर्थो वा ॥ उदा० । स चकर्ष
परस्व तदयस्कान्त इवायसम् ॥ भासं करोतीत्येवं शीलो विभादेरटि (१) ।
आस्करः ॥१८॥

मेदस्पिण्डतमस्काण्डायस्काण्डाहस्करास्तथा ।

रजःकर्णीरजस्कर्णौ भ्रातुष्पुत्रदिवस्पती ॥१९॥

मेदसो वसायाः पिण्डो मेदस्पिण्डः ॥ तमसः काण्डं तमस्काण्डम् ॥ प्रशस्तं
वा तमः । तमस्काण्डम् ॥ उदा० । क्षपातमस्काण्डमलीमसं नभः ॥ अयसः
काण्डम्—अयस्काण्डम् ॥ प्रशस्तमयो वा । अयस्काण्डम् ॥ न जहाति न
त्यजति दिनकरमित्यहर्दिवा । तत्करोतीत्येवं शीलोऽहस्करः ॥ उदा० । अ-
लञ्जकारास्य वधूरहस्करः ॥ रजसः कर्णी रजस्कर्णी । कृकमीत्यादिना नित्यं
स्यादेशे (२) प्राप्ते विकल्पार्थः पाठः ॥ भ्रातुः पुत्रो भ्रातुष्पुत्रः । ऋतो वि-
द्यायो निसम्बन्धात्तेष्वित्यनेन षष्ठीसमासे श्लुकप्रतिषेधः ॥ दिवः पतिः । दिव-
स्पतिः शक्रः । श्लुकप्रतिषेधोऽतएव पाठात् ॥ सर्पिष्कुण्डिका । धनुष्कपाल-
म् । बहिष्कपालम् । यजुष्पात्रमित्येकेषां पाठ उत्तरपदस्यस्यापि षत्वं यथा
स्यादिति । परमसर्पिःफलमित्येवमादिप्रत्युदाहरणं पारायणिका आहुः ।
आख्ये वृत्तौ नित्यं समासेऽनुत्तरपदस्यस्येत्यत्र परमसर्पिःकुण्डिकेत्येतदेव प्रत्यु-
दाहरणम् । अस्माकं चायमेव पक्षः संमतः ॥

आकृतिगणश्चायम् । तेनापरिगणितशब्दसमूहः । य आकृत्याकारेण लक्ष्यते
स आकृतिगणः । अयमर्थः—यथा भास्करादिशब्दः साधुः स्वार्थप्रत्यायने

(१) दिवाविभेति ३ । २ । २१ सूत्रेण टः प्रत्ययः । एतद्व्यत्यकारमते तु
तत्राङ्विधिः । बहुव्रीहिकर्मधारयसमासयोश्च टित्वे भेद इति ध्येयम् ।

(२) सादेशे—इति पा० ।

समर्थस्तद्वद्योऽन्योऽपि सिविधानाच्छिष्टसम्मतः स गणोऽस्मिन् प्रशिषिष्टः सन्
साधुत्वभाग् द्रष्टव्य इति ॥१९॥

इति कस्कादिः ॥

अहनः पतौ गणे पुत्रे पतिपुत्रे च गीर्धुरः ।

राज्ञि प्रचेतसो रः स्याद्विसृष्टस्योषसो (१) बुधे ॥२०॥

पत्याद्योऽहरादेर्वेत्यनेन विकल्पेन रेफादेशो विधीयते(२) ॥ उषसि रात्रौ
बुध्यते प्रकाशते—उषर्वुधः ॥ उषर्भुदित्यपि श्रीवसुक्रः ॥ शेषं तु सुगमम् ॥२०॥

इत्यहरादिपत्यादी ॥

सर्वान्यविश्वोभयनेमयत्तदः किंयुष्मदस्मद्बृहिवत्त्यदेतदः ।

उभत्वदन्योऽन्यपरस्परेतराः समः सिमत्वान्यतरेतरेतराः ॥२१॥

सर्वादेर्गणात् । ए, असि, इ, इत्येतेषां स्थाने । सर्वादेरेभ्यः स्मै । स्मात् ।
स्मिन् । इत्यनेन यथाक्रमं स्मै । इत्यादय आदेशा भवन्ति ॥ सर्व इति सं-
ख्याप्रकारकलावद्विषये कात्स्न्ये ॥ तत्र संख्याकात्स्न्ये । यथा—सर्व आयाता
यावन्तो लिखिता दश द्वादश वा त आयाताः । कात्स्न्येन समागता इत्य-
र्थः ॥ प्रकारकात्स्न्ये । यथा—सर्वाण्यन्तानि भुक्तानि । सर्वप्रकाराणीत्यर्थः ॥
कलावत्कात्स्न्ये । यथा—सर्व ओदतो भुक्तः । यो दत्त ओदनः स सकलो
भुक्त इत्यर्थः ॥ सर्वस्मै । सर्वस्मात् । सर्वस्मिन् ॥ तत्पुरुषस्योत्तरपदार्थप्रधा-
नत्वात् परमसर्वस्मै—इत्यादावपि ॥ असर्वस्मै । इत्यादौ नञ्समासेऽपि स्वा-
र्थोपरित्यागात् ॥ तथाहि—य एवाश्वशब्देन वक्तुमिष्टः स एव जात्यादिवि-
कलोऽनश्वशब्देनापि ॥ विश्वादीनामप्येवम् । अतो न सर्वादिव्याघातः ॥
यदा पुनरुपसर्जनीकतस्वार्थानामर्थान्तरवृत्तिरिव तदा प्रियसर्वायेत्यादौ न
स्यात् । एतच्च सर्वादिरिति षष्ठीनिर्देशान्निश्चीयते ॥ अन्यस्मै । अन्यत् ।

(१) विसृष्टस्य—विसर्गसहितस्योषःशब्दस्येत्यर्थः । सिद्धानुवादोऽयं नि-
र्विसर्गोषाशब्दनिवृत्त्यर्थः । (२) अहर्पतिः । अहःपतिः । अहर्पुत्रः । अहः-
पुत्रः । गीर्पतिः । गीर्षपतिः । धूर्पतिः । धूःपतिः । गीर्पुत्रः । गीःपुत्रः ।
धूर्पुत्रः । धूःपुत्रः । प्रचेता राजन् । प्रचेतो राजन् ॥

पृथग्वचनोऽयम् ॥ विश्वस्मिन् ॥ उभयस्मिन् ॥ नेम इति सर्वार्थार्थयोः । ने-
मस्मिन् ॥ यदिति निर्देशे । यस्मिन् । यतते प्रयत्नं करोति । तेनार्थमुद्देशु-
मिति व्युत्पत्त्या उद्देशेऽपि ॥ तदिति परोक्षे । तस्मिन् । तनोति विस्तृणाति
प्रतिनिर्देशमिति व्युत्पत्त्या निर्देशेऽपि वर्तते ॥ किमिति प्रश्नोपपत्तेः (१) ।
पृच्छते ज्ञीप्स्यतेऽनेनेति किं प्रश्नवाची । कस्मिन् ॥ युष्मदिति प्रत्यक्षे । युष्यते
सेव्यत उपचारवतीभिर्वाग्भिरिति । त्वकम् ॥ अस्यते क्षिप्यते सत्कारं इति ।
अहकम् ॥ परमात्मवाचिनौ युष्मदस्मच्छब्दौ ॥ द्वकौ ॥ भवतुशब्दः परोक्षे ।
भवकन्तः । उदिच्च च्छन्दोभङ्गभयान्नोपात्तः ॥ त्यस्मिन् ॥ एतदिति प्रत्यक्षे ।
एतस्मिन् । एजति(२) कम्पतेऽनेन वचसा सामीप्यवाचिना सत्त्वमिति व्युत्प-
त्त्या सामीप्येऽपि ॥ उभौ । उभाभ्यां हेतुभ्याम् । उभयोर्हेत्वोः । अस्य पाठः
सर्वादेरबित्यनेन सर्वविभक्त्यर्थः ॥ त्वदिति समुच्चयवाचकः । त्वकत् ॥
अन्योन्यपरस्परशब्दौ क्रियाविनिमये । अन्योऽन्यस्मै । परस्परस्मै ॥ इतरेति
पृथगर्थे । इतरस्मिन् ॥ समसिमशब्दौ सर्वार्थे । समस्मिन् । सिमस्मिन् ॥
सिमः शक्रः । सितः । अवबहु इत्यर्थे इत्येके । सिम इति मर्यादायामित्य-
परे ॥ त्वान्यतरशब्दावन्यार्थे । त्वस्मै । अन्यतरस्मै । अस्य त्वस्मादेव गण-
पाठात्सिद्धिः ॥ शाकटायनस्तु यत्तत्किमन्याद्द्वयोर्निर्धार्ये इतरः । वैकाद्
बहूनां प्रश्ने इतमश्चेति सूत्राभ्यां इतरइतमौ । अन्यतराऽन्यतमौ सिद्धौ ।
ततोऽन्यतरशब्दस्य इतरान्तद्वारेणैव ग्रहणे सिद्धेऽन्यतरग्रहणमन्यतमव्यवच्छे-
दार्थमित्याह ॥ इतरेतरेति क्रियाविनिमये । इतरेतरस्मै ॥ २१ ॥

एकेदमदसो ज्ञेया इतरो इतमस्तथा ।

स्वमज्ञातिधनेऽनाग्नि कालदिग्देशवृत्तयः ॥ २२ ॥

[पूर्वापरावरपरा उत्तरो दक्षिणाधरौ ।]

एकेति संख्यासहाययोः । एति गच्छति गणनामित्येकः । एति गच्छत्य-
द्वितीय इति वा । एकस्मिन् ॥ इदमिति प्रत्यक्षे । अस्मिन् ॥ अदस् । इत्य-
प्रत्यक्षे । अमुष्मिन् ॥ इतरइतमौ प्रत्ययौ । तदन्तः सर्वादिर्भवति । यतर-
स्मिन् । यतमस्मिन् । ततरस्मिन् । ततमस्मिन् । कतरस्मिन् । कतमस्मिन् ।

(१) प्रश्नाक्षेपयोरिति पाठः । (२) एजते—इति पाठः ।

एकतरस्मिन् । एकतमस्मिन् ॥ स्वमज्ञातिधन इति स्वशब्दोऽर्थचतुष्टयवृत्ति-
स्तत्रात्मनि ज्ञातिधनयोश्च रूढितः । अस्य वृत्तिः । यथा हरिशब्दस्य तुरङ्ग-
वानरदुर्दुरादिषु । आत्मीये तु सर्वत्र विशेषणरूपतया वृत्तिस्तत्रास्य सर्व-
नामसंज्ञा । स्वे पुत्राः । स्वेषां गृहाणां स्वामी । आत्मीयानामित्यर्थः ॥ स्वस्मै
बहुमानः । आत्मन इत्यर्थः ॥ स्वे पुत्रा इति न पुत्रा ज्ञातयः किन्तु पितृ-
व्यमातुलश्वशुरादयः सपरिच्छदाः । स्वे गाव इति न गावो धनं किन्तु रुक्म-
रजतकार्पाषणरूपकादिकं धनमुच्यते ॥ ज्ञातिधनयोस्तु न भवति । स्वे रक्षा
विधेया । ज्ञातावित्यर्थः ॥ स्वाय स्पृहयति । धनायेत्यर्थः ॥ तथा ज्ञातिधन-
विशेषणत्वेऽपि स्वशब्दस्य निषेध एव । स्वा ज्ञातयश्चैत्रस्य । स्वे धने रक्षा ।
आत्मीय इत्यर्थः ॥ अपरे तु स्वस्मै पुत्राय । स्वस्मै गव इति ज्ञातिधनार्थ-
योः प्रतीतौ कथं न निषेधः । उच्यते । पुत्रगोशब्दयोर्हि सान्निध्यादेतदुभयं
गम्यते स्वशब्दात् स्वात्मीयत्वमात्रमिति । स्वाय ज्ञातये । स्वाय धनायेत्यत्र
च शब्दान्तरमनपेक्ष्य ज्ञातिधने स्वरूपेणैव स्वशब्देनाभिधीयेते । यद्येवं
ज्ञातिधनयोरनुप्रयोगोऽपि नोपपद्यते पर्यायत्वात् । यथा वृक्षशब्दप्रयोगे
तरुशब्दस्य । नैष दोषः । पर्यायशब्दो हि यत्राऽनेकार्थः संदिग्धार्थो वा तत्र
तदर्थस्य व्यक्तीकरणार्थः पर्यायान्तरस्यानुप्रयोगो न विरुध्यते । यथाऽर्काद्य-
नेकार्थवृत्तेर्हरिशब्दस्य प्रयोगे सिंहशब्दस्य । यथा च संदिग्धार्थस्य पिकश-
ब्दस्य प्रयोगे कोकिलशब्दस्य । स्वशब्दश्चायमनेकार्थ इति तत्रासत्यनुप्रयोगे
किं विषयोऽयं प्रवृत्त इति संदेहः स्यात् । तन्निरासार्थो युज्यते ज्ञातिशब्द-
स्यानुप्रयोग इति व्याचक्षते ॥ अनास्मि कालदिग्देशवृत्तय इति । पूर्वादयः
शब्दा असंज्ञायां वर्तमाना दिगादिवृत्तयः सर्वादिकार्यभाजो भवन्ति । तदत्र-
पूर्वापरादिशब्दानां केषांचित् प्रविभागतः ।

सामान्येनाभिधानेऽपि प्रवृत्तिर्देशकालयोः ॥

तथाहि—पूर्वापरावरपरोत्तरशब्दा मुख्यवृत्त्या दिक्कालयोर्वर्तन्ते । तद-
वच्छिन्ने देशग्रामारामस्तम्भकुम्भादौ च । तथाहि—पूर्वस्यां दिशि वसति ।
पूर्वस्या दिश आगतः । पूर्वदिक् सम्बन्धात् पूर्वा वापी । पूर्वस्यां वाप्यां
शीतमुदकम् । तथा पूर्वस्मिन् ग्रामे वने देशे वा सुखवासः ॥ पूर्वः कालो
रम्यः । पूर्वकालसम्बन्धात् पूर्वो गुरुः । पूर्वस्मिन् गुरौ वसति । पूर्वस्मात्प्रा-
सादादागतः ॥ अपरावरपरशब्दत्रयस्य विनापि दिक्कालसम्बन्धं देशवृत्तित्वं

स्यात् । तथा हि—अपरदेशसम्बन्धादपरो ग्रामः । अवरो वा ॥ तस्मिन्
परस्मिन् पर्वते वसति । सति संनिकर्षे विप्रकर्षे च सर्वासु दिक्षु तुल्योऽयं
व्यपदेशः । ततो न दिग्भिसम्बन्धवृत्तिः । एकस्यामेव दिशि स्थितयोर्नि-
कटाऽनिकटयोः पराऽवरादिव्यपदेशप्रवृत्तेरेतच्छब्दत्रयापेक्षया मुख्यवृत्त्या
सार्थकं देशग्रहणं न त्वन्यस्य स्वतो देशवृत्तित्वम् । संनिकर्षासंनिकर्षयोर्देश-
वत्कालोऽप्युपाश्रयः । ततः परः कालः । अपरोऽवरो वा । परस्मिन् काले
जातः । अपरस्मिन् । अवरस्मिन् वा ॥ अथ परकालसम्बन्धात् परः श्रीहर्षः ।
अपरकालसम्बन्धादपरो भोजदेवः ॥ परः पाणिनिः । अपरः शिवस्वामी ॥
परस्मिन् श्रीहर्षे भक्त इत्यादि ॥ दक्षिणाधरशब्दौ दिशि दिगवच्छिन्ने च
कलशादौ वर्तते न तु कालेनापि कालावच्छिन्ने । दक्षिणस्यां दिशि वसति ।
दक्षिणस्मिन्पर्वते देशे वा तदवच्छिन्ने । तथाहि—अधरस्यां दिशि पर्वता-
द्वसति । अधरदिकसम्बन्धादधरस्मिन् प्रासादे देशे वा वसति ॥ अनाम्नीति
किम् । उत्तराः कुरवः । संज्ञारूपेण रूढोऽत्रोत्तरशब्दः । विदेहवर्षवासिना-
मेकस्यामेव दिशि देवकुरुत्तरवर्षे ॥ दिग्देशकालेभ्योऽन्यत्र । दक्षिणा गायकाः ।
प्रवीणा इत्यर्थः ॥ एवम् अधरे ताम्बूलरागः । उत्तरे प्रत्युत्तरे वा शक्तः ॥
दक्षिणायां कृतमतिर्विप्रः । इत्यदिग्देशकालवृत्तय इति विस्पष्टोऽयमर्थनिर्दे-
शः ॥ ननु व्यवस्थायामसंज्ञायामित्येवमुपक्षिप्य स्वाभिधेयापेक्षोऽवधिर्नियमो
व्यवस्थेति यथाऽन्यैर्व्याख्याता । दुरवबोधत्वात् ॥ ननु, स्वेषां चैव परेषां च
जायन्ते कम्पसम्पदः । क्षीणाः परे शत्रवः । इत्याहुरपरे । इत्यादिप्रयोगेषु
कथं जसादीनां सर्वादिकार्यविधिः । न ह्यत्र दिग्देशाद्यवच्छेदोऽस्तीति ।
सुच्यते—सारूप्योपचाराच्छिष्टाभीष्टेन न दुष्टता ॥२२॥

अन्तरं चोपसंव्याने बहिर्योगे तथाऽपुरि ॥२३॥

उपसंव्यान इति । उपसंवीयत आच्छाद्यते यत्तदित्युपसंव्यानम् । यद्वा,
संवीयतेऽनेनेति संव्यानम् । तस्य समीपं उपसंव्यानम् । तस्मिन् ॥ बहिर्योग
इति । बहिरित्यनावृतो देशः । तेन योगो बहिर्योगः । एतस्मिंश्च पूर्वजिते-
ऽन्तरशब्दः सर्वादिर्भवति ॥ अन्तरस्मै शाटकाय । वस्त्रान्तरेणावृतायेत्यर्थः ॥
अन्तरस्मै गृहाय । बाह्याय चाण्डालगृहायेत्यर्थः ॥ अपुरीति किम् । अन्तरायां

पुरि वसति । बाह्यायामित्यर्थः ॥ अयमनयोरन्तरे तापसः प्रतिवसतीत्या-
दौ सध्यवृत्तित्वेन न भवति ॥२३॥

इति सर्वादित्वाः ॥

त्यतश्चदिदं युष्मद्द्व्येकादः स्यादथो भवत्वेतत् ।

अस्मत्किमौ च विबुधैर्विज्ञातव्यौ त्यदादिगणे ॥२४॥

एषां त्यदादित्वे यथास्थानं प्रयोजनं द्रष्टव्यम् ॥

इति त्यदादिः ॥

यस्कोत्कासवशिष्टकुत्सखरपाः कुड्यत्रि(१) जङ्घारथाः—

पर्णाटोपरिमेखलौ विषपुटद्रुह्याङ्गिरोविश्रयः ।

पिएडीजङ्घभलन्दनौ च भडिलः कर्णाटककर्णाढकौ—

लह्योभण्डिलशीर्षमायभृगवो रक्षोमुखो वर्षुकः ॥२५॥

यस्कादयः शब्दाः स्थगलपर्यन्ता यस्कादिभ्योऽपत्य (२) इत्यनेन सूत्रेण
विहिताऽपत्यप्रत्ययश्लुभाजो (३) भवन्ति बहुत्वोऽस्त्रियाम् ॥ यच्छति निगृ-
ह्णाति पापमिति यस्क ऋषिः । तस्यापत्यानि यस्काः । शिवादिपाठादुत्प-
न्नस्याणः ॥ उत्कसतीत्युत्कासः । तस्य—उत्कासाः । अत इजः ॥ वशिषु
तिष्ठतीति वशिष्टः । तस्य—वशिष्टाः ॥ कुत्साः । ऋष्यणः ॥ खरान् पातीति
खरपः । तस्य—खरपाः । नडादिफणः (४) ॥ कुड्रेः—कुड्यः (५) । गृह्यादि
ढजः ॥ अत्ति असते सर्वविद्या इत्यत्रिः । तस्य—अत्रयः । इतोऽनिज इत्य-
नेन विहितस्य ढणः । जङ्घे एव रथो यस्य स जङ्घारथः । तस्य जङ्घारथाः ॥
अन्ये । जङ्घे एव रथो यस्य स जङ्घेरथः । निपातनात्सुपः श्लुगभावः ।
तस्य जङ्घेरथा इत्याहुः ॥ पर्णार्थमटतीति पर्णाढः । तस्य पर्णाढाः ॥
उपरि ग्रीवायां मेखला यस्य तस्योपरिमेखलाः ॥ विषं पुटो ओष्ठयोर्यस्य स
विषपुटो दुर्भाषी । तस्य विषपुटाः । एभ्योऽत इजः ॥ द्रुहि साधुर्द्रुह्यः ।

(१) सुड्यत्रि०—इति पा० । (२) भ्यो गोत्र द्व०—इतिपाठान्तरम् ।

(३) लुगभाजो भ० इति पा० । (४) फकइति तु युक्तम् । (५) कुड्रेः—
सुड्यः—इति पा० ।

तस्य-द्रुक्षाः ॥ शिवाद्यणः ॥ अङ्गिरा बृहस्पतिपिता । तस्य-अङ्गिरसः ।
 ऋष्यणः ॥ विश्वेर्विश्वयः । गृष्टादि ढजः ॥ पिण्डीयुक्ते जङ्घे यस्य तस्य
 पिण्डीजङ्घाः । अत इजः ॥ भलन्दनस्य भलन्दनाः । शिवाद्यणः ॥ कलन्द-
 नेति भोजः ॥ भडिलस्य भडिलाः । अश्वदिङ्फस्य ॥ कर्णाटस्य कर्णाटाः ॥
 कर्णस्याढकं यस्य स कर्णाढकः । तस्य कर्णाढकाः । आभ्यामत इजः ॥ लह्य-
 स्य लह्याः । शिवाद्यणः ॥ भण्डिलस्य भण्डिलाः । अश्वदिङ्फस्य ॥ शीर्षं
 निनाति-शीर्षमायः । तस्य-शीर्षमायाः । अत इजः ॥ अशुभकर्माणि तपसा
 भृज्जतीति भृगुः शुक्रपिता । तस्य भृगवः । ऋष्यणः ॥ रक्षस इव सुखसस्य
 स रक्षोमुखः । तस्य रक्षोमुखाः ॥ वर्षतीत्येवं शीलो वर्षुकः तस्य वर्षुकाः ॥
 आभ्यामत इजः ॥ २५ ॥

वशीकपर्णाढकमिच्छका बहि-
 र्योगोऽजवस्तिस्तृणकर्णवर्ष्मकौ ।

पटाकयुक्तौ वकसक्थगोतमौ-

स्यात् क्रोष्टुमायः कटुमन्थमित्रयू ॥ २६ ॥

वशीकस्यापत्यानि वशीकाः ॥ पर्णस्याढकं यस्य स पर्णाढकः । तस्य
 पर्णाढकाः ॥ मिच्छतीति मिच्छकः । तस्य मिच्छकाः ॥ बहिर्योगो यस्य स
 बहिर्योगः । तस्य-बहिर्योगाः ॥ अन्येतु । अहिना योगो यस्येति । अहि-
 र्योगः । गणपाठाद्रेफ इत्याहुः ॥ अजवस्तयः । गृष्टादिढजः ॥ तृणकर्णाः ।
 शिवाद्यणः ॥ वर्ष्मकाः ॥ पटाकाः ॥ वकसक्थाः ॥ एभ्योऽत इजः ॥ गोत-
 नस्य गोतमाः ॥ ऋष्यणः ॥ क्रोष्टारं निमीते । क्रोष्टोरिव मायाऽस्येति वा ।
 क्रोष्टुमायः । तस्य क्रोष्टुमायाः ॥ कटु मन्थनातीति कटुमन्थः । तस्य कटुमन्थाः ॥
 अपरे कटुकमन्थ इत्याहुः । अन्यस्तु कटुक मन्थकेति पृथक् शब्दद्वयनिद-
 न्मित्याहुः ॥ आभ्यामत इजः ॥ मित्रयोर्मित्रयवः ॥ औत्सर्गिकस्याणः ॥ २६ ॥

क्रोष्टुपादसदामत्ताऽयःस्थूणकृशभण्डिताः ।

पदकः कषको हारः कम्बलात् स्थगलस्तथा ॥ २७ ॥

क्रोष्टोरिव पादौ यस्य स क्रोष्टुपादः । पाठसामर्थ्यात् पादस्य समासान्ते
 लुप्तं भवति । क्रोष्टून् पादयति निष्कासयतीति वा । क्रोष्टुपादः । तस्य

क्रोष्टुपादाः । क्रोष्टमानमिव मानं यस्य स कोष्टमान इति केचित् ॥ सदा-
 मत्तस्य सदासत्ताः । आस्थामत इजः ॥ अयोमयी स्थूणा यस्य सोऽयःस्थूणाः ।
 तस्यायःस्थूणाः ॥ शिवाद्यणः ॥ कशस्य कशाः । अत इजः ॥ भण्डितस्य
 भण्डिताः । अश्ववादिङ्फस्य ॥ पदं वेत्यधीते वा । पदकः । तस्य पदकाः ।
 कषतीत्यौणादिकेऽके । कषकः । तस्य कषकाः ॥ कडम इति भोजः ॥ हारः
 कम्बलादिति कम्बलपूर्वा हारशब्दो ज्ञेयः ॥ कम्बलं हरतीति कम्बलहारः ।
 तस्य कम्बलहाराः ॥ स्थगतीति स्थगेरौणादिकेऽलप्रत्यये । स्थगलः । तस्य
 स्थगलाः ॥ एभ्योऽत इजः ॥ एवं पुष्करसच्छब्दस्य बाह्वादीजः श्लुग् द्रष्टव्यः ।
 अन्ये तु भृगुकुत्सवशिष्टगोतमाङ्गिरोऽन्नेरिति सूत्रं पृथग्विदुः । तेषां मते यजा-
 दित्वाद् यजादेर्द्व्यंकेषु षष्ठ्यास्तत्पुरुष इत्यनेन भृगुकुलं भार्गवकुलमित्यादि
 सिध्यति ॥२९॥

इति यस्कादिः ॥

उपकलमकौ पिष्टोदङ्कौ कुषीतककर्णकौ

कमककलशीकण्ठौ कृष्णाजिनानुपदौ तथा ।

बधिरकखरीजङ्घावेतौ वटारकपर्णकौ—

गडुकजतुकौ लेखाभ्रश्च प्रतानपतञ्जलौ ॥२८॥

उपकादयः शब्दा वोपकादेरित्यनेन सूत्रेणापत्यप्रत्ययश्लुग्भाजो वा भ-
 वन्ति ॥ उपकस्यापत्यानि । उपकाः । औपकायनाः ॥ लसकाः । लसका-
 यनाः ॥ नडादिफणः श्लुक् ॥ पिष्टस्य पिष्टाः । पैष्टायनाः ॥ उदङ्कस्य । उद-
 ङ्काः । औदङ्कयः । अत इजः ॥ कुष्णाति भवबन्धनादात्मानमिति कुषीतको
 नाम मुनिः । तस्य कुषीतकाः । कौषीतकयः ॥ कर्णयतीति कर्णकः । तस्य
 कर्णकाः । कार्णकयः ॥ कमेरौणादिकेऽके कमकः । तस्य कमकाः । कामकयः ॥
 कलशी कण्ठे यस्य तस्य कलशीकण्ठाः । कालशीकण्ठयः ॥ कृष्णमजिनं यस्य
 तस्य कृष्णाजिनाः । काष्णाजिनयः । अनुगतं पदं यस्य तस्य । अनुपदाः ।
 आनुपदयः ॥ बन्धेः किरः । बधिरः । बधिर एव बधिरकः । तस्य बधि-
 रकाः । बाधिरकाः । शिवाद्यणः ॥ भोजस्तु बधिरकाः । बाधिरकय इत्याह ।
 खरी जङ्घे यस्य तस्य खरीजङ्घाः । खारीजङ्घयः ॥ वटारको वैश्रवणभक्तः ।
 तस्याऽपत्यानि वटारकाः । वाटारकयः ॥ पर्णानि करोतीति पर्णकः । तस्य

पर्णकाः । पर्णकयः ॥ गडुकस्य गडुकाः । गाडुकयः ॥ जतुकस्य जतुकाः ।
जातुकयः ॥ लेखाकारे भ्रुवौ यस्य स लेखाभ्रूः । तस्य लेखाभ्रुवः । लेखाभ्रेयाः ।
शुभ्रादि ढणः ॥ प्रतानस्य प्रतानाः । प्रातानयः ॥ पतञ्जलति चनी भवति ।
पतञ्जलः । अतएव निपातनात्तकारस्य सकारः । तस्य पतञ्जलाः । पातञ्ज-
लयः ॥ भोजस्तु पतञ्जलिशब्दनिकारान्तं मन्वमानः पतञ्जलयः । पातञ्जलाः ।
औत्सर्गिकाणः श्लुकीत्याह ॥२८॥

शलाथलाडारककृष्णपिङ्गलाः, कठेरणिः पिङ्गलकः कमन्दकः ।

निदाघचूडारककृष्णसुन्दराः, सुपिष्टपिञ्जूलकवर्णकास्तथा ॥२९॥

शले स्थलमस्य । शलाथलः । सकारलोपो दीर्घश्च निपातनात् । तस्य
शलाथलाः । शालाथलयः ॥ थलाथल इत्यन्ये ॥ अडतीति—अडारकः । तस्य—
अडारकाः । आडारकयः ॥ कृष्णश्चासौ पिङ्गलश्च । कृष्णपिङ्गलः । तस्य कृ-
ष्णपिङ्गलाः । कार्ष्णपिङ्गलयः ॥ कठेरणेः कठेरणयः । काठेरणाः ॥ वामन-
स्त्वीकारान्तं मन्वानः कठेरण्य इत्याह । अत्राणः । अन्ये कठेरणेत्याहुः ।
पिङ्गलकस्य पिङ्गलकाः । पैङ्गलकयः ॥ पिञ्जूलक इति शाकटायनः ॥ मन्द-
एव मन्दकः । के शिरस्यात्मनि वा मन्दकः । कमन्दकः । तस्य कमन्दकाः ।
कामन्दकयः ॥ निर्गतो दाघो यस्मात् स निदाघः । तस्य निदाघाः । नैदा-
घयः ॥ चूडारकस्य—चूडारकाः । चौडारकयः ॥ वडारक इति भोजः ॥ मटा-
रक इति वामनः ॥ कृष्णश्चासौ सुन्दरश्च—कृष्णसुन्दरः । तस्य कृष्णसुन्दराः ।
कार्ष्णसुन्दरयः ॥ शोभनं पिष्टं यस्य स सुपिष्टः । तस्य सुपिष्टाः । सौपिष्टाः ।
शिवाद्यणः ॥ पिञ्जूलकस्य पिञ्जूलकाः । पैञ्जूलकयः ॥ वर्णयतीति वर्णको
गणकः । तस्य वर्णकाः । वार्णकयः ॥२९॥

मसुरकर्णपदञ्जलजन्तुकाऽनभिहितप्रतिलोमकपिष्टलाः ।

जतुरकः कशकृत्स्नसुधायुकौ जटिलकश्च मदाघकवन्तकौ ॥३०॥

मसुरइव कर्णावस्य मसुरकर्णः । तस्य मसुरकर्णाः । मासुरकर्णाः । शिवा-
द्यणः ॥ अपरे मसूराविव कर्णावस्य—मसुरकर्णः । निपातनाद् इह्य इत्या-
हुः ॥ मयूरकर्णमपरे पठन्ति ॥ पदञ्जलस्य पदञ्जलाः । पादञ्जलयः ॥ जायत
इति जन्तुः । ततः के जन्तुकः । तस्य जन्तुकाः । जान्तुकयः ॥ अभिपूर्वस्य

हिनेतिर्दधातेर्वा क्ते नञि च । अनभिहितः । तस्य—अनभिहिताः । आ-
नभिहितयः ॥ केचित् अभिहितेति नञा विना पठन्ति । तत्राऽभिहिताः ।
आभिहितयः ॥ प्रतिगतानि लोमान्यस्य । प्रतिलोमः । प्रत्यग्ववात् साम-
लोम (५।४।७५) इत्यत् समासान्तः । प्रतिलोमाः । प्रातिलोमयः ॥ कपीनां
स्थलमिव स्थलमस्य—कपिष्ठलः । तस्य—कपिष्ठलाः । कापिष्ठलयः ॥ केचित्
कपिष्ठलाः । कापिष्ठलायनाः । नडादिफणन्तमुदाहरन्ति ॥ जतुरकस्य जतु-
रकाः । जातुरकयः ॥ कशाभिः कन्तति । कृतेः कर्त्तुः । ऊपाट्त्वे च ह्रस्वश्च
बहुलमित्यनेन ह्रस्वत्वे—कशकृत्स्नः । तस्य—कशकृत्स्नाः । काशकृत्स्नयः ॥
वामनस्तु कसकृत्स्नेत्याह ॥ सुधायुकस्य—सुधायुकाः । सौधायुकयः ॥ जटाः
सन्त्यस्य जटिलः । के जटिलकः । तस्य जटिलकाः । जाटिलकयः ॥ शाक-
टायनस्तु शिवाद्यणन्तमाह ॥ मदेनाद्यं यस्य स मदाद्यः । तस्य मदाद्याः । मा-
दाद्ययः ॥ कवृवर्ण इत्यस्य क्विपि कव् । कव् अन्ते यस्य स कवन्तकः । तस्य
कवन्तकाः । कावन्तकयः ॥ एभ्योऽत इजः ॥३०॥

कमन्तकः कदामन्तः खरीखभ्रष्टको तथा ।

अपजग्धानुलोमौ च दामकण्ठोऽप्यबन्धकः ॥३१॥

कम् कान्तावित्यस्य विचि कम् । कम् अन्ते यस्य स कमन्तकः । तस्य
कमन्तकाः । कामन्तकयः ॥ कदामन्तस्य कदामन्ताः । कादामन्तयः (१) ॥ खरी
रासभी तां खनतीति विचि खरीखा । तस्य खरीखाणः । खारीखणाः ॥
सामान्याणः ॥ भ्रष्टकस्य भ्रष्टकाः । भ्राष्टकयः ॥ अघपूर्वस्यादेर्जग्धादेशे ।
अपजग्धः । तस्यापजग्धाः । आपजग्धयः ॥ भोजस्त्वपदग्येत्याह ॥ अनुलो-
मस्य—अनुलोमाः । आनुलोमयः ॥ वामनस्तु गणपाठात् समासान्ताभावे-
ऽनुलोमानः । प्रतिलोमानः कुमारार्इत्याह ॥ दाम कण्ठे यस्य स दामक-
ण्ठः । तस्य दामकण्ठाः । दामकण्ठयः ॥ बन्धं करोतीति बन्धकः । न बन्ध-
कोऽबन्धकः । न विद्यते बन्धोऽस्येति वा । अबन्धकः । तस्य—अबन्धकाः ।
आबन्धकयः ॥ अबद्धक इत्येके ॥ एभ्योऽत इजः ॥३१॥

इत्युपकादिः (२।४।६९) ॥

(१) कदामन्तस्य—कदामन्ताः । कादामन्तय इति पा० ।

तिककितवौरसलङ्कटकृष्णाजिनकृष्णसुन्दराः कथिताः ।

उपकलमकाश्च वङ्खरभण्डीरथपफकनरकाश्च ॥३२॥

तिककितवादयस्तिककितवादौ(१) द्वन्द्व(२)।४।६८)इत्यनेन बहुत्वापत्यप्रत्यय
(२)श्लुग्भाजो भवन्ति । तैकायनयश्च कैतवायनयश्च । तिककितवाः (३) । अत्र
तिकादेरित्यनेन विहितस्य फिजः श्लुक् (४) ॥ औरसायनयश्च लाङ्कटयश्च ।
औरसलङ्कटाः । अत्र तिकादिफिजोऽत इजश्च ॥ कार्णाजिनयश्च कार्णासुन्द-
रयश्च । कृष्णाजिनकृष्णसुन्दराः । अत्रात इजः ॥ औपकायनाश्च लामकायनाश्च ।
उपकलमकाः । नडादिफणः ॥ वाङ्खरयश्च भाण्डीरयश्च । वङ्खरभण्डीरथाः ॥
वङ्खरइत्यन्ये ॥ पाफकयश्च नारकयश्च । पफकनरकाः । अत इजः ॥ पफको
विकथनः ॥ अनुकरण इत्यन्ये । पफ करोतीति पफकः ॥३२॥

वकनखगुदपरिणद्धाः शण्डिलकशकृत्स्नलङ्कशान्तमुखाः ।

प्रहितनरकोज्जककुभाः प्रोक्ता अष्टककपिष्ठलाश्चात्र ॥३३॥

वकनखयश्च गौदपरिणद्धयश्च । वकनखगुदपरिणद्धाः । आभ्यामत इजः ॥
शण्डिल्याश्च काशकृत्स्नयश्च । शण्डिलकशकृत्स्नाः । अत इजः । बहुषु यजो
लुक्सिद्धैवेजो नित्यं श्लुगर्थे वचनम् ॥ लाङ्कयश्च शान्तमुखयश्च । लङ्कशान्तमु-
खाः । अत्रात इजः । शं सुखं तनोतीति शान्तनं मुखमस्येति शान्तनमुख
इत्यन्ये ॥ प्रहितयश्च नारकयश्च । प्रहितनरकाः ॥ औजयश्च काकुभाश्च ।
उज्जककुभाः । अत्रात इजः शिवाद्याणश्च ॥ भ्राष्टकयश्च कापिष्ठलयश्च । अष्ट-
ककपिष्ठलाः । अत इजः ॥३३॥

दशेरकाग्रिवेशेभ्यो गडेरकदशेरकाः ।

कृष्णोभ्यः सुन्दराः प्रोक्ताः ककुभश्च पृथोर्जकात् ॥३४॥

दशनशीलो दशेरः—सर्पः सारमेयश्च । स्वार्थे के सति तस्यापश्यानि ।
गडति सिञ्चति पर्वताङ्गमिति गडरो निर्भरः । तद्योगात्पुरुषो गडेरः ।

(१) तिककितवादयः पृथोर्जककुभपर्यन्तास्तिककितवादाविति पा० ।

(२) ०प्रत्ययाश्च लुग्भाजो० इति पा० । (३) तिकस्य कितवस्य वा अपत्यानि
बहवः कुमारास्तिककितवाः—इति पा० । (४) फिजो लुगिति पा० ।

तस्यापत्यानि । दाशेरकयश्च गाडेरकयश्च । दशेरकगडेरकाः । अत इजः ॥
 अग्निवेशाश्च दाशेरकयश्च । अग्निवेशदशेरकाः । यजः पूर्वैणैव लुक् सिद्धा ॥
 परपदस्य दाशेरकिशब्दोपसङ्गहार्यं त्विहोपादानम् ॥ कार्णयश्च सौन्दरयश्च ।
 कृष्णसुन्दराः । अत इजः ॥ पार्थोर्जकयश्च काकुभयश्च । पृथोर्जकककुभाः ।
 अतइजः ॥ ककुभशब्दस्य शिवादौ पाठः प्रायिकः ॥ पृथां पृथिवीमूर्जयति
 वर्धयति । पृथोर्जकः । पृथगूर्जक इति वा गणनिपातनात् कलोपः ॥

उपकलमकअष्टकपिष्ठलकृष्णाजिनकृष्णसुन्दराणां निर्यार्यः पाठः । अ-
 न्येषां तु द्वन्द्वेऽपि पूर्वैण विकल्पः । तेन पिङ्गलककृष्णपिङ्गलाः । पैङ्गलक-
 कार्णापिङ्गलयः ॥३४॥ इति तिककितवादिः ॥

ज्ञेयो गोपवनो बिन्दुः शिशुश्यामाकभाजनाः ।

श्यामकाश्यावतानौ च श्यापर्णः सम्बकस्तथा (१) ॥३५॥

यजजोश्चेत्यनेन लुक् प्राप्ता न गोपवनादिस्य (२)४।६७ इत्यनेन निषिध्यते ॥
 गोपवनस्यापत्यानि । गोपवनाः ॥ बैन्दवाः ॥ शिशुरिव शिशुर्निःसारः कश्चित् ।
 तस्य शैशवाः ॥ श्यामा लताः कायति (२) । श्यामाकः । तस्य श्यामाकाः (३) ॥
 भाजयतीति भाजनः । तस्य माजनाः ॥ श्यामं करोतीति श्यामकः । तस्य
 श्यामकाः ॥ श्यावक इत्यन्ये ॥ अश्वानवतनोति—अशवावतानः । तस्य—
 आशवावतानाः ॥ श्यामानि पर्णान्यस्य । श्यापर्णः । अतएव निपातना-
 न्मलोपः ॥ सम्बकस्य साम्बकाः । श्यावक इत्यन्ये ॥ बिन्दुभाजनरूपश्यावन्ये
 पठन्ति ॥ वासनमते शिशुः प्रत्याहारः ॥ ३५ ॥

इति गोपवनादिः ॥

क्रौडिव्याड्यापक्षितिसौधातकिदैवदत्तिचैक्यताः ।

कापिष्ठलिचैटयतावापिशलिर्लाडिचौपयतौ ॥३६॥

क्रौड्यादीना (४) नित्यनेनैषां पौत्राद्ये स्त्रीलिङ्गेऽपत्येऽणिजोऽर्थो भवति ॥ क्रौडि-
 क्रीडतीति । अचि बाहुलकादोत्थं । क्रौडः । तस्यापत्यं स्त्री । क्रौड्या ॥ व्यडि ।
 विविधमडतीति व्यडः । तस्यापत्यं व्याड्या । स्वागतादेरित्यपवादादैज्

(१) श्यापर्णश्यावकौ तथा—इति पा० । (२) श्यामलताः कायति—इति
 पा० । (३) श्यामकस्तस्य श्यामकाः—इति पा० । (४) (४।१।८०)

न भवति ॥ आपक्षिति । दुष्टु मिथ्या क्षितोऽपक्षितः । तस्यापत्यं स्त्री ।
 आपक्षित्या ॥ सौधातकि । शोभनं दधातीति सुधाता । तस्याऽपत्यं व्यासा-
 दीनामकञ् चेत्यनेनेङ्यकञादेशे च विहिते । सौधातक्या स्त्री ॥ दैवदत्ति ।
 देवदत्तस्यापत्यं स्त्री । इजि । दैवदत्त्या ॥ चैकयत । चीक आमर्षणे चुरादि-
 णिजन्तस्ततः शतुरणि स्त्री । चैकयत्या ॥ पाणिनिस्तु चितसंवेदन इत्यस्य
 चैतयत इत्याह ॥ कापिष्ठलि । कपिष्ठलस्यापत्यं स्त्री । कापिष्ठल्या ॥ चैयट-
 त । चिट प्रैष्य इत्यतो णिचि शतरि । चेटयतोऽपत्यं स्त्री चैटयत्या ॥ आ-
 पिशलि । पिंशतीत्यौणादिककलप्रत्यये । पिशलः । न पिशलोऽपिशलः कुल-
 प्रधानम् । तस्यापत्यं स्त्री । आपिशल्या ॥ लाडि । लड विलास इत्यस्याचि ।
 लडः । तस्याऽपत्यं स्त्री । लाड्या ॥ चौपयत । चौपयतीति चौपयन् । त-
 स्यापत्यमण् स्त्री । चौपयत्या ॥ ३६ ॥

बैल्वयतोऽथ क्षत्रियवाच्यो भोजश्च सूतवाग्युवतौ ।

भौरिकिभौलिकिशालास्थलिशात्मलिकौटिसैक्यताः ॥ ३७ ॥

बैल्वयतः । बिल्ववन्तमाचष्ट इति णिचि । विन्मत्वोरिति मनुबलोपे

शतरि । बैल्वयतोऽपत्यमित्यणि स्त्री । बैल्वयत्या ॥ क्षत्रियवाच्यो भोज इति
 क्षत्रिये वाच्ये भोजशब्दः क्रीड्यादौ भवति स्त्रियाम् । भोज्या क्षत्रिया ॥
 यथा । भोज्यां प्रति व्यर्थमनोरथत्वात् ॥ भोज्याऽन्या ॥ सूतवाग्युवताविति सूत-
 शब्दो युवतौ वाच्यायां क्रीड्यादौ भवति । सूत्या युवतिः । प्राप्तयौवना
 स्त्रीत्यर्थः ॥ अन्ये तु सूताः सारथयः । तत्सम्बन्धिनी युवतिः सूत्या । न
 सर्वेत्याहुः ॥ सूत्याऽन्या ॥ भौरिकि । भूरिरेव भूरिकः । तस्यापत्यं स्त्री भौ-
 रिख्या ॥ भौलिकि । वारादेर्वेति लत्वे । भौलिकिः । तस्यापत्यं स्त्री । भौ-
 लिख्या ॥ शालास्थलि । शालास्थलस्यापत्यं स्त्री शालास्थल्या ॥ शात्मलि ।
 शात्मलेः शात्मल्या ॥ कौटि । कूट दाहेऽच् । अत इजि । कौट्या ॥ भौ-
 रिकिभौलिकिशब्दयोर्गोत्रादिपठितादिति ङ्ये प्राप्ते तद्वाधनार्थं गौरादिषु
 पाठः । क्रीड्यादिलक्षणस्तु ङ्यो भवत्येव । अन्यथा पाठानर्थक्यं स्यात् ॥
 सैकयत । सेकृ गतावित्यतो णिचि शत्रा । सेकयन् । तस्यापत्यं स्त्री सैकयत्या ॥
 आकृतिगणोऽयम् । तेनाश्वक्या काश्या रौढ्या याज्ञदस्या इत्यादयो द्रष्टव्याः ॥
 रौढिः । रूढस्यापत्यमणि स्त्री । रौढ्या । केचिद् गोकक्षशब्दं यजन्तमत्र

पेटुः । तन्मते गौकक्ष्या । फलं तु गौकक्षीपतिः । गौकक्षीपुत्रः । व्यङ्गः संप्र-
सारणं भवेदिति गोत्रदीर्घो मन्यते । अस्माकं तु मते पौतिमाध्यावत्सिद्धिः ।
तथा गौकक्ष्यापतिः । गौकक्ष्यापुत्र इत्येव भवितव्यम् । अत्रापाठात् । तथा
च सौमागाः पठन्ति । व्यङ्गः संप्रसारणे गौकक्ष्या प्रतिषेध इति ॥ ३७ ॥

इति क्रीड्यादिः ॥

अजपरभृताश्वकोकिलचटकैडकमूषिकाविलातश्च ।

बालः पाको मन्दः कन्यो वत्साम्बहोडाश्च ॥ ३८ ॥

अदजादिभ्योऽस्वस्त्रादिभ्य आडित्यनेन । अकारान्ताच्छब्दास्वस्त्रा-
दिवर्जितादजादिभ्यश्च स्त्रियां स्वार्थ आट् प्रत्ययो भवति ॥ अज गतिक्षेप-
णयोः । ततोऽचि । अदजादिभ्योऽस्वस्त्रादिभ्य आड् इत्यनेनाडि । अजा ॥
परभृता ॥ अश्नुते पृथिवीं व्याप्नोतीत्यौणादिके वप्रत्यये । अश्वा ॥ कुक, वृक
आदाने । कोकते गृह्णाति सहकारमञ्जुरीमिति कोकिला ॥ चट, स्फुट भेदे ।
चटति भिनत्ति वस्तूनीति चटका ॥ ईड, स्तुतौ । आड्पूर्वः । एडयतीति ।
एडका ॥ मुष स्तेये । मुष्णात्यपहरति वस्तुजातमिति मूषिका ॥ एषां जाति-
लक्षणे डीप्रत्यये प्राप्ते ॥ विपूर्वा रा ला दाने । ततः क्ते शीतादय इत्यौणा-
दिके वा ते । विलाता ॥ बल प्राणने । बलतीति उवलादेर्ण इति ङणे । बाला ॥
पाति पिबति पायति वा तमाहाराचारानुसंस्कारैरित्यौणादिके कप्रत्यये ।
पाका ॥ मन्दते स्वपितीति मन्दा । यौवनस्था स्त्री ॥ यदा तु स्त्रीजातिनाम
तदा जातिलक्षणे डीप्रत्यये ॥ कनति शोभते वपुषा कन्या ॥ अथवा । कनन्ति
गच्छन्ति तस्यां रागिसनेनयनानीति कन्या । कुमारी ॥ वदति । आहूयति
पयस्कामा मातरमिति वत्सा । पुत्रिका ॥ अवति पालयति गर्भाधानात्प्रभृ-
त्याजीवितान्तात् पुत्रमिति । अम्बा माता ॥ होडा ॥ मन्दादग्रे षडपि
जात्यवचनाः । अन्यमते तु मन्दोऽपि ॥ वयस्यनन्त्य इति डीप्रत्यये प्राप्ते
विलातेत्यत्र । क्तादल्पोक्तावित्यनेन डीप्राप्तावित्यन्ये ॥ ३८ ॥

मध्यज्येष्ठौ मध्यमकनिष्ठपूर्वापहाणदंष्ट्राः स्युः ।

अपरापहाणमुग्धौ पालान्ताः सम्प्रहाणश्च ॥ ३९ ॥

सां ध्यायतीति मध्या । मध्यस्य भाय्या वा । मध्या ॥ द्वयसनयोर-
तिशयेन वृद्धा प्रशस्या वा । ज्येष्ठा ॥ ज्येष्ठस्य भाय्या वा । ज्येष्ठा ॥ मध्ये-
भवा मध्यमा । मध्यान्म इति स प्रत्यये ॥ मध्यमस्य भाय्या वा । मध्यमा ॥
अल्पतमा । कनिष्ठा । कनिष्ठस्य भाय्या वा । कनिष्ठा ॥ वयस्यनन्त्य इत्यनेन
ख्याख्यादित्यनेन वा ङीप्रत्यये प्राप्ते ॥ अपह्रीयतेऽनयाऽस्यां वा । अपहा-
णा । पूर्वस्यापहाणा । पूर्वापहाणा ॥ अथ समासार्पणान्न ङीः कस्मान्न
भवतीति चेत् । न । वचनानर्थक्यप्रसङ्गः ॥ यद्वा । पूर्वश्चासावपहानश्चेति
पूर्वापहानः । स्त्री चेत् पूर्वापहाणा । णत्वं निपातनादेव । टिल्लक्षणे ङीविधौ
प्राप्ते ॥ अपरे णत्वं नाधीयते । ते हि । ओहाङ् गतावित्यस्मिन् कृतनिष्ठा-
तकारनकारे पूर्वमपहानस्य इति वाऽनाच्छादाज्जातेरित्यादिना ङीप्राप्ति-
र्वाच्यत इत्याहुः ॥ एवम् अपरापहाणा ॥ केचित्तु परापहाणेति पठन्ति ॥
परप्रहाणेत्यपि ॥ दृश्यतेऽनया । दंष्ट्रा ॥ मुग्धा । वयोलक्षणे ङीप्रत्यये प्राप्ते ।
यदा त्ववयोवाचकत्वं तदाऽत एवाङ् भवति । एतत्तु पूर्वेष्वपि यथासम्भवं
द्रष्टव्यम् ॥ पालान्ता इति पालोऽन्ते येषां ते पालान्ताः शब्दा अस्मिन् गणे
द्रष्टव्याः ॥ गोपालकस्य भाय्या । गोपालिका । ख्याख्यादिति ङीप्राप्तौ ।
या तु स्वयं प्रतिविधानेन गाः पालयति न तत्र प्राप्तिरस्ति ॥ एवं पशुपा-
लिका । द्वारपालिकेत्यादयो द्रष्टव्याः ॥ संप्रहाणेति पूर्वापहाणावत् ॥ भोजस्तु
पूर्वापहायणा । अपरापहायणा । संप्रहायणेति पठति ॥ ३९ ॥

दिशा दृशा क्षुधा वाचा क्रुञ्चा देवविशोष्णिहा ।

विकल्पाडो बुधैर्लक्ष्या जातिः शूद्रोऽमहत्परः ॥ ४० ॥

दिशा । दिक् ॥ दृशा । दृक् ॥ क्षुधा । क्षुत् ॥ वाचा । वाक् ॥ क्रुञ्चा ।
क्रुङ्क् ॥ निपातनान्नलोपाभावोऽन्त्याजादिलोपाभावश्च ॥ देवविशा । देववि-
ट् । देवानां प्रजेत्यर्थः ॥ भोजस्त्वनयोर्विकल्पं नेच्छति ॥ उष्णिहा । उष्णिक् ॥
पाणिनिस्तु त्रयाणां विकल्पं नेच्छति । भाष्यकारस्तु हलन्तान्नाप् किंत्वका-
रान्तादित्याह ॥ शूद्रा जातिः ॥ जातिरिति किम् । शूद्रस्य भार्या । शूद्री ॥
अमहत्पर इति किम् । महाशूद्री । आभीरजातिः ॥ ४० ॥

संभस्त्रापिण्डाजिनशण्त्रिपूर्वं फलं नञो मूलम् ।

प्राक् शतसदेककाण्डप्रान्तात्पुष्पं परं ज्ञेयम् ॥ ४१ ॥

संफला ॥ भस्त्राफला ॥ पिण्डफला ॥ अजिनफला ॥ शणफला ॥
 ओषधिजातिविशेषाणां संज्ञा एताः ॥ त्रीणि फलानि समाहृतानि । त्रिफला ।
 द्विगोरिति डीप्राप्तौ ॥ अमूला । मूलान्तलक्षणे ॥ प्राञ्चि पुष्पाणि यस्याः ।
 प्राक्पुष्पा ॥ शतपुष्पा ॥ सत्पुष्पा ॥ एकपुष्पा ॥ काण्डपुष्पा ॥ प्रान्तपुष्पा ॥
 पुष्पान्तलक्षणे ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन । गिरा । गीः ॥ बलाका । बड-
 वेत्यादयः सिद्धाः ॥

इत्यजादिः ॥

स्वसामाताननान्दाऽथ दुहिता तिस्र्युष्मदौ ।

स्तश्वतस्त्रस्मदौ याता नान्ता संख्यापि कीर्तिता ॥ ४२ ॥

स्वस्यति सम्यगाकर्षति कुलगृहद्रव्यं सोदर्यमनांस्यात्मनि प्रणयाद्वा ।
 स्वसा । भगिनी ॥ मान्यते पूज्यतेऽप्रमेयोपकारितया सुतैरिति माता । जन-
 नी ॥ न नन्दति । न समृध्यति । ननान्दा । भर्तृभगिनी ॥ दोग्धि । अप-
 हरति सर्वस्वं मातृकुलादिति दुहिता । सुता ॥ तिस्रः ॥ युष्मभ्यम् ॥ चतस्रः ॥
 अस्मभ्यम् ॥ यतत उत्सहते हितप्रतिपादनेनेति याता ॥ पञ्च ॥ सप्त ॥

युष्मदस्मदोराडि प्राप्तेऽन्येषां तु डी प्रत्यये प्राप्ते प्रतिषेधः । पाणि-
 निप्रभृतयस्तु युष्मदस्मदोर्गणे पाठं न प्रदर्शयन्ति । अलिङ्गत्वात् । एतच्चा-
 युक्तम् । यतो नान्ता संख्याऽप्यलिङ्गैव ततस्तेऽपि तत्प्रदर्शनं किमिति कृत-
 वन्तः । तस्मादत्र शब्दतत्त्वज्ञा एव प्रमाणम् ॥ ननु तिस्रश्चतस्र इत्यत्र त्रिच-
 तुरोर्विभक्तिसंनिपातेन तिस्रचतस्रावुच्येते तत्र संनिपातलक्षणो विधिरनि-
 मित्तं तद्विधातयेति डीर्नं भविष्यति । सत्यम् एतदेव ज्ञापयति । अनित्येयं
 परिभाषा । तेन या सेत्यादौ विभक्तिसंनिपातलक्षणस्त्यदाद्यकार आङ्वि-
 धिनिमित्तं स्यात् ॥ ४२ ॥

इति स्वस्तादिः ॥

क्रोडबालागलाभालभगोखाः खुरसंयुताः ।

शफो भुजो गुदो घोणाकरौ क्रोडादिनामनि ॥ ४३ ॥

क्रोडशब्दः स्त्रीलिङ्गः । विष्टा मञ्जिष्टा काष्ठेत्यादिलिङ्गकारिकासाम-
 र्थात् । कल्याणी क्रोडा यस्याः सा कल्याणक्रोडा गौः । न ना क्रोडं भुजा-

न्तरमिति वचनादपि च ॥ रत्नमतिस्तु कल्याणः क्रोडो यस्या इति विग्रहं दर्श-
यन् पुंलिङ्गतां ख्यापयति ॥ कल्याणा वालाऽस्याः । कल्याणवाला ॥ शोभने
गलोऽस्याः । सुगला ॥ भव्यो भालोऽस्याः । भव्यभाला ॥ शोभने भगोऽस्याः
सुभगा ॥ उत्खनतीति । उखा स्फिक् । गणपाठाद्दृष्टय उदो दलोपः ॥
श्रीमत्युखा यस्याः । श्रीमदुखा ॥ कल्याणो गोखो यस्याः । कल्याणगोखा ।
इत्यपि शाकटायनः ॥ कल्याणः खुरोऽस्याः । कल्याणखुरा ॥ गवादेः पादाग्रं
शफः । पवित्रः शफोऽस्याः । पवित्रशफा ॥ मृणालवद्भुजावस्याः । मृणाल-
भुजा ॥ कल्याणो गुदोऽस्याः । कल्याणगुदा ॥ कल्याणं गुदमस्या इति तु शाक-
टायनः ॥ उन्नता घोणाऽस्याः । उन्नतघोणा ॥ किसलयाकारौ करावस्याः ।
किसलयकरा ॥

आकृतिगणधायम् । तेन सुरङ्गाप्रभृतयोऽन्येऽपि द्रष्टव्याः ॥ ४३ ॥
इति क्रोडादिः ॥

गौरारीहणस्वारकर्करचराः सारङ्गशृङ्गाढका-

द्रोणालिन्दवराहबिम्बवदरा लोहाण्डपाण्टौ पुटः ।

नाटः पिण्डसृपाटचेटवरटा मूलाटसूपारटाः-

शूर्पासन्दनदाः पितामहमहौ मातामहो मालतः ॥ ४४ ॥

गौरादेरित्यनेन गौर इत्यादेः शब्दगणात् रित्रयां ङी प्रत्यये भवति ॥
गौरी वर्णयुक्ता नामधेयं वा ॥ यथा । सरोजकर्णिका गौरी गौरीं प्रति मनो
दधे ॥ अरीहणी । ओषधिः काचित् । हरीकणीत्येके ॥ खारी । षोडशद्रोण-
परिमाणा ॥ कर्करी जलभाजनम् ॥ ह्रस्वः कर्कः । कर्कटी । ग्रामटी । लौकि-
कष्टप्रत्यय इति कश्चिदाह ॥ चरी दिगम्बरप्रसिद्धा ॥ तदन्तादपि । अनुचरी ।
सहचरीत्यादि ॥ सारङ्गी । शवलवर्णयुक्ता ॥ वाद्यविशेषो वा ॥ शृङ्गयुक्तत्वा-
त् । शृङ्गी । प्रतिविषा कर्कटशृङ्गी च ॥ आढकी । तुवरी ॥ आढजीति
केचिदाहुः ॥ द्रोणी । जलक्षेपिका ॥ अस्यते भूष्यते पुष्पप्रकरेण । अलिन्दी
प्रचणः ॥ अथवा । अस्यन्ते निवार्यन्ते तस्यां पतनाद् भाजनानीत्यलिन्दी ।
कोष्ठिका ॥ वराही । बिम्बी । तुण्डिका ॥ बिम्बेति कश्चित् । बिम्बं वन-
स्पतिजातिरित्येके ॥ बदरी वृक्षः ॥ लोह इवाण्डमस्याः । लोहाण्डो नाम

शकुनिः ॥ स्त्रीविषय एवायम् ॥ पाण्टी पिच्छिका ॥ पाण्डोरपर्यमित्येके ॥
पुटी ॥ नाटयतीति नाटी ॥ नाटीसञ्ज्ञया द्वे काव्ये । एको भेदः प्रख्यातो
नाटिकाख्यः । इतरस्त्वप्रख्यातः ॥ प्रकरणिकासंज्ञः । तथा च ।

अनयोश्च बन्धयोगादेको भेदः प्रयोक्तृभिर्ज्ञेयः ।

प्रख्यातस्त्वितरो वा नाटीसंज्ञाश्रिते काव्ये ॥

पिण्डी । मदनफलम् ॥ सर्पति गच्छति क्षुद्रद्रव्यसंचातमिति स्रपाटी ।
उपानत् कुप्यं क्षुद्रपुस्तकः परिमाणविशेषश्च ॥ चेटी ॥ बरटी । क्षुद्रधान्यम् ॥
बटरीति कश्चित् ॥ मूलैरटतीति मूलाटी ॥ सूपी ॥ आरटी ॥ शूर्पी । परि-
वपनं मानं च ॥ आसन्दी । वेत्रासनम् । आनन्दीति पाणिनिः । नदी ॥
पितामही ॥ सही । पृथ्वी नदी च ॥ मातामही ॥ मलत्यामोदैर्बसुन्धराम् ।
मालती जातिः ॥

गौरसारङ्गचेटपितामहमातामहानामजातित्वात् ।

अन्येषां तु जातित्वेऽपि स्त्रीविषयत्वादप्राप्ते पाठः ॥ ४४ ॥

कदरकदलसूचा मण्डलो मण्डकश्च—

प्लवभषकृषभङ्गा यूषतर्कारमत्स्याः ।

गवयमुकयगाहा मेधशर्कारपुत्राः—

शबलगडुलगूर्दाः सूदकत्माषदेवाः ॥ ४५ ॥

कदरी वृक्षविशेषः ॥ केन वायुना दह्यते । कदली । मोचा करिपताका ॥
च ॥ सूची । सूचिभेद्यैस्तमोभिरित्यादि दर्शनात् सूचिशब्दोऽप्यस्ति । पर-
मस्य पाठादिदं सिद्धम् ॥ पञ्चभिः सूचिभिः क्रीतः । पञ्चसूचः । तस्य तु पञ्च-
सूचिरिति स्यात् ॥ मण्डली । संहतिर्देशश्चतुरस्रता च ॥ मण्डकी ॥ प्लवत
इति प्लवी ॥ भषति पैशुन्येन वक्ति । भषी ॥ कृषी ॥ भङ्गी । वृद्धवैयाकरणा-
भिप्रायेण दर्शितम् । विवेचकास्तु भङ्गिभङ्गीशब्दौ विच्छित्तिपर्यायौ भङ्गश-
ब्दारवोषधिवृत्तेरादेव स्यात् तिलमाषोमाणुभङ्गाम्यो वेति सौत्रनिर्देशादिति
मन्यन्ते । उमा । भङ्गी नाम काचिदोषधिरिति शाकटायनः ॥ यूषति ज्वरं
हिनस्तीति यूषी । मुद्रादिनिर्यासः ॥ यूपीति भोजः ॥ तर्कति । इयत्ति ।
तर्कारी । जया ॥ मत्सी जलचरी ॥ मत्स्या नाम जनपदः । तदीश्वरश्च

क्षत्रियस्तन्नामधेयः । तत्र मत्स्यानां राज्ञी मत्स्यस्यापत्यं स्त्रीति वा । पुरु-
द्वयमगधेत्यादिनाणि तस्यातोऽप्राच्यभर्गादेरिति श्लुचि । मत्सी ॥ गोरिाव-
यो गमनमस्येति पृषोदरादित्वात् सिद्धौ । गवयी । गोप्रतिनिधिर्मृगः ॥
मुकं वैवर्ण्यं यातीति मुकयी । मृगजातिः । गर्दस्यामश्वतराज्जातेत्येके ॥ गाहत
इति गाही ॥ मेधृ सङ्गमे वेत्यस्याधि । मेधी ॥ शर्कारी ॥ पुत्री । सूतोग्ररा-
जमेरुभ्यो दुहितुः पुत्राद्वेति वक्तव्यमुशन्ति । तन्न । समासेऽप्यनेनैव सिद्धम् ॥
शबति याति वर्णान् । शबली । शबलवर्णयुक्ता ॥ गडुली ॥ गूर्दी ॥ सूदत
इति सूदी काचित् ॥ सूर्द इत्यपि शाकटायनः ॥ कलयति वर्णान् । कत्मा-
षी । कलेर्माषमासाविति वचनाद् भूधन्यदन्त्यौ ॥ देवी । कृताभिषेका ॥
मत्स्यगवयमुकयानां जातित्वेऽपि योपान्त्यत्वात् । पुत्रशबलकत्माषाणाम-
जातित्वात् ॥ इतरेषां तु जातित्वेऽपि स्त्रीविषयत्वादप्राप्ते पाठः ॥ ४५ ॥

उभयहयमनुष्याः कुम्भदासौ पिशङ्गः—

कुवलहरिणयूथाः शूषमेथौ गुडूचः ।

अमरपिठरसूर्माः पिप्पलो वैजयन्तो—

विकलमठकरीरी केतकास्थानचोराः ॥ ४६ ॥

उभयी । स्थितिः ॥ पाणिनीयास्त्वयच्प्रत्ययविधानेन टित्वाद् डीप्
प्रत्ययमाहुः ॥ हयी । अश्व ॥ अनुषी । शाकटायनस्तु मनोरपत्यमिति
मनोर्जातौ शुक् चेति यप्रत्यये मत्स्यतद्वितहलो य इत्यनेन यलोपे मनुषी-
त्याह ॥ कुम्भी । रसाधारत्वात् कुमुदिका । मृदादिपात्रवाची तु कुम्भशब्दः
कुण्डादौ द्रष्टव्यः ॥ दासते प्रयच्छति स्वामिने वचनकाल इति दासी । चेटो ॥
दासयन्ति प्रयच्छन्ति वेतनं तस्या नद्युत्तारणहेतोरिति दासी । स्रविका ॥
अथवा । दासते प्रयच्छत्यारोग्यमिति दासी । शैलेयद्रव्यम् । सकारस्तालव्यो
दन्त्यो वा । दासःश्चेत्युणादिवचनात् ॥ पिशङ्गी । पिङ्गवर्णयुक्ता । यथा—

विभ्राणमानीलरुचं पिशङ्गीर्जरास्तडित्वन्तमिवाम्बुवाहम् ॥

कुवली । क्षुद्रवदरी ॥ हरिणी । शुक्लवर्णयुक्ता ॥ यूथी । मागधी ॥ शूषी ॥
मेयति हिनस्ति वातमिति मेथी ॥ गुडति रक्षति दोषेभ्यः । गुडूची । वत्सा-
दनी ॥ असति गच्छत्यष्टगुणमैश्वर्यमिति । अमरी ॥ पिठति हिनस्ति तण्डु-

लानिति पिठरी । भाण्डम् ॥ सूर्मी । लोहप्रतिमा ॥ यस्सुतिः । सूर्मीञ्ज्वल-
न्तीमालिङ्गेन्मृत्यवे गुरुतल्पगः ॥ चुञ्चिश्च ॥ पिपर्त्ति । पिप्पली । वैदेही ॥
वैजयन्ती । पताका ॥ विकली ॥ विकलनिष्कलपुष्कलशब्देभ्यो वनस्पतिवृ-
त्तिभ्य एव ङीविधिः सम्भाव्यते कूटितः । अन्यत्र विगता कला यस्याः ।
विकला । निष्कला । पुष्कला घनद्विरित्येवं स्यात् ॥ वामने च । कृतीस्म-
राज्ञा यदि पुष्कला स्याम् ॥ छित्तपस्तु ।

न पुष्कली ते स्वर्लोके जनता किन्तु सामरी ।

विकली शल्कमात्रेण सहती निष्कलीयते ॥

इति सामान्येनाह ॥ कथं विकलाकालविशेषवाचिनो नित्यस्त्रीवि-
षयत्वादावेव भवतीति भोजोऽपि ॥ सठन्ति निवसन्त्यस्यामिति सठी ॥
करीरी । करिदन्तमूलम् ॥ केतकी ॥ आस्थानी । संसत् ॥ चोरयतीति
चोरी । तथा च ।

नृचित्तचोर्यः सुन्दर्यो दुरुद्वहकटीतटाः ।

नदीगाहीम्वीचर्य इव यद्भूप्रभास्मसि ॥

हयमनुष्ययोजातित्वेपि योपान्त्यत्वात् । उभयदासपिशङ्गहरिणामर-
चोराणामजातित्वात् । इतरेषां तु जातित्वेपि स्त्रीविषयत्वादप्राप्ते पाठः ४६

द्रुणविटसरसायः स्थूणसौधर्ममाचाः—

पटललवलपादा वल्लकालम्बिनाचाः ।

अतसपृथिवभृङ्गाः कन्दलारद्विदोटाः—

शमतमकुटपेटा मञ्जरो निष्कलश्च ॥ ४७ ॥

द्रुणी । कच्छपस्त्रिय एवोच्यन्ते न कच्छपाः पुमांसः ॥ विटी । सह-
त्सरः ॥ सरसी । कर्णाटदेशे प्रसिद्धिरेषा हलन्तत्वादप्राप्ते ॥ अयोमयी स्थूणा
यस्य सोऽयःस्थूणः । तस्यापत्यं शिवाद्यणि । आयःस्थूणी । ड्यस्य प्राप्तौ ॥
अयोमयी स्थूणा यस्याः सा । अयःस्थूणी । कुटी । तस्यान्यार्थे वृत्तिः स्वा-
र्थैरवयःस्थूणेति स्यादिति कश्चिदाह ॥ आयस्थेणीति केचित् ॥ शोभनो घर्मा
यस्य स सुधर्मा । तस्यापत्यं स्त्री सौधर्मा । ऋष्यणि ड्यस्य प्राप्तौ ॥ माची ।
अम्बष्ठा ॥ पटली । सङ्घातः ॥ लवली । लताविशेषः ॥ पादी ॥ वल्लकी ॥

अलम्बस्यापत्यं स्त्री । आलम्बी । अत इजि ड्यस्य प्राप्तौ ॥ नाची ॥ अतति
गच्छति नीलैः कुसुमैः स्नेहवद्बीजानीति । अतची । उमा ॥ पृथिवी ॥
पाणिनिप्रभृतयस्तु डीप्रत्ययान्तमाहुः ॥ भृङ्गी । भृङ्गराजः । लवङ्गो वा ॥
कन्दली । कन्दविशेषः ॥ अरट्टस्यापत्यमिजि स्त्री । आरट्टी । उफस्य
प्राप्तौ ॥ दोटी ॥ शमयति दोषान् । शमी । सक्तुफला सिम्बा वा (१) ॥ ता-
स्यन्त्यस्यामिति तमी । रात्रिः ॥

विभूषणं के कुचमण्डलानां

हाराः

कीदृश्यमा चन्द्रमसः कुतो भाः ।

महादेवरता तमातः ।

सीता कथं रीति दशास्यनीता हा रास ! हा देवर ! तात । मातः ।

हारामहादेवरतातमातः ॥

इति लक्ष्यात् तमापि ॥ कुटी ॥ पेटी वृन्दं परिच्छदश्च ॥ मञ्जरी ।
पुष्पयष्टिः ॥ निष्कली ॥ विकलनिष्कलशब्दौ जनपदवाचिनौ । स्त्रीविषया-
विति शाकटायनः ॥ उक्त्योऽन्यत्र जातित्वेऽपि स्त्रीविषयत्वादप्राप्ते ॥४७॥

ऋश्यो बन्धकधातकावनडुही शष्कण्डकोषातका-

ऽनड्वाहीवृसवेतसाः पटनटक्रोष्ट्योकणाः काकणः ।

आलक्ष्यालजभिक्षुकोर्दसुषवा औद्गाहमानिर्गरो-

गायत्र्यामलकौ हरीतकशचावालब्धिमांसौ तरः ॥४८॥

ऋश्यी ॥ बध्नाति मनेो यूनामिति बन्धकी ॥ धातकी । ताम्रपुष्पी ॥
अनडुही । डीप्रत्ययान्तपाठो गणेऽस्त्रीत्वप्रतिषेधार्थः । तेन । अनडुही ।
वृन्दारिका ॥ वामनादयस्त्वनडुहीभार्य इत्युदाहरन्ति । तन्न युक्तम् । जातिप्रा-
प्यङ्गङ्योऽमान्यादाविति (२) नियमितत्वात् पुंवद्भावस्य निषेधः सिद्ध एव ॥
अथवा । पञ्चभिरनडुहीभिः क्रीतः । पञ्चानडुहिरित्यादौ ड्यः श्लुचीत्यनेन
श्लुक् प्राप्ता निषिध्यते । एवं सर्वत्र ॥ शष्कण्डी । हैमवतः कश्चिद्वृक्षः ॥
कोशातकी । पटोली ॥ अनड्वाही ॥ वृसी । व्रतिनामासनम् ॥ वेतसी ।

(१) सिम्बा वा । इति पा० । (२) स्वाङ्गाच्चेतोऽमानिनि । जातेऽच्चे-
त्येतयोरेव पाणिनिसूत्रयोः केनचिदेवं न्यासः कृत इत्यनुमीयते । भी० श०

वज्रजुलः । अस्रवेतसञ्च ॥ पटी । प्रच्छादनवस्त्रम् ॥ नटी ॥ क्रोष्ट्री । क्रोष्ट्री-
शब्दस्य पाठः सुखार्थः । क्रोष्टोः स्त्र्यनी क्रोष्टृजिति । ऋदन्तश्चानुगिदश्च
इत्यनेन ङीप्रत्ययः सिद्धः ॥ ओकणी । पर्यन्तवनस्य संज्ञा । उकणीत्यन्यः ॥
काकणी । पञ्चतुर्यभागः ॥ अलक्षस्यापत्यमिजि स्त्री । आलक्षी । ड्ये प्राप्ते ॥
आलजी ॥ भिक्षुकी ॥ उर्दी । विमानम् ॥ सुषुवति प्रेरयति दोषानिति सुष-
वी । रुष्णजीरकम् ॥ सुष्ठु सवतीति सुसवीति नन्दी प्राह ॥ उद्गाहमानस्या-
पत्यमिजि स्त्री । औद्गाहमानी । ड्ये प्राप्ते ॥ गरी । देशविभागस्य संज्ञा ॥
गायतस्त्रायतेऽवश्यम् । गायत्री । छन्दोविशेषः खदिरो वा ॥ आमलति गु-
णान् । आमलकी । वयःस्था ॥ हरति रोगान् । हरीतकी । पथ्या ॥ शचति ।
शची । इन्द्राणी ॥ अलब्धस्यापत्यमिजि स्त्री । आलब्धी । ड्ये प्राप्ते ॥ का-
लब्धीत्यपि शाकटायनः ॥ मांसी । जटा ॥ तरी । नौः ॥

ऋश्यस्य जातित्वेपि योपात्यत्वात् । बन्धकनटभिक्षुकाणामजाति-
त्वात् । अनडुहो हलन्तत्वात् ॥ अन्येषां च स्त्रीविषयत्वादप्राप्ते ॥ ४८ ॥

कुसुम्भसुन्दरौ पूयः शङ्कुलो देहलस्तटः ।

तापसोऽथ सिनीवालः पूलसङ्ककगौतमाः ॥ ४९ ॥

कुसुम्भी । ओषधिविशेषः ॥

अस्मिन् रतिअमजितश्च सरोजवाताः ।

स्मर्तुं दिशन्ति न दिवः सुरसुन्दरीभ्यः ।

अत्र दिव्यस्त्रीविषयत्वाज्जातिलक्षणो ङीर्न भवति । गुणवचनात्
सुन्दरशब्दाच् शोणादिपाठात् पाक्षिके ङीप्रत्यये कृते सुन्दरीणां सुन्दरा गिर
इति भवति ॥ भोजस्तु सामान्येनैव ङीप्रत्ययं दर्शयति ॥ पूयी । दुर्गन्धा ॥
शक्यन्ते सृष्यन्ति तस्यां परस्परसम्बन्धं निस्तुषतिला इति शङ्कुली । भव्य
विशेषः । अथवा । शक्नोति पर्याप्नोति पुद्गलविकारं शब्दं ग्रहीतुमिति
शङ्कुली । कर्णशङ्कुली ॥ दिह्यते । देहली । द्वाराग्रस्थला ॥ तटी ॥ तपः-
शीलमस्याः छत्रादेर्ण इति जे सति । तापसी ॥ सिनी सिता वाला कला
यस्यां सा सिनीवाली । दूष्टेन्दुरमावास्या ॥ पूली । तृणसंचातः ॥ असङ्क-
क्यत आस्वाद्यते गजैरिति सङ्ककी । गजप्रिया ॥ गौतमी । अस्य पाठः सुख-
र्थः । मतान्तरे तु स्वरः प्रयोजनम् ॥ तटतापस्योरजातित्वात् । अन्येषां
स्त्रीविषयत्वादप्राप्ते ॥ ४९ ॥

कटेढभौलिङ्ग्यधिकारदेहा, गवादनोद्वाहनतेजनाः स्युः ।

आपञ्चिको भौलिकिभौरिकी च काकादनः प्रत्यवरोहिणी च ॥५०॥

कटस्य ईटः । कटेढः । कटेटी ॥ भुवि लिङ्गं कीर्त्तिरस्येति भूलिङ्ग-

ऋषिः । तस्यापत्यमिति शास्त्रांसेत्यादिना । इजि भौलिङ्गिः । स्त्री भौलि-
ङ्गी । ड्यजि प्राप्ते ॥ अधिकः कारोऽस्या इति । अधिकारी । अधिक्रियत
इति बहुलाधिकाराद्भ्यजि स्त्रियां यथा शोभेत्येके ॥ देही ॥ गवादनी ।
इन्द्रवारुणी ॥ चट्टाहनी ॥ तेजयत्यग्निमिति तेजनी । कङ्कुणी ॥ आपञ्चिको
नाम जनपदः । समाननामा क्षत्रियः । तस्यापत्यं स्त्रीति राष्ट्राख्याद्राज्योऽजे-
वेत्यनेनाजि तस्य च प्रलुचि । आपञ्चिकी ॥ भूलिकस्यापत्यमिति स्त्री । भौ-
लिकी ॥ भूरिकस्यापत्यमिति स्त्री । भौरिकी । गोत्रादिपठितादित्यनेन
ड्यस्य प्राप्ती ॥ काकादनी । गुञ्जा ॥ प्रत्यवरोहिणी ॥ टन्प्रत्ययान्तस्यास्या-
न्येषां च टिड्द्वारेणैव डीप्रत्यये सिद्धे गणे पाठः पुंवद्भावप्रतिषेधार्थः । मता-
न्तरे तु स्वरः प्रयोजनम् ॥ ५० ॥

वर्बरदाडिमचमसास्तरुणस्तलुनाग्रहायणीबन्दाः ।

पण्डरपुष्कललवणाः पिङ्गलमुसली विभीतकी नन्दः ॥५१॥

वर्बरी ॥ दाडिनी । वृक्षजातिः ॥ चमसी । सोमपात्रम् ॥ तरुणी ।

सुरा ॥ तलुनी । सुरा ॥ अग्रं हायनमस्याः । आग्रहायणी पूर्णमासी । अत
एव निपातनाद्दीर्घत्वं णत्वञ्च ॥ बन्दी । हठहता स्त्री ॥ पण्डते याति मनो-
ऽस्मिन् । पण्डरः । तद्योगात् पण्डरी । पटी ॥ पुष्कली । वनस्पतिः ॥
लवणी । ओषधिः । समुद्रपार्श्वस्त्रोतो यत्र वहनानि स्थाप्यन्त इत्येके ॥
लवणा यवागूरिति गुणशब्दोऽजातौ द्रष्टव्यः ॥ पिङ्गली । पिशङ्गी ॥ मुसली ।
ओषधिः ॥ विभीतकी ॥ नन्दति । ऋद्धिं यातीति नन्दी । प्रज्ञाद्यणि । नान्दी ॥

पण्डरपिङ्गलनन्दानामजातित्वात् । अन्येषां तु स्त्रीविषयत्वादप्राप्ते ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेन देवदाली पटोलीत्यादयो द्रष्टव्याः ॥ ५१ ॥

इति गौरादिः ॥

शोणोऽथभरुजस्तूणकमलौ विकटाहनी ।

चान्द्रभागा भवेन्नद्यां तयर्थशून्यादिकारतः ॥५२॥

शोणादयः शब्दाः शोणादिरित्यनेन(१) डीप्रत्ययभाजो वा भवन्ति ॥
 शोणी । शोणा । रक्तवर्णयुक्ता ॥ कश्चित्संज्ञायामपि शोणी शोणा वडवेति ॥
 भरुजी । भरुजा । स्नेहभृष्टाः किल तण्डुलाः ॥ तूणी । तूणा । तूणीमुखो-
 दृतशरेणविशीर्णपङ्क्ति । वीणा धिषणा तूणा स्थूणेत्यादि ॥ कमली । कमला
 नाम काचित् ॥ विकटी । विकटा । रचना ॥ दीर्घाह्नी । दीर्घाहा शरत् ॥
 अहनृशब्दः केवलः स्त्रियां न सम्भवति नित्यं नपुंसकलिङ्गत्वात् । अतस्त-
 दन्त उदाहृतः ॥ अह्नी । अहा । इति कश्चित् केवलस्य स्त्रियामुदाहरति ॥
 चान्द्रभागी वनराजिः । चान्द्रभागा नदी । टिड्ढाणजित्यादिना डीप्राप्तः स
 शोणादिपाठान्नद्यां निषिध्यान्यत्र विधीयत इतिविकल्पार्थः ॥ चन्द्रभागा
 नद्यामिति केचिदाहुः । यदूच्छया चन्द्रभागी चन्द्रभागा काचित् । नदी तु
 चन्द्रभागेति मतद्वयं वामनाचार्य्यस्य ॥ पाणिनिशकटाङ्गजौ तु चन्द्रभाग इव
 भागो यस्याश्चन्द्रभागी चन्द्रभागा नाम नदी । अन्यत्र चन्द्रभागा नाम
 देवता स्त्री वा काचिदित्याहुः ॥ केचित्तु चन्द्रभागो नाम पर्वतः । ततः
 प्रभवतीत्यणि । चान्द्रभागी चान्द्रभागा नदी । चान्द्रभाग्यन्येत्युदाहरन्ति ॥
 भोजस्तु चान्द्रभागादनद्यामिति सूत्रं पपाठ ॥ तत्पर्य्यशून्यादिकारतः । तत्पर्य्य-
 कणाविति क्तिप्रत्ययो भावाकर्त्रोर्विहितस्तदन्तस्तदर्थप्रत्ययान्तो वा यो न
 भवति । ततोऽनेन डी विकल्पितः । अशनिः । अशनी ॥ शक्तिः । शक्ती ।
 शस्त्रम् ॥ आत्मम्भरिः । आत्मम्भरी । तत्पर्य्यशून्यादिति किम् । शक्तिः सा-
 मर्थ्यम् ॥ कश्चिदस्मादपि डीं मन्यते । अहरणिः । कां त्वं कारिमकार्षीः ॥५३॥

चण्डः पद्धतिकल्याणपुराणरूपणध्वजाः ।

विशालारालमूषा हनूबहूदारविशङ्कटाः ॥५३॥

चण्डी । चण्डा । परुषा ।

सा किलाश्रवासिता चण्डी भर्त्रा तत्संश्रुतौ वरौ ॥

चण्डारालशब्दयोगैरादिलक्षणे डीप्रत्यये सिद्धे बहूदायौ पाठः सञ्ज्ञायां
 विकल्पार्थ इति शाकटायनः ॥ पादयोर्हतिः । पद्धतिः । पद्धती । तत्पर्य्यः-
 पाठः ॥ कल्याणी । कल्याणा कथा ॥ पुराणी । पुराणा छाया ॥ रूपणी ।

(१) शोणात्प्राचामिति सूत्रं बहूदिष्वेवान्तर्भूतं क्रियत इत्यनुनीयते ॥

कपशा नाम काचित् ॥ ध्वजी । ध्वजा । पताका ॥ विशाली । विशाला
कीर्तिः ॥ अराली । अराला । भूमिः ॥ मूषी । मूषा । सुवर्णाद्यावर्तनस्थानं
प्राणिविशेषो वा ॥ वृत्रघ्नी । वृत्रहा ॥ बह्वी । बहुनाम काचित् । गुणवच-
नादुक्तो वाऽखरोरित्यनेन गुणवचनाद्विकल्पः सिद्ध एव ॥ उदारी । उदारा
सूक्तिः ॥ विशङ्कटी । विशङ्कटा बुद्धिः ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन सुन्दरक-
न्दरादयो द्रष्टव्याः ॥ ५३ ॥ इति शोणादिः ॥

कुण्डः पात्रेऽकृत्रिमार्थे स्थलं च, भाजः पक्वे कामुकः स्याद्विरंसौ ।

नागः स्थूले कृष्णवर्णे च कालो, धान्याधारे सम्मतो गोणशब्दः ॥ ५४ ॥

कुण्डादयः शब्दाः पात्रादावर्थे पात्राद्ये कुण्डादेरित्यनेन ङीप्रत्ययान्ता
भवन्ति । पात्रे कुण्डी । कुण्डाऽन्या ॥ दाहक्रियैव तत्सम्बन्धादन्यद्वा तथोच्यते ।
यस्तु द्रव्यवचनः कुण्डशब्दः स निर्यं नपुंसक एव वर्तत इति न प्रत्युदाहर्तुं
युक्तः ॥ अकृत्रिमेऽर्थे स्थली । स्थलाऽन्या ॥ पुरुषप्रयत्ननिष्पाद्या वेदिका इत्य-
न्ये ॥ पक्वेऽर्थे भाजी । भिक्षायामित्यन्यः । भाजाऽन्या । वक्रयष्टिः ॥ मैथुनेच्छौ
नायिकायां कामुकी । कामुकाऽन्या । धनाद्यभिलाषुका ॥ स्थूलेऽर्थे नागी ।
नागाऽन्या । दीर्घादिगुणयुक्ता संज्ञा वा काचित् । क्षयविशेष इत्यन्ये ॥ ह-
स्तिसर्पजातिवाचिनस्तु ङी भवर्येव । प्रत्युदाहरणं गुणवचनस्य ॥ कृष्णवर्णेऽर्थे
काली । छाया वलान्याशु ततान काली ॥ कालाऽन्या । धमनी ॥ रत्नमतिस्तु
कालशब्दस्य संज्ञावाचिनो ङी । न तु कृष्णवर्णवाचकस्य कृष्णत्वाव्यभिचा-
रादित्याह ॥ धान्याधारे गोणी । यस्याश्छाटीति प्रसिद्धिः । यथा—

गोणीं जनेन स्म निधातुमुद्धृतामनुक्षणं नोक्षतरः प्रतीच्छति ।

गोणाऽन्या । वृणविशेषः ॥ ५४ ॥

कुशो लोहविकारे स्याद् घटः कुम्भश्च मृन्मये ।

कबरः केशविन्यासे नीलश्रौषधिदेहिनोः ॥ ५५ ॥

अयोविकारे कुशी । कष्युपकरणम् । न सामान्येनायोविकारः ॥ कुशा-
ऽन्या । अलोहविकाराकृतिरेव काष्ठादिमयी ॥ भग्नस्याक्षस्य प्रतिष्ठम् इत्यन्ये ।
अपरे तु वक्षेति ब्रुवते । मृन्मये पात्रे । घटी ॥ घटाऽन्या । गजघटा । करि-
घटा ॥ कुम्भी । तैलादिस्थानं स्तम्भाधारो वा । कुम्भान्या ॥ केशरचनायां
कवरी । वेशी । कवराऽन्या । वर्णविशेषोपेता । व्याकीर्णमात्यकवरां कवरीं

तरुण्याः ॥ ओषधी प्राणिनि च । नीली—ओषधिः । नीली वहवा ॥ अन्यत्र । नीला शाटी ॥५५॥

सूचस्तीक्ष्णे भाजने पात्रपारौ, स्थालः कुम्भ्यां रेवती रोहिणीभे ।
ज्ञेयस्तालो लोहमग्न्यां विपञ्चः, स्याद्दीणायां लोकवृन्दे च गोष्ठः ॥५६॥

तीक्ष्णाया सूची । सूचाऽन्या ॥ भाजने पात्री । काष्ठपात्री ॥ अन्यत्र ।
पात्रमियं ब्राह्मणी । पात्रं तपस्त्रिसंहतिः ॥ पारी । गोदोहनी । यथा—
प्रीत्या विमुक्तौल्लिहतीः स्तनन्ययान्, निगृह्य पारीमुभयेन जानुनोः ।
वर्धिष्णुधाराध्वनिरोहिणीः पयश्, चिरं निदध्यौ दुहतः स गोदुहः ॥
पाराऽन्या ॥ पिठरिकायां स्थाली । स्थालाऽन्या ॥ नक्षत्रे रेवती, रोहिणी ।
रेवता रोहिणान्या ॥ ननु कथं रेवती कन्या । रोहिणी कन्येति नक्षत्राभ्यां नक्षत्रं
वाच्यम् । सत्यम् । रै विद्यते यस्याः । निपातनादेत्वे कृते । रेवती ॥ रोहितस्य
रोहिणी ॥ रेवतरोहिणशब्दौ च नक्षत्रवाचिनौ प्रातिपदिकौ । पञ्चरोहिण्यो
रेवत्यो वा देवता यस्य । पञ्चरोहिणः पञ्चरेवत इत्यादिप्रयोगदर्शनाद्विशेषो
द्रष्टव्यः ॥ लोहविकारे ताली लोकप्रसिद्धा । तालाऽन्या ॥ वीणायां विपञ्ची ।
विपञ्चाऽन्या ॥ लोकवृन्दे गोष्ठी । समानजातीयो जनसमुदायः । यथा—
गोष्ठेषु गोष्ठीकृतमण्डलासनान् ॥ गोष्ठाऽन्या । भूर्यत्र गावस्तिष्ठन्ति ॥५६॥

श्लेषद्रव्ये खलो लक्ष्यो विदारशठमोषधौ ।

दूतः सन्देशहारिण्यां कुट्टिन्यां शम्भलो बुधैः ॥ ५७ ॥

श्लेषद्रव्ये खली । खलाऽन्या ॥ विदारी । शठी । ओषधिः ॥ विदारा ।
शठाऽन्या ॥ दूती सन्देशहारिका । दूताऽन्या । यथा—

कृमपुष्पशयनाल्लतागृहानेत्य दूतिकृतमार्गदर्शनः ।

इत्यादि लक्ष्यदर्शनादिकारान्तोऽप्यनुनीयते ॥ शम्भं श्रेयोयुक्तं लासि
गृह्णातीति वा । शम्भली । कुट्टिनी ॥ वासनस्तु दूत्यां शम्भलीत्याह । न तद-
स्मत्समनोरञ्जकं लक्ष्येष्वदर्शनात् ॥ शम्भलाऽन्या । देशविभक्तिः ॥

कश्चिच्छम्भलविदारशब्दौ गौरादावाह । कश्चिन्नायिकायां सुन्दरी । अ-
न्यत्र सुन्दरास्य बुद्धिरित्युवाच । तन्न समीचीनं गौरादावस्य दर्शनात् । अयं
वास्नाभिर्लक्षयानुसारेण तत्रैव व्याख्यातः ॥ ५७ ॥

[मातङ्गानां स्नेहपानप्रकारे—

पीनः शालो बलभाया भगिन्याम् ।

फालः खण्डेऽथो खनित्रे कशाश्च—

ज्ञेयः श्रोण्यां बुद्धिमद्भिः कटश्च ॥ ५८ ॥]

पीनी हस्तिनां स्नेहपानप्रकारः । पीनाऽन्या ॥ शाली कलत्रस्वसा ।
शालाऽन्या ॥ फाली खण्डम् । यथा—

कर्पूरस्फारफालीकलितकिसलयस्त्रस्तरोद्दामलीला ।

फालाऽन्या ॥ खनित्रे कशी । कशाऽन्या । अश्रवताडनहेतुश्चर्ममयी यष्टिः ॥
श्रोण्यां कटी । कटाऽन्या । व्यवस्थास्थित्युपाश्रितिवर्त्ता ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेन । एषणी । नाराची वैद्यशलाका वा । एष-
णाऽन्या । इत्यादयोऽर्थविभागेन ज्ञेयाः ॥ ५८ ॥ इतिकुण्डादिपानादी ॥

लोहितश्रुवकतालिंगुकक्षा बभ्रुबल्गुमनुसूतलुक्षाः ।

तण्डमण्डुकपिकन्थकवृक्षा मन्तुतन्तुतनुमङ्क्षुतरुक्षाः ॥ ५९ ॥

यञ्जलोहितादिशकलान्तयञ्जकौरव्यासुरिमारुडूकाड्वायन् इत्यनेन स्त्रियां
नित्यं ङी भवति डायनादेशश्च ॥ लौहित्यायनी ॥ औव्यायणी ॥ कात्यायनी ॥
आलिगव्यायनी ॥ काक्ष्यायणी ॥ वाञ्जव्यायणी । कौशिकी तु वाञ्जवी वाञ्ज-
व्यायणी ॥ गर्गादौ तु बभ्रुः कौशिक इति पाठादिति नः सम्मतम् । वाम-
नस्तु बभ्रुपाठं मन्यते । कपिशब्दस्य च ॥ वालगव्यायनी ॥ मानव्यायनी ॥
सौनव्यायनी ॥ तालुह्यायणी ॥ तारुह्यायनी ॥ मारुह्यायनी ॥ काप्यायनी ।
आङ्गिरसी तु कापी काप्यायनी ॥ कान्यव्यायनी ॥ वाह्यायणी ॥ मान्तव्या-
यनी ॥ तान्तव्यायनी ॥ तानव्यायनी ॥ माङ्क्षव्यायणी ॥ तारुह्यायणी ॥ ५९ ॥

गुहलुः संशितः शङ्कुमनार्यालिगुसम्भवः ।

वतण्डः शकलो मङ्खुलतुः ऋजुजिगीषवः ॥ ६० ॥

गौहलव्यायनी ॥ सांशित्यायनी ॥ शाङ्खव्यायनी ॥ मानार्यायनी ॥
लैगव्यायनी ॥ साम्बव्यायनी ॥ अनाङ्गिरसी तु वातरुह्यायनी । शिवादिपाठात्
वातरुह्यी । आङ्गिरसी तु वतरुह्यी । अस्त्रीयपाककर्णपर्णपुष्पफलमूलवाला-
न्ताज्जातेरित्यनेन ङीप्रत्ययः ॥ शाकल्यायनी ॥ माङ्खव्यायनी ॥ लातव्यायनी ॥
आह्यायणी । रौक्ष्यायणीत्यन्यः ॥ जैगीषव्यायणी ॥ ६० ॥ इति लोहितादिः ॥

यच्छब्दो मेनका चात्र दण्डकापिप्पकेष्टकाः ।

रेवकाधारका चैव द्वारकादेवकैरकाः ॥६१॥

यदादय एडकान्ताः रुयातोऽयदाम् इत्यनेनाकारस्येत्वं यत्प्राप्तं यदा
दिपर्युदासात् तद्भाजो न भवन्ति ॥ यका ॥ मनिपचिमचां नाम्नीत्यनेनाका
रस्येत्वे । मेनका । अप्सराः ॥ दण्डका । अरण्यम् ॥

वर्षाणि तिष्ठतु चतुर्दश दण्डकायाम् ॥

प्राप्तानि दुःखान्यपि दण्डकेषु सञ्चिन्त्यमानानि सुखीबभूवुः ॥

इति रघुकाव्ये चिन्त्यम् ॥ पिप्पका ॥ इष्यते काम्यते प्रासादादिषु या सा ।
इष्टका मृद्विकारः ॥ रेवा नदी । ततः सञ्ज्ञायां के । कुत्सादौ वा । रेवका ॥
धारयतीति धारका ॥ द्वारप्रकारा । द्वारका नगरी ॥ यथा धनञ्जयस्य—

चलत्पताकामुद्बद्धतोरणां तावद्विस्तृताम् ।

द्वारकां गोपुरद्वारैः किष्किन्धनगरीमिव ॥

देवकाः । अप्सराः ॥ एरका । चदकदृग्जातिः ॥ ६१ ॥

क्षिपका ध्रुवका चरका तत्सेवकया करकाचटके स्तः ।

अवकालहके अलका स्यात् कन्यकया ध्रुवकैडकया च ॥६२॥

क्षिपतीति क्षिपका । आयुधम् ॥ अथवा । अज्ञाता क्षिपा । क्षिप-
का ॥ ध्रु विधूनने । ध्रुवतीति ध्रुवका । आवपनविशेषः ॥ अथवा । अज्ञाता
ध्रुवा । ध्रुवका ॥ चरका ॥ सका ॥ सेवा भक्तिः । कुत्सिता वा सेवा । सेव-
का ॥ करका । वर्षोपलः—

तान्कुर्वीथास्तुमुलकरकावृष्टिहासावकीर्णान् ।

केचित्तु करकशब्दं पुंस्याहुः । कमण्डलौ च करक इति ॥ चटका ॥
अवतीति । अवका । शैवलम् ॥ लहका ॥ अलका । नगरी ॥ कन्यका ।

सवर्णकन्यका रूपयौवनारम्भशालिनी ॥

ध्रुवतीति ध्रुवका । आवपनविशेषः ॥ अथवा । कुत्सिता ध्रुवा । ध्रुवका ॥
एडका । अविजातिः ॥ वेगवतीछन्दः । त्रिसकारपरं गुरुकं चेद्देगवतीति च
भादय भौ गौ ॥ आकृतिगणोयम् । तेन यथा दर्शनमन्येऽपि भवन्तीति ॥ ६२ ॥

इति यदादिः ॥

इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्द्धमानविरचितस्त्रीय-
गणरत्नमहोदधिग्रन्थवृत्तौ प्रथमो नामाध्यायः समाप्तः ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥

अर्धर्चध्वजकुञ्जशीधुमधवो वर्चस्कूर्चाढकाः—

पङ्कानीकपिनाकनिष्ककपटाष्टङ्कः किरीटः कुटः ।

कूटः कङ्कटकर्बटाण्डशकटा वल्मीकसानू नटः—

खण्डोद्योगविडङ्गशृङ्गसरकाः पुङ्खव्रजौ मोदकः ॥६३॥

एतेऽर्धर्चादयः शब्दाः पुंसि नपुंके साधवो भवन्ति ॥ अर्धश्चासौ । ऋक् च ।
अर्धर्चः । अर्धर्चम् ॥ ध्वजं पताका ॥ कुञ्जो वनषण्डो हस्तिदन्तश्च । यथा—

अथोष्णभासेव सुमेरुकुञ्जान् विहीयमानानुदयाय तेन ॥

निकुञ्जोऽपि ॥ शेते मुद्यत्यनेनास्मिन् वा हिताहितप्रतिपत्तिरिति शीधुर्मद्यम् ।

सनोज्जगन्धं सहकारभङ्गं पुराणशीधुं नवपाटलं च ॥

मधुर्द्राक्षादिमद्यम् ।

बिभ्रतौ मधुरतामधिपात्रं रागिभिर्युगपदेव पपाते ।

आननैर्मधुरसौ विकसद्भिर्नोसिकाभिरसितोत्पलगन्धः ॥

वर्चस्कं शकृत् ॥ कूर्चो दीर्घश्मश्रु ॥ आढकं मानविशेषः ॥ पङ्कं कर्द-
मः । यथा—

पुरोगैः कलुषास्तस्य सहप्रस्थायिभिः कृशाः ।

पञ्चात्प्रयायिभिः पङ्काश्चक्रिरे मार्गनिम्नगाः ॥

अनीकं सैन्यं सङ्गमनश्च ॥ पिनाको रुद्रघनुः । त्रिशूलं च ॥ निष्क आम-
रणम् । कण्ठे निष्क इवार्पितः ॥ कपटं व्याजः ॥ टङ्कः पाषाणच्छेदनः ॥

किरीटो मुकुटम् ॥ कुटं घटः । हलाङ्गविशेषश्च ॥ कूटम् । सङ्घातो माया

निश्चलो सृगादिवधार्यं छलं कैतवम् अयोधनः शैलशृङ्गं सीराङ्गं च ॥ कङ्कटं

सन्नाहः ॥ कर्बटः । नद्यद्रिवेष्टितं खेटं कर्बटं शैलवेष्टितम् ॥

दुर्गस्तु कर्पटम् अल्पोपकरणस्थानमित्याह ॥ अण्डं पट्यादिप्रसवः ॥

शकटो गन्त्री ॥ वल्मीको वासलूरः ॥ सानु प्रस्थम् । सानूनि गन्धः सुरभी-

करोति ॥ नटो नर्तनविशेषः(१) । आनट इति शाकटायनः ॥ खण्ड इक्षु-
विकारविशेषः शकलं च । यथा—

(१) नर्तकविशेष इति पाठः । एतदेव साधुभाति ।

जनस्य नूनं परिपूरणाय ताराः स्फुरन्ति प्रतिमानखण्डाः ॥
खण्डनक्रियावाचिनस्तु वाच्यलिङ्गतैव । खण्डी घटी । खण्डो घटः ।
खण्डं कुलम् ॥ चद्योग उत्साहः ॥ विडङ्ग औषधम् ॥ शृङ्गो विषाणम् ॥ सरकं
मद्यम् ॥ पुङ्खः शराङ्गम् ॥ व्रजं पुङ्खः ॥ मोदकं मक्ष्यविशेषः ॥ ६३ ॥

शाको मस्तककल्कशूकनिकटाः शुल्कं निदाघो नखो—
बाणद्रोणमुवर्णभूषणरणाः कार्षापणस्तोरणः ।

काण्डस्ताण्डवदण्डमण्डपिटकाः सक्तुस्तडागव्रणौ—

पेटो मञ्चकवारबाणचरणा वस्त्राम्बरैरावताः ॥ ६४ ॥

शाकं मक्ष्यविशेषः ॥ मस्तको मूर्धा ॥ कल्कम् । औषधानां निर्यासो दम्भः
पातकं च ॥ शूकं धान्यादेः सूची । वृश्चिकादेः कण्टकोऽपि ॥ निकटः समीपम् ॥
शुल्को मण्डपिकायामास्यस्थानं स्त्रीधनं च ॥ निदाघं ग्रीष्मः ॥ नखं पाणिजः ।
यथा रुद्रस्य त्रैलोक्यसुन्दर्या हस्तिवर्णने । ज्योत्स्नाजनितदन्तवेदनाशङ्कया
प्रसादनार्थं पादलग्नानि चन्द्रमण्डलानीवोज्ज्वलानि नखानि धारयन्तम् ॥
बाणं शरः ॥ द्रोणं चतुराढकोऽष्टाढको वा देशभेदात् ॥ सुवर्णं कनकम् ॥
दुर्गस्तु स्त्रीनरलिङ्ग इत्याह । सवर्णं इति शाकटायनः ॥ भूषणं अलङ्कारः ॥
रणन्ति दुन्दुभयोऽन्तेति रणम् । यथा—रणे रभसनिर्भिन्नद्विपपाटविकासिनि ॥
रभसेन निर्भिन्ना द्विपपाटविकानामसयो यत्र तदित्यर्थः ॥ कार्षापणं हिर-
ण्यप्रमाणम् । अणप्रत्ययं विनापि पुंनपुंसकवाचीत्यर्थः ॥ तोरणं वन्दनसाला ॥
काण्डः शरो नालं वर्गो वारि कुत्सितं च ॥ ताण्डवम् । उद्धतनृत्तं तृणविशे-
षश्च ॥ दण्डं यष्टिश्चतुर्थोपायो दमो मन्याश्च ॥ मण्डं सर्वरसानां द्रवद्रव्याणां
मुख्यम् ॥ पिटकं गण्डोलकः । विस्फोटवाची(१) तु त्रिलिङ्गः ॥ सक्तु यवा-
दिविकारः ॥ तडागः सरः ॥ व्रणं क्षतम् ।

विपक्षचित्तोन्मथना नखव्रणास्तिरोहिता विभूजमण्डनेन ये ॥

समासे तु पुल्लिङ्गो यथा नाडीव्रणः ॥ पेटं संहतिः परिच्छदश्च ॥ सञ्चकं
शयनविशेषः ॥ वारम् आच्छादकं वाननस्य शयनगन्यादेः प्राग्वदित्यनेन
णत्वे । वारबाणं कञ्चुकः ॥ बाणे वारणस्य(२) व्यत्ययो मयूरव्यंसकादित्वादिति
श्रीभोजः ॥ चरणं पादः । यथा—

(१) विस्फोटकवाचीति पाठ । (२) वारणं वाणस्येति पाठ ।

स्खलति चरणं भूमौ न्यस्तं न चार्द्रतरा मही-
स्फुरति च तथा वानो बाहुस्तनुश्च विकम्पते ।
शकुनिरहितश्चायं तारं विरौति हि नैकशः-
कथयति महाघोरं वृत्तं न चात्र विचारणा ॥

वस्त्रो वासः ॥ अम्बरो वस्त्रम् ॥ ऐरावतम् । इन्द्रगजः ॥६४॥
चरकमठविटङ्कक्षवेडिता भूतवृत्त-

प्रयुतघृतवसन्ता हस्तबुस्तापराह्लाः ।
पलितफलककणवा नामकर्माभिधाना-

ऽयुतशततृणनीडा यौवनोद्यानयानाः ॥६५॥

चरकं शास्त्रविशेषः ॥ मठं व्रतिनां स्थानम् ॥ विटङ्कं कपोतपाली ॥
क्षवेडितो मुखध्वजितभेदः ॥ भूतः पिशाचः ॥ वृत्तः शीलम् ॥ प्रयुतम् ।
दश लक्षाः ॥ घृतः । आज्यम् ॥ वसन्तम् । ऋतुविशेषः ॥ हस्तं पाणिः ॥ बुस्तं
सांसशङ्कुली ॥ अपराह्णं दिवसापरार्धभागः ॥ पलितः । पाण्डुराः केशाः ॥
फलकः खेटकम् ॥ कणवं पापम् ॥ नामा ॥ अयं कर्मा ॥ अभिधानं नाम श-
ब्दश्च ॥ अयुतम् । दश सहस्राणि ॥ शतः । सङ्ख्याविशेषः ॥ तृणः शष्पः ॥
नीडः कुलायः ॥ यौवनो द्वितीयं वयः ॥ उद्यान आरासः ॥ यानो वाहनम् ॥६५॥

तीर्थप्रोधौ नलिनपुलिनस्तेनयोधौषधानि-

स्थानं शूर्पं निधनशयनद्वीपपुच्छायुधानि ।

यूथं गूथं कुणपकुतपक्षेमवर्णासनानि-

छत्राकाशप्रतिसरमुखाष्टापदारण्यवर्षाः ॥६६॥

तीर्थः पुण्यस्थानम् ॥ प्रोधौऽश्वादीनां नासा ॥ नलिनः कमलम् ॥
पुलिनः सैकतम् ॥ स्तेनं चौर्यं चोरश्च ॥ योथं सुभटः । यथा सूर्याचार्याणाम् ।
योधैर्योधानि हन्यन्ते क्रोधान्यैः सिन्धुरैर्गजाः ।

न गणयते स्वपक्षोपि धिक् क्रोधमसमञ्जसम् ॥

औषधो भेषजम् ॥ स्थानम् । आचारः ॥ शूर्पं मानविशेषः ॥ निधनो
मृत्युः ॥ शयनः शय्या ॥ द्वीपम् । अन्तरीपः ॥ पुच्छं लाङ्गूलम् ॥ आयुधो
हेतिः ॥ यूथः पशुसमूहः । द्वयोर्युथयोः समाहार इति त्रिग्रहे द्वियूथमित्यपि

शाकटायनः ॥ गूथो विष्टा ॥ कुणपं शवः ॥ कुं तपति सूर्योऽत्रेति कुतपः
आहुकालः । यत्स्मृतिः—

दिवसस्याष्टमे भागे मन्दीभवति भास्करः ।

स कालः कुतपो यत्र पितृभ्यो दत्तमक्षयम् ॥

यद्वा छागरोमसयो वस्त्रविशेषः ॥ क्षेत्रः—कुशलम् ॥ वर्णम् । अक्षरम् ।
शुक्लादिद्विजादिश्रुतिवाची तु पुल्लिङ्गः ॥ आसनः पीठम् ॥ आवृत्या ।
असनं वृक्षविशेषः ॥ छत्र आतपत्रम् ॥ आकाशो नभः ॥ प्रतिसरः । कङ्कणं
वाहिनीजघनं च ॥ मुखो वदनम् ॥ अष्टसु लोहेषु पदं प्रतिष्ठास्येति सञ्ज्ञा-
यामष्ट इत्यनेनात्वे । अष्टौ पदान्यत्र । अष्टापदं शारीफलम् । अष्टापदः
सुवर्णम् ॥ अरश्यः । अटवी ॥ वर्षं वृष्टिः संवत्सरश्च । यथा—पुष्पवर्ष इव
सौत्तिकवर्षः ॥६६॥

कमण्डलुर्मण्डपकुट्टिमाबुदाऽवतंसपाराः शतमानचन्दनौ ।

समानयूषौ दृढभूषिकौदना, दिनं विमानं च वितानलोहितौ ॥६७॥

कमण्डलुः करकं कुण्डिका च ॥ मण्डपं जनाश्रयः ॥ कुट्टेन निर्वृत्तः ।
घण्टाभावादिम(१) इत्यनेन । इमप्रत्यये । कुट्टिमो वृद्धभूमिकम् ॥ अबुदो दश-
कोटिरक्षजो व्याधिश्च । पर्वते तु पुल्लिङ्गः ॥ अवतंसं शेखरम् ॥ पारः पर-
तीरम् ॥ शतं मानानामस्य । शतमानो भूभागविशेषः ॥ यद्वा । शतमानं
रूप्यपलम् ॥ यत्स्मृतिः—

द्वे कृष्णले रूप्यमाणो धरणं षोडशैव ते । शतमानं तु दशभिर्धरणैः पलमेव च ॥

चन्दनो मलयजम् ॥ समानः सहशम् ॥ यूषो मुद्गनिर्यासः ॥ दृढोऽवि-
नष्टम् ॥ भूषिकम् । आशुः ॥ उद्यते मिश्र्यते व्यञ्जनैरिति । ओदनम् ॥
दिनो वासरः ॥ विमानो देवतायानं सप्तभूमिकगृहं च ॥ वितानो याग उल्लेखो
विस्तारश्च । तुच्छवाची तु त्रिलिङ्गः ॥ लोहितः शोणितम् । गुणवचनस्तु
वाच्यलिङ्गः । लोहितो गौः । लोहिता शाटी । लोहितं वस्त्रम् ॥ ६७ ॥

अंसक्षीरकषायविम्बविटपा नेत्राव्ययौ शेखरः,

केदाराश्रमशल्यशूलवलया बालस्तमालो मलः ।

(१) भावप्रत्ययान्तादिनवप्रक्तस्य इत्यस्य वार्तिकस्यैव पाठान्तरेभिर्दं विज्ञे-
यन्निति भी० श० ।

गुल्माङ्गारविहारतोमररसाः पात्रं पवित्रं पुरं,
मध्यं बुधमृणालमण्डलनला नालप्रवालोत्पलाः ॥६८॥

अस्यते भारेण । अंसं स्कन्धः ॥ क्षीरं पयः ॥ कषायं तुवराख्यो रसो
निर्यासरागविशेषौ च ॥ बिम्बो मण्डलम् आकृतिश्च ॥ विटपं स्तम्भः । स्क-
न्धादूर्ध्वं तरोः शाखा ॥ नेत्रो नयनं परिधानपरिमाणविशेषौ च ॥ अव्ययम् ।
अलिङ्गसंख्यम् ॥ शेखरम् । आपीडः ॥ क्लिद्यति । आर्द्रो भवति पाकार्यं जले-
नेति केदारम् । क्षेत्रविशेषः ॥ आश्रमो मुनीनां स्थानम् ॥ शल्यं वंशादीनां
क्रीलविशेषः ॥ शूलं प्रहरणविशेषो रुजा च ॥ वलयो हस्ताभरणम् । यथा—
तनुत्वरमणीयस्य मध्यस्य च भुजस्य च । अभवन्नितरां तस्या वलयः कान्तिवृद्धये ॥

बालं शिशुः केशश्च ॥ तमालं वृक्षविशेषः ॥ मलः पापविट्किट्टानि ।
यथा सागरचन्द्रस्य—

मुष्णातु कलमषमलानि मनोऽपकूलखेलन्मरालमिथुनात्तपनात्मजेव ॥
स्मृतौ तु । वसा शुक्रमसृङ् मज्जा भूत्रं विट्कर्णविद्यनखाः ।

श्लेष्माश्रु दूषिका स्वेदो द्वादशैते नृणां मलाः ॥

गुल्मः प्रकारद्वयम् । यद्वा । गुच्छन्ते व्याकुलीक्रियन्ते पथिकसार्थास्त-
स्मिन्निति गुल्मः । आयस्थानम् ॥ अङ्गति गच्छति निर्धूमकालाग्नितामिति ।
अङ्गारो वह्निदग्धकाष्ठम् ॥ विहारं भिक्षुस्थानम् ॥ तास्यन्ति काङ्क्षन्ति
तेनारीन् प्रहर्तुमिति तोमरं शर्बला ॥ रसम् । मधुरादिः शृङ्गारादिश्च विषं
वीर्यं रागश्च ॥ पात्रो भाजनम् । अत्रास्य पाठः प्रचुरप्रयोगापेक्षः ॥ पवित्रः
पावनम् ॥ पुरः पुरी ॥ मध्यः । उदरम् ।

आकर्षतेवोर्ध्वमपि क्रशीयानत्युन्नतत्वात् कुचमण्डलेन ।

ननाम मध्योऽतिगुरुत्वभाजां नितान्तमाक्रान्त इवाङ्गनानाम् ॥

बुधनम् अधोभागः ॥ मृणालो बिसम् । मृणालीत्यपि दृश्यते महाक-
विलक्ष्येषु ॥ विसाङ्कुर इत्यन्ये ॥ मण्डलो बिम्बं भूभागविशेषश्च । यथा—

अयमनेन महोदधिभोगिना वलयितो वसुधाफणमण्डलः ॥

नलं शुभिरं(१) वृणम् ॥ नालः पुष्करादीनां दण्डः ॥ अमरमालायां तु
नालं नाला स्त्रियामिति स्त्रीलिङ्गोऽभिहितः ॥ प्रवालं पल्लवो विद्रुमश्च ॥
सत्पलो जलजम् ॥६८॥

(१) शुभिरमिति पाठः ।

जृम्भो वज्रकबन्धकर्षककुदाश्वक्रान्धकाराङ्कुशा-
वक्तुं सङ्गमदेहदाडिमहिमाः पत्रं बलं वल्कलम् ।
कर्पासामिषकाशकोशकुसुमप्रग्रीवमासेकसा-

निर्यासः कलशाम्बरीषकलला माषः करीषं कुशः ॥६९॥

जृम्भो जृम्भणम् ॥ वज्रः कुलिशम् । यथा । वनस्पतिं वज्रं इवावभज्य ॥ यथा
वा । भिन्दानो हृदयमसाहि नोदवज्रः ॥ हीरकश्च ॥ कबन्धं रुण्डः । यथा—
वामांससंस्तसुराङ्गनः स्वं नृत्यत्कबन्धं समरे ददर्श ॥

कर्षः पलचतुर्थभागः ॥ ककुदः । प्रधानं राजचिह्नं शङ्खं च ॥ चक्रो
रथाङ्गम् ॥ अन्यकारस्तमः । यथा—प्रोषितार्थ्यमणं मेरोरन्धकारस्तटीमिव ॥
अङ्कुशः सृणिः । यथा—

प्रत्यन्यनागं चलितस्त्वरारवता निरस्य कुण्ठं दधतान्यमङ्कुशम् ॥
वक्तो मुखं छन्दोजातिश्च ॥ वक्तृत्यपि शाकटायनः ॥ संगमं नद्यादि-
मेलः ॥ देहं शरीरम् ॥ दाडिमं फलविशेषः ॥ हन्ति हिनस्ति पद्मवनानीति
हिमः । तुहिनम् ॥ पत्रं पर्णं वाहनं च ॥ बलं सामर्थ्यं सैन्यं च ॥ वल्कलं
तरुत्वक् ॥ कर्पासं तूलकारणम् ॥ आमिषो मांसम् ॥ काशं वृणभेदः ॥ कौशं
धनम् । अमरसिंहस्तु कौष इत्याह ॥ कुसुमः पुष्पम् ॥ प्रग्रीवं वातायनं
वास्तुनिमित्तधारणं च ॥ मासं त्रिंशदहोरात्रः ॥ इक्कसः । चिक्कसं यवपिष्टप-
थ्यायम् अमरसिंहाद्याः ॥ निर्यासं वृक्षादेर्निस्यन्दः ॥ कलशं घटः । कलश-
स्त्रिष्वित्यमरसिंहः ॥ अम्बरीषं भ्राष्ट्रः । अमरसिंहस्तु लीबे ॥ कललं शुक्र-
शोणितपर्यायः ॥ माषं दशार्धगुञ्जो ब्रीहिविशेषश्च ॥ करीषो गोमयाग्निः ।
शुष्कगोमयसङ्घात इत्येके ॥ कुशं दर्भः ॥६९॥

मुसलमुकुलमूलाः पार्श्वपात्रीवपूर्वाः—

कमलहलचषालाः खण्डलं कुण्डलं च ।

निगडफलपलाला मङ्गलं शालशीले—

विषचषकविशालाः पूलतैले कपालम् ॥७०॥

मुसलम् । आयुधविशेषः क्षोदनविशेषश्च ॥ मुकुलः कुङ्कुमम् । यथा
विक्रमोर्वश्याम् ।

उष्णालुः शिशिरे निषीदति तरोर्मूलालवाले शिखी-
निर्भिद्योपरि कर्णकारमुकुलान्यध्यासते षट्पदाः ॥

मूलः । प्रतिष्ठा । आदिः । शिफा । नक्षत्रभेदश्च ॥ परशूनां समूहः ।
पाश्वर्षम् । कक्षयोरधः ॥ पात्रीवं यज्ञोपकरणम् ॥ पूर्वं रुढितोऽर्थोऽवगन्त-
व्यः ॥ दिक्कालयोगे त्वाश्रयलिङ्गः । पूर्वः पर्वतः । पूर्वा नदी । पूर्वं वनम् ॥
कमलं पद्मम् ॥ हलः सीरम् ॥ चषालं यज्ञपात्रम् ॥ खण्डलं खण्डम् ॥ कुण्डलः
कर्णवेष्टनम् ॥ निगडं पादबन्धः यथा कालिदासस्य—

मणिवन्धविगलितमिदं सङ्क्रान्तोशीरपरिमलं तस्याः ।

हृदयस्य निगडमिव मे मृणालवलयं स्थितं पुरतः ॥

फलं प्रयोजनं कुसुमादिसम्भवश्च ॥ पलालः । धान्यादेः शुष्कवृणम् ॥
सङ्गलः(१) प्रशस्तम् ॥ शाली वृक्षविशेषः ॥ शीलः । चरित्रम् ॥ विषः शृङ्गि-
कादिद्रव्यभेदः ॥ चषको मधुपानभाजनविशेषः । यथा—

अधिरजनि वधूभिः पीतमैरेयरिक्तं, कनकचषकमेतद्रोचनालोहितेन ।

उदयदहिमरोचिज्योतिषाक्रान्तमन्तर्मधुन इव तथैवापूर्णमद्यापि भाति ॥

विशालो विशङ्कटम् ॥ पूलं बहुवृणसञ्चयभेदः ॥ तैलः । तिलादीनां
विकारः ॥ कपालः । शिरसीऽस्थि । घटादिखण्डोऽप्युपचारात् ॥७०॥

समरतिमिरवारा राजसूयोपवासौ—

चमसदिवसकंसा वाजपेयो हिरण्यम् ।

जठरदरशरीरारावकान्तारराष्ट्राः—

पटहृहकवाटाः कुक्कुटाद्रौ च धाम ॥ ७१ ॥

समरो रणम् ॥ तिमिरः । तमः ॥ वारं परिपाटिः ॥ राजसूयं क्रतुः ॥
उपवासं भोजनच्छेदः ॥ चमसं यज्ञपात्रविशेषः ॥ दिवसं दिनम् । यथा—

प्रविश्य हेमाद्रिगुहागृहान्तरं निनाय बिम्बद्विवसानि कौशिकः ॥

कंसं परिमाणभेदः । लोहभेदो वा ॥ नृवाची तु पुल्लिङ्गः ॥ वाजपेयं
यागः ॥ हिरण्यो धनम् ॥ जठरम् । उदरम् ॥ दरं त्रासः श्वभ्रं च ॥ शरीरः
कायः ॥ आरावं शब्दः ॥ कान्तारो महारण्यं दुर्गपथश्च ॥ राष्ट्रम् । जनपद

(१) सङ्गलमिति पा० ।

उपद्रवश्च । पराद्राष्ट्रभयम् ॥ पटहं डिण्डिमः ॥ गृहे वासः । गृहाः पुंसि
च भूयन्तेवेति कश्चित् ॥ कं शिरः पाटयति प्रविशताम्(१) । जपादित्वात् ।
कवाटो द्वारपिधानम् ॥ कुक्कटं ताम्रचूडः । अमरसिंहस्तु कुक्कटः पुंसेवेत्या-
ह ॥ आर्द्रः शृङ्गवेरम् ॥ धाम्ना गृहं तेजश्च ॥७१॥

पद्माषाढकपितृषष्टिककुलान्यम्भोजवाजामृताः—

स्थूलद्यूतखलीनलोहकवचाशोकक्षयानेकपाः ।

शङ्खस्तण्डकधर्मचर्मरजतस्नेहासिंहंसापराः—

सारः सैन्धवमध्यमाध्वरधनुर्मानस्तनस्थाणवः ॥७२॥

पद्मो जलजम् । निधिवचनस्तु पुंस्त्रिङ्ग एव । यथा श्रीहर्षस्य ।

अच्छिन्नामृतविन्दुवृष्टिसदृशीं प्रीतिं दधत्या दूशां,

याताया विगलत्पयोधरपटाद्द्रष्टव्यतां कामपि ।

अस्याश्चन्द्रमसस्तनोरिव करस्पशांस्पदत्वङ्गता,

यन्नैते मुकुलीभवन्ति सहसा पद्मास्तदेवाद्भुतम् ॥

यथा वा कुमारिलस्य ।

सम्पिण्डताङ्गावयवा उदीयुः पद्मा नवाः कण्टकितोर्ध्वदण्डाः ।

अन्तर्जलावासविवृद्धशीतत्रस्ता वसन्तातप्रकाम्ययेव ॥

आषाढम् । वृत्तिनां दण्डं मासश्च ॥ कपित्थो वृक्षविशेषः ॥ षष्टिकं
ब्रीहिभेदः ॥ कुलोऽभिजनो गृहं च ॥ अम्भोजः कमलम् ॥ वाजं पिच्छम् ॥
अमृतम् । सलिलं सुधा मेक्षो हृद्यं च ॥ स्थूलं दूढः ॥ द्यूतो दुरोदरम् ॥
खलीनं कविकम् । खलिनेति शाकटायनः ॥ लोहोऽयःप्रभृतिद्रव्यविशेषः ॥
कवचः सन्नाहः ॥ अशोकं तरुविशेषः ॥ क्षयं गृहम् ॥ अनेकपं हस्ती ॥ शङ्खं
कम्बुः । निधिललाटास्थिवचनस्तु पुंस्त्रिङ्ग एव ॥ तण्डकम् । छन्दोगयोग्यो
ब्राह्मणो ग्रन्थविशेषः परिष्कारो दण्डको वा ॥ धर्मोऽहृष्टार्थवाची । तत्साध-
नवाची तु नपुंसकलिङ्गः । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्(२) ॥ अमरसिंहस्तु

(१) प्रविशतां कवाटो द्वारपटुः जपादित्वाद्भत्वम् । इति पाठः ।

(२) धारणाद्धर्मः । यागाङ्गे नपुंसकम् । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥
फले तु पुमान् । एष धर्मः सनातनः । इति विशेषोऽस्य नेष्टः । लोकधर्मा
नाढ्यधर्माति पारिभाषिको धर्मो शब्दोऽप्यस्ति । इत्यधिकं क्वचित् ।

धर्ममस्त्रियामिति पठन् सामान्येनाह । धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसो-
मपा इति च(१) ॥ चर्माऽजिनम् ॥ रजतो रूप्यं श्वेतं च ॥ स्नेहं सौहृदम् ॥
अग्निं खड्गः ॥ हंसं सितच्छदः ॥ अपरोऽपरमन्यत् ॥ सारो बलं चन्दनादि-
स्थिरांशश्च । सारं न्यायादनपेतम्(२) । उत्कर्षवाचकस्तु त्रिलिङ्गः ॥ यत्तु जया-
दित्येनोक्तम् । उत्कर्षं सारशब्दः पुंलिङ्ग एवेति । तन्न समीचीनम् । सज्जा
सुतवती सारा दर्पिकाव्रतगर्धिनः ॥

तथा । जये धरित्र्याः पुरमेव सारम् । इत्यादि बहुतरलक्ष्यविरोधात् ॥
ननु वाच्यलिङ्गत्वेऽस्य । सारं सारङ्गलोचना ।

राज्ये सारं वज्रधा वज्रन्यरायां पुरं पुरे सौधम् ।

इत्यादौ कथं न विशेष्यपदलिङ्गपरिग्रहः । सत्यम् । सामान्यविशेषभावयो-
जनाया अङ्गीकृतत्वादिति न यथोक्तदोषप्रसङ्गः ॥ सैन्यवो लवणोत्तमम् । यौ-
गिकस्तु त्रिलिङ्गः । सैन्यवं वस्त्रम् । सैन्यवोऽश्वः । सैन्यवी शाटी ॥ मध्यमो
मध्यगं नातिप्रधानम् ॥ अध्वरं क्रतुः ॥ धनुः कोदण्डम् । यथा—

धनुर्वंशविशुद्धोऽपि निर्गुणः किं करिष्यति ॥

मानं दर्पः ॥ स्तनं पयोधरः ॥ स्थाणुः कीलकः ॥ ७२ ॥

महिमनेत्रकपञ्चकदण्डकाः, क्रकचशम्बलकुण्डपकन्दराः ।

कटकमालकमर्मरदैवताः, शिखरकेशरदारुभगन्दराः ॥ ७३ ॥

महिम महत्त्वम् ॥ नेत्रकः शृङ्खलकम् ॥ पञ्चकः पञ्चकं विस्तारः ॥
दण्डकं छन्दोविशेषः ॥ क्रकचः करपत्रम् ॥ शम्बलं पाथेयम् ॥ कुण्डपं क्रतु-
विशेषः ॥ कन्दरं दरी ॥ कटकः सैन्यम् । यथा सागरचन्द्रस्य—

(१) पुण्यः । यागाद्यहिंसा वा ॥ यमो धर्मराजः । धर्मस्तु भीमवत् ॥ न्याये च ।
धर्माधिकारिणः ॥ स्वभावे यथा क्रूरधर्माः ॥ आचारे यथा धर्मशास्त्रम् ॥ सोमपे
यथा । एष धर्मः सनातनः ॥ युधिष्ठिरपितापि तावदेव ॥ धर्मसाधने यागादौ
च क्लीवे । यच्छ्रुतिः—तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ इत्यधिकं क्वचित् ।

(२) बले यथा—सुसारः । घृतान्मांसन्तु सारकत् । स्थिरांशे—चन्दनसारो
मज्जासारः । न्याये—नैतत्सारं चरेत् । जये धरित्र्याः पुरमेव सारम् ॥ इत्य-
धिकं क्वचित्पुस्तकान्तरे ॥ भी० श० ।

कटकः कण्टकान्यस्य दलयासास निर्दयम् ।

स हि न क्षमते किञ्चिद्बिन्दुनाप्यात्मनोऽधिकम् ॥

बलयं भूभृन्नितम्बश्च ॥ मालको ग्रामान्तरालाटवी ॥ मर्मरं शुष्कपत्र-
ध्वनिः ॥ दैवतो देवः ।

यथायं दारुणाचारः सर्वदैव विभाव्यते ।

तथा मन्ये दैवतोऽस्य पिशाचो राक्षसोऽथवा ॥

शिखरोऽयम् । यथा—

अगस्त्याच्चासद्यःशमितविकलोच्छ्रायविषमान् ।

उदस्यन्तः सेतारवलगितवतो विन्ध्यशिखरान् ॥

केशरः किञ्जल्कम् । यथा—

सम्पिण्डीकृतजीर्णजीरककणश्रेणीश्रियः केशरान्—

सक्तद्वे परितो निरन्तरदलद्द्रोणीनिवेशैस्त्रिभिः ॥

दारुः काष्ठम् । केचिद्दार्विण्यं नपुंसकमेवाहुः ॥ भगन्दरो रोगः ॥७३॥

दीपोद्यमब्रह्मपिधानभावा वास्तुव्रतार्थप्रवरापिधानाः ।

अर्मो मुहूर्तं धनवप्रसौधा रेणुस्तलं लोम पटो विहायः ॥७४॥

दीपं प्रकाशविशेषः ॥ उद्यमं उत्साहः । शाकटायनस्त्वस्मादेव पाठा-
दात्वे । उद्यानमित्याह ॥ ब्रह्म । प्रजापतिर्वेदाः शाश्वतं ज्ञानं तपश्च ॥
वेधसि पुंस्त्वमित्यन्यः ॥ पिधानः संवरणम् ॥ भावम् । स्वभावः शब्दविष-
योऽभिप्राय आत्मा योनिश्च ॥ वास्तुः । वेश्मभूर्गृहं च ॥ व्रतो ब्रह्मचर्यादि-
नियमः ॥ अर्हुं समभागः । अर्धोऽसमभागः ॥ प्रवरः प्रकृष्टम् ॥ अपिधानः
स्वयनम् ॥ अर्मं चक्षुरोगविशेषः । अर्मन्निति दुर्गः ॥ मुहूर्तो द्वादश क्षणाः ॥
धनो वित्तम् ॥ वप्रं प्राकारः केदारं तटं च । तत्र तटे—

वप्रेण पर्यन्तचरोऽनुचक्रः सुमेरुवप्रोऽनुवहसन्वकारि ॥

तथा अर्कोपलोलसितवह्निभिरहि दीप्ता—

स्तीव्रं महाव्रतनिवास्य चरन्ति वप्राः ॥

सौधः सुधाधवलितम् ॥ रेणुर्धूलिः ॥ तलोऽधो रूपं च ॥ लोमा

तनूरुहम् ॥ पटं वस्त्रविशेषः ॥ विहायः । आकाशम् ॥७५॥

उटजचापनपुंसकपातका भुवनकोटरपल्लवगोमयाः ।

अतिखरं हरिचन्दनमूलकौ भवनसंक्रमगाण्डवपत्तनाः ॥७५॥

सटलः पर्णशाला ॥ चापो धनुः । यथा परिमलस्य—

विपक्षद्वङ्गकृता नितान्तं श्रूलेखया कुञ्चितयोल्लसन्त्या ।

नाकारमात्रेण परंतपस्य यस्यान्वकारि क्रिययापि चापः ॥

नपुंसकं शशः । स नपुंसकोऽभवदिति भाष्यकारवचनात्पुंस्यपि ॥

पातकः पापम् ॥ भुवनो लोकः ॥ कोटरं निष्कुटः ॥ पल्लवं किशलयम् ।
यथा—

लोलौष्ठमौष्ट्रकमुदग्रमुखं तरुणाम् ।

अभ्रंलिहानि लिलिहे नवपल्लवानि ॥

गोमयः करीषः ॥ अतिखरम् । अर्थस्तु लोकादवसेयः ॥ हरिचन्दनम् ।

हरेरिन्द्रस्य चन्दनो हरिचन्दनः । स चातिपीतः शीतश्च देववृक्षश्च ॥ मूलकं
शाकविशेषः ॥ भवनो गृहम् ॥ सङ्क्रमः दुर्गसञ्चरः सेत्वादिः ॥ गाण्डिविद्यते
यस्य । गाण्ड्यजगात्सञ्ज्ञायामित्यनेन वप्रत्यये । गाण्डिवोऽर्जुनधनुः ॥

पत्तनोऽधिष्ठानम् ॥ ७५ ॥

कर्पूरकुर्पासकषष्ट्युशीरा गाण्डीवनिष्ठेवसुपर्णभस्त्राः ।

पिण्याकपुस्तौ नखरेषुषण्डा वैनीतकं द्वीपिनमारकूटम् ॥७६॥

कर्पूरं घनसारः ॥ कुर्पदेऽस्यते । कुर्पासकः । स्त्रीणां कञ्चुकिकाख्यः ॥

षष्टिः सङ्ख्यावाची । अन्ये पुनः स्त्रियामेव सन्त्यन्ते ॥ उशीरो बालकम् ॥

गाण्डी विद्यते यस्य । गाण्ड्यजगात्सञ्ज्ञायामित्यनेन वप्रत्यये । गाण्डीवो-
ऽर्जुनधनुः ॥ निष्ठेवो निष्ठीवनम् ॥ सुपर्णं गरुडः ॥ सस्त्रम् ॥ पिण्याकः ।

सुगन्धिसल्लकीप्रभवधूपस्तिलकलकं च ॥ पुस्तं लेप्यकर्म ॥ नखरं नखः ॥ इषु

शरः । स्त्रीपुंसयोरित्यन्ये ॥ षण्डः पद्मादीनां समुदायः ॥ वोढूपरस्परया वा-

ह्यते यत्तद्विनीतानामिदम् । वैनीतकं यानम् ॥ द्वीपिनं व्याघ्रः ॥ आरकूटं
पित्तलम् ॥ ७६ ॥

[मञ्जीरनूपुरशफाणुतरण्डमेढ्राः—

संसारचूर्णवतवासरजन्तुसत्त्वाः ।

कोलाहलः ककुभजानुभगाब्दवेषा—

वित्तस्वभूर्जलशुनाः शललं च गेहम् ॥७७॥]

मञ्जीरो हंसकम् ॥ नूपुरं तुलाकोटिः ॥ शफं खुरः ॥ अणुः सूक्ष्मपरि-
माणविशेषोऽन्तविशेषश्च ॥ तरण्डं म्रवः ॥ मेढ्रं मेहनम् । यथा—ह्रस्वं वृत्तं स्रु-
स्थूलं मेढ्रं शस्तं महामुखम् ॥ संसारं जगत् ॥ चूर्णं क्षोदः ॥ वटं तुल्यता
गोलश्च ॥ वासरं दिनम् । यथा—

वासराणि कतिचित्कथञ्चन स्थाणुना पदमकार्यत प्रिया ॥

जन्तुसत्त्वेति । जन्तौ प्राणिन्यभिधेये सर्वं पुंनपुंसकं भवति यथा—
वन्यान्विनेष्यन्निव दुष्टसत्त्वान् ॥ जन्ताविति किम् । सर्वं द्रव्यं प्रकृतिगुणश्च ॥
कोलाहलम् । अव्यक्तो ध्वनिः ॥ ककुभो वीणावादनम् ॥ जानु । अष्टीवान् ।
यथा—जानुमस्य गृह्णीयात् ॥ भगं योनिः ॥ अब्दं संवत्सरः ॥ वेषो नेपथ्यम् ॥
वित्ते स्वम् । वित्ते वाच्ये स्वं पुंनपुंसकम् । स्वाः । स्वानि ॥ भूर्जो वृक्षवि-
शेषः ॥ लशुनः । रसोनः क्लिग्धश्चोष्णश्च लशुनः कटुको गुरुः ॥ शललं सल्लक-
शूची ॥ गेहं वेश्म ॥ अरुणदत्ताभिप्रायेणैते दर्शिताः ॥ ७७ ॥

इत्यर्थर्चादिः ॥

राजदन्तार्पितोतावक्लिन्नपक्वपरःशताः ।

नृवरोऽग्रेवणं भृष्टलुञ्चितो लिप्तवासितः ॥७८॥

राजदन्तादौ समासे पूर्वनिपातो न भवति । दन्तानां राजा । राजदन्तः ।
प्रमुखदृश्यदन्तद्वयम् । अत्र षष्ठीत्यनेन(१) । यदा तु राजा च दन्ताश्चेति
समासान्तरं तदा न नियमः ॥ पूर्वमुतम् आतानवितानीकतं पश्चादपितम् ।
अर्पितोतम् । यथा—

ज्योत्स्नापटे तुहिनदीधितिनार्पितोते, द्यौरास नग्नमुषितेव हृतेऽरुणेन ।
व्योमोमगाढनिव भानुमरीचिसस्यं, विक्लिन्नपक्वफलनीफलवच्च वक्षे ॥

पूर्वं पक्वं पश्चादवक्लिन्नम् आर्द्रम् । अवक्लिन्नपक्वम् । अनयोरेकादिसू-
त्रेण ॥ शतात्परे । परःशताः । यथा—

(१) षष्ठीति सूत्रे षष्ठीति पदं प्रथमानिर्दिष्टत्वादुपसर्जनं तस्मात्तस्य पू-
र्वनिपाते प्राप्ते राजदन्तादित्वात्परनिपातः । भी० श० ।

स जवेन पतनपरः शतानां पततां ब्रात इवारवं वितेने ।

पृषोदरादित्वात्सकारागमः । अत्र पञ्चमीसूत्रेण (१) ॥ ना चासी वरश्च । नृवरः । प्रधानपुरुषः ॥ वनस्याग्रे । अग्रेवणम् । अतएव पाठात्सप्तम्या अलुक् । अ-
भावश्चाव्ययीभावत्वात् ।

बहुधाभिन्नमर्माणो भीमाः खरणसादयः ।

अग्रेवणं वर्त्तमाने प्रतीच्यां चन्द्रमण्डले ॥

वनस्याग्रम् अग्रेवणमित्येके । निपातनासत्त्वम् । अत्र षष्ठीसूत्रेण ॥ पूर्वं
लुङ्घितम् अपनीतं पञ्चाद्भृष्टं पक्वम् । भृष्टलुङ्घितम् । यथा—

यद्भृष्टलुङ्घितशशेव शशाङ्कपात्री ॥

पूर्वं वासितं भावितं पञ्चाक्षितं दिग्धं लिप्तवासितम् । अनयोरेकादिसू-
त्रेण (२) । यथा—यत्लिप्तवासितमिव द्युसदोऽञ्जवातैः ॥ ७८ ॥

उत्तगाढकुरुश्रेष्ठौ सिक्तसंसृष्टसंयुतौ ।

उत्तमर्णाधमर्णौ च परःसहस्र इत्यपि ॥ ७९ ॥

पूर्वं गाढम् अवलोडितं पञ्चादुप्तम् उत्तगाढम् । अत्रैकादिसूत्रेण । यथा—
व्योमोत्तगाढमिव भानुमरीचिसस्यम् ॥

कुरुञ्चासौ श्रेष्ठश्च । कुरुश्रेष्ठः ॥ पूर्वं संसृष्टं पञ्चात्सिक्तम् । सिक्तसंसृष्टम् ॥
सिक्तसंसृष्टमित्यन्ये ॥ अत्रैकादिसूत्रेण । यथा—

यत्सिक्तसंसृष्टमसृष्टेव नभोऽङ्गणश्रीः ॥

ऋण उत्तमः । उत्तमर्णः ॥ ऋणेऽधमः । अधमर्णः । अत्र सप्तमीशौण्डेति-
त्यनेन ॥ सहस्रात्परे । परःसहस्राः । अत्र पञ्चमीत्यनेन ॥ शतसहस्रावित्यु-
पलक्षणम् । तेन—परोरजोभिः स्वगुणैरगाधः सगाधिपुत्रोऽपि गृहानुपैति ।

इत्यपि सिद्धं भवति । पृषोदरादावप्येतद्द्रष्टव्यम् ॥ ७९ ॥

कुबेरकेशवौ श्रद्धातपसी विष्णुवासवौ ।

सोमरुद्रौ शिरोजानु चित्रास्वाती शिरोविजु ॥ ८० ॥

(१) पञ्चमी भयेनेति सूत्रे पञ्चम्याः प्रथमानिर्दिष्टत्वादुपसर्जनत्वेन शतप-
दस्य पूर्वनिपाते प्राप्ते राजदन्तादित्वात्परनिपातः ॥ एवमन्यत्रापि योज्यम् ।

(२) पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराणेति सूत्रेण वासितादीनां पूर्वं प्रयोगः प्राप्त इति
योज्यम् । भी० श० ।

कुबेरश्च केशवश्च । कुबेरकेशवौ । पूज्यद्वारेण(१) ॥ अद्वा च तपश्च । अद्वात-
पसी । लघुद्वारेण(२) ॥ विष्णुश्च वासवश्च । विष्णुवासवौ । वर्णभ्रातृणामनुपूर्व-
मित्यनेन(३) ॥ सोमश्च रुद्रश्च । सोमरुद्रौ । पूज्यद्वारेण ॥ शिरश्च जानुश्च ।
शिरोजानु ॥ चित्रा च स्वातिश्च । चित्रास्वाती ॥ शिरश्च विजुश्च । शिरोविजु ।
विजुर्गीवा स्कन्धो वा । असखियुद्धारेण(४) ॥ भोजस्तु शिरोविजुइत्याह ॥८०॥

जम्पती दम्पती जायापती पुत्रपती तथा ।

गौपालिधानपूलासविष्वक्सेनार्जुना मताः ॥८१॥

जाया च पतिश्च । जम्पती । दम्पती । जायापती । इह पाठाज्जा-
याशब्दस्य जदंभावश्च ॥ पुत्रश्च पतिश्च । पुत्रपती । एषामसखियुद्धारेण ॥
गाः पालयतीति गोपालः । तस्यापत्यं गौपालिः । स धीयते यस्मिंस्तद्वौ-
पालिधानम् । ग्रामोऽवस्थानं वा ॥ पूलानस्यतीति पूलासः ॥ गौपालिधानं
च पूलासश्च । गौपालिधानपूलासम् ॥ अल्पाज्द्वारेण(५) ॥ विष्वक्सेनश्चार्जुनश्च ।
विष्वक्सेनार्जुनौ । अजाद्यद्द्वारेण(६) । यदा पूज्यता न विवक्ष्यते तदा पर-
निपातार्थः पाठः । अथवा । विष्णोरन्यो विष्वक्सेनः ॥८१॥

वैकारिमतं तण्डुलकिण्वावन्त्यश्मकाश्च दारगवम् ।

केशश्मश्रु स्नातकराजानौ नग्नमुषितश्च ॥ ८२ ॥

विकारस्यापत्यं वैकारिः । स च मतश्च । वैकारिमतम् । अल्पाज्द्वारे-
ण ॥ शाकटायनस्तु वैकारेर्मतो वैकारिमतः । गाजयतीति गाजः । वाज-
यतीति वाजः । गाजस्य वाजः । गाजवाजः । वैकारिमतश्च गाजवाजश्च ।
वैकारिमतगाजवाजमित्याह ॥ तण्डुलाश्च किण्वं च । तण्डुलकिण्वम् ॥ अ-
वन्तिर्नाम राजा जनपदो वा । अश्मका नाम जनपदः । अवन्त्यश्चाश्मकाश्च ।

- (१) अम्पहिंतं च पूर्वं निपततीति वार्त्तिकेन केशवपदस्य पूर्वनिपाते प्राप्ते ।
(२) लघ्वक्षरं च पूर्वमिति वार्त्तिकेन तपःपदस्य पूर्वनिपाते प्राप्ते ।
(३) भ्रातृश्च ज्यायसइति वार्त्तिकेन वासवपदस्य पूर्वनिपाते प्राप्ते । (४) द्वन्द्वे-
षीति सूत्रेण जास्वादिपदानां पूर्वनिपाते प्राप्ते । एवमग्रेऽपि योज्यम् ।
(५) अल्पाक्षरमिति सूत्रेण पूलासपदस्य पूर्वनिपाते प्राप्ते । (६) अजाद्य-
दन्तमिति सूत्रेण प्राप्ते । मी० श० ।

अवरत्यश्नकम् । अजाद्यद्द्वारेण ॥ दाराश्च गौश्च । दारगवम् । अल्पाज्-
द्वारेण ॥ केशश्च श्मश्रु च । केशश्मश्रु ॥ केशश्मश्रु इति भोजः ॥ असखियु-
द्द्वारेण । स्नातकः समासवेदः । स च राजा च । स्नातकराजानौ । अल्पा-
ज्द्वारेण ॥ पूर्वं मुषितः पञ्चान्नग्नः । नग्नमुषितः । यथा—

द्यौरास नग्नमुषितेव हृतेऽरुणेन । एकादिसूत्रेण ॥८२॥

दृषदुपलं पुत्रपशू पूलासकुरण्डगाजवाजानि ।

आरट्वायनिचान्धनिसिञ्जास्थोशीरबीजानि ॥८३॥

दृषद्वोपलं च । दृषदुपलम् । अजाद्यद्द्वारेण ॥ पुत्रश्च पशुश्च । पुत्र-
पशू । असखियुद्द्वारेण ॥ पूलासश्च कुरण्डश्च । पूलासकुरण्डम् ॥ शाकटाय-
नस्तु कुरण्डानां स्थलं कुरण्डस्थलम् । कुरण्डस्थलं च पूलासश्च । कुरण्डस्थल-
पूलासमित्युवाच ॥ गाजश्च वाजश्च । गाजवाजम् ॥ अन्यस्तु । गजानां समूहो
गाजम् । वाजिनां समूहो वाजम् । गाजं च वाजं चेति । गाजवाजम् ।
तत्प्रत्ययस्तु गणपाठादेव न भवतीत्याह ॥ अनियमप्रसङ्गे वाजशब्दस्यैव
परनिपातः ॥ आरट्तीति । आरट् नान् कश्चित् । तस्यापत्यम् आरट्वाय-
निः । तिकादित्वात् फिज् ॥ चम्यं भक्ष्यं धनमस्य । तस्यापत्यं चान्धनिः ॥
आरट्वायनिश्च चान्धनिश्च । आरट्वायनिचान्धनि । अल्पाज्द्वारेण ॥ कश्चिद्
आरट्वायनिबन्धनीत्याह । पाणिनिस्तु । आरट्वायनिबन्धनीत्याह ॥ सिञ्जनं
सिञ्जा । आस्थानं आस्था । सिञ्जा चास्था च । सिञ्जास्थम् । अत्रानियमे
प्राप्ते नियमः ॥ उशीरं च बीजं च । उशीरबीजम् ॥ शाकटायनस्तु ।
उशीरं बीजं यस्मिन् । उशीरबीजो नाम पर्वतः ॥ सिञ्जायां तिष्ठतीति
सिञ्जास्थः पर्वतः । उशीरबीजश्च सिञ्जास्थश्च । उशीरबीजसिञ्जास्थम् ॥
अल्पाज्द्वारेण ॥८३॥

विषयेन्द्रियाधरौष्ठाः स्थलपूलासं च दारजारौ च ।

भार्यापती उलूखलमुसलाक्षिभ्रुवगजाश्वशूद्रार्याः ॥८४॥

विषयाश्चेन्द्रियाणि च । विषयेन्द्रियाणि । अजाद्यद्द्वारेण ॥ अधरश्चौ-
ष्ठश्च । अधरौष्ठम् । अल्पाज्द्वारेण ॥ स्थलं च पूलासश्च । स्थलपूलासम् ॥
दारयतीति हृदयमिति दारः । जरयतीति जारः । दारश्च जारश्च । दारजारौ ।

अत्रानियमप्रसङ्गे दारशब्द एकवचनान्तोऽपि दृश्यते । यथा । धर्मप्रजासम्पन्ने
दारे नान्यं कुर्वीत ॥ भार्या च पतिश्च । भार्यापती । असखियुद्धारेण ॥
उल्लूयन्त इत्युल्लो धान्यानि । आप्ये(१) क्रिप् । उल्लवः खल्यन्ते सञ्जीयन्ते प्र-
क्षिप्यन्त इति । उल्लखलम् । तच्च मुसलं च । उल्लखलमुसलम् ॥ अक्षिणी च
भुवौ च । अक्षिभुवम् । अत एव पाठारसनासान्तः ॥ अनयोरल्पाज्द्वारेण ॥
गजश्चाश्वश्च । गजाश्वौ ॥ शूद्रश्चार्यश्च । शूद्रार्यौ ॥ अनयोरजाद्यद्द्वारेण ॥ ८४ ॥

काकमयूरौ मेधातपसी दारार्थपाण्डुधृतराष्ट्राः ।

नरनारायणदीक्षातपसी चित्ररथबाल्हीकौ ॥ ८५ ॥

काकश्च मयूरश्च । काकमयूरौ ॥ मेधा च तपश्च । मेधातपसी । अन-
योरर्च्यलघुद्वारेण ॥ दारार्थश्च । दारार्थम् । अजाद्यद्द्वारेण ॥ पाण्डुश्च
धृतराष्ट्रश्च । पाण्डुधृतराष्ट्री । वर्णश्चातृणामनुपूर्वनित्यनेन ॥ नरश्च नारा-
यणश्च । नरनारायणौ ॥ दीक्षा च तपश्च । दीक्षातपसी ॥ अनयोरर्च्यलघुद्वार-
ेण ॥ चित्ररथश्च बाल्हीकश्च । चित्ररथबाल्हीकौ राजानौ । अल्पाज्द्वारेण ।
पाणिनिवामनमतेन ॥ शाकटायनस्तु बल्होऽस्यास्तीति बल्ही । बल्हिकः ।
सञ्ज्ञाप्रकृत्योरित्यनेन के । चित्ररथबल्हिकम् ॥ भोजस्तु चित्ररथबाल्हि-
कावस्मिन् गणे पपाठ । उणादिमध्ये तु सृद्धीकातिन्तिडीकबाल्हीकबल्ही-
ककल्हीककिङ्किणीकापुण्डरीकचञ्चरीकसमीकप्रतीकपूतीकपर्फीकादय इत्य-
स्मिन् बाल्हीकमिति प्रादर्शयत् ॥ एतेषामेतैः सूत्रैः प्राङ्निपाते प्राप्ते
परनिपातः क्रियते ॥ ८५ ॥

पूर्वोऽप्यर्थो धर्मतः शब्दकामात्—

इन्द्रार्कान्तेभ्योऽग्निचन्द्रादयोऽपि ।

भीष्मादित्यं द्रोणचन्द्राच्च राहो—

अन्द्रो ग्रीष्मो वा वसन्ताद्विभाव्यः ॥ ८६ ॥

पूर्वोऽप्यर्थ इति न केवलं धर्मशब्दकामेभ्यः पूर्वोऽर्थशब्दः परोऽपि
द्रष्टव्यो गणपाठसामर्थ्यात् । अर्थश्च धर्मश्च । अर्थधर्मौ । धर्मार्थौ ॥ अर्थश-
ब्दो । शब्दार्थौ ॥ अर्थकामौ । कामार्थौ ॥ न केवलम् अग्निचन्द्रादयः पूर्व

(१) कर्मणीत्यर्थः । भी० श० ।

भवन्ति परतोऽपि । अग्निश्चेन्द्रश्च । अग्नीन्द्रौ । इन्द्राग्नी ॥ चन्द्राकौ ।
अर्कचन्द्रौ ॥ आद्यन्तौ । अन्तादौ ॥ भीष्मद्रोणौ । द्रोणभीष्मौ ॥ चन्द्रादित्यौ ।
आदित्यचन्द्रौ ॥ राहुचन्द्रौ । चन्द्रराहू ॥ ग्रीष्मवसन्तौ । वसन्तग्रीष्मौ ॥ ८६ ॥

शुक्रशुचिकरभरासभगुणवृद्धिसमीरणशिकुशकाशाः ।

सर्पिर्मधुदीर्घलघू सतपःश्रुतपाणिनीयरौढीयाः ॥ ८७ ॥

शुक्रशुच्यादयः शब्दाः शकन्मूत्रशब्दपर्यन्ता विपर्ययेणापि भवन्ति ॥
शुक्रश्च शुचिश्च । शुक्रशुची । शुचिशुक्रौ ॥ करभरासभौ । रासभकरभौ ॥ गुण-
वृद्धौ । वृद्धिगुणौ ॥ समीरणग्नी । अग्निसमीरणौ ॥ कुशकाशम् । काशकु-
शम् ॥ सर्पिर्मधुनी । मधुसर्पिणी ॥ दीर्घलघू । लघुदीर्घौ ॥ सतपःश्रुतेति ।
सह तपःश्रुताभ्यां वर्तन्ते । सतपःश्रुताः । सतपःश्रुताश्च ते पाणिनीयरौ-
ढीयाश्च ॥ तपःश्रुते । श्रुततपसी ॥ पाणिनीयरौढीयाः । रौढीयपाणिनीयाः ८७

भीमसेनार्जुनावेतौ कपित्थाश्वत्थसंयुतौ ।

शकन्मूत्रं कृतहन्दा व्यत्यासेन सतां मताः ॥ ८८ ॥

भीमसेनार्जुनौ । अर्जुनभीमसेनौ ॥ कपित्थाश्वत्थौ । अश्वत्थकपित्थौ ॥
शकन्मूत्रम् । मूत्रशकत् ॥ एतेषां स्वीयस्वीयसूत्रेण नियमे प्राप्ते गणपाठाद्वि-
कल्पः ॥ सतां मता इति साभिप्रायम् । तेन जित्याविपूयविनीयाः । विपू-
यविनीयजित्याः ॥ देवापिशन्तनू । शन्तनुदेवापी इत्यादयोऽपि भवन्ति ॥ ८८ ॥
इति राजदन्तादिः ॥

कडारः पिङ्गलो गौरो भिच्छुकः खलतिस्तनुः ।

शौण्डः कुण्टो वृकः खञ्जो बठरो गडुलस्तथा ॥ ८९ ॥

कडारादयः शब्दाः कडाराः कर्मधारये वेत्यनेन पूर्वं वा निपतन्ति ।
कडारजैमिनिः । जैमिनिकडारः ॥ पिङ्गलमाण्डव्यः । माण्डव्यपिङ्गलः ॥
गौरगौतमः । गौतमगौरः (१) ॥ भिक्षुकदाक्षिः । दाक्षिभिक्षुकः ॥ खलतिखा-
रपायणः । खारपायणखलतिः ॥ तनुवृणबिन्दुः । वृणबिन्दुतनुः । तनुशब्दः
कशवाची ॥ शौण्डलिगुः । लिगुशौण्डः ॥ कुण्टमाण्डिः । माण्डिकुण्टः ॥

(१) गौरगौतमः । गौतमगौरः । इति पाठः ।

वृकशाखिल्यः । शाखिल्यवृकः ॥ खञ्जवात्स्यः । वात्स्यखञ्जः ॥ बठरच्छान्द-
सः । छान्दसबठरः ॥ गडुलगालवः । गालवगडुलः ॥ ८९ ॥

वृद्धखोडाविमौ काणः कूटखेलौ च कीर्त्तितौ ।

आहिताग्निगतार्थोऽहभार्यपीतघृतप्रियाः ॥ ९० ॥

वृद्धमनुः । मनुवृद्धः ॥ खोडकहोडः । कहोडखोडः ॥ काणद्रोणः ।
द्रोणकाणः ॥ कूटदाक्षिः । दाक्षिकूटः ॥ खेलशाखिल्यः । शाखिल्यखेलः ॥
एतेषां गुणवचनत्वात्पक्षे परत्वार्थं वचनम् ॥ इतिकहारादिः ॥

एते शब्दा बहुव्रीहौ प्राप्तपूर्वनिपाताः सन्तो आहिताग्न्यादावित्यनेन
पूर्वपदत्वभाजो वा भवन्ति ॥ आदितोऽग्निर्येन स आहिताग्निः । अग्न्या-
हितः । यथा च भट्टिकाव्ये ।

अग्न्याहितजनग्रहे विजिगीषापराङ्मुखे ।

कस्माद्वा नीतितीक्ष्णस्य संरम्भस्तव तापसे ? ॥

यथा वा । प्रतिशरणमशीर्णज्योतिरग्न्याहितानां

विधिविहितविरिढ्यैः सामिधेनीरधीत्य ।

कृतगुरुदुरितौघध्वंसमध्वयुर्वयै—

हुतमयमुपलीढे साधु सांनाय्यमग्निः ॥

गतोऽर्थो यस्यासौ गतार्थः । अर्थगतः ॥ ऊढा भार्या येन । ऊढभार्यः ।
भार्योऽहः ॥ पीतं घृतं येन । पीतघृतः । घृतपीतः ॥ प्रियशब्दस्य केवलस्ये-
होपदेशादुत्तरपदमनियतम् । तेन प्रियगुडः । गुडप्रियः ॥ प्रियविश्वः ।
विश्वप्रियः ॥ प्रियद्विः । द्विप्रियः ॥ एतेन चाहिताग्न्यादयो गणाधीता एव
ग्राह्या नाधिकप्रयोगाः । तेनाहितवस्तुरित्यादौ यथाप्राप्तं स्यान्न विकल्पः ॥ ९० ॥

जातादन्तः सपुत्रोऽथ तैलं मद्यं च पीततः ।

गड्वादेः सप्तमी कान्तं जातिकालसुखादितः ॥ ९१ ॥

जाता दन्ता अस्य । जातदन्तः । दन्तजातः ॥ पुत्रो जातोऽस्य । पु-
त्रजातः । जातपुत्रः ॥ तैलं पीतं येन । पीततैलः । तैलपीतः ॥ मद्यं पीतं
येन । मद्यपीतः । पीतमद्यः ॥ गड्वादेः सप्तमीति गड्वादिभ्यः सप्तम्यन्तो (१)

(१) सप्तम्यन्तमिति पा० ।

बहुब्रीहौ पूर्वं वा निपतति । गडुः कण्ठे यस्य । गडुकण्ठः । कण्ठेगडुः ॥
 गडुशिराः । शिरसिगडुः(१) ॥ गुरुमध्यः । मध्येगुरुः ॥ गुर्वन्तः । अन्तेगुरुः(२) ॥
 इन्दुमौलौ यस्य । इन्दुमौलिः । मौलीन्दुः । यथा च

मौलीन्दोमौलिभूषा मनसिजनृपतेरान्तरः केलिकेशः ।

प्राचीदिङ्नायिकायाः कनकविरचितप्रौढताडङ्ककान्तिः ।

पीयूषासारवर्षी त्रिभुवननयनानन्दवृन्दैकपात्रं

देवः श्रीश्वेतभानुर्जयति कुमुदिनीबान्धवः सिन्धुजन्ता ॥

भोजस्तु नेन्द्रादिभ्य इत्यनेन निषेधान्तौलीन्दुरिति मन्यते ॥ समर्था-
 धिकाराद्बहेगडुरित्येव भवति । तथा शशिशेखरः । पद्मनाभः । ऊर्णनाभः ।
 शङ्खपाणिः । पद्मपाणिरित्यादौ परनिपात एव ॥ क्तान्तमित्यादि । क्तान्तं
 च वा पूर्वं निपतति ॥ जातेः । पलाशबुभक्षिती । भक्षितपलाशबुः ॥ सारङ्ग-
 जगधी । जगधसारङ्गः ॥ पाणिगृहीती । गृहीतपाणिः ॥ कालात् ॥ नासजाता
 जातमासा ॥ संवत्सरजाता । जातसंवत्सरा ॥ सुखादेः । सुखजाता । जातसु-
 खा ॥ जातदुःखा । दुःखजाता ॥ तृप्तोत्पन्ना । उत्पन्नतृप्ता ॥ न्यासकृता सुखा-
 दयो गुणवचना इत्युक्तम् । भोजस्तु सुखादयो दश क्यज्विधौ निरूपिता इत्यु-
 क्तवान् जातिग्रहणसकृत्वाकृतिग्रहणात् ॥ आकृत्या संस्थानेन व्यज्यते सा जातिः ।
 तेनेह न भवति । आहूतब्राह्मणः । सेवितक्षत्रियः । तर्पितदाक्षिः । प्रीणित-
 कष्ट इत्येके ॥ जातिपरत्व आकृतेः पूर्वनिपातः । न व्यक्तिपरत्व इत्येके ॥१९॥

ज्ञेयो जातश्मश्रुः पीतदधिच्छिन्नशीर्षपीतविषाः ।

क्तः प्रहरणवाचिभ्यः सप्तम्यपि सम्मता विदुषाम् ॥२०॥

जातं श्मश्रु यस्य । जातश्मश्रुः । श्मश्रुजातः ॥ पीतं दधि येन ।
 पीतदधिः । दधिपीतः ॥ छिन्नं शीर्षं यस्य । शीर्षच्छिन्नः । छिन्नशीर्षः ॥ पीतं
 विषं येन । विषपीतः । पीतविषः ॥ क्त इति । प्रहरणं धनुः खड्गाद्यर्थो येषां
 सेभ्यः क्तान्तं सप्तम्यन्तं च पूर्वं निपतति । उद्यत उरखातोऽसिर्येन स उद्य-
 तासिः । अस्युद्यतः ॥ कलितप्रहरणः । प्रहरणकलितः ॥ दण्डः पाणौ यस्यासौ
 दण्डपाणिः । पाणिदण्डः । विश्रान्तन्यासकृत्त्वसमर्थत्वादण्डपाणिरित्येव मन्यते ॥

(१) शिरोगडुरित्यपीति प्रा० । (२) मध्यगुरुः । अन्तगुरुः ! इत्यपि क्वचित् ।

वज्रपाणिः । पाणिषज्जः । अविशेषोक्तावप्यसमर्थत्वात् । शूलपाणिः । शा-
ङ्गपाणिः । धनुष्याणिः ॥ पाशहस्त इत्यादौ परनिपात एव ॥ आकृतिगणो-
ऽयम् ॥९२॥ इत्याहिताग्न्यादिः ॥

तिष्ठद्गु प्रथं खलेबुसमधोनाभं समम्भूमि च-

प्राङ् पुण्यसमं वहद्गु विषमं प्रान्तं तथा निःषमम् ।

एकान्तं च समम्पदाति सुषमं तीर्थं समानात्परम्—

पूतेनान्वितपूयमानखलतो लूनाद्यवं वा बुसम् ॥९३॥

तिष्ठद्गु । इत्येवमादयः समासास्तिष्ठद्गुवादिरयमित्यनेनाव्ययीभाव-
सञ्ज्ञा निपात्यन्ते । अयमेव निपातितः समासो भवति नान्यः ॥ तिष्ठन्ति
गावो यस्मिन् काले दोहाय स कालस्तिष्ठद्गु । प्रथमरात्रेरर्धघटी । प्रावृट्-
काल इत्यन्ये । अयमेवेति वचनात्क्षणमयं भट्टिकावये प्रयोगः ।

आतिष्ठद्गु जपसन्ध्यां प्रक्रान्ताभायतीगवम् ।

प्रातस्तरां पतत्रिभ्यः प्रबुद्धः प्रगमन् रविम् ॥

तिष्ठद्गु यावद् आतिष्ठद्गूच्यते । भाष्योदाहरणात्तावदयं विजातीयः ।
न च समासमात्रेण न भवितव्यमित्युक्तम् । अभिधानप्रमाणश्च समासः ॥
प्रगतत्वं रथस्य । प्रगताः प्रभूताः वा रथा अस्मिन्देशे । प्रथम् ॥ खले बुसानि
यत्र काले स कालः खलेबुसम् ॥ नाभेरधोऽधोनाभं प्रहृतवान् । गणपाठाद-
कारः समासान्तः ॥ समत्वं भूमेः । समम्भूमि । निपातनान्मुगागमः ॥ शाक-
टायनस्तु समभूमीत्यप्याह । अन्यार्थत्वे तु । समभूमयो वीथय इत्येवं यौगि-
कत्वेनास्य लक्षणस्य प्रवृत्तिः । अन्यार्थत्वेऽपि समभूमीति केचित् ॥ प्रगतत्व-
मह्नां प्रगतमह इति वा । प्राङ्मुखम् । निपातनाद् अह्नादेशः ॥ पुण्यत्वं समायाः
पुण्या समेति वा । पुण्यसमम् । पुण्येन खलं तृतीयासमासापवाद इति केचित् ।
ब्रह्मन्ति गावो यस्मिन् काले स कालो वहद्गु । शरत्काल इत्यन्ये ॥ विगतं
समं विगतत्वं समस्य वा । विषमम् ॥ समाद्विप्रकृष्टो हीनो वा देश इति
केचित् ॥ प्रगतत्वमन्तस्य प्रगतोऽन्तोऽस्मिन्देश इति वा । प्रान्तम् ॥ निर्गतं
समं निर्गतत्वं समस्येति वा । निःषमम् ॥ समाद्विप्रक्रान्तो निःषममिति
केचित् ॥ एकोऽन्तो यस्य तद् एकान्तम् ॥ समत्वं पदातेः । समंपदाति ।

निपातनाम्मुगागमः ॥ समपदातीत्यपि शाकटायनः ॥ अन्यार्थत्वे तु । समप-
दातयो राजान इति यौगिकत्वेनास्य लक्षणस्य प्रवृत्तिः ॥ शोभनाः समा यत्र
स कालः सुषमम् । शोभनत्वं समस्येति वा ॥ समानं तीर्थं तीर्थस्य समान-
त्वमिति वा, समानतीर्थम् ॥ पूताः पूयमानाश्च यवा यत्र काले स पूतयवम् ।
पूनयवमिति भोजः ॥ पूयमानयवं कालः ॥ खलं रणानिरं धान्यावपनस्थानं
च । खलन्ति संचीयन्ते यशंसि शूरैर्धान्यानि वा यत्र तत्खलम् । खले यवा
बुशानि च यस्मिन् काले स खलेयवम् ॥ खलेबुशम् ॥ लूना यवा यस्मिन् काले
स लूनयवम् ॥ वा बुशमिति वा शब्दो व्यवस्थावाची । तेन बुशशब्दः खल-
शब्दादेव द्रष्टव्यः ॥ ९३ ॥

समपक्षं पापसमं समानतीरं प्रदक्षिणं प्रमृगम् ।

अपदक्षिणं च सम्प्रति वासंप्रति लूयमानयवम् ॥ ९४ ॥

समत्वं पक्षस्य समः पक्षोऽस्मिन्निति वा । समपक्षं देशः ॥ पापाः समा
यस्मिन्पुगे काले वा । पापसमम् ॥ समानं तीरं समानत्वं तीरस्येति वा
समानतीरम् ॥ प्रस्तुत्य दक्षिणतो भ्रूमति । प्रदक्षिणम् । भोजस्तु प्रदक्षिणं
वासमित्याह ॥ प्रकृष्टत्वं दक्षिणाया वा । प्रदक्षिणम् ॥ प्रगता मृगा यत्र
काले यतो वाऽऽगयादेस्तत् प्रमृगम् ॥ अपगता दक्षिणा यत्र तत् अपदक्षिणम् ॥
सम्प्रतीति प्रादिसमुदायरूपः शब्दः । स एव नञ्सम्पर्काद् असम्प्रति ॥
लूयमाना यवा यत्र काले स लूयमानयवम् ॥ ९४ ॥

संहृतसंह्रियमाणाद् बुसं यवं चायतीगवाविषमे ।

अपरायत्योश्च समं दुःषममिन्प्रत्ययोऽपि गणो ॥ ९५ ॥

संहृतानि संह्रियमाणानि च बुशानि यवाश्च यत्र काले स कालः संह-
तबुसम् । संह्रियमाणबुसम् ॥ संहृतयवम् । संह्रियमाणयवम् ॥ दोहार्थं जल-
पानार्थं निवासार्थं वायत्यो गावो यत्र काले स आयतीगवम् । यथा-आति-
ष्ठद्गु जपन्सन्ध्यां प्रक्रान्तामायतीगवम् ॥ न विषमम् । अविषमम् ॥ अपरा
आयत्यो वा समा यत्र काले सोऽपरसमम् । अवरसममिति भोजः ॥ आय-
तीसमम् ॥ दुष्टत्वं समाया दुष्टाः समा वा यत्र तद्दुःषमम् । गणपाठसाम-
र्थ्यात्स्त्रीत्वनिवृत्तिः ॥ इच्चप्रत्ययोऽपीति । इण्युद्ध इत्यनेन य इज् विहित-

स्तदन्तः शब्दोऽत्र गणे द्रष्टव्यः । तेन परमं भीमं वा केशाकेशीति सनासा-
रम्भकत्वं न भवति ॥

तिष्ठद्गु वहद्गवायतीगवं लूनलूनमानपूतपूयमानयवाः खलेसंहृतसं-
ह्रियमाणयवबुसाश्च कालविशेषवाचिन एव गणे द्रष्टव्याः ॥ अन्ये तु देशवृ-
त्तित्वमपि मन्यन्ते । तेनान्यत्र पूर्वण बहुव्रीहिः स्यात् । तिष्ठन्ति गावो यत्र
स तिष्ठद्गुः । तिष्ठद्गवो ग्रामाः ॥ वहन्त्यो गावो यत्र सा वहद्गुर्हलपङ्क्तिः ।
वहद्गवः कुटुम्बिनः ॥ आयत्यो गावो यत्र स आयद्गुः ॥ लूनयवेषु क्षेत्रेषु
वसतीत्यादि ॥ लूनयवादयस्तु प्रथमैकवचनान्ता एव प्रयोक्तव्याः । तेन द्वि-
तीयादिका विभक्तिर्न भवति ॥ समं भूमिपदातिस्थानन्यपदार्थं प्राङ्मूर्धस्थसृग-
दक्षिणाभिरित्येताभ्यां सूत्राभ्यां कालभावयोरेवान्यपदार्थं दृश्यते । तेन सना
भूमिरस्मिन्ग्रामे । समभूमिर्ग्रामः । प्रगता सृगा अस्मात् । प्रसृगोदेशः । प्राङ्मूः ।
प्रमूर्धः । प्रसृगः । प्रदक्षिणः ॥ अन्यपदार्थ एव । सना भूमिः । समभूमिरि-
त्यादौ तत्पुरुष एवेति भोजः ॥ आकृतिगणोयम् । तेन यत्प्रभृति तत्प्रभृती-
त्यादीनामपि क्रियाविशेषणवृत्तीनां व्युत्पत्तिरनेनैव द्रष्टव्या ॥ ९५ ॥

इति तिष्ठद्गवादिः ॥

ऊरीभ्रंशकलोररीगुलुगुधाधूमीस्वधाविःसजू—

धूलीध्वंसकलोरूरीमसमसाविकलीफलीमस्मसाः ।

तालीसंशकला फलू च शकला स्वाहा वषट्श्रौषटौ—

वेताली च पशूपलीगुलुगुलातालीवितालीश्रुदः ॥ ९६ ॥

इस्पुक्तेत्यादिना सूत्रेणोर्यादयः सुबन्ता भ्वादिना सह समस्यन्ते । स स-
नासस्तत्पुरुषो भवति ॥ ऊरीत्यङ्गीकारे विस्तारे च । ऊरीकृत्य । अङ्गीकृत्य
विस्तारं कृत्वा वेत्यर्थः ॥ केचिद् अनुकरणविस्तारयोरिति पठन्ति । अपरं
भृशार्थशब्दप्रशंसासु । यथा—

तदूरीकृत्य कृतिभिर्वाचस्पत्यं प्रतायते ॥

भ्रंशकलेति हिंसायाम् । भ्रंशकलाकृत्य । हिंसित्वेत्यर्थः ॥ उररी ।
करीवत् ॥ गुलुगुधेति पीडायाम् । गुलुगुधाकृत्य (१) । पीडयित्वेत्यर्थः ।

(१) गुलुगुधेति० गुलुगुधाकृत्य । इति पा० ।

क्रीडायामित्यन्ये ॥ गुल्लुगुचेत्यन्ये ॥ धूसीति विस्तारे । धूसीकृत्य । विस्तार्ये-
त्यर्थः ॥ धूसी कान्ताविति शाकटायनः । अपरे धूसी काङ्क्षायाम् । धूसीकृत्य ।
काङ्क्षां कृत्वेत्यर्थः ॥ स्वधेति संप्रदाने । स्वधाकृत्य स्वधाशब्दोच्चारित-
भग्न्यादिकर्म कृत्वा गत इत्यर्थः ॥ तृप्तिप्रीत्योरित्यन्यः ॥ एवं स्वाहावषट्
औषट् वौषटामर्थो द्रष्टव्यः । वषट् पूजायामित्यन्यः । एतेषां संप्रदानार्थ-
त्वात्करोतिनैव सम्बन्धः ॥ आविस् । इति प्राकाशये यथा—

तेषामाविरभूद्ब्रह्मा परिज्ञानमुखश्रियाम् ॥

आविष्करोति । प्रकटयतीत्यर्थः । आविःशब्दस्येह पाठात्सूक्तत्वे
धातोः प्रागेव निपातः । एवं च योऽयं प्रयोगः । वारुणीमदविशङ्कमथावि-
श्वक्षुषोऽभवदसाविव रागः ॥ इति । तथा—

पृथुदर्विभृतस्ततः फणीन्द्रा, विषमाशीभिरनारतं वमन्तः ।

अभवन् युगपद्विलोलजिह्वा, युगलीढोभयसृक्कभागमाविः ॥

इति च सप्रसादज एव नास्त्यस्युद्गारः । आविरभवद्वागः । आवि-
रभवन्फणीन्द्रा इति क्रियायोगस्य समीहितत्वात् ॥ सजूरिति सहार्थे । सजूः
कृत्य । सहितं साहित्येन वा कृत्वा गत इत्यर्थः । सहार्थत्वादयं कृष्वस्तिभि-
र्युज्यते । आविःशब्दश्च प्राकाशयार्थत्वात् ॥ धूलीति विदूरव्याकुलीभावे ।
धूलीकृत्य । विदूराकुलतां कृत्वेत्यर्थः ॥ ध्वंसकला । अंशकलावत् ॥ चरुरी ।
करीवत् ॥ नसनसेति ध्वंसकलावत् ॥ विक्ली फली । इति विकारे । हिंसा-
यामिति वामनः । विकारार्थत्वात् कृष्वस्तिभिर्युज्यते । विक्लीकृत्य ॥ अपर
आक्ली विक्लीति विचारे । विक्लीकृत्य विचार्येत्यर्थः ॥ फलीकृत्य ॥ नसनसेति
नसनसावत् । अपरे तु नसनसा नसनसेति द्वौ संज्वूर्णने संवरणे चेत्याहुः ॥
ताली विदूराकुलीभावे । तालीकृत्य ॥ ताली आताली वर्णे शाकटायनः ॥
अपरे तूतनार्थे । तालीकृत्य । उत्तमं कृत्वेत्यर्थः ॥ विस्तारे तु भोजः ॥ संश-
कलेति नसनसावत् । असङ्कलेति भोजः ॥ फलू विक्लीवत् । फलू फलीति
क्रियासम्पत्तौ । फलूकृत्य । फलीकृत्य । क्रियां सम्पाद्येत्यर्थः ॥ शकला । न-
सनसावत् ॥ अपरे शकला संशकला ध्वंसकला भूशकलेति चत्वारः परिभवे ।
शकलाकृत्य । परिभूय गत इत्यर्थः ॥ वेतालीति तालीवत् । विस्तारे तु
भोजः ॥ पशू । इति हिंसायाम् । पशूकृत्य गतः । हत्वा गत इत्यर्थः ॥

फलीति विक्रीवत् ॥ गुलुगुला । गुलुगुधावत् ॥ आताली वितालीति तालीवत् ॥
 अदिति शीघ्रार्थे । अरुक्त्य गतः । शीघ्रं कृत्वा गत इत्यर्थः ॥ अन्यस्तु अ-
 दिति अद्धाने । अद्वाय । अद्वां कृत्वेत्यर्थः । अयं दधातिना युक्तः प्रयुज्यत
 इत्याह ॥ ९६ ॥

प्रादुः पाम्प्यालम्बीपाम्पालीसङ्कलाश्च केवाली ।
 आलोष्टी केवासी सेवाल्याक्ली च वार्दाली ॥ ९७ ॥

प्रादुः प्राकाश्ये । यथा समैव—

निः सीमाश्चर्याधानं त्रिभुवनविदितं पत्तनं यस्वदीयं—
 तन्मध्ये वृद्धिनीयुः फलभरनमिताः शाखिनश्चूतमुखयाः ।
 नैतच्चित्रं विचित्राद्विहितकृतयुगं त्वत्प्रभावात् क्षितीश—

प्रादुःषन्ति प्रभूता यदि सुरतरवश्चित्रमेतद्बुधानाम् ॥

श्वादिनेति सामान्योक्तावपि कृष्वस्तिभिरेव योग एतेषां समासः ॥
 पाम्पी विस्तारविध्वंसमाधुर्येषु करुणविलापे च । पाम्पीकृत्य । विस्तारं
 विध्वंसं माधुर्यं च कृत्वेत्यर्थः ॥ पाम्पीकृत्य । करुणं विलप्येत्यर्थः ॥ आल-
 म्बीति प्राकाश्ये हिंसायां च । आलम्बीकृत्य ॥ पाम्पाली । सङ्कला । केवा-
 ली । आलोष्टी । केवासी । सेवाली । आक्ली हिंसायाम् ॥ पाम्पालीकृत्य ।
 हिंसित्वेत्यर्थ इत्यादि ॥ आक्लीशब्दो विकारेऽपि । आक्लीकृत्य ॥ वार्दाली-
 लीति प्राकाश्ये हिंसायां च । वार्दालीकृत्य ॥ पार्दालीति कश्चित् ॥

इत्यूर्यादिः ॥

साक्षाद्बीजरुहानमःप्रसहनेचिन्ताविसो रोचना—

बीजर्या लवणं सह प्रतपने भद्रार्थयग्नावमाः ।

अद्वा प्राजरुहोदकं विसहने मिथ्याद्रमास्थोऽष्टमः—

प्राजर्या च विकम्पने विहसने शीतंवशेप्रादुसः ॥ ९८ ॥

साक्षादित्यादयः शब्दाश्चैवविषयाः करोतिना सह साक्षादाद्याच्चि-
 रित्यनेन वा समस्यन्ते । स च तत्पुरुषसङ्ज्ञो भवति । साक्षात्कृत्य । सा-
 क्षात् कृत्वा । असाक्षाद्भूतं साक्षात् कृत्वेत्यर्थः ॥ बीजरुहेति रुहिक्रियार्थः ।
 बीजरुहाकरोति सेवकः ॥ शोभायामित्यन्ये ॥ नमस्कृत्य ॥ प्रसहने । इत्युत्सा-

हे सामर्थ्यं च । प्रसहनेकृत्य ॥ चिन्ता इति ज्ञानसे व्यापारे । चिन्ताकृत्य ॥
चित्तेति कश्चित् । स चाचित्ता चित्ताकृत्वा । चित्ताकृत्य । अव्ययत्वादसमासे-
ऽपि विभक्त्यवगणमध्ययत्वं च स्वरदेराकृतिगणत्वादित्याह । एवमन्येवपि ॥
आविष्कृत्य ॥ रोचना इति अद्भुत्पादने प्रशंसायां च । रोचनाकृत्य ॥ लो-
चनेति दीप्ती कश्चिदाह ॥ बीजर्या इति जरणक्रियार्थः । बीजर्याकृत्य धनस्य
शतः ॥ शोभार्थ इत्यन्ये ॥ लवणमिति रुच्यर्थः । लवणंकृत्य ॥ सह इति
सम्बद्धार्थः । सहकृत्य ॥ प्रतपने इति तापार्थः । निश्चयाकृतां प्रतपनेकद्वय
क्षितीशः ॥ वितपन इत्यपि वामनः ॥ भद्रा इत्यालोचनाप्रशंसामङ्गलेषु ।
अभद्राभद्राकरणं पूर्वम् । भद्राकृत्य ॥ केचित् अभद्रां भद्राङ्कृतेति विग्रहे
विभक्तिमुच्चारयन्ति ॥ अर्थेकृत्य श्लोकं पठति । सार्थकं कृतेत्यर्थः । यद्वा—
अर्थेकृत्य वदति । समयोजनं कृत्वा वदतीत्यर्थः । यथा क्षितपस्य—

साक्षात्कृतेऽथ लवणंकृति दिङ्मुखानाम्—

उष्णंकृतोऽर्चिषि वशेकृदमाकृदास्ते ।

आस्थाकृताः कृतनमस्कृतयोऽर्थमर्थे—

कृत्य व्रती च नृपती च नृपस्य जग्मुः ॥

अग्नौकृत्य । अग्नौकृत्वा ।

अग्नौकृतामथ हुतैरुदकंकृदंशाव्—

आर्द्रंकृते विह्वसनेकृति पद्मिनीनाम् ॥

अग्नाविति तैश्च शकटायनः ॥ अमा इति रहःसमवायसंयोगसा-
मर्थ्येषु । अमाकृत्य ॥ अद्भुतकृत्य । यथा—

शीतंकृदर्चिषि तटीमपराम्बुधेः सं—

सर्याचिकीर्षति रवाबुदयाद्विशृङ्गम् ।

प्रादुष्कृता मिलितकोकयुगे मुहूर्तम्—

अद्भुतकृतेव वियता सरसि स्वलक्ष्मीम् ॥

प्राजरुहा इति रुहिक्रियार्थः । प्राजरुहाकृत्य पर्जन्यो निवृत्तः ॥
शोभार्थ इत्यन्ये ॥ उदकंकृत्य ॥ विसहने । प्रसहनेवत् ॥ निश्चयाकृत्य ॥ आर्द्र-
कृत्य ॥ आर्द्र इत्येकारान्तमपि कश्चित् । आर्द्रकृत्य ॥ आस्था इत्यादरे
प्रतिज्ञायां च । आस्थाकृत्य ॥ प्राजर्या इति बीजर्यावत् ॥ प्राजुरा इत्यपि
शाकटायनः ॥ चिन्ताकृताश्रितहितोरिविकम्पनेकृत् ॥ शाकटायनस्तु विकल्पने

प्रकपने वैरूप्ये । विकपने ह्रिंसायाम् । प्रकपने सन्ताप इत्यन्ये । इत्याह ॥
विहसनेकृत्य ॥ शीतंकृत्य ॥ शीतमनादर इति शाकटायनः ॥ वश इत्यस्वा-
तन्त्र्ये । वशेकृत्य ॥ प्रादुष्कृत्य ॥

विकल्पनेप्रभृतीनामेजन्तत्वं लक्षणंप्रभृतीनां भान्तत्वं च गणपाठसाम-
र्थ्यादेव । अथवा । एते सप्तमीप्रतिरूपका द्वितीयाप्रतिरूपकाश्च निपाताः ॥
चादित्वाभावे । आस्थांकृत्वा । अग्नौ कृत्वा जलं तापयतीत्यादि स्यात् ॥
आकृतिगणोऽयम् । तेन पर्यटनं वृत्तिसंख्यांप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ ९८ ॥

इति साक्षादादिः ॥

स्तुर्याजकोदूर्तककर्तृकारकाः—

प्रयोजकोत्सादकभर्तृवर्तकाः ।

अध्यापकस्नापकगोमृपूजका—

स्तुर्यः परेश्वारकवेषकाविमौ ॥ ९९ ॥

याजकादिभिः शब्दैः सुवन्तं पदम् अकयाजकादिभिरित्यनेन समस्य-
ते । स सप्तासस्तत्पुरुषसङ्ज्ञो भवति ॥ ब्राह्मणानां याजकः । ब्राह्मणयाजकः ।
याजयिता ॥ शरीरस्योदूर्तकः । शरीरोदूर्तकः ॥ प्रणस्य सर्वकर्तारम् ॥ धर्मस्य
कारकः । धर्मकारकः ॥ तत्प्रयोजककर्तृत्वमुपैति भग्न जल्पतः ॥ रिपूणामुत्सा-
दकः । रिपूत्सादकः ॥ हृद अपवारण उत्पूर्वः । क्षत्रियस्योच्छादकः । क्षत्रियो-
च्छादक इति शाकटायनः ॥ भुवो भर्ता । भूभर्ता ॥ वर्तयतीति वर्तकः । भा-
ग्यस्य वर्तकः । भाग्यवर्तकः ॥ पुत्राणामध्यापकः । पुत्राध्यापकः ॥ स्नापयतीति
स्नापकः । राज्ञः स्नापकः । राजस्नापकः ॥ धात्र्या गोपकः । धात्रीगोपकः (१)
साधूनां पूजकः । साधुपूजकः ॥ ब्राह्मणानां तुर्यः । ब्राह्मणतुर्यः ॥ परिचर-
तीति परिचारकः । गुरोः परिचारकः । गुरुपरिचारकः ॥ परिवेवेष्टि । परि-
वेषकः । राज्ञः परिवेषकः । राजपरिवेषकः ॥ यद्वा । घृतस्य परिवेषकः ।
घृतपरिवेषकः ॥ ९९ ॥

(१) मूले गोप्तृपदमुदाहरणे च गोपक इति विरोधो नैव ज्ञेयः । यतो
मूलेऽपि गोप्तृपदेन गोपक एवाभिप्रेतः । कन्दोभङ्गभयात्तु तथापाठो न कृत
इत्यनुमीयते । भौ० श० ।

गणको रथपत्तिभ्यां चतुर्थोन्मादकौ तथा ।

होता हि त्रि च तीयान्तं तुरीयोऽपि सतां मतः ॥१००॥

रथानां गणकः । रथगणकः ॥ पत्तीनां गणकः । पत्तिगणकः ॥ आत्म-
नञ्चतुर्थः । आत्मचतुर्थः ॥ चित्तस्योन्मादकः । चित्तोन्मादकः ॥ क्षीरस्य होता ।
क्षीरहोता ॥ राज्ञां द्वितीयः । राजद्वितीयः ॥ राज्ञां तृतीयः । राजतृतीयः ॥
राज्ञां तुरीयः । राजतुरीयः । तुरीयोऽपि सतां मत इति सामिप्रायम् । तेन
द्वितीयतृतीयेत्यादिभूतं बृहत्तन्त्रे व्यर्थम् । गणसमाश्रयणमेव श्रेयः ।

क्रियानुगतिमास्थाय लोके ख्यातिमुपागताः ।

ये कान्ताः पावकाद्यास्ते द्रष्टव्या याजकादिषु ॥

तेन गोमयानां पावकः । गोमयपावकः ॥ गृहस्य दीपकः । गृहदी-
पकः ॥ पिष्टस्य मोदकः । पिष्टमोदक इत्यादि ॥ न कर्त्तरीति प्रतिषेधे प्राप्ते
षाठः ॥ १०० ॥

इति याजकादिः ॥

शौण्डव्याडौ निपुणचपलौ पण्डितान्तःप्रवीणाः—

स्यात्संवीतः कुशलकितवाधीनधूर्तप्रधानम् ।

सव्यध्यानप्रवणविदिताः(१) सारगुर्वायसाः स्युः—

सिद्धो बन्धः कटकविरसौ शीखरः शुष्कपक्वौ ॥१०१॥

सप्तम्यन्तं शौण्डादिभिः सह सप्तमी शौण्डैरित्यनेन वा समस्यते । स
समासस्तत्पुरुषसंज्ञो भवति ॥ अक्षेषु प्रसक्तः शौण्डः । अक्षशौण्डः ॥ वृत्तौ
प्रसक्तक्रियाया अन्तर्भावः शौण्डः प्रवीणः । यथा पण्डितश्रीसागरचन्द्रस्य—

द्रव्याश्रयाः श्रीजयसिंहदेवगुणाः कणादेन महर्षिणोक्ताः ।

त्वया पुनःपण्डितदानशौण्ड गुणाश्रयं द्रव्यमपि व्यधायि ॥

यद्यपि शौण्डशब्दे सद्यपे रूढस्तथापि लक्षणया प्रवीणोऽपि मय्यते ।
दुर्व्यसनो वा ॥

पानशौण्डः श्रियं नेता नात्यन्तीनत्वमुन्मनाः ॥ इति मुख्यार्थोऽपि
समासभाक् ॥ अस्त्रव्याडः ॥ आचारनिपुणः ॥ वाक्चपलः ॥ रणपण्डितः ॥

(१) प्रणवविदिता इति पाठः ।

ते नालिकेरान्तरपः पिवन्तः । न चैतत् षष्ठीसमासेन सिध्यतीति शक्यं प्रति-
पत्तुमर्थभेदात् । न ह्यर्णवेज्जन्तर् अर्णवस्यान्तरिति चैकोऽर्थः । किं चाव्ययत्वा-
त्षष्ठीसमासप्रतिषेधः ॥ श्रीभोजस्त्वन्तरशब्दं पपाठ ॥ शास्त्रप्रवीणः । शाक-
टायनस्तु । अर्थप्रवीणः । अर्थविषये निपुण इत्याह ॥ लोकसंवीतः ॥ सेवाकु-
शलः ॥ अक्षकितवः ॥ जिनवचनाधीनः । अधीनशब्दोऽस्मादेव गणपाठात्
तस्याधीन इति ज्ञापकाद्वा खप्रत्ययान्तो बोद्धव्यः ॥ अथवा । अधिगत इनम् ।
अधिगत इनोऽनेनेति वा । अधीनः । यथा लोकाधीनः ॥ अक्षधूर्तः ॥ विबु-
धप्रधानम् ॥ कार्यसव्यः । कार्यविषयेऽनिपुण इत्यर्थः ॥ कर्मध्यानः । कर्मेसु
युक्त इत्यर्थः ॥ पृथिवीप्रवणः (१) ॥ पृथिवीविदितः ॥ त्वच्चिचारः ॥ मध्येगुरुः ॥
कायायसः । कायविषय औदरिक इत्यर्थः ॥ काम्पित्यसिद्धः ॥ चक्रबन्धः ॥
हस्तकटकः ॥ अवसानविरसः ॥ शिरःशेखरः ॥ छायाशुष्कः ॥ कुम्भीपक्वः ॥
आकृतिगणोऽयम् ।

तेनैव व्यवहारपटुः । आतपरमणीय इत्यादयो द्रष्टव्याः ॥ १०१ ॥
इति शौण्डादिः ॥

इत्यन्तात्पात्रात्समितबहुलौ गेहगोष्ठात्प्रगल्भ-
क्ष्वेडिन्नर्दिन्विजितिपटवः परिडितव्याडंशूराः ।

गर्भाच्छूरः सुहितसहितस्तृप्तदृप्तौ च धीरः-

पिण्डीशूरो ब्रणकमिरथो कूपमण्डूकयुक्तः ॥ १०२ ॥

पात्रेसमितादयः सप्तमीतत्पुरुषा निपात्यन्ते । क्षेपे गम्यमाने पात्रेसमि-
तादयोऽय (२) नित्यनेनायमेव निपातितः समासो भवति नान्यः । ड्यन्तादिति
यथासम्भवं सर्वत्र सम्बध्यते ॥ पात्रेसमिता । अपचितक्षीरा चेनुयां वा पात्र-
संगतिमात्रपर्यवसितव्यापारा सत्येवमुच्यते । तद्गदन्योऽपि यः फलविकलव्या-

(२) पृथिवीप्रवण इति पा० ।

(३) पात्रेसमितादयोऽयमित्याकारकं सूत्रं पाणिनीयव्याकरणे नोपलभ्य-
ते । पाणिनीयाष्टके तु-पात्रेसमितादयश्चेत्याकारकं सूत्रमस्ति । तेनानुमीयते
तादृशं सूत्रमन्यव्याकरणस्यमादत्तम् । एवमन्यत्रापि यत्रयत्र सूत्रभेद उपलभ्यते
तत्र तत्रान्यव्याकरणसूत्राणि धृतानीति बोध्यम् । इति-भी० श०

पाराडम्बरः स तदुपमानात्तथा वाच्यो यथा चञ्चा खरकुटी चैत्र इति ॥ पात्रे
 बाहुल्येन संचटनात् क्षीरादिफलविकला । पात्रेवहुला । शेषार्थः पूर्ववत् ॥
 अथवा । पात्र एव समिता मिलिताः । पात्र एव बहुलाः प्रचुराः । नान्यत्र
 कार्यं, पात्रशब्देन साहचर्याद्भोजनं लक्ष्यते ॥ गेह एव प्रगल्भः । गेहेप्रगल्भः ॥
 एवं गोष्ठेप्रगल्भः ॥ गेह एव क्ष्वेडति विक्रमं दर्शयति । अन्यत्र भीरुः ।
 गेहेक्ष्वेडी ॥ गोष्ठेक्ष्वेडी ॥ गेह एव शौर्याडम्बरं प्रकाशयन् । गेहेनर्दी ।
 तत्तुल्यवृत्तिरन्योऽप्येवमुच्यते ॥ गोष्ठेनर्दी ॥ विजितमनेन विजिती । यद्वा ।
 विजितमस्यास्तीति विजिती ॥ गेह एव विजयते न शत्रुमध्ये । गेहेविजिती ॥
 एवं गोष्ठेविजिती ॥ एवं गेहेपटुः । गोष्ठेपटुः ॥ गेहेपण्डितः । गोष्ठेपण्डितः ॥
 गेहेव्याडः । गोष्ठेव्याडः ॥ गेहेशूरः । गोष्ठेशूरः ॥ गर्भ एव शूरः । गर्भाक्षिः
 स्रुत्य भीरुः । गर्भेशूरः ॥ गर्भ एव सुहितो न तु वहिर्निःस्रुतः । गर्भसुहितः ॥
 गर्भ एव वृषः स्वमात्राहतेनाहारेण ततो निःस्रुत्य न कदाचिदुदरपूरं कृत-
 वानिति । गर्भवृषो दरिद्रः ॥ गर्भ एव दूषो मातुश्चेष्टया मातुरायासनेन निः-
 ततोऽन्यत्र निस्तेजाः । गर्भदूषः ॥ अथवा गर्भसुहितादीनामर्थः—योगली-
 काभिमानित्वादनुचितचेष्टः स एवमुच्यते ॥ गर्भ एव धीरो गर्भाक्षिः स्रुतश्च-
 पलः । गर्भधीरः ॥ पिण्ड्यां खादितव्ये वस्तुनि शूरः । कलहवर्धनादिकं कृत्वा
 खादितव्यं खादत्यन्यत्र कार्यान्तरे निर्विक्रमः । स पिण्डीशूरः ॥ ब्रणमध्य
 एवकृमिः । ब्रणकृमिः । अल्पदृश्या ॥ कृमिशब्दः संयोगादिः संयोगविकलो-
 ऽप्यस्ति । उदुम्बरे कृमिरिव । उदुम्बरकृमिः । तस्माद्रसाद्विशिष्टं रसमन्यं न
 वेत्ति स एव मुच्यत इति कश्चिदाह ॥ कूपे मगडूक इव । कूपमगडूकः । ततो-
 ऽन्यज्जलस्थानं सरः समुद्रं वाऽधिकं न पश्यति । तद्वदन्यः पुरुषो ग्रामे नगरे
 वा शास्त्रे वा प्रतिबद्धः । ततोऽन्यत्र पश्यति विशिष्टं स एवमुच्यते ॥१०२॥

गेहेनन्दी गृहकलविड्को गेहेमेह्याखनिकबकौ च ।

गेहेवादी ननु नगरश्वा ज्ञेयः कर्णेणिरिटिरयासौ ॥१०३॥

गेह एव नन्दति । गेहेनन्दी ॥ गेहेनर्तीत्यपि कश्चित् ॥ गृहे कलविड्क
 इव । गृहकलविड्कः ॥ गेह एव मेही । गेहेमेही । य आवश्यकार्थमपि वहिर्नि-
 निर्गच्छति भोजन एव च संरभते स एवमुच्यते ॥ आखनिकी जलस्रोतः खातं
 तस्मिन् बक इव । आखनिकबकः । यत्किञ्चिदात्मीय आखनिके लभते

तद्गच्छयति नान्यत्र गच्छति तद्गदन्योऽपि य आत्मीये गृहे यत्किञ्चिदस्ति
तद्गच्छयति नान्यत्र गच्छति स एवमुच्यते ॥ अपरञ्चाह । आखनिरेव । आख-
निकः । कुरसाद्यर्थे कः । स्वल्पखातनिम्नप्रदेशो जलाधार उच्यते तस्मिन्
वकः । आखनिकवकः । स हि जलाश्रयक्षुद्रगन्तुभक्षणानुसंधानेन संकुचितात्मा
बहुलक्षस्तद्गदन्योऽप्येवमुच्यते ॥ गेह एव दहनशीलो नान्यत्र । गेहेदाही ॥
नगरे श्वेव । नगरश्वा घृष्ट उच्यते ॥ टिरिटिरा चापलेनानुचितचेष्टोच्यते ॥
मत्ता छन्दः । ज्ञेया मत्ता मभसगयुक्ता ॥ १०३ ॥

कर्णेचुरचुरा कूपकच्छपावटकच्छपाः ।

गेहेमेली गृहात्सर्पो नगरात्काकवायसौ ॥ १०४ ॥

कर्णेचुरचुरा चापलेनानुचितचेष्टोच्यते । टिरिटिरीति गत्यनुकरणम् ।
चुरुचुर्विति वाक्ष्यानुकरणम् । तत्करोतीति यन्तादप्रत्ययो निपातनसामर्थ्या-
द्वाङ्मो न भवति ॥ आकटायनस्तु कर्णेटिरिटिरिः कर्णेचुरुचुरित्याह । अन्-
योश्च व्याख्या । कर्णे किमपि जल्पित्वा जीवति । नास्य विक्रम इति श्लेषः ।
टिरिटिरिचुरुचुर्वित्यनुकरणशब्दौ तदाकारिणि व्यवह्रियेते ॥ कूपकच्छपाव-
टकच्छपौ कूपमण्डूकवत् ॥ गेह एव मिलनशीलो नान्यत्र । गेहेमेली ॥ गृह
एवसर्पः । गृहसर्पः । दुष्ट इत्यर्थः । नगरे काक इव । नगरकाकः । नगरे
वायस इव । नगरवायसः । स्वार्थनिष्ठः परवञ्चनानिपुण उच्यते ॥ अथवा ।
नगरकाको न क्वचित्तिष्ठति सर्वमेव नगरं परिभ्रमति तद्वत्तन्नान्यत्र छाऽनव-
स्थितः पुरुष उच्यते ॥ १०४ ॥

मातरिपुरुषोदुम्बरमशकौ गेहेविचित्यपि प्रोक्तः ।

श्रमणाप्रव्रजिताथो कुलटा पटुना च मृदुनापि ॥ १०५ ॥

मातरिपुरुषः । यः सदाचारं भिनत्ति स एवमुच्यते । यद्वा । मातरि
पौरुषमवलम्बमानो मातरिपुरुषः । तत्तुल्यवृत्तिरन्योऽप्येवमुच्यते ॥ पितरि-
शूर इत्यपि भोजः । उदुम्बरे मशक इव । उदुम्बरमशकः । अल्पद्रुश्वा ॥
अथवा । उदुम्बरमशकोऽल्पप्राणः सुकुमारश्च । तादृशो यः स उदुम्बरमशकः ।
विचित्तमनेन । विचिती । गेह एव विचिती । गेहेविचिती । अयमर्थः—गेहे
स्थित्वेदं युक्तमिदमयुक्तमिति विचिनोति निरूपयति बुद्धिमत्तां प्रकाशयति
न सभामध्ये कार्यं वा स एवमुच्यते । एतेषां यथासम्भवं गणपाठसामर्थ्यात्

सप्तम्या अलुक् ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन उदपानमण्डूक इत्यादयोऽनुसर्त-
वयाः ॥ इति पात्रेसमितादिः ॥

कुमारशब्दः अमणादिभिर्विशेष्यैः सह समस्यते । समासस्तु कर्मधारयः ।
आम्यतीति अमणा । कुमारी चासौ अमणा च । कुमारअमणा ॥ कुमार
अव्रजिता । कुमारकुलटा । कुमारश्चासौ पटुश्च । कुमारपटुः ॥ कुमारसदुः ॥ १०५ ॥

तापसीनिपुणादासीगर्भिएयध्यापकाः स्मृताः ।

कुशलः पण्डितश्चात्र चपलश्चाभिरूपकः ॥ १०६ ॥

कुमारतापसी ॥ कुमारनिपुणा ॥ कुमारदासी ॥ कुमारगर्भिणी ॥ कुमा-
राध्यापकः ॥ कुमारकुशलः ॥ कुमारपण्डितः ॥ कुमारचपलः ॥ कुमाराभिरूपकः ॥

लिङ्गग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणमिति न्यायात् कुमारशब्दः अम-
णादिभिः स्त्रीलिङ्गैः स्त्रीलिङ्ग एव समस्यते । पट्वादिभिस्त्वभिधेयलिङ्गै-
स्तलिङ्गैः । तेन कुमारपट्वी । कुमारसद्वी । इत्यादि सिद्धं भवति ॥ १०६ ॥

इति अमणादिः ॥

किंशुकः किंवदन्ती स्यात् किंकिरातश्च किंनरः ।

किंपुरुषोऽथ किंदासः किंजल्काद्या बुधैर्मताः ॥ १०७ ॥

किंशुकादयस्तत्पुरुषसञ्ज्ञायां विषये साधवो भवन्ति किंशुकः=पला-
शः । किंवदन्ती=जनश्रुतिः ॥ किंकिरातः=कुरण्टकः ॥ किंनरः=मयुः ॥ किं-
पुरुषः स एव ॥ किंदासः=राजर्षिः ॥ किंजल्कः=पुष्परेणुः ॥

आद्यशब्दादन्येऽपि द्रष्टव्याः । अयं च गणः श्रीभोजदेवाभिप्रायेण ॥ १०७ ॥

इति किंशुकादिः ॥

व्याघ्रः क्रुञ्चामहिषरुरवः कुञ्जरेन्दू वराहः-

सिंहो वज्रं वृषभकलशौ चन्दनं पुण्डरीकः ।

चन्द्रः कुम्भर्षभकिसलयं पल्लवस्त्वृक्षपद्मौ-

हस्तिश्वानावृषितरुवृका बिम्बमप्यत्र लक्ष्यम् ॥ १०८ ॥

खुबन्तं पदं केनचिद्गुणेन परार्थे प्रयुक्तैर्व्याघ्रादिभिः सह गौणैर्व्याघ्रै-
रित्यनेन समस्यते । समासः कर्मधारयसञ्ज्ञो भवति । व्याघ्र इव=व्याघ्रः ।

पुरुषश्चासौ व्याघ्रश्च=पुरुषव्याघ्रः ॥ स्त्रीक्रुञ्चा ॥ पुरुषमहिषः ॥ पुरुषरुहः ॥
 पुरुषकुञ्जरः ॥ वदनेन्दुः ॥ पुरुषवराहः ॥ पुरुषसिंहः ॥ वागव्रजः ॥ पुरुषवृष-
 भः ॥ कुचकलशौ । मुनिचन्दनः ॥ मुखपुण्डरीकम् ॥ मुखचन्द्रः ॥ स्तनकुम्भौ ॥
 पुरुषवर्षभः ॥ करकिसलयम् ॥ पाणिपल्लवः ॥ पुरुषर्षः । पाणिपद्मम् ।
 पुरुषहस्ती ॥ वानरश्वा ॥ राजानन्रवय इव=राजवर्षयः । वैरं तरुरिव समूल-
 त्वात् । वैरतरुः ।

बहुमूलस्य मूलं हि महद्वैरतरोः स्त्रियः ।

पुरुष वृकः ॥ ओष्ठौ लौहित्याद्विम्बमिव ।

ओष्ठेन रामो रामौष्ठविम्बचुम्बनचुञ्चुना ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेन पुरुषवृषइत्यादयोऽपि भवन्ति ॥ १०८ ॥

इति व्याघ्रादिः ॥

श्रेणिः पूगो निधननिपुणब्राह्मणाः पण्डितोऽथो-

मन्त्रो मुण्डो निचयचपलक्षत्रियाध्यापकाश्च ।

इन्द्रो देवः कृपणविशिषौ निर्धनोऽथो पटुर्वा-

राशिर्भूतश्रमणकुशलाः कुन्दुमः स्याद्ददान्यः ॥ १०९ ॥

श्रेणीत्यादयः शब्दा अच्यन्ताः कृतादिभिः सह वा समस्यन्ते । समा-
 सः कर्मधारयो भवति ॥ अश्रेणयः श्रेणयः कृताः=श्रेणीकृताः पुरुषाः ॥

वणिकृपथे पूगकृतानि यत्र अमागतैरम्बुभिरम्बुराशिः ॥

अनिधनरूपाः निधनरूपाः कृताः=निधनकृताः शत्रवः ॥ निपुणो-
 दाहताः ॥ ब्राह्मणमताः ॥ पण्डितज्ञाताः ॥ मन्त्रमिताः ॥ मुण्डसंभाविताः ॥
 निचयोच्चारिताः ॥ चपलापाकृताः ॥ क्षत्रियमताः ॥ अध्यापकोदिताः ।
 अधीतेऽध्यापक इति शकटाङ्गजः ॥ इन्द्रावधारिताः ॥ देवाज्ञाताः । वेदेति
 रत्नमतिः ॥ कृपणाख्याताः ॥ विशिषं गृहम् । अविशिषं विशिषं कृतम्=
 विशिषकृतम् । भोजस्तु विशिष्ट इत्याह । वामनो गण इत्यपि ॥ निर्धनो-
 पकृताः ॥ ऊको राशिस्थानम् । किलिञ्चा इत्यपरे । ऊकावकल्पिताः ॥
 पटूक्ताः ॥ राशिकल्पिताः ॥ भूतनिराकृताः ॥ श्रमणविश्रुताः ॥ कुशलाख्या-
 ताः ॥ कुं भूमिं दुनोति=कुन्दुः=उन्दुरः । तं मीनाति । हिनस्ति । कुन्दुमो=

नाजोरः । कन्दुमावकल्पिताः । अपरे तु कन्दुमेति पठन्ति । कन्दुः पाकस्या-
जम् । तस्मिन्मिनोतीति कन्दुमः । अकन्दुमाः कन्दुमाः कृताः कन्दुमकृताः
शालयः । कुङ्कुमेति रत्नमतिः । वदान्योदीरिताः ॥

कृतादयस्तु सर्वैरपि व्याघ्रादिभिः सम्बन्धमनुभवन्ति । अश्रेणयः श्रेणयो
विहिताः । श्रेणिविहिताः । श्रेणिनिरूपिताः । श्रेण्यासीना इत्यादयो भवन्ति ।
यत्र सामर्थ्यं नास्ति तत्रेति शब्दाध्याहारो द्रष्टव्यः । अनिर्धना निर्धना
इत्युपकृताः । अचपलाश्चपला इत्युपाकृताः । अभूता भूता इति निराकृता
इति । आकृतिगणोऽयम् । तेन तूलकृता इत्यादयोऽपि द्रष्टव्याः ॥ १०९ ॥
इति श्रेण्यादिः ॥

कृतादयस्तु यथायोगं व्याख्याताः । ते च—

कृतमितभूतोदाहृतविश्रुतकलितावधारितोपकृताः ।

आस्थितनिराकृतोक्ताः संभावितमतविकल्पितासीनाः ११०

अवकल्पितो निरूपितविहितोपाकृतसमाज्ञाताः ।

आम्नातोदितदृष्टावज्ञातोदीरिताख्याताः ॥१११॥

इति कृतादिः ॥

वृन्दारको वराहश्च नागकुञ्जरपुङ्गवाः ।

वृषभव्याघ्रशार्दूलहंससिंहर्षभादयः ॥११२॥

गौश्चासौ वृन्दारकश्च । गोवृन्दारकः । नृवराहः । पुंनागः । अश्वकु-
ञ्जरः । मुनिपुङ्गवः । रघुवृषभः । नरव्याघ्रः । राजशार्दूलः । राजहंसः ।
पुरुषसिंहः । भरतर्षभः ॥ आदिग्रहणात् । नवतमालनिभस्य नभस्तरोरित्या-
दयोऽपि भवन्ति ॥११२॥ इति वृन्दारकादिः ॥

मतल्लिकोद्धमिश्राः स्युः प्रकाण्डस्थलभित्तयः ।

हस्तपाशतटाः पादः पालीमचर्चिकादयः ॥११३॥

अश्वमतल्लिका । गोमतल्लिका । यथा—

अभ्याजतोऽभ्यागततूर्णतर्णकां—निर्याणहस्तस्य पुरी दुधुक्षतः ।

वर्गाद्गवां हुंकृतिचारुनिर्यतीम्—अरिर्मधेरैक्षत गोमतल्लिकाम् ॥

साध्वीं गामपश्यदित्यर्थः । पुरुषोद्धाः । आर्य्यमिश्राः । गोप्रकाशम् ।
वक्षःस्थलम् । अंसभित्तिः । केशहस्तः । केशपाशः । स्तनतटम् । तातपादाः ।
कपोलपाली । गोमचर्चिका । एतन्नाविष्टलिङ्गत्वान्तमल्लिकादयोऽन्यलिङ्गेति
जातिशब्दे स्वलिङ्गोपादाना एव समानाधिकरणा भवन्ति । प्रशंसावचनत्वं
चैषां समास एवेति वाक्यं न भवति । आदिग्रहणात् तमस्काण्डः । चरः क-
वाटः । कुमारीतल्लजकादयो भवन्ति ॥११३॥

इति मतल्लिकादिः ॥

खसूचिखेटौ कितवोऽथ चौरमूर्खब्रुवास्तस्करदुर्दुरूटौ ।

धूर्तौ विटः स्याद्धतकश्च भीरुश्चेलश्च जाल्मापसदौ च धृष्टः ११४

कुत्सितवाचि पदमेतैः खसूच्यादिभिः सह समस्यते । तत्पुरुषश्च स-
मासः । वैयाकरणश्चासौ खसूची च । वैयाकरणखसूची ॥ यः पदपदार्थनिर्णयं
कर्तुमुचितं पृष्टः सन् निष्प्रतिभत्वात् खम् आकाशं सूचयति स एवमुच्यते ।
शाकटायनस्तु पृषोदरादित्वात् षत्वे खसूच्याह । वाननप्रभृतयस्तु खसूचि-
त्याहुः । मुनिखेटः । याज्ञिककितवः । कविचौरः । पाठकमूर्खः । ब्राह्मण-
ब्रुवः=जातिमान्नोपजीवी । रक्षकतस्करः । सीमांसकदुर्दुरूटः । सीमांसा-
ध्ययनेन शौचाचारादिलक्षणं फलमनवाप्य वेदविस्मयनमद्यपानाद्यनुष्ठाननि-
रतो नास्तिको जातइत्यर्थः । मुनिधूर्तः । मुनिविटः । शिरस्तुण्डमुण्डनद-
ण्डादिमुनिवेषधारणाद्वेश्यागमनमद्यपानाद्यानाचारप्रवृत्त एवमुच्यते । राक्षस-
हतकः । क्षत्रियभीरुः । ब्राह्मणचेलः । ब्राह्मणजाल्मः । तापसापसदः ।
ग्राम्यधृष्टः ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेन काण्डीरकाण्डस्पृष्टच्छान्दसबठरहत्यादयो द्रष्ट-
व्याः ॥ एतच्च गणत्रयं श्रीभोजदेवाभिप्रायेण द्रष्टव्यम् । अन्यवैयाकरणमतेन
सूत्राग्येतानि ॥११४॥ इति खसूच्यादिः ॥

मयूरच्छत्रतश्छात्राद्व्यंसकः प्रेहिवाणिजा ।

कम्बोजाद्यवनान्मुण्डोऽथ प्रेहिस्वागता तथा ॥११५॥

मयूरव्यंसकादयः समासा मयूरव्यंसकादयोऽयमित्यनेन कर्मधारयसंज्ञा
भवन्ति ॥ विगता अंसा यस्य । व्यंसकः । रमणीयाकारदेहनेपश्योपेतत्वाद्(१)

(१) देहवेषनैपुण्योपलम्भान्—इति पाठान्तरम् ।

मयूरवन्मयूरः पुमान् । स चासौ व्यंसकश्च बाहुसाध्यव्यापारपुरुषकारविकलः
कश्चिदेवं प्रतिसिध्यते ॥ यद्वा । व्यंसयति च्छलयतीति व्यंसकः । स चासौ
स च यो लुब्धकानां मयूरो गृहीतशिक्षोऽन्यान्मयूरांश्छलयति वञ्चयति स
विप्रलम्भक उच्यते । छत्तृवद्व्यंसकः । छत्तृव्यंसकः । छत्तृं हि प्रसारितं सत्
सुन्दराकारभाति स्वयं तु स्थातुमशक्तमन्येन प्रयत्नवता धार्यते । एवमन्यो-
ऽपि यः सदा परावष्टम्भवलस्थितिः सुन्दराकारोऽपि स एवमुच्यते । छत्तृव-
द्व्यंसकः । छत्तृव्यंसकः । छत्तृो हि यथा लब्धभिक्षामात्रवृत्तिकृतसंतोषो
निर्व्यापारतया कार्यतो व्यंसकस्तद्वदन्योऽप्येवमुच्यते । छत्तृरूपेण वञ्चको वा
लोकस्य । छत्तृव्यंसकः । कम्बोजइव मुण्डः । कम्बोजमुण्डः । यवन इव
मुण्डः । यवनमुण्डः । दीक्षितेन मुण्डितव्यम् । कम्बोजा यवनाश्च मुण्डा भव-
न्ति । एवमिहो वृथा मुण्डावित्येकोऽर्थः । प्रेहि त्रियस्व वाणिजेति यस्यां
सा प्रेहिवाणिजा । प्रपूर्वं दृशमरणे । यथा प्रेतः ॥ अन्येत्वाहुः । प्रेहि । आ-
दरेणागच्छेत्यर्थः । स्त्रीलिङ्गत्वादाङ्निपातनादेवाकारइति केचित् । प्रेहि
स्वागतमस्याम् । प्रेहिस्वागता ॥ ११५ ॥

एह्यपेहि क्रियापूर्वा वाणिजा स्वागतापि च ।

द्वितीया विधसाचापि प्रयसा प्रकसा तथा ॥११६॥

एहि वाणिजेति यस्यां तिथौ क्रियायां वा सा । एहिवाणिजा । के-
चिद् आयान्ति गच्छन्ति वाणिजा यस्यामिति विगृह्य निपातनादेहिभावः ।
अपेहि । अपसर वाणिजेति यस्यां सा । अपेहिवाणिजा । एवम् एहिस्वाग-
ता । अपेहिस्वागता । एहिद्वितीया । अपेहिद्वितीया । एहिविधसा । अपे-
हिविधसा । एहिप्रयसा । अपेहिप्रयसा । एहिप्रकसा । अपेहिप्रकसा ।
अपेहिप्रकसं दूरमिति यस्याम् । अपेहिप्रकसा । इति तु शाकटायनः ॥११६॥

स्नात्वाकालकपीत्वास्थिरकाकिञ्चननिपत्यरोहिण्यः ।

आहरपूर्वाश्वेलावसनावनितास्तथा वितता ॥११७॥

स्नात्वा कालीभूतः कृष्णीभूतः । स्नात्वाकालकः । पीत्वा स्थिरीभूतः ।
पीत्वास्थिरकः । न भवति किञ्चन क्वचित् किञ्चिदुपयुज्यत इत्यकिञ्चनं नि-
व्ययोजनम् । निपातनान्मुगागमः । नास्य वा किञ्चनास्तीति । अकिञ्चनम् ।
अकिञ्चनः ।

अकिञ्चनः सन् प्रभवः स संपदासकिञ्चना ।

न किञ्चनं नास्य वा किञ्चनमस्तीति विग्रहेण किञ्चनशब्दोऽनव्ययोऽ-
प्यस्तीति चन्द्रदुर्गाभिप्रायो लक्ष्यते ॥ निपत्य भूमौ पतिता रोहिणी लोहि-
नीरक्ता भवति या सा निपत्यरोहिणी । आहर चेलमिति यस्यां सा । आ-
हरचेल । एवम् आहरवचना । आहर वनितामिति यस्यां क्रियायां सा ।
आहरवनिता । आहर विततं विस्तीर्णमिति यस्यां सा । आहरवितता ।
विततं जालमानाय इत्येके ॥ ११७ ॥

एहीडं पचलवणा प्रोहकपर्दा निकुच्यकर्णेश्च ।

उद्मचूडैहियवं भुक्त्वासुहितोद्धरावसृजे ॥ ११८ ॥

इडा स्त्री । यथा । सहतीइला । सहेला ॥ एहि आगच्छ इडे स्त्रीति
यस्मिन् कर्मणि तत् एहीडं विवाहादिकर्म । शास्त्राध्यायादिको वा ग्रन्थप्रवि-
भागः । अन्यपदार्थत्वेपि शब्दशक्तेर्नपुंसकत्वमेव । पच लवणमिति यस्यां
क्रियायां सा पचलवणा । प्रोहापनय कपर्दं केशकलापं वराटकं वेति यस्यां
सा प्रोहकपर्दा । निकुच्य कर्णौ धावति । निकुच्यकर्णः । उद्मोत्क्षिप चूडा-
मिति यस्यां सा । उद्मचूडा । अभिभवनं निर्भयता वा वर्तत इत्यर्थः । एहि
यवेति यस्मिन् कर्मणि तद् एहियवम् । अन्यस्तु । एहि यवैरिति यस्मिन्
कर्मणीत्याह । भुक्त्वासुहितः । यो यत्किञ्चिदशित्वा तृप्तो भवति स एवमुच्यते ।
उद्धर कोष्ठाद्धान्यमन्यद्वा । अवसृज देहीति यस्यां सा । उद्धरावसृजा ॥ ११८ ॥

उच्चावचप्रोहकटोच्चनीचनिश्चप्रचाः कृन्दिविचक्षणा च ।

विचप्रचा चाचपराचयुक्ताऽकुतोभयाचोपचकांदिशीकाः ॥ ११९ ॥

उच्चं च तदवचं च । उदक् चावाक् चेति वा । उच्चावचम् । यथा-

भिन्नेषु रत्नकिरणैः किरणेष्विवेन्दो-

रुच्चावचैरुपगतेषु सहस्रसंख्याम् ॥

उच्चितं चावचितं च । उच्चावचमित्यन्ये । प्रोह कटमिति यस्यां सा
प्रोहकटा । प्रोहणं वीरणादेः कटादिभावाय विरचना ॥ उच्चैश्च नीचैश्च यत्तद्-
उच्चनीचम् । उच्चं च नीचं चेति वा । निश्चितं च प्रचितं च । निश्चप्रचम् ।
निश्चितं च प्रचितं च यस्यां क्रियायां सा निश्चप्रचा । निष्कुषितं च निस्त्वचं
च । निश्चत्वचमिति केचित् ॥ कृती वेष्टने । कृन्दि विशिष्टं चक्षुणमिति यस्यां

सा कृन्द्दुविचक्षणा । शाकटायनस्तु । कृन्द्दुविक्षिणीहीति यस्यां सा कृन्द्दु-
विक्षिणा । कर्पासविषया क्रिया । निपातनाद्धि लोपो विकरणस्य ह्रस्वत्वं
चेत्याह । विकृतं च प्रकृतं च यस्यां क्रियायां सा विचप्रचा । आचितं च
पराचितं च । आचपराचम् ॥ अवाक् च परस्ताच्च । आचपराचम् । नास्ति
कुतोऽपि कस्मादपि भयं यत्र । अकुतोभयम् ।

अकुतोभयसञ्चाराः षट् कर्माणि प्रकुर्वन्ते ।

आचितं चोपचितं च । आचोपचम् ॥ आगच्छ चोपगच्छ च यस्मिन्
कर्मेणि तद् आचोपचमित्यन्ये । कां दिशं ब्रजामीति कांदिशीकः । गणपा-
ठसामर्थ्याद्रीकण् प्रत्ययः ॥ ११९ ॥

उद्वपनिवपाथोद्धमविधमाहोपुरुषिकेहपञ्चम्यः ।

अहमहमिकायदृच्छोत्पचनिपचाः प्रोष्यपापीयान् ॥ १२० ॥

उद्वप निवपेति यस्यां सा । उद्वपनिवपा । उद्वम विधमेति यस्यां सा
उद्वमविधमा । अहो पुरुषोऽहनित्यस्य भावः । आहोपुरुषिका । मनोज्ञादि-
त्वादकञि ॥ इह पञ्चमीति यस्यां क्रियायां सा । इहपञ्चमी । इह पञ्चमीश-
ब्दसम्पर्कात्प्रकरणमधिकारो वा । इहपञ्चमीत्यन्ये । अहं शक्तोऽहं शक्त इत्य-
स्ति यस्यां सा । अहमहमिका । स्वार्थिको मत्वर्थीयो वा काट् । अहमपूर्वम्
अहंपूर्वं प्रवर्त्तइति विगृह्य तद्भावोऽहमहमिका । पृषोदरादित्वादृद्धभावाद्वि-
रिति सुधाकरः । या ऋच्छाभिप्रायः । यदृच्छा । स्वभावाद् यथेच्छमित्यर्थे
वृत्तिः । यथा-यदृच्छया सूयति यस्तपस्यते । उत्पच निपचेति यस्यां क्रियायां
सा । उत्पचनिपचा । आख्यातमाख्यातेन सातत्यइति सातत्ये समासः । असा-
तत्यार्थएव पाठः । अन्ये तु । उत्पच । आख्यातोपसर्गसमुदायो नाख्यात-
ग्रहणेन गृह्यते । पापं विद्यते यस्य स पापी । बहूनां पापिनां मध्येऽतिशयेन
पापी । पापीयान् । प्रोष्य विद्युक्तो भूत्वा पापीयान् विरूपकः । यथा-
राघवः प्रोष्यपापीयाञ्जुहीहि तमकिंचनम् ॥ १२० ॥

आख्यातेनाख्यातं सातत्येऽन्यक्रियापदस्यार्थे ।

कर्तारश्च ब्रूते हि कर्मणा बहुलमाभीक्ष्ण्ये ॥ १२१ ॥

आख्यातं तिङन्तमाख्यातेन तिङन्तेन सह समस्यते । अन्यस्य क्रिया-
पदस्यार्थे । अञ्जीत पिबतेति सततं वाचो भवन्ति यस्यां भृत्यजनाच्चादानक्रि-

यायां सा । अश्रीतपिबता । अत्रैषामाख्यातप्रतिरूपकाणामवययानामन्यपदार्थे
स्त्रीलिङ्गता । अर्थआदित्वाद्वादन्तता । एवं खादतमोदता । गणपाठासान-
व्यादतङ् । खादाचामायां को नाम कस्य न सहायः । पचतभृजजतैत्यादि ॥
ह्यन्तं क्रियापदं कर्मणा ह्यन्तस्यैवाप्येन बहुलं समस्यत आभीक्ष्ये गम्यमाने ।
स च समासः कर्तारमाचष्टे । जहि जोडं देवदत्त यो वक्ताभीक्ष्णं सातत्येन
ब्रवीति स वक्ता जहिजोडः । एवम् । उज्जहिजोडमित्यादि ॥ पचौदनमिति
बहुलवचनान्न भवति ॥१२१॥

एहिरेयाहिराभिन्द्दिलवणोत्पत्यपाकलाः ।

स्यादहंपूर्विका प्रोहकर्दमाथोद्धरोत्सृजा ॥ १२२ ॥

एहि आगच्छ रे । याहि गच्छ रे । इति यस्यां क्रियायां सा एहिरेया-
हिरा । गणपाठादात्वम् । भिन्द्दु लवणमिति यस्यां सा भिन्द्दुलवणा । उत्प-
त्य । आकाशे भूत्वा । या पाकला पाण्डुर्भवति सा । उत्पत्यपाकला । अत्र
परकालक्रियाया अभावे क्त्वाप्रत्ययोऽपि । अनेनैव सूत्रेणैवं पूर्वेष्वपि ॥ अहं-
पूर्वम् अहंपूर्वमिति यस्यां सा । अहंपूर्विका । काटौ पूर्ववत् ।

साहंपूर्विकयाहि मे विदधतां सिंहासनाध्यासनम् ॥

प्रोहापनय । कर्दममिति यस्यां सा प्रोहकर्दमा । उद्धुर किमपि द्रव्य-
मुत्सृजेति यस्यां सा । उद्धुरोत्सृजां ॥ १२२ ॥

उत्पतनिपता श्यामा निषण्णपूर्वोन्मृजावमृजा ।

ज्ञेया त्वहंप्रथमिका प्रोह्यपदीहद्वितीये च ॥ १२३ ॥

उत्पत निपतेति यस्यां सा । उत्पतनिपता । निषण्णा सती श्यामा
जाता निषण्णश्यामा । निषद्यश्यामेति श्रीभोजः । अत्र विशेषणसमासे पूर्व-
पदानियमः स्यात् । उन्मृष्टि अवमृष्टीति यस्यां क्रियायां सा । उन्मृजाव-
मृजा । अतएव निपातनादनयोरिहैव साधुत्वम् । अहं प्रथमो यस्यां सा ।
अहंप्रथमिका । प्रोह्य पादौ चावति । प्रोह्यपदि । इह द्वितीयेति यस्यां
क्रियायां सा । इहद्वितीया । शाकटायनस्तु । अद्यपञ्चमी । अद्यद्वितीये-
त्याह । वामनप्रभृतिभिरयमिति वचनात्परमो मयूरव्यंसकः समासान्तरं न
भवतीत्युक्तम् । भोजस्तु न चानेन समास इति वचनादयमन्येन सह समस्य-
तएवेत्याह । मयूरव्यंसकप्रिय इति ॥

आकृतिगणोयम् । तेन शाकपार्थिवघण्टामाथच्छत्रभारविग्रभृतयो वे-
दितव्याः ॥ १२३ ॥

इति सयूरव्यंसकादिः ॥

दधिपयसी मधुसर्पिःसर्पिर्मधुरामलक्ष्मणा ज्ञेयाः ।

आद्यवसाने अद्धामेधे ऋक्सामवाङ्मनसे ॥१२४॥

न दधिपयश्चादीत्यादिना येनेन समाहारे प्राप्ते प्रतिषेधादितरेतर-
योग एव भवति । दधिपयसी । मधुसर्पिणी । सर्पिर्मधुनी । रामलक्ष्मणी ।
आद्यवसाने । अद्धामेधे । ऋक्सामे । वाङ्मनसे । यथा—

अतीतः पन्थानं तव च सहिमा वाङ्मनसयो—

रतद्रव्यावृत्त्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ॥

अस्मादेव गणपाठादेतयोः समासान्तः ॥१२४॥

मेधादीक्षाश्रुतश्रद्धाध्ययनेभ्यस्तपः परम् ।

प्रवर्योपसदौ स्कन्दविशाखौ हरिवासवौ ॥१२५॥

मेधातपसी । दीक्षातपसी । श्रुततपसी । अद्धातपसी । अध्ययनतप-
सी । शेषं स्पष्टम् ॥ १२५ ॥

सूर्याचन्द्रमसौ सोमरुद्रौ नारदपर्वतौ ।

शुक्लकृष्णौ पितापुत्रौ ज्ञेयौ भीमार्जुनौ तथा ॥१२६॥

मित्रावरुणौ मातापितरावथ कम्बलाश्वतरौ ।

सोलूखलमुसलाविह सपरिज्याकौशिकौ च गणे ॥ १२७ ॥

सहोलूखलमुसलाभ्यां वर्तते सह परिज्याकौशिकाभ्यां च । उलूखलमु-
सले ॥ परिज्याकौशिकौ ॥१२७॥

नरनारायणशिववैश्रवणा ब्रह्मप्रजापती चापि ।

अग्नीषोमाविध्माबहिर्यज्यानुवाक्याद्याः ॥ १२८ ॥

एषोऽपि स्पष्टः । आद्यशब्दः प्रकारे । तेन येषां लोक इतरेतरयोग एव
द्वन्द्वो दृश्यते तेषामिह ग्रहणं भवति । यथा—चन्द्राकारविति ॥ १२८ ॥

इति दधिपय आदिः ॥

गवाश्वाजाविकं कुब्जवामनं तु गवाविकम् ।

दर्भशरं श्वचण्डालं स्त्रीकुमारं तृणोलपम् ॥ १२९ ॥

पूर्वपदेत्यादिना सूत्रेण गवाश्वादीनां समाहार एव द्वन्द्वो भवति ॥
गौश्च अश्वश्च । गवाश्चम् ॥ अजा च अविकश्च । अजाविकम् ॥ अजश्च अ-
विका चेति वा । कुब्जश्च वामनश्च कुब्जवामनम् ॥ अन्ये तु कुब्जाश्च स्त्रियो
वामनाश्च स्त्रियः । अतएव वचनात्पुंभावे कुब्जवामनमित्याहुः । गौश्च अ-
विकश्च । गवाविकम् ॥ दर्भश्च शरश्च । दर्भशरम् ॥ श्व च चण्डालश्च श्वच-
ण्डालम् ॥ शाश्वतिकवैराभावे समाहारः । चण्डालपरिग्रहीतानामेव शुना
सहैकत्रावस्थानम् ॥ स्त्रियश्च कुमाराश्च । स्त्रीकुमारम् ॥ अन्ये तु स्त्रियश्च
कुमार्यश्च । उत्तरपदस्यातएव निपातनाद् ईकारनिवृत्तौ स्त्रीकुमारमित्याहुः ।
तृणानि च । उलपाश्च । तृणोलपम् ॥ १२९ ॥

दासीदासाजैडकदासीमाणवकपुत्रपौत्राणि ।

कुब्जकिरातोष्ट्रखरे मूत्रपुरीषं यकृन्मेदः ॥ १३० ॥

दासी च दासश्च । दासीदासम् ॥ अजश्च अजा च वा । एडकश्च ।
अजैडकम् ॥ दास्यश्च माणवकश्च । दासीमाणवकम् ॥
अपत्ये कुत्सिते मूढे मनोरौत्सर्गिकः स्मृतः ।
नकारस्य च मूर्धन्यस्तेन सिध्यति माणवः ॥

स्वार्थिकश्च कः । अन्ये दासीमाणवमित्येव पठन्ति । पुत्रश्च पौत्रश्च ।
पुत्रपौत्रम् ॥ कुब्जश्च किरातश्च । कुब्जकिरातम् ॥ कुब्जाश्च कैरातकाश्च । कु-
ब्जकैरातकम् ॥ किराता जनपदः । तत्र भवाः कैरातका इति शाकटायनः ।
विभ्रान्तन्यासस्तु किरात एव कैरातो स्लेच्छइत्याह । उष्ट्रश्च खरश्च । उष्ट्रखरम् ॥
मूत्रं च पुरीषं च । मूत्रपुरीषम् ॥ यकृच्च मेदश्च । यकृन्मेदः ॥ १३० ॥

अर्जुनपुरुषं शाटीपट्टिकम् उष्ट्रशशमूत्रशकती च ।

भागवतीभागवतं तृणकाष्ठकुटीकुटे चापि ॥ १३१ ॥

अर्जुनश्च पुरुषश्च । अर्जुनपुरुषम् ॥ अर्जुनपुरुष इति (१) शाकटायनः ।

(१) अर्जुनश्च शिरीषं चार्जुनशिरीषम् ॥ द्वावपि वृक्षविशेषवाचिनौ ।
अर्जुनः पार्थः पुरुषो वायुदेवः—अर्जुनपुरुषम् । यद्वा अर्जुनः सप्तच्छदः पुरुष-
पुन्नागः । इत्यधिकं पुस्तकान्तरे ।

शाटी च पट्टिका च । शाटीपट्टिकम् ॥ शाटीप्रच्छदमिति भोजः । उष्ट्रश्च
शशश्च । उष्ट्रशशम् ॥ मूत्रं च शकृच्च । मूत्रशकृत् ॥ भगवान् देवताऽस्याः ।
भगवत इयं वा । भागवती । भागवती च भागवतश्च । भागवतीभागवतम् ।
वृणं च काष्ठं च । वृणकाष्ठम् ॥ कुटी च कुटश्च । कुटीकुटम् (१) ॥ कश्चित्
कुडी वाला । कुडी वालः ॥ कुडी च कुडश्च । कुडीकुडमित्याह ॥ १३१ ॥

मांसशोणितशब्दोपि दर्भपूतीकसंयुतः ।

बालवृद्धं बुधैर्ज्ञेयमुपाध्यायश्च याजकात् ॥ १३२ ॥

मांसं च शोणितं च । मांसशोणितम् ॥ दर्भश्च पूतीकश्च । दर्भपूती-
कम् ॥ वामनस्तु दर्भपूतिकमित्याह (२) ॥ बालश्च वृद्धश्च । बालवृद्धम् ॥ याजकश्च
उपाध्यायश्च । याजकोपाध्यायम् ॥

गवाश्वप्रभृतिषु यथोच्चारितरूपग्रहणादिह न भवति । गोऽश्वौ ।
गोऽश्वम् ॥ नियतश्चायं गणः ॥ १३२ ॥

इति गवाश्ववादिः ॥

हस्ती महेला गणिका कुसूलङ्कटोलगण्डोलकटोलकाश्च ।

गण्डोलकाजौ च कपोतगण्डौ कण्डोलकण्डोलकजालयुक्तौ १३३

पादस्याहस्यादेर्लुगित्यनेन हस्यादेर्वर्जितत्वाङ्गुक् समासान्तो न
भवति । हस्तिन इव पादावस्य अशौ हस्तिपादः ॥ महेलापादः । गणि-
कापादः । कुसूलपादः । कटोलपादः । गण्डोलपादः । कटोलकपादः ।
गण्डोलकपादः । अजपादः । कपोतपादः । गण्डस्येव पादावस्य । गण्ड-
पादः ॥ कण्डोलमिव पादावस्य । कण्डोलपादः ॥ कण्डोलक इव पादावस्य ।
कण्डोलकपादः ॥ गण्डोलगण्डोलकशब्दावपि वामनः । जालपादः ॥ १३३ ॥

इति हस्त्यादिः ॥

(१) कुटी कुम्भदासी कुटः कुम्भः । यद्वा कुटी पर्णशाला कुटी गृहम् ।

इत्यधिकं क्वचित् । (२) दर्भश्च पूतीकं च दर्भपूतीकम् । वामनस्तु दर्भपूती-
कमित्याह । पूतिका वनौषधिविशेषो या सोमवज्जीप्रतिनिधित्वेनोपादीयत
इत्यधिकं पुस्तकान्तरे ॥

कुम्भस्थूणाशतविकलशीविष्णुगोधैकदासी—
द्रोणीसूचीमुनिशुचिशकृत्कृष्णजालार्द्रनञ्त्रेः ।

सूत्राष्टभ्यां कुणिगुणनिरः सूकरहेः षषश्च-
ङ्यन्तं पादं सुविहितपदादेशमेनं विदन्तु ॥१३४॥

कुम्भाविष पादावस्याः । कुम्भपदी ॥ स्थूणापदी । शतं पादा यस्याः ।
शतपदी ॥ खर्जूरकजन्तुः (१) । विगतौ पादौ यस्याः । विपदी ॥ कलशीव पादाव-
स्याः । कलशीपदी ॥ विष्णोरिव पादावस्याः । विष्णुपदी ॥ एवं गोधापदी ।
एकः पादो यस्याः । एकपदी ॥ केचिन्न पठन्ति । एकपादित्यपि हि स्त्रियां
द्रश्यते । अन्ये तु व्यवस्थितवानुवृत्तेरिहैकस्मिच्छब्दे विकल्पं वर्णयन्ति ।
दासीपदी । द्रोणीपदी । सूचीपदी । मुनिपदी । शुची पवित्रौ पादौ यस्याः ।
शुचिपदी । शकृत्पादौ यस्याः । शकृत्पदी ॥ कृष्णौ पादौ यस्याः । कृष्णपदी ।
जालमिव पादौ यस्याः । जालपदी ॥ आर्द्रौ पादौ यस्याः । आर्द्रपदी ।
अविद्यमानौ पादौ यस्याः । अपदी ॥ त्रिपदी । यथा—त्रिपदीच्छेदनामपि ।
सूत्रमिव पादावस्याः । सूत्रपदी । अष्टौ पादा अस्याः । अष्टापदी ॥ सञ्ज्ञायासप्त-
द्वयात्वे । कुणी पादावस्याः । कुणिपदी । गुणस्तन्तुः । तद्वत्पादावस्याः ।
गुणपदी । निर्गतौ पादावस्याः । निष्पदी ॥ सूकरस्येव पादावस्याः । सूका-
पदी ॥ द्वौ पादावस्याः । द्विपदी ॥ छन्दोविशेषजातिः ॥ षट् पादा यस्याः ।
षट्पदी ॥ ङ्यन्त इति पाद इत्यनेन ङीप्रत्ययान्तं सुविहितपदादेशमिति ।
कुम्भपद्यादिरित्यनेन पदादेशे कृते ग्यञुट्शिण्वेऽपदस्य पादः पदित्यने-
सुविहितः पदादेशो यस्य तमिति । उपमानसङ्ख्यापूर्वपदस्येह पाठो नित्य-
इत्यर्थः । कुम्भपदादिशब्दानां प्रवृत्तिनिमित्ताभावेऽपि रूढितः शतपुष्पादिश-
ब्दवत्स्वाभिधेये प्रवृत्तिर्द्रष्टव्या । यथा—त्रिपादः काष्ठमयोपकरणविशेषः । न-
तस्यापि त्रयएव पादाः किन्तु पादचतुष्टयसङ्ख्यावेऽपि तादृग्व्यपदेशो यादृक्-
पादत्रये सति । आकृतिगणश्चायम् । तेन । शितिपदी । अशीतिपदी ।
शाक्यपदी । इत्यादयो द्रष्टव्याः ॥ १३४ ॥

इति कुम्भपद्यादिः ॥

(१) शतपदी—ओषधिविशेषो जन्तुविशेषो वेति पा० ।

शरदिपाशौ हिमवत्कियत्सदो यद्वृग्विदो द्यौर्विडनोमनस्यदः ।
दिवपथ्युपानच्चतुरस्तदाऽनडुजरा जरोऽक्षि प्रतिसंपरानुतः ॥१३५॥

शरदादिभ्योऽव्ययीभावादित्यनेन शरदादिभ्यश्च समासान्तो भवति ।
शरदः समीपम् । उपशरदम् ॥ विपाशो नद्याः समीपम् । उपविपाशम् ॥
हिमवत आ आहिमवतम् । कियन्तं कियन्तं प्रति । प्रतिकियतम् ॥ सदःचदः
प्रति । प्रतिसदम् ॥ ययं प्रति । प्रतियदम् ॥ दृशंदृशं प्रति । प्रतियदृशम् ॥
विदंविदं प्रति । प्रतियदम् ॥ द्यौरित्यनेन दिवशब्दो द्यौशब्दश्च संगृहीतः ।
दिवंदिवं प्रति । प्रतियदम् ॥ द्यांद्यां प्रति । प्रतियदम् ॥ विशंविशं प्रति ।
प्रतियदम् ॥ अनसः समीपम् । उपानसम् ॥ मनो मनः प्रति । प्रतियदनम् ॥
त्यंत्यं प्रति । प्रतियदनम् ॥ दिशंदिशं प्रति । प्रतियदनम् ॥ यथा—प्रतियदनं
क्रियते कलभैरवः । पन्थानं पन्थानं प्रति । प्रतियदनम् ॥ अनुपथम् । ऋक्पू-
रब्धूः पथादित्यनेनैव समासान्तस्य सिद्धत्वादस्य पाठो न संगतः प्रतिभाति परं
वृद्धवैयाकरणमतानुरोधेन पठितः । उपानहः समीपम् । उपोपानहम् ॥
चतुर्णां समीपम् । उपचतुरम् । उपतदम् । अनड्वाहमनड्वाहं प्रति । प्रत्य-
नडुहम् । जराजर इति जराशब्दोऽत्र पठ्यते । तस्य च स्थाने जरसादेशः ।
जरायाः समीपम् । उपजरसम् । अक्षयक्षि प्रति । प्रत्यक्षम् । एवं समीपसङ्गः ।
सनक्षम् । परोक्षम् । भोजस्तु परसमानार्थः परः शब्दोऽव्ययम् । अक्षयोः
परम् । परोक्षम् । अव्ययेऽव्ययीभावः । कथं प्रत्यक्षोऽर्थः परोक्षः काल इत्या-
देरव्ययीभावस्य सारवचनताऽर्श आदित्वादतो भविष्यतीत्याह(१) ॥ अन्वक्षम् ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेन । हिरुक् । इत्यस्यानतिक्रमो यथाहिरुकमि-
त्यादयो वेदितव्याः ॥ १३५ ॥

इति शरदादिः ॥

उरः सर्पिर्मधूपानद्वधि शालिः पयः पुमान् ।

अनड्वान्नौस्तथा लक्ष्मीर्नृपूर्वान्नित्यमर्थतः ॥१३६॥

ऋजित्यादुर आदिभ्य इत्यनेनोरःप्रभृतिभ्यः शब्देभ्यः कञ् भवति ।
व्यूढोरस्कः । बहुसर्पिष्कः । प्रियमधुकः । भारवेस्तु—

(१) अर्श आदित्वादच् भविष्यतीत्याहेति पा० ॥

प्रियमधुरसनानि षट्पदाली-मलिनयतिस्म विनीलवन्धनानि ॥
इति चिन्त्यम् । प्रथमं लीढमधवः पिबन्ति कटुभेषजम् ॥ इत्यादि च ।
अवमुक्तोपानत्कः । प्रियदधिकः ॥

रक्षतु वः क्षिप्तकरः क्षोभितदधिभाण्डगलितदधिकस्य ॥
वामनवृत्तौ प्रियदध्व्य इति चिन्त्यम् । सम्पन्ना शालयो यस्य । सम्प-
न्नशालिकः ॥ प्रियं पयो यस्य । प्रियपयस्कः । प्रियपुंस्कः ॥ प्रियानहुत्कः ।
प्रियनौकः ॥ प्रियलक्ष्मीकः ॥ पय आदीनामेकवचनान्तानां पाठाद्वचनान्तो
विकल्पः । द्वे बहूनि वा पयांसि यस्य स द्विपयः । द्विपयस्कः ॥ बहुपयाः ।
बहुपयस्कइत्यादि । यथा—

क्षीणपयस्युपेयुषि भिदां जलधरपटले ।

समुद्रमध्ये गतनौः स्रवमाना इवास्मसि ॥

नात्र नावो विपत्तिमात्रविवक्षा किं तर्हि कृत्स्नानां नावां निवृत्तिः ।

अक्रुशमक्रुशलक्ष्मीश्चेतसा शंसितं सः ॥

अत्र बह्व्यो लक्ष्म्यः शोभा विवक्षिताः । केचिन्नक्ष्मीदरीशब्दौ प्रातिप-
दिकौ पठन्ति नित्याडइत्येव सिद्धे तुल्ययोगेऽपि कवर्थम् । सलक्ष्मीको विना-
शितः । सदरीकः खातः । अत्र लक्ष्म्या सह पुरुषो विनाशितः । द्र्या सह
पर्वतः खात इति तुल्ययोगः । लक्ष्मीपाठ ऋन्तियाडोऽयं विधिर्न भवति ।
बहुतन्त्री । बहुतन्त्रीक इत्येके ॥ नञपूर्वादिति । न विद्यतेऽर्थो यस्य सोऽनर्थकः
नीचव्यापारः श्लोको वा । नञपूर्वादिति किम् । व्यर्थो व्यर्थकः । सनञपूर्वा-
त्क्षणादुदीचामिति गणभूत्रमत्र वामनो मन्यते । सह क्षणेन वर्तते । सक्षणकः
अविद्यमानः क्षणो यस्य सोऽक्षणकः । प्राचां सक्षणः । अक्षणः ॥ १३६ ॥

इत्युर आदिः ॥

ज्ञेयौ द्विदण्डसंहतपुच्छौ द्विमुसलिनिकुच्यकर्णी च ।

आच्यपदिप्रोह्यपदी अन्तेवास्येकपदिसपदी ॥ १३७ ॥

द्विदण्डीत्यादयः समुदाया इचसमासान्ता निपात्यन्ते । द्वौ दण्डौ
वस्मिन्प्रहरणे । द्विदण्डि प्रहरति ॥ संहतानि पुच्छान्यस्मिन्प्रहरणे । संहत-
पुच्छि धावति । द्वे मुसले यत्र प्रहरणे । द्विमुसलि प्रहरति । निकुच्य कर्णौ
धावति । निकुच्यकर्णि । आच्य पादौ शेते । आच्यपदि शेते । अन्ये तु

आच्यौ पादावस्मिञ्छयने । अतएव वचनाद् अञ्चतेर्घ्यणि नलोपं प्रतिपन्नाः ।
प्रोक्ष्य प्रेयं पादौ । प्रोक्ष्यपदि हस्तिनं बाहयति ॥ नतान्तरं प्राग्बद्धेदितव्यम् ।
अन्ते वासोऽस्मिन्निति । अन्तेवाशि तिष्ठति । अन्तेवासी गुरोरित्यन्यएव
शब्दः । अन्ते वसति तच्छीलइति शिन्नन्तः । एकः पादोऽस्मिन्नगमने । एक-
पदि । समानौ पादावस्मिन् । सपदि गच्छति ॥ १३७ ॥

अञ्जलिदन्तात्पाणेः कर्णाद्बाहोश्च हस्ततश्चापि ।

उभयोर्भध्वनिपूर्वादिविज्ञेयः परो गणतः ॥ १३८ ॥

उभयोर्भशब्दपूर्वस्योऽञ्जल्यदिशब्दस्य द्वच् परो वेदितव्यः । उभावञ्जली
यत्र पाने । उभयाञ्जलि ॥ उभाञ्जलि पिवति । उभौ दन्तावस्मिन्खादने । उभ-
यादन्ति । उभादन्ति खादति । उभयापाणि । उभापाणि । उभयाकर्णौ । उभा-
कर्णौ शृणोति । उभयाबाहु । उभाबाहु प्रहरति ॥ अत्र निपातनादिजलोपः ।
प्रत्ययलोपलक्षणेनाव्ययीभावसङ्ज्ञा । यदिह लक्षणेनानुपपन्नं तत्सर्वं निपात-
नात्सिद्धम् । उभयाहस्ति । उभाहस्ति । उभौ हस्तिनौ यत्र सङ्गानादिविधाने
तदुभयाहस्तीत्यजितदेवाचार्यः । क्रियाविशेषणत्वाच्चान्यत्र न भवति । द्वौ
दण्डावस्यां शालायाम् । द्विदण्डा । द्विमुसला । केचिद् द्वौ दण्डौ यस्मिन्सङ्गामे ।
उभौ कर्णावस्य प्रासादस्य । उभाकर्णौत्यादौ क्रियाया अन्यत्राप्यन्यपदार्थे
प्रतिपन्नाः । स्वद्विवचनं विनाप्युभशब्दस्य वृत्तौ प्रयोगो गणपाठात् ॥ १३८ ॥

इति द्विदण्डादिः ॥

प्रियाकान्तामनोज्ञास्वाकल्याणीभक्तिदुर्भगाः ।

सचिवावामनाक्षान्ताचपलानिचितासमाः ॥ १३९ ॥

सुभगा दुहिता बाल्या वामाथ तनया तथा ।

कुक्कुटाण्डमृगक्षीरकाकशावादयो मताः ॥ १४० ॥

पुंस्त्वनूडित्यादिना प्रियादिषूत्तरपदेषु पुंस्त्री न भवति ॥ कल्याणी
प्रिया यस्य कल्याणीप्रियः । दर्शनीयाकान्तः । भव्यामनोज्ञः । कल्याणीस्वः ।
प्रियाकल्याणीकः । वाग्देवताभक्तिः । कथं दूढभक्तिः । दूढं भक्तिरस्येति नपुं-
सकमत्र पूर्वपदम् । भोजस्तु भक्तौ च कर्मसाधनायानित्यनेन सूत्रेण भवानी-
भक्तिरित्यादि भवति भावसाधनायां तु स्थिरभक्तिर्दूढभक्तिर्भवान्येत्यादि

भवतीत्याह । कल्याणीदुर्भगः । प्रियासचिवः ॥ प्रियावामनः । प्रियाक्षान्तः ।
प्रियारक्षान्त इत्यपि कश्चित् । प्रियाचपलः । प्रियानिचितः । दर्शनीयासमः ॥१३॥

कल्याणीसुभगः । कल्याणीदुहितृकः । कल्याणी बाल्या यस्य । कल्या-
णीबाल्यः । भोजस्तु कल्याणीबालइत्याह । प्रियावामः । कल्याणीतनयः ॥
अस्वार्थ इत्येव । कल्याणप्रिया । कल्याणमनोज्ञा । इत्यादि । भद्रे-
श्वराचार्यस्तु—

किञ्च स्वा दुर्भगा कान्ता रक्षान्ता निचिता समा ।

सचिवा चपला भक्तिर्बाल्येति स्वादयो दश ॥

इति स्वादौ वेत्यनेन विकल्पेन पुंवद्भावं सन्त्यते ॥

इति प्रियादिः ॥

कुक्कुट्यादयोऽण्डादिषु वेत्यनेन कुक्कुट्यादयः शब्दाः स्त्रीलिङ्गा अण्डा-
दिषूत्तरपदेषु पुंवद्भा भवन्ति । कुक्कुट्या अण्डम् । कुक्कुटाण्डम् ॥ कुक्कुट्यण्डम् ।
सृगक्षीरम् । सृगीक्षीरम् । काकशावः । काकीशावः । आदिशब्दस्य व्यवस्था-
वाचित्वात् । मयूराण्डम् । मयूर्यण्डम् । काकाण्डम् । काक्यण्डम् । सृगपदम् ।
सृगीपदम् । सृगीव चपला । सृगचपला । सृगीचपला ॥ हंसगद्गदा । हंसी-
गद्गदा । इत्यादयो भवन्ति । अयं विकल्पो भोजदेवाभिप्रायेण शाकटायनस्तु
नित्यमिच्छति ॥ १४० ॥

इति कुक्कुटाण्डादिः ॥

कोटरमिश्रकसिभ्रकसारिकपुरगा गणे समाख्याताः ।

अञ्जनभञ्जनकिंशुकलोहितखञ्जा नलः शाल्वः ॥१४१॥

सञ्ज्ञायां गिरिवनेऽञ्जनकोटरादेरित्यनेनैतेषां शब्दानामन्दीर्घा भवति ।
कोटराणां वनम् । कोटरावणम् । मिश्रकावणम् ॥ सिभ्रकावणम् । सारिका-
वणम् । पुरगावणम् । इति कोटरादिः पञ्चको गणः ॥

अञ्जनेनोपलक्षितो गिरिः । अञ्जनागिरिः । भञ्जनस्य राज्ञो गिरिः ।
भञ्जनागिरिः । शाकटायनस्तु भाञ्जनागिरिरित्याह ॥ किंशुकागिरिः ।
लोहितवर्णो गिरिः । लोहितागिरिः । खञ्जस्य गिरिः । खञ्जागिरिः । नलस्य
गिरिः । नलागिरिः । शाल्वा नाम जनपदो राजानश्च । तेषां गिरिः । शाल्वा
गिरिः ॥ १४१ ॥

किंशुलकशल्वपिङ्गलकुक्कुटयुक्तः शराहिवंशकुशाः ।

ऋषिकपिहनुमुनिधूमा वार्दः पद्मं शुचिर्मृगो वेटः ॥ १४२ ॥

किंशुलको राजा । तस्य गिरिः । किंशुलकागिरिः ॥ किंशुलकः शिला-
पुष्पमिति केचित् । शल्वानां गिरिः । शल्वगिरिः । पिङ्गलागिरिः । कुगिति
शब्दं कुर्वन्तोऽन्तीति कुक्कुटाः । तेषां गिरिः । कुक्कुटागिरिः ॥

इत्यञ्जनादिः ॥

शराद्यनजिरादिबह्वचो मतावित्यनेन शरादीनामजिरादिवर्जितस्य
बह्वचो मतौ सञ्ज्ञायां विषयेऽगदीर्घो भवति । शरावती नाम नदी । अही-
वती । वंशावती । कुशावती । ऋषीवती । कपीवती । हनूमान् । वसन्तकालो
हनुमानिवागतः । इत्यादौ दीर्घत्वं विनापि सञ्ज्ञा प्रतीयते शब्दशक्तिस्वा-
भाव्यात् । हनुहनूशब्दावित्यन्ये (१) । मुनीवती । धूमावती । वार्दवान्नाम
पर्वतः । पद्मावती । शुचीवती । मृगावती । वेटावान् पर्वतः । आकृतिग-
णोऽयम् । तेन । भोगावती । वातावतीत्यादि ॥ १४२ ॥

इति शरादिः ॥

अजिरस्थविरौ खदिरौ मलयालङ्कारचक्रवाकाश्च ।

खपुरः शशाङ्कपुलिने हिरण्यकारण्डवकरीराः ॥ १४३ ॥

अजिरवती । स्थविरवती । खदिरवती । मलयवती । अलङ्कारवती ।
चक्रवाकवती । खानि पृणन्ति । खपुराः पूगाः सन्त्यस्यामिति । खपुरवती ।
शशाङ्कवती । पुलिनवती । हिरण्यवती । कारण्डववती । करीरवान् पर्वतः (२) ।
चातुरर्थिको मतुः । चत्वारोऽपि गणाः सञ्ज्ञायां वेदितव्याः । कोटराणां वनं
कोटरवनम् । अञ्जनस्य गिरिरञ्जनगिरिः । शरवतीतूणः ॥ १४३ ॥

इत्यजिरादिः ॥

(१) हनु हनू इति द्विरूपं शब्दद्वयमेकार्थमित्यन्ये । इति पा० ।

(२) अजिरवती, खदिरवती, कारण्डववती, हंसवती, पुनिलवती,
चक्रवाकवती । एता अपि पुरीविशेषस्य नदीविशेषस्य सञ्ज्ञा एव । वर्द्धमा-
नस्तु अजिरस्थविरौ इति पठित्वा काशिकाद्यपेक्षयाऽधिकं सप्तकमूरीचकारे-
त्यधिकं क्वचित् ॥

पृषोदराश्वत्थनखाः पलाशकपित्थदूणाशपिशाचदूढ्याः ।

विडौजसोलूकमृगौ गभस्तिबृहस्पतिद्वापरकांदिशीकाः ॥ १४४ ॥

पृषोदरादीनि यथोपदिष्टमित्यनेन पृषोदरादयः शब्दा अविहितलो-
पागमवर्णविकाराः शिष्टैः प्रयुज्यमानाः साधवो भवन्ति । पृषत(१) उदरम् ।
पृषोदरम् । पृषद् उदरे यस्य स पृषोदरो देवताविशेषः । पृषच्छब्दो घृतसं-
मिश्रदध्यादिहविष्यवृत्तिः । यद्वा । हूयमानपृषद्विधानसहचरितो ग्रन्थोऽप्यभे-
दोपचारात् पृषच्छब्दवाच्यः ॥ अश्वइव तिष्ठति अश्ववत्थः । पिप्पलः । न
खनतीति नखः । पलमश्नातीति पलाशः । कपिरिव तिष्ठतीति कपित्थः ।
कपयस्तिष्ठन्त्यस्मिन्निति वा कपित्थः । कपिरिव लम्बतेऽथश्च पततीति कपि-
त्थः । कच्छ्रेण नाश्यते निन्दितो वा नाश इति दूणाशः । दूर उत्त्वम् । उत्तर-
पदे दुत्वं च । पिशितमशित्वा चन्दतीति पिशाचः । दुष्टु ध्यायतीति दूढ्यः ।
वेवेष्टीति विड् व्यापकम् ओजो यस्य । विडौजाः पाकशासनः । ऊध्वौ
कर्णावस्येति । उलूकः ॥

सूदूकुर्वन्ति गच्छन्तो मृगास्तेन प्रकीर्त्तिताः ॥

गां बभस्ति दीपयतीति गभस्तिः । बृहतां पतिः बृहस्पतिः । तका-
रस्य सकारे । द्वाभ्यां कृतत्रेताभ्यां परम् । द्वा परौ मुख्यावन्नेत्युभयकोटिस्प-
वत्वात् । द्वापरं युगं संशयश्च । कां दिशं ब्रजामीति कांदिशीकः (२) ॥ १४४ ॥

पृषोद्धानबलीवर्ददूडाभवानमन्तराः ।

परःसहस्रदूडाशषोढातस्करषोडशाः ॥ १४५ ॥

पृषत उद्धानं शुष्कम् । पृषोद्धानम् । उत्पूर्वाद्वातेष्टनप्रत्यये । उद्धानमिति
शाकटायनः । बलं वर्धयतीति बलीवर्दः । कच्छ्रेण दश्यते निन्दितो वा
दाभः । दूडाभः । उत्वं दुत्वमनुनासिकलोपश्च । पाणिनिभोजौ तु दूडभ
इत्याहतुः । वनानामन्तराणि । वनान्तराणि । वनान्तरेषु भवाः । वानमन्तरा

(१) पृषत-उदरं यस्य । पृषतो हरिणस्योदरं पृषोदरम् । पृषत उदर-
मिवोदरं यस्येति वा विग्रहः । पृषच्छब्दो घृतमिश्रदध्यादिहविष्यवाची तदु-
दरे यस्य स पृषोदरो देवविशेष इति वर्द्धमानः ॥

(२) कां दिशं यातीति कां दिशीको भयद्रुतः ॥

देवाः । सहस्रात्परे परःसहस्राः । कृच्छ्रेण दाश्यते निन्दितो वा दाश इति
दूडाशः । षड्भिः प्रकारैः षोढा । उत्वे दुत्वे च । तत्करोतीति तस्करः ।
षट् च दश च षोडश । षष उत्वे दस्य दुत्वे ॥ १४५ ॥

अवटकुलटे प्रायश्चित्तं परःशतधूर्जटी—

पुरुषमहिषावश्वत्थामा बिडालबलाहकौ ।

अमरवडवासीमन्ताश्च इमंशानमनीषिते—

मुसलकितवौ प्रायश्चित्तिः सृगालवनस्पती ॥ १४६ ॥

अवागटन्त्यस्मिन्निति अवटः । कुलान्यटतीति कुलटा । प्रायस्य
पापस्य चित्तम् । प्रायश्चित्तम् । अतिचारशोधनम् । आलोचनादि । शतात्परे
परःशताः । भोजस्तु परशब्दसमानार्थं परः शब्दमाह । धूर्जङ्गा जटास्वस्य ।
धूर्जटिः । महेश्वरः । पूः शरीरम् । तत्र शेते । पुरुषः (१) । मर्त्यां शेते ।
महिषः । अश्व इव तिष्ठति अश्वत्थाना द्वौणपुत्रः । यथा—

अश्वत्थाना हत इति किल व्याहृतं सत्यवाचा ॥

बिलं दारयतीति बिडालः । ललोपो दुत्वं रस्य लत्वं च । यथा—
विभुर्बिडालेक्षणभीषणाभ्यः । वारिणो वाहकः । बलाहको मेघः । यथा समैव—

मतिमतां मधुरं कवितामृतं—ददति मन्त्रिललामवलहाके ।

विदधती निखिलार्थविवेचनं—जयति कल्पलता चिरदीधितिः ॥

अमन् रौतीति अमरः । अश्वस्याम्बा । वडवा । अज्ञोपे डक्यनुना-
सिकलोपश्च । सीन्नोऽन्तः । सीमन्तः । केशविन्यासः । शवानां शयनम् ।
इमंशानम् । मनसइष्टम् । मनीषितम् । यथा—मनीषितं ग्रौरपि येन दुग्धा ।
यथा वा समैव—

दूरादपि रिपुलक्ष्यो मनीषितं यन्त्रयन्ति सावेगाः ।

अन्धिमिवेतरभूभृन्निरुद्धगतयोऽपि कूलिन्यः ॥

(१) पुरुषो जीवात्मा नरो वा ॥

पुरि ब्रह्माण्डे शेते पुरुषः । अन्येषामिति दीर्घः पुरुषः । इत्थं परमे-

श्वरस्यापीमे नास्ती इति । भी० श० ॥

मनस ईष्टे । मनीषी । शिनि मनसौऽन्त्याजादिलोपः । शकारश्च
षकारः । स्मृत्यर्थदयीशामित्यनेन षष्ठी । इति शाकटायनः । मुहुः स्वनं ला-
तीति मुसलम् । किं तवास्तीति कितवः । प्रायस्य चित्तिः । प्रायश्चित्तिः ।
अतिचारशोधनम् । असृज्यालीयते । असृगिलति । असृगालेढीति वा ।
सृगालः । वनस्य पतिः । वनस्पतिः । अपुष्पो वृक्षो न्यग्रोधादिः । सर्वोऽपि
हरितकायो वनस्पतिरिति केचित् ॥ १४६ ॥

आशीविषपुरोडाशषड्ढानिल्वयनीस्वराः ।

हेरम्बारग्वधावाढ्यषोडहाड्वलिमन्मथाः ॥ १४७ ॥

आश्वस्य विषमिति आशीविषः । आशुविषयोर्बहुव्रीहावाशुशब्दस्य
आशीभावः । आशिषि दंष्ट्रायां विषमस्येति वा । तथा च । शाश्वतकोशे-
दंष्ट्राशीरनिलाशिनाम् । अजयेऽपि—

आशीरिष्टस्याशंसायां दंष्ट्रायामनिलाशिनाम् ।

आशीस्तालुगता दंष्ट्रा तथा विद्धी न जीवति ॥

तस्यां विषमस्य । आशीविषः । इत्येके । पुरो दाश्यतइति पुरोडाशः ।
पिष्टपिण्डः । यथा । पुरोडाशभुजानिष्टमिष्टं कर्तुमलन्तराम् ॥ षड्भिः प्रकृतेः
षड्हा ॥ नितरां लूयते स्वशरीराद्बहिः क्रियते सरीसृपैरिति निल्वयनी ।
भुजङ्गमुक्ता त्वक् । स्वयं राजन्त इति स्वराः ॥ प्रत्यूहे रम्बते शब्दायते ।
हेरम्बो गणपतिः । आराद् रोगान् हन्तीति आरग्वधः । आध्यायन्ति जना-
स्तमिति आढ्यः । घणर्थे कः । षड् दन्ता अस्या षोडन् । षोडती । वागवा-
स्यापत्यम् । अत इजि । वाड्वलिः । यूनां मनो सधनातीति मन्मथः ॥ १४८ ॥

उलूखलोदूखलकुञ्जरालुग् मृणालजीमूतमयूरसिंहाः ।

शकन्धुकर्कन्धुदधित्थवृस्यो महित्थपारापतमेखलाश्च ॥ १४९ ॥

ऊर्ध्वं खं बिलं वास्यास्तीति । उलूखलम् । उदूखलम् । यत्र ब्रीह्यादयः
कुट्यन्ते । ऊर्ध्वं खं लातीति वा । उदूखलम् । कौ पृथिव्यां जीर्यतीति कुञ्जरः ।
लुच्यतेऽपनीयत इति लुक् नाम लोपः । यथा । प्रत्ययलुकां चानाम् । मुद-
मालीयते । मृणालः । जीवनं जलं तस्य मूतः । पुटवन्धः । जीमूतः । सह्या-
रौतीति मयूरः । हिनस्तीति सिंहः । शकस्यान्धुः । शकन्धुः । कर्कस्यान्धुः ।

कर्मन्थुः—वदरी । दधि तिष्ठतीति—दधित्यः । ब्रुवन्तः सीदन्त्यस्यामिति ।
बृसी । मुनीनामासनम् (१) । मद्यां तिष्ठतीति महित्यः । पारे पततीति
पारापतः । मेहनस्य खस्य माला । मेखला ॥ १४८ ॥

दिवः स्थाने दिवोऽचि स्याद् दिव् च दीर्घे पुनः परे ।

उकारोकारयोरुच्च पश्चातोर्धादिके तलुक् ॥ १४९ ॥

दिवः स्थाने दिवोऽचि स्यादिति । दिवाधीश्वरः । दिवाङ्गना ।
दिवौकसः । दीर्घोऽचि पुनर्न केवलं दिवः स्थाने दिवो भवति दिव् च ।
दिवीश्वरः । दिवेश्वरः । दिवूहा । दिवोहा । दिवूतिः । दिवोतिः । उका-
रीकारयोरुच्चेति । द्यूद्यानम् । दिवोद्यानम् । यथा—

उद्यद्यूद्यानवाप्यां बहुलतमतसः पङ्कपूरं विदार्य्य ॥ दिवोद्गतिः ।
द्यूतिः । द्यूहा । दिवूहा । दिवोहा । उकारे रूपत्रयम् ॥ पश्चातोर्धादिके
तलुक् । पश्चाच्छब्दस्यार्थादावुत्तरपदेऽन्त्यतकारस्य लुगभवति । पश्चार्थम् ।
पश्चिन्नार्थमित्यर्थः । यथा—

पश्चार्थेन प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्वकायम् ।

पश्चानुपूर्वी । पश्चाभिमुखः । पश्चिमाभिमुखइत्यर्थः । आदिग्रहणात् ॥
कलिं विन्दति । कलविद्धः । कृतकेन शलतीति कललाशः (२) । ऊरु अश्रुते ।
नारायणस्योरुप्रभवत्वात् । उर्वशी ॥ तथा च—

ऊरुद्धवा नरसखस्य मुनेः सुरस्त्री । यथा—

दधत्युरोऽङ्गद्वयमुर्वशीतलं—भुवो गतेव स्वयमुर्वशी तलम् ।

वभौ मुखेनाप्रतिमेन काचन—श्रियाधिकां तां प्रति मेनका चन ॥

चीत्करोति खलं च भवति । चिखलः । द्वौ प्रवेशनिर्गमौ रातीति
द्वारम् । इत्यादयो द्रष्टव्याः । अत्र च—

येषामुणादिशास्त्रेण व्युत्पत्तिर्न प्रकल्प्यते ।

द्वित्रादिपदसंपर्कात्सा तेषां स्यान्निरुक्तिः ॥ १ ॥

समासशेषभूतं स्यान्निरुक्तपदसाधनम् ।

द्वित्रादिपदसंपर्काल्लोपागमविकारजम् ॥ २ ॥

(१) बृहन्तोऽस्यां सीदन्त्युपविशन्तीति बृसी ऋषीणामासनम् । इति पा० ।

(२) ककं शिरोग्रीवं लासयति ककलासः । ककिलास इत्यपि पाठः क्वचित् ॥

उणादिशास्त्रे मयूरमहिषप्रभृतीनां व्युत्पादितानामपि पुनरत्र व्युत्पा-
दनमनेकधापि सङ्ज्ञाशब्दानां व्युत्पत्तिर्भवतीति प्रदर्शनार्थम् ॥ १४९ ॥

इति पृषोदरादिः ॥

पारस्करो देशविशेषवर्त्ती करस्करो राजतरौ गिरौ च ।

नद्यां रथस्पा प्रमितौ तु किष्कुः प्रतिष्कशः प्रष्ठसहायदूते १५०

पारस्करादयः शब्दाः सषान्तपूर्वपदाः पारस्करादयो नास्तीत्यनेन सा-
धवो वेदितव्याः । देशविशेषादिष्वर्थेषु । पारं करोतीति पारस्करो देशः ।
पारस्करं नाम आनर्तेषु जनपदे नगरमित्येके । अन्यत्र । पारकरः । कं
करोतीति करस्करः (१) । राजवृक्षौ गिरिश्च । रथं पाति पिबतीति वा । रथ-
स्पा नाम नदी । रथपाऽन्या । किं करोतीति करोतेर्हुप्रत्यये किमो मकारस्य
षादेशे च । किष्कुः । प्रमाणं हस्तो वितस्तिर्वा । प्रतिकशतीति प्रतिष्कशः ।
अग्रेसरः सहायो दूतो वा । प्रतिगन्तर्यर्थेऽपि कश्चिन्मन्यते ।

ग्रामनद्य प्रवेक्ष्यामि भव मे त्वं प्रतिष्कशः ।

अतोऽन्यत्र । प्रतिगतः कशाम् । प्रतिक्शोऽश्वः ॥ १५० ॥

स्तः प्रस्कएवहरिश्चन्द्रावृषावाश्वर्यमद्भुते ।

वर्चस्केऽवस्करो ज्ञेयो रथाङ्गे स्यादपस्करः ॥ १५१ ॥

प्रकष्टः कशवः । प्रस्कशवः । ऋषिः । हरिश्चन्द्रोऽस्येति हरिश्चन्द्रो नाम
ऋषिः । कश्चिद् राजन्यप्याह । आर्चयत इति । आश्चर्य्यम्-अद्भुतम् । अन्यत्र ।
आचर्यं व्रतम् । अवकीर्यत इति । अवस्करः । वर्चस्कम् । अन्नमलमित्यर्थः ।
अन्नमलविसर्जनदेशोऽपि तत्सम्बन्धाद् अवस्करः । अन्यो यः कश्चिदवकीर्यते
सोऽवस्करः ॥ अपकीर्यत इति अपस्करो रथावयवः । अपकरोऽन्यः ॥ १५१ ॥

कास्तीराजस्तुन्दास्कथानि नगरे गिरौ तु किष्किन्धः ।

मस्करिमस्करकारस्करास्तु मुनिवेणुवृक्षेषु ॥ १५२ ॥

अल्पं तीरं कास्तीरम् । अजस्य तुन्दम् । अजस्तुन्दम् । आहूताः
कथा अस्मिन्निति आस्कथं नाम नगरम् । अन्यत्र कातीरम् । अजतुन्दम् ।
आकथम् । किंकिं दधातीति किष्किन्धः पर्वतः । साकरणशीलः । मस्कारी

(१) कारस्करो राजवृक्षो गिरिश्चेति पाठान्तरम् ।

परिव्राजकः । सद्येवमाह । ना कषत कर्माणि शान्तिर्वः श्रेयसीति ॥ साक्रि-
यते प्रतिषिध्यतेऽनेनेति मरुकरो दण्डः । येन हस्तिनः शमं नीयन्ते दम्यन्ते
स वेणुर्मेरुकर इत्यन्ये । कारं करोतीति कारस्करः । वृक्षः ॥ १५२ ॥

आस्पदं स्यात्प्रतिष्ठायां क्रियाभीक्ष्ण्येऽपरस्पराः ।

आयुधे किष्कुरुः प्रोक्तः स्यात्कुस्तुम्बुरुरौषधे ॥ १५३ ॥

पूजितं पदम् । आस्पदम् । अन्यत्र । आ ईषत् पदम् । आपदम् । अपरे
च परे च । अपरस्पराः सार्था व्रजन्ति । सातत्येन यान्तीत्यर्थः । कस्य कुरुः ।
किष्कुरुः । आयुधम् । कुत्सितं तुम्बरु । कुस्तुम्बुरुः । धान्यकम् । यथाक-
थञ्चिद्विग्रहः । कुस्तुम्बुरोः फलानि कुस्तुम्बुरुणि ॥ १५३ ॥

कन्दरा पृश्च किष्किन्धा कृतान्नमथ शष्कुली ।

गोष्पदं स्यात्प्रमाणादौ विकिरो विष्किरः खगे ॥ १५४ ॥

किंकिं दधातीति किष्किन्धा । गुहा नगरी च । शष्कुली । भक्ष्यवि-
शेषः । गवां पदम् । गोष्पदम् । गोष्पदपूरं वृष्टो देवः । अत्र गोपदमन्यस्ये-
यत्तां परिच्छेत्तुमुपादीयमानं प्रमाणं भवति । आदिग्रहणात् सेवितासेवित
परिग्रहः । तत्र सेवितो गोष्पदो देशः । यत्र गावः पद्यन्ते स गोभिः सेवितो
ग्रामसमीपादिदेश उच्यते ॥

असेविते । अगोष्पदेष्वरशेषेषु विश्वासमुपजग्मिवान् ॥

विकिरति चञ्च्वा विक्षिपतीति विकिरो विष्किरश्च पक्षी । उभयोरु-
पादानं विकल्पितसकारप्रतिपत्त्यर्थमिति ॥ १५४ ॥

इति पारस्करादिः ॥

नभ्राएनागनपान्नमेरुनकुला नासत्यनक्रौ तथा—

नाराचो नखनान्तरीयकयुतौ नक्षत्रनाकाविमौ ॥

नारङ्गश्च नर्पुसकेन कलितः स्यान्नाचिकेतस्तथा—

नग्नो नास्तिकनापितावपि नभो ज्ञेयो नवेदा गणे ॥ १५५ ॥

नभ्राडादिषु शब्देषु नभ्राडादिषु नञ्प्रकृत्येत्यनेन नञ्प्रकृत्या तिष्ठति ।
न भ्राजतइति । नभ्राद् । क्विबल्लः । न अगः । नागः । न प्रातीति नपात् ।

शत्रन्तः । न नीयतेऽसाविति नमेरुः । गणा नमेरुप्रसवावतंसाः । नास्य कुल-
मस्तीति नकुलः । सत्सु साधुः । सत्यः । न असत्यः । नासत्यः । नअसत्याः ।
नासत्याः साधवः । केचित्तु । न अस्यतः साधून् । नासत्यावश्विनीकुमारावि-
त्याहुः । न क्रामति नक्रः । न अरमञ्चति नाराचः । यथा समैव क्रियागुप्तके-

चद्यत्तीव्रानङ्गनाराचविद्रुः—स्वप्राणेश्वो वल्लभं त्वासदृष्ट्वा ।

वेगादेवा चक्रवाकी वराकी—तीरात्तीरे प्रातरेव प्रयाति ॥

नास्य खमस्तीति नखः । नखरो गन्धद्रव्यं च । अनन्तरेण भवतीति
नान्तरीयकम् ॥ न क्षीयते न क्षरति वा । नक्षत्रम् । अन्यत्वम् अन्त्यलोपो वा
निपातनात् ॥ नास्त्यस्मिन्नकं दुःखमिति नाकः । न अविद्यमानो विरिञ्चो
यत्र वा । न अरं गच्छति स्वयमिति नारङ्गः । न स्त्री न पुमान् नपुंसकः ।
अतएव निपातनात् स्त्रीपुंसयोः पुंसक आदेशः । न न चिकेत्ति नाचिकेतो
नाम राजा । अस्मादेव निपातनात् किं कितञ्ज्ञान इत्यस्माच् शप्रत्ययो गुण-
श्च भवति । न विद्यन्ते रनाः स्त्रियश्चन्द्रासि वा यस्य । नरनः । नास्तीति
मतिरस्य । नास्तिकः(१) । न आप्यतेऽसाविति नापितः । न बभस्ति । नभः ।
न वेत्ति । नवेदाः । अशुनि ॥

आकृतिगणत्वात् । न विद्यते भागोऽस्य नभागः । पदभ्यां न गच्छति ।
पन्नगः । न नन्दति बधूमिति ननान्दा । तनुं न पातयति देहधर्तृत्वात् ।
तनूनपात् । इत्यादयो द्रष्टव्याः । अयं च गणश्चन्द्रदुर्गाद्यभिप्रायेण ॥१५५॥

इति नञ्धादिः ॥

पक्षज्योतिर्जनपदपत्नीकरमानबन्धुगन्धाः ह्युः ।

देशो रात्रिः पिण्डो नाभिः कुक्षिस्तथा वेणी ॥१५६॥

समानस्य पक्षादिष्वित्यनेन समानस्य सभावो भवति । पक्षस्य समानः
पक्षोऽस्येति वा । सपक्षः । सज्योतिः । सजनपदः । समानः पतिरस्याः ।
सपत्नी । सकरः समानं मानं यस्य समानः सबन्धुः ॥

सागन्ध्यं दधदपि काममङ्गनानाम् ॥

सदेशः । सरात्रिः । सपिण्डः । सनाभिः ।

भूयुमस्य सनाभिसन्मथधनुर्ज्योत्स्नास्मितस्याञ्जलः ॥

(१) नास्ति परलोकमतिरस्येति पाठान्तरम् ।

सकुक्षिः । सवेणी । कश्चिल्लोहितशब्दमप्यधीते । तीर्थशब्दस्तु न पठितो
अतान्तरस्याभ्युपगतत्वात् ॥१५६॥ इति पक्षादिः ॥

रूपं वर्णो नामस्थाने जातीयधर्मवचनानि ।

गोत्रं वयोऽपि लक्ष्यं चन्द्रादिमते तु रूपादौ ॥१५७॥

रूपादिषूत्तरपदेषु रूपादौ वेत्यनेन समानस्य सभावो वा भवति ॥
समानं रूपं सरूपम् । समानं रूपं यस्य वा । सरूपः । समानरूपः । एवं
सवर्णः । समानवर्णः । सनाम । सनामा । सस्थानम् । सस्थानः । समाना
जातिरस्येति जातेरीय इतीयप्रत्यये । सजातीयः । समानजातीयः । सधर्मा ।
सधर्मः । समानधर्मः । समानधर्मा ।

सत्पत्स्यतेऽस्ति नम कोऽपि समानधर्मा ।

कालोद्भयं निरवधिर्विपुला च पृथ्वी ॥

सवचनम् । सवचनः ॥ सगोत्रम् । सगोत्रः ॥ सवयः । सवयाः ।
आदिग्रहणाद् भोजादेः परिग्रहः । शाकटायनवामनाचार्यौ तु सभावं नित्यं
सामान्येनाहतुः ॥ १५७ ॥ इति रूपादिः ॥

सुषामदुःषामनिषेधदुष्टवो दुःषन्धिदुःषेधसुषेधसुष्टवः ।

नौषेचिकादुन्दुभिषेचनान्तिषन्निःषामनिःषन्धिसुषन्ध्यपष्टवः ॥१५८॥

सुषामादीनां प्राग्वत् ष इत्यनेन सुषामादीनां सकारस्य षत्वं भवति ।

शोभनं साम प्रियवचनं यस्यः । सा सुषाणी यथा—मट्टिकावये ।

सुषाणीं सर्वतेजः सुतन्वीं ज्योतिष्टमां शुभाम् ।

निष्टपन्तीमिवात्मानं ज्योतिःसात्कुर्वती वनम् ॥

शोभनं साम । सुषाम् । शोभनं सामास्येति वा सुषामा । ब्राह्मणः
सौम्यो वा । दुष्टं साम । दुःषाम् । दुष्टं सामास्येति वा । दुःषामा । नितरां
सेधः । निषेधः । दुष्टु निन्दितम् । सुजूसूसास्तुभस्यासेनसेधतिसिचसञ्जस्व-
हामित्यनेनैव दुष्टुशब्दस्य षत्वे सिद्ध इह पाठः षत्वस्यानित्यत्वज्ञापनार्थः ।
तेन सुस्थितम् । दुःस्थितमिति सिद्धम् । यदा तु दुःशब्दो निन्दायामनुपस-
र्गस्तदा विधानार्थम् । दुष्टः सन्धिः । दुःषन्धिः । दुष्टः सन्धिरस्येति वा ।
दुःषन्धिः । निन्दितः सेधः । दुष्टः सेधोऽस्येति वा । दुःषेधः । शोभनः सेधः
शोभनः सेधोऽस्येति वा । सुषेधः । सुष्टु शोभनम् । सिञ्चतीति सेचिका ।

नावः सेचिका । नौषेचिका । काचित्स्त्री । वामनस्तु । नावं स्यति । नौषा ।
नौषिकेत्याह (१)॥ अपरे तु नौषेचनमिति टनान्तं पठन्ति । पिचक्षरण इत्यस्य
टनप्रत्यये । सेचनम् । दुन्दुभ्याः सेचनं दुन्दुभिसेचनम् । षिवुतन्तुसन्ताने ।
केवृषेवृहत्पस्य वा टनप्रत्यये । सेवनम् । दुन्दुभेः सेवनं दुन्दुभिषेवनमिति
शाकटायनः । अन्तिके सीदति । अन्तिषत् । कादेर्बहुलमित्यनेन कलोपः ।
साम्ने निर्गतः । निर्गतं सामास्येति वा । निःषामा । निर्गतः सन्धिः । नि-
र्गतः सन्धिरस्येति वा । निःषन्धिः । शोभनः सन्धिः । शोभनः सन्धिरस्येति
वा । सुषन्धिः । यथा त्रिभुवनमाणिक्यचरिते—

सुवृत्तमप्युज्ज्वलवर्णरूपं सुषन्धिसूक्तद्वयसर्गबन्धम् ।

विधाय तस्याः स कविः पुराणो रुरोध वाचः प्रसरं कवीनाम् ॥

अपतिष्ठतीति । अपष्ठुरङ्कुशः प्रतिकूलं च ॥१५८॥

परमेष्ठी निःषेधः सव्येष्ठातामतश्च सव्येष्ठा ।

सुषमा सुषीमदिविषत्प्रतिष्णिक्कागौरिषक्थाश्च ॥१५९॥

परमे स्थाने तिष्ठतीति परमेष्ठी । पितामहः । निर्गतः सेधः निर्गतः
सेधोऽस्येति वा । निःषेधः । सव्ये स्थाने तिष्ठतीति सव्येष्ठाता । सारथिः ।
सव्ये तिष्ठतीति सव्येष्ठा । सव्यादेश्चोणादिरूढात्परेत्यनेन ऋप्रत्ययः । कश्चिद्
अकारान्तमपि दर्शयति । सुष्ठु समा । सुषमा । प्रकृष्टा कान्तिः । शोभना
सीमा यस्य । सुषीमो नागः । दिवि सीदन्ति । दिविषदो देवाः । हलन्तः
सप्तम्या इत्यनेन सप्तम्या अलुक् । प्रतिस्त्रान्त्यस्यामिति प्रतिष्णिक्का । द्वौणी ।
गौर्याः सवधीव सक्थ्यस्येति गौरिषक्थः (२) । ऊगाट्त्वे च ह्रस्वश्च बहुलमित्यनेन
ह्रस्वत्वे कस्यचिदिदं नाम ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेन जलाषाहम् । भीरुष्ठानम् । अग्निष्ठुम् ।
इत्यादयोऽपि भवन्ति ॥ १५९ ॥

इति सुषामादिः ॥

(१) नावः सेचनं नौषेवनम् । वर्द्धमानस्तु नौषेचिकां पपाठ । अन्ये
पुनर्नावं स्यतीति नौषिका क्षेपणीदण्डइत्याहुः ।

(२) गौरिषक्थः । कस्यचिन्मुनेः सञ्ज्ञैवेति ।

गिरेर्नदी नखो नद्धो नितम्बो वक्रतो नदी ।

नितम्बस्तूर्यमाणस्तु माषो नार्गयणावपि ॥१६०॥

गिरिनद्यादीनामित्यनेन गिरिनद्यादीनामुत्तरपदनकारस्य शब्दं वा भवति । गिरेर्नदी । गिरिनदी । गिरिणदी । एवं गिरिणखः । गिरिनखः । गिरिणा गिरौ वा नद्धः । गिरिणद्धः । गिरिनद्धः । गिरिनितम्बः । गिरिणितम्बः । वक्रनदी । वक्रणदी । वक्रो नितम्बो यस्याः । वक्रनितम्बा । वक्रणितम्बा । तूर्यस्य माननिव मानसस्य । तूर्यमाणः । तूर्यमानः । माषेणोनः । माषोनः । माषेणः । ऋचाभयनम् । ऋगयनम् । ऋगयनस्य वीद्वाऽभ्येता वा वेत्त्यधीत इत्यनेनाणि । अथवा । ऋगयनस्य व्याख्यानं तत्र भवो वा । ऋगयनेभ्योऽणित्यणि । आर्गयणम् । आर्गयनम् । गिरिनद्यादयः प्रयोगतोऽनुसर्त्तव्याः ॥ १६० ॥ इति गिरिनद्यादिः ॥

क्षुभ्नातृभू नन्दननर्त्तननृनभननिवासनृत्तानि ।

नन्दी निवेशनगरे गहनाग्नी सर्वनामनटौ ॥१६१॥

क्षुभ्नादीनां शब्दानां नकारस्य न क्षुभ्नादेरित्यनेन शब्दं न भवति । क्षुभ्नाति । क्षुभ्नीतः । क्षुभ्नन्ति । क्षुभ्नन् । क्षुभ्नानः । क्षुभ्नता । यथा । भट्टिकाव्ये—

रोषभीममुखेनैवं क्षुभ्नतोक्ते ह्रवंगमः ।

प्रोचे सानुनयं वाक्यं रावणं स्वार्थसिद्धये ॥

क्षुभ्नता कलुषीभवतेत्यर्थः । तृप्नोति । तृप्नतः । तृप्नुवन्ति । तृप्नु । इत्यतएव गणपाठाच्छ्रुः । हरेर्नन्दनम् । हरिनन्दनम् । इन्द्रोद्यानम् । परितो नर्त्तनम् । परिनर्त्तनम् । नृत्तप्रयोगः । नुर्त्तनम् । नृत्तमनम् । नृत्तमनो नाम कश्चिद्यस्य नान्नमनिः पुत्रः । स्वरूपपदमेतत् । केचित्तु नृत्तमयति । नृत्तम इत्युदाहरन्ति । शराणां निवासः । शरनिवासो देशः । परितो नृत्तम् । परिनृत्तम् । कुमारानन्दयतीत्येवं शीलः । कुमारनन्दी । शराणां निवेशः । शरनिवेशः । तूणीरः । हरिनगरम् । परितो गहनम् परिगहनम् । शबरान्नामग्निः । शबरान्निः । हरिः शक्रस्तस्याग्निः । हर्यग्निः । विद्युत् । सर्वेषां नाम । सर्वनाम । सूत्रप्रधानो नटः । सूत्रनटः । परिनटो नाम कश्चिद्विप्रः ॥ १६१ ॥

ज्ञेयौ निवेशनानूपौ नदनो नरवाहनः ।

स्वर्भानुर्नदनद्यौ च क्षुब्धनादौ स्यान्नृतेर्यङि ॥१६२॥

शराणां निवेशनम् । शरनिवेशनम् । शरधिः । अनूपान्निष्क्रान्तः ।
निरनूपः । दर्भानूपं नाम स्थानम् । भेर्यो नदनमिष नदनं शब्दनमस्य ।
भेरी नदनो नाम कश्चित् । नरो वाहनमस्य नरवाहनः । वाहणं वाह्यादि-
त्यनेन नरस्यावाह्यास्तत्वं नास्ति । प्राक्स्याद्यन्तेऽनूपनामित्यनेन न प्राप्तिः ।
स्वर्भानुः सैहिकेयः । शयनगत्यादेरित्यनेन शत्वप्राप्तिः । केचिद् अन्तःपूर्वप-
दात्सञ्ज्ञायामित्यनेन शत्वमिच्छन्ति । चारवो नदा यस्मिन् ग्रामे नगरे वा स
चारुनदः । सुराणां नदी । सुरनदी । नृतेर्नकारस्य यङि परे शत्वं न भवति ।
नरीनृत्यते । नर्नर्त्ति । नरिनर्त्ति । नरीनर्त्ति । नर्नृतीति । यङीति किम् ।
हरिरिव नृत्यतीति । हरिणर्त्ती नाम कश्चित् ॥

अग्न्यादिक्षुब्धनाद्योरेकत्वं प्रतिपन्नाः । सामान्येन विशेषामावात् ।
आकृतिगणोऽयम् । तेन चतुर्हायनं कर्मत्यादयो द्रष्टव्याः ॥ १६२ ॥

इति क्षुब्धनादिः ॥

इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्द्धमानविरचितस्त्रीयगणरत्नमहोदधि-
ग्रन्थवृत्तौ समासप्रक्रियानिर्णयो नाम द्वितीयोऽध्यायः

समाप्तः ॥

अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

ब्रह्मा कलापितैतलिशिलालिलाङ्गलिशिखण्डिजाजलिनः ।

सूकरसद्मा कुथुमी सुपर्वणा पीठसर्पी च ॥१६३॥

ब्रह्मादीनामित्यनेन ब्रह्मन्निस्थेवमादीनामेवाणि परेऽन्त्याजादेर्लुम्भव-
ति । ब्रह्मणोऽपत्यम् । ब्राह्मो नारदः । ब्रह्मण इदम् । ब्राह्ममस्त्रम् । ब्राह्मो
मन्त्रः । ब्राह्मरोषधिः । शाकटायनादयस्तु जातावभिधेयायामनपत्य एवाण्य-
न्त्याजादेर्लुचमिच्छन्ति नापत्ये । तेन ब्रह्मणोऽपत्यम् । ब्राह्मणः । कलापिना-
प्रोक्तमधीयानाः । कालापाः । तैतली । आचार्यः । तत्कृतो ग्रन्थोपि तच्छ-
ब्देनोच्यते । तमधीयते तैतलाः । एवं लाङ्गलाः । जाजलाः । शिलालिनइमे ।
शैलालाः । एवं शैखण्डाः । सूकरसद्माः । कौथुमाः । सौपर्वाः । पैठसर्पाः ॥

चशब्दस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वात् तेन सा ब्रह्मचाराः । दाण्डम् । चाक्रम् ।
इत्यादयो भवन्ति ॥१६३॥ इति ब्रह्मादिः ॥

अनुशतिकपरस्त्रीसर्वलोकासिहत्याः—

कुरुकतशतकुम्भागरवेवस्यहत्याः ।

अनुरहदनुहोडावस्यहेतीहलोकाव्-

अभिगमपरलोकौ सर्वभूमिप्रयोगौ ॥१६४॥

परस्य चानुशतिकादीनामित्यनेनानुशतिकादीनामेव शब्दानां परपदस्य
पूर्वपदस्याचामादेरचः स्थानेऽणादौ जिगति पर आरेज् भवति । शतेन क्रीतः ।
शतिकः । अनुगतः शतिकेन । अनुशतिकः । तस्येदम् । आनुशतिकम् ।
परस्य स्त्री । परस्त्री । तस्या अपत्यम् । पारस्त्रैण्यः । सर्वलोके विदितः ।
सार्वलौकिकः । यथा—भट्टिकाव्ये ।

भवन्तं कार्त्तवीर्यौ यो हीनसन्धिमचीकरत् ।

जिगाय तस्य हन्तारं स रामः सार्वलौकिकम् ॥

असिहत्यायां भवम् । आसिहात्यम् । कुरुकतस्यापत्यम् । कौरुकात्यः ।

शतकुम्भो नाम पर्वतः । तत्र भवं शतकौम्भं सुवर्णम् । केचिच्चाद्रुष्टव्याकरणा
लक्ष्यमेव केवलमनुसरन्तः शतकुम्भमित्याहुः । अतएव भोजः शतकुम्भस्य

विकारः शातकौस्ममित्याह । अगारवेणूनामिदम् । आगारवैणवम् । वामन-
स्त्वङ्गारवेणोरपत्यम् । आङ्गारवैणवमित्याह (१) । अघेनुशब्दमपि केचित्प-
ठन्ति (२) । अस्यहत्याशब्दोऽस्मिन्नस्तीति विमुक्तादित्वादणि । आस्यहात्यः ।
भोजस्त्वस्यहत्याशब्दं पठति । असिहत्य इत्यन्यः ॥ अनुग्रहतोऽपत्यम् । आनु-
राहतिः । अनुहोडः शकटविशेषः । तेन चरति । आनुहौडिकः । अस्यहेतिः
प्रहरणमस्य । आस्यहैतिकः । गणपाठसामर्थ्यात्पदसमुदायादपि ठण् विभक्ते-
श्चालुक् । अस्यहेत्वेति केचित् । इह लोके भवम् । ऐहलौकिकम् । अयं लोकः,
इहलोकः । प्रथमान्तादपि हप्रत्ययोऽस्मादेव गणपाठाद्व्यधिकरणसमाप्ति वा ।
अभिगममर्हति । आभिगामिकः । परलोके भवम् । पारलौकिकम् । सर्वभूषां
विदितः सार्वभौसः । प्रयोगमर्हति प्रयोगे भवं वा । प्रायौगिकम् । वामनस्तु
संयोगं प्रायौगिकमित्याह ॥ १६४ ॥

सुखशयनसर्वपुरुषावनुसंवत्सरयुतानुसंवरणम् ।

सूत्रनडचतुर्विद्याकुरुपञ्चालाधिदेवाश्च ॥ १६५ ॥

सुखशयनं पृच्छन्ति । सौखशायनिकाः । यथा—

भृग्वादीननुगृह्णन्तं सौखशायनिकानृषीन् ।

सर्वपुरुषाणामिदम् । सार्वपौरुषम् । अनुसंवत्सरं दीयते । आनुसांव-
त्सरिकम् । कालात्कार्यं च भववदित्यतिदेशात् । कथाकालाद्वज्रिति ठञ् । अ-
नुसंवरणेन दीयते आनुसंवरणम् । व्युष्टादित्वादण् । सूत्रप्रधानो नडः सूत्र-
नडः । तस्यापत्यं सूत्रनाडिः । कश्चित् सूत्रनट इत्याह । चतस्र एव विद्याः ।
चातुर्वैद्यम् । कुरवश्च पञ्चालाश्च तेषु भवः । कौरुपाञ्चालः । बहुत्व इत्यनेना-
कञ् न भवति तत्र देशव्यक्तेर्विवक्षितत्वात् । अत्र तु देशसमुदायः । देवस-
धिकृत्य भवम् । आधिदैविकं दुःखम् ॥ १६५ ॥

बध्योगोदकशुद्धौ पुष्करसत्सङ्क्रमाधिभूताः ह्युः ।

प्रतिभूरजातशत्रुः परिमण्डलराजपुरुषौ च ॥ १६६ ॥

(१) अङ्गारवेणुर्वंशजातिविशेषः । आङ्गारवैणवं पात्रविशेषः ।

(२) केचित्तु—अगारघेनुशब्दमत्राधीयाना अगारघेनोरपत्यमागारघेनवी-
वत्स इत्याहुः ।

(३) वध्योगस्य ऋषेरपत्यं विदादित्वादणि । वाध्यौगः । उदकशुद्ध-
स्यापत्यम् । औदकशौद्धिः । पुष्करसदोऽपत्यम् । पौष्करसादिः । सङ्क्रमस-
हन्ति । साङ्क्रामिकाः ।

तिलाश्चस्पकसम्पर्कात्प्राप्नुवन्त्यधिवासताम् ।

रसो न भक्ष्यस्तद्वन्धः सर्वे साङ्क्रामिका गुणाः ॥

यथा वानर्घ्यराघवे । कश्चित्साङ्क्रामिकोऽपि विशेषो नैसर्गिकमति-
शेते । अधिभूते भवम् । आधिभौतिकं सुखम् । प्रतिभूतो भावः कर्म वा ।
प्रातिभाव्यम् । अजातशत्रोरियम् । अजातशत्रवी । यथा—

उपेयिवांसि कर्त्तारः पुरमाजातशत्रवीम् ।

परिमण्डलस्य भावः कर्म वा । पारिमाण्डल्यम् । राजपुरुषस्य भावः
कर्म वा । राजपौरुष्यम् ॥१६६॥

एषोऽपि स्यात्सर्ववेदः सहएयो द्वारस्वः श्वोव्यल्क-
सस्वस्तयः स्वः । स्वग्रामश्वस्वादुमृद्द्वारपालाः श्वादंष्ट्रा
स्वाध्याययुक्तः स्वरश्च ॥१६७॥

एषोऽप्रीति न केवलं प्रतिभूपरिमण्डलराजपुरुषशब्दा गण्यन्ता एवात्र
गणे द्रष्टव्याः । सर्ववेदशब्दोऽप्रीति । सहएय इति गयटा गयेन च सह वर्त्तत
इत्यर्थः । सर्ववेदाएव । सार्ववेद्यम् । गयइति किम् । प्रातिभवम् । पाणिम-
ण्डलम् । राजपुरुषायणिः । सार्ववेदिकम् । आकृतिगणश्चायम् । तेन वैतुलीक्यं
मानैवादिरित्यादयो भवन्ति । इत्यनुशतिकादिः ॥

द्वार इति द्वारादेरित्यनेन द्वारादीनां शब्दानां यकारवकाराभ्यामुत्तर-
स्याच्चात्तादेरचः स्थान आरैज् न भवति । तयोस्तु खोष्टैज् भवति ॥ द्वारे नि-
युक्तः । दौवारिकः । स्वर्भवः । सौवः । श्वो भवम् । शौवस्तिकम् । व्यल्क-
सेज्यन्ताधमभक्ष्ये भवः । वैयल्कसो व्याधिः । यद्वा । व्यल्कसो नाम देशो
ग्रामादिर्वा । स्वस्तीत्याह । सौवस्तिकः । स्वस्येदम् । सौवम् । स्वग्रामे
भवः । सौवग्रामिकः । शुनो विकारः । शौवनं सांसम् । शौवः सङ्कोचः ।

(३) उं शंभुं गच्छत्यभियाति—उगः कन्दर्पः । वध्यो निग्राह्य उगो
येन स वध्योगो नामर्षिरित्यधिकं क्वचित् ॥

स्वादुसुददम् । सौवादुसुदम् । कच्छादिदर्शनादण् । स्वाद्वी चासौ सृच्च सास्मि-
 न्देशोऽस्तीति । सौवादुसुदो देशः । पाणिन्यादयस्तु सौवादुसुदवमित्याहुः ।
 द्वारपालस्यापत्यम् । दौवारपालिः । केचिद् द्वारपालशब्दं रेवत्यादिष्वधीया-
 ना दौवारपालिक इत्युदाहरन्ति । श्वादंष्ट्रायां भवः । शौवादंष्ट्रो मणिः ।
 शुनोदन्तादाविति दीर्घत्वम् । स्वाध्यायेन चरति । सौवाध्यायिकः । स्वरम-
 चिकृत्य कृतो ग्रन्थः । सौवरः । द्वारपालादीनामुपादानं सुखार्थम् । यतो
 द्वारादेः केवलस्य तदादेश्च परिग्रहः । आकृतिगणोऽयम् । तेन स्फ्यो यज्ञायुधं
 तेन कृतः । स्फैयकृतो नामर्षिः । स्फकृदित्यपि सङ्ग्रहीतः ॥ १६७ ॥

इति द्वारादिः ॥

स्वागतस्वध्वरव्यङ्गा व्यवहारो व्यडस्तथा ।

व्यायामस्वपतिस्वङ्गस्वजनाश्चात्र कीर्तिताः ॥ १६८ ॥

पदान्तर्ध्वोः स्वागतादेष्टैव इत्यनेन स्वागतादिशब्दानां टैजागमो न
 भवति ॥ स्वागतमित्याह । स्वागतिकः । शोभनोऽध्वरः स्वध्वरः । स्वध्वरेण
 चरति । स्वाध्वरिकः । व्यक्तान्यङ्गानि यस्यासौ व्यङ्गः । व्यङ्गस्यापत्यं व्याङ्गिः ।
 व्यवहारेण चरति । व्यावहारिकः । व्यडो नामर्षिः । तस्यापत्यं व्याडिः ।
 व्यायामः प्रयोजनमस्य व्यायामिकः । स्वपतौ साधुः । स्वापतेयः । स्वङ्गस्यापत्यं
 स्वाङ्गिः । स्वजनात्प्रयोजनमस्य । स्वाजनिकः । येषां टैजागमो न दृश्यते तेऽत्र
 द्रष्टव्याः ॥ १६८ ॥ इति स्वागतादिः ॥

पैलौदश्वी राहवी रावणिश्च दैवस्थानी राणिराहक्षिती च ।

औदभृजिः सात्यकिश्चौदमेधिः सात्यं कामिः पैङ्गलोदायनिश्च १६९

पैलाद्यविप्रतौलवल्यादिरित्यनेन पैलादेर्विहितस्यापत्यप्रत्ययस्य श्रुण्
 भवति । पीलाया अपत्यं पैलः । पीलामशङ्कुकद्वेत्यण् । पैलस्यापत्यमिति द्वय-
 चोऽण इति फिज् तस्य श्रुक् । पैलः पिता । पैलः पुत्रः । उदञ्चोऽपत्यम् ।
 बाह्वादित्वादिज् । औदञ्चिः पिता । औदञ्चिः पुत्रः । राहौरत्यम् । राहविः
 पिता । राहविः पुत्रः । रवणस्यापत्यम् । रावणिः पिता । रावणिः पुत्रः ।
 दैवस्थानस्यापत्यम् । दैवस्थानिः पिता । दैवस्थानिः पुत्रः । रणस्यापत्यं राणिः
 पिता । राणिः पुत्रः । रहेण क्षितौ हिंसितो रहक्षितः । तस्यापत्यम् ।

राहक्षितिः पिता । राहक्षितिः पुत्रः । उदके भृज्जतीति । मूलविभुजादि-
 त्वात्के । उदभृज्जः । तस्यापत्यम् । औदभृज्जिः पिता । औदभृज्जिः पुत्रः ।
 सत्यएव सत्यकः । तस्यापत्यं सात्यकिः पिता । सात्यकिः पुत्रः । उदमेघस्या-
 पत्यम्-औदमेघिः पिता । औदमेघिः पुत्रः । सत्ये कामोऽस्य सत्यंकामः ।
 अतएव निपातनान्मुक् । सत्यमिति निपातो वा शपथपर्यायः । तस्यापत्यं
 सात्यंकामिः पिता । सात्यंकामिः पुत्रः । पिङ्गलोदायनस्यापत्यं पैङ्गलोदायनिः
 पिता । पैङ्गलोदायनिः पुत्रः । शाकटायनस्तु पैङ्गलोदयनिरित्याह ॥ १६९ ॥

शालङ्क्यौदकशुद्धी भौलिङ्ग्यौदव्रजी तथौदन्यः ।

औद्गाहमानियुक्तौदमजिरपि चौजिहानिः स्यात् ॥ १७० ॥

शलङ्कोरपत्यम् । शालङ्किः पिता । शालङ्किः पुत्रः । उदकशुद्धस्याप-
 त्यम् । औदकशुद्धिः पिता । औदकशुद्धिः पुत्रः । औदशुद्धिरिति भोजः ।
 भूलिङ्गस्यापत्यम् । भौलिङ्गिः पिता । भौलिङ्गिः पुत्रः । उदव्रजस्यापत्यम् ।
 औदव्रजिः पिता । औदव्रजिः पुत्रः । उदन्यस्यापत्यम् । औदन्यः पिता ।
 औदन्यः पुत्रः । तिकादिषु पठ्यमानस्याप्यस्यातएव पाठात् फिज् विज्ञायते ।
 तेन रूपद्वयम् । औदन्यः । औदन्यायनिः । उद्गाहमानस्यापत्यम् । औद्गाह-
 मानिः पिता । औद्गाहमानिः पुत्रः । उदमज्जस्यापत्यम् औदमज्जिः पिता ।
 औदमज्जिः पुत्रः । उज्जिहानस्यापत्यम् । औज्जिहानिः पिता । औज्जि-
 हानिः पुत्रः । कश्चिद् औज्जिहानिरिति मन्यते । एस्य वृजन्तेभ्यः फकः
 श्लुक् ॥ १७० ॥ इति पैलादिः ॥

तौल्वलिवैरकिधारणिपौष्पि बैल्वकिबान्धकिरावणिवैड्कि ।

आंसुरिनैमिषिनैवकियुक्तं दैवतिवार्कलिवैहतिभिश्च ॥ १७१ ॥

तौल्वल्यादेः पर्युदासादपत्यस्यापत्यादित्यनेन प्राप्ता श्लुग् न भवति ।
 तुल्वलो नामर्षिः । तस्यापत्यं तौल्वलिः । तदपत्यं तौल्वलायनः । तौल्व-
 लिरित्यन्यः । वीरकस्यापत्यम् । वैरकिः पिता । वैरकायणः पुत्रः । वैरकि-
 रिति शाकटायनः । धरणस्यापत्यम् । धारणिः पिता । धारणायनः पुत्रः ।
 पुष्पो नाम कश्चित् । तस्यापत्यम् । पौष्पिः पिता । पौष्पायणः पुत्रः ।
 बिल्वकस्यापत्यम् । बैल्वकिः पिता । बैल्वकायनः पुत्रः । बन्धकस्यापत्यम् ।

बान्धकिः पिता । बान्धकायनः पुत्रः । रवणस्यापत्यम् । रावणिः पिता ।
 रावणायनः पुत्रः । शाकटायनस्तु रावणिरित्याह । विङ्कस्यापत्यम् । वैङ्किः
 पिता । वैङ्कायनः पुत्रः । न सुरोऽसुरः । तस्यापत्यम् । आसुरिः पिता ।
 आसुरायणः पुत्रः । निमिषस्यापत्यम् । नैमिषिः पिता । नैमिषायणः पुत्रः ।
 नैमिशिरिति शाकटायनः । निवकस्यापत्यम् । नैवकिः पिता । नैवकायनः
 पुत्रः । दैवतस्यापत्यम् । दैवतिः पिता । दैवतायनः पुत्रः । दैवोतिरिति
 शाकटायनः । वृकलाया अपत्यम् । वार्कलिः पिता । वार्कलायनः पुत्रः ।
 दोधकं छन्दः । भौतु भगौगिति दोधकमेतत् ॥ १७१ ॥

पौष्करसादिवैकर्ण्याहिंसिकारेणुपालयः ।

आसिबन्धकिवैशीतिदैवयज्ञासिनासयः ॥ १७२ ॥

पुष्करसदोऽपत्यम् । पौष्करसादिः पिता । पौष्करसादायनः पुत्रः ।
 विभूषितौ कर्णौ यस्य । विकर्णः । तस्यापत्यम् । वैकर्णिः पिता । वैकर्णायनः
 पुत्रः । न विद्यते हिंसाऽस्य । अहिंसः । तस्यापत्यम् । आहिंसिः पिता ।
 आहिंसायनः पुत्रः । करेणुं पालयतीति करेणुपालः । तस्यापत्यम् । कारेणु-
 पालिः पिता । कारेणुपालायनः पुत्रः । असिना युक्तो बन्धः । असिवन्धः ।
 असिवन्ध एवासिबन्धकः । तस्यापत्यम् । आसिबन्धकिः पिता । आसिबन्ध-
 कायनः पुत्रः । अस्यतीति । असः । तस्यापत्यम् । आसिः पिता । आसा-
 यनः पुत्रः । बध्यतेस्म बद्धः । बद्धएव बद्धकः । तस्यापत्यम् । बाद्धकिः पिता ।
 बाद्धकायनः पुत्र इति शाकटायनः । विशीतस्यापत्यम् । वैशीतिः पिता ।
 वैशीतायनः पुत्रः । देवानां यज्ञो देवयज्ञः । तस्यापत्यम् । दैवयज्ञिः पिता ।
 दैवयज्ञायनः पुत्रः । असिरिव नासाऽस्येति असिनासः । तस्यापत्यम् । आसि-
 नासिः पिता । आसिनासायनः पुत्रः ॥ १७२ ॥

दालीपिरानुतिश्च प्रादोहन्यानुराहती चापि ।

चाफट्टकिनैमिश्रिप्राडाहतिदैवमतयोऽपि ॥ १७३ ॥

दालीपस्यापत्यम् । दालीपिः पिता । दालीपायनः पुत्रः । निपातना-
 दात्वम् । अपरे दलीप इति प्रकृत्यन्तरमाहुः । चन्द्रादयस्तु दैलीपिरित्याहुः ।
 आनुतिः पिता । आनुतायनः पुत्रः । प्रदोहनस्यापत्यम् । प्रादोहनिः पिता ।

प्रादोहनायनः पुत्रः । अनुरहतोऽपत्यम् आनुराहतिः पिता । आनुराहता-
यनः पुत्रः । चफट्टकशब्दोऽनुकरणम् । तदुच्चारणात्पुरुषोऽपि चफट्टकः । तस्या-
पत्यम् । चाफट्टकिः पिता । चाफट्टकायनः पुत्रः । कुर्वादावस्य क्षत्रियस्य ग्रह-
णम् । इह तु ब्राह्मणवाचिनस्तेनेज् सिद्धः । निश्चयेन मिश्रो निमिश्रः । तस्या-
पत्यम् । नैमिश्रिः पिता । नैमिश्रायणः पुत्रः । पृच्छत्याहन्ति च । प्राडा-
हतः । तस्यापत्यम् । प्राडाहतिः पिता । प्राडाहतायनः पुत्रः । प्राडाहतिरि-
त्यपि वाननः । देवमतस्यापत्यम् । दैवमतिः पिता । दैवमतायनः पुत्रः ॥१७३॥
इति तौलवल्यादिः ॥

प्रज्ञश्रोत्रपिशाचचौरमारुतो रक्षश्चरित्रोऽश्विजः—

प्रत्यक्षासुरशत्रुसन्तपनसत्साधारणानुष्टुभः ।

चण्डालाशनिगोरजेतृजगतीसत्वद्(१)दितादेवता—

श्वक्षुर्व्याकृतबन्धुयोधमधवो विद्यामनोजुह्वतः ॥ १७४ ॥

प्रज्ञादेरखित्यनेन प्रज्ञादेः शब्दगणादण् वा भवति स्वार्थे । प्रज्ञा एव
प्राज्ञः ॥ प्राज्ञी स्त्री । प्रज्ञाज्योत्स्नेत्यादिना णप्रत्यये सिद्धम् । प्राज्ञः । प्राज्ञी
तु न सिध्यति । णप्रत्यये हि प्राज्ञा स्यात् । अर्थभेदश्च । तथा च । वृद्धा
पलिकनी प्राज्ञी तु प्रज्ञा प्राज्ञा तु धीमती ॥ श्रोत्रमेव श्रोत्रम् ।

तं कूजत्क्रौञ्चसंहृष्यच्चाक्षुषश्रोत्रमानसः ॥

वामनाद्यास्तु श्रोत्रं शरीरं चेदित्यर्थनियममाहुः । पिशाच एव पै-
शाचः । एवं चौरः । मारुतो देवो वायुश्च । राक्षसः । चरित्रमेव चारित्रम् ।

चशिक्ष् कान्तः स एव । औश्विजः । यथा—

चीर्णसांतपनैर्वैद्यैर्दत्तैर्जैर्हृतवृत्तम् ।

काष्णाजिनौश्विजैर्विप्रैः प्रात्यक्षमिव दैवतम् ॥

प्रत्यक्षा एव प्रात्यक्षाः पदार्थाः । असुर एव आसुरः । शत्रुरेव शात्रवः ।

सन्तपनमेव सान्तपनम् ॥ सन्नेव सान्तः । अण् प्रत्ययसन्निधौनेन निपात-

नात्सुगागमः । साधारणी साधारणा वा भूमिः । अनुष्टुबेव आनुष्टुभम् ॥

केचिद् आनुष्टुभादीनां छन्दो नास्तीति पुंलिङ्गतामाहुः । चण्डस्-उग्रकर्म अलति

पर्याप्नोति । चण्डालः । स एव चाण्डालः । तथा च—

(१) शश्वदिति पा० ।

चण्डालस्रवमातङ्गदिवाकीर्तिजनङ्गमाः ।

निषादश्वपचावन्तेवासिचाण्डालपुक्कसाः ॥

अशनिरेव आशनः । वज्रम् । गोरएव गौरः । सितः पीतोऽरुणश्च
वर्णः । जेत्रेव । जैत्रं धनुः । जैत्री शरश्रेणिः । जगत्येव जागतम् ॥ सत्वानेव
सात्वतः (१) । चन्द्रस्तु सत्त्वन्निति नान्तं कृततलोपं पठन् सत्वानेव सात्वत
इत्याह । द्वयोर्भावो द्विता । द्वितैव द्वैतम् ॥ यथा—

निदानं निर्द्वैतं प्रियजनसदृक्षं व्यवसितिः ॥

देवतैव दैवतम् । चक्षुरेव चाक्षुस्, व्याकृतमेव वैयाकृतम् । बन्धुरेव
बान्धवः । स्त्रियामणन्तस्यासामर्थ्यान्न वृत्तिः । शुद्धप्रकृतिस्तु वर्ततएव । यथा—
बन्धुरियं ब्राह्मणी । एवं सर्वत्र । योधएव योधः । मधुरेव माधवः । विद्यैव
वैद्यम् । नपुंसकत्वमेव । कश्चिद् विद्यासम्बन्धात्पुरुषोऽपि विद्या । सएव वैद्य
इत्याह । मन एव मानसम् । जुह्वदेव जौह्वतः ॥१७४॥

निगमवणिजौ गन्धर्वश्चाग्रहायणषोडतौ—

प्रकृतविदतौ क्रुड् रक्षोघ्नो विघातचिकीर्षितौ ।

ततवसुकराग्नीध्रं विश्वानरो वरिवस्कृतौ—

नुषुकविकृते विड्वानुष्णिक्चरश्च कुतूहलम् ॥ १७५ ॥

नितरां गम्यन्ते पदार्था अनेनेति निगमः । निगम एव नैगमः । नयः
वाणिगेव वाणिजः । वाणिजी स्त्री ।

यस्यैते व्याधवार्कण्यसङ्कुले वित्तवत्तमाः ।

रात्रावपि महारण्ये वञ्चं वञ्चन्ति वाणिजाः ॥

गन्तव्यं गच्छन्तीत्यर्थः । गन्धर्व एव गान्धर्वः । अग्रहायण एव आग्र
हायणः । मार्गशीर्षः । षोडशेव षोडतः । प्रकृतमेव प्राकृतम् । विदन्नेव विदतः ।
विद्वान् । क्रुड्देव क्रौड्यः । रक्षांसि हन्तीति रक्षोघ्नः । रक्षोघ्न एव राक्षोघ्नः ।
विहननं विघातः । विघात एव वैघातः । चिकीर्षितमेव चैकीर्षितम् ।
चिकीर्षन्नेव चैकीर्षत इति भोजः ।

इष्टषोडतमैघावसाधुसाधारणद्वये । लङ्केशयौघायेवास्मै हिताश्चैकीर्षितक्रियाः

(१) शश्वदेव शाश्वत इति पा० ।

तनोति कुलम् । ततः । तत एव तातः जनकः । वसुरेव वासवः ।
 सुरपतिः । करएव कारः । राजदेयो भागः । अग्निमिन्द्रे । अग्नीत् । तस्य
 शरणम् । अग्नीध्रम् । ततोऽग्नि प्रत्यये । अग्नीध्री शाला । अग्नीध्रा वा
 शाला । विश्वानर एव वैश्वानरः ॥ वरिवस्कृत एव वारिवस्कृतः । अनुषुव-
 तीत्यनुषूः । तं कायतीत्यनुषुकः । केऽवेति ह्रस्वत्वे । अनुषुक एव आनुषुकः ।
 विकृतमेव वैकृतम् । विकृतिरेव वैकृतमिति नन्दी ॥

पच्छो वैयाकृतैः सूक्तैर्जागतानुष्टुभौष्णिहैः ।

राक्षसासुरपैशाचवैकृतानां निवर्तकम् ॥

विद्वानेव वैदुषः । चष्णिगेव औष्णिहम् । चरएव चारः । कुतूहलमेव
 कौतूहलम् ॥१७५॥

नन्दामात्यडहालसंप्रतिवजाः कर्षापणत्रिष्टुभौ—

गायत्रीरवणोपचेयककुदैकाग्र्याटरूपास्तथा ।

संनारयाग्रयणौ विधेयकुतुकागारद्विदत्पङ्कयः—

सत्त्वन्तुप्रतिभावियातसहसा वार्त्ता विदन्तोऽपि च ॥१७६॥

नन्दति वृद्धिं यातीति नन्दा । नन्दैव नान्दी । अमात्य एव आमात्यः ।

डहाल एव डाहालः । सप्रत्येव सारप्रतम् । वजतीति वजः । स एव वाजः ।

कर्षापण एव कार्षापणः । त्रिष्टुबेव त्रैष्टुभम् । गायत्रेव गायत्रम् । छन्दसां

पूर्वम् । रवण एव रावणः । उपचेयएव । औपचेयः । ककुदमेव काकुदम् ।

शब्दशक्तिस्वाभाव्यात्स्वार्थिकारप्रत्ययान्तस्यापि काकुदशब्दस्यार्थभेदो द्रष्टव्यः ।

एकमग्र्यं पुरोगतं ध्येयमस्य एकाग्र्यः । सएव ऐकाग्र्यः । अनन्यवृत्तिः ।

अटन् रूषतीति । अटरूषः । सएव आटरूषः सिंहास्यः । यथा—

वासकः सिंहपर्णी च वृषो वासाथ सिंहका ।

आटरूषः सिंहमुखी भिषङ्माताटरूषकः ॥

सन्नाय्यमेव । सांनारयम् ॥ अग्रयणमेव आग्रयणः ॥ चन्द्रस्तु । अग्रैज्य-

नस्य । अग्रयणम् । राजदन्तादित्वात् प्राङ्निपाते शकन्धवादित्वादकारलोपे

च । अग्रयणमेव आग्रयणमित्याह ॥ आग्रायणीत्यन्यः (१) । विधेयएव विधेयो

(१) आग्रयणमेवेति श्रीभोज इति पाठ

सूत्रैः। विधाया भोजनस्यापत्यमिव वैधेय इत्यन्ये ॥ कुतुकमेव कौतुकम् । अ-
गारमेव आगारम् । द्वौ दन्तावस्य द्विदन् । वयसि दन्तस्य दन्त । दन्तादेशे ।
द्विदन्तेव द्वैदतो बालः । पङ्क्तिरेव पाङ्क्तम् । सत्त्वन्तुरेव सात्वन्तवः । प्रतिभैव
प्रातिभम् ॥

प्रातिभं त्रिसरकेण गतानां वक्तृवाक्यरचनारमणीयः ।

गूढसूचितरहस्यसहास्यः सुश्रुवां प्रववृते परिहासः ॥

वियातएव वैयातो घृष्टः । सहसैव साहसम् । अविचार कृतं कर्म ॥
अन्यस्तु । साहसं तु दसो दण्डः । सहसि बले भवं साहसमित्याह ॥ वार्त्तैव
वार्त्तम् । यथा—

हरिराकुमारमखिलाभिधानवित्-स्वजनस्य वार्त्तमयमश्वयुङ्क्त सः ॥

विगता दन्ता अस्य विदन्तः । विदन्तएव वैदन्तः बालादिः ॥ १७६ ॥

वयश्चतुष्प्राश्यदशार्हयुक्तः परिप्लवः पुष्पकसंयुतश्च ।

कृष्णः कुरङ्गेऽनिमिषे विसारी स्यादौषधं भेषजएव कामम् ॥ १७७ ॥

वयएव वायसः काकः । वयःशब्दः सामान्येन पक्षिवाच्यपि विशेषे
वर्त्तते शब्दशक्तिस्वाभाव्यात् । एवं वसुशब्दोऽपि द्रष्टव्यः । प्राश्नन्ति प्राश्नुवते
वा तदिति प्राश्यम् । चतुर्भिः प्राश्यं चतुष्प्राश्यम् । तदेव चातुष्प्राश्यम् ।
दश नामान्यर्हति । दशार्हः । सएव दशार्हः केशवः । परिप्लवते परिप्लवः ।
सएव परिप्लवः । चञ्चलः । पुष्पप्रकृतिः (१) पुष्पकम् । पौष्पकम् । कुसुमा-
ञ्जनम् । कृष्णएव कर्ष्णः कुरङ्गः । अन्योगवादिः कृष्णः । विसारिणः । नरस्यः ।
अन्यो विसारी । देवदत्तादिः । औषधिरेव । औषधम् । त्रिफलादि । अन्य-
त्रौषधयः । क्षेत्ररूढाः शङ्खपुष्पीप्रभृतयः । आकृतिगणश्चायम् । तेनान्येऽपि
प्रयोगा द्रष्टव्याः ॥ १७७ ॥ इति प्रज्ञादिः ॥

अनन्तसोमेतिहसर्ववेदाः सुखैकभावौ मणिकान्यभावौ ।

समीपसेनावसथद्भिभावा मालोपमाभेषजसर्वविद्याः ॥ १७८ ॥

ययोऽनन्तादेरित्यनेनानन्तादेः शब्दगणात्स्वार्थे ययप्रत्ययो भवति । न
अन्तोऽनन्तः । अनन्त एव आनन्त्यम् ॥ न विद्यतेऽन्तो यस्य । अनन्त

(१) पुष्पप्रतिकृतिरिति पा० ।

कालः । अनन्ता पृथ्वी । अनन्तं व्योम । आनन्त्यः काल इत्यादि । सोम एव सौम्यः । यथा—

तेनाथ नाथदुरुदाहरणातपेन—सौम्यापि नाम परुषत्वमपि प्रपन्ना ।

जज्वाल तीक्ष्णविशदासहस्रोद्गिरन्ती—वागर्चिषस्तपनकान्तशिखेव सीता ॥

सौम्यम् । सोमइवाह्लादकत्वात् सौम्य इत्यपि शाखादेराकृतिगणत्वात् ।

यथा— अपेतयुद्धाभिनिवेशसौम्यो—हरिर्हरिप्रस्थमथप्रतस्थे ॥

इतिहेत्येव । ऐतिह्यम् । इतिहेति निपातसमुदाय उपदेशपारंपर्यं वर्तते । इतिह स्तोपाध्यायः कथयति । इतिह वटे-यक्षः प्रतिवसति । सर्व-वेदाएव सार्ववैद्यम् । सुखमेव सौख्यम् । एको भावो यस्य एकभावः । एकस्य वा भावः । एकभावः । स एव ऐकभाव्यम् । मणिप्रकारो मणिकः । मणिक एव मणिष्यम् । रत्नविशेषः । अन्यो भावो यस्यासावन्यभावः । अन्यस्य वा भावोऽन्यभावः । अन्यभावएव आन्यभाव्यम् । यथा । आन्यभाव्यं तु कालशब्दव्यवायात् (१) । समीपमेव सामीप्यम् । सहेनेन वर्तते सेना । सेनैव सैन्यम् । एतत् वसन्त्यस्मिन्निति आवसथो गृहम् । आवसथ एव आवसथ्यम् । द्वयोर्भावो द्विभावः । द्विभावएव द्वैभाव्यम् । सालैव साल्यम् । स्रक् । उपसैव । औपस्यम् । भिषजइदम् । भेषजम् । यद्वा भिषज्यतीति भेषजः । करणस्यापि कर्तृत्वे पचाद्यचि यलोपे च निपातनादेत् । भेषजमेव भेषज्यम् । सर्वविद्या एव सार्ववैद्यम् । यथा—सर्ववैद्यविदेषाधृतचातुर्वैद्यवैद्य इव तं विरहार्तम् ॥ १७८ ॥

सर्वलोकचतुर्विद्याचतुराश्रमषड्गुणाः ।

भावशब्दस्वरा विद्यालोककालास्त्रितः परे ॥ १७९ ॥

सर्वलोकाएव सार्वलौक्यम् । चतस्र एव विद्याः चातुर्वैद्यम् । अथवा । चत्वारएव वेदाः । चातुर्वैद्यम् (२) । उभयत्राप्यनुशक्तिकादिदर्शनादुभयपदादावैच् । चत्वार एवाश्रमा ब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थयतिलक्षणाः । चतुराश्रमस्यम् । षड्गुणा एव सन्धिविग्रहयानासनद्वैधीभावसंश्रयलक्षणाः । षड्गुण्यम् । यथा—अषडक्षीणषड्गुण्यमन्त्रीमकरकेतनः ॥

(१) महाभाष्ये—अइउणित्यस्य व्याख्याने ।

(२) चतुरो वेदानधीते चतुर्वेदः स एव चातुर्वैद्य इत्यधिकम् ।

त्रयो भावाः । त्रयाणां वा भावाः त्रिभावाः । त्रिभावाएव त्रैभाव्यम् ।
 त्रय एव शब्दाः त्रैशब्द्यम् । तथाहि—पञ्चसु कपालेषु संस्कृत इत्येकः । प-
 ञ्चकपाल इत्यपरः । पञ्चकपाल्यां संस्कृतस्तृतीयः । पाञ्चकपालमित्यवधाना-
 न्नास्ति चतुर्थः शब्द इति । त्रय एव स्वरा उदात्तानुदात्तस्वरितलक्षणाः ।
 त्रैस्वर्यम् । तिस्रएव विद्या आन्वीक्षिकीत्रयीवार्त्तालक्षणाः । त्रैविद्यम् ।
 द्विविद्य इत्यप्यन्यः । कश्चित् तिस्रएव विद्याः । त्रय एव वेदा इति वा ।
 त्रैविद्यमित्याह । त्रयएव लोकाः त्रैलोक्यम् । त्रयएव काला वर्त्तमानभूतभ-
 विषयलक्षणाः । त्रैकाल्यम् । त्रितइति त्रिशब्दादित्यर्थः ॥ १७९ ॥

हासप्रधानकवयः समानसन्निधितदर्थसमयुक्ताः ।

अथ चतुरो वर्णयुगौ शीलं शकटाङ्गजः प्राह ॥१८०॥

हासएव हास्यम् । यथा—गूढसूचितरहस्यसहास्यः सुश्रुवां प्रववृते परि-
 हासः । प्रधानमेव प्राधान्यम् ॥ कविरेव काव्यः । दैत्यगुरुः । कुर्वादिभ्यो णे
 सति काव्य इति च । समानमेव सामान्यम् । सन्निधिरेव सान्निध्यम् । सोऽ-
 र्थोऽस्येति तदर्थः । तदर्थ एव तादर्थ्यम् । तच्छब्देन प्रकृत्यर्थो निर्दिश्यते ।
 सममेव साम्यम् । चत्वारएव वर्णाः चातुर्वर्ण्यम् । विप्रक्षत्रियविदूशूद्राः । चा-
 तुर्युग्यम् । शकटायनस्तु षण्प्रत्ययमानयज्शीलमेव शैलीयभाचार्यस्येत्याह ।
 जिनेन्द्रबुद्धिरनन्तरशब्दमप्यत्राधीते । तथा च तेन । अनृष्यानन्तर्यं विदादि-
 भ्योऽजित्यत्र नक्षयं भावे ष्यञ् विहितः किंतर्हि स्वार्थएव चातुर्वर्ण्यवदिति
 दर्शितम् ॥ आकृतिगणश्चायम् ॥ तेनान्येऽपि वेदितव्याः ॥ १८० ॥

इत्यनन्तादिः ॥

आदिमध्यमुखान्ताग्रप्रमाणपार्श्वयत्तदः ।

सर्वविश्वोभयैकान्यवक्षःपूर्वेदमः स्वरः ॥१८१॥

आद्यादेरित्यनेनाद्यादिभ्यः सम्भवद्विभक्त्यन्तेभ्यो यथासम्भवं तत्प्रत्ययौ
 भवति । आदी । आदितः । मध्ये मध्याद्धा । मध्यतः । एवं मुखे । मुखतः ।
 अन्ततः । अग्रतः । प्रमाणेन प्रमाणाद्धा । प्रमाणतः । पार्श्वेन । पार्श्वतो-
 कं निषेवेत । येन यस्मिन् वा । यतः । एवं ततः । सर्वतः । विश्वतः ।
 उभयतः । एकतः । अन्यतः । वक्षस्तः । पूर्वतः । इतः । यथा—प्रयुक्तमप्य-
 स्तमिती वृथा स्यात् ॥ स्वरेण । स्वरतः ॥

आकृतिगणश्चायम् । तेन वर्णतः । शब्दतः । अर्थतः । अभिधानत
इत्यादयो द्रष्टव्याः । का पुनरत्र संभवन्ती विभक्तिः । तथाहि । याप्येपाश-
वित्यत्र प्रयुक्तम् । शरीरतः कृशः । शरीरेण कृशइत्ययं तत्रार्थः । तेन तृतीया-
न्तादनेन तसिः । तथा दुष्टः शब्दः स्वरतो वर्णतो वेत्यस्य विवरणे भर्तृहरिः ।
आद्यादित्वात्तसिः । स्वरवर्णाभ्यां दुष्टइति तत्रापि तृतीयान्तादेव । एवंभूत-
विषयमेवैतल्लक्षणनिष्ठसंख्यानां नियतविषयत्वात् । न च सर्वविषयोंऽय-
मिति स्मृतिरस्ति नापि सर्वविषयत्वे प्राक्सूत्रप्रपञ्चस्यानेकलक्षणस्यापादाना-
दिग्रहणस्यात्र फलमस्ति सुबन्तात्तसित्युच्यमाने सर्वस्य संग्रहात् । तस्मादा-
द्यादिभ्य इत्येतस्य सामान्यलक्षणत्वासंभवाद् यावदुदाहृतमिह शास्त्रे प्रमाणा-
तयोपगतैः शिष्टैस्तावानेव विषयो नापरः । एवं च यएते तर्कग्रन्थेषु हेतुप-
ञ्चम्यर्थे किं सर्वनामबहुभ्योऽन्यत्र तसन्ताः प्रयोगाः । तेषु यत्रापादानपञ्चमी
संभवति तत्र साधुत्वम् । येषु तु न संभवति ते कालदष्टाएवापशब्दाः । न
च तत्राद्भुतं बाहुल्येन तर्कग्रन्थेषु शब्दानां लक्षणविकलानामेव दर्शनात् ।
यस्त्वयं वेदविदामलंकारभूतो वेदाङ्गत्वात्प्रमाणितशब्दशास्त्रः सर्वज्ञमन्य उप-
जीयते तेन कथमेतत्प्रयुक्तम् । नहि स्मरणतो यत्प्राकृतप्रत्यक्षमितीरितं वचनं
राजकीयं वा वैदिकं वापि विद्यतइति तत्र हि दिग्योगलक्षणा दिक्शब्द
इत्यनेनोपपदविभक्तिः पञ्चमी केन तस्यास्तसिः स्यात् । अन्ये तु हेतुपञ्चम्य-
न्तादपि तसमिच्छन्ति । यथा—प्रमाणाद्धेतोः । प्रमाणातः । तथा च सार्व-
विभक्तिकस्तसिति तार्किकाः शतशो व्यवहरन्ति ॥१८१॥ इत्याद्यादिः ॥

स्थूलश्चतुष्टयमूलाणुमाषाश्चश्चित्रं गन्धहस्तेषुचूर्णाः ।

पानं वर्णो मूलमुद्रार्धपादाः पिष्टः शूलं पल्लवः सूत्रपत्रे ॥१८२॥

स्थूलादेरित्यनेन स्थूलादिभ्यः शब्देभ्यः प्रकारवत्यर्थे को भवति जाती-
यरोऽपवादः । स्थूलत्वविशेषयुक्तः पटः । स्थूलकः । तत्र स्थूलसदृशः स्थूलकः ।
स्थूलसामान्यस्य वायं भेदः स्थूलकः । चञ्चतीति चञ्चन् । चञ्चत्प्रकरः । चञ्चत्कः ।
चञ्चता गत्वरेण सहशः । चञ्चत्कः । बृहता सदृशः बृहत्कः । मणिर्मेगडूकः
खद्योतो वा । खद्योतस्तावदुन्मेषनिमेषाभ्यां चञ्चन्निवेत्युपमीयते मण्डूकोऽपि ।
शवासप्रवन्धेन गत्वरइति मणिः स्पन्दमानप्रभत्वात्तथोत्प्रेक्षयते । तथात्पोऽपि

प्रविकाशिप्रभवत्वान्महानिब य उपलक्ष्यते तत्र मणौ बृहत्कशब्दो लोके प्रयु-
ज्यते । तदाह ॥ चञ्चलप्रकारश्चञ्चलको बृहत्कइति चापरे ।
मणिमण्डूकखद्योतान्सादृश्येन प्रचक्षते ॥
तत्रोन्मेषनिमेषाभ्यां खद्योत उपमीयते ।
श्वसप्रवन्धैर्मण्डूकः स्पन्दमानप्रभो मणिः ॥
प्रविकाशिप्रभोऽप्योऽपि महान्य उपलभ्यते ।
बृहत्क इति तत्रैव मणौ शब्दः प्रयुज्यते ॥

पत्रमूले प्रकारोऽस्य पत्रमूलकः ॥ अणुः प्रकारोऽस्य अणुकः । पठः ।
द्व्यणुकादिः पदार्थो गवाक्षाद्यन्तरप्रविष्टरविकिरणप्रकाशितो रेणुर्वेत्यन्यः
सुवर्णस्य षोडशांशो माषः । स प्रकारोऽस्य माषकम् । हिरण्यम् । भोजस्तु ।
अणोर्माषेषु । माषात्परिमाण इति सूत्रद्वये । अणुका माषाः । माषकः सुव-
र्णपरिमाणमित्याह । चञ्चतीति चञ्चः । चञ्चः प्रकारोऽस्य चञ्चकः । चित्रप्रकारः
चित्रकः । द्वीपी । गन्धप्रधानः । पाषाणो गन्धः । गन्धः प्रकारोऽस्य गन्धकः ।
हस्तप्रकारः । हस्तकः । पताकत्रिपताकादिचृत्ताभिनयविषयप्रसिद्धः । इषुप्र-
कारः—इषुकः । वाणविशेषः । इषुप्रकारोऽस्याः । इषुका । गोलिका । चूर्णप्र-
कारः चूर्णकः । तालीशादिस्तांबूलाङ्गं वा । पानप्रकारः पानकम् । द्राक्षाश-
कैरादिनिर्मापितम् । वर्णप्रकारः वर्णिका । गैरकादिः । परीक्षार्थं सुवर्णादि-
मात्रा वा । मूलप्रकारः मूलकः । शाकविशेषः । स्त्रीत्वविवक्षायां मूलिका ।
शङ्खपुष्पादिः । मुद्राप्रकारः मुद्रिका । अङ्गुल्याभरणम् । अर्धप्रकारः अर्धिका ।
पादप्रकारः पादिका । पिष्टप्रकारः पिष्टका । माषादिद्विदलधान्यचूर्णः ।
शूलप्रकारः शूलिका । पल्लवप्रकारः पल्लविका । चणकादिपत्रं संस्कारयोग्यं
भक्ष्यम् । सूत्रप्रकारः सूत्रिका ॥ पत्रप्रकारः पत्रकम् । तमालपत्रमेव । लिखि-
तलघुभूर्जखण्डवाचि तु ह्रस्वाल्पविवक्षायां कप्रत्यये सिद्धम् । यथासंभवं सर्वत्र
प्रकारे विवक्षिते शब्दशक्तित्वाभाव्यात्स्त्रीत्वमेव ॥ १८२ ॥

हरितध्रुववाव्येक्षुमठमण्डपसंकलाः ।

वाव्यकालावदातास्तु सुरायामुदितास्त्रयः ॥ १८३ ॥

हरितप्रकारः हरितकम् । अश्ववादीनां यवादिघासः । ध्रुवप्रकारः
ध्रुवकः । तिष्यादिगणनेऽविचलितोऽङ्कसङ्घातः । वाव्यप्रकारः वाव्यकः ।

अवदातात् सुरायां वाट्यकालाभ्यां सामान्येन कप्रत्ययइति यन्मतं तदपि स्वीकृतम् । इक्षुप्रकारः इक्षुकः (१) । मटप्रकारः मटिका । नानादेशगतानां द्रव्यरसास्थानम् । मण्डपप्रकारः मण्डपिका । शुक्कादायग्रहीतस्थानम् । संकलाप्रकारः संकलिका । वाटशब्देन विशिष्टं भाजनमुच्यते । तत्र साधुः । वाट्या । तत्प्रकारवती वाट्या सुरा भाजनपतिता वर्णोत्कर्षवती वाटिका(२) ॥ एवं कालिकावदातिकार्यो (३) ज्ञेयः ॥ १८३ ॥

तिलकालधान्यकालास्तिलमणिपुण्ड्रं बृहन्महश्चन्द्राः ।

एरण्डमधु कुमार्याः पुत्रश्वशुरौ च सञ्ज्ञायाम् ॥ १८४ ॥

तिलकालयोः प्रकारः तिलकालकः(४) । धान्यप्रकारः—धान्यकम् । कालप्रकारः कालकः । तिलप्रकारः तिलकः । मणिप्रकारः मणिकः । मणिः प्रकाशोऽस्येति मणिकः । मणिरिव यो रत्नभूतः प्रधानं मनोज्ञश्च स मणिक इत्यन्ये । पुण्ड्रकः—इक्षुविशेषः । बृहत्कः । आस्यसमाजे श्रेष्ठः । महत्कः । चन्द्रकः । एरण्डकः । इक्षुविशेषः । मधुकः(५) । कुमारीपुत्रकः । कुमारीश्वशुरकः । यथा—प्रतिवसति कुमारीपुत्रका वा कुमारी—श्वशुरकसदृशी वा आस्यदेशे समृद्धिः । मणिकमधुकभासं पुण्ड्रकैरण्डकेक्षु, स्तवकितककुमस्तां तद्बुवोऽस्मै शशंसुः ॥

(१) इक्षुक एरण्ड इत्यधिकमेकत्र । (२) पादार्थमुदकं पाद्यं तत्प्रकारा पाद्यिका सुरा । यथा प्रियातिथेः सत्काराय पाद्यं प्रदीयते । तथा कदाचित् केनचित् सुरापि । ततः सा पाद्यसदृशी पाद्यिकाशब्देन व्यपदिश्यते । गण-रत्नमहोदधौ तु वाट्यकालावदातास्तु सुरायामुचितास्तत्र इति पठित्वा वाट-शब्देन विशिष्टं भाजनमुच्यते तत्र साधुर्वाट्यो द्रवद्रव्यविशेषः । तत्प्रकारा वाट्यिका सुरा भाजनपातिनी वर्णोत्कर्षवतीत्युक्तमिति संस्करणकर्त्रा ज्यू-लियसएजेलिडितिनान्ना साहबेन टिप्पण्यानिदमुक्तम् ॥

(३) कालः श्यामलः प्रकारोऽस्य इति कालिका । अवदातो धवलः । प्रकारोऽस्या इत्यवदातिका सुरैवेत्यधिकं क्वचित् ॥ (४) शरीरे कृष्णविन्दुरूपं चिह्नम् ॥ (५) यत्तु एरण्डमधुकुमार्याः पुत्रः श्वशुरश्च सञ्ज्ञायामिति पठित्वा बर्द्धनानेनोक्तम् । एरण्डक इक्षुविशेषः । मधुकं नालिकेरासवम् । इति टिप्पण्यामुपलभ्यते ॥

कुमारीपुत्रः प्रकारोऽस्य कुमारीपुत्रकः । यथा कुमारीपुत्रः कश्चित्-
भायां प्रविशंस्त्रज्जते तथान्योऽपि य एवंविधः स कुमारीपुत्रकः । कुमारी-
श्वशुरः प्रकारोऽस्य कुमारीश्वशुरकः । यस्य पुत्रः कुमार्या सह दृष्टः स
कुमारीश्वशुरः । यथा—पुत्रदोषेण स लज्जते तथान्योऽपि लज्जमानः कुमा-
रीश्वशुरकइत्यन्यो व्याचष्टे (१) ॥

संज्ञायामिति गणसूत्रम् । तस्यार्थः । स्वप्रकृत्यर्थस्य प्रवृत्तिनिमित्तमन्त-
पेक्ष्य यः शब्दः संज्ञारूपतयार्थान्तरे वर्तते तस्यानेन कप्रत्ययः । फलम् आस-
लकादि फलकं तु काष्ठादिमयम् । शूद्रशब्दो जातौ प्रसिद्धः । शूद्रको नाम वीरः ।
संतानः समानजातीयप्रवाहः । संतानकः सुरतरुः । कुब्जं वक्रं काष्ठादिवस्तु ।
कुब्जकस्तरुविशेषः । कुरवः कुत्सितो ध्वनिः । कुरवकस्तरुविशेषः (२) । कद-
म्बस्तरुः । कदम्बकं संघातः । अक्षरः षट्पदः । अक्षरकः क्रीडोपकरणम् ।
करभः क्रमेलकः । करभको धनुष्कोटिर्गृहैकदेशो वा कटकुड्यलक्षणः । नेत्रम्
अक्षि । नेत्रकं मन्थानाकर्षकम् । कणो माषादिधान्यव्यक्तिरूपः । कणको
लोहीपकरणम् । दण्डो यष्टिः । दण्डकश्छन्दो विशेषः कशमार्गो वा । जम्बु-
स्तरुविशेषः । जम्बुकः शृगालः । स्त्रीत्वमपि केषांचित् । कुम्भो घटो
मानविशेषो वा । कुम्भिका स्तम्भाधानी । नौरन्या । नौकाऽक्षितारका । ये तु
कप्रत्ययमासाद्य स्वार्थत्यागेन जात्यन्तरे किञ्चिदाकारमास्याद् यवाद्यास्तेषां
प्रतिच्छन्देऽनर्चादेरिति कप्रत्ययो न पुनरनेन यवको ब्रीहिः (३) । न यव
प्रकार एव जात्यन्तरत्वात् । एवमन्यत् । गोसूत्रम् । तद्गर्णमाच्छादनं गोमू-
त्रिका । अन्या सुरा । अन्यस्तद्गर्णः सुराकोऽहिः । प्रकारः सादृश्यमिति
बहुसंमतम् । सामान्यस्य भेदको विशेषः प्रकारतत्त्वन्येषामभिनिवेशः । यदाह—

सादृश्यमेव सर्वत्र प्रकारः कैश्चिद्विण्यते ।

भेदेऽपि तु प्रकाराख्या कैश्चिदशुपगम्यते ॥

आकृतिगणोऽयम् ॥ १८४ ॥

इति स्थूलादिः ॥

(१) कुमारीश्वशुरकः । यस्य पुत्रः कुमार्या संगतः स यथा शिष्टवर्ग-
प्रवेष्टुं लज्जते तथा यो लज्जमानः । स एवं व्यपदिश्यत इत्यधिकम् ।

(२) कुरवकः—ग्रहविशेषइत्यधिकम् । (३) यव (ब्रीहिषु) गोमूत्र-
(आच्छादने) सुरा (अहौ) कण (तिलेषु) जीर्ण (शालिषु) [सुराप्रकार-
सुरावर्णोऽहिः सुराकः । गोमूत्रिका गोमूत्रवर्णा शाटी] ।

अर्चासु पूजनार्थासु चित्रकर्मनटध्वजे ।

चञ्चरावरकुटीदासीवध्रिका नरि काश्यपः ॥१८५॥

प्रतिच्छन्देऽनर्चादेरित्यत्रार्चादेर्वर्जनात् को न भवति ॥ अर्चासु शिवा-
कारः । शिवः । अर्हन् । स्कन्दः । आदित्यः । चित्रकर्मणि । दुर्योधनः ।
भीमः । नटे रामः । ध्वजे-गरुडः । मनुष्येऽभिधेये । क्षेत्रे सप्तरक्षणार्थं तृण-
मयः पुरुषश्चञ्चरा । चञ्च्रेव चञ्चरा मनुष्यः । खरकुटी नापितमुखनशाला ।
खरकुटीव खरकुटी । दासीव दासी । वध्रिका चर्ममयी वरत्रा । वध्रिकेव
वध्रिका । मुख्यवस्त्रिङ्गसङ्ख्ये इति वचनात् पुंलिङ्गेऽप्यर्थे स्त्रीलिङ्गतैव ।
काश्यपइव काश्यपः (१) ॥ १८५ ॥

देवराजाजशङ्कुभ्यः करिसिन्धुशतात् पथः ।

सिद्धोष्ट्राभ्यां गतिग्रीवे वामाद्वज्रुः स्थलात्पथः ॥१८६॥

देवानां पन्थाः देवपथः । स यादृशः सद्गुणोपेतस्तस्मिन्नकरच्छायाकलितः
समतलः सजलो निरुपद्रवश्च तादृशोऽन्योपि देवपथः । एवं राजपथः (२) ।
अजपथः । शङ्कुपथः (३) करिपथः । सिन्धुः समुद्रो नदी वा । तत्पन्थाइव
सिन्धुपथः । शतं पन्थानो यत्र शतपथः । तत्तुल्यः शतपथः । सिद्धानां गतिः
सिद्धगतिः । तत्तुल्यः सिद्धगतिः । उष्ट्रस्य ग्रीवा उष्ट्रग्रीवा । तत्तुल्य उष्ट्रग्रीवा ।
वामा कुटिला वज्रुः । वामरज्रुः । तत्तुल्यो वामरज्रुः (४) । स्थलरूपः
पन्थाः स्थलपथः । तत्तुल्यः स्थलपथः । बृह पठितानामप्यन्यैः शाब्दिकैर्हस्त-
पुष्पमत्स्यशब्दानां (५) न युक्तः पाठः । तथाहि । हस्ताकारकाष्ठलोहाद्युपकरणं

(१) अर्चासु पूजनार्थासु चित्रकर्मध्वजेषु च । इवे प्रतिकृतौ लोपः कनो
देवपथादिविविति काशिकायाम् । (२) राजपथसद्गुणस्य सद्गुणवहारादेः संज्ञा
राजपथः ।

(३) शङ्कुसहितः संकटः पन्थाः शङ्कुपथस्तत्सद्गुणस्य दुराचारादेः संज्ञा
शङ्कुपथः । रथपथः । हंसपथः । वारिपथः इत्यधिकम् ॥ (४) तत्सद्गुणस्य खलादेः
संज्ञा वामरज्रुः ॥ (५) हस्तइव हस्तः । एवमिन्द्रः । पुष्पं पुष्पतुल्या प्रतिमा ।
दण्ड इव दण्डः । मत्स्यइव मत्स्यः । कुण्डसिद्ध्यादिग्रन्थेषु कुण्डनिर्माणक्रियायां
मत्स्याकारा रेखाः पतन्ति ता मत्स्यपदेन व्यवह्रियन्ते ॥

हस्तकः । पुष्पको विमानं भाजनं वा पुष्पकम् । मत्स्याकारश्चर्मचीवरादिच्छेदो
मत्स्यकः । भोजोऽपि न हस्तदण्डपुष्पादिभ्य इत्यनेन कप्रत्ययस्थितिमाह ।
आकृतिगणश्चायम् । तेनेन्द्रप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ १८६ ॥ इत्यर्चादिः ॥

अन्येषां तु मते देवपथादिः ॥

यावाभिन्नतराविवत्समणयो लान्द्रप्रवालौ वट-

ज्ञाताज्ञातपटा घटो बहुतरः स्तम्बोऽथ पूलः पुटः ।

पीतप्रष्ठकुटाश्च नित्यवयसी सत्त्वदशार्हाविमौ—

भिन्नुस्तब्धपिटास्थिपुण्यबधिरा दोलाभृतौ जानु च ॥ १८७ ॥

यावादेरित्यनेन यावादेः शब्दगणात्स्वार्थे कप्रत्ययो भवति वा । यवानां
विकारो यावः । यावएव यावकः ॥

गोमूत्रयावकाहारोदस्थिकोज्जानुकङ्किजे ।

क्षमापतिः क्षौणिमाणिक्ये स वसिष्ठाश्रमेऽगमत् ॥

अलक्तक इत्यन्यः (१) । अतिशयेनाभिन्नम् । अभिन्नतरम् । अभिन्नतर-
मेव अभिन्नतरकम् । यथा—अभिन्नतरके नाकाद्दानकेभ्यः पराङ्मुखे ।

ज्ञातके सर्वलोकानामज्ञातकविकर्मणि ॥ अविरेव । अविकः । यथा—

तूनकाविकलीमोत्थाङ्क्रेयस्कान्कन्तुकान् करे ।

कुषान् हृदि वहन्तीभिः स कुमारीभिराकुले ॥

वत्सएव वत्सकः । मणिरिव मणिकः । लान्द्रमेव लान्द्रकम् । विर-
जलम् । प्रवालमेव प्रवालकम् । विद्रुमः परलवश्च । वटमेव वटकम् । भस्म-
विशेषः । ज्ञातएव ज्ञातकः । अज्ञातएव अज्ञातकः । पटएव पटकः ।
घटएव घटकः । बहुतरएव बहुतरकः । अभिन्नतरबहुतरशब्दौ तरवन्तावुप-
लक्षणम् । तेन सुकरतरोपपन्नतरादयो द्रष्टव्याः । स्तम्बएव स्तम्बकः । शा-
ल्यादिकलापः (२) । पूलएव पूलकः तृणसंघातः । पुटएव पुटकः पत्रनि-
र्मितः । पीतएव पीतकः पटादिः ।

(१) याव एव यावकः । स्तोकपद्धा यथा यावकशब्देन व्यवह्रियन्ते ।
अलक्तकरसो यावक इत्यन्य इत्यधिकम् ।

(२) पृषोदरादित्वादनुस्वारलोपे स्तम्बकोऽपि स एव ॥

वृते वियातकैयानुप्रदद्याणुकबुद्धिभिः । तनुकापीतकब्रह्मसूत्रैराजर्षिसूनुभिः ॥

प्रष्ठएव प्रष्ठकः । कुटएव कुटकः घटः । नित्यमेव नित्यकम् । वय-
एव वयस्कः । प्रज्ञाद्याणि वायसश्च । सत्त्वानेव सत्त्वकः । दशार्हएव दशार्हकः ।
सात्वतो दाशार्हश्च । भिक्षुरेव भिक्षुकः । स्तब्धएव स्तब्धकः ।

शीतके वोष्णके वर्तौ समाधिः स्तब्धके रहः ।

महो बृहतिकाच्छिन्नैश्छन्नोपान्ते महर्षिभिः ॥

पिटो वंशदलादिमयं भाण्डम् । स एव पिटकः । अस्थयेव अस्थिकम् ।
पञ्चमथातुः । पुण्यमेव पुण्यकम् । बधिर एव बधिरकः । दोलैव दोलकः ।
भृतएव भृतकः कर्मकरः । जान्वेव जानुकम् ॥ १८७ ॥

दानस्नातौ कुत्सितवेदसमाप्त्योरणुर्मतो निपुणे ।

लूनविधातौ च पशौ शीतोष्णमृतावनौरसे पुत्रः ॥ १८८ ॥

अनौरसइति कृत्रिमइत्यर्थः । कुत्सितं दानम् दानकम् । दानमन्यत् ।
स्नातएव स्नातकः । वेदं ब्रतानि वा समाप्य यो वर्तते सएवमुच्यते ।
यत्स्मृतिः—गुरवे तु वरं दत्त्वा स्नायाद्वा तदनुज्ञया ।

वेदं ब्रतानि वा पारं नीत्वा ह्युभयमेव वा ॥

केचित् पुण्यस्नातवेदसमाप्ताविति पठन्ति । तत्तु न हृदयहारि ॥
अणुको निपुणः । अन्यत्र । अणुर्बोहिः । लूनकः पशुः । वियातकः पशुः ।
विहानात्पशावित्यन्यः । अन्यत्र लूनो यवः । वियातो वटुः । शीतकः ।
उष्णक ऋतुः । अन्यत्र शीतो वायुः । उष्णः स्पर्शः । कृत्रिमः पुत्रः पुत्रकः ।
पुत्र एवान्यः ॥ १८८ ॥

आच्छादने च बृहती शून्यं रिक्ते तनुश्च सूत्रे स्यात् ।

क्रीडनकं च कुमार्याः सञ्ज्ञाशब्दस्तथेयश्च ॥ १८९ ॥

बृहतिका । आच्छादनविशेषः । नित्यं कः । अन्यत्र बृहती । ओष-
धिश्छन्दश्च । शून्यकम् । रिक्तम् । अन्यत्र शुने हितम् शून्यम् । तनुसूत्रम्
तनुकम् । अन्यत्र तनुर्वत्सः । कन्दुकः । अमरकः । गिरिकः । शृङ्गकम् ।
देवदत्तकः (१) । गुणनमेव गुणनिका । यथा—

(१) क्रीडोपकरणावाचकानि । यथा शालभञ्जयेव शालभञ्जिका इत्यधिकम् ।

हेतुः परिचयस्थैर्ये वक्तुर्गुणनिकैव सा ॥

तथेयश्चेति द्वैयसूपत्ययान्तः शब्दः कप्रत्ययभाक् । अयेनेव अयस्कः ।
उयायानेव उयायस्कः । भूयानेव भूयस्कः । अयेएव अयेस्कस् । भूयस्कस् ।
उयायस्कमित्यादि । आकृतिगणोऽयम् । तेन पिष्टातकादयो(१) द्रष्टव्याः ॥१८॥
इति यावादिः ॥

शाखास्कन्दमुखाग्राणि शरणं चरणोरसि ।

जघनं शृङ्गमेघाभ्रदुशिरः स्कन्धमेव च ॥१९०॥

शाखाशर्करादिभ्यां याणावित्यनेन शाखादेः शर्करादेश्चेवार्थं याणी
भवतः । पुरुषस्कन्धस्य वृक्षस्कन्धस्य वा तिर्यक् प्रसृतसङ्गं शाखेत्युच्यते । यथा
शाखा पाश्चायता तथा कुलस्य यः पाश्चायतोऽङ्गभूतः स शाखेव शाख्यः ।
अन्येतु शाखायास्तुल्यः शाख्यः । यथा—शाखा वृक्षस्य शोभाकरौ तथा कुलस्य
शोभाकरः पुरुषः शाख्य इति तुल्यत्वमाहुः । स्कन्दः स्वामी । तत्तुल्यः स्क-
न्दः(२) । मुखमिव मुख्यः । यथा—मुखं हस्तपादादिभ्योऽवयवैभ्यः प्रथमस-
वलोच्यते तथाऽन्योऽप्येवमुच्यते । कश्चिन्मुख्यं नालिकेरमित्याह ॥ अग्रमिव
अग्रः । प्रधानभूतः । शीर्यते भयमस्मादिति शरणम् । शार्त्तत्राणम् । तत्तु-
ल्यः शरण्यः परित्राता । चरणाविव चरण्यः । यथा—चरसौ शरीरस्य प्रक-
र्षकौ तद्वत् कुलस्य प्रकर्षकएवमुच्यते । उर इव उरस्यः । यः कार्येषूपगतेषु
ससत्त्वं उरः प्रयच्छति स एवमुच्यते । जघनमिव निकृष्टो यः स जघन्यः ।
शृङ्गमिव यः सर्वस्याप्युपरिवर्त्ती स शृङ्गयः । श्लेघइव यः सन्तापापनेता स
मेघ्यः । अश्रमिव य आच्छादकः सोऽश्रमः । दुरिव द्रव्यम् अयं राजपुत्रः ।
यथा—द्रुमः कलपुष्पपल्लवादिभिरर्थिनः कृतार्थयति स हि भवनमर्हतीति
भव्यो भवत्यात्मवानिति द्रव्यमुच्यते (३) । क्रिया हि द्रव्यं विनयति नाद्रव्य-
मिति । पुरुषार्थसाधकत्वाद्विशयादिकमपि द्रव्यम् ॥

(१) तेन पिष्टातकादयोऽप्यत्र द्रष्टव्या इति बह्वृमानसूरिराह । पिष्टातः
सुगन्धिचूर्णं स एव पिष्टातकः ॥

(२) स्कन्द इव यः शत्रुशोषकः स स्कन्द इत्यधिकम् ॥

(३) कृतार्थयति तथा स इत्यर्थः । भवमर्हति भव्यः । यथा द्रुमः कल-
पुष्पपल्लवादिभिः स्वाश्रितान् कृतार्थयति । एवमर्थिनः स्वसम्पदा कृतार्थय-
न्नात्मवान् पुरुषो द्रव्यमित्युच्यत इति पा० ॥

निर्द्रव्यो ह्रियमेति ह्रीपरिगतः प्रश्नश्च तेजसः ।

निस्तेजाः परिभूयते परिभवान्निर्वेदमापत्स्यते ॥

शकटाङ्गजस्तु दुणस्तुत्यं द्रव्यं द्रुशब्दं नपुंसकमाह ॥ शिरश्च शीर्षण्यः ।
ग्रथानभूतः । शिरसः शीर्षण्णादावित्यनेन शीर्षणादेशः । स्कन्धश्च यो
बलस्याश्रयः स स्कन्धः ॥ १९० ॥ इति शाखादिः ॥

शर्करा लोमगोपुच्छगोलोमानि कपालिका ।

नराची शतपत्रं च पुण्डरीककपाटिके ॥ १९१ ॥

शर्करेव शर्करं दधि मधुरत्वात् । शर्करी मृत्तिका कठिनत्वात् ॥
शर्कराशब्द इक्षुविकादे सिकतास्त्वपि वर्तते । लोमेव कोमलस्पर्शत्वात् । लौमनं
वस्तुम् । गोपुच्छमिव गोपुच्छो दण्डः । गोलोमेव गौलोमनम् । ब्रह्मादी-
नामित्यनेन नियमितत्वादन्त्याजादिलोपाभावः । भोजेन गौलोमनित्युदा-
हृतम् । तत्तु न खण्ड्यते । न लोपस्य नियमेन व्यावर्तितत्वात् । कुत्सितम्
अज्ञातं वा कपालम् कपालिका । कपालिकेव कापालिकं कंसादिपात्रम् ।
नरानञ्जति नराची । तत्तुत्यं नाराचम् । शतपत्रमिव शतपत्रम् । पुण्डरी-
कमिव पौण्डरीकम् । ह्रस्वः कपाटः कपाटिका । कपाटिकेव कापाटिकम् ॥
वामनः कपिष्टिकेत्याह ॥ कंवाष्टिकेति शकटाङ्गजः । आकृतिगणोऽयम् । तेन
सिकतानकुलादयो ज्ञातव्याः ॥ १९१ ॥ इति शर्करादिः ॥

अङ्गुली रुरुहरी कपिलभ्रू कर्कमण्डरतरोमुनयश्च ।

शङ्कुली कुलिशलोहितगोणी-वल्गुमण्डलखला भरुजश्च १९२

अङ्गुल्यादेष्टवित्यनेनाङ्गुल्यादिगणादिवार्थे ठण् भवति । वामनस्य तु
तदादेष्टविति सूत्रम् । अङ्गुलिरेव दीर्घायते आङ्गुलिकः । आङ्गुलिकी ।
मणिशलाका । रुरुरिव रौरुकः । हरिरिव हारिकः । कपिरिव कापिकः ।
वधुरिव वासुकः । कर्कश्च कार्किको गौर्गवयो वा । कार्किकं यशः ॥ यथा
ममैव सिद्धराजवर्णने-

प्रत्युप्तमुक्ताफलपद्मरागप्रस्पृधिभिस्तीक्ष्णविश्वलोकैः ।

यशोऽनुरागेस्तव सिद्धनाथ चक्रे जगत्कार्किकलौहितीकम् ॥

पक्षे कर्कलोहितशब्दयोष्टीकणपि । कर्कलोहिताद्वीकणं वेति शकटा-
ङ्गजमतं स्वीकृतम् । मण्डरश्च मण्डरिकः । तरश्च तारसिकः । मुनिरिव

भौतिकः । शङ्कुलोच शाङ्कुलिकः । कुलिशमिव कौलिशिकः । लौहितमिव
लौहितिकः—रुष्टिकः । स्वयमलोहित उपाश्रयवशात्तथावभासते । गोशीव
गौशिकः । वत्सगुरिव वात्सुकः । मण्डलमिव माण्डलिकः । खलद्विव खालिकः ।
भरुजद्विव भारुजिकः । विद्वान् ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन उदशिवद्भरुमण्डवा-
दयोद्भष्टव्याः ॥ १९२ ॥ इत्यङ्गुल्यादिः ॥

विनयविशेषसमूहाः समयात्ययसम्प्रदानसङ्गतयः ।

व्यवहारसमुत्कर्षाकस्मादनुगादिसङ्ग्रामाः ॥ १९३ ॥

विनयादेरित्यनेन विनयादेः शब्दगणादृण् भवति स्वार्थे । विनयएव
वैनयिकः । विशेष एव वैशेषिकः । समूहएव सामूहिकः । समयएव सा-
यिकः । एवम् आत्ययिकः । सास्प्रदानिकः । साङ्गतिकः । सङ्गतमेव साङ्-
गतिकम् । साङ्गतिक आलापः । साङ्गतिकी व्यवस्थेति वासनः । व्यावहारिकः ।
सामुत्कर्षिकः । आकस्मिकः । आनुगादिकः । साङ्गान्तिकः ॥ १९३ ॥

सपदातिसमाचाराः समायमुक्ताकथञ्चिदुपचाराः ।

निर्मितह्रस्वादेशो बुधैरुपायध्वनिः कथितः ॥ १९४ ॥

पदातिरेव पादातिकः । समाचारएव सामाचारिकः । समयएव सा-
यिकः । मुच्यते शुक्तिभिः मुक्ता । मुक्तैव भौक्तिकम् । कथञ्चिदेव काथञ्चि-
त्कम् । उपचारएव औपचारिकः । उपायएव औपयिकम् ॥

स वैनयिकवान्सामयिकस्यात्ययिकं त्यजन् ।

तनौपयिकवान्सेनां निवेश्य बहिराविशत् ॥ १ ॥

स सामूहिकमुत्सृज्य मुनिसाङ्गतिकाय यान् ।

पिप्रिये पादयोः पृष्ठ्याः पतिः प्रेम्णेव पौडितः ॥ ३ ॥

अनौपचारिकैः सामाचारिकव्यावहारिकैः ।

यान्ति वैशेषिकैः सामुत्कर्षिकं सत्सु साधवः ॥ ३ ॥

काथञ्चित्केन कतिचित्सोऽनुमेने तु सञ्चरान् ।

नृवीरो वीरसेनादीन्मनोमुत्सास्प्रदानिकान् ॥ ४ ॥

अथाकस्मिकमाहानुगादिको वाचिकस्य तम् ।

आकृतिगणोऽयम् । तेन त्रिवर्णप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ १९४ ॥

इति विनयादिः ॥

काकतालं च खल्वाटविल्वे चान्धकवर्त्तकम् ।

अर्धाञ्च जरतीश्येनात्कपोतो घुणतोऽक्षरम् ॥१९५॥

काकताल इत्येवं प्रकारेभ्यः शब्देभ्यः काकतालीयादय इत्यनेनेवार्थं
छप्रत्ययो निपात्यते । काकश्च तालञ्च काकतालमिति द्वन्द्वे लक्षणया पततः
काकस्य निपतता तालेन चित्रीयमाणः संयोग उच्यते । तत्तुल्यः काकताली-
यः (१) । खल्वाटविल्वयोरिव खल्वाटविल्वीयः । यथा-खल्वाटः पर्यटन्नतर्कितं
श्रीफलतरोरधस्तादागतो दैववशाच्च विल्वमुपरि पतितं तद्वदन्योऽप्युभयवस्तु-
संयोग एवमुच्यते । अन्यकश्च वर्त्तका च अन्यकवर्त्तकम् । अन्यकस्य वर्त्तकाया
उपर्यतर्कितः पादन्यास उच्यते । तत्तुल्यम् । अन्यकवर्त्तकीयम् । अर्धजरती-
शब्दोऽर्धजरतीकामने वर्त्तते । तदिव यत्तद् अर्धजरतीयं कार्यम् । यथा स्त्री
न तरुणी स्तनस्तनत्वात् कुशकेशत्वान्न जरती वक्तुं शक्यते तद्वत्सिद्धासिद्धं
प्रयोजनम् ॥ श्येनकपोतयोरिव श्येनकपोतीयो दुर्योगः । यथा-कपोतोऽत-
र्कितमागतेन श्येनेन गृहीतस्तथाकस्मिको यो दुर्योगः स एवमुच्यते । घुणो-
त्किरणात्कथञ्चिन्निष्पन्नक्षरम् । घुणाक्षरम् । तदिव यदकुशलेन दैवान्निष्प-
द्यते (२) तद्घुणाक्षरीयम् ॥ १९५ ॥

पुरुषः शरतो ज्ञेयो गोमयात्पायसं मतम् ।

कृपाणः स्यादजातश्च शर्करोन्मज्जनं तथा ॥१९६॥

शरश्च क्षिप्तः प्राकाराच्च पुरुष चरितः स तेन हतः । तत्तुल्यं शरपु-
रुषीयम् । गोमयपायसयोरिव गोमयपायसीयम् । यथाऽजया भूमिं खनन्त्या-
त्मवधाय कृपाणो दर्शितस्तत्तुल्यं वृत्तं केनचिदात्मविनाशाय कृतम् । अजा-

(१) काकतालीयम् । अजाकृपाणीयम् । अन्यकवर्त्तकीयम् । अतर्कितो
पततं चित्रीकरणमुच्यते । तत्कथम् । काकस्यागमनं यादृच्छिकं तालस्य पतनं
च । तेन तालेन पतता काकस्य वधः कृतः । एवमेव देवदत्तस्य तत्रागमनं
दस्यूनां चोपनिपातः । तैश्च तस्य वधः कृतः । तत्र यो देवदत्तस्य दस्यूनां च
समागमः स काकतालसमागमसदृश इत्येक उपसार्थः । यश्च देवदत्तस्य वधः
स काकतालवधसदृश इति द्वितीय उपसार्थः । तत्र प्रथमः समासार्थः । द्वि-
तीये प्रत्यय इत्यधिकम् ॥ (२) निष्पाद्यतइति पाठः ।

कृपाणीयम् । शर्करा च क्षिप्ता पुरुषस्य चोन्मज्जनं तत्तुल्यं शर्करोन्मज्जनीयम् ।
आकृतिगणश्चायम् । तेन तिन्दुकज्योतिषीयमित्यादयो द्रष्टव्याः ॥१९६॥
इति काकतालादिः ।

पशुर्भ्योऽण् शस्त्रजीविसङ्घादित्यनेन पश्वादेर्गणादस्त्रियां स्वार्थेऽण्

भवति ॥ पशोरपत्यं पार्श्वः शस्त्रजीविसङ्घः । पार्श्वौ । पश्वः । आसुरः ।
आसुरौ । असुराः । भारतः । भारतौ । भरताः । भोजस्तु भार्तः । भार्तौ ।
भर्ता इत्याह । यथा—पार्श्ववाशनबाह्लीकपिशाचासुरराक्षसान् ।

शिष्याः सभार्तत्रैगर्तान्सकार्षापणवायसान् ॥

राक्षसः । राक्षसौ । रक्षसः । रक्षांसीत्यन्यः । बाह्लीकः । बाह्लीकौ ।
बह्लीकाः । बह्लिक इत्यन्यः ॥ वायसः । वायसौ । वयसः । पैशाचः ।
पैशाचौ । पिशाचाः । एवं मारुतः । सात्वतः । औशीनरः ॥ कार्षापणः ।
त्रैगर्तः । आशनः । दाशार्हः ॥

अस्त्रियामिति किम् । पशूः स्त्री । ऊड्युतोऽरज्ज्वादेश्चेत्यूङ् । रक्षः ॥
शस्त्रजीविसंघादिति किम् । असुरः (१) ॥१९७॥ इति पश्वादिः ॥

दामनिबैन्दवितुलभाः शान्त्रुतपि सार्वसेनिकाकन्दि ।

सावित्रीपुत्रौडविमौञ्जायनकाकदन्तकयः ॥१९८॥

दामनिभ्यश्छ इत्यनेनैभ्य आयुधजीविसङ्घवाचिस्यश्छौ भवति । दाम-
नयः शस्त्रजीविसंघः । दामनीयः । दामनीयौ । दामनयः । बैन्दवीयः ।
बैन्दवीयौ । बैन्दवयः । तुलया भान्तीति तुलभाः । शस्त्रजीविसङ्घः । पृषो-
दादिः तुलभीयः । शान्त्रुतपीयः । सार्वसेनीयः । काकन्दीयः । काकन्दकिरि-
भोजः । सावित्रीपुत्रीयः । औडवीयः । मौञ्जायनीयः । काकदन्तकीयः ॥१९९॥

औलपिराच्युतदन्तिः शाकुन्तकिराविदन्तिरौदङ्किः ।

ज्ञेयश्च बैजवापिर्विन्दुश्चात्राच्युतन्तिश्च ॥१९९॥

(१) आसुरइति पा० ।

औलपीयः । आच्युतदन्तीयः । शाकुन्तकीयः । आविदन्तीयः ।
औदङ्गीयः । औदकिरित्यन्यः । बैजवापीयः । बिन्दवः शस्त्रजीविसंघः ।
बिन्दवीयः । बिन्दवीयौ । बिन्दवः । अच्युतोऽन्तो यस्यासौ । अच्युतन्तः ।
पृषोदरादित्वात्पररूपे । आच्युतन्तीयः । मौञ्जयनशब्दो नडादिफणन्तः ।
तुलभबिन्दुशब्दावप्रत्ययान्तौ । शेषास्त्वजन्ताः ॥१९९॥

ब्राह्मगुप्तस्त्रिगतर्षेषु कौण्डोपरथजानकी ।

दाण्डकिर्जालमानिश्च षष्ठः स्यात्कौष्टुकिस्तथा ॥२००॥

ब्राह्मगुप्तीयः । ब्रह्मगुप्त इति वामनः । कौण्डोपरथीयः । कुण्डोऽतीक्ष्ण
उपरथः समीपवर्ती रथो यस्य स कुण्डोपरथः । तस्यापत्यं शिवाद्यणि ।
कौण्डोपरथ इति शाकटायनः । जानकीयः । दाण्डकीयः । जालमानीयः ।
कौष्टुकीयः । एषां प्रथमद्वितीयौ शिवाद्यणन्तौ । अन्ये त्वजन्ताः । त्रिगतर्ष-
त्विति किम् । कौण्डोपरथ्यः । कौण्डोपरथ्यौ ॥२००॥ इति दामन्यादिः ॥

कम्बोजोजवनश्वोलो मुरलः केरलः शकः ।

खसो जर्तो व्युपापेभ्यो धारयश्च मतो बुधैः(१) ॥२०१॥

कम्बोजादेः श्लुगित्यनेन कम्बोजादेर्गणाद्राष्ट्राख्यात् क्षत्रियवाचिनस्त-
स्यापत्यं राजा वेत्यर्थे जातस्याजादेः श्लुभवति ॥ कम्बोजस्यापत्यं राजा वा ।
कम्बोजः । एवं जवनः । चोलः । मुरलः । केरलः । शकः । खसः । जर्तः ।
चोलशकखसजर्तानां द्वयं पुरुषपञ्चमगधेत्यादिना कृतस्याणः श्लुक् शेषेभ्य-
स्त्वजः ॥ चोलकेरलनार्थं तमापतन्तं विलोक्य सः ।

शकं मशकवन्मेने कम्बोजमजवन्नृपः ॥

भयोत्सृष्टविभूषाणां तेन केरलयोषिताम् ।

अलकेषु चमूरेणुश्चूर्णप्रतिनिधीकृतः ॥

विधारयः । उपधारयः । आधारयः । अपधारयः ॥२०१॥ इति कम्बोजादिः ॥

(१) कम्बोजश्चोलयवनौ मुरलः केरलः शकः । खसो जर्तो व्युपापेभ्यो
राधयश्च मतो बुधैरिति कम्बोजादिसङ्ग्रहपद्यं गणरत्नमहोदधौ पठ्यत इति
टिप्पण्यामुपलभ्यते ।

भर्गः करूषसुस्थालकश्मीराः केकयोरसौ ।

त्रिगर्तशाल्वकौरव्या भरतोशीनरौ क्वचित् ॥२०२॥

अतोऽप्राच्यभर्गादेरित्यनेन प्राच्यभर्गादिवर्जिताद्वाद्याख्याद्वाजवाचिनः
स्त्रियामतः श्लुग् भवति ॥ शूरसेनस्यापत्यं शूरसेनानां वा राज्ञी शूरसेनी ।
उशीनरी ॥ भर्गादिभ्यः । भार्गी । कारूषी । करूषइत्यन्यः । सौस्थाली ।
सुस्थल इति भोजः । कश्मलमीरयत्यपनयतीति कश्मीरः । ततोऽज् । का-
श्मीरी यथा—काश्मीरीकुचकुम्भविश्रमकरः शीतांशुरभ्युद्गतः ॥

केकयस्यापत्यं केकयानां वा राज्ञी । मित्रयुप्रलयकेकयस्येय् यादेस्त्विति ।
आरैजियादेरिति च । कैकेयी ॥

तं कर्णमूलभागत्य रान्ने श्रीन्यस्यतामिति ।

कैकेयी शङ्खयेवाह पलितच्छद्मना जरा ॥

उरसस्यापत्यम् औरसी । उरसइत्यन्यः । त्रिगर्तस्यापत्यं त्रिगर्तानां वा
राज्ञी त्रैगर्ती ॥ शास्वस्यापत्यं शास्वानां वा राज्ञी । दूरत्त्वादिणि नेज्प्रत्यये
शास्वाद्धि स उच्यते । शास्वी । कौरवी । कौरव्यशब्दः क्षत्रियसन्तानवचनो-
ऽस्ति तस्मादज् क्वचिदिति शाकटायनेन भरतोशीनरशब्दावुत्सादिषु पठ्येते ।
तयोरिहोपादानात्सत्यप्यणपवादे चेत्यस्मिन्नुत्साद्यञं बाधित्वाजेन भवतीति
ह्याप्यते । तेन भरतानां राजानो भरताः । उशीनराणाम् उशीनरा इति
राज्ञि श्लुक् सिद्धा । उत्साद्यञि त्वगोत्रत्वान्न स्यात् । स्त्रीणां राज्ञेऽनधि-
काराद्वाजनि प्रत्ययो न भवतीति भोजः ॥ २०२ ॥ इति भर्गादिः ॥

बाहुः स्यात्स्वरनादिपुष्करसदौ प्राकारमर्द्यर्जुनौ—

जङ्घाशृङ्खलतोदिविन्दुशिरसः संकर्षणोदशिवतौ ।

चूडारामसुधामलोमवृकलाजीगर्तकृष्णानडुद्—

विज्ञेयाश्च वचाकुसुमजलडाः साम्बोप्रवाकूपणी ॥२०३॥

अद्वाद्वादेरिजित्यनेन बाहुशब्दप्रभृतिभ्यस्तस्यापत्यमित्यर्थं इज् भव-
ति ॥ बाधते परवलमिति बाहुर्नाम कश्चिदाद्यपुरुषः । तस्यापत्यं बाह्विः ।
खरवन्नदतीति खरनादी । तस्यापत्यं खरनादिर्नृपः । पौष्करसादिर्भुजिः ।
प्राकारं मर्दयतीति प्राकारमर्दी । तस्यापत्यं प्राकारमर्दिर्नृपः । अर्जुनस्य
अर्जुनिः । जङ्घायाः जाङ्घिर्नृपः । शृङ्खलानि तुदति मोचयतीति शृङ्खलतोद

नृपः । तस्य शाङ्खलतोदिः । शृङ्खलनोदीति भोजः । विन्दोः । वैन्दविर्त्त-
 षिः । शिरसश्चब्दस्तदन्तः केवलस्यापत्यप्रत्ययासंभवात् । हस्तिशिरसोऽपत्यं
 हास्तिशीर्षिः । यथा—कादम्बर्याम् । श्रूयते हि पुरा किल स्थूलशिरा नाम
 महातपा मुनिरखिलत्रिभुवनललामभूतामरसरसं रम्भाभिधानां शशाप ।
 तस्यापत्यं स्थूलशीर्षिः । सङ्कर्षणस्य सांकर्षणिर्नृपः । सङ्कर्षणस्यादन्तत्वादिति
 सिद्धे पाठः । शिवाद्यृषिवृष्णिकुर्वन्धकादिति विशेषवचसा प्राप्तस्याणो वाच-
 नार्थः । एवमदन्तेषु सर्वैर्वाप द्रष्टव्यम् । उदश्वितः । औदश्वितिर्त्तृषिः ।
 चूडेव चूडा काचित् । तस्याश्चौडिर्मुनिः । रामस्य रामिः । सुधास्नः । सौधा-
 मिर्मुनिः । लोमनूशब्दस्तदन्तः । औडुलोमिः । शारलोमिः । वृकलायाः
 वार्कलिः । अजीगर्तस्य आजीगर्त्तिः । एत ऋषयः । कृष्णस्य कार्ष्णिः । यथा—
 कार्ष्णिः प्रत्यग्रहीदेकः सरस्वानिव निम्नगाः ॥

अनडुहः आनडुहिर्त्तृषिः । वचाकोः वाचाकविः । सप्तानाम् साम्निः ।
 जलङ्घायाः जालङ्घिः । सङ्ग्राम्बया वर्त्तते साम्बः तस्यापत्यं साम्बिः । उप-
 वाकोः । औपवाकविः । पाणिनः पाणिनिः । एत ऋषयः ॥ २०३ ॥

दुर्मित्रानुरहत्सुनामककलोदङ्कासुरा मूषिका—

पञ्चोदञ्चुकुनामसत्यकगदाः स्युः क्षेमधृत्वी सखा ।

प्रद्युम्नध्रुवकानिवाकुलहकासंसेविमध्यंदिना—

वल्मीकस्तृणविन्दुशूरध्रुवकाउद्दालकाष्टारुणाः ॥ २०४ ॥

दुर्मित्रायाः दौर्मित्रिः । अनुरहतः आनुराहतिः । सुनाम्नः सैनानिः ।
 सुदामन्नित्यन्यः । कृकलायाः कार्कलिः । उदङ्कस्य औदङ्किः । असुरस्य आसु-
 रिः । मूषिकेव मूषिका । तस्या मौषिकिः । एतऋषयः । पञ्चानाम् पाञ्चिः ।
 उदञ्चोऽपत्यम् औदञ्चिः । गणपाठान्नलोपाभावः । अर्चा वात्र गम्यते । अपर
 उदञ्चिति धातुमात्रं निर्दिशन्ति । तन्मते प्रातिपदिकाद्वातुरूपात्प्रत्ययः ।
 यथा । उदीचोऽपत्यम् औदीचिः । केचिद् उदञ्चित्यत्रोकारमुच्चारणार्थं न
 मन्यन्ते तन्मते । औदञ्चविः । कुनाम्नः कौनामिर्नृपः । सत्यकस्य सात्यकि-
 र्नृपः । गदस्य गादिर्नृपः । क्षेमधृत्विनः । क्षेमधृत्विः । सख्युः । साखिः ।
 प्रद्युम्नस्य प्राद्युम्निः । ध्रुवकायाः ध्रौवकिः । निवाकोः । नैवाकविः ।

लहकायाः लाहकिः । लगहेत्यन्यः । एतच्छषयः । संसेविनः । सांसेविर्ऋषिः ।
मध्यंदिनस्यर्षेः माध्यंदिनिः । वल्मीकस्यर्षेः वाल्मीकिः । यथा—

इति राज्ञा स्वयं पृष्टौ तौ वाल्मीकिमशंसताम् ।

वृणविन्दोर्न्मुनेः । तार्णविन्दविः । शूरस्य यदुविशेषस्य शौरिः । ध्रुव-
कायाः ध्रुवकिर्त्तपः । उद्दालकस्यर्षेः औद्दालकिः । अष्टानाम् आष्टिः ॥
अरुणस्यर्षेः आरुणिः ॥ २०४ ॥

शर्मा देवाग्निमद्रेन्द्राद् उपविन्दुसुधावतौ ।

अजधेनुर्बलाका स्यादुपबाहुयुधिष्ठिरौ ॥ २०५ ॥

दैवशर्मिः । आग्निशर्मिः । माद्रशर्मिः । ऐन्द्रशर्मिः । औपविन्दविः ।
सौधावतिः । स्वधावदित्यन्यः । आजधेनविः । शकटाङ्गजस्त्वजादिभ्यो धेनो-
र्ब्राह्मणाद्वेति सूत्रद्वयमाह । बालाकिः । औपबाहविः । एत ऋषयः ।
यौधिष्ठिरिः ॥ २०५ ॥

उत्तानपादकश्यपविदाः सुमित्राथ नगरतो मदीं ।

माषशराविच्छगलावटाकुभगलाशिवाकवो गलडा ॥ २०६ ॥

उत्तानपादस्यर्षेः औत्तानपादिः । ध्रुवः ।

औत्तानपाद भद्रं ते तपसा परितोषितः ।

इत्यपि दृश्यते । कश्यपस्यर्षेः काश्यपिः । गरुडाग्रजः काश्यप इत्यन्ये ।
त्रिदस्यर्षेः वैदिः । शोभनानि मित्राणि यस्याः सुमित्रा । तस्याः सौमित्रिः ।
लक्ष्मणः । यथा— सौमित्रिणा तदनुसंस्तजसे मुहूर्त्तम् ॥

नगरमर्दिनः । नागरमर्दिर्नृपः । माषशराविण्ऋषेः । माषशराविः ।
छगलायाः—छागलिर्ऋषिः । वटाकोर्ऋषेः । वाटाकविः । वाटाकुरित्यन्ये ।
भगलाया अपत्यम् भागलिर्ऋषिः । शिवाकोर्ऋषेः । शैवाकविः । गलडाया
गलडिः ॥ २०६ ॥

उत्वे षाडिः षषो भूयः संभूयोऽम्भोऽमितौजसाम् ।

सलोपउदकस्योदः कृताकारः शलङ्कु च ॥ २०७ ॥

षष्णाम् षाडिः । भूयसः सम्भूयसोऽम्भसोऽमितौजस उदकस्य शलङ्को
ऋषेः । भौयिः । सारम्भूयिः । आम्भिः । आमितौजिः । औदिः । शालङ्किः ।

भूयःशब्दो भोजमतेन । केचिदत्रोदकभूयस्सम्भूयकिति सामान्येन पठन्ति ।
तन्मते । औदकिः । भौयसिः । सम्भूयसिरिति भवति । अत्र गोत्रादिभूता
अगोत्रादिभूताश्च प्रत्येतव्याः साधारण्येनोपादानात् ॥ आकृतिगणोऽयम् ।
तेन नृनामन्अनित्राप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥२०७॥ इति बाह्वादिः ॥

व्यासः सुधातृवरुटौ निषादचण्डालविम्बयुक्तौ च ।

व्यासादीनामकञ्चेत्यनेन व्यासादेः शब्दगणादिञ् भवति । तत्सन्नि-
योगेचाकञादेशः । व्यासस्यापत्यम् वैयासकिः । एवं सौधातकिः । वारुट-
किः । नैषादकिः । चाण्डालकिः । वैम्बकिः । व्याससुधात्रोरणोऽपवादः ।
कारुलक्षणस्येव विधेयः । शेषाणामिजस्त्येव । केचिदत्र व्याघ्रकर्मारग्निशर्म-
णोऽपि पठन्ति । वैयाघ्रकिः । कर्मारकिः । अग्निशर्मकिः । यथा—

यद्वन्न वैयासकिवैम्बकी वा सौधातकिं चेह परिरूपशन्ति ।

चाण्डालकिर्वारुटकिश्च नैषादकिश्च तद्गदुरितानि ना वः ॥ इति व्यासादिः ।

कुरुशूर्पणायबृहतीकाराः कारो वडभ्याश्च ॥२०८॥

कुर्वादिस्य इत्यनेन कुर्वादेः शब्दगणाङ्ग्यप्रत्ययो भवति । कुरोर्ब्राह्म-
णस्यापत्यम् । कौरव्यः । यथा—

कौरव्याः पशवः प्रियापरिभवक्लेशोपशान्तिः फलम् ॥

तिकादित्वात् फिजपि । कौरवायणिः । उरसादेश्चाजित्यञ् पुनराभ्यां
वाधितोऽपत्ये न भवति । कौरव्यशब्दस्य क्षत्रियवचनस्य तिकादिपाठात् ।
कौरव्यायणिः । शौर्पणाय्यो मुनिः । बार्हतीकार्यः । वाडभीकार्यः ॥२०८॥

ज्ञेया वाग्रथकारगर्गरमुराः कैशोरिचप्पट्टकौ,

सत्यंकारचफट्टकौ च हृदिकः कापिञ्जलादिः कविः ।

दामोष्णीषिकुटार्द्रवृक्षविमतिश्यापुत्रहन्त्रेरकास्,

तक्षाशुभ्रशकन्धुशङ्कुपितृमच्छाकीनपिण्डीपुराः ॥२०९॥

वाचः । वाच्यः । रथकारस्य राथकार्यः । त्रैवर्णिकेभ्यः किञ्चिन्न्यूना
रथकारजातिः । तद्वचनोऽयं गृह्यते । यस्तु कारवाची तस्मादिजपि । गर्गरस्य
गार्गर्यः । मुरस्य राज्ञः सौर्यः । किशोरस्यापत्यं कैशोरिः । तस्यापत्यं युवा
कैशोर्यः । भोजस्तु किशोरस्य कैशोर्यो राजेत्याह । चप्पट्टकस्यैः । चाप्पट्टकः ।

सत्यंकारस्य सात्यंकारः । चफट्टकस्य चपस्य चाफट्टक्यः । हार्दिक्यः । मुष्ण
 हार्दिक्य शङ्काम् । वृष्णलक्षणेऽणि । कापिञ्जलादेरपत्यं गुर्वायत्तम् कापिञ्ज-
 लाद्यः । वेदकट्टपिः । काव्यः शुक्रः । दामोष्णीषेरपत्यं युवा दामोष्णीषो
 मुनिः । कुटस्य कौटयः । आर्द्रवृक्षस्य आर्द्रवृक्ष्यो मुनिः । विमतेः वैमत्यः ।
 मतिरित्यन्यः । मतिमदित्यप्यन्यः । श्यापुत्र्यः । श्यावपुत्र इति भोजः । हन्तुः ।
 हान्त्र्यः । हन्त्रिय इति वामनः । हनस्तिप्रत्यये हन्तिरित्यन्यः । एरकायाः ।
 ऐरक्यः । ऐडकेत्यन्यः । तक्षणः । ताक्षण्यः । पाठसामर्थ्यात्कारुलक्षणमिजं
 बाधते शिवादिपाठाच्च । ताक्षणः । शुश्रूष्य शौश्रूषो राजा । शुश्रादित्वाङ्गुणपि
 समानविषयत्वात् । शकन्योः शाकन्यव्यः । शाकम्भूरित्यन्यः । शाङ्कव्यः ।
 बहुषु शाङ्कव्याः । शाङ्कव्या स्त्री । गर्गादिपाठात्पौत्रादौ यञ् । शाङ्कव्यः ।
 बहुषु श्लुक् । शङ्कवः । स्त्रियां शाङ्कव्यायनी । पितृमतः पैतृमत्यः । पितृम-
 न्तिरित्यन्यः । तन्मते पैतृमन्तव्यः । शाकिनः शाक्यः । इनस्य ऐन्यः । पिण्डराः ।
 पैण्डयः । पुरस्य पौर्य्यः ॥ २०९ ॥

शाकः शलाकागणकारदन्त्राः, पीलाश्रवैवाकविभर्तृमूढाः ।
 शालीनकर्त्रेजनिनितान्तवृक्षाऽजमारकश्चावरथाश्च वेनः ॥ २१० ॥

शाकं शाकमिति य आह स शाकः । तस्य शाक्यः । शलाकाया शा-
 लाक्यः । गणकारस्य गणकार्य्यः । गणकारिरित्यन्यः । दाश्रयो नृपः । दर्श-
 इति वामनः । पीलायाः । पैल्यः । आश्रयः । विवाकोरपत्यं वैवाकविः ।
 तस्यापत्यं युवा वैवाकव्यः । वैवाकविरित्यन्यः । भान्यः । भौह्यः । शा-
 लीन्यः । कार्श्यः । ऐज्यः । नैतान्तवृक्ष्यः । आजमारक्यः । अजमार इत्यन्यः ।
 श्यावरथ्यः । वैन्यः । एते राजानः । वामनादयस्तु छन्दसि वैन्यो भाषायां
 वैनिरित्याहुः ॥ २१० ॥

वानुजिः कर्णकारश्च केशिनीपथिकारिणौ ।

श्याप्रथो वान्तवृक्षश्च श्यावनायश्च मङ्गुषः ॥ २११ ॥

वनोर्जातः वनुजः । तस्यापत्यं वानुजिः । तस्यापत्यं युवा । वानु-
 ष्यः । वातकिरिति भोजः । कर्णकार्य्यः । कर्णकारिरित्यन्यः । राजा ।
 केशिन्याः । कैशिन्यः । डग्रन्तपाठसामर्थ्यादेव स्त्रीत्वानिवृत्तिः । स्त्रीत्वनिवृत्तं
 हि नोऽनहो व्ये शित्यणादावित्यनेन न लोपः स्यात् । पाथिकार्य्यः । पथिका

इति भोजः। श्यामप्रथः। श्यावप्रथ इति कश्चित्। वान्तवृक्षः। श्यावनायः।
 माङ्गुव्यो राजा। मङ्गूष इत्यन्यः। कविविमतिपीलाशलाकैरकाकेशिनीप्रभृ-
 तीनां दृशि प्राप्ते। हृदिकाद्वृष्णिलक्षणेऽणि। अन्येषां त्वजि प्राप्ते ययविधिः॥
 आकृतिगणोऽयम्। तेन। अविमारकषडाकैन्द्रजालिकूटप्रभृतयो द्रष्टव्याः॥२११॥
 इति कुर्वादिः॥

शिवः प्रोष्ठश्चण्डो जटिलकवतण्डौ बधिरकः,
 पिटाकस्तृक्षकः पिटकपरिलौ प्रोष्ठिकमुनी।

ककुत्स्थः खञ्जारस्तृणमसुरकर्णौ जलहृदो,
 विरूपाक्षः पिष्टः कहयवडबाभूमिककुभाः॥२१२॥

शिवाद्यृषिवृष्णिकुर्वन्धकादित्यनेनापत्यमात्रेऽण् भवति। शिवस्यापत्यम्
 शैवः। एवं प्रोष्ठः। चाण्डः। जाटिलकः। जटिलिकेलि भोजः। वातखडः।
 बाधिरकः। बधिरिकेति भोजः। पैटाकः। तार्क्षकः। पैटकः। पारिलः।
 प्रोष्ठिकः। सौनः। ककुदि तिष्ठति ककुत्स्थः। तस्य काकुत्स्थः। खञ्जारः।
 खञ्जेर इति भोजः। तार्णः। नडादिपाठात् तार्णायनः। सासुरकर्णः। जल-
 हृदइव जलहृदः। तस्य जालहृदः। संस्कृते द्विर्वचनाभावे संयोगपरोऽपि न
 गुरुः। यथा—स्पृष्टं त्वजेत्यपह्नयः खलु कीर्तयन्ति॥

वैरूपाक्षः। पैष्टः। काहयः। कहूयइत्यन्यः। वडवेव वडवा। तस्या
 वाडवः। विदिद्युते वाडवजातवेदसः। भौमः। मङ्गलः। काकुभः॥२१२॥

गङ्गाक्रुञ्चाकोकिलायस्कलह्या, द्रुह्यः पर्णः कर्णमञ्जीरकौ च।
 रेखस्तच्छा वर्त्तनाक्षःकहोडः, सन्धिलेखोभूरिजम्भोर्णनाभाः२१३

गाङ्गः। शुभ्रादिषु तिकादिषु च पाठात्। गाङ्गेयः। गाङ्गायनिः। क्रौञ्चः।
 कौकिलः। यथा—स कौकिलश्यामवनेन कूजरक्रौञ्चेन सिम्रोपतटेन गच्छन्॥

यास्कः। लाक्षः। द्रौक्षः। पार्णः। कर्णः। साञ्जीरकः। सजिरक-
 इत्यन्यः। रैखः। ताक्षः। कुर्वादित्वात् ताक्षयः। वर्त्तनाक्षः। अन्यस्तु
 वर्त्तनश्चासौ ऋक्षश्च (१) वर्त्तनर्क्षइत्याह। काहोडः। सान्यः। लेखः। भौरः।

जान्मः। जम्बइत्यन्ये। और्णनाभः॥२१३॥

(१) वर्त्तनश्चासौ ऋक्षश्च वर्त्तनर्क्षस्तस्य वर्त्तनर्क्ष इतिपा०।

दण्डो रोधः कोहितेलासपत्न्य आर्यश्चेतापर्विकागोपिकाः स्युः ।
खञ्जालश्चालेखनोब्रह्मगुप्तश्चायः स्थूणः स्यान्नभागोविपाट् च २१४

दाण्डः । रौधः । कौहितः । ऐलः । सापत्नः । आर्यश्चेतः । पार्षिकः ।
गौपिकः । खञ्जालः । आलेखनः । सुलेखन इति भोजः । ब्राह्मगुप्तः । वाम-
नस्तु नास्य पाठमङ्गीकुरुते । आयः स्थूणः । नाभागः । नाभाक इत्यन्यः ।
वैपाशः । कुञ्जादिपाठाद् वैपाशायन्यः ॥ २१४ ॥

भलन्दनानभिम्लानतृणकर्णकलापिनः ।

जरत्कारुः सुपिष्टश्च कुठारश्च खदूरकः ॥ २१५ ॥

भलन्दनः । भलन्द इत्यन्यः । कलन्दन इति भोजः (१) । आनभिम्लानः ।
तार्णकर्णः । कालापः । जारत्कारवः । जरत्कारुशब्दादतएव ज्ञापकात् स्ति-
यामूङ् । यस्तु मुनिवचनस्तत्पत्नीवचनश्च जरत्कारुशब्दस्तस्मादौत्सर्गिकोऽण् ।
सौपिष्टः । कौठारः । कुथानियर्त्ति कुथारइत्यन्यः । खदूरकः ॥ २१५ ॥

विश्रवणरवणखञ्जनकुपिञ्जलपृथोत्क्षिपापुरोहितिकाः ।

कुरुपाण्डुहस्तिपादा वृष्णिकखजूरकणौ च ॥ २१६ ॥

वैश्रवणः । रावणः ॥ रावणावग्रहक्लान्तमिति वागमृतेन सः ॥

विश्रवसोऽपत्यं वाक्यमेव । विश्रवणरवणाभ्यां तु नित्यं वृत्तिविषयान्
प्रत्ययः । अन्ये तु णश्च विश्रवसो विश्रलोपश्च वेत्यनेन सूत्रेण वैश्रवणरावण-
शब्दौ साधयन्ति ॥ खञ्जनः । कौपिञ्जलः । पार्थः ॥

पार्थाननं वह्निकणावदाता दौमिः स्फुरत्पद्मनिवाभिपेदे ॥ औत्क्षिपः
पौरोहितिकः । रोहितिकेति भोजः । कौरवः । कुर्वादिपाठाद्भयः । कौरव्यः
क्षत्रियवचनात्तु कुरुकोसलेत्यादिना भयः । तस्य बहुषु श्लुक् कुरवः । पाण्डवः
पाण्डवा यस्य दासाः । शुभ्रादिपाठात् पाण्डवेयः । अत्र कुरवो जनपदस्ततः
राजा पाण्डुः । यस्तु राष्ट्राख्यस्ततः पाण्डोर्ज्यणि । पाण्ड्यः । बहुषु श्लुक्
पाण्डवः । तस्यामेव रघोः पाण्ड्याः प्रतापं न विषेहिरे ।

इति तु चिन्त्यम् । हस्तिपादस्य हास्तिपदः । अतएव गणपाठात्
दस्याणि । पद्मावः ।

(१) भलन्दनइति श्रीभोजइति पा० ।

कौपिञ्जलः पिञ्जलवाजिनां तं तं हस्तिना हास्तिपदः प्रपेदे ।

स ब्राह्मणसो भुजवीर्यगुप्तं रथेन कौण्डोपरथोऽन्वयासीत् ॥

वृष्णिर्विव वृष्णिकः । तस्य वार्ष्णिः । खार्जूरकर्णः ॥

खार्जूरकर्णेन धृतातपत्रो मायूरकर्णोद्धतचामरौचः ।

सापत्नयुरमानुगतोऽध्ययोध्यं स रावणारातिरिवावभासे ॥ २१६ ॥

उरलः कहूषकोहडहेहयगोपालिकाश्च(१) गोफिलकः ।

परिषककुण्डोपरथौ त्रिवेणादेशे सति त्रिवेणी च ॥ २१७ ॥

औरलः । काहूषः । कौहडः (२) ।

तमन्वयुः खाञ्जनमाञ्जरीकसौपिप्तसौलेखनतार्णपाणाः ।

काहोडजालहृदवार्त्तनाक्षसैरहृदप्रौष्ठिकतार्णकर्णाः ॥ हेहयः । गौपालिकः ॥

काहूषपैष्टौरलयास्कलाच्चद्रौह्यान्भिन्नानकभौरसौताः ।

ताक्षाकगौपालिकगौपिकार्य-प्रवेतादयस्तं परितः प्रसस्रुः ॥

गौफिलकः । परिषकः । कौण्डोपरथः । त्रिवेणी नदी तस्याः । त्रैवणः २१७

उत्कारुर्त्तरहृदौ सुरोहिकाकपिलिकर्षिषेणाः स्युः ।

औत्कारवः । उत्कारुशब्दस्यातएव पाठाद्भू भवति । सैरहृदः । सुष्ठु

रोहति सुरोहिका । तस्याः सौरोहिकः । कापिलिकः । आर्षिषेणः । सेनान्त-

ययनाधनार्थोऽस्य पाठः । केषांचिद् अतइजि प्राप्ते केषाञ्चिद् द्वयच इतो ढणि

प्राप्ते च पाठः ॥ एते शिवादयोऽणप्रत्ययान्ता ऋषिवाचकाः काकुत्स्थादयस्तु

राजवाचकाः प्रतीता एव । क्रौञ्चादीनां त्वर्थो व्याख्यात एव । आकृतिगणो-

ऽयम् । तेन सिलिन्दप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ इति शिवादिः ॥

शुभ्रशलाकाशुकविशदेवतरा गन्धपिङ्गलाशकुनी ॥ २१८ ॥

द्वयचशुभ्राभ्यश्च ढणित्यनेन शुभ्रादेर्गणाद्वृण् भवति । शुभ्रस्यापत्यम् शौ-

श्रेयः । शालाक्रेयः । शौक्रेयः । वैश्रेयः । दैवतरयः । गान्धपिङ्गलेयः । नदी-

नास्त्यणि । शाकुनेयः ॥ २१८ ॥

कर्षो विष्टपुरः शकन्धिविधवाशालूकगोधाम्बिका-

लेखाभ्रूविकसाजबस्तिशकलाशोकाश्वबीजाश्मनः ।

(१) कहोडहेहय० इतिपा० । (२) कहोडस्य काहोडइति पा० ।

गङ्गापाण्डवभारताजिरदिशः शुक्रोग्रविघ्नेतरा—

ऽणीवालीढसुदन्तभाणशतलाः कर्पूरकद्रू तुदः ॥२१९॥

कार्षेयः । वैष्टपुरेयः । विष्टपर(१) इत्यन्यः । शाकन्धेयः । वैधवेयः । सुद्राभ्यो वा णेर इति पक्षे णेरप्रत्ययवाचनार्थः । शालूकेयः । गौधेयः । गोधाया द्रुगपि । गौधेरः । आरगुदीचामित्यारगपि । गौधारः । अर्थव्यवस्था तु लोक-
तः । तेन योऽहिना गोधायां जन्यते स गौधेरो गौधारश्च भवति । वामनस्तु
द्वयमपि न मन्यते कारणं न विद्वः । आम्बिकेयः । मानुषीनाम्न्यणि । लैखा-
म्नेयः । वैकसेयः । चतुष्पाज्जातिवाचिनी लुकासेति भोजः । किमपि कसतीति
किकसेत्यन्यः । मानुषीनाम्न्यणि । आजवस्तेयः । गृष्ट्यादिपाठाङ्गपि ।
शकलस्य शाकलेयः । आशोकेयः । मानुषीनाम्न्यणि । आश्वेयः । वैजेयः ।
बीजाश्व इत्यन्यः(२) । आश्वमेयः । अश्ववादिपाठाद्-आश्वमायनः । गाङ्गेयः ।
पाण्डवेयः । भोजस्तु पाण्डुशब्दाङ्गुकि । अकद्रुपाण्डुर्दो उलोप इत्युकारलोपा-
भावं मन्यते । अत्र वामनमतानुसारेण पाण्डवशब्दः पठितः । भरतस्यापत्यम् ।
उत्साद्यजि । भारतः । तस्यापत्यं युवा । भारतेयः । भरत इति भोजः । आ-
जिरेयः । दैशेयः । शौक्रेयः । औग्रेयः । वैग्रेयः । इतरस्य इतराया वा ।
ऐतरेयः । आशीवेयः । आशीविरित्यपरः । आलीढेयः । सौदन्तेयः । भाणोयः ।
शातलेयः । शवल इत्यप्यन्यः । कर्पूरेयः । कद्रुर्नाम दिव्या गौः । तस्याः
काद्रवेयः । यस्तु सञ्ज्ञायामूढन्तः कद्रूशब्दस्तस्य ढण् अस्त्येव । तौदेयः ॥२१९॥
कुबेरिकान्यतरविमातृबन्धकी कुमारिकाः परिधिसृकण्डुविश्रयः ।
किशोरिकाजरतिखदूररोहिणी कुठारिकास्त्वतिथिसुदक्षवादनाः ॥

कौबेरिकेयः । मानुषीनाम्न्यणि । आन्यतरेयः । विरुद्धाया सातुः
वैमात्रेयः । असौदर्यो आता । बान्धकेयः । बान्धकिनेयइत्यपि (३) । सुद्राभ्यो
वा णेर इति णेरप्रत्यये—कौमारिकेयः । मानुषीनाम्न्यणि । पारिधेयः ।
मार्कण्डेयः । सृक्कण्डुरित्यपि वामनः । कथं मार्कण्डः । सृक्कण्ड इति प्रकृत्य-
न्तरम् । तेन ऋण्यण् भविष्यति । वैश्रेयः । गृष्ट्यादिपाठाङ्गपि । कैशोरिकेयः ॥

(१) विष्टपुर इति पा० । (२) बिजाश्वस्य वैजाश्वेय इत्यन्य इति पा० ॥

(३) बन्धकी स्वैरिणी तस्या अपत्यं बान्धकिनेय इति पा० ।

मानुषीनाम्न्यणि । जरतिनः । जारतेयः(१) । खादूरेयः । रौहिणेयः । रोहिणी
मानुषी गौरपि । कौठारिकेयः । मानुषीनाम्न्यणि । आतिथेयः । सौदक्षेयः ।
वादनेयः ॥ २२० ॥

बलीवर्दिशतहारशालाकाभ्रूशलाथलाः(२) ।

अकशायो(३)ऽनुदृष्टिश्च कृकलासप्रवाहणौ ॥ २२१ ॥

वालीवर्देयः । शतद्वारेयः । शालाकाभ्रेयः । शालाथलेयः(४) । आक-
शायेयः(५)आनुदृष्टेयः । कार्कलासेयः । एष चतुष्याज्जातिः । प्रावाहणेयः ॥ २२१ ॥

जीवभारमरुक्मिण्यो वायुदत्तसुवक्षसौ ।

मृदुमृदौ सुदामा च वामिष्ठे श्यामलक्ष्मणौ ॥ २२२ ॥

जैवेयः । भरमस्यापत्यं भारमः । तदपत्यं युवा । भारमेयः । भरमइति
भोजः । रुक्मो वर्णः । सोऽस्या अस्तीति रुक्मिणी । तस्या रौक्मिणेयः ।
मानुषीनाम्न्यणि । वायुदत्तेयः । सौवक्षसेयः । सार्देयः । उर्द्वं इत्यनेनोलोपे ।
सार्देयः । सौदामेयः । श्यामेयः । लाक्ष्मणेयः । वामिष्ठश्चेत् । अन्यत्र श्यामा-
यनः । अश्वदिपाठात् । श्यामिरिति वामनः । लाक्ष्मणिः ॥ २२२ ॥

गौदन्तकुशाम्बानिधिमकष्टुजिह्वाशिनः खडोन्मत्ताः ।

श्वब्रह्मकृतशताहरयमष्टवष्टिकसुनामधर्मिण्यः ॥ २२३ ॥

गौदन्तेयः । कौशाम्बेयः । आनिधेयः । माकष्टेयः । जैह्वाशिनेयः (६)
बाण्डिनायनेत्यादिनाऽन्त्याजादिलुगभावः । खाडोन्मत्तेयः । एषा नदी खर
इवोन्मत्ता खरोन्मत्तेयभयनन्दी । शौवेयः । ब्राह्मकृतेयः । शताहरेयः । याम-
ष्टेयः । मघष्टुरित्यन्यः । टैकेयः । सुनामः । सौनामेयः । बाह्वादित्वात् ।
शौनामिः । धार्मिणेयः । मानुषीनाम्न्यणि ॥ २२३ ॥

कुषीतकविकर्णौ च काश्यपे परिकीर्तितौ ।

(१) जरतिर्जरठा तस्या जारतेयः इति पा० । (२) शलाष्पला इति पा० ।
(३) अकशापो इति पा० । (४) शालाष्पलेय इति पा० । (५) आकशापेय
इति पा० । (६) जैह्वासिनेय इति पा० ।

कौषीतकेयः । वैकर्ण्यः । काश्यपश्चेत् ॥ अन्यत्र कौषीतकिः ।
वैकर्णिः । एते प्रायेणर्विवाचकाः । बहूनामिजि प्राप्ते केषांचिदणि ढजि च
प्राप्ते पाठः । आकृतिगणोऽयम् । तेन कुदन्तानुदन्तशतकतप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥

इति शुभादिः ॥

कल्याणी सुभगा मध्या ज्येष्ठानुदृष्टिबन्धकी ॥ २२४ ॥

कल्याण्यादेर्ङिन् चेत्यनेनैतस्मादपत्ये ढण् तद्योगे डिनादेशश्च । कल्याण्या
अपत्यम् काल्याणिनेयः । सौभागिनेयः । साध्यिनेयः । ज्यैष्ठिनेयः ॥

कृते कानिष्ठिनेयस्य ज्यैष्ठिनेयं विवासितम् ।

को नग्नमुषितप्रख्यं बहु मन्येत राघवम् ॥

भरतस्य राममित्यर्थः । आनुदृष्टिनेयः । बान्धकिनेयः ॥ २२५ ॥

मध्यमा च परस्त्री च प्रोक्तानुसृष्टिदुर्भगे ।

बलीवर्दी कनिष्ठा च जारस्त्री जरती तथा ॥ २२५ ॥

साध्यनिनेयः । परस्य स्त्री परस्त्री । तस्याः पारस्त्रैणेयः । यथा-

पारस्त्रैणेयपुत्रव्ययशिथिलशुचं शक्रमाराधयाव ॥

यदा तु परा चासौ स्त्री च । परस्त्री । तस्याः कर्मधारये परस्त्रियः
परशुश्चेत्यनेन पारशव इति भवति । अन्ये तूभयथापि पारस्त्रैणेय इति
मन्यन्ते । आनुदृष्टिनेयः । दौर्भागिनेयः ॥

कृते सौभागिनेयस्य भरतस्य विवासितौ ।

पित्रा दौर्भागिनेयौ यौ पश्यतं चेष्टितं तयोः ॥

बलीवर्द्याः बालीवर्दिनेयः । कानिष्ठिनेयः । जारस्त्रैणेयः । जारतिनेयः ।
कल्याण्यादीनां शुभाद्यन्तत्वाद्गुणि सिद्धे डिनर्थे वचनं शेषयोरुभयार्थम् ॥ २२६ ॥

इति कल्याण्यादिः ॥

गृष्टिर्हृष्टिस्तथा विश्रिर्वालि कुद्री च मित्रयुः ।

हल्यायुक्तोऽजबस्तिश्च गृष्ट्यादौ विदुषां मतः ॥ २२६ ॥

गृष्ट्यादेर्हजित्यनेनास्माद्गृज् । गृष्टेरपत्यं गार्ह्येयः । अस्य चतुष्पात्वात्
हृजि सिद्धे लक्षणया मनुष्यादिवृत्तेर्ग्रहणम् । गार्ह्येयः । वैश्वेयः । वाल्येयः ।

कौटूयः । मित्रयुप्रलयकेकयस्येय् यादेरित्यनेनारैचि यादेर्यच् । मैत्रेयः । हले ।
हालेयः । आजवस्तेयः ॥

विश्वयजबस्तिभ्यां शुभ्रादित्वाङ्णपि । गार्ह्यस्यापत्यं पूजयमित्यादिविव-
क्षायामतद्वजिति विहितस्येजो जिण्ययार्थेभ्योऽणिजोरिति जित्वाङ्णः परस्ये-
जः श्लुग् भवति । तेन गार्ह्यः पिता । गार्ह्यः पुत्र इत्यादिः । ढणः परस्य
त्वजः श्रुतिरेव । शौश्रेयः पिता । शौश्रेयिः पुत्रः ॥२२६॥ इति गृह्यवादिः ॥

रेवती कुक्कुटाक्षश्च ग्राहः कर्णवृकादिकः ।

मणिहाराश्वतः पाली स्याद् वृकाद्वन्धुवञ्चिनौ ॥२२७॥

रेवत्यादेष्टणित्यनेनास्मादृण् रेवत्या अपत्यम् रैवतिकः । कौक्कुटाक्षिकः ।
ढजिजोरपवादः । ग्राहः कर्णवृकादिकइति कर्णवृकावादी यस्य स कर्णवृका-
दिकः । कार्णग्राहिकः । वार्कग्राहिकः । दाण्डग्राहिकइत्यन्ये । माणिपालि-
कः । दौवारपालिकः । आश्वपालिकः । ढणोऽपवादः । वार्कवन्धुकः । वार्क-
वञ्चिकः । ऋग्यणि प्राप्ते ॥ २२७॥ इति रेवत्यादिः ॥

वाकिनः काकलङ्के च गाधेरश्चर्मवर्मिणी ।

तथा कृतनलोपे स्तः कार्कट्यश्च निगद्यते ॥२२८॥

वाकिनादेरित्यनेनास्मात् फिज् भवति वा । कग् यथा प्राप्तं च । वा-
किनस्यापत्यम् वाकिनकायनिः । वाकिनिः । काककायनिः । काकिः । लाङ्का-
कायनिः । लाङ्केयः । लाङ्ककायनिर्लाङ्किरिति भोजः (१) । गाधेरकायणिः ।
गाधेरिः । गारेटइति भोजः । चर्मिणश्चर्मिण्या वा चार्मिकायणिः । चार्मिणः ।
वार्मिकायणिः । वार्मिणः । पक्षे चार्मः । वार्म इति भोजः । कार्कट्यकायनिः ।
कार्कटियः ॥२२८॥ इति वाकिनादिः ॥

तिको यमुन्दौरससैन्धवोरसाः, संज्ञा शिखा देवरथोऽथ शल्यका ।
शुभःसुयामाकुरुशीतलोमका, गङ्गावरेण्यः कितवश्चतैतलः २२९

तिकादेरित्यनेनैतस्मात् फिज् भवति । तिकस्यापत्यम्—तैकायनिः ।
यामुन्दायनिः । उरसस्य क्षत्रियस्यापत्यम्—औरसः । तस्य औरसायनिः । सैन्ध-

(१) लाङ्का—लाङ्काकायनिः । लाङ्कशब्दं केचिदिच्छन्ति तन्मते लाङ्काय-
निरिति पा० ।

व्रायनिः । औरसायनिः । उर इति भोजः । सांज्ञायनिः । शैखायनिः ।
 दैवरथायनिः । देवरइत्यन्यः । शाल्यकायनिः । शौभायनिः । शुभेत्यन्यः ।
 सुयान्नः । सौयामायनिः । कौरवायणिः । शैतायनिः । भैतायनिरित्यपि ॥
 लौमकायनिः । गाङ्गायनिः । क्षत्रियवृत्तिर्गङ्ग इत्यन्ये । वारेण्यायनिः । कैत-
 वायनिः । तितलस्यापत्यं तैतलः । तस्य-तैतलायनिः ॥२२९॥

ग्राम्यामित्रोदन्यकौरव्यरूप्या, बालानीलौ बह्यकाखत्वके च ।
 शाव्योयज्ञश्चन्द्रमालङ्कवश्च, दक्षश्चोरवारूक्षगोकच्यबन्धाः ॥

ग्राम्यायणिः । आमित्रायणिः । औदन्यायनिः । कौरव्यस्य क्षत्रियस्य ।
 कौरव्यायणिः । ब्राह्मणवाचिनस्त्विजेव तल्लुचि च । कौरव्यः पुत्रः । रौप्या-
 यणिः । बालायनिः । बालइति भोजः । बालशिखइत्यन्यः । नैलायनिः ।
 बाह्यकायनिः । खात्वकायनिः । खत्वेत्यन्यः । शटस्यापत्यं शाटयः । बस-
 शाटायनिः । याज्ञायनिः । चान्द्रमसायनिः । लाङ्कवायनिः । लाङ्कटम्-अण-
 न्तमित्यन्यः । दाक्षायणिः । औखायनिः । रौक्षायणिः । गौकक्ष्यायणिः ।
 बन्धायाः । वान्धायनिः । बिम्बइत्यन्यः ॥ २३० ॥

ध्वजवदुत्थारथ्याः सुपामधैवरवसूरसारट्वाः ।

भौरिकिभौलिकिजाजलचैटयताश्वापि सैकयतः ॥२३१॥

ध्वाजवतायनिः । ध्वाजवत इत्यन्यः । औतश्यायनिः । आरश्यायनिः ।
 सुपान्नः । सौपामायनिः । धैवरायणिः । वासवायनिः । औरसायनिः । आर-
 द्वायनिः । भूरिकस्यापत्यं भौरिकिः । तस्य भौरिकायणिः । भौलिकायनिः (१)
 जाजलिनोऽपत्यं जाजलः । तदपत्यं जाजलायनिः । चैटयतायनिः । सैक्य-
 तायनिः ॥ अदन्तानामिजि हलन्तानामणि यजि जन्तानां ऋणि । आदन्तानां
 ढणि च प्राप्ते वचनम् । एते प्रायेणर्षिवाचकाः । आकृतिगणोऽयम् । ते
 क्षैजयतचौपयतशैलालप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥२३१॥ इति तिकादिः ॥

नडश्चरो बको मुञ्ज उपको लमको नरः ।

दासमित्रेतिकप्राणा हीपकिङ्करकातराः ॥ २३२ ॥

(१) भुलिकस्यापत्यं भौलिकिस्तस्य भौलिकायनिरित्यधिकम् ।

नडाज्हरितादीज् यजन्तात् फणित्यनेन नडादेर्गणात्पौत्रादावपत्ये
फण् भवति । नडस्यापत्यं पौत्रादिः नाडायनः । चारायणः । वाकायनः ।
मौड्यायनः । औपकायनः । लामकायनः । नारायणः । दासायनः । मैत्रायणः ।
दासा मित्रायणस्य-दासमित्रः । तस्य दासमित्रायण इत्यन्यः(१) । ऐतिकायनः ।
प्राणायनः । उपचारात् द्वीपस्थो मुनिर्द्वीपः । तस्य द्वैपायनः । द्वीपे जातो
भवो वा । तदपत्यतया विवक्षित इत्येके । द्वीपेत्येवंनामा स्त्रीत्यन्ये । कैङ्करायणः । कातरायणः २३२ ॥

चटकरपरशोणा लङ्कसङ्कृत्यनाट्या मिमतसुमतदुर्ग-
ब्रह्मदत्ताजलोहाः । तृणबदरकुमारस्तम्बचित्राग्रकाश्या—
श्रमसिशकटदण्डिनिन्धजालन्धराश्च ॥२३३॥

चाटकायनः । चटकेत्यन्यः । खारपायणः । शौणायनः । लाङ्कायनः ।
साङ्कृत्यायनः । सुकृत्य इति भोजः । नटस्यापत्यं नाट्यः । तस्य नाट्यायनः ।
सैमतायनः । मित इत्यन्ये । सौमतायनः । दौर्गायणः । ब्राह्मदत्तायनः । आजा-
यनः । लौहायनः । अलोह इत्यन्यः(२) । तार्णायनः । वादरायणः । कौमारा-
यणः । स्ताम्बायनः । चैत्रायणः । आग्रायणः । काश्यायनः(३) । चमचिनः ।
चाससायनः । शकटमिव भारक्षसः तस्य शाकटायनः । दण्डिनः । दाण्डिना-
यनः । इन्धस्य ऐन्धायनः । जालन्धरायणः । जनन्धर इति भोजः । जलन्धर
इत्यन्यः ॥२३३॥

कामुकोदुम्बरौ सायकः किङ्कलरत्यास्मको बालिशः

पिङ्गरः पिङ्गलः । हंसकः कातलः काथलः काश्यपो
दण्डपाश्राध्वराः शिंशपाहस्तिनौ ॥२३४॥

कामुकायनः । कामक इत्यन्यः(४) । औदुम्बरायणः । राष्ट्राख्यराजदृत्तौ
त्वौदुम्बरिरिति स्यात् । सायकायनः । कैकलायनः । त्यास्मकायनः । बालिशा-
यनः । पैङ्गरायणः । पैङ्गलायनः । हंसकायनः । कातलायनः । काथलायनः ।

(१) दासायनः । मैत्रायणः । दासा मित्राणि यस्य स दासमित्रस्तस्य गोत्रा-
पत्यं दासमित्रायण इति पा० । (२) अलोहशब्दं केचित्पठन्ति । तन्मते आलो-
हायनः इति पा० । (३) काश्यायनः इति पा० । (४) कामकायन इत्यधिकम् ।

काश्यपायनः । दाखपायनः । दण्डस इत्यन्यः (१) । आआयणः । आध्वरायणः ।
शांशपायनः (२) । हास्तिनायनः ॥ कीर्त्तितैषा चतूरेफिका स्रग्विणीति वृत्तम् २३४

लिगुर्युगन्धरामित्रौ ब्राह्मणस्थिरकाश्वलाः ।

अग्निशर्मेतिशामुष्यपञ्चालाः सप्तलस्तिकः ॥ २३५ ॥

लैगवायनः । यौगन्धरायणः । आनित्रायणः । ब्राह्मणायनः । स्थैरका-
यणः । आश्वलायनः । आग्निशर्मायणः । अग्निशर्मेन् वृषगण इति वामनः (३) ।
ऐतिशायनः (४) । आमुष्यायणः । गणपाठात् षष्ठ्यलुक् । पञ्चालो ब्राह्मणगोत्र-
वाची । तस्य पाञ्चालायनः । क्षत्रियवाचिनस्तु पाञ्चालः । सामलायनः । सत्त्व
इत्यन्यः । तैकायनः ॥ २३५ ॥

ऋग्जनवृषगणकाव्याः केकरसुमनःशणाश्च वाजव्यः ।

क्रौष्टृशलङ्कू लोपे ब्राह्मणवाशिष्ठयोश्च कृष्णारणौ ॥ २३६ ॥

आर्गायणः (५) । ऋगिन्ध इत्यन्यः । ऋगइत्यपरे । जानायनः । वार्षगणायनः ।
काव्यायनः । कैकरायणः । सुमनसायनः । शणायनः । वाजव्यायनः । क्रौष्टृ-
शलङ्कू लोप इत्यन्त्यवर्णस्येति शेषः । क्रौष्टायनः । शालङ्कायनः । काष्णायनो
ब्राह्मणः । काष्णिरन्यः । राणायनो वाशिष्ठः । राणिरन्यः । अस्योदाहरणानि-
नाडायनिब्रीडजडहमाभूश्चारायणिरुफारयचारुचक्षुः ।

विलोक्यवाकायनिमुञ्जकुञ्जान्मौञ्जायनीमालवराजमेति ॥ १ ॥

किमैतिशायन्यसि (६) नीरसात्वं सख्यैतिकायन्यतिकौतुकं मे ।

(१) दण्डं पातीति दण्डपस्तस्य दाण्डपायनः । दण्डमशब्दं केचित्पठ-
न्तीति पा० । (२) शैशपायन इति पा० । (३) वृषगणे ऋषिगणे वर्त्तमानो-
ऽग्निशर्मेन्शब्दो नडादौ बोध्यः । अग्निशर्मेण ऋषेर्गोत्रापत्यम् । अग्निश-
र्मायण इति वृत्तिमतम् । गणरत्नमहोदधौ तु वृषगणशब्दो नडादिरिति स्थितं
तदनुरोधाद्वृषगण इति प्रथमान्तं बोध्यमिति टिप्पण्यम् ॥ (४) ऐतिशायन
इति पा० । (५) ऋग्वेदाध्यापकः कश्चिदाचार्योऽप्युपचारादुक् तस्य गोत्रा-
पत्यम् । आर्गायनः । आर्गायण इति तु वर्द्धमानः । तत्र पदसञ्ज्ञा सुग-
इति टिप्पण्यम् । (६) दिङ्मात्रमुदाह्रियते । नाडायनो ब्रीड जडां स्वप-
चारायणीं चित्रकथां ब्रवीति । किमैतिशायन्यसि नीरसा त्वं सख्यैतिकायन्यति-
कौतुकं मे इति पा० ।

लघ्वौपकायन्युपयामलासकायन्ययंलोकललामभूपः ॥ २ ॥
 स्त्राक्तामलायन्युपसर्पशालङ्कायन्यलङ्कालविलम्बनेन ।
 प्रतीक्षतेत्वांपथिलैगवायन्येह्याग्निशर्मायणिशर्मणेनः ॥ ३ ॥
 उत्तिष्ठकाश्यायनिकाश्यापायन्यागच्छकाव्यायनिकोविलम्बः ।
 बलाश्वलायन्यनुकातलायन्याःकातरायशयतिकातरासि ॥ ४ ॥
 वीक्षस्वतैकायनिशंसकोऽयंशाणायनिकायुधवाणशाणः ।
 ग्राणायनिग्राणसमस्त्रिलोकयास्त्रिलोकनारायणभूमिपालः ॥ ५ ॥
 मैत्रायणाग्रायणाबादरायणाश्रायणाजायनजामयोवः ।
 भ्रुवेऽकरोद्दासवनेयदीशःकर्त्तातदद्वायमिहावनीशः ॥ ६ ॥
 दास्यस्मिदासायनकिंकरेत्वांकैङ्करायशयभिराधयिष्ये ।
 स्यांकैङ्कलायन्यनुयायिनीतेमार्चायनीवव्रजसांविहाय ॥ ७ ॥
 जालन्धराभिन्नपराश्वदूष्टेर्वाजव्यपाञ्चालपराश्वभूपः ।
 सौकृत्यकौमारपराश्वभूयादायन्यएषोऽद्यरसायनंवः ॥ ८ ॥
 द्वैपायनीतोभवसायकायन्युपेहिदौर्गायणिदेहिमार्गम् ।
 त्वरस्वचैत्रायणिघाटकायन्यौदुस्वरायशयमेतिभोजः ॥ ९ ॥
 कृशाकटायन्यटसिस्तनास्यांऊर्णोषिताणोयनिकिंदूशोनः ।
 लौहायनीमाह्वयशत्रुवाञ्छिस्तास्वायनिस्थास्यतितन्त्रितम्बः ॥ १० ॥
 ऐकार्ष्णिंकाष्णोयनिराशिराणायनादयोविप्रनृपर्षयस्तान् ।
 माब्राह्मणायन्यवहेलयेहामुष्यायणेराजनिविन्दमाने ॥ ११ ॥
 किंब्राह्मदत्तायनिजोषमासेकिंसैमतायन्यमितंत्रवीषि ।
 किंसैमतायन्यलमुन्मनास्त्वंकिंस्थैरकायशयनवस्थितासि ॥ १२ ॥
 दूशाकिमाचामतिचामसायन्यध्येतिकिंवार्षगणायनीत्यम् ।
 किमाध्वरायशयनुबध्यबुद्धानकामुकायन्यवबुध्यतेऽस्मान् ॥ १३ ॥
 माहांसकायन्यनुधावहंसान्माशांशपायन्युपशिंशपेस्थाः ।
 मापैङ्गरायशयनुपैङ्गलायन्युपैहिदूष्टोन्वपतिव्रंजामः ॥ १४ ॥
 क्रौष्टायनिग्रावचनोऽयमध्वाशोणेनशौणायनितेंऽङ्घ्रिकोणः ।
 यौनंधरायशयपथेनमागाःकिंबालिशायन्यसिवालिशेव ॥ १५ ॥
 माहास्तिनायन्यपहस्तयास्मान्मादाश्विनायन्यतिपण्डिताभूः ।
 मादाश्वपायन्यवमुज्जथैर्यधिकस्वारप्रायश्रयतिनिस्त्रपासि ॥ १६ ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेनच्छागप्रभृतयो ज्ञेयाः ॥२३६॥ इति नडादिः ॥

हरितगविष्ठिरमठराः किंदासो मित्रयुः सृदाकुश्च ।

बह्यस्कप्रतिबोधौ निषादशबरौ पृदाकुश्च ॥२३७॥

अजन्तादुरितादेः फण् । अज् विदादिपाठात् । अत उभयमपि दर्शयते ॥
हारितः । हारितौ । हरिताः । तदपत्यं प्रशस्यं हारितायनः । एवं गाविष्ठिरः ।
गाविष्ठिरायणः । माठराः । कश्चिद्वीपवनादिपाठं मन्यमानो माठरा इत्याह ।
माठरायणः । कैदासः । कैदासायनः ॥ मित्रयुर्मुनिः । तदपत्यं मैत्रेयः । मैत्रे-
यायणः । वामनमते नास्य पाठः । सार्दाकवः । सार्दाकवायनः (१) । वाह्यस्कः ।
वाह्यस्कायनः । वस्यस्क इत्यन्यः । प्रातिबोधः । प्रातिबोधायनः । नैषादः ।
नैषादायनः । अपत्यमात्रे-नैषादकिः । शाबरः । शाबरायणः । पार्दाकवः ।
पार्दाकवायनः । शकटाङ्गजस्त्वत्र सृदाकुपृदाकू न मन्यते ॥ २३७ ॥

बध्योगविष्णुवृद्धौ रथीतररथन्तरार्कलूषाः स्युः ।

दुहिताननान्दपुत्रौ गविष्ठिलो भूस्त्रियौ पुनः परतः ॥२३८॥

बाध्योगः । बाध्योगायनः । वैष्णुवृद्धः । वैष्णुवृद्धायनः । वृष्णिवृद्धि-
त्यन्ये । रथीतरः । रथीतरायणः । रथन्तरः । रथन्तरायणः । आर्कलूषः ।
आर्कलूषायणः (२) । अर्कलूष इत्यन्यः । अर्कलूष इति कश्चित् । एते गविष्ठिलशब्द-
श्लुग्परितादिफण्भाजो नान्ये शकटाङ्गजप्रभृतिसतेन । दौहित्रः । दुहितरः ।
दौहित्रायणः । नानान्द्रः । ननान्द्रः । नानान्द्रायणः । पौत्रः । पुत्राः ।
पौत्रायणः । गाविष्ठिलः । गविष्ठिलाः । गाविष्ठिलायनः । पौनर्भवः । पुन-
र्भवः । पौनर्भवायनः । परा चासौ स्त्री च परस्त्री । तदस्या विदादित्वादिति
तत्संनियोगेन । परस्त्रियाः परशुश्चेत्यनेन परशवादेशे च । पारशवः । बहुषु
परस्त्रियः । तदपत्यं युवा-पारशवायनः । चन्द्राचार्येण यज्ञजोर्बहुष्वस्त्रिया-
मित्यत्र सूत्रेऽपत्यमात्रइत्येव वाच्या उत्सा इत्युदाहृतम् । रत्नमतिना तु हरि-
तादयो गणसमाप्तिं यावदिति व्याख्यातम् । तन्मतानुसारिणा अयाप्येते किं
निबद्धाः ॥२३८॥ इति हरितादिः ॥

(१) सृदाकु, पृदाकु, केचिदेतौ हरितादेः प्राक् पठन्ति । तन्मते हरितादेरिति
इत्यायनण् न भवतीत्यधिकम् । (२) आर्कलूषः । आर्कलूषायन इति पाठः ॥

अश्वग्रीवाचपलसुमनोग्रीष्मधूम्राः पवित्रा-
धर्म्यो बैत्यार्जुनगिरिवनाः क्षान्तकाणौ विशालः ।

गोमीवाग्निप्रहतकितवाश्वक्ररामोदपादाः—

खर्जूराकस्वनशिवविदाः श्यामगोलाङ्ककाशाः ॥२३९॥

अश्वविदकुल्लुगर्गादिभ्योऽङ्काङ्कज्यञ् इत्यनेन चतुर्भ्यो गणेभ्यः पौत्रा-
दावर्थे चत्वारः प्रत्ययाः क्रमेण भवन्ति । अश्वस्यापत्यं पौत्रादिः आश्वायनः ।
आश्वायनाः । विदादित्वादजपि । आश्वः । ग्रैवायणः । चापलायनः । सौम-
नसायनः । ग्रैष्मायणः । अस्योत्सादौ पाठोऽनन्तरार्थोऽनपत्यार्थश्च । एवमुत्स-
शब्दोऽपि । धौम्रायणः । पावित्रायणः । धार्म्यायणः । धार्येत्यन्यः । बिलीनां
क्षत्रियाणामपत्यं पौत्रादिः कुरुकोसलेत्यादिना यच्च । बैत्यः । तदपत्यं युवा
बैत्यायनः । आर्जुनायनः । अस्य बाह्वादावनन्तरार्थः पाठः । गैरायणः ।
गिरिचपल इत्यपरे । वानायनः । वत इत्यप्यन्यः । क्षान्तायनः । काणायनः ।
वैशालायनः । गोमिनः । गौमायनः । वाग्निनः । वाग्नायनः । प्राहृता-
यनः । कैतवायनः । चाक्रायणः । रामोदायनः । पादायनः । खार्जूरायणः ।
खर्जूल इत्यन्यः । आर्कायणः । अर्कस्वनेत्यन्ये । स्वानायनः । शैवायनः । वै-
दायनः । श्यामायनः । गौलाङ्कायनः । अपरे गोल अङ्क इति छिन्दन्ति ।
काशायनः । आकाश इति चन्द्रः ॥२३९॥

विश्वानरः पिङ्गलशूद्रकोत्सातवस्फुटा धन्यगदश्रविष्ठाः ।

जनाश्मवीक्ष्याः खदिरोनमार्हपिञ्जूरवस्ताः सनखः पविन्दा २४०

वैश्वानरायणः । विश्वतर इति कश्चित् । पैङ्गलायनः । शौद्रकायणः ।
औत्सायनः । आतवायनः । उत्सातवेति भोजः । स्फोटायनः (१) । धान्याय-
नः । गादायनः (२) । अविष्ठायाः आविष्ठायनः । जानायनः । अस्य नडादि-
त्वात्फणि । अस्मिन्नञ् च यूनि विशेषः । आशमायनः । वैक्ष्यायणः । खादि-
रायणः । नामायनः । आर्हायणः । पैङ्जुरायणः । वास्तायनः । सानखाय-
नः (३) । पविन्दायाः पाविन्दायनः ॥ २४० ॥

(१) स्फोटोऽयनं यस्येत्यर्थे स्फोटायनः शब्दान्तरमित्यधिकम् ॥

(२) वादायन इति पाठः । (३) मानखायन इति पाठः ।

रौहिणभण्डितभडिलाः शुनभण्डिलदासकानडुह्यं च ।

पुटकुटकुलखडभडिताः प्राद्वतचुपकितविशंपदुर्मनसः ॥२४१॥

रौहिणायनः । भाण्डितायनः । भाडिलायनः(१) । शौनायनः । भाण्डि-
लायनः । दासकायनः(२) । चुपदासक इत्यन्यः । अनडुहोऽपत्यं पौत्रादिः ।
आनडुह्यम् । तदपत्यं युवा आनडुह्यायनः । स्त्रियामत इजि । आनडुही-
त्यन्यः(३) । पौटायनः । कौटायनः । कौलायनः । खाडायनः । भाडितायनः ।
प्राद्वतायनः(४) । चौपायनः । कैतायनः । खिव इत्यप्यन्यः । विविधं शं सुं
पातीति विशंपः । तस्य वैशंपायनः । दौर्मनसायनः ॥ २४१ ॥

जडलतशङ्खप्राच्या ध्वनवहमन्दा भवेन्नरे जातः ।

अथ भर्गस्त्रैगर्ते स्यादात्रेये शपो भरद्वाजः ॥२४२॥

जाडायनः । लातायनः । शाङ्खायनः । विदादित्वादजि शाङ्खः । ग-
र्गादित्वाद्यजि शाङ्ख्यः । कुल्लादित्वात्फजि । शाङ्खायन्यः । प्राच्यायनः ।
ध्वनायनः । वाहायनः । मन्दायनः । जातायनः । पुमांश्चेत् । अन्य-
जाताया जातेयः । भार्गयणः । त्रैगर्तश्चेत् । भार्गिरन्यः । शापायनः । भार-
द्वाजायनः । आत्रेयश्चेत् । शापिर्भारद्वाजश्चान्यः । एत ऋषिवाचकाः । अस्यो-
दाहरणानिः- अथैषवातण्ड्यवतण्ड्यभीकवातण्डवातण्ड्यभिकप्रियाणि ।

आश्रवायनाश्मायनसेवितानिशुचीनिसिप्रापुलिनान्यगच्छत् ॥१॥

पौटायनास्तेषुपुटान्मृजन्तोवैदायनावेदमुदीरयन्तः ।

क्षान्तायनाःक्षान्तिभृतोऽस्यचेतःशाङ्खायनाःशङ्खभृतश्चजह् ॥२॥

शैवायणार्हायणरौहिणायनार्कायणन्यस्तसमित्कुशेषु ।

पादायनासनदूषन्निषसःचाक्रायणेष्वेषुपदंसचक्रे ॥ ३ ॥

औत्सायनैरुत्पनिहोत्पतद्भिःकाशायनैःकाशकुशंलुनद्भिः ।

स्वानायनैःस्वानमनुदृग्णद्भिर्गैश्मायणैर्ब्रह्ममुदंसलेभे ॥४॥

(१) भालितायनः । लालितायनः । भावितायन इत्यधिकम् ।

(२) दाशकायन इति पा० । (३) अनडुह्येति गर्गादियजन्तादौ

फज्जोऽसम्भवेन सामर्थ्याद्यून्ययम् । अनडुहो युवापत्यमानडुह्यायन इति
टिप्पण्यम् । (४) प्राद्वतायन इति पा० ॥

धाभ्यायणं धर्मसृचो जपन्तं वाग्मायनं वाग्मितसंयजूषि ।

गौमायनं गोमिनमेव सामधान्यायनं धन्यमथावमेने ॥५॥

वैद्व्यायणं वीक्ष्य विशालवक्षाननामनामायनसायताक्षः ।

अदुर्मेनादौर्मेनसायनं समहासनाः सौमनसायनं च ॥६॥

धौमायनं सोऽध्वरधूमशुभ्रं धौम्रायणं ब्रह्मपरायणञ्च ।

श्यामायनं श्यामलकण्ठभक्तं काशायनं काशभुजञ्च भेजे ॥७॥

शैवायने शैवमतानुकूले कौलायने कूलकुटीरभाजि ।

कौटायने धान्यकुटैकवृत्तौ वासायने वाकृतवासनं च ॥८॥

गौर्ब्रह्मगैरायणमुद्विरन्तं जातायनं जाततदर्थबोधम् ।

ध्वानायनं सध्वनिदत्तचित्तं जाडायनं ध्यानजडं प्रपेदे ॥९॥

भक्त्या न दुह्यायनमेव न त्वार्जुनायनं वार्जुनतुल्यकीर्तिः ।

वैल्यायनं चोपजगाम वैश्वानरायणं विश्वजनीनवृत्तिः ॥१०॥

आविष्टवैशालपरौकराभ्यां पावित्रपाविन्दपरौगिरात्र ।

खाजूरपैज्जूरपरौतुशश्वन्मूर्धोभिषिक्तोऽनमदायनीसः ॥११॥

वैशम्पगौलाङ्गपरौचतौतान्खाडातवप्राहृतदासकेभ्यः ।

रामोदतः कैतवखादिराभ्यां सचापलाद्वाचपलौवचन्दे ॥१२॥

विद्वान्मुदङ्कोनवभारभारद्वाजायनं राजनिवन्दमाने ।

आत्रेयनौमीत्यभिधाय तत्रात्रेयायणं वास्यविपर्ययेण ॥१३॥

सभाडिताङ्गाण्डितभाडिलाभ्यां न त्वायनान्भाण्डिलतश्चभूपः ।

शापायनं शापिमथेहभार्गिभार्गायणं चैवनमश्चकार ॥१४॥ ॥२४२॥ इत्यश्वादिः ॥

विदोर्वकिंदर्भकिलातधेनुविश्वानरा भाजनकश्यपौ च ।

अश्वावतानः प्रियकोपमन्यू हर्यश्वबिन्दू कुशिकर्तभागौ ॥२४३॥

अश्वविदेत्यादिना पौत्रादावपत्येऽऽभवति । विदस्यापत्यम् वैदः । वैदौ ।

विदाः । और्वः । कैदर्भः । कीदर्भ इति शकटाङ्गजः (१) । विदर्भ इति भोजः ।

कैलातः । धेनवः । अयमृषिवचनः । उत्सादौ तु प्रत्यग्रप्रसवगव्यादिवाचकः (२) ।

वैश्वानरः । भाजनः । ताजम इत्यन्यः । काश्यपः । अथ । इन्द्रहूः सप्तमः

(१) किंदर्भस्य कैदर्भः कैदर्भौ । किदर्भ इति शाकटायनः ।

विदर्भ इति भोज इति पा० । (२) उत्सादौ तु नवप्रसूतिकावचन इति पा० ।

काश्यपानामित्यजः श्लुक् कस्मान्न भवति । सामान्येनापत्याभिधान ऋष्यणा
सिद्धिर्भविष्यति । तस्येदं विवक्षायामणा वा सर्वेषामपि हि पितरः काश्यपा
अभेदोपचारात् । यथा—बभ्रुः । मरुदुः । लमक इति ॥ आशवावतानः ।
आशवावतानाः । प्रियकः । पियकेत्यन्यः । औपमन्यवः । हार्यश्वः । वैन्द-
वः । कौशिकः । यथा—

कौशिकेन स किल क्षितीश्वरो राममध्वरविघातशान्तये । आर्त्तभागः ॥२४३॥

ऋषिषेणभरद्वाजापस्तम्बाः शुनकस्तथा ।

शरदत्सम्बकौ शिशुः कुचवारश्च(१)कीर्तिताः ॥२४४॥

आर्षिषेणः । भारद्वाजः । आपस्तम्बः । शौनकः । शारद्वतः । साम्बकः ।
साम्बकाः । शयवक इति वामनः । शैग्रवः । शैग्रवाः । कौचवारः कूचवार इति
वामनः । कूवाचर इत्यन्यः । गोपवनश्यामाकश्यापर्णश्यामकास्तु गोपवनादे-
र्विदाद्यन्तर्गणत्वाद्वृष्टव्याः ॥ ऋषिवाचिभ्यः ऋष्यणि प्राप्ते । ऋषिषेणाच्छिवा-
द्यणि । अनृषिवाचिभ्योऽदन्तेभ्योऽतइजि । तदन्तेभ्योऽणि । परस्त्रिया ज्यहो
ढणि च पाठः ॥२४४॥ इति विदादिः ॥

कुञ्जब्रध्नुभस्कन्दलोमस्कम्भाः शटो गणः ।

भस्मशङ्खविपाशश्च शुण्डा शाकश्च कीर्तिताः ॥२४५॥

अश्वविदेत्यादिना पौत्रादावपत्य एभ्यः फज् भवति । तत्संनियोगेन
फज् ब्रातादस्त्रियामित्यनेन स्वार्थे ज्यश्च । कुञ्जस्यापत्यं पौत्रादिः कौञ्जायन्यः ।
कौञ्जायन्यौ । कौञ्जायनाः । ब्राध्नायन्यः । शौभायन्यः । शुम्भइति भोजः ।
स्कान्दायन्यः । स्कन्ध इत्यन्ये । लौमायन्यः । केचिल्लोमान्तस्यैव मन्यन्ते
लोमः । तन्मत औडुलोमायन्य इत्यादि । स्काम्भायन्यः । स्कम्भ इत्यपरे
शाटायन्यः । गाणायन्यः । भास्मायन्यः । भस्त्रेत्यन्यः । शाङ्कायन्यः । वैपाशा-
यन्यः । शौण्डायन्यः । शाकायन्यः । अस्योदाहरणानिः—

ऐसन्तकुञ्जानुपसृत्यकौञ्जायन्यादयोऽथर्विवधूवधूत्यः ।

कौञ्जायनाः पार्थिवकुञ्जरंतंब्राध्नायनाश्चातिकुतूहलेन ॥ १ ॥

शाङ्कायनाः शङ्खकशाभिहस्ताभास्मायनाभास्वरहेसभासः ।

गाणायनागाणपतव्रतस्याः शाकायनाः शंकरभक्तिभाजः ॥ २ ॥

(१) कूचवारइति पाठः ।

शौण्डायनामार्जनकर्मशौण्डाःशाटायनाःशाक्यविहीनवाचः ।

स्काम्भायनाःस्कन्धितमन्मथास्त्राःशौभायनाःशोभनवल्गुवाचः ॥३॥

स्कान्दायनाःस्कन्दमहौजसंवैपाशायनाःपाशभृतोपमेयम् ।

प्रियौडुलोमायनमौडुलोमायन्यंतमालोचनवृत्तिमायुः ॥ ४ ॥ २४५ ॥

इति कुञ्जादिः ॥

गर्गो वत्सविरोहितौ शटशकप्राचीनयोगावटा—

धूर्तः शङ्खधनञ्जयाजचमसा विश्वावसुः संकृतिः ।

वृक्षागस्त्यपुलस्तिवल्गुकलिता मन्तुर्मनायी लिगुः—

सूनुर्लोहितकन्थकौ श्रुवलतू मण्डुर्जिगीषुस्तनुः ॥२४६॥

गर्गादेरश्वविदेत्यादिना यज् । गर्गस्यापत्यं पौत्रादिः । गार्ग्यः ।

वात्स्यः । वैरोहित्यः । शाटयः । शाक्यः । प्राचीनयोग्यः । आवत्यः ।

धौत्यः । शाङ्ख्यः । धानंजयः । आजयः । चामस्यः । वैश्वावसव्यः । साङ्कृत्यः ।

वाह्यः । आगस्त्यः । पुलस्तेः—पौलस्त्यः । पुलस्त्य इत्यपि प्रकृतिरस्ति ।

तस्याप्यृष्यणि पौलस्त्यः स्यात् । परं पुलस्तिशब्दस्य यजभावे रूपान्तरमनिष्टं

स्यात् । आदौ च विशेषः । यजन्तास्त्रियां पौलस्ती । पौलस्त्यायनी । अण-

न्तस्य पौलस्त्येव स्यात् । बहुषु यजन्तस्य पुलस्तयः । अणन्तस्य पौलस्त्याः(१) ।

वाल्गव्यः । मान्तव्यः । मानाथ्यः । पाठसामर्थ्यान्न स्त्रीत्वनिवृत्तिः । लैगव्यः ।

सौनव्यः । लौहित्यः । कान्थक्यः । कथक इत्यन्यः । औव्यः । लातव्यः । ना-

शङ्खव्यः । जैगीषव्यः । तानव्यः ॥ २४६ ॥

(१) पुलस्त्य इत्यपि प्रकृत्यन्तरमस्ति । तस्यापि गर्गादित्वे पुलस्ति

शब्दस्य पाठ एवोपलक्षणम् । अतएव रामायणादौ रावणे पौलस्त्यपदं

प्रयुज्यमानमुपपद्यते न च पुलस्तिपदेन तस्योपपत्तिरिति वाच्यम् । पुलस्त्यो-

ऽज्जनयत्पत्न्यामगस्त्यं च हविर्भुवि । यद्यपि पुलस्त्यस्य ऋषित्वादणि पौलस्त्य

इत्येव स्यात्तथापि यजभावे रूपान्तरमनिष्टमापद्येत । तथा हि यजन्तस्य स्त्रि-

यां पौलस्त्यायनी । अणन्तस्य तु पौलस्तीत्येव । बहुष्वपत्येषु यजो लुकि

पुलस्त्याः । ऋष्यणस्तु लुगभावात्पौलस्त्या इति विभावनीयमिति टिप्पण्या-

मुपलभ्यते ।

तण्डोलूकवतण्डधूमशकलाः कण्ठस्तथा कुण्डिनी—

गोकक्षैकरहूणा वृषगणः स्थूरारराकाकताः ।

गोलन्दानडुहौ तरुक्षभिषजौ कृष्णोऽलिगुः पिङ्गला—

पूतीमाषसुलाभिनौ कुरुकतः शङ्कुस्तितिक्षैकलूः ॥२४७॥

ताण्डयः । तण्डिन्निति कश्चित् । औलूक्यः । वातण्डयः । शिवादिपा-
ठादणपि । वातण्डः । धौम्यः । युधिष्ठिरमन्त्री । यथा—कादम्बर्याम् । धौम्य
द्ववाजातशत्रोः । शाकल्यः । काण्ड्यः । कौण्डिन्यः । गौकक्ष्यः । ऐक्यः । राहू-
गणयः । रहोगण इत्यन्यः । वार्षगणयः । स्थौर्यः । राराक्यः । अरराकेत्यन्यः ।
कात्यः । कात्यशब्दाज्ज्ञोहितादित्वाङ्गायनी । कात्यायनी । गौरी । ऋषिपत्न्या-
कारत्वाद्धर्षवृद्धा नार्यपि । गौलन्द्यः । आनडुह्यः । तारुक्ष्यः । भैषज्यः ।
काण्यः । आलिगव्यः । पैङ्गल्यः । पूतीमाष्यः । पूतिमाष इति भोजः ।
सौलभ्यः । सुलोभिन्निति वामनः । कौरुकात्यः । शङ्कुव्यः । तैतिक्ष्यः (२) ।
ऐकलव्यः ॥२४७॥

चुलुकचणकमङ्क्षुः शर्कराक्षग्निवेशौ—

चिकितकुटिलदल्भाः (१) पिप्पलूतृक्षकक्षौ ।

महितमुसलरेभाः शण्डिलोकथौ च गण्डु—

विदभृदभयजाताविन्द्रहूतितिरी च ॥२४८॥

चुलुकचणकाम्यां युक्तौ मङ्क्षुः । चुलुकचणकमङ्क्षुः । औलूक्यः ।
चाणक्यः । माङ्क्षव्यः । शर्कराक्ष्यः । आग्निवेश्यः । चैकित्यः । कौटिल्यः ।
दाल्भ्यः । पैप्पलव्यः । ताक्ष्यः—गरुडः । काक्ष्यः । साहित्यः । मौसल्यः ।
रैभ्यः । शाण्डिल्यः । औक्थ्यः । गाण्डव्यः । वैदभृत्यः । अस्य पौत्रादौ यज्ञ-
तस्य श्लुचि । विदभृतः । अभिजिदादावधीतस्य विदभृच्छब्दस्यापत्यमात्रे यज्ञ-
तस्याणि वैदभृताः । वितृन् साहसिकान् बध्नातीति वितृभत् तस्य वैतृव्य
इत्यन्यः । आभयजात्यः । आभय्यः । जात्यइत्यन्ये । ऐन्द्रहव्यः । तैत्तिर्य्यः ॥२४८॥

बृहदग्निस्वर्णार्चजमदग्निपराशराः ।

जतूकर्णः कुटीगुश्च कर्कटाश्मरथौ मनुः ॥ २४९ ॥

(१) कुटलद० इति पा० । (२) कौटल्यइति पा० ।

वाह्निदग्न्यः । सावश्यः । आक्षर्यः । रूक्ष इत्यन्यः । जामदग्न्यः । पारा-
 शर्यः । कथं पुनरनन्तरो रामो जामदग्न्यः । व्यासः पाराशर्य इति । पुत्रोऽपि
 पौत्रादिकार्य्यकरणात्तथा व्यपदिश्यते । अनन्तरापत्यविवक्षायां त्वृष्यणि जाम-
 दग्न्यः । पाराशर इति । अन्ये तु वधुः कौशिक इति कौशिकग्रहणं गर्गोद्दि-
 यज्ञोऽनित्यत्वख्यापनार्थं मन्यन्ते । तेन पाराशर्य्यो व्यासः । जामदग्न्यो राम
 इत्यनन्तरापत्येऽपि यज्ञं सिद्धुः । वैचित्र्यार्थमित्यपरे । भोजस्त्वनन्तरापत्ये
 पाराशरिः । तस्येदं विवक्षायां तु पाराशर इत्याह । जातूकर्य्यः । कौटीगव्यः ।
 कार्कट्यः । आश्रमरथ्यः । मानव्यः । कथं मानवी प्रजा लोहितादित्वाङ्गायन्ङी-
 स्यां स्त्रियां नित्यं भवितव्यम् । अनन्तरापत्यविवक्षायामृष्यण् भविष्यति ॥२४९॥

पर्णवल्कस्तलुक्षश्च यज्ञवल्कश्च मन्त्रितः

व्याघ्रपाद्मिषा देवहूस्तन्तुभण्डितमुद्गलाः ॥२५०॥

पर्णवल्क्यः । तालुक्ष्यः । याज्ञवल्क्यः ।

स योगी याज्ञवल्क्यस्त्वां वेदान्तानध्यजीगपत् ।

सद्गं संजातमस्य मन्त्रितः । तदपत्यं मान्द्रित्यः । मन्त्रित इति वामनः ।
 वैयाघ्रपद्यः । भैष्यः । दैवहव्यः । यज्ञहूरित्यप्यन्यः । तान्तव्यः । भाण्डित्यः ।
 मुदं मदं वा गलतीति मुद्गलः । तदपत्यं मौद्गल्यः ।

मौद्गल्यस्य कवेर्गभीरमधुरोद्गारा गिरां सूक्तयः ॥ २५० ॥

आङ्गिरसे बोधकपी ब्राह्मणकुशिकाङ्गजे च मधुव्रधू ।

वाजोऽसे जरमाणो भडितासंकृतितितितिम्भवामरथाः ॥२५१॥

वौश्यः । काप्यः । आङ्गिरसश्चेत् । अन्यत्र वौधिः । कापेयः । माधव्यः ।
 ब्राह्मणश्चेत् । अन्यत्र माधवः । बाभ्रव्यः । कौशिकश्चेत् । अन्यत्र बाभ्रवः ।
 अन्ये तु लोहितादिपठितादेव वध्नोः कौशिके यज्ञं मन्यन्ते । स्त्रियां बाभ्र-
 व्यायश्येव तन्मते स्यात् वाजोऽस इति वाजशब्दोऽसमासे यज्ञमुत्पादयति ।
 वाजयः । अस इति किम् । सौवाजिः । अस इत्यस्योपलक्षणत्वादन्वेषामपि
 गणपठितानामसमास एव प्रत्ययः । पारमविदिः । पारमगर्गरित्यादि ।
 जारमाशयः । भाडित्यः । आसंकृत्यः । तिस्यन्तं भक्षयतीति तितितिम्भः । तस्य
 सैतितिम्भः । वामरथ्यः ॥ २५१ ॥

गूहलुर्मनसो मङ्खुः पिङ्गभिष्णजसम्बवः ।

आलापीकृतवीरश्चाभिजिदादिस्तथा गणः ॥ २५२ ॥

गौहलव्यः । गूहलुरित्यन्यः । मानस्यः । माङ्ख्यः । पैङ्गः । भैष्णज्यः ।

साम्बव्यः । आलाप्यः । कार्तवीर्यः ॥

अभिजिदादिः पुनरयम् । अभिजित् विदभृत् शालावत् शिखावत्
श्रुमत् ऊर्णावत् श्रीमत् शमीवत् शब्दाः । तेषामभिजिदादेर्यजोऽणित्यनेन
यजोऽण् भवति । अभिजितोऽपत्यानि आभिजिताः । वैदभृता इत्यादि ॥
अस्योदाहरणानि-यथा-

राजन्महाकालवनेऽत्रगार्ग्योवात्स्यात्मजावत्सलबालवत्सम् ॥

वाज्याज्यसौवाजिबटुप्रियेणविलोष्यतामाश्रममण्डनं वः ॥१॥

तथेतिगौरीपतयेप्रणम्यसाङ्कृत्यपत्रीकृतपादपंसः ।

आसङ्कृतीनर्तितमत्तवर्हिमुनेःपदंराजमुनिर्जगाम ॥२॥

वैयाघ्रपद्योपहितार्धपाद्यःप्राचीनयोग्योदितमङ्गलाशीः ।

सतत्रैभ्यायणपृष्टवार्त्तःपौलस्त्यहाऽत्रैरिवधाम्न्यभासीत् ॥३॥

साग्न्याग्निवेश्येस्तुतसाङ्ख्यशाङ्ख्येधौस्यापधौस्येधुतशाट्यसाध्ये ।

आवद्यचामस्यनमस्यथानंजय्यानडुह्येसजहर्षतस्मिन् ॥४॥

ह्माताक्ष्यलक्ष्मेहसकौरुकात्यवैशवावसव्यायनजारमाश्यान् ।

लौहित्यसांशित्यवतोऽभिवाद्यवाश्रव्यमाश्रव्यमुक्तानुपेये ॥५॥

समङ्क्षमाङ्क्षव्यमनस्यमाङ्क्षीत्सवलगुवालगव्यववस्यवालीत् ।

मानव्यशाङ्ख्यमनोश्चशङ्कुर्मानाप्यमानाप्यमिवैषभेजे ॥६॥

सावद्यकार्कट्यकुटीगकौटिगव्यान्तिषड्भिर्विदभृद्भिरीडशान् ।

सवैदभृत्यायनवैदभृत्यसौलाभ्यदात्तभ्यान्बहुतत्रमेने ॥७॥

जिगीषवेऽस्मैनिजुगोपजैगीषव्योन्यगूहद्यदुगौहलव्यः ।

तच्छ्रौव्यलैगव्यकथासुतत्वंगीर्ब्रह्मणोऽस्यस्वयमाश्रभासे ॥८॥

वातण्डकतायायनकाप्यकात्यमान्तव्यतान्तव्यदमैःसतस्मिन् ।

तारुक्ष्यतालुक्ष्यतपोभिराक्ष्यःकान्यक्यशाकल्यजपैश्चजह् ॥९॥

सकारव्यगौकक्ष्यसमक्षमस्मिन्नागरत्यकौशिन्यकृतातिथेयः ।

सुभाषितान्यादितपार्श्वलव्योयजुंषिसूर्यादिवयाञ्चवल्कः ॥१०॥

साहित्यसाहित्यविदेशजातूकर्यस्यसावर्यसवर्णभोजः ।

भाषिडत्यपाषिडत्यमिहैवराहूगरयादयोवीक्ष्यतमिस्थमूचुः ॥११॥

भाडित्यमैषउयवचोविचिन्वन्नालाप्यचैकित्यमतिमिमानः ।

मौसल्यपैङ्गल्यकृतीःसपाराशर्याप्रसाशोमनसालुलोके ॥१२॥

सवार्हदग्न्यायनजामदग्न्यःस्थौर्यैक्ययतैतिक्ष्यजिघृक्षिताभिः ।

कौटिल्यशास्त्रार्थपारदृश्वाननन्दगौलन्यमुनीन्द्रवाग्भिः ॥१३॥

काण्यैकलव्यायनपैप्पलव्यदात्म्यैन्द्रहव्यायनदैवहव्यान् ।

राराक्यचाणक्यवदाररक्षमौलूक्यचौलुक्यजुषंसिषेवे ॥१४॥

सभाजयन्नाभयजात्यवैरोहित्याश्मरश्यायनवार्षगयान् ।

सपौतिनाष्यायणशार्कराक्ष्यशाषिडत्यमौद्रल्ययुजोविरेजे ॥१५॥

माधव्यतोषामसमाधवश्रीर्वाश्रव्यधीर्वाश्रवतःप्रभावम् ।

कापेयतःकाप्यरुचिःप्रतापञ्चौध्याञ्चबौधेयसबोधमाप ॥१६॥

प्रथमवृत्ते विरोहितागस्त्यशब्दौ द्वितीयवृत्ते तण्डवतण्डधूमैककुरुकता-

नहुहलिगुशङ्कुततरुक्षवर्जिताः शब्दाः । तृतीयवृत्ते मङ्क्ष्वग्निवेशतृक्षकक्षरेभ-

वर्जिताः चतुर्थश्लोक ऋक्षमनुवर्जिताः । पञ्चमश्लोके तलुक्षव्याघ्रपत्तनुवर्जिताः

षष्ठार्यायां भट्टिततितिम्भवामरथशब्दाः । सप्तमश्लोके भिष्णजालापिकृतवीर-

शब्दा अभिजिदादिश्च शकलादिगणयोग्या भवन्ति ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन

यज्ञहूप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥२५॥ इति गर्गादिः ॥

इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्धमानविरचितस्त्रीयगणरत्न-

होदधिवृत्तौ तद्धितप्रक्रियास्वार्थिकापत्यप्रत्ययगणनिर्णयो नाम

तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥

अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

धनं सेना पशुक्षेत्रे धान्यप्राणसभागृहाः ।

शताश्वधन्वराष्ट्राधिकुलधर्मगणास्तथा ॥ २५३ ॥

धनादेरपरये वाण् पत्युरित्यनेन धनादिपूर्वपदात्पतिशब्दादत्राणधि-
कारे येऽर्थास्तत्रापत्ये वाण् भवति । तस्यपवादः । धनपतेरपत्यं धनपतिर्वा
देवताऽस्य धानपतः । सेनापतेरिदम् सेनापतम् । एवं प्राणपतम् । क्षेत्रपतम् ।

धान्यपतम् । प्राणपतम् । साभापतम् । गार्हपतम् । शातपतम् । आश्वपतम् ।
धान्यपतम् । राष्ट्रपतम् । आधिपतम् । कौलपतम् । धर्मपतम् । गाणपतम् (१) २५३
इति धनादिः ॥

उत्सोशीनरभल्लकीयविकरा धेनूदपानोष्णिहः—

पञ्चालापवदौमहानदपृथे इन्द्रावसानः कुरुः ।

सत्वद्व्रीष्मरथन्तरं जनपदो मध्यंदिनानुष्टुभौ—

त्रिष्टुप्पङ्क्तिमहानसाश्च भरतो ज्ञेयः सुवर्णः ककुप् २५४

उत्सादेश्चाजित्यनेनोत्सादेर्द्वपृथिवीशब्दाभ्यां वास्ये तस्मात्पूर्वोऽपत्ये
वार्थेऽञ् भवति । अणस्तदपवादानां च वाचकः । उत्सस्यापत्यम् उत्सो वा
देवताऽस्येति औत्सः । औशीनरः । भल्लकीयः । विकरः । अस्य पश्यादि-
पाठाच्चातुरर्थिको ययएव । धेनवः । औदपानः । औष्णिहः । एवं पञ्चालेषु
भवः । पाञ्चालः । अके प्राप्ते । आपवदः । वासनमतेन । साहानदः । पृथाया
अपत्यम् पार्थः ॥ यियक्षन्माणेनाहूतः पार्थेनाथ मुरं द्विषन् ॥

इन्द्रावसानो नाम बाहीकग्रामस्तस्य । ऐन्द्रावसानः । कुरुषु भवः ।
कौरवः । सत्वतोऽपत्यम् । सात्वतः । यथा—

समरेषु रिपून्निजघ्नता शिशुपालेन समेत्य संप्रति ।

सुचिरं सह सर्वसात्वतैर्भवविश्वस्तविलासिनोजनः ॥

यादवैरित्यर्थः । ग्रीष्मे भवम् ग्रीष्मं सहः । रथन्तरो नाम राजा सात
वा तदपत्यं तत्र भवं वा । राथन्तरम् । जानपदः । मध्यंदिनः । आनुष्टुभः ।
त्रैष्टुभम् । पाङ्क्तम् । साहानसोऽग्निः । भारतः । सौवर्णं कटकादि ॥ काकुभम् २५४

बृहतीजगतीमहिमतारुणास्तलुनो महन्महाप्राणौ ।

विनदबृहत्पीलुकुणा वृषदंशो बष्कयश्वासे ॥ २५५ ॥

वार्हतम् । जागतम् । महिमतो भावो महिमा । तस्य साहिमः ।
महीमदित्यन्यः । तारुणः । तालुनः । तरुण्या अपत्यं तारुणः । तालुनः ।
द्विष्टि प्राप्ते । साहतः । साहाप्राणः । सहाप्रयाण इत्यन्यः । वैनदः । वार्हतः ।

(१) केचित्तु गृहसेनाशब्दौ न पठन्ति तन्मते गार्हपत्यं सेनापत्यमि-
त्युत्तरेण ज्यएवेत्यधिकम् ।

पीलूनां पाकः । पीलुकुणः । ततोऽजि । पैलुकुणः । वृषं मूषिकं धर्मं वा दश-
तीति वृषदंशो मार्जारः पापवान् वा । ततोऽजि । वार्षदंशः । जिनेन्द्रबु-
द्धिस्तु वृषदंशे इति वृषच्छब्ददंशेऽज् । वृषद अंशो वार्षदः । अंश इति
किम् । वार्षदोऽन्यः । अणेष भवति । बष्कयशब्दोऽसेऽसमासेऽजमुत्पादयति ।
वाष्कयः । अन्यत्र सुबष्कयस्यापत्यं सौबष्कयिः । अस्य समासप्रतिषेधाद्
वत्साद्यन्तस्यापि प्रत्ययः । गोधेनुभ्य आगतं गौधेनवम् । मयङ्कूप्यौ च
भवत इति शकाटाङ्गजः । अस्सन्मते तु तदन्तानां व्यवच्छेदः ॥ २५५ ॥

देशे तूदस्थानो हंसपथं वर्धमानमहितौ च ।

दंशं कुरुकतकुणपावुत्सादिगणे पठन्त्येके ॥ २५६ ॥

उदस्थानशब्दो देशे वर्तमानोऽजमुत्पादयति देशेऽभिधेय इत्यन्यः ।
औदस्थानः । अन्यत्र । उदस्थानो नाम कश्चित् तस्य औदस्थानिः । हंसप-
थः । वार्धमानः । महितस्य माहितः । दंशः । कौरुकातः । कौणपः । एतेषां
यथासम्भवमुदाहरणानिः—

दूष्टोडुलोमेषुमयौडुलोमेऽश्रीवैरसिंहादिभुरुद्रभक्तिः ।

अपार्थिवासात्वयिपार्थिवीयानौत्स्यौदपान्योऽपिनवर्णयन्ति ॥१॥

आनुष्टुभत्रैष्टुभकाकुभैर्येपाङ्गौष्णिहैर्वाहंतजागतैश्च ।

स्तुवन्तिराथन्तरभास्त्रकौयसाध्यंदिनाः सोऽर्हणयादूतस्ते ॥२॥

कस्तारुणस्तालुनवाष्कयौवासौबष्कयिर्वाहृदयेकरोति ।

विलासिनोर्वीपतिनाकलौयद्व्यलोकिलोकेऽजसृगाङ्गमीलिः ॥३॥

नभारतेनैक्षिनकौरवेणनैन्द्रावसानेननसात्वतेन ।

पाञ्चालमाहानदवैनदैर्नौशीनरेणाद्ययथात्वयेशः ॥६॥

सौवर्णमुर्व्यादितथानदत्वानथैनवंजानपदं द्विजेभ्यः ।

नवैकरंरत्नचयं विकीर्यत्वमीशमालोक्ययथाऽद्भुतोऽभूः ॥५॥

नमाहतीमृद्धिमवै निमाह । प्राणीनकोजल्पतिवार्हतीयम् ।

भक्त्येहयोऽभ्यर्चतिरुद्रसौदस्थानंतमभ्येतितजनं जयश्रीः ॥६॥

माहानसोऽग्निः पचतेऽन्नजातं ग्रैष्मंतहः पैलुकुणं गृणन्ति ।

वृषाङ्गभक्तोऽर्हतिवार्षदंशान् भेतुं विभिन्नाहिपदार्थशक्तिः ७।२५६ इत्युत्सादिः ॥

भिन्नाखण्डिकदक्षिणायुवतयो धर्मी सहस्रो युगं-
क्षेत्रं श्वा हलबन्धभिक्षुकशुकोलूकाः पदातिः पुनः ।

अङ्गारो वडबाऽथ पद्धतिरहोऽथर्वा करीषं तथा—

चर्मी चर्म च गर्भिणी युगवरत्रा स्याद्वरत्रा तथा २५७

भिक्षादेरित्यनेन षष्ठ्यन्तात्समूहेऽण् प्रत्ययो भवति । भिक्षाणां समूहः
भैक्षम् । यथा श्रीसागरचन्द्रस्य—

अकल्पितप्राणसमासमागमानलीसमाङ्गाधृतभैक्षवृत्तयः ।

निर्यन्त्यतांत्वत्परिपन्थिनोगताजगत्पते किंत्वजिनावलम्बिनः ॥

खण्डिकानां कलायानाम् खाण्डिकम् । दक्षिणानाम् दाक्षिणम् । यौव-
नम् । युवतिपाठः पुंवद्भावबाधनार्थः । अत्रास्य पाठश्चन्द्राचार्य्याद्यभिप्रायेण ।
वस्तुतस्तु तद्वितोत्पत्तेः प्रागेव पुंवद्भावेन भवितव्यम् । ततो युवतीनां समूहो
यौवनम् । यथा । सरूपमतिनेपथ्यं कलाकुशलयौवनम् । यस्य पुण्यकृतः प्रैष्यं
सफलं तस्य यौवनम् । यत उक्तं भाष्यकृता । भिक्षादिषु युवतिग्रहणानर्थक्यं
पुंवद्भावस्य सिद्धत्वात्प्रत्ययविधाविति । धार्मिकम् । ब्रह्मादिपाठान्नोऽनहो-
व्येशित्पणादावित्यनेन श्लुङ् न । साहस्रम् । योगम् । क्षेत्रम् । शौवनम् ।
शकटाङ्गजस्तु श्वखलादिभ्योऽजिनित्यत्र श्वादेरज्वचनम् । शुनां समूहः
शौवम् । दण्डिनां दण्डम् । चक्रिणां चाक्रमित्यादिषु नोपदस्येति लोपार्थ-
मिति मन्यते । हालम् । पाशादिपाठाद् हल्या । बान्धम् । हलबन्ध इत्यन्यः ।
भैक्षुकम् । शौकम् । औलूकम् । यजन्तो बह्वपत्यवाची श्लुका निर्दिश्यते ।
तस्येह पाठादपत्यलक्षणोऽकञ् न भवति । पादातम् । आङ्गारम् । पाशादि-
पाठादङ्गादर्या । वाडबम् । पाद्धतम् । अह्वम् । आह्वम् । अथर्वा नामर्षिः ।
तत्प्रयुक्ता मन्त्रा अथर्वाण उपचारात्तेषाम् आथर्वणम् । कारीषम् । चार्मिकम् ।
चार्मिकम् । चार्मेनित्यन्यः । गर्भिण्यः क्षेत्रभक्तयः । तासां गार्भिणम् । यौगव-
त्रम् । वारत्रम् ॥

क्षुद्रकानां क्षत्रियाणां मालवानां चापत्यानि । राष्ट्राख्याद्वाङ्मोऽजेवेत्यञ्
तस्य श्लुचि । क्षुद्रकाश्च मालवाश्च क्षुद्रकमालवाः । ततोऽपत्याकजो बाधनार्थं
सेनासंज्ञायां भिक्षादिपाठादण्विधिः । क्षौद्रकमालवी सेना । अन्यत्र क्षौद्रक-
मालवकम् । भिक्षुकवडबाशुकपदातिप्रभृतयश्चित्रकाष्ठादिप्रतिमावृतयो गण-
पाठं प्रयोजयन्ति ॥ २५७ ॥ इति भिक्षादिः ॥

केदाराजौ राजराजन्यवत्सा उष्टोरभ्रौ वृद्धयुक्तो मनुष्यः ।

उक्षा ज्ञेयो राजपुत्रस्तथेह केदारादौ वामनाचार्यदृष्टे ॥ २५८ ॥

अपत्यकेदारभ्योऽकजित्यनेनापत्यान्तात् केदारादेश्चाकञ् भवति ॥ के-
दाराणां समूहः कैदारकम् । कैदार्यमित्यपि । आजकम् । राजकम् । राज-
न्यकम् । वात्सकम् । यथा—धनञ्जयस्य—

समं द्विषन्तः शुकसारिकाभिर्विपाशितावलगुशिशुंशशंसुः ।

निर्भोक्षमाणंसहधेनुकेनगृहेगृहेवात्सकमभ्यनन्दत् ॥

औष्ट्रकम्— लोलौष्ठमौष्ट्रकमुदग्रमुखं तरुणाम—

अंलिहानिलिलिहेनवपल्लवानि ॥

औरभ्रकम्— क्रीत्वौरभ्रकमिदमाजकं च वीक्ष्याम् ॥

वाढ्कम्— मानुष्यकम् । औक्षकम् ।

रोमन्यमन्यरचलद्रुसस्त्रमासाञ्चक्रेनिमीलदलसेक्षणमौक्षकेण ॥

राजपुत्रकम् ॥ २५८ ॥ इति केदारादिः ॥

पाशधूमतृणाङ्गाराः पिटाकः पिटको वनम् (१) ।

गोरथौ शकटं वातः खलपोतौ गलो नडः ॥ २५९ ॥

खलपाशादिभ्यां लिन्लयावित्यनेन खलादेः पाशादेश्च लिन्लयौ क्रमेण
भवतः । पाशानां समूहः पाश्या । धूम्या । तृण्या । अङ्गार्या । भिक्षादि-
पाठादणपि । आङ्गारम् । पिटाकपिटकौ वंशदलादिमये भागडे । पिटाक्या ।
पिटक्या । वन्या (२) । गव्या । स्त्रीलिङ्गार्थमस्य पाठः । यप्रत्ययस्तु गोर्योऽजा-
देरित्यनेनैव सिद्धः । रथ्या ॥

स्नेहाद्वहन्तीक्षणमुत्कटाक्षावेश्येवशल्यंहृदयेदधाना ।

उच्चात्यमानातुरगैः परैश्चस्थानाद्विरोधेनचचालरथ्या ॥

गोत्रारथकट्येत्यनेन गोत्रा । रथकट्या । शकट्या । वात्या । खलानां
पिशयाकानां धान्यमर्दनभूमीनां दुर्जनानां च समूहः खल्या । पोत्या । प्रवह-
णसंघातः । गलो मत्स्यबन्धनविशेषः । गल्या । नड्या । तृणसंघातः ॥ २५९ ॥

हलं जनः पटाकश्च ज्ञेयः पोटगलोऽपरैः ।

खलोकौ कुन्दुमोऽन्येऽपि स्युः खलादौ प्रयोगतः ॥ २६० ॥

(१) धनमिति पा० । (२) धन्येति पा० ।

हत्या । भिक्षादिपाठात् हालम् । जन्वा । ग्रामादिसूत्रेण जनतेति च ।
प्रयोगद्वयं वाननमतेन । पटाख्या । वैजयन्तीसमूहः । पोटने संश्लेषेण गल-
ति पोटगलः । काशो नडश्च । पोटगल्या । अपरैरिति शाकटायनप्रभृतिभिः ॥

इति पाशादिः ॥

खलानां समूहः खलिनी । खल्याऽपि । कककुन्दुनी निचयायै ।
ककिनी । कुन्दुमिनी ॥

यत्रैतास्तिलखलिनीशणिकिनीभिः शिप्रायास्तटमनुशालिकुन्दुमिन्यः ।

गोत्रावानिहतवसैन्यसंनिवेशः सार्धं ग्रामतयत्नतीयतेऽन्नदेशे ॥

अन्येऽपीति कुलटाप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ २६० ॥ इति खलादिः ॥

तालो धनुषि पीयूक्षा कण्टकारी त्रिकण्टकः ।

श्यामाकपाटलाकाण्डा गोधूमेन्द्राविशाविमौ ॥ २६१ ॥

तालादेरित्यनेन तालादेर्गणात्पष्ठरन्ताद्विकारावयवयोरर्थयोरण् एव
भवति । तालस्य विकारः तालं धनुः । तालमयमन्यत् । पीलुवाची पीयूक्षमि-
ति(१) क्षपणकः । पीयूक्षायाः पैयूक्षम् । काण्टकारम् । त्रैकण्टकम् । श्यामा-
कस्यौषधिविशेषस्य । श्यामाकी यवागूः । पाटला वृक्षः । तस्याः पाटलम् ।
पाटलिरिति भोजः । पाटलीत्यन्यः । काण्डं भस्म । गौधूमः । इन्द्राविशस्य
वनस्पतिविशेषस्य । ऐन्द्राविशः ॥ २६१ ॥

बर्हिणेन्द्रालिशौ मुञ्जो बिल्ववेणुगवेधुकाः ।

कुटीरव्रीहिकर्पासीकर्कन्धूशिशपेक्षवः ॥ २६२ ॥

बार्हिणम्(२) । इन्द्रालिशस्य वनस्पतिविशेषस्य । ऐन्द्रालिशः । मुञ्जस्य
विकारो मौञ्जी । यथा—पिशङ्गमौञ्जीयुजमर्जुनच्छविम् ॥
बैलवः । वैणवः । गवेधुका । औषधिः । तस्या गावेधुकः । कौटीरः । व्रीहः ।
कार्पासः । कार्कन्धवः । शाशपः । ऐक्षवः ॥ २६२ ॥

(१) पीयूक्षा—पीयूक्षा पीलुद्रुमः । तद्विकारः पैयूक्षमिति वर्द्धमानः ।
आपपीयूक्षेत्येकः शब्दइति तत्त्वबोधिनीस्वारस्यम् ।

(२) बर्हिणोऽवयवो बार्हिणं मयूरपुच्छम् । तद्विकारो बार्हिण इति टि० ।

चयखदिरमसूरान्(१) सीसकंसौ शिरीषं रजतचमरलोहान्
पीतदारुं पलाशम् । अपि च वचकरीरेन्द्रायुधस्पन्द-
नानि शृणु तदनु यवासोदुम्बरं तीव्रदारुम् ॥२६३॥

चायः (२)। खादिरः । मासूरः । सैसः । कांसः । शैरीषः । राजतः ।
कलशः । चामरम् । लौहः । पीतदारवः । पालाशः । वचस्य वंशविशेषस्य ।
वाचः । कारीरः । इन्द्रायुधस्य वनस्पतिविशेषस्य । ऐन्द्रायुधः । स्पन्दनः ।
यावासः । औदुम्बरः । तीव्रदारवः । श्लेष्मातकवृक्षविशेषवाची तीव्रदारु-
रित्यन्यः ॥ २६३ ॥

विकङ्कतश्च पूलासो(३) रोहीतकविभीतकौ ।

व्याघ्रकाञ्चनमर्थे स्याद्विकारेऽवयवे तथा ॥२६४॥

वैकङ्कतः । पौलासः (४)। रोहीतकः । वैभीतकः । व्याघ्रं चर्म । काञ्च-
नस्य विकारः—काञ्चनम् । यथा—

सकाञ्चनेयत्रमुनेरनुज्ञयानवास्बुदश्यामतनुन्यविक्षत ।

यथा वा । काञ्चनेन किमिवास्पपत्रिणाकेवलं न सहते विलङ्घनम् ।

ये तु नाधीयते तेऽभेदोपचारादेवान्न काञ्चनशब्दः काञ्चनविकारे प्रयुक्त
इति समर्थयन्ति । तालादीनामादिवृद्धिमतां नित्यं मयटि प्राप्ते तदन्येषां तु
विकल्पितेऽण्वचनम् । अन्यमते स्वरश्च प्रयोजनम् । तालादिषु हेमशब्दो द्रष्टव्य
इति केषांचिन्मतम् । तथा च । तदण्डमभवद्वैजसिति पुराणादौ । पादेन हैमं
विलिलेख पीठमिति कालिदासस्य । समुद्रोपत्यका हैमीति भट्टः । अणि हि
प्रकृतिभावे सति हैमनमिति स्यात् । न च वाच्यम् अकारान्त एवायमिति
हेमः खलत्त्यते ह्यगनाविति कालिदासस्य—

येषामशेषभुवनाभरणस्य हेमस्तत्वं विवेक्तुमुपप्लाः परमंप्रमाणम् ॥

(१) चयखदिर० इति पा० । (२) चायं धनुः । चापी कोटिः । चयेति
क्वचित्पाठः ॥ (३) पूलाशो० इति पा० । (४) पौलाशः । पुलाकस्तु च्छान्यम्—
पौलाकम् । पूलाक इत्यन्ये । पूलास इति पाठे पूलासो ग्रामविशेषस्तस्यैकदेशः
पौलास इति पा० ॥

इति च भलूटस्य प्रयोगे नकारान्तस्यैवोपलब्धेः । न च मुनित्रयेण साक्षादननुमतमित्येतावतोपेक्षापेक्षमेतदिति सुवचं बहुतरलक्ष्यक्षतिप्रसङ्गात् । तथाहि त्रिफलेत्यजादिषु मुनित्रयेण साक्षादननुमतमित्यप्यभ्युपगतमेव । अङ्ग-
गान्नकण्ठेभ्यश्चेत्येतदपि मुनित्रयाप्रदर्शितमपि शिष्टैरिष्टमेव । शाकटायनोऽपि हेमादिभ्योऽजित्यनेनाज्जविधानमन्याजादिश्लुगर्थमाह तेन हैमं सारसनं (१) । हैमी यष्टिरिति सिद्धम् । सहृदयचक्रवर्तिना वामनेन तु हेम इति सूत्रेण विकारेऽर्थेऽन्याजादर्लुक् कृत एव । अण्हेमार्थादित्यत्र ज्ञानव्यां वृत्तौ हैमी हेममयी रश्नेत्युदाहृतं च ॥२६४॥ इति तालादिः ॥

शरदर्भकुटीसोमा भवेतां तृणबल्वजौ ।

स्तो राजन्यात्मकामेयौ वैकर्णश्च वसातिना ॥२६५॥

शराद्येकाजप्राणिन्येवेत्यनेन मयट् । शराणां विकारोऽवयवो वा शर-
मयम् । दर्भमयम् । कुटीमयम् । सोममयम् । तृणमयम् । बल्वजमयम् ॥

येषांशरमयीर्दर्भमयीस्तृणमयीःकुटीः ।

कुटीमयीःसोममयीस्ताबल्वजमयीःस्तुमः ॥ इति शरादिः ॥

राजन्यभौरिक्षेषु कार्यादिभ्योऽकञ् विधमक्ता इत्यनेन तस्य राष्ट्रमित्यर्थं राजन्यादेरकञ् भौरिक्यादेर्विधेषु कार्यादेर्भक्त एते प्रत्ययाः क्रमेण भवन्ति । राजन्यानां जनपदः राजन्यकः । पीठमर्दराजवयस्येषु रूढो राजन्यशब्द इत्यन्यः । आत्मकामेयकः । वैकर्णकः । विकर्ण इत्यन्यः । वासातकः । अत्रास्य पाठानङ्गीकाराद्वासातमित्यन्यः ॥ २६५ ॥

बाभ्रव्यान्वृतदेवयातवयुतो दाक्षायणो वातव—

स्तीव्रोदुम्बरमालवार्जुनफणः पुत्रोऽम्बरीषात्परः ।

शालङ्कायनदाक्षितेलुकलितौ वैराटशैलूषकौ—

त्रैगर्तश्च वसानबैल्ववनकौ स्यात्संप्रियस्तैल्वलः ॥२६६॥

बाभ्रवकम् । आन्वृतस्य (२) आन्वृतकः । आवृतक इत्यन्यः । दैवयात-
वकः । दैवयातव इत्यन्ये । देवयात इत्यपरे । दाक्षायणकः । वतोरपरम्

(१) हैमसासनमिति पा० ॥

(२) अन्वृतस्य—आन्वृतकः । अत्रान्वृतशब्दस्तद्धति वर्तते लक्षणया इति पा० ।

वातवः । तस्य—वातवकः । वात्रव इत्यन्यः । तीव्रस्य—तैव्रकः । अस्य पाठो
वामनमतेन । औदुम्बरकः । औदुम्बर इत्यन्यः । मालवस्य राज्ञः मालवकः ।
अर्जुनफण इति । अर्जुनायन इत्यर्थः । तस्य अर्जुनायनकः । आम्बरीषपुत्र-
कः । शालङ्कायनकः । दाक्षकः । तेलोः तैलवकः । अस्य पाठो वामनमतेन ।
वैराटको राजा । विराट इत्यन्यः । शैलूषकः । शैलूषज इति दिग्वासाः ।
त्रैगर्तकः । त्रिगर्त इत्यन्यः । वासानकः । बिल्ववने भवो जातो वा । वैल्व
वनः । तस्य वैल्ववनकः । शैलूषवैल्वनशब्दौ सूत्रे कप्रत्ययान्तौ निर्दिष्टौ ।
साम्प्रियकः । साम्प्रिया दाक्षी च नाम्ना स्त्री पुरुषो वा राजा । तस्य—साम्प्रि-
यकः । दाक्षक इति तु वामनः । तैल्वलकः । वैल्वल इत्यन्यः ॥

आकृतिगणोयम् । तेन जालन्धरायणः । और्णनाभः । जालन्धरः ।
कौत्तालप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥२६६॥ इति राजन्यादिः ॥

भौरिकिसैकयतावथचैकयतो भौलिकिश्च काणेयः ।

चौपयतश्चैटयतो वाणिजको वालिकाज्यश्च ॥ २६७ ॥

भौरिकीणां राज्ञां जनपदः भौरिकिविधम् । विधमक्तप्रत्ययान्तानां
स्वभावान्नपुंसकलिङ्गतैव । चन्दाद्याः पुंस्त्वमपि दर्शयन्ति । सैकयतविधम् ।
चैकयतविधम् । क्षैजयतचौदयतावित्यपि कश्चित् । भौलिकिविधम् । काणेयवि-
धम् । चौपयतविधम् । चैटयतविधम् । वाणिजोऽपत्यं वाणिजः । के वाणि-
जकः । तस्य वाणिजकविधम् । वालिकानस्यापत्यं कुरुकोसलेत्यादिना ययञि ।
वालिकाज्यः । तस्य वालिकाज्यविधम् ॥ २६७ ॥ इति भौरिक्यादिः ॥

ऐषुकारिः शयणडश्च सौवीरो वैश्वमानवः ।

दासमित्रिर्नडः शौण्डः शायणडो वैश्वधेनवः ॥ २६८ ॥

इषुकारस्यापत्यानि ऐषुकारयो राजानः । तेषां जनपदः । ऐषुकारिम-
क्तम् । शयणडभक्तम् । शयाश्च इत्यपि भोजः । सौवीरभक्तम् । वैश्वमानव-
भक्तम् । वैश्वमाणव इत्यन्यः । दासमित्रिभक्तम् । दासमित्र इत्यन्यः । नडभ-
क्तम् । शौण्डभक्तम् । शायणडभक्तम् । शायण्डिरित्यन्यः । वैश्वधेनवभक्तम् ।
अन्ये तु वैश्वभक्तां धैनवभक्तमिति पृथगाहुः ॥२६८॥

दृव्यक्षत्र्यक्षौ दासमित्रौडचान्द्राः खाडः शौद्रो
 दाक्षिसारस्यजौलाः । शायणडोऽथो ताक्षर्यशौभ्रो
 फणन्ता एते ज्ञेया विश्वतुण्डाच्च देवः ॥ २६९ ॥

द्व्यक्षायणभक्तम् । त्र्यक्षायणभक्तम् । गणपाठाद्वृद्ध्यभावः । द्वाक्षा-
 यणः । त्र्याक्षायण इत्यन्यः । दासमित्रायणभक्तम् । औडायनभक्तम् । चान्द्रा-
 यणभक्तम् । खाडायनभक्तम् । खादायन इत्यन्यः । शौद्रायणभक्तम् । शौद्रका-
 यण इत्यन्ये । दाक्षायणभक्तम् । राजन्यादिपाठाद् दाक्षायणकम् । सारस्याय-
 नभक्तम् । जौलायनभक्तम् । शायणडायनभक्तम् । ताक्षर्यायणभक्तम् । शकटा-
 ङ्गजमतेन । सौभ्रायणभक्तम् । चन्द्रमतेन । वैश्वदेवभक्तम् । तुण्डदेवभक्तम् ।
 अन्ये तु विश्वभक्तं तुण्डभक्तं देवभक्तमित्याहुः । इत्येषुकार्यादिः ॥२६९॥

नडप्लक्षकपोतेक्षुकाष्टत्रिवेत्रवेतसाः ।

कृतह्रस्वन्लुचौ क्रुश्चातक्षाणौ बिल्ववेणु च ॥२७०॥

नडादेः कुक् छ इत्यनेन नडादेश्चातुरर्थिकश्छो भवति । नडा अत्र देशे
 सन्ति नडकीयः । नड्वल इति च । प्लक्षकीयः । कपोतकीयः । इक्षुकीयः ।
 काष्ठकीयः । त्रिभिर्ऋषिभिर्निर्वृत्तं नगरम् । त्रिकीयम् । वेत्रकीयः । वेतसकीयः ।
 क्रुञ्चकीयः । तक्षणा निर्वृत्तस्तक्षणां निवासः तक्षकीयः । बिल्वकीयः । वेणु-
 कीयः । छान्तं केचित्पुंस्युदाहरन्ति । अपरे स्त्रियाम् ॥२७०॥ इति नडादिः ॥

अश्मयूथनददर्भशिखोषा वृन्दकन्दगुदकाण्डकुलानि ।

मीनगह्वगुडकुण्डलखण्डाः पीनपामनगकोटगुहाश्च ॥२७१॥

रादयोऽश्मादिभ्य इत्यनेनाश्मादिभ्योऽष्टादशस्यो गणेष्वश्चातुरर्थिका
 यथायथं र इत्यादयोऽष्टादश प्रत्यया भवन्ति । अश्मानोऽत्र देशे सन्ति । अ-
 श्मरम् । एवं यूथरम् ॥ यूष इत्यन्यः । नदरम् । दर्भरम् । शिखरम् । छपाट्वे
 ह्रस्वश्च बहुलमित्यनेन ह्रस्वत्वे सति । ह्रस्वत्वं नेत्यन्यः । ऊषरम् । वृन्दरम् ।
 कन्दरम् । गुदरम् । काण्डरम् । कुलरम् । मीनरम् । गह्वरम् । गुडरम् ।
 कुण्डलरम् । वामनमतेन । खण्डरम् । पीनरम् । घामनमतेन । पामरम् ।
 नगरम् । कोटरम् । गुहरम् । ह्रस्वत्वं नेत्यन्यः ॥२७१॥ इत्यश्मादिः ॥

सखिकरवीराशोका वासवसख्यग्निवायुतो दत्तः ।

छगलो गोफिलदत्तौ भल्लः पुरपालवज्राश्च ॥ २७२ ॥

सख्यादेर्दण् । सख्या पुरुषविशेषेण निर्वृत्तम् । साख्यं नगरं सखलं वा । कारवीरेयम् । वैरेयमित्यन्ये । आशोकेयम् । वासवदत्तेयम् । साखिदत्तेयम् । आग्निदत्तेयम् । वायुदत्तेयम् । छगलो मुनिश्छागलश्च । छागलेयम् । गौफिलेयम् । गोभिल इति भोजः । दत्तेयम् । भल्लेयम् । अन्यजातिभिर्भल्ल इत्यन्यः । भल्लपालइति समस्तं भोजः । पौरेयम् । पालेयम् । वाज्रेयम् ॥ २७२ ॥

कदलस्तमालरोहौ सप्तलचक्रौ कुशीरकः सरकः ।

सुरसः सीकरसमलौ सरमसरसचीरचक्रवाकाश्च ॥ २७३ ॥

कादलेयम् । तामालेयम् । रौहेयम् । सामलेयम् । चाक्रेयम् । कौशीरकेयम् । शीरक इत्यन्यः । सारकेयम् । सौरसेयम् । सैकरेयम् । वामनमतेन । सामलेयम् । सारमेयम् । सारसेयम् । चैरेयम् । वीर इत्यन्ये । चाक्रवाकेयम् ॥

एते सख्यादयः प्रायः पुंविशेषवृत्तयः । ततस्तन्निवासेऽपि ढण् विधेयः । करवीरसीकरचक्रछगलप्रभृतयः स्वार्थवृत्तयः । तेषां च तदत्रास्तीत्यर्थे प्रत्ययः ॥ २७३ ॥ इति सख्यादिः ॥

संकाशकदमीरपचारनासाश्रूडारयूपौ पलितानुनाशौ ।

मन्दारकूटौ दशकोविदारशीर्षाश्मतीर्थाश्मडारकुम्भाः ॥ २७४ ॥

संकाशादेश्यः । संकाशेन राज्ञा निर्वृत्तम् । सांकाश्यम् । काश्मीर्यम् । पाचार्य्यम् । वामनमतेन । नास्यम् । चौडार्य्यम् । यूपो अस्मिन् सन्ति यौप्यम् । पालित्यम् । आनुनाश्यम् । वामनमतेन । मन्दाराणामदूरभवं मान्दार्य्यम् । कौट्यम् । कुट इत्यन्यः । दशस्य दाश्यम् । कौविदार्य्यम् । शैर्ष्यम् । आश्मन्यम् । तैश्यम् । आंश्यम् । माडार्य्यम् । मजार इत्यन्यः । कौम्भ्यम् ॥ २७४ ॥

नाशिकासरकसूरचिरन्ताः कम्पिलः समलखण्डितसीराः ।

पञ्जरप्रगदिनाथनलाङ्गा रोमलोमपुलिना मगदी च ॥ २७५ ॥

नाशिका नाम राक्षसी । तस्या निवासस्तथा निर्वृत्तं वा । नाशिक्यम् (१) । सारक्यम् । सौर्य्यम् । चैरन्त्यम् । कम्पिल्यम् । कम्पील इत्यन्यः । समलेन

(१) नाशिका नाम० नाशिक्यमिति प्रा० ।

निर्वृत्तम् सामल्यम् । खाण्डित्यम् । सैर्यम् । पाञ्चर्यम् । प्रागद्यम् । नगरं
देशो वा । नाथ्यम् । नाल्यम् । आङ्ग्यम् । रौमयम् । लौमन्यम् । पौलिन्यम् ।
नागद्यम् । नगरं देशो वा ॥ २७५ ॥

सुपरिः कटिपः कलिवो मलिनागस्ती सकर्णको वृष्टिः ।

पन्थादेशः सुपथी मादितविकरौ च सूरसेनश्च ॥ २७६ ॥

सुपरिः कश्चिद्वाजा । तेन निर्वृत्तम् । सौपर्यम् । काटिप्यम् । कालिव्यम् ।
कलित इत्यन्ये । मालिन्यम् । अगस्तिकुण्डिन्योरगस्तिकुण्डिनी वेति श्लुचि ।
अगस्तीनां निवासः । आगस्त्यम् । अन्ये त्वगस्त्यस्यापत्यम् आगस्त्यः ।
ऋष्यणि । तस्यागस्त्यम् । साकर्णक्यम् । वृष्टिना निर्वृत्तम् वार्ष्ट्यम् । वृष्टिर्नाम
काचित्स्त्री । तस्या निवासो भार्ष्ट्यमित्यपरे । सुपथोऽदूरभवं सुपथं वात्रास्तीति
सौपथ्यम् । मादिता स्त्री काचिदित्यन्यः । वैकर्यम् । सौरसेन्यम् । गोमिल-
चक्रचक्रवाकाशोकच्छगलकुशीरकयमलमुखमन्मथशब्दानभयनन्दी गणोऽस्मिन्
ददर्श ॥ २७६ ॥ इति संकाशादिः ॥

बलश्रुलः पुलोलौ च नलो दुलदलौ वनम् ।

वडशब्दः कुलं मूलं लकुलोरलसंयुतम् ॥ २७७ ॥

बलादेर्यः । बलेन निर्वृत्ता । बल्या नाम नगरी । एवं चुल्या । पुल्या ।
वामनमतेन । तुल इति शाकटायनः । चल्या । नल्या । दुल्या । दल्या ।
वन्या । वड्या । वामनमतेन । कुल्या । मूल्या । मुल इत्यन्ये । लकुल्या ।
उरल्या । एते यप्रत्ययान्ताः स्त्रीलिङ्गाः । अन्ये तु बल्यादीनां नपुंसकता-
माहुः ॥ २७७ ॥ इति बलादिः ॥

पक्षतुषचित्रकुम्भाः कुण्डोमकराण्डहंसका रोम ।

लोमसुवर्णकसमलाः कम्बलिकाकुत्ससकलाश्च ॥ २७८ ॥

पक्षादेः फण् । पक्षेण निर्वृत्तं पक्षस्य निवासो वा । पाक्षायणं नगरं
राष्ट्रं वा । तौषायणम् । तुक्ष इति वामनः । चैत्रायणम् । चित्रेत्यन्यः ।
कौम्भायनम् । कौण्डायनम् । माकरायणम् । वामनमतेन । आण्डायनम् ।
हांसकायनम् । रौमायणः । लौमायनः । सौवर्णकायनः । वामनमतेन ।
सामलायनः । काम्बलिकायनः । कौत्सायनः । वामनमतेन । साकलायनः ॥ २७८ ॥

पन्थादेशे विहिते पन्थिनशब्दो निगद्यते कृतिभिः ।

यमलबिलहस्तिहस्ताः सिंहकसरकौ खिलास्त्यतिश्वानः ॥ २७९ ॥

पान्थायनः । यामलायनः । बैलायनः । हास्तिनायनः । हास्तायनः ।
सिंहकायनः । सारकायणः । खैलायनः । आस्तायनः । द्वयं वामनमतेन ।
आतिश्वायनः । अतिश्व इत्यन्यः ॥ २७९ ॥

सीरको लोमकः शीर्षनिवातौ च सकर्णकः ।

अंशुकः (१) सरसः पाकः सहको वलिकः कला ॥ २८० ॥

शैरकायणः (२) । लौमकायनः । शीर्षायणः । नैवातायनः । वामनमतेन ।
साकर्णकायनः । आंशुकायनः (३) । सारसायनः । पाकायनः । साहकायनः ।
वालिकायनः । कालायनः ॥ २८० ॥ इति पक्षादिः ॥

कर्णार्कजीवन्तजवानडुह्या आण्डीवतोऽथ द्रुपदश्च जैत्रः ।

क्षिगर्कलूषाकनपाञ्चजन्याः कुन्तीवशिष्टः कुलिशश्च जित्वा २८१

कर्णादेः फिज् । कर्णेन निर्वृत्तः । कर्णस्य निवासो वा । कर्णायनिः ।
अर्को गुल्मः स्फटिकश्च । आर्कायणिः । जीवन्त ऋषिः । जैवन्तायनिः । जावा-
यनिः । वामनमतेन । आनडुह्यायनिः । आण्डीवतायनिः । आण्डीवदित्यन्यः ।
द्रुपदायनिः । जैत्रायणिः । रक्षैजायनिः । फिगेत्यन्यः । अर्कलूषः ऋषिः । आ-
र्कलूषायणिः । अन्ये त्वर्कलूष इति । आकनायनिः । आफिनी स्त्रीत्यन्यः ।
पाञ्चजन्यायनिः । कौन्तायनिः । कुम्भी कुम्भो वेत्यपरे । वाशिष्ठायनिः (४) ।
कौलिशायनिः । जित्वा धर्मः जैत्रायनिः (५) । जित्येत्यन्यः ॥ २८१ ॥ इति कर्णादिः ॥

ज्ञेयाः सुतङ्गमाजिरजीवार्जुनविप्रचित्तमुनिचित्ताः ।

श्वन्शुक्रमहापुत्राः खण्डिककर्णौ महाचित्तः ॥ २८२ ॥

सुतंगतादेरिज् । सुतंगमेन निर्वृत्तं सुतंगमस्य निवासो वा । सौतंगमिः ।

आजिरिः । जैविः । अर्जुनं तृणं अर्जुनश्च पार्थः । आर्जुनिः । वैप्रचित्तिः ।

(१) अंशुक इति पा० । (२) शैरकायण इति पा० । (३) आंशकायन-
इति पा० । (४) वाशिष्ठायनिरिति पा० । (५) जित्वनां निवासो जैत्रायनि-
रित्यधिकम् ।

सौनिचित्तिः । शौवनिः । शौक्रिः । माहापुत्रिः । खाण्डिकिः । वामनमतेन (१)
खण्डितइत्यन्यः । कार्णिः । माहाचित्तिः ॥ २८२ ॥

बीजवापिस्वनश्वेतगडिकाविग्रविग्रहौ ।

एषां सुतंगमादित्वादित्रूचे चातुरर्थिकः ॥ २८३ ॥

बीजवापिः । अन्ये तु बीजइति वापिन्निति पृथगाहुः । स्वानिः ।
वामनमतेन । श्वैतिः । गडिकिः । गडिक इत्यन्यः । वैग्रिः । वैग्रहिः । चा-
तुरर्थिक इति निवासोऽदूरभवो नास्ति देशे तेन निर्वृत्तस्तदत्रास्ति च ॥ २८३ ॥

इति सुतङ्गमादिः ॥

वराहबाहू अथ शर्करा निमग्नः शिरीषश्च तथाविदग्धः ।

ज्ञेयो वलाहः खदिरो विभग्नः स्थूलः पलाशः पिनिनद्धबद्धौ २८४

वराहादेः कञ् । वराहा अत्र देशे सन्ति । वाराहकम् । बाहुकम् ।
शार्करकम् । वल्वजादिपाठादुः । शर्करिकम् । शर्करायाष्टण्छौ वेत्यनेन
शार्करिकम् । शर्करीयम् । शार्करम् । शर्कराइति देशसङ्ज्ञास्वभावादभेदोपवा-
राद्वा । नैमग्नकम् । शैरीषकम् । वैदग्धकम् । विजग्ध इत्यप्यन्यः । वालाह-
कम् । खादिरकम् । विभग्नकम् । विभक्त इत्यन्ये । स्थूलकम् । पालाशकम् ।
पिनिनद्धबद्धाविति पिनिभ्यां नद्धबद्धौ क्रमेण ज्ञेयावित्यर्थः । पैनद्धकम् ।
नैबद्धकम् ॥ २८४ ॥ इति वराहादिः ॥

कुमुदं कुण्डलकूटौ मुनिस्थलाश्वत्थघासकुन्दाश्च ।

मधुकर्णदशग्रामौ शाल्मलिरथकारगोमठशिरीषाः ॥ २८५ ॥

कुमुदादेष्टञ् । कुमुदान्यत्र देशे सन्ति । कौमुदिकम् । कौण्डलिकम् ।
कौटिकम् । कूर्ण इत्यन्यः । सौनिस्थलिकम् । मुनिः स्थलश्चेत्यन्ये (२) ।
आश्वत्थिकम् । घासकुन्दिकम् । माधुकर्णिकम् । मुचुकर्णइति शकटाङ्गजः ।
शुचिकर्ण इत्यभयनन्दी । विग्रहीतादपीष्यते । माधुकम् । कार्णिकम् । दाश-
ग्रामिकम् । शाल्मलिकम् ॥ रथकारेण निर्वृत्तं तस्य निवासो वा । रथकारि-
कम् । गौमठिकम् । पर्वतो ह्रदो वा । गोमेध इत्यन्ये । शैरीषिकम् । अरीह-

(१) खाण्डिकिः । खाण्डिकिर्वामनमतेनेति पाठः ।

(२) मुनिच्छवइति पाठे । सौनिकम् । छवा छागाश्छाविकमिति पाठः ।

शादिपाठाच्छैरीषम् । शिरीषा इति बहुवचनान्तः । संज्ञावाची स्वभावात् सी-
यमिति सम्बन्धाद्वा । शार्करिकशब्दः पृथक् सूत्रेण सिद्ध इति नात्र पाठः २८५
इति कुमुदादिः ॥

अरीहणोद्वण्डविपाशिशिंपाभलन्दनोदञ्चनखाण्डवीरणाः ।
सुयज्ञजम्बूकशकृत्स्नरैवताः शिरीषविल्वौबधिराऽथजाम्बवान् ॥

अरीहणादेरकञ् । अरीहणेन निर्वृत्तम् । आरीहणकम् । औद्वण्डकम् ।
वैपाशकम् । शिंशपानां वृक्षविशेषाणामदूरभवं । शिंशपा अत्र सन्तीति वा ।
शांशपकम् । देविकाशिंपाश्रेयोदीर्घसत्रस्यादित्यनेनैकारस्याकारः । भालन्द-
नकम् । औदञ्चनकम् । खाण्डवैरणकम् (१) । सीयज्ञकम् । जाम्बवकम् ।
काशकरस्त्रकम् । काशकरस्त्र इति भोजः । रायावतो रैवतः । रैवत इत्यन्ये ।
रैवतकः पर्वतः । शैरीषकम् । बैल्वकम् । नाधिरकम् । जाम्बवता निर्वृत्तम् ।
जाम्बवतकम् । अन्ये जाम्बवतोऽपत्यं जाम्बवत इत्याहुः ॥ २८६ ॥

खाण्डगौमतमैत्रोष्ट्रैर्गता वैमतस्तथा ।

शाण्डिल्यसांपरौ भास्त्र आयनान्ता अमी मताः ॥ २८७ ॥

खाण्डायनकम् । गौमतायनकम् । मैत्रायणकम् । श्वैत्रायणक इत्यपरः ।
औष्ट्रायणकम् । त्रैगर्तायनकम् ॥ वैमतायनकम् । शाण्डिल्यायनकम् । सांप-
रायणकम् । भास्त्रायणकम् ॥ २८७ ॥

खदिरो विपथः खण्डुर्भगलो द्रुघणस्तथा ।

सुशर्मकनलोलन्दा(२) रायस्पोषश्च वीरणः ॥ २८८ ॥

खादिरकम् । विपथकम् । खण्डुना निर्वृत्तम् । खाण्डवकम् । खण्डुरि-
त्यन्यः । भागलकम् । द्रुघणा अत्र सन्ति । द्रौघणकमिति वामनः । द्रुहण इति
भोजः । सौशर्मकम् । कानलकम् (३) । औलन्दकम् । रायः पोषः । रायस्पोषः ।
अतएव निपातनाद्विभक्तेरलुग्विसर्गस्य सकारः । रायस्पोषकम् । वैरणकम् ॥ २८८ ॥

(१) खाण्डवैरणकम् । खाण्डवैरणकमिति केचित् । अनुशक्तिकादेरा-
कतिगणत्वादिति पा० । (२) सुशर्मकतलो० इति पा० ।

(३) सौशर्मिकम् । कातलकमिति पा०

किरणो यज्ञदत्तश्च दलता सौमतायनः ।

क्रौष्ट्रधौमतसौमैन्द्रसौसकौद्राः फणन्तकाः ॥ २८९ ॥

कैरणकम् । याज्ञदत्तकम् । दलत्रा निर्वृत्तं दलतुः पर्वतस्य चादूरभवम् ।
दालत्रकम् । सौमतायनकम् । क्रौष्ट्रायणकम् । धूमतस्यापत्यं धौमतिः । तस्या-
पत्यं युवा धौमतायनः । तस्य (१) धौमतायनकम् । सोमस्य सौमायनकम् ।
इन्द्रस्य । ऐन्द्रायणकम् । सुष्टु स्यतीति सुसः । तस्य सौसायनकम् । कुद्रस्य
कौद्रायणकम् । एतेषां धौमतायनवत्प्रक्रिया ॥ २८९ ॥ इत्यरीहणादिः ॥

कृशाश्वकूटाजिनवेष्टमलोमशा विशालधूमौ सुकरश्च वर्चलः ।

अरिष्टमौद्गल्यपराशरारुषः सुवर्चलारिष्टमपुरारसूकराः २९०

कृशाश्वदेश्छण् । कृशाश्वेन निर्वृत्तम् कार्शाश्वीयम् । कौटीयम् ।
आजिनीयम् । वैश्वीयम् । लौमशीयम् । वैशालीयम् । धौमीयम् । सौक-
रीयम् । वार्चलीयम् । वर्तुलइत्यन्ये (२) । आरिष्टीयम् । मौद्गलीयम् । पारा-
शरीयम् । आरुषीयम् । सौवर्चलीयम् । आरिश्नीयम् । आरिष्य इत्यन्यः ।
पौरारीयम् । वामनमतेन । सौकरीयम् (३) ॥ २९० ॥

अवनतसदृशायोरोमका लोमकश्च प्रतरसुखविविक्तासायसाः
पूतरश्च । विनतपुरगदासीपूकराः पूगरश्चाऽजिनतसतुलवेष्ये-
रोऽरसा धूकरश्च ॥ २९१ ॥

आवनतीयम् । सादृशीयम् । आयसीयम् । रौसकीयम् । लौमकीयम् ।
प्रातररीयम् । सौखीयम् । सिपल इत्यन्ये । वैविक्तीयम् ॥ आसायसीयम् ।
सायसइत्यन्यः । पूतरो जलजन्तुः । पौतररीयम् ॥ त्रयं वामनमतेन ॥ वैनती-
यम् । पौरगीयम् । पुरगा नाम काचिद्राक्षसी तथा भक्षितं पाटलिपुत्रं तस्या
निवासः पौरगीयमित्यन्यः ॥ दासीयम् । पुवं करोति पूकरः । तस्य पौकरी-
यम् । पूगान्यस्य सन्ति पूगरः । तस्य पौगरीयम् । आजिनतीयम् । सातुलीयम् ।

(१) धौमतायनः । तस्य धौमतायनकमिति पा० । (२) वर्तुलशब्दं
केचिरपेठुः । वार्तुलीयम् इति पा० । (३) शौकरीयम् इति पा० ।

वासनसतेन । वैष्णवीयम् । ऐरसीयम् । आरसीयम् (१) । धौकरीयम् । केचि-
त्पुंलिङ्गनपरे तु स्त्रीलिङ्गमुदाहरन्ति ॥ २९१ ॥

विकुट्यासासुरावेतौ शबलश्चाभितो जनः ।

रोमशश्च कशाश्वादौ ज्ञेयाश्छण्प्रत्ययान्युते ॥ २९२ ॥

वैकुट्यासीयम् (२) । विकुट्यइत्यन्ये । आसुरीयम् । शबलीयम् ।
आभिनजीयम् । रोमशीयम् ॥ २९२ ॥ इति कशाश्वादिः ॥

ऋश्यस्थूलनिलीनकर्दमशरा बाहुर्निधानाशनि—

न्यग्रोधाः परिगूढखण्डखदिरा वेणुः सितः शर्करा ।

अशमांशू परिवंशवीरणमता वेश्मोपगूढाविमौ—

दण्डश्चानडुहोत्तराशमपरितो वृत्तोनिबन्धारडू ॥ २९३ ॥

ऋश्यादेः कः । ऋश्या अत्र देशे सन्ति । ऋश्यैर्निर्वृत्तं वा । ऋश्य-
कम् । स्थूलकम् । निलीनकम् । कर्दमकम् । शरकम् । बाहुकम् । निधान-
कम् (३) । अशनिकम् । न्यग्रोधकम् । परिगूढकम् । खण्डकम् । खदिरकम् ।
वेणुकम् । सितकम् । शर्करकम् । अशमकम् । अंशुकम् । परिवंशकम् । वीर-
णकम् । मतकम् । वेश्मकम् । उपगूढकम् । दण्डकम् । अनडुहोत्तराशमेति
समाहारद्वन्द्वः । अनडुहकम् (४) । उत्तराशमकम् । परितोवृत्तइति परिवृ-
त्तइत्यर्थः । तस्य परिवृत्तकम् । निबन्धकम् ॥ अरुडुस्तरुविशेषः । तस्य अर-
डुकम् ॥ २९३ ॥ इत्यृश्यादिः ॥

बलवजः कूपबीजे च यवासेकटकङ्कटाः ।

शिरीषः शकटाश्वत्थपरिवापविकङ्कतम् ॥ २९४ ॥

बलवजादेरिकः । बलवजा अत्र देशे सन्ति । बलवजिकम् । कूपिकम् ।
बीजिकम् । यवासिकम् । यवाषइत्यन्यः । इकटिकम् । कङ्कटः संज्ञाहः सीमा

(१) औरसीयमिति कश्चित् । (२) वैकुट्याशीयमिति पा० । (३) विधान
इत्यन्ये । (४) आनडुहोत्तर० आनडुहकमिति ।

च कङ्कटिकम् । शिरीषिकम् । शकटिकम् । अश्वत्थिकम् । परिव्रापिकम् ।
विकङ्कतिकम् ॥ २९४ ॥

शर्कराऽथ दशग्रामो न्यग्रोधः कुमुदं कचः ।

मध्यश्वसंकटा गर्तनिर्यासौ गदिताविह ॥ २९५ ॥

शर्करिकम् । दशग्रामिकम् । न्यग्रोधिकम् । कुमुदिकम् । कचिकम् ।
मधुकम् । अश्विकम् । द्वयं वामनमतेन । संकटिकम् । गर्तिकम् । निर्यासि-
कम् । केचिद्वत्त्वजिकाकुमुदिकेत्यादिस्त्रीलिङ्गमुदाहरन्ति तत्र लोकः प्रमाणम्
॥ २९५ ॥ इति वत्त्वजादिः ॥

काशापाशतृणाश्वत्थाः पलाशवनकङ्कटाः ।

वासकर्दमपीयूक्षा गुहाकर्पूरवर्बराः ॥ २९६ ॥

काशादेरिलः । काशस्तृणविशेषः । काशा अत्र सन्ति । काशिलम् ।
पाशिलम् । तृणिलम् । अश्वत्थिलम् । पलाशिलम् । वनिलम् । कङ्कटिलम् (१)
वासो गुल्मविशेषः । वास्यन्ते रुवन्तीति वासाः पक्षिण इत्यन्यः । वासिलम् ।
कर्दमिलम् । पीयूक्षिलम् । गुहिलम् । कर्पूरिलम् । वर्बरो स्लेच्छजातिः ।
वर्बरिलम् ॥ २९६ ॥

मधुरग्रहवच्छूलाः कपित्थश्वरणो विसः ।

नडोऽथ जतुसीपालौ गणो काशादिसंज्ञिते ॥ २९७ ॥

मधुरिलम् । ग्रहिलम् । वच्छूलिलम् । कपित्थिलम् । श्वरणिलम् ।
विसिलम् । नडिलम् । जतविलम् । सीपालिलम् (२) ॥ २९७ ॥ इति काशादिः ॥

तृणमूलसुवर्णाणां वराणवर्णौ वनार्जुनौ पर्णम् ।

नडबलबिलबुलचरणा बुसः फलं चात्र विज्ञेयम् ॥ २९८ ॥

तृणादेः सः । तृणान्यस्मिन्देस्ये सन्ति । तृणसा नदी नगरी सरसी
पर्वतिका । मूलसा । सुवर्णसा । अर्णो जलम् । तदत्रास्तीति । अर्णसा नदी ।
पाठसामर्थ्यात्सलोपः । अर्ण इत्यकारान्ता प्रकृतिरित्यन्ये (३) । वराण इति

(१) कण्टकिलमिति पा० । (२) सीपालो नाम कश्चित्तेन निर्वृत्तं सीपा-
लिकमिति पा० । (३) गणे लुप्तसकारस्योपादानात्सकारनिवृत्तिः । अदत्त
एवायमित्यन्ये इति पा० ।

वीरणाभिधानम् । तदस्तित्वाद् वराणसी । तस्या अदूरभवा वाराणसी नग-
री । वराणसी देशस्तत्र भवा वाराणसी नगरीत्यन्ये । वर्ण इति वीरणाख्या ।
वर्णसा । वनसा । अर्जुनसा दिग्बस्त्रमतेन । जन इति शकटाङ्गजः । पर्णसा ।
नडसा । बलसा । बिलसा । पुलसा । वरणासा । बुससा । फलसा । दिग्ब-
स्त्रमतेन ॥२९८॥ इति वृणादिः ॥

प्रेक्षा स्यात्परिवापसंकटकटाः कूपो यवासः पुटः—

संलक्ष्या ध्रुवका महश्च ध्रुवका कैश्चित्कपिः कोविदैः ।

ज्ञेयः कङ्कटवन्धुकापुकबुका गर्तेकटौ कूपको—

न्यग्रोधक्षिपकाहिरण्यफलकाः प्रेक्षादिरेवं गणः ॥२९९॥

प्रेक्षादेरिन् । प्रेक्षा बुद्धिः । तथा हेतुना निर्वृत्तः । प्रेक्षी ग्रामः । अथवा
प्रेक्षा अत्र सन्ति । प्रेक्षी देशः । प्रेक्षाशब्दो यद्यपि प्रेक्षणवाची तथाप्यत्र पक्षे
रूढितो नदीसरसीस्थत्यादिवृत्तिर्द्रष्टव्यः । परिवापो बीजनिक्षेपः । परि-
वापी । सङ्कटं सङ्कीर्णता । सङ्कटी । कटः पर्यन्तः । कटी । कूपी । यवासो
दुःस्पर्शः । यवासी । पुटी=ध्रुवका । आवपनविशेषः । ध्रुवकी । मह उत्सवः
मही । ध्रुवका=आवपनविशेषः । ध्रुवकी । कैश्चिदिति दिग्बस्त्रप्रभृतिभिः
कपिशब्दः संलक्ष्यः । कपी । कङ्कटः । सन्नाहः । कङ्कटी । बन्धुरेव बन्धुका ।
बन्धुकी । पुको दानम् । पुकी । बुको हास्यम् । बुकी । गर्तेऽवटः । गर्ती ।
इकटं चषकः । इकटी । कूपको गुणवृक्षः । कूपकी । न्यग्रोधो वटः । न्यग्रोधी ।
क्षिपका—आयुधम् । क्षिपकी । हिरण्यं सुवर्णम् । हिरण्यी ॥ फलकम् (१) ।
आकाङ्क्षितसिद्धिरावरणं वा । फलकी । कूपगर्तपरिवापयवासहिरण्यशब्दाः
शकटाङ्गजमतेनोपात्ताः ॥२९९॥ इति प्रेक्षादिः ॥

मध्विक्षू शररोमवेणुमरुतः शक्तीष्टकारिष्टयो—

वार्दालीशकलाकरीरकिशरासन्दीशलाकाहिमाः ॥

स्थाणुस्तक्षशिलाविसासुतिशमीसर्याणपार्दामिषी—

कर्कन्धूवटवेटऋष्यरुमणो वल्मीकपीडारवडाः ॥३००॥

(१) हलका पुरविशेषस्तस्यादूरभवो हलकी ग्रामइत्यधिकम् ।

मध्वादेर्मत् । मधु पुष्परसादिः । तदत्र देशेऽस्ति । मधुमान् देशः ।
 इक्षु रसालः । इक्षुमान् । शरो मुञ्जः । शरावान् । शरादीत्यादिना दीर्घत्वे ॥
 शरुरित्यन्यः । रोम तनूरुहम् । रोमवान् । वेणुमान् । मरुतो देवा वायुश्च ।
 मरुत्वान् । शक्तिः प्रहरणम् । शक्तिमान् । शक्तिरित्यन्यः । इष्टका मृद्विकारः ।
 इष्टकावान् । रिष्टिश्चन्द्रहासः । रिष्टिमान् । मदिराजातीयः सन्धानविशेषो
 रिष्टिशब्द इति वामनः । वार्दाली । ओषधिविशेषः वार्दालीवान् । पार्दाली-
 त्येके । शकलो मत्स्यः । शकलावान् । कृतदीर्घोऽयं पठितः । शकलीवानि-
 त्यन्ये । करीरो वृक्षविशेषः । करीरवान् । किशरो गन्धद्रव्यम् । किशरावान्
 वृणजातिः । किशरुरित्यन्यः । आसन्दी वेत्रासनम् । आसन्दीवान् । शलाका-
 एषणी पूरणरेखा द्यूतोपकरणं च । शलाकावान् । हिमं तुहिनम् । हिनवान् ।
 स्थाणुमान् । यवादेराकृतिगणत्वाद्भ्रूवाभावः । तक्षशिला नगरी । तक्षशिला-
 वान् । अक्षशिलेत्यन्यः । अक्षवान् । शिलावानित्येके । बिसवान् । आसुतिः
 सोमरसः । आसुतिमान् । आसुतीवानिति वामनाद्याः । ते ह्यासुतीशब्दं
 पठन्ति । सुत्येत्यन्यः । शमी वृक्षः । शमीवान् । सयार्णः पर्वतः । सयार्णावान् ॥
 सार्याण इत्यन्ये ॥ पार्दो वृक्षः । पार्दावान् । पार्दानास काचित्स्त्रीत्यन्ये ।
 आनिवी । ओषधिः । आनिवीवान् । कर्कन्धूः क्षुद्रबदरी । कर्कन्धूमान् । कर्क-
 न्धुरित्यन्यः । वटो न्यग्रोधः । वटावान् । वेटः पीलुवृक्षः । वेटावान् । ऋणो
 मृगविशेषः । ऋण्यावान् । रुमाँल्लवणविशेषस्तरुविशेषो वा । रुमणवान् । रुव-
 दित्यन्यः । वल्मीको नाकुः । वल्मीकावान् । अयं दिग्बस्त्रमतेन । पीडावान् ।
 खड्गस्तृणजातिः । खडावान् । अनद्यर्थमारम्भः ॥३००॥ इति सध्वादिः ॥

उत्कराश्मखदिरास्तृणवृक्षाविन्द्रवृक्षतिकपिप्पलशाकाः ।

आर्द्रवृक्षकपलाशसुवर्णश्यावनायसहिता बिजिगीषा ॥३०१॥

उत्करादेश्छः । उत्करो दूषत्पांसुप्रचयः । सोऽस्यास्तीत्युत्करीयं नगरम् ।
 अश्मीयम् । खदिरो वृक्षः । खदिरीयम् । तृणीयम् । वृक्षीयम् । इन्द्रवृक्षी-
 यम् । तिको राजा । तिकीयम् । पिप्पलोऽश्वत्थः पिप्पलीयम् । शाकं भक्ष्य-
 विशेषः । शाकीयम् । आर्द्रवृक्षीयम् । पलाशीयम् । सुवर्णीयम् । श्यावनायो
 मुनिः । श्यावनायीयम् । बिजिगीषीयम् ॥ ३०१ ॥

शालानेकखलाजिनातपफला जन्याजिनं पिप्पली—

मूलं संपरशूर्पणायपिचुका भस्त्रा च नैवाकवः ।

उत्क्रोशार्कनितान्तवृक्षशफरा गर्ताग्निवैराकणाः—

काशारण्यनिशान्तपर्णकितवाः क्षुद्राणकक्षान्तयः ॥३०२॥

शालीयम् । अनेकीयम् । खलाजिनीयम् । खण्डाजिन इत्यन्यः । आत-
पीयम् । फलीयम् । जन्या वधूस्तद्वाहिका वा । जन्यीयम् । अजिनीयम् ।
पिप्पलीमूलीयम् । सम्परो मुनिः । संपरीयम् । शूर्पणायो मुनी राक्षसो वा ।
शूर्पणायीयम् । पिचुकस्तूलकम् । पिचुकीयम् । भस्त्रीयम् । निवाकुर्निर्गुणः ।
तस्य निवासो नैवाकवः । तस्यादूरभवं नैवाकवीयम् । उत्क्रोशः कुररः ।
उत्क्रोशीयम् ॥ अर्को गुल्मः सूर्यश्च । अर्कीयम् । नितान्ता वृक्षा यत्र सन्ति स
नितान्तवृक्षो देशः । तस्यादूरभवं नितान्तवृक्षीयम् । शफरो मत्स्यः । शफरी-
यम् । गर्तीयम् । अग्नीयम् । वैराकणो नामर्षिः । वैराकणीयम् । काशीयम् ।
अरण्यीयम् । निशान्तम् अन्तःपुरम् । निशान्तीयम् । पर्णीयम् । कितवो धूर्तो
गन्धद्रव्यञ्च । कितवीयम् । क्षुद्रीयम् । क्षुद्रा राक्षसी तन्निवासः क्षुद्रीयमित्यन्ये ।
अणकम्—अधमम् । अणकीयम् । क्षान्तीयम् । क्षान्त इति भोजः ॥३०२॥

अश्वत्थनीचापकशङ्करेडावरोहितक्षारविशालवेत्राः ।

अरीहणत्रैवणचर्मखण्डवातागराः सम्पलमन्त्रणार्हौ ॥३०३॥

अश्वत्थीयम् । नीचानाम्रोतीति नीचापकः । नीचापकीयम् । शङ्करीयम् ।
इडाः स्त्रियः । इडीयम् । अवरोहितो नामर्षिः । अवरोहितीयम् । क्षारीय-
म् । क्षोध इत्यन्यः । विशालो नामर्षिः । विशालीयम् । वेत्रीयम् । क्षारवेज्ञौ
वाचनमतेन । अरीहणः पुंविशेषः । अरीहणीयम् । त्रिवेण्या अपत्यं त्रैवणः ।
तस्य निवासस्त्रैवणीयम् । चर्मीयम् । शास्त्राभिधानवाचि वयस्यित्यन्यः ।
खण्डीयम् । वातागरीयम् । सम्पलो मुनिः । सम्पलीयम् । मन्त्रणार्हीयम् ।
उत्करादीञ्छप्रत्ययान्तान् केचित्पुंस्त्रिङ्गान् अपरे स्त्रीलिङ्गानाहुः ॥

एतेऽष्टादशकृतिगणा वेदितव्याः । तेनान्येऽपि शब्दा यथादर्शनं द्रष्ट-
व्याः । अन्यैस्तु नैयत्यमेषां प्रतिपादितम् । एतदीयशब्दानां चत्वारोऽप्यर्था
यथासम्भवं द्रष्टव्याः ॥३०३॥ इत्युत्करादिः ॥

शौनकोऽथ तलवाजसनेयौ रज्जुकण्ठकठशाठकषायाः ।

स्कन्धसाङ्गरवतुम्बुरुताण्ड्या रज्जुभारकमलारुणयश्च ॥३०४॥

शौनकादिभ्यो णिन् इत्यनेन तेन प्रोक्तं वेदं विदन्त्यधीयते वेत्यर्थेयो-
र्णिन् भवति । शौनकेन प्रोक्तं वेदं विदन्त्यधीयसे वा । शौनकिनः । तान-
लिनः । वाजसनाया अपत्यं वाजसनेयः । वाजसनेयिनः । राज्जुकण्ठिनः ।
काठशाठिनः । कठशाठाभ्यां प्रोक्तवेदवेदकाः । काषायिणः । कषय इति वाम-
नः । स्कान्विनः । स्कन्ध इति चन्द्रः । साङ्गरविणः । तौम्बुरविणः । ताण्डि-
नः । शकटाङ्गजभोजसनेन । राज्जुभारिणः । कामलिनः । आरुणिनः ॥३०५॥

हरिद्रुशाष्पेयपलिङ्गयुक्ताः शापेयखाडायनदेवदर्शाः ।

श्यामायनालम्बिऋचाभदण्डाः स्तम्भोलपौ स्तः परुषांसकश्च ॥

हारिद्रविणः । शष्पमिव शष्पः । तस्यापत्यं शाष्पेयः । शाष्पेयिणः ।
पालिङ्गिनः । पुलिङ्ग इति वामनः । शपस्यापत्यं शापेयः । शापेयिनः ।
शाफेय इत्यन्ये । खड्गस्यापत्यं नडादिफणि । खाडायनः । खाडायनिनः । दैव-
दर्शिनः । वेददर्श इति वामनः । श्यामायनिनः । अलम्बस्यापत्यम् आलम्बिः ।
आलम्बिनः । आर्चाभिनः । ऋचभाग इत्यभयनन्दी । दण्डिणः । चन्द्रवा-
सनमतेन । स्ताम्बिनः । स्कम्भ इति शकटाङ्गजः । औलपिनः । परुषे अंशे
अस्य परुषांसकः । पारुषांसकिनः ॥ सर्वेऽप्येते सोपन्नवेदशाखानां प्रणेताः
प्रसिद्धाः । तदभिधायिनस्तु प्रोक्तप्रत्ययान्ताः शब्दा अध्येन्नादिविषयत्वात्खा-
तन्त्र्यमुल्लङ्घ्य प्रयोगभाजो न स्युः । भोजसतमाश्रित्य वामनोक्तः कलापिशष्प-
प्राच्यादिविशेषो नाश्रितः । आकृतिगणोऽयम् । तेन तलवकाराश्वपञ्चमदाव-
कण्ठैतरेयभास्त्रविशाढ्यायनप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥३०५॥ इति शौनकादिः ॥

उक्थन्यासवसन्तयज्ञशिशिरं चर्चा पुराणं गणः—

सञ्ज्ञातर्कपदक्रमाश्च गणितं लक्ष्यं च लोकायतम् ।

आयुर्वेदगुणोतिहासचरमं हेमन्तहेतू यजु—

वर्षाज्योतिषसंहिताशरदथो सङ्घाटवृत्तीतरम् ॥३०६॥

ऋतूषथादेष्टव्यं इत्यनेन ऋतुवाचिन उक्थादेश्च ठण् । उक्थशब्दः साम-
लक्षणो ग्रन्थ औक्थिक्ये वर्तमानो गृह्यते । उक्थं वेद्यधीते वा । औक्थिकः ।

श्रौविषयशब्दः। च प्रत्ययो न भवत्यनभिधानात् शकटाङ्गस्तु याज्ञिकौविषय-
लौकायतिकान् ब्रह्मणीयेतस्मूत्रमाह । यज्ञोक्ताभ्यां ठण् । याज्ञिक्यौविषय-
शब्दाभ्यां च ठण् इक्यलोपश्च निपात्यते । यज्ञं याज्ञिक्यं वा वेत्यधीते वा ।
याज्ञिकः । एवम् । श्रौविषयः । लौकायतशब्दाद्वणीकारः । लौकायतिकः ।
लौकायतिक इति न्यायादिपाठात्सिद्धम् । न्यासः पञ्जिका नैयासिकः । वस-
न्तशब्दः कालसहचरिताध्ययने वर्तमानः प्रत्ययं लभते । एवं शिशिरहेमन्त-
वर्षाशरद्वर्ग्यीष्मशब्दा द्रष्टव्याः । वासन्तिकः । यज्ञार्थो ग्रन्थो यज्ञः । याज्ञिकः ।
चर्चा विचारणा(१) । चार्चिकः । चर्चाक इति वामनः ॥

सर्गश्चप्रतिसर्गश्चवंशोमन्वन्तराणि च । वंशानुवंशचरितंपुराणंपञ्चलक्षणम् ॥

पुरापि न नवं पुराणमिति निरुक्तम् । पौराणिकः । गाणिकः । सा-
ङ्गिकः । तार्किकः । पादक्रमिकः । अन्यस्तु पदक्रमावित्याह । तन्मते क्रमा-
दिपाठाद्वुनपि । गाणिलिकः । गाणित इति वामनादयः । लासिकः ।
लौकायतं बृहस्पतिमतानुसारिचार्वाकशास्त्रम् । लौकायतिकः । आयुवदिकः ।
गौणिकः ॥ इत्येवं हासश्चित्तविकाशो यस्मिन् स इतिहासः । अथवा । इति ह
आसीदिति यत्रेति । इत्येवमर्थे । हः किलार्थे पूर्वचरितम् । ऐतिहासिकः ।
चारमिकः । चरमप्रथमशब्दौ विशेषणवृत्तौ विशेष्यस्य तु ग्रन्थस्य प्रक्रमात्प्र-
तीतिः । यद्वा क्रियाविशेषणवृत्तौ चरममधीते चारमिकः । चरमो गुणश्चरम-
गुणः । तस्य चारमगुणिक इत्यन्ये । हैमन्तिकः । हेतुकः । याजुष्कः । वामन-
मतेन । वार्षिकः । ज्योतीर्ष्यधिकृत्य कतो ग्रन्थः ज्योतिषम् । सङ्ज्ञापूर्वको
विधिरनित्य इति ॥

अथवा । अनुबन्धकृतमनित्यमित्यनैनं भवति । ज्योतिषिकः । गण-
निपातनादैर्जभावः । ज्योतीर्षि ग्रहनक्षत्रादीनि वेत्ति ज्यौतिषिक (२) इति
वामनक्षीरस्वामिनौ ॥ सांहितिकः । संहितापदे विषयभूते प्रत्ययं लभते । पद-
विषयां संहितामधीयानः सांहितिकः । अन्यत्राण् । सांहित इत्यन्यः । शार-

(१) यद्वाङ्गरागश्चर्चा तत्प्रकारख्यापको ग्रन्थोऽपि चर्चा इत्यधिकम् ।

(२) ज्योतीर्षि ग्रहादीनधिकृत्य कतो ग्रन्थो ज्योतिषः । ज्योतिषं वेद
ज्यौतिषिकः । इति पाठः ।

दिकः । सांघाटिकः । सङ्गता घटाः सङ्घटेत्यन्यः । सहघटया सघटेत्यन्यः ।
सङ्घट इत्यपरः (१) । वार्त्तिकः । ऐतरिकः । वामनतेन ॥ ३०६ ॥

श्लक्ष्णानुसूलक्षणसङ्ग्रहास्युर्ग्रीष्मो निरुक्तं पुनरुक्तमत्र ।

अथर्वणोऽथ प्रथमानुकल्पौ क्रमेतरन्यायकृतान्ततन्त्रम् ३०७

आक्षिपकः । केचित् श्लक्ष्णाशब्दात्स्त्रीलिङ्गात्प्रत्ययं मन्यन्ते (२) । अनु-
सूर्येण्यविशेषः । आनुसुकः । केऽणञ् इति ह्रस्वत्वे । लाक्षणिकः । साङ्गहिकः ।
ग्रीष्मिकः । चन्द्रमतेन । नैरुक्तिकः । पौनरुक्तिकः । अथर्वणिः । तेन प्रोक्तो
वेद आथर्वणः । तं वेत्त्यधीते वा । आथर्वणिकः । पाठसामर्थ्यात् श्लुग् न
भवति । प्राथमिकः । प्रथमो गुणः प्रथमगुण इत्यन्यः । प्रथमकल्पादन्योऽनु-
कल्पः । आनुकल्पिकः । क्रमादितरः क्रमेतरः (३) । अक्रम इत्यर्थः । क्रमेत-
रिकः । नैयायिकः । कृतान्तं वेत्ति कार्तान्तिको मौहूर्त्तः । कृतान्तमाह पृच्छति
वा । कार्तान्तिक इत्यन्यः । तन्यते तन्त्र्यते वानेन । तन्त्रं वैदिकं ज्योति-
षादि । तान्त्रिकः । ज्ञातसिद्धान्तः ॥ ३०७ ॥

अनुगुणवर्षाशरद्विपदा भारतपदपदानुपदम् ।

अनुलक्ष्याख्यानां स्याद्विशेषपरिषन्मुहूर्त्तमप्येके ॥ ३०८ ॥

गुणस्य सदृशं गुणमनुगतं वा । अनुगुणम् । आनुगुणिकः । वर्षाश्च
शरच्च वर्षाशरदम् । वार्षाशरदिकः । द्वैपदिकः । विपदेति वामनः । भार-
तिकः । पदं पदमध्येता । वीरसायां द्विर्वचने निपातनात्पूर्वपदस्यैत्वे । पादेप-
दिकः । पदमनुगतम् अनुपदम् । आनुपदिकः । लक्ष्यमनुगतम् अनुलक्ष्यम् ।
आनुलक्ष्यिकः । आख्यानिकः । अत्यन्तव्यावृत्तबुद्धिहेतुर्विशेषः । तं तत् शास्त्रं
वा वेत्ति । वैशेषिकः । पारिषदिकः । पर्षच्छब्दोऽपि । परिषदपार्षदाविति
वामनः । मौहूर्त्तिकः । वामनमतेन तु । मौहूर्त्तः । मुहूर्त्तमित्युपलक्षणम् ।
तेन नैमित्तिकः । अस्मिन्मते नैमित्तः ॥ ३०८ ॥

(१) सटेत्यन्यः । सट इत्यपरः । सङ्घट्टो रचना । या पांचालीवैदर्भीत्यादिपदै-
लङ्कारशास्त्रे व्यवह्रियते तल्लक्षणपरो ग्रन्थोऽपि लक्षणया सङ्घट्टस्तमधीते वेद वा
साङ्गहिकः । केचित् सङ्घाटम्यठन्तीत्यधिकम् । (२) पुनरुक्तं श्लक्ष्णमनुपदमिति
त्रितयं ग्रन्थविशेषवाचीत्यधिकम् । (३) क्रमेतरेति ग्रन्थविशेषस्य संज्ञेति पाठः ।

सुलक्षब्राह्मणावेतौ पदोत्तरपदादिकाः ।

असंसर्गाङ्गधर्मत्रिक्षत्राद्विद्या परा मता ॥ ३०९ ॥

सौलक्षिकः । ब्राह्मणिकः । पदोत्तरपदं वेद्यधीते वा पादोत्तरपदिकः ।
शकटाङ्गजस्तु पदोत्तरपदेभ्यश्च इति सूत्रमाह । अस्यार्थः । पदशब्द उत्तरपदं
यस्य ततः पदशब्दात्पदोत्तरशब्दाच्च ठः । पूर्वपदिकः । उत्तरपदिकः । न्याया-
दिपदकल्पलक्षणान्तक्रत्वाख्यानाख्यायिकादृण् इत्यनेन तु पूर्वपदिकः । औत्त-
रपदिकः । पदात्पदिकः । पदोत्तरपदात्पदोत्तरपदिकः । बहुवचनं सर्वभङ्ग-
परिहारार्थम् । संसर्गादिवर्जितात्परो विद्याशब्दश्रृणं लभते । वायसविद्यिकः ।
सार्वविद्यिकः । असंसर्गादेरिति किम् । सांसर्गविद्याः । शकटाङ्गजमतेन । आङ्ग-
विद्याः । धार्मविद्याः । त्रैविद्याः । अवयवविद्या त्रिविद्येति कर्मधारयात्प्रत्य-
यश्रुतिः । तिस्रणां विद्यानां बोद्धेत्यर्थे द्विगोः श्लुचि त्रिविद्याः । क्षात्रविद्याः ॥३०९॥
कल्पलक्षणसूत्रान्तमकल्पादिमतं बुधैः ।

आख्यानाख्यायिकावाची श्लुग्द्विगोः सर्वसादितः ॥३१०॥

सातृणां ब्राह्म्यादीनां कल्पः पूजाद्यर्थं शास्त्रम् सातृकल्पिकः । रासा-
यनकल्पिकः । गौलक्षणिकः । वार्त्तिकसूत्रिकः । साङ्गहसूत्रिकः । अकल्पादीति
सूत्रस्यैव विशेषणं तेन काल्पसूत्रः । आख्यानवाचिभ्य आख्यायिकावाचिभ्यश्च
ठण् इत्यर्थः । यावक्रीतमाख्यानमधीते यावक्रीतिकः । एवं प्रियंगवाविमानप्र-
भृतयः (१) उदाहार्याः । वासवदत्तामाख्यायिकामधीते वासवदत्तिकः । एवं
सुमनोहरानर्मेदासुन्दरीतरङ्गवतीविलासवतीप्रभृतय आख्यायिकाशब्दाष्टाणि द्व-
ष्टव्याः । वासवदत्तादिसाहचर्याद्ग्रन्थोऽपि तथोच्यते । यथाऽग्निमहचरितो
ग्रन्थोऽग्निः । द्विगोः समासात्सर्वशब्दादेः सादेश्च शब्दादृण् तस्य च श्लुक् ।
शकटाङ्गजस्तवण्ठणोः । पञ्चकल्पः । त्रिलक्षणः । त्रिसूत्रः । असंसर्गेत्यादिना
ठण् तस्य श्लुक् तथा द्वितन्त्रः । पञ्चव्याकरणः । सह वार्त्तिकेन यो ग्रन्थः स
सवार्त्तिकः । तं वेत्ति ठणो लोपे सवार्त्तिकः । एवं ससङ्ग्रहः । सर्ववेदः । सर्व-
तन्त्रः । आकृतिगणोऽयम् । अन्येऽपि यथादर्शनं ज्ञेयाः ॥३१०॥ इत्युक्त्यादिः ॥

(१) यावक्रिकः । प्रियंगविकः । प्रियंगुकः । आविमारविकः । अविमा-
रकरित्यधिकम् ।

क्रमः शिक्षा पदं चैव मीमांसा सामसंयुता ।

उपनिषत्तथा ज्ञेया गणे क्रमादिसंज्ञिते ॥ ३११ ॥

क्रमादिभ्य इत्यनेन क्रमादेस्तद्वेत्त्यधीतेऽर्थे को भवति । क्रमं वेत्त्यधीते क्रमकः । शिक्षा ग्रन्थविशेषः । शिक्षकः । पदकः । मीमांसा ग्रन्थविशेषः । मीमांसकः । सामकः । उपनिषद्वेदान्तो रहस्यं च । उपनिषदकः । एतदर्थमेवाकारोच्चारणम् । शेषाणां कप्रत्ययेऽपि साध्यं सिद्धम् । अकप्रत्ययस्य टित्वप्रज्ञानं युक्तम् । तेन शिक्षकी मीमांसकीत्याद्युपपन्नं स्त्रियां लक्ष्यते न त्वाङीति ॥३११॥

इति क्रमादिः ॥

इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्द्धमानविरचितायां स्वीयगणरत्नमहोदधिवृत्तौ समूहविकारावयवचतुर्थवेत्त्यधीतेविहिततद्धित-

प्रत्ययगणनिर्णयो नाम चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥

अथ पञ्चमोऽध्यायः

अध्यात्ममुक्तीहपरत्रशेषा-कस्मादमुत्रोर्ध्वदमाधिदेवाः ।

ऊर्ध्वदमश्वोर्ध्वमुहूर्त्तसर्वलोकावसुष्मिन्नधिभूतनिष्ठाः ॥ ३१२ ॥

अध्यात्मादेरित्यनेनाध्यात्मादेः शेषे ठञ् भवति । अध्यात्मे भवम् आध्यात्मिकम् । मुक्तौ भवम् मौक्तिकम् । ऐहिकम् । आगमिकोऽयं शब्दः । यथा-पञ्चायतनमैहिकम् । किमस्य गणपाठेन । लोके चेहत्यमित्येव भवतीति कश्चित्सचेताः । परत्रासुष्मिन्नमुत्रशब्दाः परस्य लोकस्य वाचकाः । परत्रलोके भवम् पारत्रिकम् । शेषे भवाः शैविकाः । अकस्मादित्यनेन हेतुशून्यः कालो लक्ष्यते । तत्र भवम् । आकस्मिकम् । अमुत्रलोके भवम् आमुत्रिकम् । और्ध्वदमिकः । ऊर्ध्वं भव इत्यर्थः । केचिदूऊर्ध्वदमोर्ध्वदेहशब्दावनुशक्तिकादिषु मन्यमाना और्ध्वदामिकम् । और्ध्वदैहिकमित्युदाहरन्ति । अधिदेवे भवम् आधिदैविकम् ॥ और्ध्वदमिकम् । ऊर्ध्वशब्दनमानार्थोऽव्ययमनव्ययमूर्ध्वशब्दोऽप्यस्ति । मुसागमोऽन्येषाम् । और्ध्वमौहूर्त्तिकः । तत्रोर्ध्वमौहूर्त्तिक इति ज्ञापकादुत्तरपदस्यैव ॥ सार्वलौकिकम् । अमुष्मिन्नलोके भवम् आमुष्मिकम् ॥ आधिभौतिकम् । निष्ठायां भवम् । नैष्ठिकम् । यथा-

श्रुतदेहविसर्जनः पितुश्चिरमश्रूणि विसृज्य राघवः ।

विदधे विधिमस्य नैष्ठिकं यतिभिः सार्धमनग्निसमन्वितम् ॥ ३१२ ॥

स्यात्समानस्तदादिश्च तथा लोकः परेहतः ।

ऊर्ध्वोर्ध्वमः परो देहोऽध्यात्मादिराकृतिगणः ॥ ३१३ ॥

सामानिकः । सामानग्रामिकः । सामानदेशिकः । पारलौकिकम् ।

ऐहलौकिकम् । और्ध्वदेहिकम् । यथा—अकरोच्च तदौर्ध्वदेहिकं पितृभक्त्या
पितृकार्यकल्पवित् ॥ और्ध्वदेहिकम् ॥ ३१३ ॥ इत्यध्यात्मादिः ॥

नदीपावापुरो मावा श्रावस्ती धातकी मही ।

वनाहासी च कौशाम्बी शात्वाथो वडबा वृषे ॥ ३१४ ॥

नदीकल्यादेर्दण्डकजित्यनेन नद्यादिकल्यादिभ्यां शेषेभ्यै दण्डकजौ
क्रमेण भवतः । नद्यां जातो भवो वा नादेयः । पावा नगरी । पावेयः ।
पासेति वासनः । पाठेति भोजः । पौरेयः । मावा नगरी । मावेयः । मायेति
भोजः । वासेति वासनः । श्रावस्ती नगरी । श्रावस्तेयः । धातकेयः ॥
माहेयः । वनवासी नगरी । वानवासेयः । वानकौशाम्बेयः । शात्वेयः ।
शात्वा नगरीत्यन्यः । वाडबेयः । वृषः । वाडबोऽन्यः ॥ ३१४ ॥

कौशाम्बी वनसेतकी गिरिगरी वाराणसी खादिरी—

दार्वा काशफरी च पूर्वनगरी नद्यादिरेवं गणः ।

कत्तिः कुण्डिनपुष्करौ च नगरीकुम्भ्युम्भिमाहिष्मती—

वर्मत्योऽथ च पौदनो निगदितो ग्रामस्तथा पुष्कलः ॥ ३१५ ॥

कौशाम्बी नगरी । कौशाम्बेयः । कौशाम्बीयेन वणिजेति चिन्त्यम् ।
कौशाम्बीत्यन्यः । वानेयः । सेतकी पुरी सेतकेयः । गिरेरिदं गैरेयम् । शिला-
जतु । गारेयः । वाराणसी नदी । तस्या अदूरभवा वाराणसी । वाराणसेयः ।
खादिराणामदूरभवा खादिरी नगरी । खादिरेयः । दार्वा पुरी । दार्वेयः ॥
काशफरी नगरी । काशफरेयः । अन्यस्तु शफरीत्याह । काशस्थलीति वान-
नः । पौर्वनगरेयः । अन्यस्तु निपातनादित्वे ह्रस्वत्वे च पूर्वनगरेय (१)

(१) केचित्तु पूर्वनगिरीति पठन्ति । विच्छिद्य च प्रत्ययं कुर्वन्ति ।
पौरेयम् । वानेयम् । गैरेयम् । तदुभयमपि दर्शनं प्रमाणमित्यधिकम् ॥

इत्याह ॥ आदेजाद्यम्भो ढे प्राप्ते । आवस्त्यादिभ्य ईरोपान्त्यादकञ् इत्यने-
नाकञि । शेषेभ्योऽणि प्राप्ते वचनम् ॥ इति नद्यादिः ॥

कुत्सितास्त्रयः कत्तयः । बहुव्रीहिर्वा कत्तिः । अस्मादेव निपातनात् कु-
शब्दस्य किं शब्दस्य वा कदादेशः । कत्तयाणां कत्तेर्वा गर्दभ्या इदम् । कात्ते-
यकम् । कुण्डिनं पुरम् । कौण्डिनेयकः । कुडिनेति वासनः । पौष्करेयकः ।
मागरेयकः । नगरशब्दः संज्ञावाची गृह्यते । कुम्भिनर्नाम ग्रामः । कौम्भेयकः ।
औम्भेयकः । औम्भिरित्यन्ये । उम्भिरित्यन्यः । माहिष्मती नाम नदी पुरी
वा । माहिष्मतेयकः । वर्मती नदी । वार्मतेयकः । चर्मणवतीति वासनः ।
पुदना नाम नदी । तस्या अदूरभवं पौदनं नाम नगरं ग्रामो वा । पौदनेय-
कः । सोदन इति भोजः । सोदन इति वासनः । ग्रामेयकः । ग्रामाद्यञ्खजा-
वित्यनेन ग्राम्यो ग्रामीण इत्यपि ॥ पुष्कली बाहीकग्रामः पौष्कलेयकः ॥३१५॥

कुण्ड्याकुड्ये ग्रामात्कुण्ड्याकुण्यावुल्ये वन्यामुल्ये ।

उरुयातृण्ये भाण्ड्यावुल्ये प्राज्ञैः प्रोक्ते यल्लोपे च ॥३१६॥

कुण्ड्या अन्ध्रदेशे नदी । कौण्डेयकः । कौडेयकः । ग्रामस्य कुण्ड्या ।
ग्रामकुण्ड्या ग्रामो नगरं वा । ग्रामकुण्डेयकः । कौण्डेयकः (१) । वालेयकः ।
वानेयकः । मौलेयकः । औखेयकः । तार्ण्येयकः । भारुडेयकः । वौलेयकः ।
यल्लोपे चेति यस्य लोपइत्यर्थः । कुड्याया यलोपश्चेति गणसूत्रं वासनोक्तमुप-
लक्षणं द्रष्टव्यम् ॥ विद्युन्माला छन्दः । मौगौचेत्सा विद्युन्माला ॥३१६॥

इति कत्र्यादिः ॥

गहानृशंसी समशुक्लपक्षौ खाडायनानन्तरपार्श्वतोऽन्याः ।

इष्वग्रसाज्यन्तरभौजिवैज्याध्यश्वीष्वनीकैकपलाशिकाङ्गाः ३१७

गहादित्यदाद्यादैजाद्यचो जिह्वाकात्यहरितकार्याच्छ इत्यनेन गहादेः
शेषेऽर्थे छो भवति । गहे ग्रामे भवो जातो वा । गहीयः ॥ नृञ् शंसति
द्रुह्यतीति नृशंसः । द्रोहार्थे शंसतिर्द्रष्टव्यः । न नृशंसोऽनृशंसः । तस्यापत्यम्
आनृशंसिः । आनृशंसीयः । समीयः । समादागतं समीयम् । नृहेतोर्मयद्रुह्यपी

(१) कौलेयक इति पा० ।

वा । समरूप्यं सममयमपि । शुक्लपक्षीयम् । खाडायनी मुनिः । खाडायनीयः ।
खाडायनिरिति भोजः । अन्तर्रीयः । पार्श्वत आगतः पार्श्वतीयः । मुखपा-
श्वैकात्तसौ लोपश्चेति गणसूत्रमाह वामनः । अस्माभिस्त्वन्यदीयतमाश्रित्य
त्रयाणां सामान्येन पाठः कृतः । अन्यदीयः । तथा च—

अन्यदीयविशिखेन केवलं—निस्स्पृहस्य भवितव्यमाहते ॥

द्वषोरग्रम्—द्वष्वग्रम् । द्वष्वग्रीयः (१) ॥ साडस्यापत्यं साडिः । साडो-
यः । अन्तर्रीयः । तथा च—

पर्यस्यरपृथुमणिमेखलांशुजालं—संजज्ञेयुतकमिवान्तरीयमूर्धोः ॥

भोजस्यापत्यं भौजिः । भौजीयः । भोजिरित्यन्यः । बैजीयः । अश्वम-
धितिष्ठति अध्यश्वः । तस्यापत्यं आध्यश्विः । आध्यश्वीयः । द्वषूणामनीकम्
द्वष्वनीकम् । द्वष्वनीकीयम् । एका चासौ पलाशिका च एकपलाशिका ।
एकपलाशिकीयः । एकपलाश इति वामनः । अङ्गीयः ॥ ३१७ ॥

अन्तस्थोत्तमदैवशर्मिषमव्याज्यासुरिश्रौतयः—

शौङ्गिः शैशिरिपूर्वपक्षमगधा दन्ताग्रकाठेरणी ।

मत्वर्थापरपक्षमुत्तरकतौ वात्मीकिवाराटकी—

कामप्रस्थसमानशाखमुखतोऽवस्यन्दनामित्रयः ॥ ३१८ ॥

अन्ते तिष्ठतीत्यन्तस्थः । अन्तस्थीयः । अन्तस्था नगरीत्यन्यः । उत्त-
मीयः । देवशर्मणोऽपत्यं दैवशर्मिः । दैवशर्मीयः ॥ विषमे देशे भवो विषमीयः ।
विषमादागतं विषमीयम् । विषमरूप्यम् । विषममयम् । समविषमौ नाम
ग्रामावित्यन्ये । व्यडस्यापत्यं व्याडिः । व्याडीयः । असुरस्य श्रुतस्य शुङ्गस्य
शिशिरस्यापत्यं तत्र भवः । आसुरीयः (२) । श्रौतीयः । शौङ्गीयः । शैशिरीयः ।
पूर्वपक्षीयः । केचित्पूर्वपक्षापरपक्षभव इति पठन्ति । तन्मते पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यां
तत्र भव इत्यर्थे छोऽन्यत्र ठणेव । पूर्वपक्षिकः । आपरपक्षिकः । मगधीयः ।
दन्तयोरग्रं दन्ताग्रम् । अन्यद्वष्वग्रदन्ताग्रौ ग्रामावित्याह ॥ दन्ताग्रीयः । कठ-
स्पर्शः कठेरणः । तस्यापत्यं काठेरणिः । काठेरणीयः । काठेरिणिरित्यन्यः ।
मत्वर्थीयः । मनुवर्थ इति वृद्धः । अपरपक्षीयः । उत्तरीयं वस्त्रम् । तथा च—

(१) द्वष्वग्रीयो व्रणः । द्वष्वग्रं नाम ग्राम इति केचित् ।

(२) आसुनोतीत्यासुत् क्तिवन्तमेतत्—आसुतीयमिति पा० ।

सरिदुत्तरीयमिवसंहतिमत्सतरङ्गरङ्गिकलहंसकुलम् ॥

कतीयः । वाल्मीकीयः । यथा—रथस्वनोत्कर्णमृगे वाल्मीकीये तपोवने ।

वराटकस्य वाराटकिः । वाराटकीयः । वाराटकिरित्यन्यः ॥ कामप्र-
स्थीयः । इति वामनः (१) । समाना शाखा यस्यासौ समानशाखः । समानशा-
खीयः । मुखतीयः । अवस्यन्दनीयः । अवस्यन्द इत्यन्ये । अग्नित्रयापत्यं
आमिन्निः ॥ आमिन्नीयः ॥ ३१८ ॥

एकाधमोत्तमाच्छाखो ग्रामश्चैकसमानतः ।

लावेरएयग्निशर्माणवाहिंस्येकतसौ तथा ॥ ३१९ ॥

शाख इति कृत इह्य इत्यर्थः । एकशाखीयः । अधमशाखीयः । उत्तम-
शाखीयः । एकग्रामीयः । समानग्रामीयः । लावस्येरणो लावेरणः । तस्यापत्यं
लावेरणिः । लावेरणीयः । सौवेरणिरित्यन्यः । अग्निशर्मायः । आग्निशर्मा-
रित्यन्यः । अहिंसस्यापत्यम् आहिंसिः । आहिंसीयः । एकतीयः ॥ ३१९ ॥

क्षेमघृत्विश्च सौमित्रिरेकतृक्षौपबिन्दवी ।

हंसवङ्गौ तथाश्वत्थितन्त्वग्रीद्वाहमानयः ॥ ३२० ॥

क्षेमघृत्विनोऽपत्यं क्षेमघृत्विः । क्षेमघृत्वीयः । सौमित्रीयः । एकवृ-
क्षीयः । औपबिन्दवीयः । हंसीयः । वङ्गीयः ॥ अश्वत्थो नाम कश्चिद्गोत्रकारी ।
तस्यापत्यम् आश्वत्थिः । आश्वत्थीयः । तन्त्वग्रीयः । औद्वाहमानीयः ॥ ३२० ॥

कुट् च स्वराजपरजनदेवानां णिच्छवेणुकादिभ्यः ।

प्रस्थोत्तरपदवेत्रकमध्योत्तरकाश्च मध्यमिका ॥ ३२१ ॥

स्वकीयः । पाणिन्यादयस्तु स्वदेवशब्दो न पठन्ति । तन्मते सौवं दैव-
मित्येव भवति । वामनमतेन । गणकृतमनित्यमिति न्यायात् कुट्छाभावेऽण-
प्रत्यये सौवम् । उत्सादेश्चाजित्यनेनाजि । दैवमित्यपि संभाव्यते । महाकवि-
प्रणीतप्रयोगदर्शनं चेत्स्वीक्रीयते । तदा गहादिपाठः समाश्रयणीयः ॥ तथाहि
रुद्रस्य— विब्वोकःसहजःपयोधरतटःकान्तोऽङ्गुजो विश्वमः ।

कण्ठाश्लेषसुहृच्च पञ्चनरवः स्नाद्यो गुरुर्मन्त्रयः ।

(१) वामप्रस्थीय इति वामन इति पा० ।

सम्बन्धी विनयश्चिरं सहचरीलीलेति पश्याङ्गना-

यस्यां स्त्रीयपरिग्रहं न रह्यन्त्येकान्तयाता अपि ॥

यथा वा । एभिर्निर्दर्शनैः स्त्रीयैः परकीयैश्च पुष्कलैः ॥ राजकीयः ।

राज्ञ इदं राजकीयमित्यपि ॥ परकीयः । जनकीयः । देवकीयः ॥

णिच्छेति शोऽनुबन्धच्छप्रत्यय इत्यर्थः । वेणुभिर्निर्वृत्तो वेणुकः । तत्र भवो जातो वा । वैणुकीयः । प्रास्थीयम् । प्रस्थके भवः-प्रास्थकीय इत्यन्यः । औत्तरपदीयः । वैत्रकीयः । माध्ययः । औत्तरकीयः । मध्ये भवा-मध्यमिका नाम नगरी । तस्यां भवो माध्यमिकीयः । मध्यमक इत्यन्यः । एते त्रयो वामनमतेन । निपुणके भवो निपुणकीय इति केचिदुदाहरन्ति । वेणुकादिर्गहादावाकृतिगणः । तेनाभयनन्दिस्वीकृतौ पितृकमातृकशब्दावपि संगृहीतौ । अङ्गमगयशब्दयोराष्ट्रात्कजि । पूर्वपक्षशुक्लपक्षापरपक्षशब्दानां कालाद्वज्रि । कामप्रस्थशब्दात् प्रस्थेत्यादिना कजि । इज्जन्तानामाद्यात्पौत्रादीज इत्यादिनाजि । शेषेभ्यस्त्वणि प्राप्ते वचनम् ॥ ३२१ ॥ इति गहादिः ॥

काश्यच्युतौ मोदनमोदमानौ गोवासनारिन्दमदेवदत्ताः ।

संवाहसां याति च हस्तिकर्षूः कुनामचेदीकरणं हिरण्यम् ३२२

काश्यादिवाहीकग्रामाच्छेद्वज्रिठविद्यनेन काश्यादिभ्यो देशवाचिभ्यो वाहीकग्रामेभ्यश्च ठञ्जिठौ प्रत्येकं भवतः । काश्यो जनपदाः । तेषु भवा जाता वा । काशिकी । काशिका । अच्युतो ग्रामः । आच्युतिकी । आच्युतिका । मोदनानां निवासो ग्रामो मोदनः । मौदनिकी । मौदनिका । मोदमानो ग्रामः । मौदमानिकी । मौदमानिका । गवां वासनो गोवासनः । तन्निवासो ग्रामो गोवासनः । गौवासनिकी । गौवासनिका । गौवासन इत्यन्ये । एषां देशादेवेडाद्यच्चेति छे प्राप्ते । अरीन्दमयति अरिन्दमो ग्रामः । आरिन्दमिकी । आरिन्दमिका । देवदत्तः प्राग्रामः । दैवदत्तिकी । दैवदत्तिका । अस्य काश्यादिषु पाठः प्राग्देशार्थः । यस्तु वाहीकेषु ग्रामस्तस्मादण्येव । दैवदत्तो । संवाहयतीति संवाहः । तस्य निवासोऽपि संवाहः । सांवाहिकी । सांवाहिका । सांवाह इत्यन्ये । संयातस्यापत्यं सांयातिरादिराजः । तस्यापत्यं युवा सांयात्यः । कुरुकोसलेत्यादिना गयचि तस्य बहुषु झुचि । सांयातयः । तन्निवासोऽपि जनपदसाहचर्यादुच्यते ॥ संयातो नाम कश्चित् तस्यापत्यं सांयातिः ॥ तस्य

निवासी ग्रामः । सांयातिरित्येके । सांयातिकी । सांयातिका । हास्तिकर्षुकी । हास्तिकर्षुका । कुत्सितं नाम यस्य स कुनामा । तन्निवासीपि ग्रामः कुनामा । कौनामिकी । कौनामिका । कुनाम्नोऽपत्यं कौनाम इत्यन्ये । कुलनाम इति वामनः । चेदयो जनपदः । चैदिकी । चैदिका । करणं देशविशेषः । कारणिकी । कारणिका । हैरण्यिकी । हैरण्यिका ॥ ३२२ ॥

शकुलाददशग्रामौ हिरण्यकरणस्तथा ।

सिन्धुदाससुधासोमच्छागान्मित्रस्तथा सधात् ॥ ३२३ ॥

शकुलान्तत्स्यानत्तीति शकुलादः । अथवा शुनां कुलान्यत्तीति निपातनादलोपे । शकुलादः । तन्निवासीऽपि ग्रामः । शाकुलादिकी । शाकुलादिका । शाकुलाद इति वामनः । स्वकुलाल इत्यन्यः । दशग्रामिकी । दशग्रामिका । दशग्राम इत्यन्ये । हैरण्यकरणिकी । हैरण्यकरणिका । अन्येषां हैरण्य इति प्रकृतिः । करण इति प्रत्ययार्थविशेषणम् । हैरण्यकः । परश्वादि करणमुच्यते । अन्ये ग्रामवाची हैरण्य इति पठन्ति तन्मते हैरण्यकी । कुठारी कुठालो वा करणम् । सिन्धुवो मित्राण्यस्य सिन्धुमित्रो देशः । सैन्धुमित्रिकी । सैन्धुमित्रिका । एवं दासमित्रः । दासमित्रिकी । सौधामित्रिकी । सौममित्रिकी । छागमित्रिकी । सहमित्राण्यस्य सधमित्रः । निपातं नाद् यस्य धकारे । साधमित्रिकी ॥ ३२३ ॥

युवदेवोपतो राजः कालात्कोपादिपूर्वतः ।

शौवावतानभारङ्गी अरित्रो भोजसम्मतः ॥ ३२४ ॥

युवराजस्य निवासीपि युवराजः । यौवराजिकी । एवं देवराजोपराजौ ग्रामौ । दैवराजिकी । औपराजिकी । कालात्कोपादिपूर्वत इति कोपादयः । पूर्वं यस्यासौ कोपादिपूर्वः । कौपकालिकी । कौपकालिका । आपत्कालिकी । पौर्णकालिकी । और्ध्वकालिकी (१) । प्राक्कालीनोत्तरकालीनार्वाक्कालीनप्रभृतिप्रयोगेषु खप्रत्ययो दृश्यते । स चानुक्तोऽप्यवगन्तव्यः । अन्यथा बहुतरलक्ष्यक्षतिप्रसङ्गः स्यात् । शुनोऽवतानः श्वावतानो मणिः । तेन निर्वृत्तौ ग्रामः । शौवावतानः । शौवावतानिकी । भारङ्गेनिवासीऽपि भारङ्गी । भारङ्गिकी । तारङ्गिरित्यन्ये । अरित्रस्य निवासीऽप्यरित्रः । आरित्रिकी ॥

(१) तात्कालिकीत्यधिकम् ।

देशादिति किम् । काशीनां क्षत्रियाणां क्षात्राः काशीयाः । देवदत्तो
 नाम कश्चित् । तस्य च्छात्राः देवदत्तीयाः । दैवदत्ताः । अच्युतादीनां छ-
 विषयाभावेपि काश्यादिपाठसामर्थ्यादुज्जिठौ भवतः । काशिचेदिभ्यां प्रस्थ-
 पुरेत्यादिना बहुत्वैस्त्वित्यादिना वाऽकजि । सांयातिभारङ्गिम्याम् आद्यात्पौ-
 त्रादीजोऽद्वयप्रचाराभरताभ्यामित्यनेनाणि । आदैजाद्यचं छे । हस्तिकर्षूशब्दात्
 प्राच्योष्ठज्जीत्यनेन ठजि । सिन्धुभिन्नादिभ्य ईरोपान्तादकज् इत्यनेना कजि ।
 शेषेभ्योऽणि प्राप्ते वचनम् ॥ ३२४ ॥ इति काश्यादिः ॥

पलदी गोमती गोष्ठी परिखा परिषत्तथा ।

बाहीकः शूरसेनश्च नैकती च पटच्चरः ॥ ३२५ ॥

कोपान्तपलदीभ्योऽण् इत्यनेन कोपान्तात्पलद्यादेश्च देशवाचिनः शे-
 षेऽर्थेऽण् प्रत्ययो भवति । पलद्यां देशविशेषे जातो भवो वा पालदः ।
 पालदी । बाहीकग्रामलक्षणयोष्ठज्जिठयोः प्राप्तयोः । गोमती नदी । तत्स-
 हचरितो देशो गोमती । गौमतः । ईरोपान्तादकजि प्राप्ते । गौष्ठः (१) । बाही-
 कग्रामलक्षणयोष्ठज्जिठयोः । पारिखः । पारिषदः । पार्षदो वा । अनयो-
 ष्ठेऽस्य बाहीकलक्षणयोष्ठज्जिठयोर्वा । बाहीकेषु भवो बाहीकः । गहादी-
 त्यादिना छे ॥ शूरसेनः । प्रस्थपुरेत्यादिना । नैकतः । नैकीति वामनः ।
 पाटच्चरः । ईरोपान्तादकजि प्राप्ते ३२५ ॥

बहोः कमलजालाभ्यां कालात्कीटोऽथ रोमकः ।

सकृल्लोमोदपानौ च कमलात्कीकरो भिदा ॥ ३२६ ॥

बाहुकीटः । कामलकीटः । जालकीटः । कालकीटः । कलकूट इति
 वामनः । रोमकः । देशादेवैराद्याच्च इत्यनेन छे ॥ सकृल्लोमि भवः । सकृल्लोमः ।
 निपातनान्नलोपः । अयं भोजमतेन । यकृल्लोमन् इति वामनः । यकृल्लोमनखं
 चेत्यन्येऽपि । शकटाङ्गजस्तूदग्रामाद् यकृल्लोम इति विशेषसूत्रमाह । उदग्राम-
 वाची यकृल्लोमोऽजि । अन्यो यकृल्लोमनः । औदपानः । कामलकीकरः ।
 कामलभिदः । अनुक्तानां तु बाध्यबाधकभावः स्वयं द्रष्टव्यः ॥ ३२६ ॥

इति पलद्यादिः

(१) गौष्ठी । अन्ये तु गोष्ठीति पा० ।

कच्छः कुलूतः परिसिन्धुसाल्वौ गन्धारसिन्धू स्थलसिन्धुवर्णौ ।
कश्मीररङ्कू कुरुसक्तुसिन्धू विजापकद्वीपकुलानुषण्डाः ३२७

कच्छादेरित्यनेन कच्छादेः शब्दगणादेशवाचिनः शेषेऽर्थेऽण् भवति ।
कच्छे भवः काच्छः । कौलूतः । चरूप इत्यन्ये । परसिन्धुषु भवः पारसै-
न्धवः । हृद्गसिन्धूनामित्यनेनोभयपदारैश्च ॥ साल्वः । गान्धारः । सिन्धुषु
भवः-सैन्धवः । कम्बलः । स्थालसैन्धवः । वर्णुर्नाम हृदः । तस्यादूरभवो
देशो वर्णुः । तत्र भवो वार्णवः । कश्मीरेषु भवः काश्मीरः कुङ्कुमः । रा-
ङ्गवः । यद्वा रङ्कुर्मृगविशेषः । राङ्गवं सृगरोमजम् । कौरवम् । कुरुयुगन्धरा-
द्वेत्यनेनाकजपि कौरवकोऽश्वदिः । साक्तुसैन्धवः । विजापकः । विजावक इति
भोजः । द्वैपः । कौलः । अयं वामनमतेन । कुल्व इत्यन्यः । आनुषण्डः ।
अनूषण्ड इत्यन्ये ॥ ३२७ ॥

अङ्गारानूपकम्बोजा रज्जुकर्णविरूपकाः ।

मधुमानन्तरीपश्च वापवाहावजात्परौ ॥ ३२८ ॥

आङ्गारः । चन्द्रमतेन । आनूपः । काम्बोजः । राज्जवः । कर्णवः ।
वैरूपकः । त्रयं वामनमतेन । मधुमान् पर्वतः । तत्र भवो माधुमतः । आ-
न्तरीपः । आजवापः । द्वयं चन्द्रमतेन ॥ आजवाहः ॥

एतेषां शब्दानां नृत्तस्थेऽकञ् इत्यनेनाकजि ॥ काच्छको मनुष्यः । काच्छ-
कमस्य हसितम् । काच्छिका चूडा । सैन्धवको मनुष्यः । सैन्धवकमस्य जल्पितम् ।
एवं सर्वत्र । तथा अपदातौ साल्वात् । गीयवाग्वोरित्याभ्यासकञ् भवति ।
साल्वको मनुष्यः । अपदाताविति किम् । साल्वः पदातिः । साल्वस्य
हसितम् । साल्वको गौः । साल्विका यवागूः । द्वैपान्वर्थीति वचनात् ।
यमुना द्वीपे जातो भवो वा । द्वैपको व्यासः (१) । राष्ट्रार्थादकजि प्राप्ते ।
बहुत्वैत्वित्यनेन वा वचनम् । अत्र प्रायेण कच्छादयः शब्दाः । जनपदवा-
चिनः ॥ ३२८ ॥ इति कच्छादिः ॥

(१) द्वीपादनुसमुद्रं ययः । द्वैपो मनुष्यः । द्वैप्यस्य हसितम् । अनु-
समुद्रमिति किम् । अनुनदि यो द्वीपस्तस्माद् द्वैपको व्यासः । द्वैपकस्य
हसितम् । इति पा० ।

धूमार्जुनाववयगर्तघोषाः-षडण्डसाकेतशशादनाश्व ।

संस्तीयतीर्थारुणमित्रवर्चा-दीपान्तरीपोज्जयनीविदेहाः ३२९

धूमादिदेशप्राक्छाग्निकवक्त्रवर्तान्तादित्यनेन धूमादेः शब्दागणादकञ्
भवति । धूनो ग्रामः । तत्र भवो धौमकः । ऋज्व्यो नावोऽस्य ऋजुनौः ।
तस्य निवासस्तन्निर्वृत्तो वा । आर्जुनावः । तत्र भवः । आर्जुनावकः । द्वे प्राप्ते ।
अथायं बाहीकग्रामस्तदाकापवादयोष्ठज्जिठयोरकञ् । आवये भवः-आव-
यकः । आवयो नदीग्राम इत्यन्ये । आवयात्तीर्थे । आवयकं तीर्थम् । आवय-
नन्यदित्यन्यः । गार्त्तकः । घौषकः । षाडण्डकः । षडाण्ड इत्यन्यः । साकेतकः ।
शशादनकः । साषादन इति वामनः । सांस्तीयकः । संस्फीय इत्यन्ये । तीर्थकः ।
अरुणो ग्रामः । आरुणकः । मैत्रकः । वार्चकः । द्वैपकः । आन्तरीपकः ।
औज्जयनकः । विदेहकः ॥ ३२९ ॥

सत्रासाहानर्त्तपाठेयपल्लवः शष्पाराङ्ग्यौ धार्तराज्ञी च कुक्षिः ।

द्वयाहावत्रयाहावपाथेयवर्ज्यौ आञ्जीकूलो माठरो बर्बरश्च ३३०

सत्रासाहो राजा । तन्निवासोऽपि सः । सत्रासाहकः । आनर्त्ताः क्ष-
त्रियः । तन्निवासोऽपि सः । आनर्त्तकः । पाठेयस्य निवासोऽपि सः । पाठे-
यकः । पल्लिभिर्ल्लनिवासः । पाल्लकः । शष्पाणां बालवृणानां स्थानं शष्पम् ।
शाष्पकः । आराज्ञीनाम काचित्स्त्री । तस्या निवास आराज्ञी नगरी । आरा-
ज्ञकः । आराज्ञीत्यन्यः । धृता राजानो येन स धृतराजो नृपः । तन्निर्वृत्ता
धार्तराज्ञी नगरी । धार्तराज्ञकः । धार्तराष्ट्रीत्यप्यन्ये पठन्ति । तत्र धृतं राष्ट्र-
ज्ञेन धृतराष्ट्रो राजा । तन्निर्वृत्ता धार्तराष्ट्री नगरी । धार्तराष्ट्रकः । कुक्षिर्न-
गकुक्षौ ग्रामः । कौक्षकः । समुद्रकुक्षिरित्यन्ये पठन्ति । तन्मते सामुद्रकुक्षकः ।
द्वाबाहावौ यस्मिन् द्वाहावो ग्रामः । एवं त्रयाहावः । द्वैयाहावकः । त्रैया-
हावकः । पाथेयो ग्रामः पाथेयकः । वर्ज्यो ग्रामः । वार्ज्यकः । आञ्जी कूलो
नाम ग्रामः । आञ्जीकूलकः । अञ्जिकूल इति भोजः । माठरो ग्रामः । माठरकः ।
बर्बरो देशविशेषः । बर्बरकः । बर्बड इत्यन्यः ॥ ३३० ॥

दक्षिणापथपट्टारौ समुद्रो नौमनुष्ययोः ।

मद्रकूलं च भक्षाली राजशब्दात्स्थलीगृहे ॥ ३३१ ॥

दक्षिणः पन्था दक्षिणापथः । ड्याट्त्वे ह्रस्वश्च बहुलमिति बहुलवचना-
दतः पाठाद्वा दीर्घः । दाक्षिणापथकः । पट्टारो ग्रामः । पाट्टारकः । सामु-
द्रिका नौः । सामुद्रको मनुष्यः । अन्यत्र सामुद्रं लवणं जलं वा । मद्राणां कूलं
मद्रकूलम् । तत्समीपे ग्रामो मद्रकूलः । माद्रकूलकः । भक्षाली ग्रामः । भक्षा-
लकः । भक्षादीत्यन्यः । राजस्थलकः राजगृहं नगरम् । राजगृहकः ॥३३१॥

माहकादानकान्माषाद्वोषमानाद्वमद्रकात् ।

दाण्डायनसमुद्राभ्यां स्थलीशब्दः परो मतः ॥३३२॥

माहकानां स्थली माहकस्थली । माहकस्थलकः । आनकस्थलकः । मा-
षस्थलकः । घौषस्थलकः । मानस्थलकः । मानकस्थलीत्यन्यः । आट्टस्थलकः ।
माद्रकस्थलकः । दण्डस्यापत्यं दाण्डिः । तस्यापत्यं युवा दाण्डायनः । तस्य स्थली
दाण्डायनस्थली । दाण्डायनस्थलकः । सामुद्रस्थलकः । अयं दिग्बस्त्रमतेन ॥३३३॥

अर्जुनवातएडायनविनादवणियावसायवाटूराः ।

कूलात्सौवीरेष्विमकान्तशकुन्तीकषायाश्च ॥३३३॥

अर्जुनः पार्थोऽन्यो वा । तन्निवासोऽपि ग्रामोऽर्जुनः । आर्जुनकः ॥
वातएडायनकः । अयं वामनमतेन । अवतण्ड ऋषिग्राम इत्यन्यः । वतण्ड
इत्यपरः । विनादो ग्रामः । वैनादकः । अनुकस्मिती वणदत्तो वणियः ।
वाणियकः । अवसायो ग्रामः । आवसायकः । अयं वामनमतेन । वाटयतीति
वाटूरो ग्रामः । वाटूरकः । खाटूर इत्यन्यः । कौलको भवति सौवीरश्चेत्
कौलोऽन्यः । कुलादित्यन्ये पठन्ति ॥ इमः कश्चित् । तस्य कान्त इमकान्तः ।
ऐमकान्तकः । शाकुन्तकः । कषायकः । अयं वामनमतेन । छविषयेभ्यः प्राप्ते
बाहीकग्रामेभ्यश्च ज्जिठयोः परिशिष्टेभ्योऽणि । विदेहानर्त्तपाठेयपाथेयानां प्र-
स्थपुरेत्यादिनाऽकजि सिद्ध आदेशार्थः पाठः । तेन विदेहानामानर्त्तानां च
क्षत्रियाणां स्वं वैदेहकम् । आनर्त्तकम् । पाठेयस्य स्वं पाठेयकम् । एवं पट्टा-
रमाठराराज्ञीधार्तराज्ञीनामीरोपान्तत्वादकजि द्रष्टव्यम् ॥३३३॥ इति धूमादिः ॥

सन्ध्या पञ्चदशी शश्वदमावास्या त्रयोदशी ।

प्रतिपत्सन्धिवेलाथ पौर्णमासी चतुर्दशी ॥३३४॥

सन्ध्यादिभावतुःशोऽण् इत्यनेन । सन्ध्यादिभ्यः कालवाचिभ्यः शेषेऽण् भवति । सन्ध्यादतमयकालः । तत्र भवं सान्ध्यं कर्म । यथा—तमैव सिद्धराज-
वर्णने— जातेयस्यप्रयागेतुरगसुरपुटोत्खातरेणुप्रपञ्चे—

तीव्रं ध्वान्तायमाने प्रसरति बहले सर्वतो दिक्कमस्मिन् ।

आस्त्रचन्द्रार्कविम्बग्रहगणरहितं व्योम वीक्ष्य प्रमुखाः—

सान्ध्यं कर्मरश्मिस्तेशिशुमुनिवद्वोजातसंख्याभिश्चुक्काः ॥

पञ्चदशानां पूरणीयं पञ्चदशी । पाञ्चदशः । शश्वद्भवं शाश्वतम् ॥
अशश्वत इत्यतः शाश्वतिक इति ठण्पि । शकटाङ्गजनतमेतत् । सम्पदिति
वामनः । आमावास्यः । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वादमावस्याशब्दादपि भवति ॥
आमावस्यः । त्रयोदशानां पूरणी त्रयोदशी । त्रयोदशः । प्रतिपद्यन्तेऽह-
न्यस्याः प्रतिपत् पक्षतिः ॥ सन्ध्याप्रातिपदेनेव व्यतिभिन्ना हिमांशुना ॥

सन्धिवेला सन्धिकालः । सान्धिवेलः । पूर्णो मासश्चन्द्रो मासो वाऽस्यां
तिथौ पौर्णमासी । अतएव गणपाठादणि । तत्र भवः पौर्णमासः । चातुर्दशः ।
कन्या कालाट्टञ् इत्यनेन ठञि प्राप्तेऽण् विधानम् ॥ ३३४ ॥

इति सन्ध्यादिः ॥

अश्मपादाशनिह्लादपिशाचाः शकुनिर्जयः ।

त्सर्वाकर्षपिचण्डाश्च निचयश्च नयो हृदः ॥ ३३५ ॥

कोऽश्मादेरित्यनेनाश्मादेः समस्यान्तात्तत्र साधुरित्यर्थे को भवति ॥
अश्मन्यश्मकर्षेणि कुशलः अश्मकः । पादप्रक्षालनादौ कुशलः पादकः । अश-
निनिपातने साधुः अशनिकः । ह्लादे प्रह्लादने साधुः ह्लादकः । पिशाचा-
पनयने साधुः पिशाचकः । शकुनिरुतग्रहणादौ साधुः शकुनिकः । जयकः ।
त्सलकरणे साधुः त्सलकः । आकर्षणम् । आकृष्यत आकर्षन्त्यस्मिन्निति वा ।
आकर्षोऽद्यूतम् । अक्षः शारिफलकं च (१) तत्करणे साधुः आकर्षकः । पिच-
ण्डापनयने साधुः पिचण्डकः । निचयकः । चय इत्यन्यः । नयकः । हृदकः ॥

(१) शारिफलकम् । आकृष्यते सुवर्णादिकमस्मिन्नित्याकर्षो निकषोपलः ।
तत्र कुशल आकर्षकः । आकर्षेति रेफरहितो मुख्यः पाठ इति दीक्षिताः ।
तत्राप्याकर्षन्ति सुवर्णादिकमस्मिन्नित्येव विग्रह इति पाठः ।

ह्राद इत्यन्ये ॥ तत्र साधुरित्यर्थयोगादश्मादयः शब्दास्तद्विषयायां क्रियायां
वर्तमानाः प्रत्ययनुत्पादयन्ति ॥ ३३५ ॥ इत्यश्मादिः ॥

कथेक्षुमांसौदनवृत्तिसंग्रहाः प्रवाससङ्घातनिवाससक्तवः ।
गुडो वितण्डाजनवादवेणवो गणोपवासौ विकथागुणाविमौ ३३६

कथाप्रतिजनादिभ्यां ठञ्खञावित्यनेन कथादेः प्रतिजनादेश्च ठञ्खञौ
क्रमेण भवतः । कथायां साधुः काथिकः । ऐक्षुकः । सांसौदन इति व्यस्तस-
मस्तस्य ग्रहणम् । सांसिक्कः । औदनिकः । सांसौदनिकाश्चेदयः । वार्त्तिकः ।
धर्मदेशनानिपुणो वार्ताख्याननिपुणो वा । सांग्रहिकः । प्रावासिकः ।
सांघातिकः । नैवासिक्कः । सात्तुका यवाः । गौडिका इक्षवः । वैतण्डिकः ।
जनवादः कौलीनम् । जाननवादिकः । वैणुका गिरयः । गाणिकः । औपवा-
सिकः । स्त्रीभिक्षादिविषया कथा विकथा । वैकथिकः । गौणिकः ॥ ३३६ ॥

आयुर्वेदजनेवादौ सङ्ग्रामापूपसङ्कथाः ।

विश्वात्कथा च कुलमाषो जनोवादोऽथ कुष्ठवित् ॥ ३३७ ॥

आयुर्वेदिकः । ननु वृत्तिसङ्ग्रहगुणगणायुर्वेदानां पाठो निरर्थकः । व-
क्ष्यादि पाठादृण् सिद्धः । यो हि वृत्त्यादिषु साधुः स वृत्त्यादीनां योद्धा
भवत्येव । सत्यम् । अत्र पाठो द्विवर्थः । द्वयोर्वृत्त्योः साधुः द्वैवृत्तिकः ।
त्रैवृत्तिक इत्यादि सिद्धम् । जने वादो जनेवादः । सप्तम्या अलुग् अतएव
निपातनात् षष्ठ्या वैत्वम् । जानेवादिकः । सांग्रामिकः । आपूपिका गोधूमाः ।
सङ्ग्रामान्योन्य संलापः । सांकथिकः । विश्वस्य कथा विश्वकथा । वैश्वकथिकः ।
कौलमाषिकाः कलायाः । जनेषु निष्ठुरो वादो जनोवादः । उकारो निपातो
मध्यभूतो नैष्ठुर्ये द्रष्टव्यः । अथवा षष्ठीसप्तम्योः स्थान उकारोऽत एव निपातनात् ।
जानोवादिकः । कुष्ठस्य शिवत्रस्य विदुज्ज्ञानम् । तत्र साधुः कौष्ठवित्कः । अयं
बामनमतेन ॥ ३३७ ॥ इति कथादिः ॥

जनः प्रतिमहद्दिश्वपञ्चसर्वानुतः कुलम् ।

परामुष्यपरस्येभ्यः समेदं संपराद्युगः ॥ ३३८ ॥

जनं जनं प्रति प्रतिजनम् । तत्र साधुः प्रातिजनीनः । जने जने साधु-
रित्यर्थः । माहाजनीनः । विश्वो जनो विश्वजनः । वैश्वजनीनः । पञ्च

जनेषु साधुः पाञ्चजनीनः । तद्वितद्विगोः खञ् । अथवा पञ्चानां जनः पञ्च-
जनः । पाञ्चजनीनः ॥ सर्वो जनः सर्वजनः । सार्वजनीनः । शकटाङ्गजस्तु
सर्वजनात्खञ्चेत्यनेन सूत्रेण सार्वजन्यः । सार्वजनीन इत्याह । अनुगतो
जनस् अनुजनः । जनं जनमनु अनुजनः । आनुजनीनः । अयं शकटाङ्गज-
दिग्वस्त्रमतेन । कुलमिति परामुष्यपरस्येभ्यः परं द्रष्टव्यम् । परं कुलं परकुलम् ।
परस्य वा कुलं परकुलम् । पारकुलीनः । आमुष्यकुलीनः । गणपाठात्पष्ठयलुक् ।
पारस्यकुलीनः । गणपाठात् पष्ठयलुक् । वाक्रोश इत्यनेन वा यदा परकुल-
सम्बन्धेनाक्रुश्यते । सप्तो युगोऽस्मिन् सप्तयुगो बलीवर्दः । सप्तो युगः सप्तयुगः ।
सप्तमविपमं वा युगं कालविशेषः सप्तयुगीनः । ऐदंयुगीनः । अस्मिन्काले
साधुरित्यर्थः ॥ संयुगं संग्रामः । सांयुगीनो भटः ॥

संयुगे सांयुगीनं तमुद्यन्तं प्रसहेत कः ॥

परमिष्टननवरम् अन्यद्वा युगं परयुगम् । पारयुगीणः ।

अत्र साधुर्योग्यः प्रवीणो वा गृह्यते । उपकारकवाची तु हितमित्यनेन
संगृहीतः । अत्र हि सूत्रकदम्बके सप्तम्यन्तात्प्रत्ययः । अग्रे तु हितार्थे चतुर्थ्य-
न्तात्प्रत्ययः । अतो न बाध्यबाधकभावः ॥ ३३८ ॥ इति प्रतिजनादिः ॥

दिग्वर्गपूगा गणपक्षमेधा वंशानुवंशौ वनमित्रमेधाः ।

धाय्यादिसाक्ष्यन्तरवेशकाशा अब्धूथकालान्तरहोमुखाश्च ३३९

दिगादिदेहांशाद्य इत्यनेन तत्र भव इत्यर्थे दिगादेर्यं प्रत्ययो भवति ।

दिशि भवम् दिश्यम् । यथा—

विक्रीय दिश्यानि धनान्युरूणि द्वैप्यानसावुत्तमलाभभाजः ।

तरीषु तत्रत्यमफलगुभाण्डं सांयान्निकानावपतोऽभ्यनन्दत् ॥

वर्ग्यः । पूग्यः । गण्यः । पक्ष्यः । मेध्यः । वंश्यः । अनुवंश्यः । वन्यः

करी । मित्र्यः । मेध्यः । धाय्या सान्निधेनी । धाय्या मित्रमस्येति ह्रस्वत्वे धाय्य-

मित्र इति केचित् । आद्यः । साक्ष्यः ॥ अन्तरे भवः अन्तर्यः । अन्तरित्यन्ये ।

तन्मतेऽन्त्यः । वेशे प्रतिकर्मणि पुरे वा भवा वेश्या(१) । यथा—

स्वास्तीर्णतत्परचितावसथः क्षणेन वेश्याजनः कृतनवप्रतिकर्मकास्यः ।

(१) वेशो नैपथ्यं वेश्यागृहं वा । तत्र भवा वेश्येति पा० ।

खिन्नानखिन्नमतिरापततो मनुष्यान् प्रत्यग्रहीच्चिरनिविष्ट इवोपचारैः ॥
काश्यः । अशु भवः अप्रसव्यः । यूथ्यः । काल्यः । अन्यः । रहस्यम् । मुख्यम् ३३९

अमित्रजघनालीका आकाशाकालपथ्युखाः ।

माघन्यायकशा देशः सञ्ज्ञायामुदकं तथा ॥३४०॥

अमित्रः । जघन्यः । अलीक्ष्यः । आकाश्यः । अकाल्यः । अयं च-
न्द्रवामनमतेन । पथ्यम् । उख्यम् । आकारान्तादप्युखाशब्दात् पिठरादिवाच-
काद्यः । कर्णपार्श्ववाचकात्तु देहांशद्वारेणैव सिद्ध इति केचित् । माघं कुन्तु-
कुसुमम् । न्याय्यम् । कशी देशे भवम् कश्यं मद्यम् । देश्यः । सञ्ज्ञायाम्
उदक्या-रजस्वला स्त्री । सञ्ज्ञाया अन्यत्र । औदकी मत्सी । मुखजघनवंशा-
नुवंशानामदेहांशार्थः पाठः । यथा-शरीरस्य मुखं प्रधानमग्रभागे वा जघनं
निकृष्टं पश्चाद्भागे वा तथाऽन्यस्मिन्नर्थे मुखजघनसदृशे यदैतावुपचारेण वर्तते
तदापि यप्रत्ययः स्यात् । तद्यथा । मुखे प्रधाने पदेश्ये वा भवो मुख्यः । सेना-
जघने निकृष्टे पश्चाद्भागे वा भवो जघन्यः ॥३४०॥ इति दिगादिः ॥

मुखोलूखलसीरौष्ठहनुशीलरथाः परेः ।

उपात्स्थूलाकलापौ च स्थानसीरादि सम्मतम् ॥३४१॥

परिमुखादेरव्ययीभावादित्यनेन परिमुखादिस्थोऽव्ययीभावेऽप्यस्तत्र भव-
इत्यर्थेऽयः प्रत्ययो भवति ॥ परिमुखं भवः पारिमुख्यः संधकः । सहि यतो
यतः स्वामिनो मुखं तत्र सन्निहितो भवन्नेवमुच्यते । पार्युलूखल्यः । पारिषी-
र्यः । पारिसिरमित्यप्यन्यः । पार्यौष्ठ्यः । पारिहन्यः । पारिशील्यः ।
पारिरथ्यः । एतौ दिग्बस्त्रमतेन । स च परिशालशब्दमप्याह । परेरिति परि-
शब्दादित्यर्थः । उपस्थूले भवम् औपस्थूल्यम् । स्थूलाशब्देन हलिरुच्यते । स्थू-
णेत्यन्यः । औपकलाप्यः । औपस्थान्यः । अयं वामनमतेन । औपसीर्यः ।
आदिशब्दात्कपालशालशब्दौ सङ्ग्रहीतौ ॥३४१॥

पदयूपवंशीसीताः पथितिलमाषाः ससातयवभङ्गाः ।

गङ्गासीरे सरथे सर्वेऽप्येतेऽनुतो लक्ष्याः ॥३४२॥

आनुपद्यः । आनुयूप्यः ॥ आनुसूप्य इति वामनमतेन । आनुवंश्यः ।
अनुवंशेति दिगादावपि पठ्यते तत्राव्ययीभावादप्यन्यत्र यः । केचित्तु तत्राप्यव्य-
यीभाव एवेति मन्यन्ते । आनुसीत्यः । आनुपथ्यः । आनुतिल्यः । आनुमाष्यः ॥

ससातेति सह सातयवभङ्गाभिर्वर्त्तन्ते । ससातयवभङ्गाः । स्यति दुःखमिति
सातं सुखम् । सातमनु-अनुसातम् । आनुसात्यः । अयं दिग्बस्त्रमतेन ।
आनुयव्यः । आनुभङ्ग्यः । अयं भोजमतेन । आनुगङ्ग्यः । अयं वामनादिम-
तेन । आनुसीर्यः । आनुरथ्यः । अयं दिग्बस्त्रमतेन । ननु मुखं परित इत्यर्थे
कथमव्ययीभावः । सत्यम् अस्मादेव निपातनात् । अथवा परेर्वर्जनार्थवृत्तिरवे
सति बहिःपर्यपाञ्चाजित्यनेनाव्ययीभावः । अनुसीरादीनां तु सामीप्यवृत्ति-
त्वात्स्वलक्षणेनैवाव्ययीभावः । अव्ययीभावादन्वयः । परिगतं मुखं परिमुखम् ।
तत्र भवः पारिमुखः ॥ ३४२ ॥ इति परिमुखादिः ॥

ऋगयनपुनरुक्तन्यायशिक्षानिमित्ता उपनिषद्विषयज्ञ-
श्लक्ष्णचर्चामुहूर्ताः । अपिनिगमनिरुक्तोत्पातसंवत्सराव्या-
करणमथपदव्याख्यानविद्यात्रिविद्याः ॥ ३४३ ॥

ऋगयनेभ्योऽण् इत्यनेन ऋगयनादेस्तस्य व्याख्यानो ग्रन्थस्तत्र भव इति
वार्थेऽण् प्रत्ययो भवति ॥ ऋचामयनम् ऋगयनम् । न क्षुभ्नादेरित्यनेन गत्वा-
भावः । तस्य व्याख्यानस्तत्र भवो वा । आर्गयणः । रत्ननिमित्तं तु गत्वं
भवत्येव । आर्गयन इत्यन्यः । अस्मन्मते तु गिरिनद्यादित्वादुभयम् । पौनरु-
क्तः । नैयायः । शैक्षः । नैमित्तः । औपनिषदः । आर्षः । याज्ञः । स्नाक्षणः ।
चार्चः । मौहूर्तः । निगच्छन्त्यनेन निश्चयमिति निगमो ग्रन्थविशेषः । नैगमः ।
जैरुक्तः । उत्पातः प्रतिपादकशास्त्रम् । औत्पातः । सांवत्सरः । वैयाकरणः ।
पदानां व्याख्यानं पदव्याख्यानम् । पादव्याख्यानः । अन्ये तु पदं व्याख्यान-
मिति च्छिन्दति । तन्मते पादं वैयाख्यानम् । वैद्यः । त्रैविद्यः ॥ ३४३ ॥

छन्दसो विजितिर्भाषामानं विचितिनामनी ।

क्षत्राङ्गवास्तुतो विद्या स्यादुत्पादः क्रमेतरः ॥ ३४४ ॥

छान्दोविजितः । छान्दोभाषः । छान्दोमानः । छान्दोविचितः ।
छान्दोव्याख्यान इत्यप्यन्यः । छान्दोनामः । अयं वामनमतेन । क्षात्रविद्यः ।
आङ्गविद्यः । वास्तुविद्यः । औत्पादः । क्रामेतरः । ऋद्यक्षद्वयगादिभ्यष्ठञ्
इत्यनेन ठञि प्राप्ते वचनम् । आदैजाद्यतस्थी(१) ॥ ३४४ ॥ इति ऋगयनादिः ॥

(१) व्याकरणशब्दात्तु वृद्धाच्छः प्राप्त इति ठञादेरपवादोऽयमण् इत्यधिकम् ।

ऋग्ब्राह्मणाध्वराख्यातनामाख्यातानि नाम च ।

आद्यन्तप्रथमावेतौ षत्वणत्वनतानतौ ॥ ३४५ ॥

ऋद्यज्ञद्वयगृगादिभ्यष्टञ् इत्यनेन ऋकारान्ताद्वयज्ञवाचिनो द्वयच ऋगा-
देश्च तस्य व्याख्यानस्तत्र भव इत्यर्थे ठञ् भवति । ऋचां व्याख्यानस्तत्र भवो
वा आर्चिकः । ब्राह्मणिकः । आध्वरिकः । आख्यातिकः । नामाख्यातिकः ।
नामिकः । नामशब्दस्य द्वयञ् द्वारेण ठञ् सिद्धः । परं वामनपाणिनिचन्द्रादिसते
न गणे पठितः ॥ आद्यन्तिकः । प्राथमिकः । षात्वणत्विकः । नातानतिकः ॥
आकृतिगणश्चायम् । तेन पुरश्चरणप्रभृतयो द्वयव्याः ॥३४५॥ इति ऋगादिः ॥

शुण्डिकोलपतीर्थान्युदपानतृणभूमयः ।

कृकणस्थण्डिलौ पर्णोपतीर्थोदकपिप्पलाः ॥ ३४६ ॥

आयस्यानादशुण्डिकादेरित्यनेन शुण्डिकादिवर्जितात्तत आगत इत्यर्थे
ठञ् भवति । शुल्क शालाया आगतः शौल्कशालिकः । आकरिकः । शुण्डि-
कादेः शुण्डिकः शुण्डिका वा सुरापणः (१) । तत आगतः शौण्डिकः । औलपः ।
उपल इति शकटाङ्गजः । तैर्थः । औदपानः । तार्णः । भौनः । कार्कणः ।
स्थाण्डिलः । पार्णः । औपतीर्थः । अयं चन्द्रवामनमतेन । औदकः । पैप्पलः ॥
एतौ शकटाङ्गजमतेन ॥ ३४६ ॥ इति शुण्डिकादिः ॥

कुलालसेनोपनिषन्निषादा मधुश्वपाकौ रुरुदेवराजौ ।

रुद्रो वधुब्राह्मणकुम्भकाराः कर्मारचण्डालयुतः सिरिन्ध्रः ३४७

कुलालेभ्योऽकञ् इत्यनेन कुलालादेः शब्दगणात् कृत इत्यर्थे सञ्ज्ञावि-
षयेऽकञ् भवति । कुलालेन कृतं कोलात्तकम् । घटघटीशरावीदङ्घ्रनादि
भाण्डम् । सैनकं नगरोपरोधादि । औपनिषदकम् । अयं वामनमतेन । निषा-
दकम् । माधवको मध्वासवः । अयं चन्द्रमतेन । शौवपाककम् । रौरवकम् ।
दैवराजकम् । देवराजनिति केचित् पठन्ति । तत्र दैवकम् । राजकम् । रौद्र-
कम् । शकटाङ्गजदिवस्त्रमतेन । वाधवकम् । ब्राह्मणकम् । ब्रह्मन्निति शकटा-
ङ्गजादयः । कौम्भकारकम् ॥ कर्मारकम् ॥ चण्डालकम् । उपानदादिकम् ॥
अदासो दासवृत्तिर्यः स सिरिन्ध्र इति स्मृतः । सैरिन्ध्रकम् (२) ॥ ३४७ ॥

(१) सुरापणः सुराविक्रयी वोच्यत इति पा० । (२) सीरं हलमेव सै-
रम् । तद्वरतीति सैरन्ध्रः । सैरिकः सिरिन्ध्रोऽपि स एव । सैरन्ध्रकमिति पा० ॥

अनङ्वाङ्परिषच्चैव सैरिन्ध्री वरुटस्तथा ।

अक्प्रत्यययुजो ज्ञेयाः सञ्ज्ञायां बुधपुङ्गवैः ॥ ३४८ ॥

आनङ्गहकम् । पारिषदकम् । पर्षच्छब्दोऽपि द्रष्टव्यः । सैरिन्ध्रकः ।
अयं श्रीभोजराजमतेन । वारुटकम् । शूर्पपिटकादि । सञ्ज्ञाया अन्यत्र ।
कौलालः श्लोक इत्यादि ॥ ३४८ ॥ इति कुलालादिः ॥

असुरो देवरक्षोभ्यां गुणान्मुख्यः परो मतः ॥ ३४९ ॥

देवासुरः । राक्षोऽसुरः । गौणमुख्यः । अत्र शिशुकन्दाद्यदेवासुरादि-
द्वन्द्वाच्च इति छो न भवति ॥ ३४९ ॥ इति देवासुरादिः ॥

शिशुप्रद्युम्नसीतेन्द्रयमाद् यथाक्रमं मताः ।

क्रन्दोऽभिगमनं चैवान्वेषणं जननं सभः ॥ ३५० ॥

शिशुकन्दाद्यदेवासुरादिद्वन्द्वाच्च इत्यनेन शिशुकन्दादेः शब्दगणात्
देवासुरादिवर्जिताच्च द्वन्द्वाद् द्वितीयान्तादधिकृत्यकृतो ग्रन्थ इत्येतस्मिन्नर्थे
छप्रत्ययो भवति । शिशवो बालास्तेषां क्रन्दस्तमधिकृत्यकृतो ग्रन्थः । शिशु-
क्रन्दीयः । बालपुस्तकः । शैशुकन्द इत्यन्यः । प्रद्युम्नस्याभिगमनं प्रद्युम्नाभि-
गमनम् । प्रद्युम्नाभिगमनीयः । सीतान्वेषणीयः । इन्द्रजननीयः । यमस्य
सभा यमसभम् । यमसभीयः ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन प्रद्युम्नप्रत्यागमनप्र-
द्युम्नोदयनसीताहरणप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ ३५० ॥ इति शिशुकन्दादिः ॥

सिन्धुस्तक्षशिलावसानदरदो गान्धारशाल्वोरसाः—

कर्णः सामलकाण्डधारच्छगलाः कैर्मेदुरो ग्रामणीः ।

कंसार्धासनसिंहकर्णमधुमत्कश्मीरसिंह इमे—

स्याद्वत्सोद्धरणोथ बर्बरयुतो वर्णस्तथा किन्नरः ॥ ३५१ ॥

सिन्धुशुण्डिकादिभ्योऽण्ययावित्यनेन सिन्ध्वादेः शुण्डिकादेश्च सोऽस्या-
भिजन इत्यर्थेऽण्ययौ क्रमेणः भवतः । सिन्धुः समुद्रो नदी वा । सिन्धवो
जनपदः । सोऽभिजनोऽस्य सैन्धवः । तक्षशिलः । आवसानः । दरदो जनपदः ।
दारदः । गान्धारः । शाल्वः । उरसा जनपदः । औरसः । कारणः । सामलः ।
द्वयं वामनमतेन । काण्डधारः । काण्डवरक इति शकटाङ्गजः । छगलो ग्रामः

छागलः । कैर्नेदुरः । ग्रामणः । कांसः । आर्धासनः । अयं वामनमतेन ।
 सैहकर्णः । सिंहकर्ण इति भोजः । मधुमान् पर्वतः । माधुमतः । काशसीरः ।
 सैहः । अयं वामनमतेन । वात्सोदुरणः । बार्बरः । वार्णवः ॥ कैन्नरः ॥ ३५१ ॥

गब्दिकावासकम्बोजक्रोष्टुकर्णसुमङ्गलाः ।

सङ्कुचितोऽथ किष्किन्धा पर्वतोऽपि निगद्यते ॥ ३५२ ॥

गब्दिका जनपदः । गाब्दिकः । आवासः । अयं वामनमतेन । का-
 म्बोजः । क्रौष्टिकर्णः । क्रोष्टुकर्णक इति भोजः । क्रोष्टुकशब्दो वामनमतेन । सौ-
 मङ्गलः । अयं वामनमतेन । साङ्कुचितः । कैष्किन्धः । पार्वतः । येऽत्र कच्छा-
 दिषु च पठ्यन्ते तेषां तत् एवाणि सिद्धे नृतत्स्यलक्षणोऽकजि । अन्येषां च
 राष्ट्रलक्षणेऽकजि प्राप्ते वृद्धेभ्यश्छवाहीकग्रामेभ्यश्छज्जिठयोश्छेभ्योऽणि प्राप्ते
 वचनम् ॥ ३५२ ॥ इति सिन्ध्यादिः ॥

शुण्डिका कुचवारोऽथ सर्वसेनशटौ शकः ।

सर्वकेशरहौ बोधश्रणकः शङ्खशङ्करौ ॥ ३५३ ॥

शुण्डिका ग्रामः । अभिजनोऽस्य शौण्डिक्यः । अयं वामनमताभिप्रायः ।
 पाणिन्यादयस्तु^१ शण्डिकस्य ग्रामजनपदवाचिनः शौण्डिक्य इत्युदाहरन्ति ।
 कौचवार्यः । सर्वसेना जनपदः सार्वसेन्यः । शटा जनपदः शाट्यः । शका
 जनपदः शाक्यः सुगतः । रक इत्यपि शकटाङ्गजः । सर्वकेशा जनपदः
 सार्वकेश्यः । राक्षः । अयं भोजमतेन । वह इति वामनः । बोध्यः । चाणक्यः ।
 शङ्ख्यः कपिलः । शांकर्यः । कत इति वामनः । राष्ट्रवाचिभ्योऽकज् शेषे-
 स्योऽणि प्राप्ते वचनम् ॥ ३५३ ॥ इति शुण्डिकादिः ॥

कर्णाक्षिकेशा नखपादगुल्फभ्रूशृङ्गदन्तौष्ठमुखास्यपृष्ठम् ॥

कर्णादिपक्षान्मूलं जाहतिरित्यनेन करणादेः शब्दगत्यात्पक्षशब्दाच्चास्य
 मूलनित्यर्थे जाहतिप्रत्ययौ सवतः । कर्णस्य मूलम् कर्णजाहम् । अथा—

अपिकर्णजाहविनिवेशिताननः ॥

यथा च— दधाना वलिभं मध्यं कर्णजाहविलोचना ।

वाक्त्वचेनातिसर्वेण चन्द्रलेखेव पक्षतौ ॥

अक्षिजाहम् । केशजाहम् । नखजाहम् । पादजाहम् । गुल्फजाहम् ।
 गुल्म इत्यपि चन्द्रः । भ्रूजाहम् । शृङ्गजाहम् । दन्तजाहम् । औष्ठजाहम् ।

सुखजाहम् । आस्यजाहम् । अयं शकटाङ्गमतेन । पृष्ठजाहम् । अयं वामनम-
तेन । पुष्प इति चन्द्रादयः । वक्त्रफले अपि शकटाङ्गजः । इति कर्णादिः ॥
कर्णादिरेषोऽथ च पीलुशम्भावश्वत्थकर्कन्धुकरीरयुक्तौ ॥३५४॥

पीलवादेः पाके कुण इत्यनेन पीलवादेः शब्दगणादस्य पाक इत्यर्थं
कुण प्रत्ययो भवति ॥ पीलूनां वृक्षाणां फलानां वा पाकः पीलुकुणः । शमी-
कुणः । अश्वत्थकुणः । कर्कन्धुकुणः । करीरकुणः ॥ ३५४ ॥

कुवलयं बदरं पुष्पकर्कन्धूखदिरास्तथा ।

बदरीकुवलीशब्दौ शाकटायनसम्मतौ ॥ ३५५ ॥

कुवलयकुणः । बदरकुणः । पुष्पकुणः । अयं चन्द्रमतेन । कर्कन्धूकुणः ।
खदिरकुणः । बदरीकुणः । कुवलीकुणः ॥ ३५५ ॥ इति पीलवादिः ॥

रैवतिकवैजवापी गौरग्रीविस्तथौदमेधिश्च ।

स्वापिशिरथौदवापिः परिपठितः क्षैमवृत्तिश्च ॥ ३५६ ॥

रैवतिकादेश्च इत्यनेन रैवतिकादेः शब्दगणादस्येदमित्यर्थं कप्रत्ययो
भवति ॥ रैवत्या अपत्यं रैवतिकः । रैवत्यादेष्टण् इत्यनेन ठणि । रैवतिकस्यायं
रैवतिकीयः शकटाशवादिः । वीजवापस्यापत्यं वैजवापिः । वैजवापीयः ॥
गौरग्रीवीयः । औदमेधीयः ॥ स्वःपिशः स्वपिशः ॥ तस्यापत्यं स्वापिशिः ।
अतएव गणपाठाद्वारादेरित्यनेन टैज् न भवति । औदवापीयः । औदवा-
हिरित्यन्ये । क्षैमवृत्तीयः ॥ अस्यापि शिष्येत्यादिनाऽकजि प्राप्ते वचनम् ॥३५६॥

इति रैवतिकादिः ॥

गोहविःखरदरासुरमेधा अष्टकायुगखदाविषकूपौ ।

स्रुक्खदाध्वसहिताक्षरवेदावूधसोऽनङ्गि नभेऽपि च नाभेः ३५७

गवाद्योस्तु य इत्यनेन गो इत्यादेः शब्दगणाद् उवर्णान्ताच्च यप्रत्ययो
भवति वक्ष्यमाणेष्वर्थेषु । गव्यम् । हविर्होतव्यं वस्तु । हविषे हितं तदर्थं वा ।
हविष्यम् । खर्व्यम् ॥ दर्व्यम् ॥ असुर्व्यम् । मेध्यम् ॥ अष्टका आठुकालः । अष्ट-
वयम् । युगाय हितं युगोऽस्यस्यादिति वा । युग्यम् । खदतीति खदो हिंसकः ।
खद्यम् ॥ विष्यम् । कूयः ॥ स्रुच्यः ॥ खदा कुहाली । तदर्थं खद्यं लोहम् ।

अध्वन्यः । अक्षर्यः । वेद्यः । अयं वामनमतेन । ऊधस इत्यूधः शब्दस्यानङ्गा-
देशे सति पाठः । ऊधसेहितः ऊधन्योऽभ्यङ्गः । नाभये हितम् । नभ्यमञ्जनम् ।
नभ्योऽङ्गः । प्राययङ्गवाचिनस्तु नाभिश्चब्दादुत्तरसूत्रेण य एव । नाभ्यं तैलम् ३५७

शुनो यण इति ज्ञेयं दीर्घत्वं च विभाषया ।

कूर्पबीजक्षरादीसबर्हिःशब्दौ मताविह ॥ ३५८ ॥

शुने हितं शुन्यम् । शून्यं च । रक्षपालनात्रेणापि रहितं गृहं कुटीर-
कादिपर्वतारण्यादिस्थानं तूपचारेण ॥ कूप्यो देशः । बीजेभ्य इमे । बीज्या
ब्रीहयः । क्षरायेदम् क्षर्थं काष्ठम् । दीसः श्लेषः । तदर्थं काष्ठं दीप्तम् ॥
बर्हिर्दर्मः । बर्हिष्यम् ॥ ३५८ ॥ इति गवादिः ॥

अपूपयूपौ कटकोऽथ किएवः सूपौदनौ तण्डुलकर्णवेष्टौ ।

अवोषदीपौ पृथुकश्च पत्रं स्थूणार्गलाश्वा मुसलोऽपि पूषः ३५९

हव्यापूपादेर्वेत्यनेन वक्ष्यमाणेष्वर्थेषु हविर्विशेषवाचिनोऽपूपादेश्च यप्र-
त्ययो भवति वा । आमित्यम् । आनिक्षीयं दधि । अपूप्यम् । अपूपीयम्
अन्नम् । यवापूप्यम् । यवापूपीयम् । यूपो यज्ञक्लृप्तः । यूप्यम् । यूपीयम् ।
कटक्यम् । कटकीयं हेम । किरवं मदिराकिट्टः । किण्व्यम् । किरवीयम् ।
सूप्यम् । सूपीयम् । ओदन्यम् । ओदनीयम् । तण्डुल्यम् । तण्डुलीयम् ।
कर्णवेष्ट्यम् । कर्णवेष्टीयम् । कर्णवेष्टक इत्यन्ये ॥ अवोष्याः । अवोषीयाः क-
लायाः । दीप्यम् । दीपीयं वेष्टम् ॥ पृथुष्याः । पृथुकीया ब्रीहयः ॥ पत्र्यम् ।
पत्रीयम् । अश्वपत्र्यम् । अश्वपत्रीयमित्यपि । स्थूण्यम् । स्थूणीयं काष्ठम् ॥
अरेण कर्षणेन गलति अर्गला दारुमयो लोहमयो वा दण्डः । अर्गल्यम् । अर्ग-
लीयम् । अयं भोजमतेन । वामनाद्यास्त्वर्गल इति पेटुः । अश्व्यम् । अश्वी-
यम् ॥ मुसल्यम् । मुसलीयम् ॥ पूष्यम् । पूषीयम् ॥ शाकटायनमतनाश्रित्या-
न्नविकाराश्चेति न पठितम् । एभ्यस्तु सुर्याः सुरीयास्तण्डुला इत्याद्युदाहर-
णम् । सादेश्चेत्यधिकारात् । प्रदीप्यम् । प्रदीपीयमित्यादि । अन्येतु प्रदी-
पशब्दमपि पठन्ति । तन्मते नियमार्थं विदीपीयमित्यादि । अन्नविकारेभ्यस्त्व-
र्थपरत्वान्न भवति । यवसुरीयम् । पिष्टसुरीयम् । अतएवापूपाद्यन्नविकाराणां
पृथग्ग्रहणमर्थवद्भवति । अपूपादिषु येऽन्नभेदशब्दा अपूपादयस्तेषां केनचि-

दाकारसादृश्येनाथान्तरवृत्तौ प्रत्ययार्थमुपादानमिति शकटाङ्गजः । अस्माकं
त्वयनाशयः । शब्दकुलीनोदकप्रभृतयोऽन्विकाराः पृथुकापूपादयस्त्वन्नमेव
विशिष्टावस्थं नान्नविकार इति पृथगुपादानम् ॥ ३५९ ॥ इत्युपादिः ॥

इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्धमानविरचितायां
स्वीयगणरत्नमहोदधिवृत्तौ शेषसाध्वर्थमवाख्यानागतार्थ-
कताभिजनपाकेदमर्थविहिततद्वितप्रत्ययगणनिर्णयो
नाम पञ्चमोऽध्यायः समाप्तः ॥

अथ षष्ठोऽध्यायः ॥

संशयषष्ठान्नव्रतभारतरामायणैकभक्तानि ।

अष्टमभासक्षपणोपवासपारायणानि स्युः ॥ ३६० ॥

सत्संशयादेः करोतीत्यनेन द्वितीयान्तात्करोतीत्येतस्मिंल्लोकप्रसिद्धेयं ठञ्
भवति ॥ संशयं करोति सांशयिकः स्यात्वादः । षाष्ठान्नव्रतिकः । भारतिकः ।
रामायणिकः । अनयोः करोतिः कथने वर्तते । ऐकभक्तिकः । आष्टमिकः ।
नासक्षपणिकः ॥ औपवासिकः । पारायणं साकत्यवचनम् । पारायणिकः ।
अथवा पारायणमिति सामान्येनाभिधानात् धातुपारायणं नामपारायणं वा-
भिधीयते । तत्करोति पठनपरिसमाप्तिं नयतीत्यर्थः । एतच्च करोतेरशेषधात्व-
र्थानुगतवृत्तित्वाङ्गभ्यते । तदुक्तम्-

विकारभेदसंसर्गोत्कर्षहानादिरूपतः । करोतिः परिणामार्थं चित्रमाह स्वभावतः ॥

आकृतिगणोऽयम् । तेन तुरायणचान्द्रायणप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ ३६० ॥

इति संशयादिः ॥

अजशङ्कूत्तरा वारि कान्तारस्थलजङ्गलाः ।

तेनाजाद्यादेराहृतं वेत्यनेनाजादिपूर्वपदात्पथिशब्दात् तेनाहृतं तद्वच्छ-
तीत्येतस्मिन्नर्थे ठञ् भवति ॥ अजपथेनाहृतम् अजपथं गच्छति वा । आज-
पथिकम् । आजपथिकः । शङ्कुरिव ऋजुः पन्थाः शङ्कुपथः । शङ्कुपथिकम् ।
औत्तरपथिकम् । वारिपथिकम् । कान्तारपथिकम् । स्थालपथिकम् । जङ्ग-
लपथिकम् ॥ इत्यजादिः ॥

ऋतुस्तथोपवस्ता च प्राशिता च बुधैर्मतः ॥ ३६१ ॥

ऋत्वादिभ्योऽण् इत्यनेन ऋत्वादेरस्य प्राप्त इत्येतस्मिन्नर्थोऽण् भवति ॥
 ऋतुः प्राप्तोऽस्य आर्त्तव पुष्पम् । आर्त्तवी कलिका । आर्त्तवः पुष्पवन्धः ।
 उपवस्ता । उपवासव्रती । स प्राप्तोऽस्य औपवस्त्रं पर्वभोज्यं वा ॥ प्राशिता
 भोक्ता प्राप्तोऽस्य प्राशित्रं भोजनम् । प्राशित्रो रसवती । ऋत्वाद्यः प्रयोग-
 गम्याः ॥३६१॥ इति ऋत्वादिः ॥

सन्तापसङ्घातनिसर्गयोगोपवाससम्पादनसम्परायाः ।

सङ्ग्रामसंयोगविसर्गमांसप्रवासमांसौदनसन्निपाताः ॥३६२॥

तस्मै प्रभवति सन्तापादिभ्य इत्यनेन सन्तापादेश्चतुर्थ्यन्तात्तस्मै प्रभव-
 तीत्येतस्मिन्नर्थे ठञ् भवति ॥ सन्तापाय प्रभवति सांतापिकं दुर्जनसंगतम् ।
 सांतापिको ग्रीष्मकालः । सांतापिकी नीचसेवा ॥ सांघातिकम् । नैसर्गिकम् ।
 निःसर्ग इत्यपि वामनः । यौगिकम् । अयं शकटाङ्गजमतेन । औपवासिकः ।
 सांपादनिकः । सांपरायिकः । सांघातिकः । सांयोगिकः । वैसर्गिकः । सांसिको
 व्याघागसः । प्रावासिकः । सांसौदनिकः । सक्तुसांसौदन इत्यन्यः । सांनिपा-
 तिकः ॥ ३६२ ॥

संनाहौदनसंवेशसक्तुसंमोदनं निरः ।

पेषघोषावुपात्सर्गः पेषवासक्रमाः समाः ॥ ३६३ ॥

सांताहिकः । औदनिको दानपतिसंयोगः । सांवेशिकः । सक्तुभ्यः
 शक्तः साक्तुकः । संमोदनं हर्षः । सांसौदनिकः । नैषेधिकः । नैर्घौषिकः ।
 औपसर्गिकः । सांषेधिकः । सांवासिकः । सांक्रामिकः । अयं शकटाङ्गजमतेन ।
 ॥ ३६३ ॥ इति संतापादिः ॥

व्युष्टोपवासौ परिषत्प्रवासौ सङ्ग्रामतीर्थं समुदायनित्यम् ।

प्रवेशनो निष्क्रमणः समोऽग्नेर्घातः पदं पीलुपरं च मूलम् ३६४

व्युष्टादिभ्योऽण् इत्यनेन व्युष्टादेस्तत्र कार्यं दीयत इत्येतयोरर्थयोरण्
 भवति । व्युष्टं प्रभातम् । तत्र कार्यं दीयते वा । वैयुष्टम् । औपवासम् ।
 पारिषदम् । प्रावासम् । सांग्रामम् । तीर्थम् । सामुदायम् । नित्यशब्दो दिवसा-
 भ्यावृत्तिविषयो द्रष्टव्यो व्युष्टसाहचर्यात् । ननु कूटस्थाकाशादिवस्तुवृत्तिस्ततः

सर्वेऽध्वभावकाला इति सप्तमीप्रसंगे द्वितीया स्यात् । नैत्यः । सर्वकालं दीयत इत्यर्थः । प्रवेशने गृहान्नगराद्वा कार्यं दीयते वा । प्रावेशनम् । एवं नैष्क-
मणम् । सांघातम् । आग्निपदम् । पैलुमूलम् । परिषत्समुदायशब्दौ न्यासक-
न्मतेन । आकृतिगणश्चायम् । तेन लोकयात्राप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ ३६४ ॥
इति व्युष्टादिः ॥

चूडा श्रद्धा द्वादशाहस्तथायं ज्ञेया यात्रा देवतीर्थात्परेह ।
स्वर्गः कामो बोधनायुर्यशांस्यनेकोलक्षयो धीमता लक्षयतश्च ३६५

चूडास्वर्गोत्थापनास्वस्तिवाचनादेरण् यच्छठज्जुगित्यनेन चूडादिस्व-
र्गाद्युत्थापनादिस्वस्तिवाचनादीत्येतेभ्यो गणोभ्यः प्रथमान्तेभ्योऽस्य प्रयोजन-
मित्येतस्मिन्नर्थेऽण् यच्छठज्जुगिरित्येते क्रमेण भवन्ति ॥ चूडाप्रयोजनमस्य चौडम् ।
यथा— सवृत्तचौलञ्चलकाकपक्षकैरमात्यपुत्रैः सवयोभिरन्वितः ॥

एवं आहुम् । द्वादशाहम् । दैवयात्री पुष्पप्रचितिः । तैर्ययात्र्यन्नपङ्क्तिः ।
इति चूडादिः ॥

स्वर्गः प्रयोजनमस्य स्वर्ग्यं धनम् । स्वर्ग्या देवपूजा । काम्या दृष्टयः ॥
धन्यम् । आयुष्यम् । यशस्या विद्या ॥ ३६५ ॥ इति स्वर्गादिः ॥

उदुपाभ्यां परात्स्थापेरनोऽनोः प्रवचेर्वचेः ।

विशोर्वासेस्तथाङ्प्राञ्च रुहेः समाविशोरभेः ॥ ३६६ ॥

उत्थापनम् । उत्थापना वा प्रयोजनमस्य उत्थापनीयम् । उपस्थाप-
नीयम् । अनुप्रवचनीयम् । अनुवचनीयम् । अनुपश्चाद्वाचनम् अनुवाचनमिति
वाचनः । अनुवादनम् । अनुपानमित्यपरः । अनुवेशनीयम् । संवेशनमिति
वाचनः । अनुवासनीयम् । आङ्प्राञ्चेति चकारेणानोरित्यनुकृष्यते । आरो-
हणीयम् । प्ररोहणीयम् । अनुरोहणीयम् । सप्तावेशनीयम् । सप्तास्मणीयम् ३६६

विशोः पदे रुहेः पूरेः समापेश्व सपूर्वतः ।

स्वस्तिवाचनं पुण्याहवाचनं शान्तिवाचनम् ॥ ३६७ ॥

अन इत्यनुवर्तते । गृहप्रवेशनं प्रयोजनमस्य गृहप्रवेशनीयम् । अश्व-
प्रपदनीयम् । प्रासादारोहणीयम् । प्रपापूरणीयम् । व्याकरणसप्तापनीयम् ।
सपूर्वत इति गृहादिपूर्वपदोपेतात् ॥ इत्युत्थापनादिः ॥

स्वस्तिवाचनं प्रयोगजनमस्य स्वस्तिवाचनम् । पुण्याहवाचनम् । शान्ति-
वाचनम् । सत्थापनादयः स्वस्तिवाचनादयश्च प्रयोगगम्याः ॥ ३६७ ॥

इति स्वस्तिवाचनादिः ॥

देवतिलदेशविरतेर्महतः सामायिकाद्भूतं गदितम् ।

दीक्षावान्तरपूर्वात्रिश्रुतिकाः स्युर्महानाम्भ्यः ॥ ३६८ ॥

तच्चरति देवव्रतादिभ्यो ङिन् इत्यनेन तदिति द्वितीयान्ताद्देवव्रतादि-
शब्दगणाच्चरतीत्यर्थे ङिन् भवति । देवव्रतं चरति देवव्रती । तिलव्रतं चरति
तिलव्रती । देशविरतिव्रती । महाव्रती । सामायिकव्रती । आवान्तरदीक्षी ॥
इति देवव्रतादिः ॥

त्रिश्रुतिका इति त्रिशब्दो महानाम्भ्यादिरित्यर्थः । महानाम्भ्यादेरि-
त्यनेन महानाम्भ्यादेर्द्वितीयान्ताच्चरतीत्यर्थे ठञ् । महानाम्भ्यो नास ऋचः ।
तत्सहचरितं व्रतं तच्छब्देनोच्यते । महानाम्भ्यो चरति महानाम्भिकः । आख्या-
तरूपत्वादस्त्रीत्वाभावः । आदित्यव्रतिकः । गौदानिकः । तस्याऽस्य ब्रह्मचर्यं
इत्यनेन ब्रह्मचर्येऽभिधेय एषां तुल्यं रूपम् ॥ ३६९ ॥ इति महानाम्भ्यादिः ॥

अश्ववस्वश्मभङ्गोमावर्षोर्णागणमित्यपि ।

वंशबल्वजमूलाक्षस्थूणाखट्वाकुटेश्वरः ॥ ३७० ॥

ब्रह्मवर्चसद्वरचोऽसङ्ख्यामानाश्वादेर्य इत्यनेन ब्रह्मवर्चसशब्दात्सङ्ख्या-
मानाश्वादिबर्जिताश्च द्वरचः शब्दात् तस्य हेतुः संयोगोत्पातावित्येतस्मिन्नर्थे
यप्रत्ययो भवति ॥ ब्रह्मवर्चसस्य निमित्तं संयोग उत्पातो वा । ब्रह्मवर्चसः ।
द्वरचः । धनस्य निमित्तम् धन्यम् । स्वर्ग्यमित्यादि । सङ्ख्यामानाश्वादि
प्रतिषेधः किम् । पञ्चकः । सप्तकः । प्रास्थिकः । खारीकः । अश्ववादेः आश्वि-
कः । बासुकः । आशिमकः । भाङ्गिकः । औमिकः । वार्षिकः । और्णिकः ।
गाणिकः । इत्यश्वादिः ॥

वंशादिभारं हरति वहत्यावहतीत्यनेन वंशादेः पराङ्गारशब्दाद्भारभू-
ताद्वा वंशादेर्द्वितीयान्ताद्हरति वहत्यावहतीत्यर्थे ठञ् भवति । वंशभारं हरति
वहत्यावहति वा । वांशभारिकः । बाल्वजभारिकः । मूलभारिकः । आक्ष-
भारिकः । स्थूणाभारिकः । खट्वाभारिकः । कीटभारिकः । कुटज इति

वामनः । ऐक्षुभारिकः । अश्वत्थ इत्यपि दिग्वस्त्रः । अक्षय इत्यपि भोजः ।
भारभूतान्वा वंशान् हरति वहत्यावहति वा । वांशिकः । वात्सलिकः ।
नौलिकः । आक्षिकः । स्थौणिकः । खाट्विकः । कौटिकः । ऐसुकः । अश्व-
श्मशब्दौ गणे द्रष्टव्यौ । हरति देशान्तरं प्रापयति चोरयति वा आवहत्युत्पा-
दयतीत्यर्थः ॥३६९॥ इति वंशादिः ॥

छेदं भेदं सम्प्रयोगं विकर्षं दोहद्रोहौ विप्रकर्षप्रकर्षौ ।

कर्षं नर्त्तं विप्रयोगप्रयोगौ संवेः प्रश्रं प्रेषणं विद्धि विहन् ॥३७०॥

छेदादेर्नित्यमित्यनेन छेदादेस्तदहर्तीत्येतस्मिन्नर्थे ठञ् प्रत्ययो भवति ॥
छेदं नित्यमर्हति छेदिकस्तदः । भेदिकः शत्रुः । साम्प्रयोगिकः । वैकर्षिकः ।
दोहिकी गौः । द्रौहिकः ॥ विप्रकर्षिकः । प्राकर्षिकः । कार्षिकः ॥ नार्त्तिकः ।
गोनर्त्त इत्यन्ये । विप्रयोगिकः । प्रायोगिकः । साम्प्रज्ञिकः । वैप्रज्ञिकः ।
प्रेषणिकः । प्रेषण इति शकटाङ्गजः । विरागविरङ्ग चेति गणसूत्रं वामनमते-
न । वैरङ्गिकः ॥३७०॥ इति छेदादिः ॥

दण्डार्धमेधामुसलानि मेधो वधोदकेभा मधुपर्कयुक्ताः ।

युगं कशासौ पितृदेवता च दण्डादिरेवं विबुधैः प्रणीतः ३७१

दण्डादेरित्यनेन दण्डादेः शब्दगणादहर्तीत्येतस्मिन्नर्थे यो भवति ।
दण्डमर्हति दण्ड्यः । दण्डो दमनं न तु यष्टिः । यथा स्थित्यै दण्डयती दण्डयान् ।
ननु दण्डयत इति दण्ड्यः पूर्वतीत्यादिना सिद्धम् । सत्यम् । दण्डमर्हतीति
ठञ् प्रसज्येत ॥ अर्द्योऽतिथिः । यथा—तनर्द्यमर्घादिकयादिपूरुषः ॥ मेध्यः ।
मुसलघातो मुसलः । मुसल्यः । मेध्यः । वधयः । उदक्यः । दस्यो धनी ।
मधुपर्क्यः ओन्नियो गृहागतः । युग्यो दस्यः । कशाघातोऽपि कशा । कश्योऽश्वः ।
पितृदेवत्यः । आढुकालः । आकृतिगणश्चायम् । तेन रथकन्यादयो द्रष्टव्याः ॥३७१॥
इति दण्डादिः ॥

सुस्नाताभ्युन्नतीबन्धुमैत्रीनिद्रासुखात्परा ।

सुखाच्छय्यातपो रात्रिर्दिवसः शयनं शयः ॥३७२॥

सुस्नातादेः पृच्छतीत्यनेन सुस्नातादेर्द्वितीयान्तात्पृच्छतीत्यर्थे ठञ्
भवति । सुस्नातं पृच्छति सौस्नातिकः । यथा । सौस्नातिको यस्य भवत्यगस्त्यः ।

आभ्युन्नतिकः । बान्धुमैत्रिकः । सौखनिद्रिकः । सौखशयिकः । सौखतप-
सिकः । सौखरात्रिकः । सौखदिवसिकः । सौखशयनिकः । अयं शकटाङ्गजन-
तेन । अस्मन्मते तु सौखशयनिक इति स्यात् ॥ सौखशयिकः ॥३७२॥

इति सुस्नातादिः ॥

परदारा गुरोस्तल्पं माथोत्तरपदं तथा ।

पदव्यनुपदाक्रन्दजन्ययात्राः प्रकीर्तिताः ॥३७३॥

परदारादेर्गच्छतीत्यनेन परदारादेर्गणादृज् भवति ॥ परदारान् गच्छति
कामयते पारदारिकः । गुरोस्तल्पं कलत्रं गुरुतल्पम् । गौरुतल्पिकः ।
दाण्डमाधिकः ॥ शौल्कमाधिकः ॥ माथशब्दः पथिपर्यायः । पादविकः ।
आनुपादिकः । अनुगतप्रत्युत्तरवक्ता प्रत्यासत्त्या धावति वा । इष्टविपत्तावु-
त्खण्डिताराव आक्रन्दः । आक्रन्दन्त्यस्मिन्नित्याक्रन्दो देश आर्त्तशरणं वा ।
आक्रन्दिकः । जान्ययान्निकः ॥ अन्येऽपि प्रयोगगम्याः ॥३७३॥

इति परदारादिः ॥

प्रभूतस्वागतस्वस्तिपर्याप्तागमनं स्वरः ।

नित्यमाकार्यतः शब्दः प्रभूतादिगणे मतः ॥३७४॥

आह प्रभूतादिभ्य इत्यनेन ठञ् । प्रभूतमाह प्राभूतिकः । प्रभूतं भवतां
धनधान्यादिकमभीष्टं स्यादिति प्रियाशिषं वदन्नेवमुच्यते । स्वागतिकः ।
सौवस्तिकः । पार्याप्तिकः । सौवर्गमनिकः । नित्यशब्द इति ब्रुवाणः । नै-
त्यशब्दिकः । साकृथाः पापमनाचारं वेति ब्रुवाणः साशब्दिकः । कार्यशब्द
इति ब्रुवाणः कार्यशब्दिकः । साशब्दादिस्यो वाक्याप्रत्ययविधानम् ॥३७४॥

इति प्रभूतादिः ॥

पर्पाश्वत्थावाकषजालव्यासारथाश्वधासाः स्युः ।

कृतपद्मावः पादो निर्दिष्टोऽर्थध्वनिः कैश्चित् ॥३७५॥

पर्पादेष्टुङ् इत्यनेन तेन चरतीत्यर्थे ठङ् भवति । पर्पो दारुनिर्मितः ।
शकटप्राय उपकरणविशेषः । तेन । चरति पर्पिकः । पर्पिकी । अश्वत्थिकः ।
अश्वत्थिकी ॥ आकषन्ति सुवर्णमत्र परीक्षार्थमित्याकषो निकषोपलः ॥
आकषन्ति पिषन्त्यस्मिन्नोषधीरित्याकषः पाषाण इत्यके । आकषिकः ।

आकषिकी ॥ आकषी लोहोपकरणविशेष इति वामनः ॥ जालिकः । व्यासो
महाजालम् । व्यासिकः । व्याल इत्यप्यन्यः ॥ रथिकः ॥ अश्विकः ॥ घासिकः ॥
पदिकः । पदातिर्लेखवाहकादिर्वा ॥ अर्थिकः ॥३७५॥ इति पर्पादिः ॥

स्युर्वेतनप्रेषणशक्तिदण्डवाहार्धवाहोपनिषत्सुखानि ।

वेदमोपवस्तीभृतिपादवेशोपवेशशय्याः स्फिगचालजालम् ॥३७६॥

वेतनादेर्जीवतीत्यनेन तेन जीवतीत्येतस्मिन्नर्थे ठञ् भवति । वेतनेन
जीवति वैतनिकः कर्मकरः । प्रैषणिकः । शाक्तिकः । दण्डिकः ॥ वहनं वाहनं
वा वाहः ॥ वाहिकः ॥ आर्धवाहिकः ॥ औपनिषदिकः । सौखिकः । वैश्वि-
कः ॥ द्वयं वामनमतेन ॥ औपवस्तिकः ॥ भार्त्तिकः ॥ पादिकः ॥ वेशो दारि-
कावाटः । वैशिकः । औपवेशिकः । शायिकः । अन्ये सुखशयेति पठन्ति ।
त आहुः सुखशय्या जीवति किं सुखं शयितवन्तो भवन्त इति यः परमशनेन
जीवति स सौखशयिक इति ॥ चलनं चालः ॥ स्फिगस्य चालः स्फिगचालः ॥
स्फैगचालिकः ॥ पुतचाल इत्यन्ये ॥ जालिकः ॥३७६॥

उपदेशधनुर्दण्डोपनिजस्तधनुःस्फिजः ।

उपाञ्च हस्तिवेषस्थस्थानान्युपास्तिरित्यपि ॥३७७॥

उपदेशेन जीवति औपदेशिकः ॥ धानुर्दण्डिकः ॥ उपनिजस्तं किल
पैथुनम् । औपनिजस्तिकः ॥ धानुष्कः । स्फैजिकः ॥ औपहस्तिकः ॥ औप-
वेशिकः ॥ औपस्थिकः (१) ॥ औपस्थानिकः ॥ औपास्तिकः ॥ ३७७ ॥
इति वेतनादिः ॥

उत्सङ्गपिटकावुक्तावुद्गुपोत्तुपसंयुतौ ।

उडुपोऽथ पिटाकश्च स्यादुत्पुटोत्पुतौ तथा ॥ ३७८ ॥

हरत्युत्सङ्गादेरित्यनेन तेन हरतीत्येतस्मिन्नर्थे ठञ् भवति ॥ उत्सङ्गेन हरति
औत्सङ्गिकः कुमारः । पैटकिः । उत्पूर्वात् तुपतुस्महिंसायामित्यत इगुपा-
न्तलक्षणे के । अतएव निपातनात्तकारस्य पक्षे टकारः । औदृपिकः । औ-
त्तुपिकः । औडुपिकः । पैटाकिः । औत्पुटिकः । उद्गतं पुतम् उत्पुतम् ।
औत्पुतिकः ॥ ३७८ ॥ इत्युत्सङ्गादिः ॥

(१) उपस्थेन जीवति-औपस्थिकी वराङ्गनेत्यधिकम् ।

प्रोक्ता भस्त्राभरणं शीर्षभारः शीर्षेभारो भरटश्चांसभारः ॥

अंसभारः करणं पङ्कभारो ज्ञेयः प्राज्ञैः करटोऽन्येऽपि शब्दाः ३७९

भस्त्रादेष्टुङ् इत्यनेन तेन हरतीत्यर्थे ठङ् भवति । भस्त्रया हरति भस्त्रिकः । भस्त्रिकी । श्रियते भरणम् । भरणिकः । शीर्षे भारः शीर्षभारः । शीर्षभारिकः । शीर्षेभारिकः । भरटः स्रवविशेषः । भरटिकः (१) । अंसभारिकः । अंसभारिकः । करणिकः—शनैः शनैरुपचितपङ्कभारिकाः पयोधराः प्रयसुरपेतवृष्टयः ॥ करटिकः । एतौ वासनमतेन । वातोर्म्यं गदिता स्मृतौ ग इति वृत्तम् ॥ ३७९ ॥ इति भस्त्रादिः ॥

अक्षद्यूतोऽथ जङ्घाप्राद्धतं हृतं गतागतम् ॥

पादस्वेदनं यातोपयातं कण्टकमर्दनम् ॥ ३८० ॥

निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादेरित्यनेनैतस्मात्तेन निर्वृत्त इत्यर्थे ठङ् भवति । अक्षद्यूतेन निर्वृत्तम् आक्षद्यूतिकम् ॥ जाङ्घाप्रहतिकम् । जाङ्घाप्रहतिकम् । गतं च तद् आगतं च गतागतम् । गातागतिकम् । गतानुगतमित्यन्ये । पादयोः स्वेदनं पादस्वेदनम् । पादस्वेदनिकम् । पादस्वेद इत्यन्ये । यातोपयातिकम् । यातिकम् । औपयातिकमित्यन्ये । कण्टकमर्दनिकम् । कण्टकमर्द इत्यन्ये ॥ ३८० ॥

शर्करामर्दनं सत्त्ववागङ्गानुगतानि च ।

अन्येऽपि ध्वनयो लक्ष्या अक्षद्यूतादिनामनि ॥ ३८१ ॥

शर्करामर्दनिकम् । शर्करामर्द इत्यन्ये । सत्त्वं मनो गुणो वा । सात्त्विकः । वाचिकः । आङ्गिकः । आनुगतिकः । अन्येऽपीत्याकृतिगणत्वादिति शेषः ॥ ३८१ ॥ इत्यक्षद्यूतादिः ॥

निकटो भिक्षुके वृक्षमूलमावसथस्तथा ।

श्मशानाभ्रावकाशौ च निकटादौ बुधैर्मतौ ॥ ३८२ ॥

निकटादेर्वसतीत्यनेनास्मात्तत्र वसतीत्यर्थे ठङ् भवति । निकटे वसति नैकटिकः । यो ग्रामसमीपे वसत्यारण्यको भिक्षुः स एवमुच्यते प्रसिद्धेः (२) ।

(१) सरटः स्रवविशेषः—सरटिकः । भरटेति केचित् । (२) नैकटिकः । आरण्यकेन भिक्षुणा ग्रामात् क्रौंशे वस्तव्यमिति यस्य शास्त्रतो वासः स एवोच्यते इति पाठः ।

आर्क्षमूलिकः । आवसथिकः । श्माशानिकः । आश्रवकाशिकः । अश्रवकाश
इति शकटाङ्गजः ॥ ३८२ ॥ इति निकटादिः ॥

महिषी मणिपाली प्रानोर्लेपिका पुरोहितः ।

प्रजापतिप्रजावत्यनुचारकविलेपिकाः ॥ ३८३ ॥

अमहिष्यादेरण् इत्यनेन ऋकारान्तान्महिष्यादेश्चास्य धर्म्यमित्यर्थेण
भवति । होतुर्धर्म्यम् हौत्रम् । महिष्या धर्म्यं न्यायं युक्तमित्यर्थः । माहिषम् ।
मणीन् पालयतीति मणिपाली स्त्री । माणिपालम् । प्रलिम्पत्यनुलिम्पति वा
प्रलेपिका । अनुलेपिका । प्रालेपिकम् । आनुलेपिकम् । पुरो दधाति स्म ।
पुरोहितः । पौरोहितम् । प्रजानां पतिः प्रजापतिः । प्राजापतम् । प्रजा
अस्याः सन्ति प्रजावती । प्राजावतम् । अनुचरति अनुचारकः । आनुचारकम् ।
विलिम्पतीति विलेपिका । विलेपिकम् ॥ ३८३ ॥

यजमानोऽनुवाकश्च नरो वर्णकपेषिका ।

यजते यजमानः । याजमानम् । होतृयजमानेति केचित्पठन्ति । तत्र
होता च यजमानश्च होतृयजमानम् । तस्य धर्म्यं हौतृयजमानम् । आनुवाकम् ।
नारम् । पिनष्टीति पेषिका । वर्णानां पेषिका वर्णकपेषिका । अकयाजकादि-
भिरित्यनेन सप्तासे । वर्णकपेषिकम् । अन्ये तु वर्णक पेषिकेति च्छिन्दन्ति ।
इति महिष्यादिः ॥

शक्तियष्ट्यष्टमा दण्ड ईषेष्टी कम्पनाम्भसी ॥ ३८४ ॥

शक्त्यादेष्टीकण् इत्यनेन शक्तादेरस्य प्रहरणमित्यर्थे ढीकण् भवति ।
शक्तिः प्रहरणमस्य शाक्तीकः । शाक्तीकी ।

स्खलन्ती न क्वचित्तैक्षयादभ्यग्रफलशालिनी ।

अमोचि शक्तिः शाक्तीकैर्लोहजा न शरीरजा ॥

याष्टीकः । यथा—धनञ्जयस्य—

याष्टीकं ते स्मरव्यग्राः खेचरस्त्रीवृता वराः ।

याष्टीकं ते स्मर व्यग्रास्तं प्रतीच्छन्ति नाभितः ॥

अष्टमः प्रहरणमस्य आष्टमीकः । अयं जिनेन्द्रबुद्धिमतेन । दण्डकीकः ।

ईषा प्रहरणमस्य ऐषीकः । इष्टिः प्रहरणमस्य ऐष्टीकः । कम्पनं प्रहरणमस्य

काम्पनीकः । अस्मः प्रहरणस्य आस्मसीकः । अपरेषां मते ठजेव । दागिडकः ।
ऐष्टिकः । काम्पनिकः । आस्मसिकः ॥ ३८४ ॥ इति शक्त्यादिः ॥

छत्रं चुराप्ररोहौ च विशिकाविशिखे तथा ।

अनृतं स्यादुदस्थानं पुरोडा कृषिसंयुता ॥ ३८५ ॥

छत्रादेशं इत्यनेन तदस्य शीलमित्यर्थे णो भवति । छादनादावरणा-
च्छत्रम् । गुरुकार्येष्ववहितस्तच्छिद्रावरणप्रवृत्तः । छत्रशीलः शिष्यः । छात्रः ।
अन्ये त्वाहुः । छत्रशीलः छात्रः । छत्रस्यैव शीलमस्येत्यर्थः । छत्रं यथा धार्य-
माणं वातातपवर्षत्राणाय भवति पुरुषस्य । एवमुपाध्यायो धार्यमाणः शिष्यस्य
रागद्वेषक्रोधमोहत्राणाय भवति । स शिष्यं धर्मं ब्रूते । एवमसावुपाध्यायश्छ-
त्रमिव छत्रम् । तच्छीलानुकारिशीलः शिष्यश्छात्र इत्युच्यते । गुरुशील इत्यर्थः ।
घोरं चुरा भिदादिः । चुरा शीलश्चौरः । प्रारोहः । विशिका परहृदयानुप्रवेशः ।
वैशिकः (१) । बहुक्षमतया विशिखेव विशिखा । वैशिखः । अनृतभाषणम् अनृतम् ।
आनृतः । उदके स्थानम् उदस्थानम् उदवासः । औदस्थानम् । पुरो दीयत
इति पुरोडा । अतएव वचनादनुपसर्गादप्यङ् । पौरोडः ॥ पुरोद इत्यन्ये ।
कर्षणं कृषिः । कर्षः ॥ ३८५ ॥

भक्षादिक्षाविश्वधाकर्मभिक्षा-विक्षाचुक्षामन्द्रसत्यास्तितिक्षा ।

स्थोपस्थानं वा तपः स्याद्बुभुक्षा छत्रादिर्विज्ञायतामेष दक्षैः ३८६

भक्ष अदने-भक्षणं भक्षा । भाक्षः । शैक्षः । विश्वं दधाति विश्वधा बुधा ।
यैश्वधः । कर्मः । भैक्षः । विक्षुचुक्षी इत्यपरिपठितौ धातू । विक्षणं विक्षा ।
वैक्षी । चुक्षणं चुक्षा शौचम् । चौक्षः । चोक्षा वस्त्रादिवेषपङ्क्तिरिति वामनः ।
मन्द्रशीलः मन्द्रः । सत्यभाषणं सत्यम् । तच्छीलमस्य सात्यः । तैतिक्षः ।
स्थाशब्दोऽत्र पठ्यते । स प्रादिपूर्वा गृह्यते । आतो गोऽन्तः । प्रादेरित्यङ्-
प्रत्यये । आस्था नियतविषये प्रत्याशा । संस्था । व्यवस्था । आस्थः । सांस्थ
इत्यादि । औपस्थानः । तापसः ॥ बौभुक्षः । शकटाङ्गस्तु चोरी तापसी-
त्यादौ ङीविधानार्थं छत्रादेरङ् इत्यनेनाजमाह । अस्मन्मते तु गौरादिपाठा-
अयणाद् ङीप्रत्ययः सिद्धः ॥ ३८६ ॥ इति छत्रादिः ॥

(१) परहृदयप्रवेशरूपा विशिखक्रियापि विशिखेत्युच्यते । वैशिखः ।
वैशिकोऽपि अस्यैव पर्यायः । इत्यधिकम् ।

किशरस्तगरोशीरपर्णीहरिद्रुगुगुलु ।

हरिद्रानलदावेतौ स्थगलो नरदस्तथा ॥ ३८७ ॥

किशरादेष्टुङ् इत्यनेन किशरादेरस्य पश्यमित्यर्थे ठङ् भवति । किश-
रादयो गन्धविशेषवचनाः । किशरं पश्यमस्य किशरिकः । किशरिकी । तग-
रिकः । तगरिकी । उशीरिकः । उशीरिकी । पर्णिकः । पर्णिकी । हरिद्रुकः ।
हरिद्रुपर्णीत्यन्ये । गुग्गुलुकः । हरिद्रिकः । नलदिकः । स्थगलिकः । स्थगर
इति शकटाङ्गजः ॥ नरदिकः ॥ ३८७ ॥ इति किशरादिः ॥

इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्धमानविरचितायां स्त्रीयगणरत्नमहो-
दधिपृथौ करोत्याहृतगच्छतिप्राप्तमभवतिकार्यदीयतेप्रयोजनचरत्यु-
त्पातसंयोगहरतिवहत्यावहतिपृच्छतिगच्छत्याहतेनचरतिजीव-

तिहरतिनिर्वृत्तवसतिधर्म्यप्रहरणशीलपश्यलक्षणार्थविहितत-
द्विप्तप्रत्ययगणनिर्णयो नाम षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥

अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

तारकाकुसुमपल्लववेगाः पुष्पगौरवविचारपिपासाः ।

मञ्जरीस्तवकवर्णकतन्द्रा दुःखशास्त्रसुखमूत्रतरङ्गाः ॥ ३८८ ॥

सञ्ज्ञातं तारकादेरित्यनेनैतस्मात् तदस्य संजातमित्यर्थे इतो भवति ॥
तारकाः संजाता अस्य तारकितं नभः । तारकशब्दोऽप्यत्र ग्राह्यः ॥ कुसुमितस्त-
रुः । पल्लवितः ॥ वेगितः ॥ वेगवान् पुष्पितः ॥ गौरवितः ॥ विचारितः ॥
पिपासितः ॥ मञ्जरितः ॥ स्तवकितः ॥ वर्णकितः ॥ कर्णकितो(१)वेणुरित्यप्यन्यः ॥
तन्द्रितः ॥ दुःखितः ॥ शास्त्रितः ॥ सुखितः ॥ मूत्रितः ॥ तरङ्गितः ॥ ३८८ ॥

निद्रामुद्रापुलकतिलकाश्वन्द्रकाभ्रान्धकारा—

गर्वोत्कण्ठामुकुलमुकुरद्रोहदोहा बुभुक्षा ।

हर्षोत्कर्षव्रणकुवलयव्याधिगर्धाः पुरीषं—

क्षुत्सीमन्तज्वरभरगरा रागरोमाञ्चरोगाः ॥ ३८९ ॥

निद्रितः । मुद्रितः—साधुवादः ॥ पुलकिता तन्वी तवेयं तनुः ॥ ति-
लकितः ॥ चन्द्रकितः ॥ ददर्श काले दिवसश्चितानिव ॥

(१) कर्णं द्वय कर्णको दारुविकारः कर्णकितः स्तम्भ इत्यधिकम् ।

अन्यकारितः ॥ गर्वितः । चत्कण्ठितः ॥ मुकुलितः ॥ मुकुर आदर्शो
मुकुलं च ॥ मुकुरितः । द्रोहितः । दोहितः । बुभुक्षितः ॥ हर्षितः ॥ चत्कर्षितः ॥
ग्रणितः ॥ कुवलयितः । व्याधितः ॥ गर्धितः ॥ पुरीषितः ॥ क्षुधितः ॥ सीम-
न्तितः ॥ ज्वरितः ॥ भरितः ॥ गरितः ॥ रागितः ॥ रोमाञ्चितः ॥ रोगितः ॥ ३८९ ॥

पण्डा कन्दलकज्जलं किसलयं तट्टकएटकं कोरकः—

कल्लोलस्थपुटं कुतूहलफलं चाङ्गारकः कञ्चुकः ।

शृङ्गाराङ्कुरशैवलानि बकुलश्वभ्रप्रचारास्तथा—

वर्मारालकलङ्ककदर्दमयुतं श्रद्धा ऋजीषं मतम् ॥ ३९० ॥

पण्डा बुद्धिः ॥ प्रण्डितः ॥ कन्दलितः ॥ कज्जलं मषी । कज्जलितः ।
किसलयितः ॥ तृषितः ॥ कण्टकितः । कोरकितः ॥ कल्लोलितः ॥ स्थपुटितः ॥
कुतूहलितः ॥ फलितः । अङ्गारकितः पलाशः(१) अथवा—

अङ्गारितमिबोत्पाते वारिराशेरिवोदकम् ॥

कञ्चुकितः ॥ शृङ्गारितः ॥ अङ्कुरितः ॥ शैवलितः । ब मुकुलमूलं ।
बकुलितस्तरुः । अयं शकटाङ्गजमतेन ॥ श्वानो अमन्त्यत्र श्वभ्रं गर्तः ।
श्वभ्रितं भूतलम् ॥ प्रचारितः । वर्मितः । आरालमिति सूत्रपुरीषयोः(२) सञ्ज्ञा ।
आरालितः ॥ कलङ्कितः ॥ कर्दमितः ॥ अद्रितः ॥ ऋजीषम्=उपहतं मलं पि-
ष्टपचनं च । ऋजीषितः । ऋजीषमित्यन्यः ॥ ३९० ॥

सञ्ज्ञाकुङ्कुलमूर्छानिष्क्रमणाङ्गारहस्तकोञ्चाराः ।

प्रतिविम्बविघ्नतन्त्रप्रत्ययदीक्षा भवेद्गर्जा ॥ ३९१ ॥

सञ्ज्ञितः । कुङ्कुलितः । मूर्च्छितः । निष्क्रमणितः ॥ अङ्गारितः ॥ हस्तकि-
तः(३) ॥ उच्चारितः ॥ प्रतिविम्बितः ॥ विघ्नितः ॥ तन्त्रं सञ्ज्ञातस्य तन्त्रितः ।
तन्त्रा-आलस्यमिति द्रुमिडाः पठन्ति । प्रत्यय आश्वासः । प्रत्ययितः-आप्तः ॥

(१) अङ्गारकशब्दोऽङ्गारसदृशेषु पलाशकुसुमेषु लक्षणया वर्तते ।

(२) पुंसूत्रपुरीषयोः । आरालमिति सूत्रपुरीषयोः सञ्ज्ञेति वर्द्धमानः ।

आरालः कुटिले सर्जरे समददन्तिनीति मोदनीकारः ॥

(३) हस्तको हस्तावलम्बः ।

यथा सुरारेः । ब्रवीति च प्रत्ययितो सहर्षिः । दीक्षितः ॥ गर्जितः—मत्तो
 गजः ॥ ननु क्तप्रत्यये भुजेः पिवतेष्व सनन्तस्य विहिते सिद्धं बुभुक्षितः पिपा-
 सित इति । तथा पुष्पविकसन इति दैवादिकथातोः पुष्पित इति ॥ सुखितो
 दुःखित इति चुरादिशयन्ताद्वातोः । नैवम् । अर्थवैषम्यात् । तथा हि ।
 भोक्तुनिष्ठो बुभुक्षित ओदनो नरेण पातुनिष्ठं पिपासितं क्षीरमिति कर्मणि
 क्तप्रत्यये बुभुक्षितादिशब्द ओदनादौ कर्मणि वर्तते न तु नरि कर्तरि ।
 इतप्रत्ययान्तस्तु भोक्तुपुरुषवृत्तिः । पुष्पितशब्दोऽपि क्तान्तः पुष्पिता कलिका ।
 पुष्पितं कमलमिति वा विकासक्रियोपेतेऽर्थे प्रतीत इतप्रत्ययान्तस्तु प्रसवोपेते
 चम्पकादौ वर्तते ॥ सुखितदुःखितशब्दयोस्त्वपेक्षितापरकर्तृव्यापारः सुखादि-
 संवित्तिमांश्चैत्रादिः प्रतीयते । इतप्रत्यये त्वनपेक्षित परव्यापारः सुखाद्यनु-
 भवयुक्त इति ततो युक्तोऽमीषामत्र पाठः । एवमन्येषामपि फलं दर्शनीयम् ॥
 आकृतिगणोऽयम् । तेन शिक्षाजिगीषाछिद्रारोहप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ ३९१ ॥

इति तारकादिः ॥

पृश्वाशुप्रियपाण्डुचण्डपटवः खण्डूरुखण्डाणवः--

साधुः स्वादुमृदू महल्लघुतनुक्षिप्राणि वृद्धो गुरुः ।

वक्राकिञ्चनचारुपाकबहवो वत्सर्जुतृप्राणि च--

क्षुद्रः कालवृषौ महिश्च बहुलं ह्रस्वोऽथ होडः ऋडुः ॥ ३९२ ॥

पृश्वादेरिमन् इत्यनेन तस्य भाव इत्यर्थ इमन् वा भवति । पक्षे यथा
 प्राप्तम् । पृथोर्भावः प्रथिमा । पार्थवम् ॥ पृथुत्वम् । पृथुता ॥ आशिमा ॥
 प्रेमा ॥ अयमिमन्तः । पुंलिङ्गस्सर्वत्र व्याकरणग्रन्थे पटिमालचिमेत्युदाह्रिय-
 माणो दृश्यते । भर्त्रीश्वरेणापि वारणार्थानामित्यत्र पुंलिङ्ग एव प्रयुक्तः । सत्त्वेन
 परिगृहीतः प्रेमा संनिविशते । लिङ्गकारिकास्त्वप्ययं नित्यं पुंलिङ्ग एव ।
 ततश्चार्थार्थाद्यन्तर्भावप्रसारिकापि कर्तुं न युज्यते ॥

भवतोऽपजनोपपदे अङ्गपदे पुंसि नित्यमिमनिचच ॥

अपशब्दजनशब्दोपपदे यथासंख्यमङ्गपदे नित्यं पुंसि भवतः । अय-
 मपाङ्गः । अयं जनपदः । इमनिच्च नित्यं पुंसीति वर्तते । पटिमालचिमे-
 त्ययमर्थोऽस्याः । एवं य एते काव्यनाटकप्रयोगाः ।

प्रेमकारयति वा निरन्तरम् । प्रेम पश्यति भयान्यपदेऽपि ।

प्रेम नानमवधूय वधूः स्वाः । सामर्थ्यं च तवार्जुनस्य च समं दुर्योधने प्रेम च ॥
 इत्येकवाक्यतया नपुंसकेन दृश्यन्ते । तेष्वियं गतिः । स्नेहपर्याय
 औणादिको मनिन् प्रत्ययान्तः प्रातिपदिको वा व्युत्पन्नः प्रेमन् शब्दोऽस्तीति ।
 पाण्डिना ॥ अयं श्रीभोजमतेन ॥ चण्डिना ॥ पटिना ॥ खण्डोर्भावः खण्डि-
 ना । दण्ड इत्यन्यः ॥ अयं शकटाङ्गजमतेन ॥ वरिना । चरुत्वम् । खण्डस्य
 भावः खण्डिना ॥ अग्निना । साधिना । स्वादिना । अदिना । सहिना ।
 महश्चम् । महत्ता । लघिना । तनिना । क्षेपिना । क्षिप्रत्वम् । वर्षिना ।
 वृद्धत्वम् । गरिना । गुरुत्वम् । वक्रिना । अकिञ्चुनिना । आकिञ्चुन्यनिति ब्राह्म-
 णादित्वात् ॥ चारिना । चारुत्वम् । अयं श्रीभोजमतेन । पाकिना ॥ वयो-
 र्थलक्षणेऽणि पाकम् ॥ बहोर्भाषः । भूमा । यथा—परं भूमानमातन्वते ॥
 बाह्वम् ॥ वत्सिमा ॥ वात्सम् ॥ ऋजिमा ॥ आर्जवम् ॥ वृषिमा ॥ अयं श्री-
 भोजमतेन ॥ क्षोदिमा ॥ क्षुद्रत्वम् ॥ कालिमा ॥ कालत्वम् ॥ अयं श्रीभोजम-
 मतेन ॥ वृषिमा ॥ सहिमा ॥ सहित्वम् । अयं शकटाङ्गजमतेन ॥ बहिमा ॥
 बाहुत्वम् ब्राह्मणादिपाठात् गयट् । मनोज्ञादिपाठात् बाहुलकम् ॥ ह्रस्विमा ।
 ह्रस्वत्वम् । होडिमा(१) ॥ वयोऽर्थलक्षणेऽणि प्राप्ते ॥ ब्राह्मणादित्वात् । हौड्यम् ।
 कडुर्मेन्तुः । कडिमा । कडुत्वम् ॥ काडवम् ॥ ३९२ ॥ इति पृथग्नादिः ॥

दृढपरिवृढौ मूकशुक्रौ विशारदसम्मती--

बधिरमधुरौ वालो मूलं कलोजडपण्डितौ ।

लवणतरुणावुष्णः शीतः स्थिराम्लकशावृढौ--

विमतिविमनोमन्दा मूर्खो विघातभृशं तथा ॥ ३९३ ॥

वर्णदृढादेश्यद्वैत्यनेन वर्णवाचिनो दृढादेश्चास्य भावः इत्यर्थेयद्भवति ।
 इमन् च वा शौक्यम् । दृढस्य भावः दार्ढ्यम् । द्रढिमा । दृढता । दृढत्वम् ।
 परिवृढस्य भावः पारिवृढ्यम् ॥ परिव्रढिमा ॥ मौवयम् । मूकिमा । चुक्रम्
 अक्षम् (२) ॥ चौक्रम् । चुक्रिमा ॥ वैशारद्यम् ॥ शारदशब्दः प्रत्ययवाची ।
 यथा—रज्जुशारदमुदकम् । दूषच्छारदाः सक्तवः । सद्यो हि रज्ज्वोद्धतमुदकं
 प्रत्यग्रमनुपहतं रज्जुशारदमुच्यते । सद्यश्च दूषदा पिष्टाः सक्तवो दूषच्छारदाः ।

(१) होडबालशब्दौ समानार्थौ । (२) चुक्रोऽस्लवेतसः ।

तत्रायं गुणप्रधानः । शारदं प्रत्यग्रत्वम् । अभिनवत्वम् । तद्धितगतस्य विशा-
 रदः प्रवीणः । प्रवीणो लक्षणया । तथा हि—यो यत्र नवः स तत्र मूढः ।
 यस्तु पुराणः स सर्वं जानाति ॥ अथवा—व्युत्पत्तिशून्यः प्रवीणवाची विशा-
 रदशब्दः । सङ्गता सतिर्यस्यासौ सम्मतिः । तस्य साम्प्रत्यम् । सम्मतिना ।
 शकटाङ्गजमते तु सांमतमित्यपि । स हि लघ्वादेरिक इत्यस्य सूत्रस्यैवंविधम-
 र्थमाह । तथा हि—लघुरादिः समीपभूतो यस्येकस्तदन्तान्तस्य भावे कृते वाण्-
 प्रत्ययः । वामनादीनामप्येतत्सम्मतम् ॥ केचिज्ज्वादेरिति प्रकृतेर्विशेषणमि-
 च्छन्ति । कार्शानवम् आरातमित्यप्युदाहरन्ति । सांमतमिति च नेच्छन्ति ॥
 बाधिर्यम् ॥ माधुर्यम् ॥ वाल्यम् । सौत्यम् ॥ काल्यम् ॥ जाड्यम् ॥ पाण्डित्यम् ॥
 लावण्यम् ॥ लवणिमा ॥ तारुण्यम् ॥ और्ण्यम् । शैत्यम् ॥ स्थैर्यम् ॥ आस्त्यम् ॥
 अहिना ॥ काश्यम् ॥ क्रशिना ॥ वाढ्यम् ॥ ब्रडिना ॥ रत्वविधौ परिवृढशब्दे
 परिरतन्त्रः । अन्ये तु परिशब्दं विना वृढशब्दं पठन्ति । अयं शकटाङ्गजवा-
 मनमतेन ॥ विविधा सतिर्यस्यासौ विमतिः ॥ वैमत्यम् ॥ वैमतम् ॥ विविधं
 मनो यस्यासौ विमनाः । वैमनस्यम् ॥ सान्ध्यम् ॥ सन्दिना ॥ सौख्यम् ॥
 वैवात्यम् (१) । आश्चर्यम् ॥ अशिना ॥ ३९३ ॥

विलातः स्यात्तथा शुक्रदीर्घसम्भनसो मताः ।

ताम्रमात्रं तथा तृष्णां प्राह श्रीशाकटायनः ॥३९४॥

विलातो विलासौ वयोवचनश्च ॥ वैलात्यम् । विलातिमा(२) ॥ वयोर्थल-
 क्षणेऽणि । वैलातम् ॥ शुक्रं वीर्यम् । शौक्रम् । शुक्रिमा ॥ दैर्घ्यम् ॥ द्राघिमा ।
 वालनादयस्तु दीर्घमन्दवालशब्दान् पृथ्वादिगणे पठन्ति ॥ सामनस्यम् ॥ सम-
 निमा ॥ ताम्रं शुल्वम् । ताम्रम् । ताम्रिमा ॥ आस्रम् । आस्रिमा । अयं
 वामननतेनापि ॥ ताण्ड्यम् । वृष्णिमा ॥३९४॥ इति वृढादिः ॥

ब्राह्मणो वाडबो धूर्तः कुशलालसबालिशः ।

सममध्यपुरोभ्यः स्थः कविर्नुश्चार्हतो मतः ॥३९५॥

ब्राह्मणादिपर्यन्तगुणवचनात्कर्मणि वेत्यनेन ब्राह्मणादेः पर्यन्ताद्गुण-
 वचनाच्चास्य भावः कर्मवेत्यर्थे शयट् वा भवति । पक्षे यथा प्राप्तम् च । ब्राह्मणस्य

(१) विरुद्धं यातं चेष्टितमस्येति वियात चटुतः । (२) विलातशब्दः
 मथनवयोवाची । विलासिपर्याय इति केचित् ।

भावः कर्म वा ब्राह्मण्यम् ॥ वाङ्मयम् ॥ धौर्त्यम् ॥ कौशल्यम् । न विद्यते लक्षः
 क्रीडनं यस्य सोऽलसः । न लसोऽलस इति वा । आलस्यम् । वालिश्यम् ॥
 सामस्यम् ॥ साध्यस्यम् ॥ इष्टेऽप्यवलम्बितेर्थे ॥ पौरःस्यम् ॥ काव्यम् ॥
 आर्हन्त्यम् ॥ आर्हन्ती ॥ ३९५ ।

निपुणचपलचोरास्तत्परेदंपरोस्तः—

सुहितपिशुनदीना माणवोऽथ प्रकामम् ।

उचितगडुलशीला निष्कुलो दुष्कुलः स्यात्—

तरतमविषमस्यावेकभावान्यभावौ ॥ ३९६ ॥

नैपुण्यम् ॥ चापल्यम् ॥ धौर्त्यम् ॥ तात्पर्यम् ॥ ऐदंपर्यम् ॥
 यथा भवभूतेः—इदं त्वैदंपर्यं यदुत नृपतेर्नर्मसचिवः ।

सुतादानान्मित्रं भवतु स भवान्नन्दन इति ॥

सौहित्यम् ॥ पैशुन्यम् ॥ दैन्यम् ॥ माणव्यम् ॥ प्रकाममित्यस्य भावः
 प्राकाम्यम् ॥ प्राकाम्यं ते विभूतिषु ॥ औचित्यम् । औचिती ॥ गडुरस्यास्ती-
 ति गडुलः ॥ गाडुल्यम् ॥ शैल्यम् । शैली ॥ नैष्कुल्यम् ॥ दीष्कुल्यम् । तरतमे-
 त्यस्य भावः तारतम्यम् । द्विवह्वपेक्षः प्रकर्षः ॥ वैषमस्यम् ॥ एको भावो यस्य
 तस्य भाव ऐकभाव्यम् ॥ आन्यभाव्यम् ॥ ३९६ ॥

विदग्धदायादयथापुरहिभावा यथाकामयथातथौ च ॥

विराधयः कापुरुषस्वभावाभीक्षणं सभग्राधिपतित्रिभावाः ॥ ३९७ ॥

वैदग्ध्यम् । वैदग्धी । दायमादत्ते दायादः । दायाद्यम् । यथापुरं पुरा-
 तनमित्यर्थः । यथापुरमित्यस्य भावः याथापुर्च्यम् । द्वैभाव्यम् । यथाकाममि-
 त्यस्य भावः याथाकाम्यम् । याथाकामी । यथातथं सत्यम् । याथातथ्यम् । यथा-
 तथेत्यन्यः । विपूर्वाद्वाधयतेरचि जेर्लुङ् न भवति गणपाठात् । जनपदसन्तान-
 नामा क्षत्रियः ॥ तस्मादपत्यार्थे विहितस्याजः कम्बोजादित्वात् श्लुकि । वैरा-
 ध्यम् । एवम् उपराधयापिराधयाराधयशब्देषु द्रष्टव्यम् । कापुरुष्यम् । स्वाभा-
 व्यम् ॥ अभीक्षणमित्यस्य भावः आभीक्ष्यम् । सान्द्र्यम् । सासग्री । आधि-
 पत्यम् । त्रैभाव्यम् ॥ ३९७ ॥

उद्येष्टश्रेष्ठप्रकटनिकटा विश्वरूपाभिरूपौ-

साक्षी. तत्स्थश्चतुरपरमस्थेतिहाः शीर्षधाती ।

ऋत्विक् सम्राड् गणपतिमहाराजसंवादिदूताः-

सात्मस्तेनौ सुकरसदृशौ मानुषाराधयौ च ॥३९८॥

उद्येष्टयम् । श्रेष्ठयम् । प्राकटयम् । नैक्यम् । वैश्वरूप्यम् । आभिरूप्यम् ।
साक्ष्यम् । तस्मिंस्तिष्ठतीति तस्यः । तात्स्थयम् । चातुर्यम् । चातुरी । पार-
मस्थयम् । ऐतिह्यम् । शीर्षधात्यम् । आर्त्विज्यम् । साम्राज्यम् । गणपत्यम् ।
माहाराज्यम् । सांवाद्यम् । दीत्यम् । लिङ्गग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणमिति
न्यायाद्दूतीशब्दादपि भवति । दूतीनां कर्म दीत्यम् । आगतप्रियकथैरपि दी-
त्यम् । वणिक्सखिदूताद्य इत्यनेन ये दूत्यम् । दूतता । दूतत्वम् ॥ सहात्मना
वर्त्तते सात्म शरीरम् । तस्य कर्म भावो वा । सात्म्यम् । सात्मी । स्तेनश्चौरः ।
तस्य भावः कर्म वा स्तैन्यम् । आगमिकोऽयं शब्दः । स्तेन्याशयेनाभिमतं यदे-
वेति किमस्य लक्षणचिन्तया लोके । स्तेयमित्येव भवतीति कश्चित्स चेताः ॥
सौकर्यम् ॥ सादृश्यम् ॥ मानुष्यम् ॥ आराधय्यम् ॥ ३९८ ॥

पूर्वापरं दुष्पुरुषो विशायो विशालसंवेशिविधातिनश्च ।

स्वाराजसंभाषिविशस्तयोऽपीश्वराभिजातौ परिमण्डलश्च ३९९

पौर्वापर्यम् ॥ दौष्पुरुष्यम् ॥ वैशाध्यम् ॥ वैशाल्यम् ॥ सांवेश्यम् ॥
वैधात्यम् ॥ स्वाराज्यम् ॥ सांभाष्यम् ॥ वैशस्त्यम् ॥ विशायविशस्तभ्यां त्वतलौ
त्वनभिधानान्न भवतः ॥ ऐश्वर्यम् । आभिजात्यम् ॥ पारिमाण्यम् ॥ ३९९ ॥

परिशेषराजपुरुषौ युगपत्प्रतिकूलनास्तिकपुनःपुनरः ।

प्रतिभूसुराजबहुभाषिपरंपरमुत्तराधरसधर्मवणिक् ॥४००॥

पारिशेष्यम् ॥ राजघौरुष्यम् ॥ युगपद्यम् ॥ प्रातिकूल्यम् ॥ नास्तिक्यम् ॥
पौनःपुन्यम् । प्रातिभाष्यम् । सुराज्ञो भावः कर्म वा सौराज्यम् ॥ बाहुभाष्यम् ॥
पारंपर्यम् ॥ औत्तराधर्यम् ॥ साधर्म्यम् । वणिजो भावः कर्म वा । वणिज्यम् ॥
अयं शकटाङ्गजमतेन ॥ वणिज्या वणिज्यमिति वामनः ॥ प्रमिताक्षरा सजयु-
सावध सौ ॥ ४०० ॥

जनराजसमाचारपरिख्यातोपराधयः ।

युवराजयथात्मानुपूर्वहोडनिघातिनः ॥ ४०१ ॥

जानराज्यम् ॥ सामाचार्यम् ॥ सामाचारी ॥ पारिख्यात्यम् ॥ पारि-
ख्याती ॥ औपराधयम् ॥ अपिराधय इत्यपि । अपि भृशार्थ ॥ यौवराज्यम् ॥
याथास्यम् ॥ आनुपूर्व्यम् । आनुपूर्वी ॥ हौड्यम् ॥ नैघात्यम् ॥ ४०१ ॥

पुरोहितग्रामिकचर्मिकास्तिकाः—

स्वस्थोऽथ शौण्डीरविधर्मकर्मिकाः ।

बालानुकूलं शिलिकोऽथ सूचिकः—

संरक्षसास्थधिराजदण्डिकाः ॥ ४०२ ॥

पौरोहित्यम् ॥ ग्रामोऽस्यास्तीति ग्रामिकः । ग्रामिक्यम् ॥ चर्मास्यास्तीति
चर्मिकः । चार्मिक्यम् ॥ आस्तिक्यम् । स्वस्मिन्नात्मनि तिष्ठति स्वस्थः । तस्य
स्वास्थ्यम् ॥ शौण्डीरो गर्ववान् । शौण्डीर्यम् ॥ वैधर्म्यम् ॥ कर्मास्तित्वात्
कर्मिकः । कर्मिक्यम् ॥ बाल्यम् । यथा—

अत्रापि ज्ञातयोचितनीलकण्ठपिच्छावचूलाकलनासिवोरः ।

आनुकूल्यम् । शिलम्—उज्जम् । तदस्तित्वात् । शिलिक उज्जद्वृत्तिकः ॥
शैलिक्यम् ॥ सूचिक्यम् ॥ संरक्ष्यम् ॥ सारथ्यम् ॥ आधिराज्यम् ॥ दण्डास्ति-
त्वाद् दण्डिकः ॥ दण्डिक्यम् ॥ ४०२ ॥

पार्षिकवर्मिकचौक्षोदासीनाः स्वण्डिकस्तथाऽञ्जनिकः ।

प्रविकाञ्जलिकञ्जलिकसूचकविश्वस्तविफलाश्च ॥ ४०३ ॥

पार्षिक्यम् (१) । परिषदिक इति वामनः ॥ अयं भोजमतेन ॥ वर्मास्या-
स्तीति वर्मिकः । वार्मिक्यम् (२) ॥ चुक्षाशीलश्चौक्षः ॥ चौक्ष्यम् ॥ औदासीन्यम् ॥
खण्डोऽस्यास्तीति खण्डिकः । खण्डिक्यम् ॥ अञ्जनमस्यास्तीति अञ्जनिकः ।
आञ्जनिक्यम् ॥ अञ्जनक (३) इत्यपि शकटाञ्जनः ॥ प्राणिक्यम् ॥ अयं भोज-

(१) पर्वः सेकोऽस्यास्तीति पर्वो अभिषिक्तः स एव पार्षिक इत्यधिकम् ।

(२) धर्मोऽस्यास्तीति धर्मिकः । धार्मिक्यमिति पा० ।

(३) जनादागतं ज्ञानं न जानमजानं तद्वान् अज्ञानिकः । अञ्जनिकः ।
अञ्जनवान् । इत्यधि० ।

अनेन ॥ अञ्जलिरस्यास्तीति अञ्जलिकः । आञ्जलिक्यम् ॥ छात्रिक्यम् ॥
 सूचयतीति सूचकः । सौचक्यम् ॥ सूतक (१) इत्यन्यः ॥ वैश्वस्त्यम् ॥ विगतं
 कलमस्य विफलः । वैफल्यम् ॥ ४०३ ॥

क्षेत्रज्ञोऽथ यथातथपिशुनविदूरा यथापुरनृशंसौ ।

कुशलेश्वरनिपुणा अपि नञपूर्वाः सूरिभिः कथिताः ॥ ४०४ ॥

अक्षेत्रज्ञस्य भावः कर्म वा । आक्षेत्रज्ञम् ॥ नञः क्षेत्रज्ञेश्वरकुशलशुचि-
 निपुणानामित्यनेन नित्यमुत्तरस्यारैच् पूर्वपदस्य वा ॥ आयातातथ्यम् ॥ यथा-
 गुणानामायातथ्यात् । अयातातथ्यम् ॥ यथातथायथापुरयोः पर्यायेणेत्यने-
 नारैच् । अन्येषां मतमेतत् ॥ आपिशुन्यम् ॥ आविदूर्यम् ॥ आयथापुर्यम् ।
 अयथापुर्यम् ॥ आनृशंस्यम् ॥ आकौशल्यम् । अकौशल्यम् ॥ आनैश्वर्यम् ॥
 अनैश्वर्यम् ॥ आनैपुण्यम् । अनैपुण्यम् ॥ भाष्यकारस्य त्वक्षेत्रज्ञानीश्वरश-
 ब्देवैव संमतौ नञस्तत्पुरुषादित्यनेनैतेषां त्वतलोरेव प्राप्तयोः पाठः । शकटा-
 ङ्गजस्तु नञपूर्वाणां संवादिन्संवेशिन्बहुभाषिन्शीर्षघातिन्समस्यविषमस्यपु-
 रःस्थपरमस्यमध्यस्थदुष्पुरुषकापुरुषविशालशब्दानामेतेषां अणमाह ॥ ब्राह्मण-
 बालिशशब्दौ प्राणिजातिवयोऽर्थौ ताभ्यामण्बाधनार्थम् ॥ नाणववाडवशब्दौ
 चरणवधनौ ताभ्यामकण्बाधनार्थम् । तत्स्थसमस्यविषमस्यपरमस्यमध्यस्थश-
 ब्दानां नञ्समासेऽपि पाठः ॥ विराधयाराधयोपराधयापिराधयशब्दानामप-
 त्यलक्षणस्याकणो बाधनार्थः । गणपत्यधिपत्योः पाठः परमसिद्ध्या । गडुल-
 दायाद्विशस्तिविशंपुरशब्देभ्यस्त्वनलौ न भवत इति वृद्धाः । शकटाङ्गजस्तु
 बालिशसंवादिन्बहुभाषिन्शब्दानामपि नेच्छति । भोजः पुनर्विशस्तिविशा-
 यवर्जितेभ्यः सर्वेभ्योऽपि त्वनलाविच्छति ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन यथा दर्श-
 नमन्योऽपि द्रष्टव्याः ॥ ४०४ ॥ इति ब्राह्मणादिः (२) ॥

(१) सूक्तिकायाः सौतिक्यमिति पाठः । (२) गडुलादीनामपि पाठं
 केचिदिच्छन्ति । अन्ये तु बुधादीनामष्टानामेव [बुध । चतुर । संगत ।
 लवण । वंड । कत । रस । लस] प्रतिषेधमिच्छन्ति । एवामेव विकल्पमपरे ।
 अथ अणन्तानामेषां नञ्समासो भवति वा न वा । बुधस्य भावः कर्म वा बौ-
 ध्यम् । न बौध्यमबौध्यमिति । भवतीत्येके । न भवतीत्यन्ये । पृश्वादेरिम-
 न्वा । वणदृढादिभ्यश्च्यववा । पतिराजान्तगुणाङ्गराजिभ्यः कर्मणि वेत्यधिकम् ।

युवमिधुनकुलीनभ्रातृसुखीप्रशास्तृ—

स्थविरचपलदुःस्त्रीदुष्टवो होतृसुष्ठु ।

कुतुककितवकुस्त्रीकर्तृसब्रह्मचारि—

श्रमणनिपुणवध्वध्वर्यवः कन्दुकश्च ॥ ४०५ ॥

प्राणिजातिवयोर्ग्रहायनान्त्युवादिदध्वादीकोऽण् इत्यनेन युवादेशस्तस्य भावः कर्मवेत्यर्थेऽण् भवति । पक्षे यथाप्राप्तम् ॥ यूनी भावः कर्म वा । यौवनम् । युवत्वम् । युवता । यौवनिकेत्यपि मनोज्ञादिपाठात् ॥ एवं युवतिशब्दस्यापि लिङ्ग्रहणे लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणमिति न्यायात् ॥ मैथुनम् । कौलीनम् ॥ आत्रम् ॥ सौस्त्रम् । प्रशास्ता ऋत्विक् । प्राशास्त्रम् ॥ स्थविर इव स्थविरः ॥ स्थाविरम् । स्थाविर्यमित्यपि ब्राह्मणादित्वात् ॥ चापलम् ॥ केचिन्नज्पूर्वस्याप्यस्य पाठं मन्यन्ते । तन्मत आचापलम् । अचापलम् ॥ एवं क्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानामपि ॥ अस्यधाति मुनिचापलारवया । निन्दिता स्त्री दुःस्त्रीः । दौःस्त्रम् ॥ दुष्टु निन्दितम् दौष्टवम् । होता ऋत्विक् । हौत्रम् । होतुरित्यपि भोजः । हौतवम् ॥ सुष्ठु शोभनम् । सौष्ठवम् ॥ कुतुकम् कुतूहलम् ॥ विवाहवाचीत्यन्ये । कौतुकम् ॥ कैतवम् ॥ कुरिचता स्त्री कुस्त्री । कौक्षम् ॥ कार्त्रम् । अयं भोजमतेन ॥ समानो ब्रह्मचारी सब्रह्मचारी । साब्रह्मचारम् । ब्रह्मादीनामित्यनेनान्त्याजादिलुकि ॥ सुब्रह्मचारिन्निति वामनः ॥ तन्मते सौब्रह्मचारिणम् ॥ ब्रह्मचारिन्निति चन्द्रः । तन्मते ब्राह्मचारिणम् । अनपत्ये चेति प्रतिषेधात् इनोऽनोऽणादाविति नान्त्याजादिज्ञोपः ॥ आस्यतीति अन्नणः । आसणम् ॥ कथं आसणं प्रतिषेदिर इति प्रयोगो ब्राह्मणादित्वाद्भवति ॥ शृणोति तथोपदेशं अत्रण इति वामनादयः ॥ नैपुणम् ॥ नाधवम् ॥ आध्वर्युर्ऋत्विग्विशेषः । आध्वर्यवम् ॥ कान्दुकम् ॥ ४०५ ॥

कुशलवृषलौ क्षेत्रज्ञोऽथानृशंसकुतूहलम्—

पिशुनसुहृदावुन्नेताथो सहश्व कमण्डलुः ।

अपि च हृदयं दुःसोः पतेरथाद्वाणकस्तथा—

हृदयपुरुषौ ज्ञेयावेतौ समासविपर्यये ॥ ४०६ ॥

कौशलम् ॥ वार्षलम् ॥ क्षेत्रज्ञम् ॥ आनृशंसम् ॥ कौतूहलम् ॥ वैशुनम् ॥
शोभनं हृदयं यस्य सुहृन्मित्रम् ॥ निन्दितं हृदयं यस्य दुर्हृद् अमित्रः ॥
सुहृद्दुर्हृन्मित्रमित्र इति हृदादेशः ॥ वामनमतेन हृच्छब्देनैतयोः सिद्धिः ।
सौहार्दम् । दौहार्दम् । हृद्भगसिन्धूनामित्यनेनोभयपदारैश्च । शोभनं हृदयं
यस्य स सुहृदयः साधुः । दुष्टं हृदयं यस्य स दुर्हृदयः क्रूरः । तयोरणि हृदयस्य
हृत्सासलेखाश्च इति हृदयस्य हृदादेशः । सौहार्दम् । दौहार्दम् । ब्राह्मणा-
दित्वमप्येषाम् । तेन दौहार्द्यं सौहार्द्यम् । सौहृदयं दौहृदयमित्यपि ।
इह सुहृदयदुर्हृदयशब्दावेव पठितव्यौ सुहृद्दुर्हृच्छब्दावेव वा न तु चत्वारः ।
अन्यतरपाठेऽपि हि सौहार्दं दौहार्दमिति सिध्यति । उच्यते । अर्थमेदात्
सुहृद्दुर्हृच्छब्दौ मित्रमित्रवाचिनौ सुहृदयदुर्हृदयशब्दौ तु नैवम् । तौ हि
प्रशस्तनिन्दितहृदयसम्बन्धनात्रे वर्तन्ते । उभयत्रापि च सौहार्दं दौहार्दमि-
त्युभयपाठः ॥ सौहृदं दौहृदमिति च प्रयुज्यते । यथा-तत्सौहृदं यत्क्रियते
परोक्षे । कुसुमं कृतदौहृदस्त्वया । तदर्थमेकत्रोभयपदारैश्च नाभूत् । अन्यथो-
भयत्राग्येकरूपत्व उभयपाठानर्थक्यं स्यादित्युभयपाठः । अयं पक्षो वामन-
स्यापि हृद्भगेत्यत्र सुहृदो भावः सौहार्दमिति दर्शयतः सम्मतो लक्ष्यते ।
जयादित्यस्तु सुहृदयदुर्हृदयशब्दौ सुहृद्दुर्हृच्छब्दौ च पपाठ । सचैवं मन्यते ।
ब्राह्मणादौ प्रयोगदर्शनादनयोः पाठाङ्गीकरणे वचनसामर्थ्यादेवाण् अत्र म-
विष्यतः । असाक्षात्पठितोऽपि हि साक्षात्पठितवत्क-
ल्पत आकृतिगणेष्विति ॥ सौहृदेनापि भाषे त्वामित्यादयस्तु कविप्रवाहे
छन्दोवत्कवयः प्रयुज्यत इत्युक्तम् ॥ चन्द्रस्तु सौहृदमिति हृदयस्याणि हृदादेशो
न हृदुत्तरपदं हृद्भगेत्युत्तरपदारैर्जभावमाह ॥ भोजस्तु सुहृद्दुर्हृदौ मित्रमित्र-
योरित्यत्र निपातनसामर्थ्यादवयवानर्थक्ये सौहृदं दौहृदमिति हृद्भगसिन्धोः
पूर्वपदस्य चेत्युत्तरपदारैर्ज न भवति ॥ चन्नेता गवेषणशील ऋत्विग् वा । औ-
न्नेत्रम् । साहसम् । कामखड्गत्वम् । लक्ष्वादीक इत्यनेन सिद्धे त्वतलोर्निवृत्त्यर्थः
पाठः । कसखड्गकमित्यन्ये ॥ पात्तिगणकम् ॥ राथगणकम् ॥ हार्दम् । पीरुषम् ॥
समासे तु सहृदयता । सहृदयत्वम् ॥ सत्पुरुषता । सत्पुरुषत्वम् ॥४०६॥

परिव्राजकसुभ्रातृसुभगोद्भातृहायनाः ।

यजमानोऽथ भर्ता च दुर्भ्रातृविपुलौ दुर्हृत् ॥ ४०७ ॥

पारिव्राजकम् । अयं शकटाङ्गजमतेन ॥ सौभ्रात्रम् । यथा—समानेऽपि हि सौभ्रात्रे यथा तौ रामलक्ष्मणौ ॥ सुभगस्य भावः कर्म वा । सौभागम् । हृद्गसिन्धोः पूर्वस्य चेत्युभयपदारैच् ॥ अयं चन्द्रमतेन । जयादित्यस्तु सुभगमन्त्र इति पठति । यथा । सहते सौभगाय । सर्वे विधयच्छन्दसि विकल्पन्त इत्युभयत्रारैच् न भवति । मन्त्र इति किम् । सौभाग्यं ब्राह्मणादित्वात् ष्यजेव भवति । वामनस्यापि संमतमेतत् । उद्गतो गायत ऋत्विग् वा । उद्गाता । औद्गात्रम् । हायनस्य हायनम् ॥ अयं वामनमतेन । याजमानम् । भर्तुः भार्त्तम् ॥ निन्दितो भ्राता दुर्भ्राता । तस्येदं दौर्भ्रात्रम् ॥ वैपुलम् । अयं वामनमतेन ॥ दुहदुदाहृत एव ॥ ४०७ ॥

प्रतिहर्त्ता तथा पोता यलोपः श्रोत्रियस्य च ।

वृषपूर्वं गणं प्राह वामनस्तु तपस्विनि ॥ ४०८ ॥

प्रतिहर्त्ता ऋत्वक् । प्रातिहर्त्तम् । ये तु लघ्वादीक इत्यत्र लघ्वादेरिगन्तस्य विशेषणं मन्यन्ते तेषां मते तेनैव सिद्धं प्रातिहर्त्तम् ॥ परत्वात् त्वतल्भ्यां बाध्यत इत्यशिवधानम् । उद्गात् । उन्नेत् । होत् । पोत् । प्रशास्त् । अश्वयुं इत्येतेषां यदा ऋत्विग्वचनत्वं तदा हीत्राभ्यश्छ इति छे प्राप्ते पाठः ॥ ४०८ ॥

इति युवादिः ॥

मनोज्ञमेधाव्यभिरूपवृद्धाः कल्याणचोरप्रियरूपधूर्ताः ।

षाढ्यस्तथा श्रोत्रियसारपत्राश्छात्रो युवच्छान्दसविश्वदेवाः ४०९

मनोज्ञादिगुरुपोत्तमयोपान्तादकञ् इत्यनेन मनोज्ञादेस्तस्य भावः कर्म वेत्यर्थेऽकञ् वा भवति । मनो जानाति परितोषयतीति मनोज्ञं वस्तु । तस्य भावः कर्म वा । मानोज्ञकम् ॥ नैधावकम् ॥ शोभनं रूपमस्य रूपमभिगत इति वा । अभिरूपः । तस्य आभिरूपकम् ॥ वार्द्धकम् । यथा—

वार्द्धके मुनिवृत्तीनां योगे नान्ते तनुत्यजात् ॥

अन्ये तु वर्योर्थलक्षणेऽणि स्वार्थिकेऽके च वार्द्धकमित्याहुः । काल्याणकम् ॥ चौरिका । स्वभावात् स्त्रीत्वम् । अन्यस्तु चौरिकं धौर्त्तिकमिति नपुंसकलिङ्गे ददर्श । प्रियं रूपं यस्य तस्य प्रियरूपकम् ॥ धौर्त्तिका । आपूर्णे ध्यायतीत्याह्वः । आह्वयकम् ॥ श्रोत्रियकम् ॥ साराणि पत्राण्यस्य सारपत्रः । सारपत्रिका ।

सारपत्रकमित्यन्यः ॥ सरप्रयुक्तं पत्रं बाहनं सरपत्रमित्यन्यः । सारपुत्र इति
भोजः । कत्तूशीलः छात्तः । छात्तकम् ॥ यौवनिका । अके राजन्यमनुष्ययूना-
मित्यनेनान्त्याजादिलुगभावः । यथा मसैव ।

नवे यौवनिकोद्भेदे यस्य न स्थलितं मनः ।

बृंहितं नापि सिद्धेश प्रसादेन सनीषिणः ॥

यथा वा धनञ्जयस्य-क्षणभङ्गुरसङ्गमङ्गिनां न गता यौवनिका निवर्तते ।

विभवार्त्तवृणवारिचञ्चलानिचयामर्सरपत्रसंनिभाः ॥

छान्दसकम् ॥ वैश्वदेवकम् ॥ ४०९ ॥

बहुलामुष्यकुलादोरूपावश्यङ्कुपुत्रकुलपुत्राः ।

पुत्रकुमारकुलाला ग्रामात्सण्डश्च सुकुमारः ॥ ४१० ॥

बाहुलकम् । दृढादिपाठाद् बहिमा । बाहुल्यमित्यपि ॥ आमुष्यकुलि-
का । आमुष्यकुलकमित्यन्ये । अमुष्यपुत्र इत्यपि ॥ अदो रूपम् । अदो रूपम-
स्येति वा । अदोरूपम् । तस्य आदोरूपकम् ॥ अदोरूपशब्दो रूपप्रशंसायाम् ॥
आवश्यकम् । कौपुत्रकम् ॥ अयं वासनमतेन । कौलपुत्रकम् । ग्रामपुत्रिका ।
ग्रामकुमारिका । ग्रामकुलालिका । ग्रामकुलमित्यप्यन्यः ॥ सण्डो वृषः ।
ग्रामस्य सण्डो ग्रामसण्डः । तस्य ग्रामसण्डिका । पुरुषादिवद्दीर्घत्वे ग्राम-
सण्ड इत्यन्ये । ग्रामषण्ड इति जयादित्यादयः । एते चत्वारो नपुंसकलिङ्गा
इत्यन्ये । सुष्ठु कुमारः सुकुमारः । सौकुमारकम् ॥ ४१० ॥ इति सनीक्षादिः ॥

इष्टार्चितौ निपठितागणितावकीर्णपूर्तोपसादित-

गृहीतनिराकृताश्च । संरक्षितानुपठितोपकृतानुयुक्ता-

म्नातश्रुतानुगणितास्त्ववकल्पितं च ॥ ४११ ॥

इष्टादिभ्योऽनेनेत्यनेनेष्टादेः प्रथमान्तादनेनेति तृतीयार्थ इन् भवति ॥
इष्टोऽनेन यज्ञः । इष्टी यज्ञे । इष्टमनेन वा । इष्टी यज्ञे ॥ अर्चितौ सिद्धराजे ।
निपठितौ सीमांसायाम् ॥ अगणितौ सदाने ॥ अवकीर्णौ दुर्नये । पूर्वौ दाने ।
उपसादितौ सदसि ॥ उपसितमित्यन्ये ॥ उपसितौ गुरुकुले । गृहीतौ वि-
द्यासु । निराकृतौ कुकाव्ये । संरक्षितौ प्रजासु । अनुपठितौ वेदे ॥ उपकृतौ

मन्त्रे । अनुयुक्ती शास्त्रे । आम्नाती छन्दसि ॥ श्रुती इतिहासे ॥ अनुगणितौ
निरुक्ते । अवकल्पितौ जरूपे ॥ ४११ ॥

आसेवितपरिरक्षितनिकथितगणितोद्गृहीतपरिकलिताः ।

उपपादितपरिगदितौ सङ्कलिताधीतपरिगणिताः ॥ ४१२ ॥

आसेवितौ सिद्धपतौ ॥ परिरक्षितौ परिजने ॥ निकथितौ कथासु ।
निकथित इत्यन्यः । गणितौ ज्योतिषि ॥ उद्गृहीतौ उद्योगे । परिकलितौ
कलासु ॥ उपपादितौ धने ॥ परिगदितौ परेषु ॥ संकलितौ पदार्थेषु ॥ अधी-
तौ व्याकरणे ॥ परिगणितौ याज्ञिक्ये ॥ ४१२ ॥

अवगणितव्याकुलितौ निषादितोपाकृतावमुक्ताश्च ।

अवधारितपठितकृतानिगदितमनुगणितमायुक्तम् ॥ ४१३ ॥

अवगणितौ वादिनि ॥ व्याकुलितौ रिपुजने ॥ निषादितौ हास्तिके(१) ॥
उपाकृतौ पशौ । अवमुक्ती पापे । अवधारितौ शास्त्रार्थे ॥ पठितौ वेदे ॥
कृतौ धर्मे ॥ निगदितौ नद्येषु ॥ अनुगणितौ अनुपदे ॥ आयुक्ती युद्धे ॥ मत्व-
र्थीयेनेनासिद्धे ठन्निवृत्त्यर्थमिन्विधानम् ॥ ४१३ ॥ इति इष्टादिः ॥

यवोर्मिवासाकृमिभूमिबन्धवः क्रुञ्चाककुत्कान्तिहरीन्दुविन्दवः ।

हनुस्तिमीक्षू मधुसानुभानवोद्राक्षाहरिच्छिम्बिगरुद्धुचारवः ४१४

ऊयसान्नोपान्तान्नोद्योयवादेरित्यनेन ऋयन्तान्नकारान्तादवर्णान्ता-
न्नोपान्तादवर्णोपान्ताच्च यवादिवर्जितान्ततोर्मकारस्य वकारो भवति ॥ यवा
अस्यात्र वा सन्ति यवमान् ॥ ऊर्मिमान् ॥ वासामान् ॥ वासाशब्दः स्त्रीलि-
ङ्गः । कृमिमान् ॥ भूमिमान् ॥ बन्धुसती ॥ बन्धुमान् ॥ क्रुञ्चामान् ॥ ककुद्मान् ।
ककुद्मानेष्वेव हेयते ॥ कान्तिमान् ॥ हरिमान् ॥ इन्दुसती ॥ विन्दुसती ॥ हनु-
मान् ॥ तिस्मिमान् ॥ इक्षुसती ॥ मधुमान् पर्वतः ॥ सानुमान् ॥ भानुमान् ॥
द्राक्षामान् ॥ आक्षेत्यपि भोजः ॥ हरिन्मान् ॥ शिम्बिमान् ॥ शिम्बीसानित्य-
न्यः ॥ गरुत्मान् । गरुडः ॥ द्रुमसती । श्रुमतीत्यपि भोजः ॥ चारुसती ॥ केषां-
चिदवर्णान्तरमाप्तः ॥ केषांचिद्योपान्तादिति । केषांचिज्ऊय इति । केषाञ्चि-
त्सञ्ज्ञायामिति । आकृतिगणश्चायम् । तेन दक्षिमणदंशुसतीश्रीसतीगोमती-
ध्वजित्मत्प्रभृतयो ज्ञेयाः ॥ ४१४ ॥ इति यवादिः ॥

(१) निषादितौ याद्येविति पाठः ।

वत्सन्तमुदन्नधीचक्रीकक्षीरुमण्विवो ज्ञेयम् ।

राजन्वान्तौराज्ये ज्योत्स्ना चर्मण्वती नाम्नि ॥ ४१५ ॥

उदन्नदादिरित्यनेनोदन्नदादयः शब्दा निपात्यन्ते संज्ञायाम् ॥ उद-
कस्मिन्नस्तीति उदन्नान् उदधिः ॥ उदन्नवानाम ऋषिः । उदन्नवानामा-
ग्रमः ॥ अन्यस्तु धारणक्रियासम्बन्धाद् उदन्नान् घट उदन्नान् मेघ इत्यपि
सन्त्यते ॥ अष्टौवानाम जङ्घोरुसन्धिः ॥ अत्रास्थिशब्दस्याष्टौभावो निपात्यते ॥
चक्रीवान् राक्षसः ॥ चक्रीवानाम राजा । अत्र चक्रशब्दस्य चक्रीभावः ॥
कक्षीवानाम ऋषिर्लौकिकः ॥ अत्र कक्षाशब्दस्य कक्षीभावः । रुमण्वानाम
पर्वतः । रुमण्वानाम सन्नी । अत्र लवणशब्दस्य रुमण् भावः ॥ रुमन्निति
प्रकृत्यन्तरसस्तीत्येके । तस्य वा शत्वम् (१) ॥ विशिष्टा वसवः किरणा यस्य
विषयान् । आदित्यः ॥ राजन्वान् देशः । राजन्वतीमाहुरनेन भूमिम् ।

सौराज्य इति किम् । राजवान् ॥ ज्योतिरस्यास्तीति ज्योत्स्ना चन्द्र-
प्रभा । चर्मण्वती नाम नदी ॥ नाम्नीति किम् । उदकवान् । अस्थिमान् ।
चक्रवान् । कक्षावान् ॥ लवणवान् ॥ वसुमान् । ज्योतिषान् । चर्मवान् ॥
४१५ ॥ इत्युदन्नादिः ॥

ज्योत्स्नाशब्दस्तमिस्रा च कुतुपः स्याद्विपादिका ।

वैसर्पो नखरश्चापि कुण्डलोऽपि मतो बुधैः ॥ ४१६ ॥

प्रज्ञाज्योत्स्नापिच्छसिध्मलोमपानादेर्णागिललशना इत्यनेनैतेभ्यस्तद-
स्यात्र वास्तीत्येतस्मिन्नर्थे ण अण् इल ल श न इत्येते प्रत्ययाः क्रमेण भवन्ति ।
नतुश्च ॥ ज्योत्स्नाऽस्मिन्नस्तीति ज्योत्स्नः पक्षः । ज्योत्स्नी रात्रिः ॥ तमोऽ-
स्यामस्तीति तमिस्रा रात्रिः ॥ साऽस्यास्तीति तामिस्रः पक्षः ॥ कौतुपं गृहम् ॥
वैपादिकं कुष्ठम् ॥ वैसर्पो व्याधिः ॥ नाखरः श्वापदः ॥ कौण्डलः पक्षे ।
ज्योत्स्नावान् ॥ तमिस्रावान् ॥ ४१६ ॥ इति ज्योत्स्नादिः ॥

(१) लवणस्य रुमण्भावः । रुमण्वानाम पर्वतः । अन्ये त्वाहुः ।
रुमन्निति प्रकृत्यन्तरसस्ति तस्यैव तन्निपातनं नकारलोपाभावार्थं च । वरुणं
तु यथागोगमस्त्येवेति पा० ।

पिच्छोदरव्रीहिगुहाः पिचण्डस्तुन्दोदकोरोयवचूर्णपक्षाः ।
वर्णग्रहौ पङ्ककले च काकप्रज्ञे तुफेनो ध्रुवका च पर्णम् ॥४१७॥

पिच्छादेरिलः ॥ पिच्छान्यस्य सन्ति पिच्छिलः । उदरिलः ॥ व्रीहिलः ।
दिगम्बरस्तु व्रीहिग्रहणं स्वरूपार्थमर्थनिर्देशार्थं चेति (१) ब्रुवाणः शालिलो
व्रीहिल इत्याह ॥ गुहिलः ॥ पिचशिङ्गलः ॥ तुन्दिलः । उदकिलः ॥ उरसिलः ॥
यविलः ॥ चूर्णिलः ॥ पक्षिलः ॥ वर्णिलः ॥ ग्रहिलः ॥ पङ्किलः । कलिलः ॥
काकिलः ॥ प्रज्ञिलः ॥ फेनिलः । ध्रुवकिलः । ध्रुवकेत्यपि वामनः ॥
पर्णिलः ॥ पक्षे पिच्छवानित्याद्यपि भवति ॥ तुन्दोदरपिचण्डप्रभृतीनां
तुन्दादावपि पाठाद्वेनौ भवतः । भोजमतेन लक्ष्मियेऽपि बीजप्रभृतीनां
केषाञ्चित् ॥ ४१७ ॥ इति पिच्छादिः ॥

सिध्मस्नेहौ पांसुपृथुरयामचटूनि प्रज्ञाग्रन्थीबीजकपी-
पिङ्गमृदू च । कर्णः शीतं मांसहनू मञ्जुगडू स्तः पत्रं नाभिः
श्रीमणिकण्डूदककृष्णाः ॥ ४१८ ॥

सिध्मादेर्लः ॥ सिध्मान्यस्य सन्ति सिध्मलः ॥ स्नेहलः । पांसुलः ॥
पृथुलः ॥ श्यामलः ॥ चटुलः ॥ प्रज्ञालः ॥ पिच्छादिपाठात् प्रक्षिलः ॥ ग्र-
न्थिलः । यथा मुरारेः—इयमेभिरालवालैः पदे पदे ग्रन्थिलास्तु कुल्यास्तु ॥
बीजलः ॥ कपिलः ॥ पिङ्गलः ॥ मृदुलः ॥ कर्णलः ॥ शीतलः । मांसलः ॥ हनूलः ।
हनूल इत्यपि ॥ मञ्जुलः । पृष्ठग्रन्थिर्गडुः । गडुलः—कुब्जः ॥ पत्रलः ॥ नाभिलः ॥

(१) व्रीहिग्रहणं किमर्थम् । यावता तुन्दादिषु व्रीहिशब्दः पठ्यते तत्र
इनिठनौ चकारेण विधीयेते । एवंतर्हि तुन्दादिषु व्रीहिग्रहणमर्थग्रहणं वि-
ज्ञायते । शालयोऽस्य सन्ति । शालिलः । शालिनः । शाली । शालिकः ।
शालिसानिति । व्रीह्यादिस्यसौ । व्रीह्यर्थतुन्दादेरिलञ्च । व्रीह्यर्थे । कलसा
अस्य अस्मिन् वा सन्ति । कलमिलः । कलमिकः । कलसी । कलमवान् । शा-
लिलः । शालिकः । शाली । शालिसान् । व्रीहिशब्दोऽपि व्रीह्यर्थो भवति ।
किं तु तस्य पूर्वत्रोपादानादिलो न भवति । भावे हि तत्रोपादानमनर्थकं स्यात् ।
भवतीत्येके व्रीहिलइत्यधिकं पु० ॥

श्रीलः श्रीमान् ॥ मणिलः ॥ कण्डूलः ॥ उदकलः ॥ पिच्छादिपाठाद्
उदकिलः ॥ कण्णलः ॥ ४१८ ॥

सक्थि इलेष्मा पित्तनिष्पाद्मन्यः पेशः पाष्णी वात-
निष्पावपुष्काः । पार्श्वस्तुण्डः पक्ष्मपर्शू कुशः स्याद्-
धारासक्तू वधर्मफेनोष्मपर्णम् ॥ ४१९ ॥

सक्थिलः ॥ इलेष्मलः कफी ॥ पित्तलः ॥ निष्पादयतीति निष्पात्
क्लिप् । निष्पालः ॥ निष्पदनं निष्पत् । निष्पल इत्यन्ये ॥ निष्पाद्मान् ।
अयं शकटाङ्गमतेन ॥ धमनीलः ॥ पेशलः ॥ पाष्णीलः ॥ धमनीपाष्णीशब्दौ
दीर्घान्तावेव गण्ये पठ्येते ॥ तेन दीर्घान्ताभ्यामेव लः । ह्रस्वान्ताभ्यामेव मत्तुः ॥
वातलः ॥ निष्पावलः । निष्पानं निष्पा । निष्पाल इत्यन्यः ॥ पुष्कलः ।
पार्श्वलः ॥ तुण्डिलः ॥ तुण्डिवटिवलेर्भ इति भ्रमत्यये तुण्डिभ इत्यपि ॥
पक्ष्मलः । पर्शूलः । पर्शूल इति भोजराजः ॥ कुशलः । धारालः ॥ यथामुरारेः-

ग्रेष्ठाधारालवैरप्रस्तुमरसमरोडुमरौजाविडौजाः ॥

सक्तूलः ॥ वृधेर्मन् । वधर्मलः । पासादिपाठाद्बधर्मन इत्यपि ॥
फेनलः । यथा—वैदेहि पश्या मलयाद्विभक्तं मत्सेतुना फेनिलमम्बुराशिम् ।
कण्णला । यथा—धनुषन्तौ वत्सी दशमुखभुजैरुष्मलतमाः ॥

पर्णलः । पर्णिल इत्यपि । यथाभट्टेः—अश्वर्णैर्गम्भःपतनसमये पर्णलीभूतसानुम् ।

किष्किन्थाद्रिं न्यविशत मधुक्षीवगुञ्जद्विरेफम् ॥ ४१९ ॥

क्षुद्रजन्तूपतापाभ्यां प्राणयङ्गादात एव च ।

कालाघाटाजटाः क्षेपे वातादेरूडपि स्मृतः ॥ ४२० ॥

क्षुद्रजन्तुरानकुलात् । यूकालः । मक्षिकालः । उपतापो रोगः । मूर्खालः ।
विषर्चिकालः । विपादिकालः । प्राणयङ्गादाकारान्तादित्यर्थः । चूडालः ॥
जङ्गालः ॥ कालादयः क्षेपे प्रत्ययार्थस्य निन्दायां गम्यमानायां लभाजः । काला
कूर्चम् ॥ कालालः (१) ॥ घाटाग्रीवावयवः । घाटालः (२) ॥ जटालः ॥ पिच्छा-
दिपाठात् कालिलः । घाटिलः । जटिलः । यथा—

(१) कालेति डोपान्त्यं केचित्पठन्ति । काडालः । काडिलइत्यधिकम् ॥

(२) घटा सभा संलापो वा घटालः । घाटा ग्रीवा घाटाल इति वर्धमानः ।

कटा क्षेपे कटालो गर्हितगण्डस्थलो गजवृत्तिके ॥

विवेश कश्चिज्जटिलस्तपोवनम् ॥

कालाशब्दस्य ल प्रत्ययं चन्द्राद्या न मन्यन्ते ॥ क्षेप इति किम् ॥ काला-
वान् । घाटावान् । जटावान् । क्षेपोऽत्र सतुना न गम्यत इति क्षेपे सतुर्न
भवति ॥ वातादेरूपि स्मृत इति वातदन्तवत्तललाटानां लो भवति तत्संनि-
योगेनोडागमश्च ॥ वातूलः । दन्तूलः । बलूलः । ललाटूलः ॥ गलशब्दस्यापि
गलूल इति मन्यते भोजः ॥ पक्षे सिध्मवानित्यादि ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन
वर्णप्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ ४२० ॥ इति सिध्मादिः ॥

लोमवस्तुमुनिः कर्को गिरिवभ्रू हरिः कपिः ।

लोमादौ विबुधैर्ज्ञेया रुरु रोम तथा भुरुः ॥ ४२१ ॥

लोमादेः शः । लोमान्यस्य सन्ति लोमशः ॥ वस्तुशः ॥ मुनिशः ॥
कर्कशः ॥ गिरिशः ॥ वभ्रुशः ॥ हरिशः ॥ कपिशः ॥ रुशः ॥ रोमशः ॥ भु-
रुशः ॥ पक्षे लोमवानित्याद्यपि ॥ ४२१ ॥ इति लोमादिः ॥

पामा वामा वलिः श्लेष्मा सामहेमोष्मकद्रवः ।

कल्याणादङ्गशब्दाश्च लक्ष्म्या अञ्च कृमिस्तथा ॥ ४२२ ॥

पामादेर्नः ॥ पामनः ॥ वामनः ॥ वलिनः ॥ श्लेष्मणः ॥ सामनः ॥
हेमनः ॥ ऊष्मणः ॥ कद्रवः ॥ कल्याणमङ्गमस्या अस्ति अङ्गना ॥ कल्याण इति
किम् । अङ्गवती ॥ लक्ष्मीरस्यास्ति लक्ष्मणः । लक्ष्मीवान् ॥ कृमिणः ॥ ४२२ ॥

विष्वचो कृतसन्धिः स्याल्लुक् पदस्योत्तरस्य च ।

शाकीदद्रूपलालीनां ह्रस्वत्वं च स्मृतं बुधैः ॥ ४२३ ॥

विष्वक्शब्दान्नो भवति ॥ तत्संनियोगेन चाकृतसन्धिरुत्तरपदलोपः ।
विष्वच्चोऽर्थास्ते दिवसा वा रात्रयौ वा गतिविशेषा वाऽस्य सन्ति विषुणः सूर्य-
यः ॥ विष्वच्चतीति विष्वच्चो गतिविशेषा अस्य सन्ति विषुणो वायुः । विष्व-
ग्वान् ॥ विषुशब्दादिर्नामात्वे वर्तते । महच्छाकं शाकसमूहो वा शाकी ।
शाक्यस्मिन्नस्ति शाकिनम् ॥ दद्रुर्नाम व्याधिः । दद्रुणः ॥ भोजस्तु प्राक्सूत्रे
दद्रुशब्दम् । अस्मिन् सूत्रे च नागमाद्गृहगोधापर्यायं कद्रुशब्दमाह ॥ पला-
लिनम्(१) ॥ ४२३ ॥ इति पामादिः

(१) महत्पलालं पलालसमूहो वा पलाली तद्रूपं पलालिनमिति के० ॥

बलफलपरिणाहोदाममालाबलाका—

व्रतनिचुलमनीषामेखलामानशाखः ।

कुलमुकुलपताकाकर्मचर्मप्रयामाः—

स्तवकवडवचूडायामवीणोपयामाः ॥ ४२४ ॥

बलादेरिन् इत्यनेन तदस्यात्र वास्तीत्यर्थं इन् भवति मतुश्च ॥ बलम-
स्यास्तीति बली । बलवान् । फली । फलवान् । परिणाही । परिणाहवान् ।
एवं सर्वत्र ॥ उद्दानी ॥ उद्दास इत्यन्यः ॥ माली ॥ बलाकी ॥ व्रती ॥ निचुली ॥
मनीषी ॥ मेखली । मानी ॥ शाखी ॥ कुली दुर्गमतेन । मुकुली ॥ पताकी ॥
कर्मी ॥ चर्मी । कर्मिकश्चर्मिक इत्येके । प्रयानी ॥ स्तवकी ॥ वडवी । स्तव-
कश्च वडवा च स्तवकवडवम् । पञ्चाच्छेदैः सह द्वन्द्वः ॥ चूडी ॥ आयामी ॥
वीणी । यथा—सिद्धद्वन्द्वैर्जज्ञकणभयाद्वीणिभिर्मुक्तमार्गः ॥ उपयामी ॥ ४२४ ॥

कूलं जरोत्साहघृणोलदंष्ट्रा व्यायामघन्वोद्यमवर्मकेकाः ।

संज्ञाशिखारोहगदावरोहाः पुलाष्टकायासमुलानि सूना ॥ ४२५ ॥

कूलिनी कूलस्थाने । मूलमिति पठन्ति ॥ जरी ॥ उत्साही ॥ घृणी ॥
उली । यस्य कस्यचित्सञ्ज्ञा ॥ दंष्ट्री ॥ व्यायामी ॥ घन्वी । यथा—

उत्कर्षः स च घन्विनां यदिषवः सिध्यन्ति लक्ष्ये चले ।

उद्यमी ॥ वर्मी ॥ वर्मिक इत्यप्यन्ये ॥ केकी ॥ सञ्ज्ञी ॥ शिखी वह्नि-
र्भयूरश्च ॥ आरोही ॥ गदी । गदावान् ॥ अवरोही ॥ पुली । यस्य कस्यचि-
त्सञ्ज्ञा ॥ अष्टकी ॥ अष्टकिक इति केचित् । आयामी ॥ मुली ॥ सूना चात-
नस्थानम् । सूनी ॥ उद्भास इत्यपि केचित् । इन्प्रत्यये सिद्धे ठवाधनार्थम्
॥ ४२५ ॥ इति बलादिः ॥

मणिर्विषुर्विम्बहिरण्यराज्यो मताः कुमारः कुररेष्टकार्णाः ।

गाण्डीधनुर्गाण्ड्यजके च नास्ति पतञ्जलिर्नेच्छति गाण्डिशब्दम्

मण्यादेर्व इत्यनेनैतस्मात्तदस्यात्र वास्तीत्यर्थे वो भवति मतुश्च । मण-
योऽस्य सन्ति मणिवः । मणिवान् ॥ मणिव इति कस्यचिन्नागस्य सञ्ज्ञा ॥ विषु
साम्ये चादिः । तद्विद्यतेऽस्य विषुवम् । विषुवत् । यथा—

समरात्रिन्दिवे काले विषुवद्विषुवं च तत् ॥

विषुवानित्यमरमालाकारः ॥ सतीर्यत्वं लक्ष्यात् ॥ विषुर्नाम सुहूर्तः । सोऽस्यास्तीति विषुमान् । अहीरात्रप्रविभाग इति तु शाकटायनः । बिम्बा-
न्यस्यास्मिन्वा सन्ति बिम्बावम् । ड्याट्त्वेऽच् ह्रस्वश्च बहुलमिति बहुलवचना-
दीर्घः । बिम्बश्च इतिभोजः । हिरण्यवम् । हिरण्यवान् । हिरण्यवो नाम
निधिः । कुबेरइत्यपरे ॥ राजीवम् । राजिशब्दस्यापि । कुमारवम् । कुररा-
वम् । द्रष्टृकावम् । अर्णशब्दः कृतसलोपो द्रष्टव्यः । अर्णवः समुद्रः । गारुडो
गारुडिर्वा दारुखण्डम् । दात्रादिग्रहणे मुष्टिस्थानभूतं ग्रन्थिव्यवच्छिन्नं मध्यपर्व
वा । गारुडीवं गारुडिवं वा पार्थधनुः । यथा—

गारुडीवधन्वनः खेम्यो निश्चचार हुताशनः ॥

यथा—वेणीसंहारे—हस्ताकृष्टबिलोकेशवसनादुःशासनेनाज्ञया—

पाञ्चालीनमराजचक्रपुरतो गौर्गौरितिव्याहृता ।

तस्मिन्नम्ब स किं नु गारुडिवधरोनासीत्पृथानन्दनो—

यूनः क्षत्रियवंशजस्य कृतिनः क्रोधास्पदं किं न तत् ॥

ह्रस्वादपि भवति ॥ गारुडिवं धनुरिति । तुल्या हि संहिताह्रस्वदीर्घ-
योरुभयथा सूत्रं प्रणीतमित्येतन्न संगतम् । कुतः । न आगमो न युक्तिः ।
आगमस्तावन्नास्ति वार्तिकभाष्ययोरभावात् । यदि च ह्रस्वसूत्रे गारुडिशब्द
उपात्तो दीर्घस्य न प्राप्नोति नापि गारुडिगारुडीशब्दयोरेकशेषोऽस्तीति भाष्य-
कारमतानुसारिणा केनाप्येतद्विचारितम् ॥ अजकावम् । पिनाकम् ॥ अजक-
वमिति वामनः ॥ यत्तु पिनाकोऽजगवं धनुरिति पाठो दृश्यते तत्राजगवोऽ-
स्थिविशेषो विद्यतेऽस्य । अर्शआदित्वादत्प्रत्ययेऽजगवमिति सिद्धम् ॥ मशपा-
दयः प्रयोगतो गम्याः ॥ ४२६ ॥ इति मशपादिः ॥

सुखप्रतीपप्रणयास्त्रसोढास्तृप्रास्त्रकृच्छ्रा दलशीलकक्षाः ।

अलीकदुःखे कृपणं हलं स्यात् क्षेपे तु माला करुणश्च शोफः ४२७

सुखादिधर्मशीलवर्णान्तादित्यनेन तदस्यात्र वास्तीत्यर्थे इन्नेव भवति ।
सुखमस्यास्तीति सुखी । प्रतीपी । प्रणयी ॥ अस्त्री ॥ सोढी ॥ तृप्री ॥ आस्त्री ॥
कृच्छ्री ॥ दली ॥ शीली ॥ कक्षी ॥ अलीकी ॥ दुःखी ॥ कृपणी ॥ हली ॥

माली निन्दायाम् ॥ अन्यत्र मालावान् ॥ करुणी ॥ शोफी ॥ बलादिषु माला-
शब्दः पठ्यते । इह तु पाठः क्षेपे मतुर्माभूत् ॥ ४२७ ॥ इति सुखादिः ॥

पुष्करो नडतमालहिरण्यकैरवाणि कुमुदं च शिरीषम् ।

कर्दमस्तटतरंगकपित्थाः पङ्कजोत्पलकरीषसरोजम् ॥ ४२८ ॥

पुष्करादेरिन् इत्यनेन पुष्करादेरस्त्यर्थे देशेऽभिधेय इन् भवति ॥ पुष्क-
राणि विद्यन्तेऽस्यामस्या वा । पुष्करिणी भूमिः ॥ नडिनी ॥ तमालिनी ॥
हिरण्यिनी ॥ कैरविणी ॥ कुमुदिनी ॥ शिरीषिणी ॥ कर्दमिनी ॥ तटिनी ॥
तरंगिणी ॥ कपित्थिनी । पङ्कजिनी ॥ उत्पलिनी ॥ करीषिणी ॥ सरोजिनी ॥ ४२८ ॥

राजीवनालीकसरोरुहाणि सृणालपद्मं पुटकारविन्दम् ।

अम्भोजमञ्जं कमलं विगर्हः कल्लोलशालूकबिसं यवासः ॥ ४२९ ॥

राजीविनी ॥ नालीकिनी ॥ सरोरुहिणी ॥ सृणालिनी ॥ पद्मिनी ॥
पुटकिनी ॥ अरविन्दिनी ॥ अम्भोजिनी ॥ अञ्जिनी ॥ कमलिनी ॥ विग-
र्हिणी । अयं जयादित्यमतेन । विगर्ह इत्यन्यः ॥ कल्लोलिनी ॥ शालूकिनी ॥
विसिनी ॥ यवासिनी ॥ वासनस्तु बृहद्भूतौ यवमाषेति पठति । ततो यविनी ।
नाषिणी ॥ दुर्गस्तु पय इति पठति ॥ देश इति किम् ॥ पुष्करवान् हस्ती ।
कमलवान् । बिसवान् । पुष्कराणि तीर्थान्यस्मिन्देशे सन्ति । अनभिधा-
नादिन्न भवति ॥ एते च नियतार्थविषया एव शब्दा द्रष्टव्याः ॥ ४२९ ॥

इति पुष्करादिः ॥

कृष्यासुतीभ्रातृशिखापितामावुत्साहपुत्रौ परिपञ्च माता ।

उत्सङ्गपर्षद्व्रजसोऽथदन्तः कृष्यादिसंज्ञे गदिता गणोऽस्मिन् ४३०

कृष्युपाशं आदेर्वलरात इत्यनेन कृषीत्यादेरस्त्यर्थे बलः । कप इत्यादे-
रः । अर्थ इत्यादे रकारो भवति । कषिरस्यास्तीति कषीवलः कुटुम्बी ॥ रुढि-
शब्दोऽयम् ॥ अन्यत्र । कषिमत् क्षेत्रम् । ङाङ्त्वेऽच् ह्रस्वश्च बहुलमिति दीर्घ-
भावः ॥ आश्रुतिः सुरापानम् ॥ आश्रुतीवलः—शौचिङ्कः ॥ नाममालास्वा-
श्रुतीवलो यजोच्यते ॥ आतृवलः ॥ शिखावलो मयूरः ॥ शिखावलं नगरम् ॥
शिखावला स्थूणा । पितृवलः ॥ उत्साहवलः ॥ पुत्रावलः ॥ परितः सीदति

परिषत् । परिषद्वली राजा ॥ परिषदनं परिषत् पङ्कः सर्वतोऽधतारो(१) वा ।
 सोऽस्यास्तीति परिषद्वलं तीर्थमित्यन्ये ॥ मातृवलः ॥ उत्सङ्गावलः ॥ पर्षद्वली
 राजा । यथा सिद्धनागार्जुनस्यः—

लोकातीतामचिन्त्यां शमसुकुतफलाभात्मनो यो विभूतिम् ।
 पर्षन्मध्ये विचित्रां कथयति सहर्षं धीमतां प्रीतिहेतोः ॥

रजस्वला स्त्री ॥ दन्तावली नाम राजा गजश्च ॥

आश्रुतिपरिषद्वजःशब्दानां यौगित्वं केचित्प्रतिपन्नाः । तन्मत आश्रुति-
 मान् परिषद्वान् रजस्वान् ग्राम इत्यपि भवति ॥ परिषच्छब्द एव गृह्यते ।
 यस्त्विदानीन्तनपुस्तकेषु संयोगः परिषच्छब्दो दृश्यते स प्रमादपाठ एव ।
 पुराणेषु हि भाष्यपुस्तकेषु परिषदो बलच् । काव्येषु—

श्रीहर्षो निपुणः कविः परिषदप्येषा गुणग्रहिणी ।

इत्यादिषु परिषच्छब्द एव दृश्यते । कथं तर्हि—

परिषद्वलान्महाब्रह्मैराटनैकटिकाग्रमान् ।

इत्यनुष्टुप् । अत्र हि रिशब्दे पृथगवस्थिते नवाक्षरः पादो भवति । न
 चैतद्युक्तम्—त्रयः पादा अष्टाक्षरा अनुष्टुब् एको नवाक्षरः ।

इत्युच्यते । अयमप्यस्ति वृत्तप्रभेदो यत्रैकः पादो नवाक्षरोऽन्येऽष्टाक्षराः ।
 यथा—प्रधाने कर्मण्यभिधेये लादीनाहुर्द्विकर्मणाम् ।

अप्रधाने दुहादीनां गयन्ते कर्तुश्च कर्मणः ॥

इति । अत्र ह्याद्य एव पादो नवाक्षरः परि शिष्टा अनुष्टुभ एवेति क-
 श्चित् ब्रूते । तत्त्वतिसूक्ष्मेक्षिकयोच्यते यतो व्याकरणालक्ष्यञ्च द्वाभ्यामपि शब्दाभ्यां
 व्याप्तम् । क्षीरस्वामिनापि नार्षमारिष इत्यपि यथा—पर्षत्परिषदिति(२) टीकायां
 विवृतम् । किञ्च । यो नवाक्षरः पाद उदाहरणीकृतः सोऽपि न संगच्छते ।
 प्रधाने कर्मण्यपाख्येय इति दर्शनात् ॥ ४३० ॥ इति कृष्यादिः ॥

ऊषनखपांसुकुञ्जाः खपाण्डुमधुसिन्धु [बन्धु] नगमुष्काः ।
 पुष्कं कण्डूमुखशुषिनिर्मितह्रस्वा तथा कच्छूः ॥ ४३१ ॥

(१) परिषद्वलः । पर्षद्वान् । परिषद्वलं तीर्थं पङ्क्तिनमित्यर्थः । परिष-
 द्वात् । इति पा० । (२) नार्षणात्सहनात्मारिषः । नार्षोऽपि यथा परिषत् ।
 इति पा० ।

कषादे रः । कषोऽस्मिन्नस्तीति कषरं क्षेत्रम् । कषवत् अन्यत् । नखरः ।
पांशुरः(१) । कुञ्जावस्य स्तः कुञ्जरः करी । कुञ्जशब्दोऽस्मिन् हनुपर्यायः ।
कुञ्जवान् अन्यः । खं सहत्कण्ठे विवरमस्यास्ति खरो गर्दभः । खवान् अन्यः ॥
पाशुदुरः ॥ मधुरो रसः । मधुरं मधु । मधुशब्दः स्वादुत्वलक्षणे गुणसामान्ये गुणे
च वर्तमानो गृह्यते । न तु द्रव्यवृत्तिः । तत्र मधुमान् घटः ॥ सिन्धुरो हस्ती ।
सिन्धुमान् अन्यः ॥ बन्धुरं नगरम् ॥ नगा वृक्षाः पर्वता वाऽस्मिन् सन्ति
नगरम् ॥ मुष्कौ वृषणावस्य स्तः मुष्करः पशुः । मुष्कवान् अन्यः । पुष्करः ॥
कण्डूरः पुरुषः ॥ मुखं सर्वस्मिन् वक्तव्येऽस्यास्ति मुखरो वाचालः । अथवा ।
मुखविषया वाग् मुखम् ॥ मुखवान् अन्यः । शुषिश्छिद्रम् । शुषिरं काष्ठम् ।
कच्छुरः ॥ ४३१ ॥ इत्यूषादिः ॥

अर्शोऽभ्रतुन्दचतुरबलकर्दमोरः कामाभ्रतुण्डलवणाः
पलितं जटा च । घाटाघटे अघसुरे अपि श्रुक्रपद्मे
स्वाङ्गाश्च हीनगुणतः परतश्च वर्णात् ॥ ४३२ ॥

अर्श आदेरत् । अर्शो गुदकीलकः । तदस्तित्वाद् अर्शसः पुमान् ।
विनि प्राप्ते । अर्शं नमः । ठेनोः प्राप्नो ॥ तुन्दः । तुन्दिलः ॥ चतुरा अस्य
सन्ति चतुरः सिद्धराजः ॥ बलः । बली । बलवानित्यपि ॥ कर्दमः प्रदेशः ।
सरसा बलं लक्ष्यते । सरसः ॥ सरसिल इत्यपि ॥ कामः । कामीत्यपि ॥ अस्रो
रसोऽस्यास्तीति अस्त्रः ॥ तुण्डः—वाचाटः(२) ॥ लवणो रसोऽस्यास्तीति लवणः
सूपः । लवणा यवागूः ॥ पलितः ॥ जटनं जटा । सास्यास्तीति जटा—केशवि-
न्यासः । जटास्तित्वाज्जट इत्यन्यस्य मतम् । घाटे अस्य स्तः घाटः(३) । निन्दाया
अन्यत्र घटनं घटा । सास्त्यस्मिन् घटा व्यूहविशेषः ॥ अघः पापी । यथा—
अविसृज्य गोवधसमुत्थमघमयमसीसरद्रुषा ।

सुरैषामस्ति सुरा देवाः । यतोऽबिधजा सुरा तैः पीता । शुक्रं तेजोऽस्या-
स्ति शुक्रो दैत्यगुरुः ॥ पद्ममस्या अस्ति पद्मा लक्ष्मीः ॥ हीनगुणत इति
हीनोपाधिकादिरयर्थः ॥ खण्डः कर्णोऽस्यास्ति कर्णः । छिन्ना नासिकाऽस्या-
स्तीति नासिकः । हीनगुणादिति किम् । कर्णवान् । नासिकावान् ॥ अन्ये तु

(१) पांशु विद्यतेऽस्मिन्निति पांशुरो मार्गइत्यधि० । (२) वाचालइ-
त्यधि० । (३) घाटा ग्रीवा तद्वान् घाट इति पा० ।

काशमस्याक्ष्यस्तीति काशः । खज्जः पादोऽस्यास्तीति खज्जः । कुशठः पाशिरस्या-
स्तीति कुशठः । खलवाटं शिरोऽस्यास्तीति खलवाट इत्याद्युदाहरणान्याहुः ॥
शुक्लो वर्णोऽस्यास्तीति शुक्लः पट इत्यादि ॥ आकृतिगणश्चायम् । यन्नास्मिन्-
रूपेण शब्देन तद्वर्णोऽभिधानं तत्सर्वमिह द्रष्टव्यम् ॥४३२॥ इत्यर्श आदिः ॥

विमुक्तदेवासुरसत्त्वदग्ना-विष्णूर्वशीडामरुतो महित्री ।

सुपर्णरक्षोवसुवृत्रहन्तृदशार्णरक्षोऽसुरबर्हवन्तः ॥ ४३३ ॥

विमुक्तादेरण् इत्यनेन विमुक्तादेरस्त्यर्थेऽध्यायानुवाकयोरभिधेययोरण् ॥
विमुक्तशब्दोऽस्मिन्नस्ति वैमुक्तोऽध्यायोऽनुवाको वा ॥ देवासुरशब्दोऽस्मिन्नस्ति
दैवासुरः ॥ अपरे विग्रहीतादप्युदाहरन्ति । दैवः । आसुरः । एवं सात्वतः ॥
सर्वन्तुरित्यपि केचित् । तन्मते सात्वन्तवः । अग्निश्च विष्णुश्च अग्नाविष्णू ॥
अग्नाविष्णुशब्दोऽस्मिन्नस्ति अग्नाविष्णवः ॥ भोजस्तु देवताद्वन्द्वे चेत्युभय-
पदारैचि । आग्नावैष्णव इत्युदाहरति । सर्वशी शब्दोऽस्मिन्नस्ति । श्रीर्वशः ।
ऐहः । लत्व ऐल इत्यपि । मारुतः । महयतीति महित्री । वृप्रत्ययेऽस्येडमा-
वोनुकार्यं तदनुकरणादण् । माहित्रः । सौपर्णः । राक्षसः । वासवः । वार्त्र-
हन्त्रः । वृत्रहन्निति वामनः । दशार्णः । राक्षोऽसुरः । बर्हवन्तः ॥४३३॥

उपसहयोऽस्यहत्याः सोमापूषापतत्रिवसुमन्तौ ।

परिसारको दशार्हः पत्नीवानथ हविर्धानः ॥ ४३४ ॥

औपसदः । अकारान्तोऽप्यन्येषां सत्तेन । वायसः । आस्यहत्यशब्दोऽस्य-
हत्याशब्दो वास्मिन्नस्ति । आस्यहात्यः । सोमश्च पूषा च सोमापूषाणौ । देवता-
द्वन्द्व इति दीर्घत्वम् । सोमापूषन्शब्दोऽस्मिन्नस्ति । सौमापूषणः । सौमापौष-
इति भोजः । पातत्रिणः । वासुमन्तः । परिधावतीति परिसारकः । स शब्दोऽ-
स्मिन्नस्ति पारिसारकः ॥ दशार्हः ॥ पत्नीवन्तः । पत्नीवत् इति शाकटाय-
नः ॥ हाविर्धानः ॥ विमुक्तादयः स्वरूपनिष्ठा अनुकरणाभूताः प्रत्ययभाजो
द्रष्टव्याः ॥४३४॥ इति विमुक्तादिः ॥

गोषदेवस्यत्वादेवीरापस्तदेवकृणोऽस्यौ ।

देवीं धियप्रतूर्णेषेत्वारक्षोहणोऽज्ञानाः ॥ ४३५ ॥

गोषदादेरक इत्यनेन गोषदित्यादेरस्त्यर्थोऽध्यायानुवाकयोरको भवति ॥
 गाः सीदति गोषत् । सुषामादित्वात् षत्वम् । गोषदस्मिन्नस्ति गोषदकोऽध्या-
 योऽनुवाको वा । देवस्येति षष्ठ्यन्तं त्वेति युष्मदादेशः । तत्समुदायानुकरणाद-
 कः । देवस्यत्वकः ॥ देवीरिति छान्दसो जसन्तः । दीर्घाज्जसि च वा छन्दसीति
 हि छान्दसं सूत्रम् ॥ आप इति च जसन्तः । तत्र देवीराप इत्यकारान्तभा-
 गानुकरणादकः । देवीरापकः । तदेवकः । अयं भोजमतेन ॥ कृष्णोऽस्यकः ।
 कृष्णोऽस्याखरेष्ठक इत्यन्ये ॥ देवीं धियशब्दयोर्योऽकारान्तसमुदायस्तदनुकरणा-
 द्रकः । देवीं धियकः ॥ प्रतूर्णकः ॥ इषे । इतीच्छतेः क्लिबन्ताच्चतुर्थी । त्वेति
 युष्मदस्त्वामौ द्वितीयाया इति त्वादेशः । तत्समुदायस्य । इषेत्वा इत्यखण्ड-
 निदमनुकरणम् । इषेत्वाशब्दोऽस्मिन्नस्ति इषेत्वकः ॥ रक्षांसि हन्तीति
 रक्षोहा । बहुत्वे जसि । रक्षोहणः ॥ तत्राकारान्तभागानुकरणादकः । रक्षो-
 हणकः ॥ उशानकः ॥ ४३५ ॥

वाचस्पतिः कृशानुश्च स्वाहाप्राणोऽञ्जनं तथा ।

पत्वासहस्रशीर्षश्च मातरिश्वा च घोषदा ॥ ४३६ ॥

वाचस्पतकः । कृशानवकः । स्वाहाप्राणकः । अञ्जनकः । पदेः क्त्वा ।
 पत्त्वकः । सहस्रशीर्षकः । मातरि श्वयति गच्छति मातरिश्वा वायुः ।
 तदनुकरणादकः । मातरिश्वकः । घोषदकः ॥ ४३६ ॥ इति गोषदादिः ॥
 इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्धमानविरचितायां स्वीयगणरत्नम-
 होदधिपृक्तावस्य सञ्ज्ञातमस्य भावः कर्म वानेनास्यात्र वास्त्यर्थविहित-

प्रत्ययगणनिर्णयो नाम सप्तमोऽध्यायः समाप्तः ॥

अथाष्टमोऽध्यायः ॥

येभ्यस्तद्वितसिंहेभ्यः शाब्दिकेभैः पलायितम् ।

गव्येनापि मया दत्तं पदं तद्गणभूर्ध्वम् ॥

कण्डूज्मेधातुरणभुरणा गद्गदो दुःखवेदौ—

केलालाटौ समरभिषजौ तन्तसो मन्तुवल्लू ।

एलावेलासपरमगधाः पम्पसेरोमहीडः—

खेलालोटावुरणचरणसूषसो वेद्वृणीडौ ॥ ४३७ ॥

कण्डूवादेर्यगित्यनेन कण्डूजित्यादेर्गणात्स्वार्थं यम्भवति । कण्डू अङ्गघर्षणे । कण्डूयति । कण्डूयते । नखादिना गात्रं घर्षति ॥ मेधा आशुग्रहणे । मेधायति ॥ तुरण त्वरायाम् ॥ तुरणयति । त्वरत इत्यर्थः । तुरण धारणपोषणयोरित्यन्ये ॥ भुरण प्रहरणधारणयोः(१) ॥ भुरणयति । युध्यते धारयतीति वा ॥ गद्गदवाक्यस्खलने ॥ गद्गद्यति । अन्ये तु गद्गदङिति पठन्ति । तन्मते गद्गद्यते । ङित्वात्तङ् ॥ दुःख तत्क्रियायाम् । दुःख्यति ॥ वेद्यति(२) । सायाप्रपञ्चसाचरति ॥ वेद्वृणाजित्यन्ये ॥ वेद्वृणायते । वेद्वृणाङिति भोजः । केला विलासे । केलायति । विलासतीत्यर्थः ॥ लाट जीवने । लाटयति ॥ समर रणक्रियायाम् । समर्यति ॥ भिषज कुत्सायाम् । भिषजयति कुत्सयत इत्यर्थः । धिकित्सायामित्यन्ये ॥ तन्तस दुःखे । तन्तस्यति । दुःखी भवतीत्यर्थः । मन्तु रोषे वैमनस्ये च ॥ मन्तूयति ॥ मन्तूज् मन्तूयति । मन्तूयत इति चन्द्रः ॥ वल्लु साधुर्ये पूजायां च । वल्लूयति ॥ एला विलासे ॥ एलायति । इलाशब्द इत्यन्ये ॥ वेला कालविशेषे ॥ वेलायति ॥ सपर पूजायाम् । सपर्यति पूजयतीत्यर्थः । सपर्यया साधु स पर्यपूजत् ॥ मगध परिवेष्टने । मगध्यति । परिवेष्टत इत्यर्थः । मही चदासादिवृत्तिमनुतिष्ठतीत्यपरः । पम्पसदुःखे । पम्पस्यति दुःखायत इत्यर्थः ॥ इरस् ईर्ष्यायाम् । इरस्यति ॥ महीड् वृद्धौ पूजायां च । महीयते । ङित्वात्तङ् ॥ खेला स्खलनविलासयोः । खेलायति ॥ खेल इत्यकारान्तमित्यन्ये । तन्मते

(१) भुरण रणधारणयोः । भुरण चौर्ये । प्रहरणधारणयोरिति वर्द्धमानः । इति पा० । (२) वेद धीर्ये स्वप्ने चेत्यधि० ।

लेख्यति ॥ लोट्यति षटुः । भूमौ विपरिवर्तत इत्यर्थः । लेट् दीप्तावित्यन्ये(१)॥
चरयति आदिनम् ॥ चरण गतौ ॥ चरयति ॥ चरण इति भोजः । यथा—
चरयन्वारणैर्वेलां तरयन्तौभिरर्णवम् ॥

अस्तु मानस उपतापे च । असूयति ॥ अन्येतु असूडिति डितं दीर्घान्तं
पठन्ति । तन्नते । असूयते ॥ उषस्यति रात्रिः प्रभाती भवतीत्यर्थः । वेडि-
लि धौर्त्ये स्वप्ने च । वेडयति ॥ हृणीङ् रोषे लज्जायां च । हृणीयते वीरवती
न भूमिः ॥ ४३७ ॥

रेखाम्बरयोर्द्रवसः सुखेरजौ भिणक्तिरोलाडिषुधेरधोऽगदः ।
लेखालिटौ लेट् चुरणाररोरसोवेटाऽथलोटातरणौ तथा पयः ४३८
रेखायति स्नाघामासादयति । रेखाकर्माचरंश्चित्रकरादिर्वोच्यते ॥ अ-
म्बर्यति । सम्बर(२) इति वासनः ॥ इयस् ईशैश्वर्ययोः ॥ इयस्यति । अयं
दुर्गमतेन ॥ इयस् परितापे परिचरणे च । इयस्यति ॥ सुख तत्क्रियायाम् ।
लुप्यति ॥ लुप्तीभवतीत्यर्थः ॥ इरज् ईर्ष्यायाम् । इरज्यति । भिष्ठाज्
उपसेवायाम् । भिष्ठाज्यति । उपसेवत इत्यर्थः ॥ तिरस्यति अन्तर्हितो भ-
वतीत्यर्थः ॥ लाडिति वेद्वत् । लाड्यते । इषुध अस्त्रधारणे ॥ इषुष्यति ॥
इरप्यति ॥ अगद्यति(३) । इयं भोजमतेन ॥ लेखार्थो रेखार्थवत् ॥ लिट् अ-
ल्पार्थे कृतवायां च ॥ लिप्यति ॥ लेप्यति ॥ भूमौ विपरिवर्तत इत्यर्थः ॥
चुरण गतौ चौर्ये च । चुरयति ॥ गच्छति । चोरयति । अरर आराकर्मणि ।
अरयति । अररेति नास्ति । आरापर्यायवाचि ।

स राक्षसेन्द्रस्य निशाचरेन्द्रो बिभेति चमारर एव चर्मा ॥

अररो यज्जाङ्गं रणश्चेत्यन्यः ॥ अरस्यति ॥ वेटायति । लोटायति ॥
एतौ वासनमतेन ॥ वेटालाटेति केचित्पठन्ति । तेषां मते वेटालाड्यति ॥
तरण गतौ । तरयति ॥ पयस्यति गौः । पयः प्रसूत इत्यर्थः ॥ ४३८ ॥

सम्भूयोभरणौ नन्दपुरणौ कुषुभेमसौ ।

ईयस्पुष्पौ तथा गोधा चित्रडाश्वर्य इष्यते ॥ ४३९ ॥

(१) लेट् लोट् धौर्त्ये पूर्वभावे स्वप्ने च । दीप्तावित्येकइति पा० ।

(२) अम्बर्यति । अम्बर सम्बर संभरणे इति पा० । (३) अगद नीरो-
गत्वे । इरज् ईर्ष्यायाम् ।

सम्भूयस्यति सस्यम् । वर्षति पर्जन्ये प्रभूतं भवतीत्यर्थः ॥ भरण धार-
णपोषणयोः । भरयति ॥ नन्द समृद्धौ । नन्दयति ॥ पुरण गतौ । पुरयति
गच्छतीत्यर्थः । कुषुभ क्षेपे । कुषुभ्यति क्षिपतीत्यर्थः ॥ कुसुभ्यति स्वदेहाश्रयां
परकर्तृकां निरोधक्रियामनुभवतीत्यर्थ इत्यन्ये ॥ इनस् ईयस् ईर्ष्यायाम् ॥
इमस्यति । ईयस्यति ॥ पुष्य सन्तोषे । पुष्यति ॥ गोधायति । अयं चन्द्रस
तेन ॥ चित्रीयते आश्चर्यमुत्पादयति ॥

कुसुभादीनामकारलोपश्च । द्विविधाः कण्ठादयः स्मर्यन्ते भ्वाद्यश्च नामानि
च । तत्र भ्वाद्यधिकाराद् भ्वादिभ्यः प्रत्ययः । तदुक्तमुभयम् । कण्ठादीनि
धातवश्चैव प्रातिपदिकानि च । आतश्चोभयम् । कण्ठूयतीति ह्यङ्गवर्षणे प्रयु-
ज्यते । अस्ति मे कण्ठूरिति वेदनामात्रे ॥ अपरोधात्तु धात्वस्य विकल्पे युक्ति-
माह धातोरित्यधिकारात् । ककारस्य च गुणप्रतिषेधार्थस्यासञ्जनादवसीयते ।
धातवस्तावत्कण्ठ्वादय इति कण्ठूज् ह्णीङ् इति च दीर्घं गणे पठति । यदि
च नित्यः प्रत्ययः स्याद् व्यप्तेगित्यनेनैव दीर्घत्वस्य सिद्धत्वादनर्थकं दीर्घोच्चा-
रणं स्यात् कृतं च तस्मादवसीयते धातुत्वमेव कण्ठ्वादेषु विभाषितमिति ।
तदुक्तम्— धातुः प्रकरणाद्धातुः कस्य चासञ्जनादपि ।

आह चायमिमं दीर्घं मन्ये धातुर्विभाषितः ॥

स्वाद्यधिकारः किम् । कण्ठूनाम्नः स्यादयो भवन्ति । नदीसङ्गं कश्चायं
ख्यायित्वात् । तेन नित्याङ् भवन्ति । रणेन कण्ठ्वास्त्रिदशैः समं पुनः ।
मन्तुः वल्गः । पाणिनिशकटाङ्गजदिग्वस्त्रवामनमतेन स्वार्थे कण्ठ्वादिभ्यः
प्रत्ययः । चन्द्रादीनां मतेन करोत्यर्थे । आकृतिगणोऽयम् । तेन रैधवलप्रभृतयो
द्रष्टव्याः ॥४३॥ इति कण्ठ्वादिः ॥

भृशतृपञ्चपलाण्डररेहतो हरितपण्डितकण्डररेफतः ।

अभिमनःशुचिदुर्मनसोजसः सुमनसोन्मनसोत्सुकवेहतौ ४४०

कर्तुर्भृशादेर्हल्लुक् चाच्चेरित्यनेन भृशादेरच्चरन्ताद् अभूततद्भावविषयात्
कर्तृभूतात् ष्यङ् भवति । तत्संनियोगेन हली लुक् । अभृशो भृशो भवति
भृशायते । तृपत् चन्द्रः समुद्रश्च । तृपायते । चपलायते । आण्डरो मूर्खो
मुण्डकरो वा । आण्डरायते । अण्डर इत्यन्ये । रेहतु नैर्घृण्यधर्मवृत्तिर्भिक्षानि-
लाषधर्मवृत्तिर्वा । रहसि वर्तत इत्यन्ये । रेहायते ॥ हरितायते । पण्डितायते ।

कण्ठरायते ॥ रेफत् सदोष इत्यर्थः ॥ रेफायते ॥ अभिमनायते । शुचीयते ।
दुर्मनायते ॥ ओजःशब्दस्तद्वति वर्त्तते । ओजायते ॥ सुमनायते ॥ उन्मनायते ॥
सत्सुकायते ॥ वेहत् गर्भघातिनी । वेहायते ॥ सुमनसोन्मनसेति तृतीयास्ते पदेऽऽ०
शीघ्रं फेनो नीलमन्दौ च वर्चः संश्वन्मद्रौ भद्रयुक्तौ भृशादौ ॥

शीघ्रायते ॥ फेनायते ॥ नीलायते ॥ दिशि मन्दायते तेजो दक्षिणस्यां रवेरपि ॥
वर्चायते ॥ संश्रायते सातरयेन भवति ॥ शश्वदिति शाकटायनः ।
मद्रायते ॥ भद्रायते ॥ ननु उदमनायतेत्यादयः प्रयोगाः कथं सिध्यन्ति ? ।
सप्रादीनामेषां पाठात् । नैवम् । सङ्ग्रामयतेः सप्रादेः स्वादिषु पाठात् ।
अन्येभ्योऽपि निरुपसर्गभ्य एव क्यङादिविधिः । तेन । उदपुच्छयत सप्तभा-
शयतेत्यादयोऽपि सिद्धाः ॥ इति भृशादिः ॥

शब्दाटाव्याकएवमेधाश्चकोटाः पोटासोटाशुभ्रनीहारशीकाः ४४१

शब्दादि करोति क्यङ् वेत्यनेन शब्दादेः करोतीत्यर्थे क्यङ् वा भवति ॥
शब्दं करोति शब्दायते ॥ शब्दयति शाब्दिक इत्यपि ॥ अटाट्यायते । कण्वं
पापम् । कण्वायते ॥ मेघायते तपात्यये वायुः ॥ अत्रायते ॥ कुट कौटित्ये ।
कोटयतीति कोटा स्त्री । कोटायते । पोटा स्त्री । पोटायते ॥ सोटायते ॥
शुभ्रायते शशी ॥ नीहारायते हिमर्तुः ॥ शीकायते । शीत्कारं करोतीत्यर्थः ॥४४१॥

सुदिनं दुर्दिनं युद्धं वैराटाटाट्टशीकराः ।

मुष्वावेगौघकण्ड्वाटा ममश्च कलहो मतः ॥४४२॥

सुदिनायते शरत् ॥ दुर्दिनायते प्रावृट् । युद्धायते युधटः ॥

वैरायितारंस्तरलाः स्वयं सत्सरिणः परे ॥

अटाटायते ॥ अट्टायते ॥ शीकरायते ॥ मुषदाहे । वनप्रत्यये । मुष्वा ।

मुष्वायते(१) । वेगायते तुरगः ॥ ओघायते ॥ कण्वप्रत्यये ङक्चागमः ॥ कण्डूज्
इत्यस्य वा वप्रत्यय ऊकारलोपश्च । कण्ड्वा कृपा । कण्ड्वायते ॥ अटायते ।
ममेति षष्ठ्यन्तानुकरणम् । ममायते ॥ कलहायते ॥४४२॥ इति शब्दादिः ॥

लोहितश्यामदुःखानि हर्षगर्वसुखानि च ।

मूर्च्छानिद्राकृपाधूमाः करुणा जिह्मचर्मणी ॥४४३॥

(१) मुष्ट्वा मुष्ट्वायते । मुष्ट्वा मुष्ट्वायत इत्यपि ॥

डालोहितादेस्तु क्वष् । इत्यनेन लोहितादेर्गणात् क्वष् भवति ॥ अलो-
हितो लोहितो भवति लोहितायते । लोहितायति । यथा—

लोहितायति सहस्रमरीचौ ॥

श्यामायति । श्यामायते । यथा—श्यामायमानानि वनानि पश्यन् ॥
दुःखायति । दुःखायते ॥ हर्षायति । हर्षायते ॥ गर्वायति । गर्वायते ॥ सुखा-
यति । सुखायते ॥ मूर्च्छायति । मूर्च्छायते ॥ निद्रायति । निद्रायते ॥ कृपायति ।
कृपायते ॥ धूमायति । धूमायते ॥ करुणा दया । करुणायति । करुणायते ॥
जिह्मायति । जिह्मायते ॥ चर्मायति । चर्मायते ॥

लोहितश्यामवर्जमन्येषां तद्वति प्रत्ययः । तेनादुःखवान् दुःखवान् भव-
तीत्यादि वाक्यम् ॥ तुग्रहणं क्यषोऽवधारणार्थम् ॥ लोहितादेरेव क्वष् नान्येभ्यः ॥
आकृतिगणोऽयम् ॥ तेन । असृतं यस्य विषायति । इत्यादयः सिद्धाः ॥ ४४३ ॥

इति लोहितादिः (१) ॥

सुखदुःखास्त्रकृच्छ्राणि प्रतीपः करुणस्तथा ।

कृपा चालीकतृप्रास्त्रकृपणाः सोढसंयुताः ॥ ४४४ ॥

सुखादिभुङ्क्ते इत्यनेन सुखादेर्गणाद् भुङ्क्ते वेदयतेऽनुभवतीत्यर्थे क्वड्
भवति ॥ सुखं वेदयते सुखायते ॥ दुःखायते ॥ अस्यतेऽनेन अस्त्रम् । अस्त्र(२)
रुधिरं वा । अस्त्रायते ॥ कृच्छ्रायते ॥ प्रतीपं प्रतिकूलम् । प्रतीपायते ॥ करुणं
शोचनम् । करुणायते ॥ कृपायते ॥ अलीकम् अन्वृतम् । अलीकायते ॥ तृप्रं(३)
दुःखम् । तृप्रायते ॥ अस्त्रमेवास्त्रम् । आस्त्रायते ॥ कृपणं दैन्यम् । कृपणायते ॥
सोढं सहनम् अभिभवो वा । सोढायते ॥ सुखादीन्येके लोहितादिष्विच्छन्ति ।
तेषां मते । असुखः सुखो भवति सुखायति ॥ सुखायते ॥ ४४४ ॥ इति सुखादिः ॥

ग्रहस्निहौ वदं दीधीभणौ रणपठौ कुचम् ।

लिखं च कम्पमन्दोलिमुम्भिं लोचं मथिं विदुः ॥ ४४५ ॥

(१) यत्तु गणरत्नमहोदधौ लोहितश्यामदुःखानि० इति पठित्वा श्यामादि-
भ्योऽपि क्यषि पद्यद्वयमुदाहृतं तत्तूक्तभाष्यवार्तिकविरुद्धम् । तस्मात्तेभ्यः
क्यडेवेति ध्येयमिति के० ॥ (२) अस्यतेऽस्तु अस्त्रं च । अश्रुते आकण्ठ अश्रु
वाष्पो नानार्थे । इत्यधि० । (३) तृप्रं दुःखं चन्द्रं समुद्रं वा तृप्रायते इति० ।

क्षौरग्रहादेरित्यनेन ग्रहादिवर्जितात्परस्य क्षेरिङ् न भवति ॥ निगु-
हीतिः ॥ अपश्चिंहितिः ॥ उदितिः ॥ दीधितिः ॥ भणितिः ॥ रणितिः ॥
निपठितिः ॥ निकुचितिः ॥ लिखितिः । विकम्पितिः ॥ अन्दोलितिः ॥ उ-
न्मितिः ॥ आलोचितिः । मथितिः ॥ ४४५ ॥ इति ग्रहादिः ॥

वारतर्परगराः शरभरे कन्दरः करभमण्डरकाराः ।

रघवरं कपरिकाङ्कुरिरेखा रोमकर्मपुरुषासुररिक्षाः ॥४४६॥

वारादेर्वैत्यनेन रञ्जतेर्लञ्जुतिर्वा भवति ॥ वारः क्रियाभ्यावृत्तिः । बालः
क्लेशः ॥ तर्परः पशूनां कण्ठघण्टा । तल्पलो गजपृष्ठैकदेशः ॥ गरो विषम् ।
गलः प्राणयङ्गम् ॥ शरभोऽष्टापदः । शलभः पतङ्गः ॥ इराऽसुतम् । इला भूमिः ॥
कन्दरो गिरिगुहा । कन्दलः कन्दविशेषः ॥ करभ उष्ट्रः । कलभो बालहस्ती ॥
मण्डरो जीवविशेषः । मण्डलं बिम्बं सङ्कातो वा ॥ कारो रक्षानिर्वेशः । कालो
वर्णः ॥ रघुः राजा । लघुः अपचितपरिमाणः ॥ अरम् अत्यर्थम् । अलं पर्या-
प्तम् ॥ एतेषामर्थभेदे लत्वं रूढिवशात् । भोजस्तु सामान्येनाह ॥ कपरिका ।
कपलिका ॥ अङ्कुरिः । अङ्गुलिः ॥ रेखा । छेखा ॥ रोम । लोम ॥ कर्म ।
कलम ॥ पुरुषः । पुलुषः ॥ अक्षुरः । अक्षुलः ॥ रिक्षा । लिक्षा ॥ ४४६ ॥

पांसुरकरीरमूरं तिर्पिरिकातरुणशुक्रपर्यङ्काः ।

परियोगमुकुरसरिरं रोहितपरिधौ सरोहिएयौ ॥४४७॥

पांशुरः । पांशुलः ॥ करीरः । कलीलः ॥ मूरम् । मूलम् ॥ तिर्पिरिका ।
तिर्लिपलिका ॥ तिर्परीकमिति वामनः ॥ तरुणः । तलुनः ॥ शुक्रः । शुक्लः ॥
पर्यङ्कः । पल्यङ्कः ॥ परियोगः । पलियोगः ॥ मुकुरम् । मुकुलम् ॥ सरिरम् ।
सलिलम् ॥ रोहितम् । लोहितम् ॥ परिधः । पलिधः ॥ रोहिणी । लोहिनी ॥
आकृतिगणोऽयम् । तेनान्येषामपि लत्वं भवति ॥ ४४७ ॥ इति वारादिः (१) ॥

समादितः पदिं सदिं विदिं नहिं वृषिं प्रुषिम् ।

इणं वृतिं यतिं श्रुवं स्त्रुवं भरिं विदेन्धिना ॥४४८॥

(१) ऋफिडादीनां डञ्जलः । ऋफिडः । वृफिडः । लृतकः । ऋतकः ।
कपरिका । कपलिका । इत्यधिकम् ।

सम्पदादेः क्षिप् क्तिरित्यनेन सम्पदादेः क्षिप्यां भावेऽकर्त्तरि च कारके
क्षिप्क्तिप्रत्ययौ भवतः ॥ सम्पत्तिः । सम्पत् ॥ विपत्तिः । विपत् ॥ व्यापत्तिः ।
व्यापत् ॥ प्रतिपत्तिः । प्रतिपत् ॥ संसत् । परिषत् । उपसत् । उपनिषत् ॥
संवित् । निर्वित् ॥ उपानत् ॥ प्रावृट् ॥ विप्रुट् ॥ वसित् ॥ नीवृत् । उपा-
वृत् ॥ संयत् ॥ प्रतिश्रुत् ॥ उपस्तुत् । उपभृत् ॥ विदेति जानात्यर्थेत्यन्यः ॥
सनध्यतेऽनया समित् ॥ वासनसते क्तिप्रत्ययो द्रष्टव्यः ॥४४८॥

क्रुधिं युधिं क्षुधिं तृषिं त्विषिं रुषिं रुजं शुचम् ।

ऋचिं मुदिं मृदिं गिरिं द्विषं भियं लुवं भुवम् ॥४४९॥

क्रुत् ॥ युत् ॥ क्षुत् ॥ तृट् ॥ त्विट् ॥ रुट् ॥ रुक् ॥ शुक् ॥ ऋक् ॥ मुत् ॥
मृत् ॥ गीः ॥ अत्रापि क्तिप्रत्ययो वासनसतेन ॥ भोजस्तु क्तिप्रत्ययं न ददर्श ॥
ह्रीतिः । ह्रीः ॥ भीतिः । भीः ॥ क्षुनिः । क्षूः ॥ मूतिः । मूः ॥४४९॥

कृत्रं भिदिं छिदिं नुदिं दृशिं नशिं युजिं ज्वरम् ।

अवं त्वरं श्रिवं मवं शकिं नुवं विदुर्बुधाः ॥४५०॥

कृतिः । कृत् ॥ भित्तिः । भित् ॥ छित्तिः । छित् ॥ नुत्तिः । नुत् ॥
दृष्टिः । दृक् ॥ नष्टिः । नक् ॥ युक्तिः । युक् ॥ जूर्तिः । जूः ॥ ऊतिः । ऊः ॥
तूर्तिः । तूः ॥ श्रूतिः । श्रूः ॥ मूतिः । मूः ॥ शक्तिः । शक् ॥ लुत्तिः । लुत् ॥
भोजोऽपि क्तिक्षिपौ ददर्श ॥ आकृतिगणोऽयम् । तेन शास्त्रिकैकश्रूयप्रभृतयो
द्रष्टव्याः ॥४५०॥ इति सम्पदादिः ॥

भिदिं छिदिं विदिं दयिं रुजिं मृजिं प्रछिं चुरिम् ।

अनामनि क्षिपिं तथा गुहिं तुलिं वशिं वपिम् ॥४५१॥

विद्धिदादिभ्योऽङ् इत्यनेन धितो भिदादेश्च स्त्रियां भावेऽकर्त्तरि च कार-
केऽङ् भवति ॥ भिदा विदारणम् ॥ छिदा द्वैधीकरणम् ॥ विदा लाभो ज्ञानं
वा । दया करुणा । रुजा [रोगः] ॥ मृजा [शरीरसंस्कारः] ॥ पृच्छा [प्रश्नः] ।
अत्र च्छन्दोभङ्गमयाद् द्विर्न कृतः ॥ चुरा चौर्यम् ॥ क्षिपा [प्रेरणम्] । अना-
मनीति किम् । भित्तिः । विच्छित्तिः । विक्षिप्तिरित्यन्तः ॥ अत ऊर्ध्वं नामनि ॥
गुहा पर्वत कुहरम् ओषधिविशेषश्च ॥ तुला चन्सानम् ॥ वसा (१) रत्नेहः ।
वपा मेदोविशेषः ॥ ४५१ ॥

(१) वशा रत्नेहद्रव्यं धातुविशेषश्च । चष्टिरन्या इति पा० ॥

क्षपिं क्षियं रिसिं लिखिं शुभिं सिधिं मिधिं गुथिम् ।

अरिं गदिं धृजं तरिं करिं हरिं खिदिं विदुः ॥ ४५२ ॥

क्षपा रात्रिः (१) ॥ क्षिया आचारभेदः ॥ रेखा राजिः ॥ लेखा सैव ॥ रिसि-
लिखिः समानार्थः सौत्रधातुः ॥ शोभा कान्तिः ॥ सेधा सरवम् । मेधा बुद्धिः ॥
गोधा प्राणिविशेषः । एतेषामरेङ् च ॥ आरा शस्त्री ॥ गदा प्रहरणम् ॥ धारा
प्रपातः । तारा ज्योतिः ॥ कारा गुप्तिः । हारा मुक्ताफलमाला ॥ मानमिति
भोजः ॥ एतेषां वृद्धिश्च ॥ खेदा दैन्यम् ॥ निपातनादरेङ् ॥ आकृतिगणश्चा-
यम् । तेन चूडा पीडा कदा प्रभृतयो द्रष्टव्याः ॥ ४५२ ॥ इति भिदादिः ॥
नन्दिर्वासिर्वर्धिनर्दी च रोचिर्-दूषिर्भीषिर्भूषिर्शोभी मदिश्च ।
साधिर्यन्ताः सर्व एते च नास्ति क्रन्दिः कर्षिः स्यात्समोहर्षियुक्तः ॥

नन्दिपचिग्रहादिभ्योऽनाजिण नृत्यनेन नन्द्यादिभ्यः पचादिभ्यो ग्रहा-
दिभ्यश्चाऽन अच् गिन् इत्येते क्रमेण कर्त्तरि प्रत्यया भवन्ति ॥ नन्दयतीति
नन्दनः ॥ वासयतीति वासनः ॥ वर्धनः ॥ नर्दनः । अयं
भोजमतेन ॥ रोचनः ॥ दूषणः । विभीषणः ॥ भूषणः । शोभनः ॥ सदनः ।
साधनः ॥ संक्रन्दनः ॥ संकर्षणः । संहर्षणः ॥ ४५३ ॥

रभिरुचिकृतितपितृदिपूदंहिसहियुक्ता जुजलिपदमयः स्युः ।

सञ्ज्ञायां लवणोऽथो आद्यादभ्यर्दिनाशिसूदिमतम् ॥ ४५४ ॥

रसयतीति रसणः ॥ रोचत इति रोचनः विरोचनः ॥ विकर्त्तनः ॥
तपनः ॥ तर्दनः ॥ पवनः ॥ दहनः ॥ सहनः ॥ जवनः (३) ॥ जल्पनः ॥ दसनः ॥
लुनातीति लवणः (४) निपातनास्तत्वम् ॥ सर्वदसनः । जनार्दनः । वित्तविना-
शनः । सधुसूदनः ॥ असञ्ज्ञायामपि । रिपुदसनः । पुरार्दनः । रोगनाशनः ।
अरिसूदनः ॥ इति नन्द्यादिः ॥ ४५४ ॥

(१) क्रयेः संप्रसारणं च । कृपा । इत्यर्थः ।

(२) वाष्ट शब्दे । वाशि-वाशनः । इति पा० । (३) यु यीति मिश्रभावं
प्राप्नोतीति यवन इति पा० । (४) लवणो राक्षसविशेषः । क्षारविशेषं
लवणमिति कै० ।

पचं पतं वदं वशं व्रणं रणं क्षमं भृजम् ।

वृजं गुपिं सृपिं नृतिं दृशिं मिषिं मिथिं विदुः ॥४५५॥

पचः । श्वपच इत्यपि ॥ पततीति पतः । पारापत इत्यपि । गस्तु
उवलादिपाठात्पक्षे भवत्येष निपातः ॥ वदतीति वदः ॥ कद्वदो यद्वद इत्यपि ॥
वष्टीति वशः ॥ व्रणयतीति व्रणः (१) ॥ अरिव्रणाशक्तिरित्यण् न भवति ॥ रण-
यतीति रणः ॥ क्षमः । भरः । जारभरः ॥ वृणोतीति वरः । कन्यावर इत्यपि ॥
गोपः । सर्पः ॥ नर्त्तः । दर्शः । मेषः । अनिमिष इति बहुलाधिकारात् कोऽपि
भवति ॥ मेषः ॥ लगी प्रसायनन्तरम् ॥ ४५५ ॥

मिहिदिहिरुहयो नदभषदिवयः सिविचोरिगाहिगृचिलयः ।

तदृचरयः सूदिस्कन्दी शिषिट्भिवहपुदंशाः स्युः ॥४५६॥

मेघः ॥ देहः ॥ प्रारोहः ॥ नदः ॥ भषः ॥ देवः ॥ सेवः ॥ चोरः ॥
गाहः ॥ गरः ॥ ब्राह्मणचेलः ॥ तरः ॥ दरः ॥ चरः ॥ सूदः ॥ स्कन्दः ॥ शेषः ॥
दर्भः ॥ वहः । रघूद्वहः ॥ रसावहः ॥ ह्रस्वः ॥ दंशः ॥ आकृतिगणोऽयम् ॥
तेनान्येऽपि द्रष्टव्याः ॥ ४५६ ॥ इति पचादिः ॥

ग्रहिसंमर्दी मन्त्रिः स्याद् अपराधिरवरुध्यपरुधिस्थाः ।

ह्रस्वो वाभ्वः परिवेरुत्पूर्वा भासिदसिसहयः ॥ ४५७ ॥

गृह्णातीति ग्राही ॥ सम्मर्दी ॥ मन्त्री ॥ अपराध्यतीति अपराधी ॥
अवरोधी ॥ उपरोधीति भोजः (२) ॥ स्थायी ॥ परिभाजी । परिभवी ॥ विभा-
त्री । विभवी । द्वयं भोजनतेन ॥ उद्भासी ॥ उद्भासी ॥ उत्साही ॥ ४५७ ॥

श्रुविशौ वपिरक्षी शावसिशीडश्च नेः पराः ।

याचिसंव्यवहव्याहृव्रजा वदवसौ नजः ॥ ४५८ ॥

निआधी ॥ निवेशी ॥ निवापी ॥ निरक्षी ॥ निश्यति निशायी ॥
निवासी ॥ निशायी ॥ न याचते अयाची ॥ असंव्यवहारी । असंव्याहारीति
शकटाङ्गजवामनी ॥ अव्याहारी । अव्राजी ॥ अवादी ॥ अवासी ॥ ४५८ ॥

(१) व्रणयति शब्दं कारयतीति व्रणः इति पा० ॥

(२) उपराधोतीत्युपराधी । एवमपराधी ।

ननुपूर्वादेव स्यादचश्च धातोरचित्तकर्तृकतः ।

अभिवेर्भुवस्तु भूते विशयीविषयी च देशे स्यात् ॥ ४५९ ॥

अकारी परशुः ॥ अहारी गन्धः ॥ अचित्तकर्तृकादिति किम् । अकर्ता । अहर्ता ॥ केचित्तन्पूर्वादि न मन्यन्ते । तन्मते कारी हारीति स्यात् ॥ अभि-
भूतवान् । अभिभावी ॥ विभूतवान् । विभावी ॥ गुणैश्चित्ते विशेते विशिनोति
वा । विशयी विषयी वा देशः । निपातनार्षत्वम् ॥ ४५९ ॥ इति ग्रहादिः ॥

मूलविभुजो महीध्रः पृथ्व्यादिभ्यो रुहश्च विज्ञेयः ।

स्त्यास्त्योषर्बुधनखमुचकुमुदं दायादकाकगुहौ ॥ ४६० ॥

मूलविभुजादेरित्यनेन मूलविभुज इत्यादयः कप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते ॥
मूलानि विभुजति वक्त्री करोति मूलविभुजो रथः ॥ महीं धारयतीति महीध्रः ॥
पृथ्व्यां रोहति पृथ्वीरुहः । तरुरित्यादयः ॥ स्त्रियमाचष्टे स्त्र्याख्यः ॥ उपसि
बुध्यते उषर्बुधोऽग्निः ॥ नखान् भोचयन्ति नखमुचानि घनूंषि ॥ कौ पृथिव्यां
भोदते कुमुदश्च ॥ दायमादत्ते दायादः ॥ काकेभ्यो गूहितव्याः काकगुहास्तिलाः ॥
आकृतिगणोऽयम् (१) ॥ ४६० ॥ इति मूलविभुजादिः ॥

इति श्रीगोविन्दसूरिशिष्यपण्डितश्रीवर्धमानविरचितायां स्वीयगणर-
त्नमहोदधिवृत्तावाख्यातकृदाश्रितप्रत्ययगणनिर्णयो नामाष्टमोऽध्यायः समाप्तः ॥

किञ्चित्क्वचित्क्वचिद्वचितं पद्यानुसारतोऽस्माभिः ।

सुन्दरमसुन्दरं वा तल्लक्ष्यं सहृदयैरेव ॥ १ ॥

सप्तनवत्यधिकेष्टवेकादशसु शतेष्वतीतेषु ।

वर्षाणां विक्रमतो गणरत्नमहोदधिर्विहितः ॥ २ ॥

इति श्रीवर्धमानविरचितः स्वीयवृत्तिसहितो गणरत्नमहोदधिः समाप्तः ॥

(१) अपो विभर्त्ति अन्नं मेघः धर्माय प्रददाति धर्मप्रदः । एवं कामप्रदः ।
स्वर्गप्रदः । शास्त्रेण प्रजानाति शास्त्रप्रज्ञः । एवमागमप्रज्ञ इत्यधिकम् ॥

अथ गणरत्नमहोदधेः-शुद्धिपत्रम् ॥

पृ०-प० अशुद्धम्	शुद्धम् ।	पृ०-प० अशुद्धम्	शुद्धम् ।
२-२६ गणनाह	गणानाह	७८-२६ गोप्त्व	गोप्त्व
३-१६ कारे वार्थो	कारेवार्थो	१००-१० दूर	दुर
८-८ तुव	तुवै	१०१-२२ लक्ष्यो	लक्ष्म्यो
८-२५ लोभं न यन्ति-	लोभं नयन्ति	१०२-१ मनसौ	मनसो
१४-१५ द्यर्दिन	द्युर्दिन	१०३-१० उद्य	उद्यद्
१५-१५ भोजं	भोजं	१०३-२७ ऋषीणा	ऋषीणा
१६-२ चपकुम्भन	चपकुम्भंन	१०४-१८ आर्चयत	आचर्यत
१६-१७ दीप्त्यादान	दीप्त्यादान	१०६-१३ प्रखन्दासि	प्रखन्दांसि
१८-२२ नभयन्ती	नभयन्ती	१-२२ समा-	समानः
२२-२२ पुरा	पुरः	नः ।	समानः
२१-२३ अन्नस्	अन्नस्	१०७-२३ सुज्	सुज्
३२-१ क्रोष्टमा० ।	क्रोष्टुमा०	१०८-३ दुन्दुभि-	दुन्दुभि-
क्रोष्टमा०	क्रोष्टुमा०	सेचनम्	षेचनम्
३६-११ काश्यावतानौ	काश्यावतानौ	११४-२४ राहोरत्यम्	राहोरपत्यम्
३७-६ चैयट	चैटय	११७-२१ हूत	हूतै
३८-४ गौकक्ष्या	गौकक्ष्याः	१२३-१७ पञ्चम्य	पञ्चम्य
३८-१७ पायति	पाययति	१२४-६ उल्यो	उरपो
४३-२ गोशिख	गोशिखा	१३३-११ कथ	कथा
४५-१४ कोषातका	कोशातका	१३४-१९ ०जीव०	०जीवि०
४९-१३ नेच्छौ	नेच्छायां	१३७-१० कृष्णय	कृष्णस्य० ।
५०-४ १६	५६	यथा	यथा
६०-३ कुक्कुटं ।	कुक्कुटं ।	१५८-४ र्मुनेः	र्मुनेः
कुक्कुटः	कुक्कुटः	१५०-२३ द्वषगण	द्वषगण
७१-१८ १९	९१	१५१-२९ वमुञ्ज	वमुञ्ज
७२-११ कथनमयं	कथमयं	१५४-१९ जहः	जहः
		१६३-७ शकाटा	शकटा

५०-५० अशुद्धम् ।

शुद्धम् ।

१६९-७ बैलवन

बैलवन

१८७-१८ सप्तम्यन्ता

सप्तम्यन्ता

१७३-२२ सुतंगता०

सुतंगमा०

१७५-१ च्छैरीषम्

च्छैरीषकम्

१७६-६ इन्द्रस्य

इन्द्रस्य

१८३-१३ आयुर्वदि

आयुर्वेदि

१८४-२ तेन

मतेन

१८५-२७ अविचारक-

०

रित्यधिकम्

०

१८६-१४ वसुप्ति०

वसुप्ति

१८९-१६ देशा

देश

१९०-२३ स्त्रीक्रियते

स्त्रीक्रियते

१९४-२५ द्वैपो

द्वैप्यो

१९५-१५ क्षत्रियः

क्षत्रियाः

॥—१८ आराज्ञी

आराज्ञी

२०४-७ क्रौष्टकणः

क्रौष्टुकणः

२०५-५ पीलुकणः

पीलुकणः

२१२-२७ इत्यके

इत्यके

२१७-३ किसरा

किशरा

५०-५० अशुद्धम् ।

शुद्धम् ।

२१८-१३ व मुकु-

लमूलं

वकुलं मु-

कुलम्

२१८-२५ मोदनी

मेदिनी

२१९-७ भोक्तु

भोक्तृ

२२०-१२ भोजममतेन

भोजमतेन

॥—२५ रजउवोद्धत

रजउवोद्धत

२२२-१९ वैदग्ध्यम्

वैदग्ध्यम्

२२५-६ आक्षैत्रज्ञम्

आक्षैत्रज्ञम्

२२७-३ दृहन्मि

दृहन्मि

॥—४ दौहार्दम्

दौहार्दम्

२२८-४ विधयच्छन्द

विधयश्छन्द

॥—९ दुह्दु

दुह्दु

२३०-२८ याद्येष्त्विति

वाद्येष्त्विति

२३१-२६ यथायोग

यथायोग

२३४-१६ कद्रुणः

कद्रुणः

॥—२५ दद्रु० कद्रु

दद्रु० कद्रु

२४४-१० अपरोधात्तु

अपरो

धात्वस्य

धातुत्वस्य

२४७-२५ तृफिडः

तृफिडः

ओ३म्

अथ गणरत्नमहोदधेः शब्दानुक्रमणिका ॥

अङ्क	१५३-१६	अकलुष	१५२-१६	अग्निपद	२०९-३
अङ्कुर	२१८-१३	अकाल	२००-५	अग्निवेश	१५८-१९
अङ्कुश	५८-१०	अकिञ्चन	२२०-८	अग्निशर्म	१५०-६
अङ्ग	१०-६	अकिञ्चन	८७-२६	अग्निशर्म	१३९-१०
अङ्ग	१७२-२	अकुतोभय	८९-५	अग्नीषोमौ	९१-२३
अङ्ग	२१४-१९	अकुशल	२२५-१०	अग्नीन्द्रौ	६९-१
अङ्ग	१७२-२	अकारी	२५१-३	अग्न्याहितः	७०-९
अङ्गविद्या	२०१-२५	अक्ष	२११-३	अग्नौकृत्य	७७-१६
अङ्गार	५७-१७	अक्षर	२०६-१	अग्नौकृत्वा	" "
अङ्गार	१९४-१४	अक्षकितव	८०-५	अग्र	१४९-१५
अङ्गार	१६५-१७	अक्षण	९६-२१	अग्रतः	१२२-२५
अङ्गार	२१८-२०	अक्षणक	" "	अग्रवणम्	६५-७
अङ्गार	१६४-२०	अक्षधूर्त	८०-७	अग्रे	११-१६
अङ्गारक	२१८-११	अक्षभार	२१०-२६	अग्रेवणम्	६५-३
अङ्गारवेणु	११२-२	अक्षद्युत	२१४-१२	अग्निशर्म	१९०-११
अङ्गिरस्	३१-१	अक्षशौण्ड	७९-१९	अघ	२३९-२१
अङ्गीकृत्य	७४-२१	अक्षि	२०४-२७	अचपल	२२६-११
अङ्गुरि	२४७-१४	अक्षिभुव	६८-५	अच्युत	१९१-१८
अङ्गुलि	" "	अक्षेत्रज्ञ	२२५-६	अच्युतन्त	१३५-३
अंशु	१७७-१४	अगद	२४३-१६	अज	१५७-१२
अंश	१७१-२२	अगस्त्य	१५७-१३	अज	१६५-४
अंशुक	१७३-९	अगणित	२२९-२४	अज	१४९-१३
अंस	५७-३	अगारवेणु	११२-१	अजक	२३६-१९
अंसभित्ति	८६-२	अगारधेनु	"-२	अजधेनु	१३८-१०
अंसभार	२१४-५	अग्निशर्म	१३८-९	अजपथ	१२७-१४
अंसभार	"-५	अग्नाविष्णु	२४०-१२	अजपाद	९३-१९
अ	१३-२३	अग्निसमीरणौ	६९-८	अजवस्ति	३१-१८
अकस्मात्	११-१०	अग्निवेशदशेरक	३६-२	अजमार	१४०-२०
अकशाय	१४५-६	अग्निष्टुत्	१०८-२२	अजमारक	१४०-२०
अकशाप	"-"			अजतुग्द	१०४-२५

अजसुन्द	१०४-२४	अगडर	२४४-२७	अधीनाभ	७२-१७
अजवाप	१०४-१६	अगडम्	५३-२३	अध्वर	१५०-१
अजस्रम्	१९-२५	अत्	९-२१	अध्वर	२०२-५
अजा	३८-१०	अतसी	४५-२	अध्वर्यु	२२६-२२
अजाविक	९२-४	अतिथि	१४५-२	अध्वन्	२०६-१
अजाशत्रु	११३-८	अतिखर	६३-११	अध्वर	६१-१३
अजाकृपाणीय	१३३-२०	अस्त्रि	३०-१८	अध्यापकोदिता	८४-२१
अजिर	१४४-१४	अतीव	२०-७	अध्ययनतपसी	९१-१४
अजिर	१७३-२३	अथ	१२-३	अनुगङ्ग	२०१-३
अजिरवती	९९-१७	अथकिम्	९-१०	अनन्त	१२०-२६
अजिनफला	४०-१	अथर्वन्	१६४-२१	अनडुह	१५४-५
अजीर्त	१३७-१०	अथो	१०-१९	अनडुह	१३७-१२
अजैडकम्	९२ १५	अदस्	२७-२४	अनडुह	१५८-१०
अञ्जुन	२४१-१५	अदोरूप	२२९-१२	अनडुह	२०३-३
अञ्जुनक	२२४-२३	अदुर्गसन	२०४-१	अनडुही	४५-१९
अञ्जुनिक	२२४-२२	अद्य	१४-१०	अनडुही	" २४
अञ्जुलिक	२२५-१	अद्वा	२०-१७	अनडुवाही	" २४
अञ्जुनागिरिः	९८-२४	अद्यद्वितीया	९०-२५	अनभिहित	३४-१
अञ्जुना	२०-१८	अद्यपञ्चमी	" "	अनभिज्ञान	१४२-९
अञ्जीकूल	१९५-२४	अध	१०-२४	अनिधि	१४५-१७
अञ्जिकूल	" "	अद्वाकृत्य	७७-२०	अनिपुण	२२५-११
अज्ञातक	१२८-२०	अधरेद्यु	१४-८	अन्तिषत्	१०८-५
अट	२४५-२१	अधिकारी	४७-५	अनीक	५३-१८
अट	२४५-२३	अधमर्ण	६५-१९	अनीश्वर	२२५-१०
अटाट	" २१	अधरौष्ठम्	६७-२६	अनुकूल	२२४-१६
अटाट्या	२४५-१३	अधमशाख	१९०-९	अनुगत	२१४-१९
अड	१३-२०	अधिदेव	११२-२२	अनुगणित	२३०-१
अडारक	३३-१०	अधिपति	१६२-२	अनुगुणित	" १३
अणीव	१४४-१६	अधिपति	२२२-२५	अनुचरी	४१-२१
अणु	६४-३	अधिराज	२२४-१७	अनुचारक	२१५-१०
अणु	१२९-१७	अधिभूत	११३-७	अनुजन	१९९-४
अणुक	१२९-१७	अधुना	१४-१०	अनुजन्	१४५-७
अणुक	१२४-८	अधेनु	११२-२		
अण्ड	१७२-२५				

अनुद्विष्ट	१४६-१०	अनुसीर	२०१-४	अन्यतर	२७-१५
अनुतिल	२००-२८	अनुसीत	२००-२८	अन्यतरेद्यु	१४-८
अनुनाश	१७१-२०	अनुसूप	"-२६	अन्यत्र	१२-१
अनुपथ	२००-२८	अनुसंवरण	११२-१८	अन्येद्युः	१४-८
अनुपथ	९५-११	अनुसंवत्सर	११२-१६	अन्योऽन्यस्य	९-३
अनुपद	३२-२४	अनुसृष्टि	"-१७	अन्यभाव	२२२-१६
अनुपद	२१२-१०	अनुहोड	"-५	अन्यभाव	१२१-११
अनुपद	२००-२६	अनुयूप	२००-२६	अन्वक्ष	९५-१९
अनुपान	२०९-२०	अनूप	१९४-१४	अन्वक्	२१-११
अनुप्रवचन	२०९-१९	अचुत	२१६-१२	अन्ही	४८-७
अनुभङ्ग	२०१-३	अचुशंस	२२५-१०	अपजगध	३४-२०
अनुभाष	२००-२८	अचुशंस	२२७-१	अपदगध	" "
अनुपूर्व	२२४-४	अनेकप	६०-२१	अपदक्षिण	७३-१६
अनुयुक्त	२३०-१	अन्त	२००-२	अपधारय	१३५-२३
अनुरथ	२०१-४	अन्तर	२९-२६	अपर	२८-२९
अनुरहत्	"-१९	अन्तरेण	१९-१३	अपर	६१-३
अनुरहत्	११२-४	अन्तरे	१२-१९	अपरसमम्	१३-२५
अनुरोहण	२०९-२२	अन्तरा	१८-११	अपराधि	२५०-१७
अनुलेपिका	२१५-८	अन्तर्	१८-१४	अपराह्ण	५५-१३
अनुलोम	३४-२१	अन्तरीप	१९४-१५	अपरापहाणा	३९-११
अनुपठित	२२९-२६	अन्त	१२२-२५	अपरेद्यु	१४-८
अनुवचन	२०९-१९	अन्तादी	६९-२	अपवद	१६२-१२
अनुवंश	२००-२६	अन्तेगुरु	७१-२	अपस्तम्ब	१५६-९
अनुवादन	२०९-२०	अन्तेवासि	९७-३	अपिधान	६२-०२
अनुवासन	२०९-२१	अन्तस्थ	१८९-१७	अपिराधि	२२४-४
अनुवाक	२१५-१४	अन्दोलि	२४७-३	अपिशुन	२२५-९
अनुवेशन	२०९-२०	अन्धकार	५८-९	अपूप	१९८-१८
अनुषण्ड	१९४-१०	अन्य	२६-२२	अपूप	२०६-१३
अनुषण्ड	"-"	अन्योऽन्य	२७-१२	अपेहिप्रकसा	८७-२१
अनुशक्तिक	१११-२१	अन्धकवर्त्तक	१३३-८	अपेहिप्रचसा	" "
अनुष्टुभ्	१६२-१९	अन्यतः	१२२-२७	अपेहिस्त्रागता	८७-२०
अनुसात	२०१-२	अन्यत्	११-१४	अपेहिद्वितीया	" "
		अन्यतर	१४४-२१	अपेहिविचसा	"-२०

अपेहिवाणिजा	८७-१९	अनितौजस्	१३८-२७	अयःस्थूणा	४४-२५
अबन्धक	३४-२४	अरुभोज	२३७-१२	अयःस्थूणा	१४२-५
अबद्धक	—-२५	अमुत्र	२१-७	अयि	९-१२
अब्ज	२३७-१२	अमुत्र	१८६-२०	अयुत	५५-५४
अभय	१५८-२४	अमुष्य	१५०-७	अये	९-११
अभयजात	१५८-२४	अमुषिन्	१८६-२५	अरर	२४३-१८
अभिगम	११२-९	अमुष्यकुल	२२९-१२	अरम्	२४७-१२
अभिजात	२२३-१९	अमुष्यपुत्र	—-	अरस	१७७-१
अभिजित्	१६०-५	अमुष्यकुल	१९९-६	अरद	१४८-१८
अभिधान	५५-१४	अमूला	४०-३	अरडु	१७७-१७
अभिधानतः	१२३-१	अमृत	६०-१९	अरण्य	१८१-१३
अभिन्नतर	१२८-१३	अस्त्र	२३९-१८	अरराका	१५८-८
अभिभूतवान्	२५१-४	अस्त्र	२२१-११	अरथ्या	१४८-१७
अभिमानस्	२४५-१	अस्त्रस्	२१-२२	अरम्	१८-६
अभिरूप	२२३-५	अस्वर	५५-५	अराली	४९-२
अभिरूप	२२८-२२	अस्वर	२४३-१०	अरविन्द	२३७-१२
अभिहित	३४-२	अस्वरीष	५८-१९	अरिसूदन	२४९-२२
अभीक्ष्ण	२२२-२५	अस्वरीषपुत्र	१३९-३	अरिन्दम	१९१-२२
अभीक्ष्ण	१९-२३	अम्बा	३८-२२	अरित्र	१९२-२६
अभ्यवकाश	२१५-१	अम्बिका	१४४-७	अरिब्रम	१७६-१३
अभ्युन्नति	२१२-१	अम्भस्	२१६-१	अरिष्ट	१७६-१२
अभ्र	२३९-१५	अम्भस्	१३८-२७	अरीहणी	४१-१९
अभ्र	२४५-१४	अरुभोज	६०-१८	अरीहण	१८१-२१
अभ्र	१४०-१८	अयस	१७६-१८	अरीहण	१७५-६
अभ्र	२१७-२१	अयथातथ	२२५-७	अरुण	१९५-१०
अभ्रावकाश	२१५-१	अयथातथ्य	२२५-८	अरुष	१७६-१३
अमरी	४३-२७	अयथापुर	—-९	अरुण	१३८-६
अमा	५-१२	अयस्कण्ड	२४-१७	अररे	७-८
अमाकृत्य	७७-२०	अयस्कान्त	२५-६	अरे	९-१६
अमावस्या	१९७-९	अयस्काण्ड	२५-१४	अर्क	१८१-१०
अमावास्या	—-	अयःस्थूणा	३२-२	अर्क	१५३-१५
अमित्र	२००-५	अयःस्थूणी	४४-२४	अर्क	१७३-१४
अमित्र	१४८-८			अर्कलुष	१७३-१७

अर्कलूष	११३-१६	अर्पितोत	६४-२१	अवस्यन्दन	१९०-५
अर्कचन्द्रौ	६९-२	अर्बुदः	५६-१५	अवस्यन्द	१९०-५
अर्कलूष	१५२-१५	अर्मे	६२-२१	अवादि	२५०-२४
अर्कलुष	१५२-१६	अर्वाक्	२२-२४	अवल्लिन्नपक्व	६४-२४
अकलुष	" "	अर्शस	२३९-१४	अवटकच्छप	८२-१५
अर्कस्वन	१५३-१५	अर्ह	१५३-२४	अवदातिका	१२५-६
अर्गल	२०६-२०	अर्हन्	१२७-४	अवधारित	२३०-१२
अर्गसा	१७८-२३	अर्हत्	२२२-४	अवमुक्त	२३०-१२
अर्गव	२३६-७	अलका	५२-२२	अवमुक्तोपानरक	९६-३
अर्जुन	१९६-१४	अलङ्कारवती	९९-१७	अवर	२८-२९
अर्जुन	१७९-३	अलिगु	१५८-११	अवरोह	२३५-१८
अर्जुन	१३६-२७	अलम्	७-६	अवश्य	२२९-१४
अर्जुन	१५३-११	अलम्	२४७-१२	अवश्यम्	१९-१०
अर्जुनभीमसेनौ	६९-१४	अलस	२२२-२	अवासि	२५०-२४
अर्जुनपुरुषम्	९२-२५	अलिन्दी	४१-२४	अवसान	२०३-२४
अर्जुनपुरुषः	" "	अलीक	२००-५	अवरसम	७३-२५
अर्जुनशिरीषम्	" २६	अलीक	२३६-२७	अवसाय	१९६-१७
अर्थ	२१३-३	अलीक	२४६-१८	अवसानविरस	८०-११
अर्थधर्मौ	६८-२५	अलेखन	१४२-४	अवस्कर	१०४-१९
अर्थकामौ	" २६	अल्पशः	१५-१४	अवि	१२८-१५
अर्थशब्दौ	" २५	अल्पदृशवा	८१-१८	अवरोधि	२५०-१८
अर्थगत	७०-१७	अव	१३-२०	अवरोहित	१८१-१९
अर्थकृत्य	७७-१०	अवस्	२०-२०	अविदूर	२२५-९
अर्थप्रवीण	८०-४	अवका	५२-२२	अविषम	७३-२४
अर्थतः	१२३-१	अवकरः	१०४-२१	अवेरे	१०-१५
अर्द्धासन	२०४-१	अवकल्पित	२३० २	अवोष	२०६-१७
अर्द्धवाह	२१३-८	अवगणित	" ११	अव्यय	५७-५
अर्द्धभरतीयम्	१३३-१०	अवकीर्ण	२२९-२४	अव्याहारी	२५०-२४
अर्थर्च	५३-७	अवट	१०१-८	अत्राजी	२५०-२४
अर्थम्	६२-२०	अवट	१५७-११	अशानि	४८-१७
अर्थिका	१२४-१९	अवतंस	५६-१६	अशानि	१९७-२०
		अवतण्ड	१९६-१५	अशानि	१७७-१३
		अवनत	१७६-१८	अशानि	१३४-१४

अशीतिपदी	८४-२४	अशवावतान	१५६-३	अस्ति	१७३-४
अशोक	६०-२१	अष्टक	२३५-१९	अस्तु	१७-४
अशोक	१७१-४	अष्टकिक	२३५-१९	अस्थि	१२९-७
अशोक	१४४-१०	अष्टका	२०५-२४	अस्मद्	२७-७
अश्वम	१७७-१४	अष्ट	१३८-५	अस्मभ्यम्	४०-१४
अश्वम	२१०-२२	अष्टम	२०७-१३	अस्यहत्या	११२-३
अश्वमरथ	१५९-८	अष्टम	२१५-२६	अस्यहेति	”-६
अश्वमर	१७०-२१	अष्टापद	५६-९	अस्यहेत्वा	”-७
अश्वमन्	१७१-२१	अष्टापदी	९४-१४	अस्युद्यत	७१-२५
अश्वीतपिबता	९०-१	अष्टीवान्	२३१-६	अस्त्र	२४६-१६
अश्व	१५०-१	अस	११६-१७	अस्त्र	२३६-२६
अश्व	१७८-६	असङ्गला	७५-२४	अस्त्रव्याड	७९-२६
अश्व	२०६-२१	असंकुति	१५९-२६	अस्मद्	२७-६
अश्व	२१०-२१	असम्प्रति	७३-१७	अह	३-९
अश्व	२१३-२	असंव्यवहारी	२५०-२३	अहह	१२-२२
अश्वकुञ्जर	८५-१८	असायस	१७६-१९	अहहा	१२-२४
अश्वल	१५०-६	असि	१७-९	अहकम्	२७-७
अश्वतथामा	१०१-१२	असि	६१-३	अहरणि	४८-१९
अश्वतथ	१००-७	असिनास	११६-२१	अहर्पतिः	२६-२४
अश्वतथ	१७८-१२	असिहत्य	११२-४	अहःपतिः	” ”
अश्वतथ	१८१-१८	असिबन्ध	११६-१६	अहर्पुत्रः	” ”
अश्वतथ	२०५-६	असु	२४३-४	अहःपुत्रः	” ”
अश्वतथ	२१२-२५	असुर	११६-३	अहस्कर	२५-१५
अश्वतथ	१७४-२२	असुर	१७७-५	अहमहमिका	८९-१६
अश्वतथकपित्थौ	६९-१४	असुर	२४०-९	अहंपूर्विका	९०-१४
अश्वपति	१६२-१	असुर	२४७-१५	अहंप्रथसिका	”-२४
अश्वपत्र	२०६-१९	असुल	”-”	अहा	४८-७
अश्वप्रपदन	२०९-२४	असुर	२०५-२४	अह्नाय	९-१२
अश्वपाली	१४७-१२	असुर	१३४-७	अहिर्योग	३१-१७
अश्वमतल्लिका	८५-२४	असुर	१३७-२०	अहिंस	११६-१३
अश्वा	३८-११	अस्तम्	२१-१५	अहीवती	९९-८
अश्वावतान	३६-१६	अस्त	२१-१५	अहो	१०-१

(आ)

आ	१३-१६	आज्यानुवाक्ये	९१-२३	आदित्यव्रत	२१०-१३
आकाश	५६-७	आटकषः	११९-२१	आनन्दी	४२-९
आकाश	२००-५	आटस्थली	१९६-९	आनट	५३-२५
आकाश	१५३-१७	आढकम्	५३-१४	आनुषक्	२१-१७
आकन	१७३-१७	आढकी	४१-२३	आनुषद्	२-१८
आकर्ष	१९७-२२	आढजी	२-२३	आनुतिः	११६-२७
आक्रन्द	२१२-१२	आढ्यः	१०२-१९	आनुराहति	११७-१
आकष	२-२६	आणीवि	१४४-१६	आनुष्टुभम्	११७-२५
आकर्ष	२१३-१	आण्डर	२४४-२६	आनुषुकः	११९-५
आकषम्	१०४-२६	आण्डायन	१७२-२५	आनुगादिक	१३२-१२
आकस्मिक	१३२-१२	आण्डीवत	१७३-१५	आनर्त्त	१९५-१५
आखनिकवकः	८१-२८	आत्	११-९	आनकस्थ	१९६-८
आख्या	१८४-२०	आत्	१५-११	आनुडुह्य	१७३-१५
आख्यात	२०२-५	आतङ्क	१६-२६	आनुत	१६८-२४
आग्रहायणी	४७-१७	आत्मम्भरिः	४८-१८	आनुशंसि	१८८-२३
आग्रहायण	११८-२१	आताली	७६-१	आपिक्षिति	३७-१
आग्नीध्र	११९-३	आत्मचतुर्थ	७९-४	आपिशलि	२-७
आग्रयण	२-२४	आतपरमणीय	८०-१३	आपक्षिक	४७-७
आग्रयणम्	२-२५	आत्ययिक	१३२-१०	आपद	१०५-६
आग्रायणी	२-२६	आत्मकामेय	१६८-१८	आपत्काल	१९२-२१
आगारम्	१२०-२	आतव	१५३-२१	आम्	१३-२०
आङ्गुलिक	१३१-२१	आतप	१८१-५	आमलकी	४६-९
आङ्गुलिकी	२-२७	आथर्वण	१८४-८	आमिष	५८-१५
आचारनिपुण	७९-२६	आदह	१६-२२	आमात्य	११९-१५
आचपराचम्	८९-४	आदङ्क	१७-८	आमिषी	१८०-१६
आचोपचम्	२-७	आद्यन्ती	६९-२	आमित्रि	१९०-७
आच्यपदि	९६-६८	आदित्यचन्द्रौ	६९-३	आम्र	२२१-२१
आचर्यम्	१०४-१९	आदितः	१२२-२४	आम्रात	२३०-१
आच्युतदन्ति	१३५-१	आदित्य	१२७-४	आयतीगव	७३-२३
आञ्जीकूल	१९५-२३	आद्यवसाने	९१-८	आयतीसन	२-२५
आजमारक	१४०-२०	आध्यशिव	१८९-१०	आयःस्थूणी	४४-२३
		आदि	१९९-२४	आयःस्थेणी	४४-२५
		आद्यन्त	२०२-७		

आयान	२३५-१०	(आर्जुनायनक)	१६९-३	आशु	२१९-१९
आयास	२३५-१९	आरि	१७६-१३	आषाढ	६०-१७
आयुध	५५-२६	आरुणि	१८२-८	आस	१६-१६
आयुर्वेद	१८३-१३	आरोहण	२०९-२१	आसन्दी	४२-९
आयुष्	२०९-१५	आरोह	२३५-१८	आस्थानी	४४-११
आयुक्त	२३०-१३	आलम्बी	४५-१	आसन	५६-६
आराव	५९-२६	आलक्षी	४६-४	आस्थाकृत्य	७७-२८
आरट्टी	४५-४	आलजी	—५	आस्कथम्	१०४-२५
आरटी	४२-२	आलब्धी	४६-१०	आस्पद	१०५-६
आरकूट	६३-२४	आलिंगव्यायनी	५१-१६	आसन्दी	१८०-९
आरट्ट	६७-१४	आलम्बीकृत्य	७६-१५	आसुति	—१३
आरट्टायनि	६७-१४	आलम्बि	१८२-१५	आसुरि	१८९-२०
आरट्टायनिबन्धनि६७-१६		आलापी	१६०-४	आसुत्	—
आरट्टायनिबन्धनि ६७-१७		आलोष्ठी	७६-१६	आस्य	२०५-१
आरट्टायनिबन्धकि " "		आल्ली	—१६	आस्था	२१६-२३
आरवग्रथ	१०२-१८	आलेखन	१४२-४	आस्तिक	२२४-११
आराक्षी	१९५-१७	आलीढ	१४४-१६	आसेवित	२३०-५
आराल	२१८-१५	आवसथ	२१५-१	आस्त्र	६३६-२६
आराधय	२२३-१४	आवय	१९५-६	आसुति	२३७-२४
आरा	२४९-५	आवसथ	१२१-१४	आहोस्वित्	७-१
आर्ह्यायणी	५१-२८	आवास	२०४-६	आहि	१५-१०
आर्द्रकृत्य	७७-२६	आवान्तरदीक्षी	२१०-८	आह	१७-१५
आर्द्रकृत्य	—२७	आविः	१९-१६	आहिताग्नि	७०-९
आर्द्रपदी	९४-१२	आविष्कृत्य	७७-४	आहूतब्राह्मण	७१-१७
आर्द्रवृक्ष	१४०-४	आविदन्तीय	१३५-१	आहरचेला	८८-४
आर्यश्वेता	१४२-३	आवृत	१६८-२४	आहरवसना	—५
आर्य	२२-२३	आशु	१८-२५	आहरवनिता	—६
आर्यहलम्	—२२	आश्वक्या	३७-२७	आहरवितता	—
आर्द्र	६०-४	आश्वत्थि	१९०-१७	आहांपुरुषिका	८९-१३
आर्यमिश्र	८६-१	आश्रम	५७-७	आहांसि	१९०-१२
आर्गयण	१०९-१०	आशीविष	१०२-९	वक्रट	१७७-२२
आर्द्रवृक्ष	१८०-२६	आश्वर्य	१०४-१८	वक्रट	१७९-१८
		आशन	११८-३		

इ	१३-२३	इन्द्रायुध	१६७-६	ईषत्	२१-१२
इक्षस	५८-१७	इन्द्राविश	१६६-१६	ईषा	२१५-२७
इक्षुक	१२५-२	इन्द्रालिश	२-२०	(उ)	
इक्षु	२३०-२२	इन्दुमौलि	७१-३	उकणी	४६-३
इक्षु	१९८-६	इन्द्रोद्यान	१०९-२०	उक्थ	१८२-२६
इक्षु	१६६-२३	इन	१४०-१२	उक्थ	१५८-२१
इक्षु	१८०-२	इभ	२११-२०	उक्षन्	१६५-११
इक्षुकीय	१७०-१४	इमकान्त	१९६-१९	उखा	२००-६
इक्षुभार	२११-१	इमस्	२४४-४	उखा	४१-४
इडा	१८१-१९	इयस्	२४३-११	उख्या	१८८-१६
इडा	२४०-१३	इरज्	२-१३	उच्चनीच	८८-२६
इतः	१२२-२७	इरध्	२-१६	उच्चावच	२-२१
इत्	१२-७	इरा	२४७-९	उच्चार	२१८-२१
इतर	२७-१२	इला	२४७-९	उच्चैः	१९-९
इतर	१८४-२	इला	२४०-१३	उचित	१२२-१३
इतरा	१४४-१५	इला	१४२-३	उज्	१२-२४
इतरेद्युः	१४-८	इव	४-२२	उज्जयनी	१९५-११
इतिश	१५०-७	इषु	६३-२२	उज्जहिजोडम्	९०-६
इति	१३-६	इषुक	१२४-१५	उज्जहान	११५-१८
इतिक	१४९-४	इषुध	२४३-१५	उज्जिहान	२-१७
इतिहास	१८३-१४	इषेत्वा	२४१-१०	उटज	६३-३
इतिह	५-१७	इष्टका	५२-९	उटुप	२१३-२४
इतिह	२२३-७	इष्टका	१८०-४	उडुप	२१३-२५
इदम्	२७-२४	इष्टका	२३६-७	उडुलोमन्	१३७-९
इदं पर	२२२-९	इष्टि	२१५-२७	उत	११-१०
इदं युग	१९९-९	इह द्वितीया	९०-२५	उताहो	४-१०
इहा	२१-२४	इह पञ्चमी	८९-१४	उत्तम	१८९-१७
इधमावर्हिषी	९१-२३	इह पञ्चमि	२-१५	उत्तमर्ण	६५-१९
इन्द्रजनन	२०३-१५	इह लोक	११२-८	उत्तमशाख	१९०-९
इन्द्रवृक्ष	१८०-२४	(ई)		उत्तुप	२१३-२५
इन्द्रशर्मन्	१३८-९	ई	१३-२३	उत्कण्ठा	२१८-१
इन्द्रहू	१५८-२१	ईयस्	२४४-५	उत्कर्ष	२१८-२
इन्द्रावधारिताः	८४-२२	ईश्वर	२२३-१९		
इन्द्रावसान	१६२-१४				

उत्कर.	१८०-२३	उदञ्चन	१७५-९	उद्गाहनी	४७-७
उत्कास	३०-१५	उदस्थान	२१६-१३	उन्मनस्	२४५-२
उत्क्रोश	१८१-९	उदकशुद्धि	११३-२	उन्नेतृ	२२७-२३
उत्थापन	२०९-१८	उदभृज्ज	११५-२	उन्मृजावमृजा	९०-२२
उत्पचनिपचा	८९-२०	उदमेघ	„-३	उपक	३२-१८
उत्पल	५७-२८	उदन्वान्	२३१-४	उपकलमक	३५-८
उत्पन्नतृप्रा	७१-१४	उदपान	२०२-१४	उपरिमेखला	३०-२२
उत्पत्यपाकला	९०-१२	उदर	२३२-३	उपवास	५९-२२
उत्पतनिपता	„ २०	उदपान	१९३-२४	उपशरद	९५-४
उत्पात	२०१-१८	उदपान	१६२-११	उपशिपाशस्	९५-४
उत्पाद	„ २५	उद्गृहीती	२३०-६	उपचतुस्	„-१४
उत्पुट	२१३-२५	उद्गातृ	२२७-६	उपतदस्	„ „
उत्पुत	„ „	उद्गुरीस्त्रजा	९०-१७	उपजरसस्	„ १४
उत्तर	२९-१५	उद्गानस्	१००-२०	उपनिषद्	२०२-२१
उत्तरक	१९१-७	उद्गासि	२५०-१९	उपनिषद्	२०१-१५
उत्तरपद	१९१-७	उद्गासि	२५०-१९	उपनिषद्	२४८-३
उत्तरपथ	२०७-२५	उदारी	४९-४	उपनिषद्	२१३-८
उत्तराशम	१७७-१६	उदासीन	२२४-२१	उपगूढ	१७७-१५
उत्तराहि	१५-१०	उदधिवत्	१३७-७	उपवास	१९८-१२०
उत्तरात्	„-११	उदुम्बर	१६७-७	उपाकृत	२३०-१९
उत्तराधर	२२३-२४	उदुम्बरकमि	८१-१९	उपानस	९५-१
उत्तरेद्युः	१४-८	उदुम्बर	१६९-२	उपांशु	२१-८
उत्स	१६२-१०	उदुम्बरमशक	८२-२४	उपास्ति	२१३-१५
उत्सङ्ग	२१३-२३	उदुरावस्त्रजा	८८-१८	उपसित	३२९-२३
उत्साहि	२५०-१९	उद्गमविधसा	८९-१३	उपोपानहस्	९५-१४
उत्साह	२३७-२६	उद्यान	५५-१६	उत्तगाढ	६५-१
उत्साही	२३५-१४	उद्गण्ड	१७५-६	उपकलाप	२००-२२
उदस्थान	१६३-११	उद्गाम	२३५-७	उपस्थान	„-
उदङ्क	३२-२०	उद्गास	„ „	उपस्थूल	„-२१
उदककंठ्य	७७-२६	उद्यम	२३५-१७	उपसीर	„-२२
उदक	२००-९	उद्यम	६२-१६	उपवस्ता	२०८-३
उदक	२०२-१५	उद्यतांसि	७१-२४	उपवास	„-११
उदक	२३२-५	उद्योग	५४-३	उपवास	„-२४
उदक	२११-२०	उद्गपनिषपा	८९-१२	उपवस्ती	२१३-९

उपवेश	२१३-१०	उभयाकर्णि	॥-१०	उलूखलमुसल	६८-४
उपदेश	॥-१६	उभयत	१२२-२७	उलूखनमुसले	९१-२०
उपनिजस्त	॥-१६	उभाञ्जलि	९७-९	उलूखल	१०२-२३
उपहस्तित्	॥-१	उभादन्ति	॥-१०	उशीरबीजम्	६७-१९
उपवेश	॥-१	उभापाणि	॥-१	उशीरबीजः	॥-२०
उपस्थ	॥-१८	उभाकर्णि	॥-१	उशीरबीजसिञ्जास्थ	
उपस्थान	॥-१	उभाबाहु	॥-११		६७-२२
उपयात	२१४-१५	उभाहस्ति	॥-१३	उशीनर	१३४-१३
उपस्थान	२१६-२४	उम्	७-११	उशीनर	१३६-५
उपराधि	२२४-४	उत्ता	४२-२५	उशीनर	१६२-१०
उपसादिता	२२९-२५	उत्तिम	१८८-७	उशीर	२१७-५
उपकृत	॥-२६	उत्तिम	२४७-३	उषस्	२४३-५
उपपादित	२३०-७	उररी	७४-२५	उषर्बुधा	२६-७
उपयाम	२३५-११	उरःकवाट	८६-६	उषर्बुध	२५१-१२
उपसत्	२४०-१८	उरश्च	१६५-१०	उषान	२४१-१२
उपसदि	२४८-३	उरल	१७२-१९	उष्ण	१२९-१९
उपानत	॥-१	उरस	२३२-५	उष्णक	॥-१
उपावृत्	॥-४	उरणा	२४३-२	उष्ट्रखर	९२-२१
उपस्त्रुत्	॥-५	उपचार	१३२-१७	उष्ट्रशश	९३-२
उपभृत्	॥-१	उपसा	१२१-१६	उष्णिहा	३९-२३
उपरुधि	२५०-१८	उपाय	१३२-१७	उष्णिक्	॥-१
उपधारय	१३५-२३	उरसा	२०३-२५	उष्णिक्	१६२-११
उपगाढम्	६५-१४	उरस्	२३९-१७	उष्णिक्	११९-९
उब्जककुम्	३५-१८	उरस्	१४७-२६	उष्ण	२२१-१०
उभय	२७-१	उरस्	२४३-२१	उष्ट्र	१६५-८
उभ	२७-१०	उरस्यः	१३०-१७	उष्ट्र	१७५-१६
उभय	४३-१६	उर	२२०-५	उष्ट्रपीवा	१२७-१६
उभयेद्यु	१४-८	उर्दी	४६-५		
उभयद्यु	॥-१	उर्वशी	२४०-१२	ऊ	
उभयाञ्जलि	९७-९	उर्वमुद्	२६-७	ऊ	१३-२४
उभयादन्ति	॥-१	उल	२३५-१५	ऊक्	१६६-६
उभयापाणि	॥-१०	उल	१७२-१७	ऊक	८४-२५
उभयाबाहु	॥-११	उलूक	१६४-१९	ऊकावकलिपता	८४-२५
उभयाहस्ति	॥-१३	उलूक	१५८-५	ऊम्	६-१२

कडभाय्य	७०-१७	ऋजुनी	१९५-४	एहि विचसा	८७-२०
कथस्	२०६-१	ऋतभाग	१५६-६	एहिप्रचसा	५-२१
करीकृत्य	७४-२१	ऋतस्	८-१४	एहिप्रकसा	" "
करीवत्	"-२६	ऋतु	२०८-२	एहीडस्	८८-११
कर्णनाभ	१४१-२६	ऋत्विक्	२२३-७	एहियवस्	"-१६
कर्णनाभ	७१-८	ऋते	१८-१८	एहिरयाहिरा	९०-१०
कर्णा	२१०-२२	ऋश्य	४५-१८	एकपदी	९४-८
कर्णावत्	१६०-६	ऋषि	२०१-१६	एकतः	१८२-२७
कध्वदम	१८६-२०	ऋषीवती	९९-९	एरण्डक	१२५-१३
कध्वदम	"-२३	ऋष्य	१७७-११	एक	२७-२३
कध्वमुहूर्त	"-२४	ऋष्य	१८०-१८	एक	१५८-७
कध्वदेह	१८७-६	ऋषिषेण	१४३-१६	एकलू	"-१३
कध्वदेह	"-७	ऋषिषेण	१५६-९	एकपलाशिका	१८९-११
कध्वकाल	१९२-२२	(ए)		एकशाख	१९०-९
कर्मि	२३०-१९	ए	१३-२४	एकग्राम	"-१०
कष	२३९-१	एकपदे	१२-२२	एकतर	"-१२
कषर	२६९-१	एधा	१५-९	एकदृक्ष	"-१५
कषर	१७०-२३	एतर्हि	"-८	एकभक्त	२०७-१३
कषमन्	२३३-१७	एन	"-१०	एकभाव	२२२-१५
कषमन्	२३४-"	एहि	१७-८	एडका	१४०-६
कहा	२४९-८	एतद्	२७-"	एरका	१४०-७
ऋ		एक	२७-२३	एला	२४२-१९
ऋ	१३-२५	एडका	३८-१४	(ऐ)	
ऋक्सामे	९१-८	एकपुष्पा	४०-४	ऐ	१३-२४
ऋक्	२०२-४	एष	३-१३	ऐकपदि	९७-४
ऋक्ष	१५९-१	एवम्	३-१६	ऐकाग्रः	११९-२०
ऋक	१५०-१७	एषणी	५१-१०	ऐकभाव	१२७-१०
ऋक्	१०५-१२	एषणा	" "	ऐकद्य	१४-११
ऋक्	२४८-९	एरका	५२-१३	ऐतिह्य	१२१-७
ऋगयन	२०१-१३	एडका	"-२५	ऐषुकारिभक्त	१६९-२२
ऋगिन्ध	१५०-१२	एकान्त	७२-२७	ऐहलौकिकम्	११२-७
ऋचभाग	१८२-१५	एहिवाणिजा	८७-१७	ऐन्द्रायण	१७६-६
ऋजीष	२१८-१६	एहिस्वागता	"-१९	ऐरस्	१७७-१
ऋजु	२२०-११	एहिद्वितीया	"-२०	ऐरावत	५५-५

(ब्रो)

ओ	१३-२४
ओकणी	४६-३
ओजस्	२४५-२
ओडवि	१३४-२३
ओदन	२०६-१६
ओदन	२०८-१७
ओद्य	२४५-२५
ओदन	५६-२१
ओदन	१९८-७
ओम्	११-५
ओम्	२०-१
ओष्ठ	२०४-२८

(ओ)

ओडायनभक्त	१७०-५
ओदमञ्जि-	११५-१६
ओज्जहानि:	"-१७
ओज्जहानि:	"-१८
ओदव्रजि	११५-१३
ओदन्य	"-"
ओदशुद्धि	११५-११
ओदकशुद्धि	११५-११
ओदञ्चि	११४-२४
ओद्गाहमानि:	११५-१५
ओद्गाहमानी	४६-९
ओरसलङ्कट	३५-६
ओषथ	५५-२५
ओपचेय	११९-१८
ओषथ	१२०-२०
ओपयक	१२३-१७
ओपचिन्दवि	१९०-१६
ओद्गाहमानि	१९०-१७

ओदमेचि	२०५-१६
ओदवापि	"-१७
ओदवाहि	"-"
ओलपि	१३५-१
ओदङ्कि	१३५-१

(क)

कं	४-७
कम्	२०-२
कंकट	५३-२१
कंथक	१५७-१८
कंस	२०४-१
कंस	५९-२४
कंस	१६७-४
कवाट	६०-३
कंकट	१७७-२२
कंकट	१७८-१२
कङ्कटिल	"-१२
ककुप्	१६२-२०
ककुभ	६४-१०
ककुभ	१४१-१८
ककुटस्थ	"-१३
कच्छु	२३९-१०
कच्छ	१९४-४
कञ्चुक	२१८-१३
कज्जल	२१८-९
कठशाठ	१८२-६
कटोलपाद	९३-१८
कडम	३२-५
कडारजैमिनि	६९-२२
कणक	१२६-१३
कण्टकारी	१६६-१४
कण्टकमर्दन	२१४-१५
कण्ट	१५८-७

कण्टेगड्डु	७१-१
कण्डू	२३९-८
कण्डू	२३३-१
कण्डूञ्ज	२४२-८
कण्डर	२४५-१
कण्टक	२१८-१०
कण्व	२४५-१४
कण्डवा	"-२३
केचन	३-२६
कच	१७८-५
कच्चन	६-४
कच्चित	१०-४
कट	१७९-१
कटक	६२-२०
कटक	२०६-१५
कटा	५१-९
कटी	"-"
कटुमन्थ	३१-२१
कटुक	३१-२१
कटेट	४७-३
कटोलपाद	९३-१८
कटेरणि	३३-१२
कत	२०४-१९
कत	१९०-२
कत	१०-२२
कतम	२७-२६
कत	१५८-९
कथम्	१४-१५
कथा	१९८-६
कथञ्चन	३-२६
कथक	१५७-१८
कथञ्चित	१३२-१६
कदली	४२-१८

कदरी	—	कवन्ध	५८-६	करीर	२०५-६
कदम्ब	१२६-११	कम	४-९	करीर	२४७-१८
कदम्बक	—	कमक	३२-२२	करीर	१८०-८
कदल	१७१-१०	कमन्दक	३३-१५	करीरी	४४-११
कदाचन	३-२६	कमन्तक	३४-१६	करीष	५८-२०
कदामत्त	३४-१७	कमली	४८-४	करीरवान्	९२-१९
कद्रु	१४४-१७	कमला	—	करुण	२४६-१७
कनल	१७५-२२	कमल	१८२-८	करुश	१३६-५
कनिष्ठा	१४६-२०	कमल	२३७-१२	करुष	—
कन्दर	१७०-२४	कमलकीरक	१९३-२४	कर्कटी	४१-२०
कन्दर	२४७-१०	कमलभिद्	—-२५	कर्करी	—
कन्दर	६१-२०	कम्पन	२१५-२७	कर्कट	१५९-८
कन्दली	४५-४	कम्पिल	१७१-२६	कर्कन्धु	२०५-६
कन्यका	५२-२२	कम्पील	—	कर्कन्धु	१०३-१
कन्दल	२४७-१०	कम्बलहार	३२-६	कर्कन्धु	२०५-९
कन्दल	२१८-९	कम्बलाश्वतरौ	९१-१८	कर्कन्धु	१८०-१६
कपट	५३-१९	कम्बलिका	१७२-२७	कर्कन्धु	१६६-२३
कप्रिका	२४७-१३	कम्बोज	२०४-६	कर्ण	१७३-१३
कपलिका	—-१४	कम्बोज	१९४-१४	कर्ण	१७४-२
कपाल	५९-१६	कम्बोज	१३५-१७	कर्ण	२०४-२३
कपाटिका	१३१-१५	कम्बोजमुख	८७-९	कर्ण	२०३-२५
कपालिका	—-१३	करका	५२-१९	कर्ण	२३९-२५
कपि	१५९-२९	करण	१९२-४	कर्ण	१७४-२३
कपिष्ठल	३४-५	करण	२१४-६	कर्ण	१४१-२३
कपिरथ	६०-१७	करट	—-७	कर्णक	२१७-१९
कपिरथ	१००-८	करभरासभ	६९-७	कर्णक	३२-२१
कपिष्ठिका	१३१-१६	करस्कर	१०४-९	कर्णकार	१४०-२६
कपिलिक	१४३-१६	करभ	१२६-१२	कर्णकग्राह	१४७-११
कपीवती	९९-९	करभ	२४७-१०	कर्णवेष्ट	२०६-१७
कपोतकीय	१७०-१४	करवीर	१७१-४	कर्णवेष्टक	—
कपोतपाद्	९३-१९	करि	२४९-६	कर्णाट	३१-४
कवरा	४९-२८	करिपथ	१२७-१४	कर्णाढक	—-५
कवरी	—	करीर	१६७-६	कर्णु	१९४-१४

कर्णचुरचुरा	८२-१०	कल	२२१-९	कशकरत्न	३४-८
कर्णटिरिटिरिः	॥-१२	कलापिन्	१४२-१०	कशकरत्न	१७५-१०
कर्णचुरचुरः	॥-॥	कलितहरण	७१-२५	कशा	२००-८
कर्तुम्	१५-१४	करवीर	१७२-४	कशा	५१-८
कर्दम	२१८-१६	कला	१७३-१०	कशा	२११-२१
कर्दम	१७७-१२	कल्क	५४-९	कशी	५१-८
कर्दम	१७८-१४	कल्म	२४७-१५	कश्चन	३-२६
कर्दम	२३९-१६	कल्माषी	४३-८	कश्मीर	१७१-१८
कर्पट	५३-२३	कल्मासी	४३-९	कश्मीर	१३६-६
कर्पासी	१६६-२३	कल्पसूत्र	१८५-१६	कश्मीर	१९४-७
कर्पूर	६३-१८	कल्याणी	१४६-६	कश्मीर	२०४-१
कर्पूर	१४४-१७	कल्याणक्रोडा	४०-२७	कश्यप	१३८-१७
कर्पूर	१७८-१४	कल्याणबाला	४१-२	कश्यप	१५५-२६
कर्बट	५३-२२	कल्याणगोला	॥-५	कषक	३२-५
कर्म	२१६-१९	कल्याणखुरा	४१-६	कषाय	१८२-६
कर्म	२४७-१४	कल्याणगुदा	॥-८	कषाय	१९६-२०
कर्मध्यानः	८०-८	कल्याणा	४८-२६	कशकरत्न	३४-९
कर्मा	५५-१४	कल्याणी	॥-॥	कस्क	२४-७
कर्मार	१३९-१०	कल्याणीप्रियः	९७-२४	कहय	१४१-१७
कर्ष	२११-१०	कल्याणीस्त्रः	॥-॥	कहूय	१४१-१७
कर्ष	१४४-३	कल्याणीदुर्भग	९८-१	कहूष	१४३-८
कर्षापण	१३४-१३	कल्याणीसुभग	॥-३	कहोड	१४१-२५
कलानन्दन	३१-३	कल्याणीदुहितक	॥-॥	कहोडहोड	७०-५
कलल	५८-१९	कल्याणीबालः	॥-४	क्षम	२५०-६
कलभ	२४७-१०	कल्याणीतनय	॥-॥	क्षमा	२२-२४
कलश	५८-१८	कल्याणप्रिया	॥-५	क्षय	६०-२१
कलशीपदी	९४-७	कल्याणमनोज्ञा	॥-॥	क्षत्रियोच्छादक	७८-१७
कलशीकण्ठ	३२-२३	कल्लोल	२३७-१३	क्षत्रियमता	८४-२१
कलविद्ध	१०३-१६	कल्लोल	२१८-१०	क्षत्रियभीरुः	८६-१९
कलह	२४५-२४	कवच	६०-२१	क्षपा	२४९-३
कलकूट	१९३-२०	कवन्तक	३४-१२	क्षरा	२०६-८
कलङ्क	२१८-१६	कवाट	६०-३	क्रकच	६१-१९
		कवि	१४०-३	क्रम	१८६-३

क्रमेतर	१८४-१०	काथल	१४९-२४	काल	२४७-११
क्रमेतर	२०१-२१	कान्तारपथ	२०७-२५	कालकीट	१९३-२०
काञ्चन	१६७-१२	कान्तार	५९-२६	काल	२२०-१२
कांदिशीक	८९-८	कान्धक्यायली	५१-१९	कालापा	१११-८
कांदिशीक	१००-१७	कान्ति	२३०-२१	कालिका	१२५-६
काकशी	४६-४	कापिष्ठलि	३७-६	काला	२३३-२४
काकमयूरी	६८-९	कापुरुष	२२२-२४	काली	४९-१७
काकताल	१३३-४	कापिञ्जहादि	१४०-२	काव्य	१२२-१२
काकशाव	९८-१३	काप्यायनी	५१-१९	काव्य	१५०-१२
काकाण्ड	„-१४	काम	१८-७	काश	२००-२
काकादनी	४७-११	कामप्रस्य	१९०-३	काश	१७८-११
काक्यण्ड	„-१३	काम्पित्यसिद्ध	८०-१०	काश	१५३-१७
काक	१४७-१८	काम	२३९-१७	काश्य	१४९-१५
काकगुहा	२५१-१३	कामलकीट	१९३-२०	काशकुशम्	६९-८
काकदन्तक	१३४-२३	काम	२०९-१४	काश्यप	१२७-९
काकीशाव	८-१३	कामार्थी	६८-२६	काश्यप	१५०-१
कावन्दकि	१३४-२२	कामुकी	४९-१४	काशफरी	१८७-२४
काकन्द	१३४-२२	कामुक	१४९-१४	काशस्थली	„-„
काचन	३-२६	कामक	१४९-२२	काश्या	३७-२७
काणद्रोण	७०-५	कायायस	८०-१०	काशि	१९१-१७
काण्यविध	१६९-१६	कार	११९-२	काष्ठकीय	१७०-१५
काण्ड	५४-१९	कार	२४७-११	कात्तीर	१०४-२४
काण्डपुष्पा	४०-४	कारणवती	९९-१९	क्षेत्रविद्या	२८५-११
काण्डधार	२०३-२६	कारस्कर	१०५-३	क्षान्त	१५३-१२
काण्डवरक	„-„	कारेणुपालि	११६-१४	क्षान्ति	१८१-१५
काण्डर	१७०-२४	कार्कट्य	१४७-२१	किम्	१२-११
काण्ड	१६६-१६	कार्यसाधव्य	८०-८	किम्	२७-४
काठेरणि	१८९-२४	कार्यशब्द	२१२-१९	किंकर	१४९-७
काठेरिणि	„-२५	कार्षापण	५४-१७	किंकल	„-२३
कातर	१४९-७	कार्यकारी	१४०-२६	किंकिल	७-४
कातल	„-२४	कार्षापण	११९-१७	किंवदन्ती	८३-१७
कातीर	१०४-२५	कार्षा	१२०-१९	किंकिरात	„-„
कात्यायनी	५१-१५	कार्किंक	१३१-२३	किंनर	„-„

किञ्चन	३-२६	किरण	१७६-३	कुटिल	१५८-१९
किंजल्क	१५२-७	कित	१३-४	कुटीगु	१५९-७
किशव	२०६-१५	सिप	२४९-३	कुठार	१४२-१२
कित	१५४-७	सिपका	१७२-१९	कुण्ठ	२४०-१
कितव	१५३-१४	सिपा	२४८-२४	कुठारिका	१४५-२
कितय	१४८-४	सिप्र	२२०-७	कुटीमय	१६८-१२
कितव	१०२-३	क्षीरहृद्	१४३-१५	कुडीकुड	९३-५
कितव	१८१-१३	क्षीरहोता	७९-५	कुण्डी	४९-१०
कितय	२२६-१५	कीर्ध	१५५-२४	कुण्डल	५९-६
किर्ध	१५५-२४	कुङ्कुमा	८५-३	कुण्डप	६१-१९
किंदास	१-१८	कुङ्कुटागिरि	९९-५	कुण्डमाण्डितः	६९-२५
किंदास	१५२-७	कुङ्कुटाक्ष	१४७-९	कुण्डल	१७४-२०
किंनर	२०४-३	कु	२०-१४	कुण्डना	१८८-५
किंपुरुष	८३-१७	कुञ्ज	५३-७	कुण्ड्या	१-१४
किंशुक	१-१६	कुञ्ज	२३९-२	कुड्या	१-१४
किंशुकागिरि	९८-२५	कुञ्ज	१५६-१८	कुह्रि	३०-१७
किंशुलकागिरि	९९-३	कुङ्कुटाखड	९८-१२	कुण्डल	२३१-२२
किंस्वित्र	६-१	कुङ्कुट्यखड	१-१	कुङ्कुल	२१८-२०
किंतराम्	१५-८	कुक्काट	६०-३	कुण्डोपरथ	१४३-१३
किंमुन	४-१६	कुच	२४७-३	कुण्डनी	१५८-७
किल	७-१	कुचवार	१५६-१०	कुण्डलरम्	१७०-२५
किलात्	१५५-२५	कुचवार	२०४-१६	कुण्ड	१७२-२५
किशरु	१८०-९	कुक्षि	१९५-२०	कुणप	१६३-१२
किशर	२१७-४	कुञ्जर	१०२-२४	कुणप	५६-१
किशोरिका	१४४-२५	कुट	१५४-६	कुणिपदी	९४-१५
किङ्कु	१०४-११	कुट	२११-३	कुणया	१८८-१७
किङ्किन्ध	१०४-२६	कुट	१४०-४	कुचकलशौ	८४-३
किङ्किन्धा	१०५-१२	कुट	५३-२०	कुतः	१५-१
किङ्किन्धा	२०४-८	कुट	२१०-२७	कुतप	५६-१
किङ्कुरु	१०५-८	कुटजभार	१-१	कुतुक	२२६-१५
किसलय	४१-१०	कुटीकुट	९३-४	कुतुप	२३१-२१
किपलय	२१८-१०	कुट्टिग	५६-१५	कुतूहल	२२७-१
किरीट	५३-२०			कुतूहल	२१८-११

कुत्सा	३०-१६	कुमारीश्वरक	१२५-१३	कुलपुत्र	२२९-१४
कुत्स	१७२-२७	कुम्भकार	२०२-२५	कुलूत	१९४-४
कुद्वि	१४७-१	कुम्भ	१७१-२२	कुल	१९४-१०
कुन्ती	१७३-१८	कुम्भ	१७२-२५	कुत्स	"-"
कुनाम	१९२-२	कुम्भी	"-"	कुलिश	१७३-१९
कुन्दुम	८४-२७	कुम्भीपक्व	८०-११	कुलमाष	१९८-२०
कुन्दुमा	८५-१	कुम्भपदी	९४-५	कुलाल	२०२-२०
कुन्दुम	१६६-६	कुम्भ	१२६-१५	कुल	१५४-६
कुपिञ्जल	१४२-१८	कुम्भिका	"-१६	कुनार	१७०-२४
कुपुत्र	२२९-१४	कुमुद	१७४-२०	कुवली	२०५-१०
कुबेरकेशवी	६६-१	कुमुद	१७८-५	कुवली	४३-२५
कुब्जवामन	९२-५	कुम्भी	१८८-६	कुवल	२०५-९
कुब्जकिरात	"-१९	कुमार	२३६-६	कुवत्	११-१६
कुब्जकौरातक	"-"	कुमुद	२३७-७	कुमलय	२१८-३
कुब्जक	१२६-९	कुमुद	२५१-१३	कुबेरिका	१४४-२३
कुमारअमथा	८३-४	कुमार	१४९-१४	कुशलाख्यात	८४-२६
कुमारप्रव्रजिता	"-"	कुरङ्ग	१२०-१९	कुशकाश	६९-८
कुमारकुलटा	"-५	कुरगडस्थलपूलासदं७-१०		कुशा	४९-२४
कुमारपटु	"-"	कुरुश्रेष्ठ	६५-१६	कुशी	४९-२४
कुमारसुदु	"-"	कुव	१२६-१०	कुशावती	९९-९
कुमरतापसी	"-८	कुवक	१२६ १०	कुशल	२२२-१२
कुमारनिपुणा	"-"	कुपांसक	६३-१८	कुशल	२२७-१
कुमारदासी	"-"	कुरु	१९४-८	कुश	२३३-१२
कुमारगर्भिणी	८३-८	कुरु	१३९-१५	कुशाम्ब	१४५-१७
कुमाराध्यापक	"-"	कुरु	१४२-१९	कुशीनक	१४६-१
कुमारकुशल	"-९	कुरु	१४८-३	कुशिक	१५६-५
कुमारपण्डित	"-"	कुरुकत	१५८-१२	कुशीरक	१७१-१०
कुमारचपल	८३-९	कुरु	१६२-१५	कुशीतक	३२-२०
कुमाराभिरूपक	"-"	कुरुकत	१६३-१२	कुषुभ	२४४-३
कुमारपदी	"-१२	कुल	६०-१८	कुष्ठवित्	१९८-२२
कुमारसुद्धी	"-"	कुल	१७२-१८	कुसुभ	२१७-१७
कुमारनन्दी	१०९-२४	कुलनाम	१९२-३	कुसुम	५८-१६
कुमारीपुत्रक	१२५-१३	कुलटा	१०१-८	कुसुम्भी	४६-१६

कुसुलपाद	९३-१९	ककण	२०२-१४	कृष्ण	१३७-१०
कुस्तुम्बुरु	१०५-८	ककला	१३७-२०	कृष्ण	२३३-२
कस्त्री	२२६-१६	कति	२४८-१४	कृष्णाजिनकृष्णसुन्दर	
कुत्त	३९-२१	ककलास	१०३-१६		३५-७
कुद्र	२२०-१२	ककलाश	"-"	कृष्णाजिन	३६-२४
कुद्र	१८१-१४	ककिलास	"-"	कृष्णपिङ्गल	३३-११
कुधा	२१८-३	कच्छ	२३६-२७	कृष्णसुन्दर	३३-१८
कुधा	३९-२१	कच्छ	२४६-१७	कृष्णपदी	९४-११
कुत्त	२४८-९	कडु	२२०-१६	कवि	२३७-२२
कुद्रकमाला	१६४-२६	कतवीर	१६०-४	कृष्णोऽस्य	२४१-६
कुङ्	३९-२२	कत	६-९	कृष्णोऽस्य	२४१-७
कुञ्चा	३९-२१	कतान्त	१८४-११	कृष्णोऽस्याखरेष्ठक२४१-७	
कुञ्चा	२३०-२०	कल	२३०-१३	केकर	१५०-१३
कुञ्चा	१४१-२१	कति	२४९-१८	केकय	१३६-९
कुञ्चकीय	१७०-१६	कत्वस्	१४-२४	केका	२३५-१७
कुत्त	२४९-९	कन्दिद्विचक्षणा	८९-१	केचन	३-२६
कुचवार	१५६-१०	कन्दिद्विचक्षणा	"-१	केशिनी	१४०-२७
कुञ्ज	२३५-१४	कपणा	४९-२	केशसमश्रु	६७-२
कुल	१९६-१९	कपणी	४८-२६	केशर	६२-१०
कुट	१७१-२१	कपणाख्यात	८४-२३	केशहस्त	८६-२
कुट	१७४-२१	कपण	२३६-२७	केशपास	"-४
कुट	५३-२०	कपा	२४६-६	केतकी	४४-११
कूपमण्डुक	८१-२०	कपा	"-१८	केवासी	७६-१६
कूपकच्छपावट-		कपण	"-१९	केवाली	"-१५
कच्छप	८२-१४	कमि	२३०-२०	केदार	५७-७
कूपक	१७६-१८	कश	३२-३	केदार	१६५-४
कूप	२०५-२६	कश	२२१-१२	केरल	१३५-१७
कूपत्	७-२६	कशाश्व	१७६-१०	केला	२४२-१४
कूप	१७७-२१	कशानु	२४१-१५	क्षेत्र	१६४-१५
कुर्व	५३-१४	कषि	२१६-१५	क्षेमधृत्विन्	१३७-२६
कुर्व	२०६-७	कषी	४२-२२	क्ष्वेडित	५५-११
कुवाचर	१५६-१०	कृष्ण	१५८-११	कैरव	२३७-७
ककलास	१४५-६	कृष्ण	१५०-१३	कैर्मदुर	२०४-१
				कैशोरि	१३९-२६

क्षेमवृत्ति	१९०-१५	कौशास्त्री	१८७-२०	खद	२०५-२५
क्षेमवृत्ति	२०५-१८	कौत्तार	१६९-११	खदिर	२०५-१०
कोकिला	३८-१२	कौशुम	१११-१०	खदिर	१८०-२४
कोकिला	१४१-२२	क्रौञ्चा	११८-२३	खदिर	१७७-१३
कोलाहल	६४-१०	क्रौष्टायणा	१७६-४	खदिर	१७५-२०
कोटर	६३-७	क्रौष्टिक	१३५-११	खदिर	१७४-१५
कोटरावण	९८-२२	ख	२३९-३	खदिरवती	९९-१७
कोटरवन	९९-२१	ख	२३९-३	खदूर	१४५-१
कोटर	१७०-२६	खज्जवारस्य	७०-१	खदूरक	१४२-१२
कोटा	२४५-१५	खज्ज	२४०-१	खपुरवती	९९-१८
कोहित	१४२-३	खज्जार	१४१-१३	खरप	१४९-११
कोरक	२१८-१०	खज्जाल	१४२-४	खर	२०५-२४
कोश	५८-५	खज्जेन	—१८	खरप	३०-१७
कोशातकी	४५-२४	खज्जेर	१४१-१४	खरकुटी	१२०-६
कोष	५८-१६	खड	१८०-२०	खरनादि	१३६-२६
क्षोथ	१८१-२०	खड	१५४-६	खर्जूरकर्ण	१४३-३
क्रोष्ट	१५०-१४	खडोन्मत्त	१४५-१८	खर्जूर	१५३-१४
क्रोष्टुपाद्	३१-२६	खदा	२११-३	खर्जुल	—
क्रोष्टुमाय	३१-२१	खदाभार	२१०-२७	खरीजङ्घ	३२-२७
क्रोष्टुमान	३२-१	खगड	५४-३	खरीख	३४-१८
क्रोष्टुर्कर्ण	२०४-७	खगड	५३-२५	खरोन्मत्त	१४५-१९
क्रोष्टुकशब्द	—	खगिडक	१६४-९	खलु	८-९
क्रोष्टुर्कर्णक	—	खगडर	१७०-२५	खलिना	६०-२०
कौस्तुकाद्य	१११-२४	खगिडत	१७४-२	खलतिखारपायणा	६९-२३
कौरव्य	१३६-१४	खगिडक	१७४-१	खल	७३-६
कौरव्य	१४८-९	खगिडक	२२४-२२	खल	१६५-२४
कौण्डोपरथ	१३५-९	खगडल	५९-६	खला	५०-१९
कौण्डोपरथ	१३५-८	खगडु	१७५-२०	खलाजिन	१८१-५
कौद्रायणा	१७६-७	खगड	१७७-१३	खली	५०-१९
कौडि	३६-२२	खगडाजिन	१८१-५	खलीन	६०-२०
कौतुस्कृत	२४-१०	खगड	—२३	खलेबुस	७२-१७
कौतुक	१२०-१	खगडु	२२०-५	खलेबुश	७३-७
कौलिशिक	१३२-१	खदिर	१५३-२३	खलेयव	—

खलवाटविल्वीय १३३-६	गडुक ३३-१	गळिका २०४-६
खलवाट २४०-२	गडुगगाकव ७८-२	गभस्ति १००-१५
खलवा १४८-११	गडेर ३५-२३	गर २४७-८
खलवका २-२	गडुकगठ ७१-१	गर २१८-४
खस १३५-१७	गडुशिरस् २-२	गरी ४६-७
खाटूर १८६-१८	गण १८३-१०	गरुत् २३०-२४
खाडायन १८२-१३	गण १५६-२२	गर्ग १५७-१०
खाडायन १८९-१	गण १८८-१०	गर्गर १३९-२६
खाज्जागिरि ८८-२६	गण १८८-२३	गर्जा २१९-१
खागडवीरण १७५-१	गण २१०-२७	गर्भिणी १६४-२३
खाडायनमता १७०-६	गणपति २२३-२	गर्त १७८-६
खादतमोदता ८८-२	गणित २३०-६	गर्त १७९-१७
खादिरी १८७-२३	गणकार १४०-१७	गर्त १८५-८
खारी ४१-१९	गणपति १६२-२	गर्त १८१-१२
खारपारायणखलति ६९-२४	गण्डु १५८-२१	गर्भेशूर ८१-११
खालिक १३२-३	गण्डपाद ९३-१९	गर्भसुहित २-२
खिल १७३-५	गण्डोलपाद २-१८	गर्भतृप्त २-१३
खिव १५४-७	गण्डोलकपाद २-२१	गर्भद्रुप्त ८१-१४
खेदा २४९-७	गणिकापाद ९३-१७	गर्भधीर २-१६
खेलशाबिडल्य ७०-६	गणित १८३-१२	गर्व २४६-५
खेला २४२-२४	गजघटा ४९-२६	गर्व २१८-३
खेल २-२	गजाश्व ६८-६	गर्व २-१
खोः १३-१९	गतार्थ ७०-१७	गल १६५-२५
खोटकहोड ७०-५	गतागत २१४-१३	गल २४७-९
(ग)	गद १५३-२२	गलडा १३८-२२
गङ्गा १४८-४	गद १३७-२६	गवयी ४३-३
गङ्गा १४१-२१	गदा २३५-१८	गवादनी ४९-६
गङ्गा १४४-११	गद्गद २४२-१२	गवाश्व ९२-४
गडिक १७४-६	गन्ध १२४-१३	गवाविक २-७
गडु २३२-१८	गन्धार १९४-५	गविष्ठल १५२-१९
गडुल २२२-१४	गन्धार २०३-२५	गविष्ठिर १५२-५
गडुली ४३-७	गन्धपिङ्गला १४३-२३	गवेधुक १६६-२२
		गह १८८-१३

गङ्ग	१७०-२४	गिरि	२३४-११	गुपि	२५०-७
ग्रन्थि	२३२-१५	गिरिगादी	१०९-४	गुल्म	५७-१५
ग्रह	२३२-६	गिरिगख	—	गुल्फ	२०४-२७
ग्रह	१७८-१८	गिरिगद्ग	—५	गुल्म	२०४-२८
ग्रहि	२५०-१७	गिरिगितम्ब	—	गुरु	२२०-८
गालवाज	६७-११	गिरिनदी	—४	गुरुपरिचारक	७८-२२
गायत्री	२३६-७	गिरिनख	—	गुरुमध्य	७१-२
गाण्डि	—१५	गिरिनहु	—	गुर्वन्त	७१-२
गाधेर	१४७-१९	गिरिनितम्ब	—	गुलुगुधाकृत्य	७४-२६
गन्धर्व	११८-२१	गिरिक	१८९-२५	गुलुगुधा	७५-१
गायत्र	११९-१७	गी	४०-५	गुहलु	१६०-३
गायत्री	४६-८	गीर्पति	२६-५	गुह	२३२-५
गालवगडुल	७०-२	गीर्पुत्र	—	गुहा	२४८-२४
गारि	१८७-२२	गीष्पति	—	गुहर	१००-२६
गारेट	१४७-२०	गीःपुत्र	—	गुलुगुला	७६-१
गाहि	२५०-१२	ग्रीवा	१५३-७	गुहा	१७८-१४
गाही	४३-५	ग्रीष्म	१६२-१८	गूथ	५६-१
ग्रामिक	२२४-१०	ग्रीष्म	१५३-८	गूर्दी	४३-७
ग्रामपुत्र	२२९-१४	ग्रीष्म	१८४-७	गृह	६०-१
ग्रामकुमार	—१५	ग्रीष्मवसन्तौ	६९-३	गृहीनपाणि	७१-१२
ग्रामकुलाल	—	गुग्गुलु	२१७-६	गृहदीपक	७९-१०
ग्रामकुल	—	गुडप्रियः	७०-१९	गृहकलविद्ध	८१-२६
ग्रामसख	—१६	गुडूची	४३-२६	गृहसर्प	८२-१६
ग्रामसाख	—१७	गुदरम्	१७०-२४	गृहप्रवेशन	२०९-२५
ग्रामषण्ड	—	गुडरम्	—	गृहीत	२२९-२५
ग्राम	१८८-१०	गुणवृद्धी	६९-७	गृष्टि	१४६-२२
ग्रामटी	४१-२०	गुणपदी	९४-१६	गृहपति	१६२-१
ग्रामघृष्ट	८६-२०	गुण	१८३-१४	गृ	२५०-१२
ग्रामकुरड्या	१८८-१५	गुड	१९८-८	गेह	६४-१४
ग्राम्य	१४८-८	गुण	—११	गेहेप्रगल्भ	८१-४
गिरा	४०-५	गुणमुख	२०३-३७	गेहेक्षवेडी	८१-६
गिरि	१८७-२१	गुधि	१६९-५	गेहेनर्दी	—
गिरि	१८७-२१				

गेहेविजिती	२-८	गोधूम	१६६-१६	गौपालिधानपूलास	
गेहेपटु	२-९	गोफिल	१७१-६		६६-१२
गेहेपण्डित	२-१०	गोप्रकाण्ड	८६-१	गौरी	४१-१८
गेहेप्याडः	८१-१०	गोनचर्चिका	२-३	गौरगोतम	६९-२३
गेहेशूर	२-११	गोसूत्र	१२६-१९	गौरिषकथ	१०८-२०
गेहनन्दी	२-२५	गोलोमन्	१३१-१०	गौरिषकथ	२-११
गेहनर्त्ती	२-२६	गोमतल्लिका	८५-२४	गौर	११८-३
गेहेमेहो	८२-५	गोविन्दारक	८५-१८	गौरव	२१७-१८
गेहेदाही	२-१५	गोणी	४९-१९	गौवासन	१९१-२१
गेहेमेहो	२-२६	गोतमगौर	६९-२३	गौरग्रीव	२०५-१६
गेहेविचिती	२०३-२३	गोतम	३१-२०	गौहलव्यायनी	५१-२४
गो	१६५-१९	गोपवन	३६-१३	गौणिक	१३२-३
गोकक्ष	१५८-७	गोपालिका	३९-१५	गौपुच्छ	१३१-१०
गोमठ	१७४-२३	गोमय	६३-११	घ	
गोमल	१७५-१५	गोमयपावक	७९-१०	घ	१२-२
गोलक्षण	१८५-१५	गोभिल	१७१-५	घटक	१२८-२१
गोवासन	१९१-२०	गोश्रव	९३-१२	घटा	४९-२६
गोमती	१९३-१२	गोलन्द	१५८-१०	घटा	२३९-२१
गोदान	२१०-१३	गोष्ठा	५०-१६	घटी	४९-२६
गोनर्त्त	२११-११	गोष्ठी	२-१५	घाट	२३९-२०
गोकक्ष्य	१८८-१३	गोष्ठी	१९३-१३	घाटा	२३३-२४
गोमिन्	१५३-१३	गोष्ठेप्रगल्भ	८१-५	घास	२१३-२
गोलाङ्क	१५३-१६	गोष्ठेद्वेडी	२-६	घासकुन्द	१७४-२२
गोधापदी	९४-७	गठेनदी	८१-६	घुणाक्षर	१३३-१५
गोधा	२४४-५	गोष्ठेविजिती	२-९	घृणा	२३५-१४
गोषत्	२४१-२	गोष्ठेपटु	२-११	घृत	५५-१२
गोमयपायस	१३३-१९	गोष्पद	१०५-१३	घृतपीत	७०-१८
गोपिका	१४२-४	गोष्ठेपण्डित	८१-९	घृतपरिवेषक	७८-२४
गोपालिका	१४३-१०	गोष्ठेप्याड	२-१०	घोपस्थल	१९६-९
गोफिल	१४३-१३	गोष्ठेशूर	२-११	घोष	१९५-८
गोधा	१४४-६	गौकक्षी	३८-१	घोषदा	२४१-१७
गोदन्त	१४५-१७	गौतमी	४६-२७	च	
		गौपालिधान	६६-११	च	२-१८

च	१०-२४	चन्द्राकौ	९१-२०	चर्मि	१४७-२०
चक्र	१५३-१४	चन्द्राहू	॥-३	चर्मि	१६४-२३
चक्रवाक	१७१-२१	चन्द्रादित्यौ	६९-२	चर्मश्वती	१८८-८
चक्र	१७१-१४	चन्द्रमस्	१४८-१२	चर्मिक	२२४-११
चक्र	५८-८	चतुर	१३९-१६	चषक	५८-१२
चक्रयाकवती	९९-१८	चतुर	२२३-६	चषाल	५९-६
चक्रीवान्	२३१-७	चपन	१५३-७	चाक्षुष	११८-८
चञ्चत्	१२३-२४	चपल	२२२-९	चाक्र	१११-११
चङ्च	१२४-१२	चपल	२२६-१०	चातुराश्रय	१२१-२४
चङ्चा	१८७-६	चपटुक	१३९-२७	चातुर्वर्ग्य	१२२-१५
चटक	१४९-११	चमसी	४७-१६	चातुर्युग्य	॥-॥
चणक	१५८-१९	चमस	५९-२२	चान्द्रायणभक्त	१७०-५
चणक	२०४-१८	चमस	१५७-१२	चान्द्रभागा	४८-८
चटु	२३२-१५	चमर	१६७-५	चातुर्वैद्य	११२-२०
चटका	३८-१३	चमसि	१४९-१६	चातुर्वैद्य	१२१-२२
चटका	५२-२१	चय	१९७-२४	चाप	६३-३
चण्डा	४८-२२	चय	१६७-४	चाफटुकि	११७-३
चण्डी	॥-॥	चर	१४९-२	चार	११९-९
चण्डाल	११७-२७	चर	४१-१२	चारित्र	११७-१९
चण्ड	२२०-४	चर	२५०-१२	चारुनद	११०-९
चण्डाल	२०२-२४	चरक	५५-१०	चारु	२२०-९
चण्डाल	१३९-८	चरका	५२-१८	चारु	२३०-२४
चण्ड	१४१-११	चरणा	५४-२७	चिकित	१५८-१९
चतस्रः	४०-१३	चरय	१३०-१६	चित्रास्वाती	६६-४
चतुष्प्राश्य	१२०-१६	चरणा	१७८-१८	चित्ररथबालहीकौ	६८ १३
चतुर्दशी	१९७-१३	चरम	१८३-१६	चित्ररथमल्लिक	॥-१५
चन	२१-५	चरमगुण	१८३-१७	चित्रक	१२४-१३
चन्द्रक	२१७-२६	चरण	२४३-२	चित्र	१७२-२४
चन्द्रक	१२५-१२	चर्चा	१८३-८	चित्र	१४९-१५
चन्दन	५६-२०	चर्चा	२०१-१७	चित्रङ्	२४४-६
चन्द्रभागा	४८-९	चर्म	१८१-२२	चित्	१२-८
चन्द्रभागी	॥-१०	चर्म	६१-२	चिन्ताकृत्य	७७-१
चन्द्राकौ	६९-१	चर्म	१६४-२४	चिन्ताकृत्य	७७-३

चित्ताकृत्वा	७७-२	चैतयत	१४८-२०	छान्दसवठर	७०-२
चित्तोन्माकद	७७-४	चैतयतविध	१६९-१७	छायाशुष्क	८०-११
चिरम्	२१-१३	चैकयत	३७-४	छित्ति	२४८-१४
चिरस्य	७-११	चैतयत	१६९-६	छिदा	२-२२
चिररात्राय	१३-५	चैकीर्षित	११८-२५	छिन्नशीर्ष	७१-२२
चिरन्त	१७१-२६	चोरी	४४-१२	छेद	२११-९
चिरात्	८-१३	चोर	२२२-९	(ज)	
चिराय	७-२१	चोर	२२८-२५		
चिखल	१०३-२१	चोर	२५०-११	जघन	२००-५
चिकीर्षित	११८-२४	चोल	१३५-१७	जगधसारङ्ग	७१-१२
चिरेण	८-२४	चौल	२२४-२१	जङ्गलपथ	२०७-२५
चीर	१७१-१२	चौपयत	३७-१०	जङ्गारथ	३०-१९
चुक्षा	२१६-२०	चौर	११७-१९	जङ्गा	२३३-२३
चुप	१५४-७	चौपयतविध	१६९-१७	जङ्गा	१३६-२८
चुपदासक	१५४-४	(छ)		जङ्गाप्रहत	२१४-१२
चुरा	२१६-११			जङ्गाप्रहत	२-२
चुरण	४४३-१८	छगल	१७१-५	जटिलक	३४-९
चुरा	२४८-२४	छगल	२०४-१	जतुक	३३-१
चुल्या	१७२-१६	छगला	१३८-२१	जतुरक	३४-७
चुलुक	१५८-१८	छत्र	५६-७	जटा	२३३-२४
चूर्ण	६४-५	छत्र	२१६-६	जटा	२३९-१९
चूर्णक	१२४-१६	छत्रवंशक	८७-४	जटिलक	१४१-११
चूडारक	३३-१७	छत्रिक	२२५-१	जटर	५९-२५
चूडार	१७१-१९	छन्दोभाष	२०१-२३	जड	१५४-११
चूडा	२०९-१०	छन्दोनाम	२-२४	जड	२२१-९
चूडा	२३३-२२	छन्दोविजित	२-२३	जतु	१७८-१९
चूडा	२३५-१०	छन्दोविचित	२-२	जन	१५०-१२
चूडा	२४९-८	छन्दोव्याख्यान	२-२४	जन	१५३-२२
चूडा	१३७-८	छन्दोमान	२-२३	जनन्धर	१४९-१७
चेटी	४२-७	छम्बट्	१०-१३	जनराज	२२४-३
चेत्	९-११	छागमित्र	१९२-१५	जन	१९१-४
चेदि	१९२-४	छात्र	२२९-२	जनार्दन	२४९-२०
चेल	२५०-१२	छात्रव्यंसक	८७-७	जनवाद	१९८-१०
		छान्दस	२२९-८	जनेवाद	२-१७

जनोवाद्	१९८-२०	जातश्मश्रु	१७-२१	कटिति	२०-४
जन्ययात्रा	२१२-१२	जातु	६-८	कगिति	५-५
जन्या	१८१-६	जानकि	१३५-१०	(ट)	
जन्तुक	३३-२७	जानु	६४-१०	टङ्क	५३-१९
जन्तु	६४-८	जाम्बवान	१७५-१२	टिक	१४५-२०
जम्बूक	१७५-१९	जारस्त्री	१४६-२०	टिरिटिरा	८२-६
जम्भ	१४१-२६	जायापती	६६-८	(ड)	
जस्पती	६६-८	जाल	२१३-१	डतर	२७-२५
जय	१९७-२१	जालपदी	९४-१२	डतम	२७-२५
जया	४२-२६	जाल	२१३-१३	डाहाल	११९-१६
जरति	१४५-१	जालकीट	१९३-२०	(त)	
जरती	१४६-२०	जालमानि	१३५-१०	तक्षन्	१४१-२४
जगरकारु	१४२-१०	जालान्धर	१४९-१७	तक्षकीय	१७०-१६
जरा	२३५-१४	जित्याविपूयविनीयाः	६९-१६	तक्षशिला	२०३-२४
जल्पन	२४९-१९	जिनवचनाधीन	८०-५	तगर	२१७-४
जलाषाह	१०८-२२	जिह्माशिन	१४५-१७	तट	२३७-७
ज्वर	२१८-४	जिह्म	२४६-८	तटी	४६-२४
जलहृद्	१४१-१४	जीमूत	१०२-२६	तडाग	५४-२२
जर्त्त	१३५-१७	जीव	१४५-१०	तण्ड	१५८-५
जलछा	१३७-१३	जुह्वत्	११८-१२	तण्डक	६०-२२
जलान्धर	१४९-१७	जूति	२४९-१५	तण्डिन्	१५८-५
जहिजोड	९०-६	जृम्भ	५८-५	तण्डुल	२०६-१६
जवन	१३५-१७	जैव	११८-४	तण्डुलकिशव	६६-२०
जवन	२४९-१९	ज्येष्ठा	१४६-७	तत्	२०-३
जाजला	१११-९	ज्येष्ठ	२२३-५	तत्	११-१३
जाजल	१४८-२०	ज्येष्ठा	३९-२	ततस्	१५-१
जात	१५४-१३	जैमिनिकडार	६९-२२	ततस्	१२२-२६
जःतदन्त	७०-२४	जैगीषव्यायगी	५१-२८	तत्पर	२२२-९
जातपुत्र	५-२५	लोष	१९-१९	तत्र	१५-८
जातमासा	७१-१३	ज्योतिष	१८३-१९	तथा	५-५
जातसंवत्सरा	५-५	ज्योक्	२२-११	तत्स्थ	२२३-६
जातसुखा	५-५	ज्योत्स्ना	२३१-२०	तदानीम्	१४-९
जातदुःखा	५-१४				

तदेव	२४१-६	तरङ्ग	२३७-८	ताञ्च	२२१-२१
तन	७-१४	तरङ्गवती	१८५-१९	तारङ्गि	१९२-२६
तनु	२२०-७	तरङ्ग	२१७-२०	तारका	२१७-१७
तनु	१५७-१९	तरुण	२२१-१०	तारक	"-
तनु	१२९-२५	तरुण्ड	६४-४	तारसिक	१३१-२८
तनुक	१२९-२५	तरसा	२०-६	तारा	२४९-६
तनुवृणविन्दु	६९-२४	तरतम	२२२-१४	ताक्ष्यायणभक्त	१७०-८
तनूनपात्	१०६-१८	तरी	४६-११	तारुध्यायणी	५१-२१
तन्तु	१५९-१५	तरुणी	४७-१६	ताल	१६६-१३
तन्तस्	२४२-१६	तरुक्ष	१५८-१०	तालीकृत्य	७५-२२
तन्त्र	१८४-१२	तरुण	१६२-२४	ताली	५०-१४
तन्त्र	२१८-२१	तरुण	२४७-१९	तालुध्यायणी	५१-१९
तन्त्रग्र	१९०-१७	तर्कारी	४२-२७	तावत्	८-१५
तन्त्रा	२१७-२०	तर्पितदाक्षि	७१-१७	त्यास्मक	१४९-२३
तन्त्रा	२१८-२१	तर्पर	२४७-८	त्राहाव	१९५-२१
तपन	२४९-१९	तर्हि	१५-८	त्वाव	८-६
तपस्	२१६-२४	तस्कर	१०१-२	त्वावत्	"-
तमस्काखड	८६-५	त्रयोदशी	१९७-१०	तिक	१५०-९
तमस्काखड	२५-१२	त्रयक्षायणभक्त	१७०-४	तिक	१४७-२५
तमा	४५-११	त्व	२७-१५	तितिक्षा	२१६-२१
तमाल	१७१-१०	त्वत्	"-११	तिमि	२३०-२२
तमाल	२३७-६	त्वचिसार	८०-९	तिरस्	२४३-१४
तमिस्त्रा	२३१-२१	त्सरु	१९७-२२	तिर्पिरिका	२४७-१८
तनी	४५-६	तागडव	५४-१९	तिर्परीक	"-१९
त्यत्	२७-८	तागड्य	१८२-७	तिरिपलिका	"-
तल	६२-२६	तागड्यायनी	५१-१९	तिन्दुकउयोति-	
तलुन	२४७-१९	तान्तव्यायनी	५१-२१	वीय	१३४-२
तलुक्ष	१५९-१२	तान्तव्यायनी	५१-२१	तिक	१८०-२५
तलुनी	४७-१७	तापनी	४६-२५	तितिस्म	१५९-२६
तलुन	१६२-२४	तातपाद्	८६-२	तितिरि	१५८-२४
तरुपल	२४७-८	तात	११९-१	तितिक्षा	१५८-१२
तर	२५०-१२	तादृश्य	१२२-१४	तिमिर	५९-२१
तरुण	२४३-२३	तापसापसव	८६-१९	तिलक	१२५-१०

तिलकालक	२-९	तुरण	२४२-१०	वट्	२१८-१०
तिर	२२-१२	तुण्डिन्	२३३-११	वष्णा	२२१-२२
तिकाकितव	३५-४	तुण्डिभ	२३३-११	वप्र	२२०-११
तिष्ठ	४०-१३	तुलभ	१३४-२१	वप्र	२३६-२६
तिष्ठद्गु	७२-१०	तुला	२४८-२६	वप्र	२४६-१८
तिषिर	१८०-८	तुवै	८-७	वपत्	२४४-२६
तिलव्रत	२१०-८	तुष	१७२-२४	वट्	२४८-९
तिलक	२१७-२५	तूणा	४८-३	वर्दन	२४९-१९
त्रिगर्त	१३६-१३	तूणी	२-२	वक्षाक	१४१-१२
त्रिलक्षण	१८५-२२	तूर्ण	२०-६	वृणकर्ण	१४२-१०
त्रिभाव	२२२-२६	तूर्तिः	२४८-१६	ते	७-१३
त्रिवेणी	१४३-१३	तूः	२-२	तेजनी	४७-७
त्विट्	२४८-९	तूर्यमाण	१०९-७	तेलु	१६९-४
त्रिकौय	१७०-१५	तूर्यमान	१०९-७	तैतल	१४८-५
त्रिपदी	९४-१३	तूलकत	८५-८	तैतली	१११-९
त्रिभाव	१२२-१	तूष्णीम्	१९-१७	तैल	५९-१५
त्रिष्टुम्	१६२-२०	वण	१४९-१४	तैलवलि	११५-२३
त्रिफला	४०-२	वण	१७८-२२	तैलवल	१६९-८
तीर्थ	५५-२१	वण	१६५-१७	त्रैगर्त	१७५-१६
तीर्थ	१९५-९	वण	१७८-१२	त्रगर्त	१६९-५
तीर्थ	२०२-१४	वण	१८०-२४	त्रैष्टुभ	११९-१७
तीर्थ	२०८-२५	वण	२०२-१४	त्रैशब्द	१२२-२
तीर्थयात्री	२०९-१२	वणविन्दु	१३८-४	त्रैकाल्य	२-८
तीव्र	१६९-१	वक्ष	१५८-२०	त्रैलोक्य	२-७
त्रिविद्य	१८५-१०	वण	५५-१५	त्रैविद्य	२-५
तु	४-२३	वणकर्ण	३१-१८	त्रैश्वर्यम्	२-२
तुण्ड	२३९-१८	वणमय	१६८-१	त्रैवण	१८१-२१
तुद	१४४-१८	वणविन्दुननु	६९-२	त्वै	१०-११
तुण्डदेवभक्त	१७०-९	वणकाष्ठम्	९३-४	तोषक	२१-४
तुन्द	२३२-५	वणोलप	९२-११	तोसर	५७-१८
तुन्द	२३९-१५	वप्रोत्पन्ना	७१-४	तोरणम्	५४-१८
तुम्	२०-१४	वप्रोति	१०९-१९	तौरणम्	११५-२३
तुम्बुरु	१८२-७	वण्या	१८८-१६		

(ध)

थलाथल	३३-१०	दन्त	२३८-६	दहन	२४९-१९
था	१५-१२	दन्त	२०४-२८	दंश	१६३-१२
द		दन्तजात	७०-२४	दंष्ट्रा	३९-१२
दक्ष	१४८-१३	दन्ताग्र	१८९-२४	दंष्ट्रा	२३५-१५
दक्षिण	१६४-९	दश्च	१४०-१७	दर्भमय	१६८-१२
दक्षिणापथ	१९६-१	दसन	२४९-१९	द्रवस्	२४३-१२
दक्षिण	२९-९	दम्पती	६६-८	द्रव्य	१३०-२०
दक्षिणा	१५-१३	दाय	२४८-२३	दाक्षायणभक्त	१७०-७
दण्ड	२११-१७	दर	५९-२५	दाक्षायण	१६८-२५
दण्ड	११३-७	दर	२०५-२४	दाक्षि	१६९-४
दण्ड	१७७-१५	दरद	२०३-२४	दाडिमी	४७-१६
दण्ड	१८२-१३	दर्भ	१७०-२२	दाडिम	५८-१३
दण्ड	२१५-२६	दर्भशर	९२-७	दाक्षिकूट	७०-६
दण्ड	२२०-५	दर्भपूनीक	९३-८	दाक्षिभिक्षुक	६९-२४
दण्ड	१४२-३	दर्भपूतिक	॥-९	दाण्ड	१११-११
दण्डग्राह	१४७-११	दर्भपूलिक	॥-॥	दाण्डकि	१३५-१०
दण्डप	१५०-१	दर्शनीयाकान्तः	९७-२४	दान	१२९-१२
दण्डम	॥-॥	दर्शनीयासन	९८-२	दानक	॥-॥
दण्ड	१२७-१९	दश	१७१-२१	दामकण्ठ	३४-२२
दण्ड	१२६-१४	दशार्ह	१३४-१४	दामनि	१३४-१९
दण्ड	५४-२०	दशार्ह	२४०-२२	दामोष्णीषि	१४०-३
दण्डका	५२-५	दशार्ण	॥-१५	दायाद	२२२-१९
दण्डक	६१-१९	दल	१७२-१७	दायाद	२५१-१३
दण्डपाणि	७१-२६	दल	२३६-२७	दारगव	६७-१
दण्डमाथ	२१२-९	दलतृ	१७६-३	दारजार	॥-२७
दत्त	१७१-६	दलीप	११६-२६	दारार्थ	६८-१०
दण्डिन्	१४९-१६	दत्तम	१५८-२०	दाण्डायन	१९६-१०
दहु	२३४-२४	दशार्ह	१२०-१७	दारु	६२-१३
दद्र	॥-२५	दशेरकगडेरक	३६-१	दार्वा	१८७-२३
दधिपयसी	९१-७	दशार्ह	१२९-३	दालीपि	११६-२५
दधिपीत	७१-२२	दशग्राम	१७४-२३	दाशी	४३-२२
दधित्थः	१०३-१	दशग्राम	१७८-५	दाशग्राम	१९२-११
		दशग्राम	१९२-१०	दासमित्रायण-	
				भक्त	१७०-५

दासमित्रिभक्त	१६९-२४	दिवोद्यान	—९	क्षीप	५५-२६
दास	१४९-३	दिवोहा	—११	क्षीपिन	६३-२४
दास	—४	दिवीकस	१०३-७	क्षुभिसेचन	१०८-३
दासक	१५४-४	दिश	१४४-१५	क्षुभिवेश	—४
दासमित्र	१९२-१५	दिशा	३९-२१	दुर्ग	१३७-१९
दासीदास	९२-१४	दिष्ट्या	७-८	दुर्मित्रा	१४९-१९३
दासीमाणवक	—१५	द्विपदी	९४-१७	दुर्मनस्	१५४-८
दासीपदी	९४-१०	द्विपयः	९६-८	दुर्दिन	२४५-१९
दासी	१२७-७	द्विदण्डिप्रहरति	९६-२६	दुर्मनस्	२४५-२
दासी	४३-२०	द्विमुसलिप्रहसति	—२७	दुर्भातृ	२२८-८
द्राक्	२०-१०	द्विदण्डा	९७-१५	दुर्योधन	१२७-४
द्राक्षा	२३०-२३	द्विमुसल	—११	दुर्हत	२२७-२
द्रादशाह	२०९-१२	द्विपद	१८४-१७	दुर्भगा	१४६-१७
द्रापर	१००-१७	द्विभाव	२२२-२१	दुल	१७२-१७
द्रारका	५२-१०	द्विभाव	१२१-१५	दुषन्धि	१०७-२६
द्रारपालिका	३९-१७	द्विदन्	१२०-२	दुःषमस्	७३-२६
द्रार	१०३-२२	द्विप्रिय	७०-२०	दुःषाम	१०७-२२
द्रारपाली	१४७-१२	द्विता	११८-६	दुःषेध	१०७-२७
द्रक्षायणभक्त	१७०-४	द्विः	१४-२३	दुष्कुल	२२२-१४
द्राहाव	१९५-२२	द्वि	२७-७	दुष्पुरुष	२२३-१७
दिक्	३९-२१	द्वियूष	५५-२७	दुष्टु	२२६-१३
दिक्	१९९-१९	दीक्षा	२१९-१	दुष्टु	२२-६
दिन	५६-२२	दीक्षातपसी	६८-१२	दुहिता	४०-१३
दिवरूपतिः	२५-१८	दीक्षातपसी	९१-१४	दुःस्त्री	२२६-१३
दिवस	५९-२२	दीप	२०६-१८	दुहितृ	४०-१२
दिवा	१८-४	दीर्घाग्ही	४८-५	दुःख	२४२-१३
दिवाधीश्वर	१०३-६	दीर्घाहा	—११	दुःख	२३६-२७
दिवाङ्गना	—११	दीर्घलघू	६९-९	दुःख	२१७-२०
दिविषद	१०८-१८	दीर्घ	२२१-१९	दुःखजाता	७१-१४
दिवूहा	१०३-११	दीन	२२२-१२	दुःख	२४६-५
दिवेश्वर	१०३-८	दीस	—८	दुःख	—१६
दिबोढा	१०३-८	क्षीप	१९५-१०	द्युः	१४-१४
दिवोतिः	—११	क्षीप	१९४-१०	द्रुचण	१७५-२१

ब्रुहि	३०-२३	देव	२४०-९	दैवति	११६-६
ब्रुगी	४४-२१	देव	१९१-४	दैवोति	—
ब्रुत	२०-६	देव	२५०-११	दैवयन्त्रि	—२०
ब्रुपद	१७३-१६	देवदत्त	१९१-२३	दैवोपि	—२६
ब्रु	२३०-२४	देवदर्श	१८२-१३	दैवमति	११७-७
ब्रुह्य	१४१-२३	देवराज	१९२-१९	दैवत	११८-८
ब्रुहभ	१००-२२	देवराज	२०२-२३	दैवशर्मि	१८९-१८
ब्रुहभ	—	देवहू	१५९-१५	दैधम्	१५-१२
ब्रुहाश	१०१-२	देवयातव	१६८-२५	दोटी	४५-५
ब्रुगाश	१००-१०	देवराजन्	२०२-२३	दोलक	१२९-८
ब्रुह्य	—११	देवयात्रा	२२९-१२	दोषा	१८-९
ब्रुत	२२३-८	देवव्रत	२१०-७	दोह	२११-१०
ब्रुता	५०-२०	देवस्यत्वक	२४१-४	द्रोह	२१८-२
ब्रुती	—	देवशर्मन्	१३८-९	द्रोह	२११-१०
ब्रुषण	२४९-१४	देवर	१४८-२	द्रोणी	४१-२४
द्युत	६०-१९	देवत्रा	१४-२४	द्रोण	५४-१४
द्युज्जतिः	१०३-११	देवरथ	—	द्रोणभीष्मौ	६९-२
द्युहा	—	देवापिशन्तनू	६९-१७	द्रोणीपदी	९४-१०
ब्रुक्	३९-२१	देवाज्ञात	८४-२२	दौवारिक	११३-२२
ब्रुब	५६-२०	देवासुर	२०३-७	दौवारपालि	११४-३
ब्रुभ	२५०-१३	देवासुर	२४०-९	दौवारपालिक	—४
ब्रुशा	३९-२१	देवीधिय	२४१-८	(ध)	
दर्श	२५०-७	देवीरायप	२४१-६	धन	२८९-१५
दृष्टि	२४८-१५	देवी	४३-९	धन	२१०-२०
ब्रुक्	२४८-१५	देशविरतिव्रत	२१०-८	धन	६२-२२
ब्रुषदुपल	६७-८	देह	५८-१३	धनस्रय	१५७-१२
दर	२५०-१२	देह	२५०-११	धनपति	१६१-२७
देवका	५२-१३	देही	४७-६	धनुः	६१-१३
देविट्	३९-२२	देहली	४६-२४	धनुष्कपाल	२५-१९
देवाविशा	—	द्वेधा	१५-१०	धनुष्पाणि	७२-२
देवदासी	४७-२४	दैवदत्ति	३७-३	धनुर्दण्ड	२१३-१६
देवपथ	१२७-१२	दैवत	६२-४	धनुष	—१७
देव	२०२-२३	दैवःस्थानि	११४-२६	धन्वपति	१६२-२

धरुव	२३५-१५	धिग्	२१-१६	नकुल	१०६-२
धन्य	१५३-२१	ध्रुवक	२३२-७	नक्र	५-४
धननी	२३३-८	ध्रुवका	५२-१७	नक्षत्र	५-८
धर्मविद्या	१८५-१०	ध्रुवका	१७९-१५	नकिर	९-१५
धर्मपति	१६२-२	ध्रुवका	१३८-४	नक्तंचर	१८-१३
धर्मकारक	७८-१६	ध्रुवक	२३२-७	नखमुच	२५१-१२
धर्म	६०-२३	ध्रुवक	१२४-२८	नखर	२३९-१
धर्मा	६१-१	ध्रुवका	५२-२४	नख	१००-८
धर्माथी	६८-२५	ध्रुवका	१७९-१४	नख	२०४-२७
धर्माणि	६०-२४	ध्रुवका	१३७-२७	नख	१०६-७
धमी	१६४-१४	धूम	१६५-१७	नख	५४-११
धर्मिणी	१४५-२१	धूमावती	९९-११	नख	६३-२२
धर्य	१५३-९	धूर्त	१५७-१२	नखर	२३१-२२
ध्वजवत्	१४८-१७	धूर्जटिः	१०१-११	नग	२३९-६
ध्वज	५३-७	धूर्त	२२२-१	नगर	१७०-२६
ध्वजा	४९-१	धूर्त	२२८-२६	नगरी	१८८-६
ध्वजी	५-५	धूर्पतिः	२६-२५	नग्न	१०६-१३
ध्वजे	१२७-५	धूर्पुत्रः	५-२६	नग्नमुषित	६७-४
ध्वसकला	७५-१७	धूःपतिः	५-२५	नगरश्वा	८२-६
ध्वन	१५४-१३	धूःपुत्रः	५-२६	नगरकाक	५-१६
धातकी	१८७-१३	धूलीकृत्य	७५-१७	नगरवायस	५-१७
धात्रीगोपक	८-२०	धूसीकृत्य	५-१	नगरमर्दिन्	१३८-२०
धान्यक	१२५-९	धूम	१७६-११	नघेत	१३-१४
धान्यपति	१६२-१	धूकर	१७७-१	नज्	५-१९
धामा	६०-४	धूम	१९५-४	नटी	४६-१
धाया	१९९-२३	धूम	२४६-७	नट	१२७-५
धारका	५२-१०	धूम	१५३-८	नड	१६५-२५
धारणि	११५-२५	धेनु	१६२-११	नडभक्त	१६९-२५
धार्तराज्ञी	१९५-१७	धेनु	१५५-२५	नड	२७०-१४
धार्तराष्ट्री	५-१८	धैवर	१४८-१८	नड	१७८-१९
धारा	२३३-१२	धूमत	१७६-४	नड	१७९-४
धारा	२४९-५			नड	१४९-२
ध्राक्षा	२३०-२३	न	६-५	नतानत	२७२-७

(न)

नर्त	२५०-७	नरवाहन	११०-५	नाम	११-२३
नर्त	२११-१०	नराची	१३१-१४	नाम	२०२-६
नदर	२१०-२२	नल	१७२-२	नाम	१५३-२४
नद	२५०-११	नल	१-१७	नामा	५५-१४
नदी	१८७-११	नल	५७-२६	नामाख्यात	२०२-५
नदी	४२-९	नलद	२१७-६	नारङ्ग	१०६-१०
नर्दन	२४९-१३	नलागिरि	९८-२७	नाराच	१०६-४
ननुव	५-१५	नलिन	५३-२१	नाल	५७-२६
नन्द	२४४-२	नवर्त्तते	१७-१	नाला	५७-२७
ननान्दू	१५२-१८	नवा	३-२०	नालीक	२३७-११
ननान्दू	४०-१२	नवेदा	१०६-१५	नाशिका	१७१-२५
ननान्दू	१०६-१७	नवै	६-१९	नासत्या	१०६-३
नर्नत्ति	११०-१०	नष्टि	२४८-१५	नासा	१७१-१९
नन्दा	११९-१५	नह	३-१९	नासिका	२३९-२६
ननन्दन	२४९-१२	नहवै	७-२२	नास्ति	१७-५
नन्दी	४७-२२	नहि	३-२०	नास्तिक	१०६-१४
नपात्	१०५-२६	नहिकम्	४-९	नास्तिक	२२३-२२
नपुंसक	६३-६	न्यग्रोध	१७८-५	न्याय	२००-८
नपुंसक	१०६-१०	न्यग्रोध	१७९-१८	न्याय	२०१-१६
नभ्राट्	१०५-२६	न्यग्रोध	१७७-१३	न्याय	१८४-११
नभस्	१०६-१४	नाक	१०६-९	न्यास	१८३-५
नभाग	१-१६	नाग	१०५-२६	निकटिन	२३०-६
नभाग	१४२-५	नागी	४९-१४	निकट	२२३-५
नभस्	१८-१३	नाची	४५-१	निकट	२१४-२४
नभस्कृत्य	७६-२७	नाचिकेत	१०६-११	निकट	५४-१०
नभेरु	१०६-१	नाटी	४२-२	निकषा	१८-१०
नय	१९७-२४	नाट्य	१४९-१२	निकषित	२३०-५
नयाति	१६-१९	नाथ	१७२-२	निकाम	१९-२०
नर	१४९-३	नाना	२३-२	निकुञ्ज	५३-९
नरद	२१७-७	नान्तरीयक	१०६-८	निकुञ्चकणि	८८-१४
नरनारायण	९१-२२	नापित	१०६-१४	निकुञ्चकणि	९६-२८
नरनारायण	६८-१२	नाभि	२३२-१८	निखदित	२३०-१३
नरध्यात्र	८५-१९	नाभी	२०६-२	निगड	५९-७

निगम	११८-१७	निरुक्त	१८४-७	निष्पदी	९४-१६
निगम	२०१-१७	निर्ध्वयनी	१०२-१६	निष्पात्	२३३-६
निघातिन्	२२४-५	निर्धनोपकृता	८४-२४	निष्पा	२-१०
निघय	१९७-२४	निर्वित्	२४८-४	निष्पाल	२-२
निघयोच्चारिताः	८४-२१	निर्यास	१७८-६	निष्ठेव	६३-२१
निघुल	२३५-७	निर्यास	५८-१८	निष्ठा	१८६-२६
नितान्तवृक्ष	१८१-१०	निवास	२५०-२३	निःपर्ग	२०९-११
नित्य	२०९-१	निवात	१७३-८	निसर्ग	२०८-१०
नित्य	१९-२४	निवाकु	१३७-२७	नीचैः	१९-९
नित्य	१२९-२	निबलि	२५०-२३	नीड	५५-१६
नित्यशब्द	२१२-१९	निवेशिन्	२५८-२२	नीचापक	१८१-१८
निराघ	३३-१६	निघपिन्	२-२	नील	१४८-१०
निदाघ	५४-११	निघृत्	२४८-४	नील	२४५-५
निद्रा	२१७-२५	निघ्नप्रचा	८८-२७	नीली	५०-१
निद्रा	२४६-६	निश्चत्वम्	२-२८	नीहार	२४५-१६
निधन	५५-२६	निःषम	७२-२६	नुत्	२४८-१६
निधनकृत	८४-१९	निघ्नश्यामा	९०-२१	नु	५-९
निधान	१७७-१३	निघ्नश्यामा	२-२	नुकम्	१०-२४
निपठित	२२९-२४	निघ्राविन्	२५०-२२	नुत्	२४८-१४
निपठिति	२४७-३	निःषन्धि	१०८-७	नुबै	८-८
निपत्यरोहिणी	८८-४	निःषामा	२-६	नूपुर	६४-३
निपुण	२२६-२२	निषाद्	१५२-८	नृमम	१०९-२२
निपुण	२२२-९	निषाद्	१३९-८	नृममन	२-२१
निपुणक	१९१-९	निषाद्	२०२-२१	नृवर	६५-२
निपुणोदाहृताः	८४-१९	निषादित	२३०-११	नृवराह	८५-१८
निबद्ध	१७४-१७	निषेध	१०७-२३	नेत्	१०-५
निबन्ध	१७७-२	निःषेध	१०८-१५	नेत्र	१२६-१२
निमग्न	१७४-१४	निष्क	५३-१८	नेत्र	५७-५
निमित्त	२०१-१६	निष्कला	४४-५	नेत्रक	६१-१८
निरनूप	११०-४	निष्कली	४५-१२	नेम	२७-१
निरक्षी	२४०-२२	निष्कल	२२२-१४	नैकती	१९३-१६
निराकृत	२२९-२६	निष्क्रमण	२१८-२०	नैकी	२-२
निरुक्त	२०१-१८	निष्पात्	२३३-६	नैमिश्रिः	११७-५

नैमिशि	११६-५	पट्	१०-१५	पताका	२६५-८
नैमिषि	"-४	पट	६२-२७	पत्र	२०६-१८
नैवकि	"-५	पटाक	३१-१९	पत्तिगणक	७९-३
नैवाकव	१८१-९	पटली	४४-२७	पत्तिगण	२२७-२५
नैवै	१०-१२	पटपटा	१५-१२	पथिन्	२००-६
नोचेत्	१३-१५	पटक	१२८-२०	पथिकारिन्	१४०-२८
नो	३-२०	पटच्चर	१९३-१७	पदक	३२-४
नोहि	१०-३	पटौ	४६-१	पदव्याख्यान	२०१-१६
नौ	१२६-१६	पटार	१९६-२	पद	२०१-१९
नौका	"-१६	पटु	२२०-४	पदवी	२१२-९
नौषेधिका	१०८-१	पटोली	४७-२४	पद	१८६-४
नौषिका	१०८-२	पठित	२३०-१२	पद्धति	४८-२५
नौषेचन	"-२	पराडारी	४९-१९	पदक्रम	१८३-११
(प)		पराडा	२१८-९	पद्य	२३९-२४
पक्ष	२३२-६	पशिङत	२४४-२८	पद्य	२३७-११
पक्ष	१९९-२२	पशिङत	२२१-९	पद्य	६०-९
पक्ष्मन्	२३३-११	पशिङतज्ञाता	८४-२०	पद्यनाभ	७१-९
पङ्क	५३-१४	पशं	२३३-१७	पद्यावती	९९-१२
पङ्क	२३२-६	पशिन्	१३७-१४	पदात्पद	१८५-७
पङ्कज	२३७-८	पञ्चकल्प	१८५-२२	पदेययद	१८४-१८
पञ्चक	६१-१८	पतञ्जल	३३-४	पदोत्तर	१८५-३
पञ्चकृत्वस्	१४-२४	पतञ्जलि	"-५	पयस्	२४३-२३
पञ्चधा	१५-९	पंकभाट	२१४-६	पम्पस्	२४२-२२
पञ्चकपाल	१२२-२	पच	२५०-३	पत्तिवान्	२४०-२२
पञ्चरेवत	५०-१३	पचतभृजता	९०-३	पतत्रि	२४०-२१
पञ्चरोहिण	५०-१३	पञ्चव्याकरण	१८५-२३	पत्वा	२४१-१६
पञ्च	४०-१४	पत	२५०-३	पन्नग	१०६-१७
पञ्च	१३७-२१	पत्तन	६३-१५	परिसीर	२००-१९
पञ्चसूत्र	४२-२०	पत्त	५८-१४	परियोष्ठ	"-१९
पञ्चजन	१९९-१	पत्र	१२४-८	परिहनु	"-२०
पञ्चाल	१५०-८	पत्रमूलक	१२४-२२	परिरथ	"-२०
पञ्चदशी	१९७-७	पत्र	२३२-१८	परिखा	१९३-१४
पञ्चसप्तश	८८-१३			परिशाल	२००-२०

परिषत्	२००-२१	परपहाणा	३९-११	पर्य	२३३-१७
पर्यत्	—	परःशता	६४-२५	पर्य	२३२-८
परिषत्	२०३-३	परःसहस्रा	६५-२०	पर्याट	३०-२१
पर्यत्	२०४-८	परस्त्री	१११-२०	पर्याढक	३१-१५
परिषत्	२०८-२५	परमस्थ	२२३-६	पर्यु	१३४-६
परिवृत्त	१७७-१६	परंपर	२२३-२४	पर्यद्	१८४-२१
परिवाप	१७८-१	पर	१९१-४	पर्यु	२३३-१२
परिवाप	१७९-१८	परकुल	१९९-६	पर्याप्त	२१२-१८
परिगूढ	१७७-१३	परयुग	१९९-१२	पर्य	—२४
परिवंश	—१४	परदारा	२१२-७	पर्यिका	२४२-३
परिषद्	१८४-२१	परत्र	१८६-१८	पर्याप्त	११-१५
परिभाषी	२५०-१८	परलोक	१८७-७	पर्यिक	२१४-२०
परिल	१४१-१२	पराशर	१७६-१२	पलाशुभक्षिती	७१-११
परिसिन्धु	१९४-४	परापहाणा	३९-११	पलाल	५९-१०
परिमुख	२००-१८	परारि	१४-११	पलित	५५-१३
पर्यलूख	—	परिशेष	२२३-२२	पलाश	१००-८
परिख्यात	२२४-३	परिसमृद्ध	२२३-१९	पल्लि	१९५-१६
परिव्राजक	२२८-१	परिवृद्ध	२२०-२३	पल्लव	६३-७
परिरक्षित	२३०-५	परिम्लव	१२०-१७	पल्लविका	१२४-२१
परिकलित	—६	परिगहन	१०९-२५	पवित्र	५७-१९
परिगणित	—८	परिनट	—२७	पवित्र	१५३-९
परिषक	१४३-१३	परिनर्तन	१०९-२१	पविन्द	१५३-२५
परिधि	१४४-२३	परिज्याकौशिकी	९१-२१	पश्चार्थ	१०३-१२
परिणाह	२३५-६	परिन्त	१०९-२३	पश्चानुपूर्वी	—१५
परिषत्	२३८-१	परुत	१४-११	पश्चाभिमुख	—१५
पर्यत्	२३८-१	परुषांसक	१८२-१६	पलाश	१८०-२६
परिसारक	२४०-२१	परेद्यवि	१४-११	पलाश	१७८-१२
पर्यङ्क	२४७-१९	परोक्ष	२५-१६	पलालिन्	२३४-२५
पल्यङ्क	—२०	पर्य	१४१-२३	पल्लव	२१७-१८
परिघ	—१९	पर्य	१८१-१३	पलित	२२९-१९
परियोग	—	पर्य	१७९-३	पलियोग	२४७-२०
परस्पर	२७-१२	पर्य	२१७-५	पलिघः	—
परभूता	३८-११	पर्य	२०२-१५	पलदी	१९३-११

पलिङ्ग	१८२-१२	पाश	१७८-१२	पाष्णी	२३३-८
पशु	८-२३	पात्र	५७-१९	पांसु	२३२-१४
पशुपालिका	३९-१६	पात्री	५०-५	पांसु	२३९-२
पशुकृत्य	७५-२८	पात्रीव	५९-४	पांसुर	२४०-१८
पश्य	२७-१४	पाद	१५३-१४	पांसुल	—
पश्यत	२६-२०	पादी	४४-२७	प्याट्	९-२७
पाक	२२०-९	पादाली	७६-१८	पिङ्गर	१४९-२४
पातक	६३-७	पादातिक	१३२-१५	पिङ्गल	—
पाङ्क	१२०-३	पादिका	१२४-२०	पिङ्ग	२३२-१७
पाट्	१४-१४	पानक	१२३-१६	पिङ्गलक	३३-१४
पाठेय	१९५-१५	पाप	८९-२३	पिङ्गल	४७-२१
पानक	१२३-२१	पामन्	२३४-१५	पिङ्गलमाखड्य	६९-२२
पाणिमण्डल	११३-१७	पाम्पीकृत्य	७६-१४	पिङ्गलागिरि	९९-४
पाणिपल्लव	८४-४	पाम्पालीकृत्य	—-१६	पिचखड	२३२-५
पाणिपद्म	—-२	पात्रेसमिता	८०-११	पिच्छ	—३
पाणिनीयरौढीय	६९-११	पात्रेबहुला	८१-२	पिङ्गूर	१५३-२४
पाणिगृहीती	७१-१२	पापसम	७३-१३	पिङ्गूलक	३३-२०
पाणिवज्र	७२-१	पार	५६-१६	पिट	१२९-७
पाणिदण्ड	७१-२६	पारकर	१०४-८	पिटक	५४-२१
पाशहस्त	७२-२	पारस्कर	—-२	पिटरी	४४-१
पाशटी	४२-१	पारस्त्रेण्य	१११-२०	पिण्डफला	४०-१
पाठा	१८७-१२	पारलौकिक	११२-९	पिण्डीजङ्घ	३१-२
पाशु	२२०-४	पाण्डी	४२-१	पिण्डी	४२-६
पाथेय	१९५-२२	पाण्डुघृतराष्ट्र	६८-११	पिण्डीशूर	८१-१७
पाद	१९७-१९	पाण्डु	१४२-२०	पिण्याक	६३-२१
पाद	२०४-२७	पाण्डु	२३९-४	पिचखड	१९७-२४
पाद	२१३-९	पाण्डव	१४४-१२	पितृदेवता	२११-२२
पारायण	२०७-१४	पारिमाखड्य	११३-१०	पितृ	२३७-२६
पाद	१८०-१५	पारी	५०-६	पितृक	१९१-१०
पादस्वेद	२१४-१४	पाश्व	२३३-१०	पिप्पल	२०२-१५
पादस्वेदन	२१४-१४	पाश्व	५९-४	पिशाच	१९७-२१
पाना	१८७-१२	पाश्वतस्	१२२-२५	पिशाच	१३४-१२
पाषा	१८७-११	पाश्वतस्	१८९-२	पिप्पल	१८०-२५

पिप्पलीमूल	१८१-७	पीततैल	७०-२५	पुष्प	२४४-५
पिचुक	१८१-८	पीतमद्य	७-२६	पुष्कर	१८८-५
पिटक	२१३-२३	पीतदधि	७१-२२	पुष्करसद	१३६-२६
पिटक	१४०-१२	पीतविष	७-२३	पुष्क	५४-४
पिटाक	७-७	पीतक	१२८-२४	पुष्क	५५-२६
पिष्ट	१४०-१७	पीत्वास्थिरक	८७-२६	पुगङ्क	१२५-१२
पिटाक	२१३-२५	पीनी	५१-५	पुशयसम	७२-२२
पितृमत्	१४०-११	पुक	१७९-१७	पुशय	१२९-८
पितृमन्तु	७-७	पुटक	२३७-१२	पुत्र	१५२-१८
पिषिड	७-७	पुट	१७९-१४	पुत्र	१२९-१९
पितरिशूर	८२-२३	पुट	१५४-६	पुत्रजात	७०-२४
पितमह	१०८-१४	पुटक	१२८-२३	पुत्रपौत्र	९२-१९
पितामही	४२-१०	पुटी	४२-२	पुत्रपती	६६-९
पितापुत्री	९१-१७	पुगयाहवाचन	२१०-१	पुत्रपशू	६७-८
पित्त	२३३-६	पुतचाल	२१३-१३	पुत्राध्यापक	७८-१९
पिनाक	५३-१८	पुत्र	२३७-२६	पुत्र	४३-५
पिपास	२१७-१९	पुनरुक्त	२०१-१५	पुनः	१८-४
पिप्पली	४४-२	पुनरुक्त	१८४-७	पुनःपुनर्	२२३-२३
पिप्पका	५२-८	पुरण	२४४-२	पुनर्भूः	१५२-१९
पिशङ्गी	४३-२३	पुराण	१८३-१०	पुंताग	८५-१९
पिशुन	२२७-१	पुरगा	९८-२३	पुरार	१७६-१४
पिशाच	१००-११	पुरीष	२१८-३	पुर	५७-२४
पिष्टमोदक	७९-११	पुरुष	२४७-१५	पुर	२१-२०
पिष्ट	३२-२०	पुरोडा	२१६-१४	पुरस्	१४-१२
पिष्टका	१२४-२०	पुरोद	२१६-१४	पुरस्तात्	१४-१७
पिष्टातक	१३०-४	पुल	१७९-४	पुरतः	२०-६
पीडा	१८०-१९	पुल	२३५-१८	पुरगावण	९८-२३
पीडा	२४९-८	पुलिङ्ग	१८२-१२	पुरःस्थ	२२२-३
पीयूष	१७८-१४	पुलुष	२४७-१५	पुरा	९-१७
पीलु	२०५-५	पुष्प	२०५-९	पुराण	९-१९
पीलुमूल	२०९-३	पुष्प	२१७-१८	पुराण	४८-२६
पीला	१४०-१८	पुष्प	२०५-२	पुरुषव्याघ्र	८४-१
पीतघृत	७०-१८	पुष्कर	२३७-६	पुरुषहिष	७-७

पुरुषरुत	८४-१	पूली	४६-२६	प्रतित्यद	९५-१०
पुरुषकुञ्जर	"-२	पूर्यते	१७-११	प्रतिदिश	"-"
पुरुषवरह	"-"	पूर्व	२८-२४	प्रतिपथ	"-११
पुरुषवृषभ	"-"	पूर्व	५९-५	प्रतिष्कश	१०४-११
पुरुषर्षभ	८४-४	पूर्व	५९-५	प्रतिकश	"-१४
पुरुषर्ष	"-"	पूर्त	२२९-२४	प्रतिष्णिका	१०८-१९
पुरुषहस्ती	"-५	पूल	५९-१५	प्रतिकूल	२२३-२२
पुरुषवृक	"-८	पूलक	१२८-२३	प्रतिभू	"-२३
पुरुषवृष	"-१०	पूलासकुण्ड	६७-९	प्रतिहर्तृ	२२८-१२
पुरुषसिंह	८५-२०	पेट	५४-२४	प्रत्यक्ष	९५-१६
पुरुषोद्धा	८६-१	पेश	२३३-७	प्रत्यनडुह	"-१४
पुरोहित	१४२-१२	पैठसर्प	१११-१०	प्रचार	२१८-१५
पुरोडाश	१०२-१४	पैङ्गलोदायनि	११५-७	प्रजापति	२१५-९
पुरोहित	२२४-२०	पैल	११४-२२	प्रजावती	"-१०
पुलिन	५५-२२	पैशाच	११७-१८	प्रणय	२३६-२६
पुलिभवती	९९-१९	पोटा	२४५-१५	प्रतिजन	१९८-"
पुष्कला	४४-५	पौण्डरीक	१३१-१५	प्रतिपत्	२४८-३
पुष्कली	४७-१९	पौष्पि:	११५-२६	प्रतिपत्	१९७-११
पुष्पक	१२०-१८	पौर्णमासी	१९७-१३	प्रतिविम्ब	२१८-९२
पुष्पक	१२८-१	प्रकट	२२३-५	प्रतिश्रुत्	२४८-५
पुस्तम्	६३-२२	प्रकाश	"-१२	प्रतीप	२४६-१७
पुग	१९९-२२	प्रज्ञा	२३२-७	प्रद्युम्न	१३७-२७
पूर्यकाल	१९२-२२	प्रज्ञा	१७६-१९	प्रतीप	२३६-२६
पूतर	१९२-२२	प्रतिबोध	१५२-९	प्रत्यय	२१८-२२
पूप	२०६-२२	प्रतिक्रियत	९५-६	प्रतूर्ण	२४१-८
पूर्वपद	१८५-५	प्रतियद	"-"	प्रथम	२२२-७
पूर्वपक्ष	१८९-२२	प्रतिदूश	"-"	प्रद्युम्नाभिगमन	२०३-१५
पूतयव	७३-४	प्रतिविद्	"-७	प्रयाम	२३५-९
पूतयव	"-५	प्रतिदिव	"-८	प्रपापूरण	२०९-२६
पूरुष:	१०१-११	प्रतिदिव	"-"	प्ररोहण	२०९-२२
पूयमानयव	७३-५	प्रतिदिव	"-"	प्ररोह	२१६-११
पूयी	४६-२१	प्रतिविश	"-९	प्रवास	१९८-८
		प्रतिमनस	"-"	प्रवास	२०८-१३

प्रभूत	२१२-१६	प्रथम्	७२-१६	प्रान्तम्	७२-२५
प्रवेशन	२०९-२	प्रशान्	२२-२२	प्राधान्य	१२२-१२
प्रलेपिका	२१५-८	प्रशास्त्	२२६-९	प्रायः	१९-१
प्रस्थ	१९१-६	प्रविक	२२४-२३	प्रायश्चित्त	१०१-९
प्रस्थक	—	प्रष्टक	१२९-२	प्रायश्चित्तिः	१०२-३
प्रावृष	१४१-४	प्रसह्य	२०-९	प्रायौगिक	११२-१०
प्राशिता	१०८-६	प्रस्कण्व	१०४-१७	सु	१५०-१३
स्रग्वा	१४५-११	प्रहणकलित	७१-२५	प्रिय	२१९-१०
प्रसादारोहण	१०९-१६	प्रहितनरक	३५-१७	प्रियक	१५६-९
प्रयोग	२११-११	प्रहसनेकृत्य	७७-१	प्रियगुड	७०-१४
प्रकासम्	१८-७	प्रहृत	१५३-१३	प्रियविश्व	—
प्रचेतोरान्जन्	२६-२६	प्राकृत	११८-२२	पियद्वि	—२०
प्रचेतारान्जन्	—	प्राकारमर्दी	१३६-२७	प्रियमधुक	९५-२६
प्रतपने	७७-७	प्राचय	१५४-१२	प्रियदधिक	९६-३
प्रकर्ष	२११-१०	प्राजरुहाकृत्य	७७-२५	प्रियपयस्क	—६
प्रतान	३३-३	प्रान्तपुष्पा	४०-४	प्रियपुस्क	—
प्रत्यवरोहिणी	४७-११	प्रादृत	१५४-७	पियनौकः	—७
प्रतिलोम	३४-३	प्राक्पुष्पा	४०-४	प्रियलक्ष्मीक	—
प्रथम	१८४-९	प्राज्ञ	११७-१४	प्रियरूप	२२८-२६
प्रथमगुण	—	प्राज्ञे	९-१	प्रियानडुत्क	९६-६
प्रदक्षिणम्	७३-१४	प्राग्रामात्	१५-१०	प्रियासचिव	९८-१
प्रसृग	—१६	प्राज्ञम्	७२-२१	प्रियावासन	—
प्रमाणत	१२२-२५	प्राटाहति	११७-६	प्रियाक्षान्त	—
प्रग्रीव	५८-१६	प्राडाहति	—	प्रियारक्षान्त	—२
प्रकृत्य	१५-१६	प्राण	१४९-५	प्रियाचपल	—
प्रगे	७-१२	प्रातर्	१८-१५	प्रियानिचित	—
प्रत्युत	६-१	प्रातिभाव्य	११३-८	प्रियावाम	—
प्रबाहुकम्	२२-९	प्रतिभव	—१७	प्रीणिलकट	७१-१७
प्रतिसर	५६-७	प्रातिभ	१२०-४	प्रेषण	११३-७
प्रवाल	५७-२७	प्रादुस्	१९-१४	प्रेषण	२११-१२
प्रवर	६२-२०	प्रादुस्	७६-७	प्रेषण	—
प्रवर्योपसदौ	९१-१३	प्रादुक्त्य	७८-३		
प्रयुत	५५-११	प्रादोहनि	११६-२७		

पेशिका	११५-१५	फलक	१७९-१९	वर्बर	२०४-३
प्रेक्षा	१७९-१०	फलक	५५-१४	वर्बर	१७८-१५
प्रेहिस्वागता	॥-१४	फलीकृत्य	॥-॥	वल	२३५-६
प्रेहित	९-६४४	फलीकृत्य	७५-२०	वल	॥-६
प्रेहिवाणिजा	८७-१२	फलूकृत्य	॥-२५	वल	१७९-४
प्रोथ	१५५-२१	फाला	५१-८	वल	५८-१४
प्रोष्ठ	१४-११	फाली	॥-६	बलथ	६१-३
प्रोष्ठिक	॥-१३	फेन	२३२-७	वलवत्	१९-१३
प्रोहकपर्दा	८८-१४	फेन	२३३-१५	वलाका	२३५-७
प्रोहकटा	॥-२५	फेन	२४५-५	वलाका	॥-५
प्रोहकर्दमा	९०-१६	वक	१४९-२	वलाहक	१०१-१५
प्रोक्ष्यपदि	॥-२५	वकनखगुदपरिणद्धा	३५-१३	वलाका	१३८-११
पृच्छा	२४८-२३	वठरतान्दस	७०-१	बलात्	२३-८
पृथु	२१९-१९	वकुल	२१८-१	बलवज	१७७-२
पृथुक	२०६-१८	बडवा	४०५-५	बलवजभार	२१०-२६
पृष्ठ	२०५-१	बत	१०-१६	बलवज	२११-२
पृष्ठीरुह	२५१-११	बदर	२०५-१९	बलीवर्द	१४६-१०
पृथा	१४२-१८	बदर	१४९-१४	बलीवर्द	१००-२१
पृथक्	२३-४	बध्योग	११३-१	बस्त	१५३-२४
पृथोर्जकककुभ	३६-४	बन्दी	४७-१८	बह्यस्क	१५२-८
पृथिवी	४५-२	बन्धु	२३९-६	बह्लीक	१३४-११
पृथिवीप्रशवण	८०-९	बन्धुमित्र	२१२-१	बर्हवत्	२४०-१५
पृथिवीविदित	॥-॥	बन्धुका	१७९-१६	बह्वी	४९-३
पृथु	२३२-१५	बध्योग	१५२-१४	बहिः	१८-८
पृदाकु	१५२-९	बधिरक	३५-२२	बहिर्योग	२९-२४
पृषोदर	१००-५	बधिर	२४१-१२	बहिर्योग	३१-१७
पृषोद्धान	॥-२०	बन्धा	१४८-१४	बहु	६०-॥
फट्	१३-३	बन्धका	४५-१८	बहुभाषिन्	२२३-२३
फल	२१८-११	बन्धकी	१४४-२२	बहु	२२०-१०
फल	२२५-६	बन्धु	२३४-११	बहुल	२२०-१३
फल	१७९-४	वरटी	४२-७	बहुल	२२९-११
फल	१८१-६	वर्बरी	४७-१६	बहुसर्पिष्क	९५-२६
फल	५९-१०	वर्बर	१९५-२५	बहुपयस्	९६-८

बहुतन्त्री	९६-१८	विस	१७८-१९	ब्रह्मवर्चस्	२१०-१९
बहुतन्त्रीक	—	विस	१८०-१२	ब्रह्मगुप्त	१३५-८
बहुतर्द	११८-२१	विसाङ्कुर	५७-२४	ब्रह्मगुप्त	१४२-४
बाहु	१७७-१२	विन्दु	३६-१३	ब्रह्मगुप्त	१३५-८
बान्धव	११८-९	बीज	१४४-१०	ब्रह्मदत्ता	१४९-१३
बान्धकि	११६-७	बीजाश्रव	—-११	ब्रह्मकृत	१४५-१९
बाहुकि	—-१८	बीजरुहा	७६-२७	ब्रह्मप्रजापति	९१-२२
बाणम्	५४-१४	बीजयाकृत्य	७७-५	ब्रह्मचारिन्	२२६-१८
बाणवी	५१-१६	बीज	२३२-१७	ब्रह्मन्	२१३-२४
बारबाणम्	५४-२६	बीज	१७७-२२	ब्राह्मण	२२२-२
बाल	१४८-१०	बीज	२०६-७	ब्राह्मण	२०२-५
बालशिख	—	बुक	१७९-१७	ब्राह्मण	२०२-२४
बाला	—	बुभुक्षा	२१६-२४	ब्राह्मण	१८५-३
बाल	५७-१०	बुध	५७-२३	ब्राह्मण	१५०-५
बालवृद्ध	९३-९	बुध	१७८-४	ब्राह्मण	१११-७
बाला	३८-१६	बृहत्	१२३-२५	ब्राह्मणयाजक	७८-१४
वाल	२२४-१३	बृहत्	१२५-१२	ब्राह्मणतुर्य	—-२१
बाधव्यायणी	५१-१६	बृहती	—	ब्राह्मणमत	८४-२०
बाल	२२१-४	बृहतीका	१२९-२३	ब्राह्मणचेल	८६-१९
बालिश	१४९-२३	बृहतीकार	१३९-१९	ब्राह्मणजातम	—
बालिश	२२२-२	बृहस्पति	१००-१५	ब्राह्म	१११-५
बाहीक	१९३-१५	बृसी	४५-२४	ब्रूहि	१६-१८
बाहु	१३६-२५	बृसी	१०३-२	भङ्गा	२१०-२२
बाहुकीट	१८३-२०	बैल्य	१५३-९	भङ्गी	४२-२५
विचर्चिका	२३३-२२	बैलवयत	३७-१४	भगल	१७५-११
विन्दु	१५६-४	बैलवकी	११५-२७	भक्षाली	१९६-४
विम्ब	१४८-१८	बैजवापि	१३५-२	भक्षिलपलाशु	७१-११
विल्व	१७५-११	बैजवापि	२०५-१५	भक्षादी	१९६-५
विस	२२०-१६	बैज्य	१८९-९	भक्षा	२१६-१८
विडाल	१०१-१४	बैन्दवि	१३४-२०	भगन्दर	६२-१३
विम्बा	४१-२६	बोध	२०४-१८	भग	६४-११
विम्बी	४१-२६	ब्रध्न	१५६-१९	भगला	१३८-२२
विल	१७९-४	ब्रह्म	६१-१६	भगो	५-६

भञ्जन	१८८-१६	भवतु	२७-७	भारत	८४-१९
भञ्जनागिरि	९८-२४	भव्यामनोज्ञ	९७-२४	भास्कर	२५-७
भण्डित	१५४-३	भर्ग	१३६-५	भास्त्र	१७५-१७
भण्डिल	१५४-३	भर्त्त	१३४-८	भाष्यवर्त्तक	७८-१९
भण्डिल	१५४-३	भर्त्तृ	१४०-१९	भिक्षा	२१७-१९
भण्डित	१५९-१५	भर्ग	१५४-१४	भिक्षा	१६४-५
भण्डित	१५४-६	भद्र	२४५-७	भिक्षुकी	४६-५
भण्डित	१५९-२६	भल्लकीय	१६२-१०	भिक्षु	१२९-४
भणित्ति	२४७-२	भव्यभाला	४१-३	भिक्षुकदाक्षि	६९-२३
भण्डित	३२-४	भस्त्र	६३-२१	भिक्षुक	१६४-१९
भरट	२१४-५	भस्त्राफला	४०-१	भिक्षुक	२१४-२४
भरणा	२१४-४	भस्त्रा	१८१-८	भित्त	२४८-१४
भर	२५०-६	भस्त्रा	२१४-३	भिदा	—२२
भर	२१८-४	भस्मसात्	१५-११	भिन्दिमलवणा	९०-११
भरणा	२४४-१	भस्मम्	१४-२२	भिषज	२४२-१५
भरल	१६२-२०	भष	२५०-११	भिषज	१५-१०
भरल	१३४-८	भषी	४२-२२	भिषा	१५९-१५
भरत	१३४-१७	भारत	२०७-१२	भिषणज्	२४३-१३
भरत	२४४-१४	भाजन	१५५-२६	भिषणज	१६०-३
भरतर्षभ	८५-२०	भाण्डा	१८८-१६	भी	२४८-११
भद्राकृत्य	७७-९	भागवतीभागवत	९३-३	भीम	१२७-५
भद्राज	१५५-४	भाजन	३६-१५	भीमसेनार्जुन	६९-१४
भद्राज	१५६-९	भाजा	४९-२३	भीमार्जुन	९१-१७
भरम	१४५-१०	भाजी	४९-२३	भीरुष्ठान	१०८-२२
भरुजा	४८-३	भाण	१४-४	भीष्मद्रोण	६९-७
भरुजी	—	भानु	२३०-२२	भुक्तासुहित	८८-१७
भवति	१७-२	भारत	१४४-१४	भुरण	२४२-११
भवतु	—१३	भारम	१४५-१०	भुवन	६३-७
भवन	६३-१३	भारङ्गि	१९२-२५	भुरु	२३४-१२
भलन्दन	३१-३	भारुजिक	१३-२४	भुः	२४८-१०
भलन्दन	१७५-८	भार्यापति	६८-२	भूर्ज	६४-१२
भलन्दन	१४२-९	भार्याढ	७०-१८	भूत	५५-११
भल्ल	१७१-६	भाव	६३-१८	भूतनिराकृत	८४-२६

भूनि	२०२-१४	भौलिकी	४७-९	मठ	५५-१०
भूनि	१४१-१८	भौरिकी	४७-१६	मठिका	१२५-२
भूरि	४-२५	भौलिकि	१४८-१८	मठी	४४-१०
भूभक्त	७८-१८	भौलिकिविध	१६९-१४	मडार	१७१-२२
भूयस्	१८-१४	अंशकलाकृत्य	७४-२५	मण्डली	४२-२१
भूयस्क	१३०-३	असर	१०१-१८	मण्डल	५७-२४
भूयस्	१३८-२६	असरक	१२९-२५	मण्ड	५४-२०
भूभुवस्	२०-१	असर	१२६-११	मण्डर	२४७-११
भूषण	२४९-१४	असरक	१२६-११	मण्डप	५४-१४
भूषण	५४-१५	अष्टका	३४-१९	मण्डल	२४-११
भू	२०४-२८	अष्टककपिष्ठल	३५-१८	मण्डकी	४२-२१
भृगु	४-८	आवृ	२२६-९	मण्डपिका	१२५-३
भृङ्गी	४५-३	आवृ	२३७-२५	मण्डु	१५७-१९
भृतक	१२९-९	आतुष्पुत्रः	२५-४	मणि	२३३-१
भृति	२१३-९	मङ्गु	१५८-१९	मणि	२३५-२४
भृश	२२१-१५	मङ्गु	१८-२४	मणिक	१२१-१०
भृश	२४४-२६	मकर	१७२-२५	मणिक	१२१-१०
भृष्टलुब्धित	६५-८	मकष्टु	१४५-१७	मणिपाली	१४७-११
भेद	२११-९	मक्षिका	२३१-२१	मणिपाली	२१५-७
भेषज	१२१-१६	मङ्गूष	४-४	मत	१७७-१५
भोस्	५-६	मङ्गल	५९-११	मति	१४०-५
भोगावती	९९-१३	मङ्गुष	१४१-२	मतुबर्थ	१८९-२५
भोज	३७-१५	मगदी	१७२-३	मत्स्य	१८७-१९
भोजंभोजम्	१५-१४	मगध	१८९-२३	मत्सी	४२-२७
भौजि	१८९-९	मगध	२४२-२१	मत्स्यक	१२८-२
भौरिकिविध	१६९-१४	मघष्टु	१४५-२०	मथि	२४७-४
भौरिकि	१४८-१९	मञ्चक	५४-२४	मद्	२४५-७
भौरिकि	३७-२०	मञ्जरी	२१७-१९	मदाघ	३४-११
भौलिकि	४-२१	मञ्जरी	४५-११	मदि	२४९-१४
भौलिङ्गि	४७-४	मञ्जीर	६४-३	मद्यपीत	७०-२६
भौलिङ्गी	११५-१२	मञ्जीरक	१४१-२३	मद्रस्थला	१९-६
भौलिङ्गी	४७-४	मङ्गु	२३२-१८	मद्रकूल	१९६-३
		मठर	१५२-६	मद्रशर्मान्न	१३८-९

मध्य	१९१-७	मनस्	२१-५	मरुत्	२४०-१३
मध्य	५७२-२०	मन्वर्ध	१८९-२५	मरुत्	१८०-३
मध्या	३९-१	मनायी	१५७-१७	मरुत्	१३४-१३
मध्यमा	३९-३	मनीषा	२३५-८	मर्मर	६२-३
मध्यस्थ	२२२-३	मनीषी	१०२-१	मर्यादा	८६-८
मध्यम	६१-१२	मनीषित	१०१-२०	मल	५७-१०
मध्यमिका	१९१-७	मनु	१५९-८	मलिन	१७२-७
मध्यमक	१९१-८	मनुष्य	१६५-११	मसमसा	७५-१८
मध्यतस्	१२२-२४	मनुष्यी	४३-१७	मसुरकर्ण	१४१
मध्यमा	१४६-१३	मनुषी	४३-१८	मसूर	१४१
मध्या	१४६-७	मनुवृद्ध	७०-५	मसुरकर्ण	१४१
मध्यगुरु	७१-२	मनोज्ञ	२२८-२१	मस्कर	१७४-२६
मध्यगुरु	८०-९	मन्मथ	१०२-२०	मस्करी	१७४-२६
मधु	१८०-१	मन्तु	१५७-१७	मस्तक	१२४-९
मधु	२०२-२०	मन्तु	१४२-१७	मस्मसा	७५-२०
मधु	१७४-२३	मन्द	२४५-५	महस्	१७९-१४
मधु	२३०-२२	मन्द	१४४-१३	महत	१६२-२८
मधु	२३९-४	मन्द	२२१-१४	महत	२२०-६
मधु	१०८-९	मन्द	७८-१८	महत्क	१२५-१२
मधु	५३-११	मन्त्रमित	८४-२०	महाजन	१९८-२७
मधु	१५९-२०	मन्त्रि	२५०-१७	महापुत्र	१७४-१
मधुक	१२५-१३	मन्त्रगार्ह	८५०-२३	महाचित्त	१७४-२
मधुर	२२१-९	मन्दार	१७८-२०	महाराज	२२३-८
मधुपर्क	२११-२१	मन्त्र	२१६-२१	महाव्रत	२१०-८
मधुकर्ण	१७४-२२	मन्त्रित	१५२-१३	महानास्त्रि	२१०-११
मधुसत्	२०४-२	मन्त्रे	१७-३	महानस	१६२-२०
मधुमान्	१९४-१५	मम	२४५-२४	महानद	६२-१२
मधुर	१७४-१८	मम	८-१९	महित	१५८-२०
मधुसर्पिस्	६९-९	मयूर्यगड	९८-१४	महाप्रयाण	१६२-२५
मधुसर्पिस्	९१-७	मयूरगड	९८-१४	महाप्राण	१६२-२५
मधुसूदन	२४९-२१	मयूर	१०२-२७	महिलापाद	९३-१७
मनस्	१६०-३	मयूरव्यंसक	८७-१	महाशूत्री	३९-२६
		मयूरव्यंसकप्रिय	९०-२८	महित्री	२४०-१३

महित	१६२-१२	माधव	११८-१०	मांस	१९८-७
महिरथ	१०३-२	मानस	११८-१२	मांस	२३२-१७
मही	१८७-१४	मान	६१-१५	मांसशोणित	९३-८
महिष	१०१-१२	मान	७१-१५	मांस	२०८-१२
महीङ्	२४२-२२	मान	२३५-८	मांसोदन	२०८-१३
महिमत	१६२-२३	मानकस्थली	१९६-९	मांसोदन	१९८-६
महिषी	२१५-६	मानव्यायनी	५१-१८	मित्रयव	३१-२३
मही	२२०-१३	मानाव्यायनी	५१-२४	मित्र	१९५-१०
मही	४२-१०	मानस्थली	१९६-९	मित्र	१९९-२३
महीध्र	२५१-१०	मानुष	२२३-१४	मित्र	१४९-३
मा	९-९	मान्तव्यायनी	५१-२०	मित्रयु	१५२-७
माङ्	९-९	माया	१८७-१२	मित्रयु	१४७-१
माङ्क्षव्यायणी	५१-२१	मारुत	११७-१९	मित्रयु	३१-२३
माङ्क्षव्यायनी	५१-२७	माल	२३५-७	मित्रावरुण	९१-१८
माकि	९-२	मालक	६२-३	मिथुन	२२६-१८
माठर	१९५-२३	मालव	१६९-२	मिथुन	२०-१५
माठरा	१५२-६	मालती	४२-११	मिश्राकृत्य	७७-२६
माणव	२२२-१२	माला	२३७-१	मिथु	५२-२६
माण्डव्यायनी	५१-१९	मालवा	१८७-१५	मिश्रा	२०-११
माण्डलिक	१३२-३	माल्य	१२१-१५	मिथस्	२१-८
माण्डव्यपिङ्गल	६९-२२	मावा	१८७-१२	मिस्र	१४९-१३
माणिक्यकुण्ड	६९-२५	माशब्द	२१२-१९	मिश्रकावण	९८-२२
माण्डरिक	१३१-२८	माषादन	१९५-९	मीन	१७०-२४
माची	४४-२६	माषशरात्रिन्	१३८-२०	मीमांसा	१८६-४
माजिरक	१४१-२३	माषस्थली	१९६-८	मीमांसकदुर्दुष्ट	८६-१५
मातरिपुरुष	८२-२१	माष	५८-२०	मुकयी	४३-४
मातरिश्वन्	२४१-१६	माषोण	१०९-८	मुकुर	२४७-२०
मातृ	४०-११	मास	५८-१७	मुकुर	२१८-१
मातामही	४२-१०	मासजाता	७०-१२	मुकुर	२१८-१
मातृक	१९१-१०	मासक्षपण	२०७-१४	मुकुल	२३५-८
मातापितृ	८१-१८	माहकस्थली	१९६-८	मुकुल	५८-२६
मात्रायास्	८-१८	माषोन	८-९	मुकुल	१४७-२०
मादित	१७२-१२	मांसी	४६-११	मुक्ता	१३२-१६

मुक्ति	१८६-१६	मुसल	१०८-३	मूषिक	५६-२१
मुख	२३९-९	मुसल	५१-२६	मूषिका	१३७-२१
मुख	२००-२	मुसली	४७-२१	मूषी	४९-२
मुख	५६-८	मुसल	२०६-२२	मुकगड	१४४-२४
मुख	१३०-१३	मुस्क	२२९-७	मुकगडु	१४४-२४
मुख	२०५-१	मुहुर्मुहुस्	२२-१६	मुगपद	९८-१४
मुखचन्द्र	८४-३	मुहुः	२२-१६	मुगक्षीर	९८-१३
मुखतस्	२-२४	मुहूर्त	२०१-१७	मुगचपला	९८-१५
मुखपुण्डरीक	८४-३	मुहूर्त	१८४-२२	मुगावती	९९-१२
मुखतस्	१९०-५	मुहूर्त	६२-२१	मुगीपद	९८-१५
मुञ्ज		मूर्च्छा	२४६-६	मुगीचपला	९८-१५
मुञ्ज	१४९-३	मूर्च्छा	२३१-११	मुगीक्षीर	९८-१३
मुण्डसम्भावित	८४-२०	मूर्च्छा	२१८-२०	मुजा	२४८-२३
मुत्त	२४८-९	मूढ	१४०-१९	मुणाल	२३७-११
मुद्गल	१५९-१६	मूति	२४८-१६	मुणाली	५७-२३
मुद्रिका	१२४-१९	मूत्रपुरीष	९२-२२	मुणामुजा	५-७
मुद्रा	२१७-२५	मूत्रशक्त	९३-२	मुणाल	१०२-२६
मुनि	१४१-१३	मूत्र	२१७-२०	मुणाल	५७-२३
मुनि	२३४-१०	मूत्रशक्त	६९-१५	मुत्त	२४८-१०
मुनिचित्त	१७४-१	मूल	२४७-१८	मुदु	१४५-१२
मुनिवित	८६-१७	मूर	२४७-१८	मुदु	२३२-१७
मुनिचन्दन	८४-३	मूलविभुज	२५१-९	मुदु	२२०-६
मुनिस्थल	१७४-२१	मूल	२२१-९	मुषा	२१-१४
मुनिखेट	८६-१४	मूल	१७४-२३	मे	७-१३
मुनिपुङ्गव	८५-१९	मूलक	६३-१२	मेखला	२३५-८
मुनिप्रदी	९४-१०	मूलाटी	४२-८	मेखला	१०३-३
मुनिधूर्त	८६-१७	मूल	२-१८	मेघ	२११-२०
मुनीवती	९९-११	मूल	२१-१३	मेघ	२४५-१४
मुरल	१३५-१७	मूलभार	२१०-२६	मेघ	१९९-२३
मुर	१३९-२६	मूल	५९-३	मेघ	२०-१३०
मुल	२३५-१९	मूलक	१२४-१८	मेढ	६४-४
मुसल	२११-२०	मूषिका	३८-१४	मेथी	४३-२६
मुसल	१५८-२०	मूषा	४९-२	मेदस्त्रिपण्ड	२५-१२

मेघ	२५०-८	यज्ञ	१४८-१२	यवास	२३७-१४
मेघा	२४२-९	यतस्	१२२-२६	याज्ञकोपाध्याय	९३-१०
मेघा	२४९-४	यदुत	४-७	याज्ञदत्ति	३०-२७
मेघा	१९९-२२	यद्	२७-२	यातृ	१०-१४
मेघा	२०५-२४	यद्	११-१३	याति	१६-२१
मेघा	२११-१९	यत्र	१०-५	यातोपयात	२१४-१४
मेघाविन्	२२८-२१	यथा	१५-१३	यात	२१४-१४
मेघी	४३-५	यथाकथाच	९-४	यान	५५-१६
मेघातपस्	६९-९	यथातथ	२२२-२१	यात्र	१२८-१०
मेघातपस्	९१-१४	यथापुर	२२२-२०	यावत्	६-२१
मेनका	५२-५	यथाकाम	२-२१	युक्तम्	२२-१९
मेघ	२५०-७	यथात्मन्	२२४-५	युग	२०५-२५
मेह	२५०-११	यदा	६-१०	युग	१६४-१५
मेत्र	१७५-१५	यदिव	६-२२	युग	२११-२१
मोदक	५४-४	यदि	४-६	युगन्धर	१५०-५
मोदमान	१९१-१९	यदिनाम	२-१८	युगपत्	२२३-२२
मोदन	१८८-१०	यदृच्छा	८९-१८	युगपत्	१९-२०
मोदन	१९१-१९	यमल	१७३-३	युगवरत्रा	१६४-२३
मौञ्जायन	१३४-२३	यमसभ	२०३-१६	युक्ति	२४८-२५
मौनिक	१३२-१	यवक	१२६-१८	युधिष्ठिर	१३८-१२
मौद्रल्य	१७६-१२	यवक्रीत	१८५-१७	युत्	२४८-९
मौलीन्दुः	७०-३	यमष्टु	१४५-१९	युद्ध	२४५-१९
यका	५२-४	यमुन्द	१४७-२६	युवन्	२२८-२
यकृल्लोमन्	१९३-२२	यव	२३०-१९	युवराज	२२४-४
यकृल्लोमनख	१९३-२२	यव	२३२-६	युवराज	१९२-१९
यकृत्मेदस्	९२-२२	यवनमुण्ड	८७-१०	युवन्	२२६-६
यज्ञ	६-२	यवास	१६६-२	युवति	१६४-९
यजमान	२१५-१३	यशस्	२०९-१५	युष्मद्	२७-५
यजमान	२२८-७	यवास	१७७-२२	युष्मद्	४०-१३
यजुस्	१८३-१८	यवास	१७९-१३	यूका	२३३-२१
यज्ञ	१८३-७	यस्क	३०-१३	यूष	२००-२
यज्ञदत्त	१७६-३	यस्क	१४१-२३	यूष	५५-२७
यज्ञ	२०१-१६	यष्टि	२१५-२३	यूप	१७१-१९

यूथर	१७०-२२	रथकार	१३९-२४	राजपुरुषायणि	११३-१८
यूथी	४३-२५	रथपा	१०४-१०	राजस्थल	१९६-५
यूप	२०६-१४	रथकार	१३९-२४	राजपुत्र	१६५-१३
यूथी	४२-२६	रथगणक	७९-३	राजन्य	१६५-५
यूष	५६-२०	रथन्तर	१६२-१८	राजद्वितीय	७९-५
यूषी	४२-२६	रथस्य	१०४-९	राजन्य	१६८-१७
येन	७-१४	रथ	१६५-२०	राजस्नापक	७८-२०
योग	२७८-११	रथगण	२२७-२५	राजपरिवेषक	४८-२३
योध	५५-२२	रथकार	१७४-२४	राजतुरीय	७८-७
यौध	११८-१०	रथन्तर	१५२-१५	राजसूय	५९-२१
यौवन	५५-१६	रथीतर	१५२-१५	राजपथ	१२७-१३
(र)		रसि	२४९-१८	राजशार्दूल	८५-१९
रक्षस्	२४०-१४	रराका	१५८-८	राजी	२३६-६
रक्षोऽञ्जुर	२४०-१५	रवण	१४२-१३	राजपौरुष्य	११३-११
रङ्कु	१९४-८	रस	५७-१८	राजीव	२३७-११
रक्षोऽग्न	११८-२३	रस	१८५-१४	रामलक्ष्मण	९१-७
रक्षोहन्	२४१-१०	रहस्	२००-२	राम	१३७-८
रक्षोमुख	३१-९	रहस्	२०४-१८	रामायण	२०७-१३
रक्षस्	१३४-११	रहूगण	१५८-८	रामोद	१५३-१४
रघुवृषभ	८५-१९	रहोगण	१५८-८	रावण	११९-१८
रणपखित	७१-२६	राग	२१८-४	राशिकल्पित	८४-२६
रजःकर्णी	२५-१६	राक्षस	११७-१९	रासमकरभ	६९-७
रजल	१६७-४	राक्षोऽञ्जुर	२०३-७	राष्ट्र	५९-२६
रजल	६१-२	राशि	११४-२६	राहुचन्द्र	६९-३
रज्जु	१९४-१४	राजन्	२०२-२३	रावणि	११६-१
रजस्	२३८-६	राजन्	१९१-३	रावणि	११४-२५
रज्जुभार	१२-८	राजन्	१६५-४	राहक्षिति	११५-१
रज्जुकथठ	१८२-५	राजन्वत्	२३१-११	रायस्पोष	१७५-२२
रण	२५०-६	राजहंस	८५-१८	राष्ट्रपति	१६२-२
रण	५४-१६	राजगृह	१९६-५	राहवि	११४-२४
रथ	२१३-२	राजदन्त	६४-१६	रिक्त	१२९-२४
रण	२४७-२	राजद्वितीय	७१-५	रिक्षा	२४७-१५
रथपथ	१२७-१४	राजपुरुष	२२३-२२	रिपुदमन	२४९-२१

रिपूत्सादक	७८-१७	रोदसी	१९-२७	लत	१५४-११
रिष्टि	१८०-५	रोध	१४२-३	लति	२४८-१०
रुचि	२४९-१८	रोम	२४७-१४	लतु	१५७-१८
रुक्	२४८-९	रोम	१८०-३	लघु	२०-६
रुजा	२४८-२३	रोम	२३४-११	लमक	१४९-३
रुद्र	२०२-२३	रोमन्	१७२-४	लमक	३२-१९
रुमत्	१८०-१८	रोमक	१९३-२१	लवणी	४७-२०
रुमणवत्	२३१-८	रोमक	१७६-१८	लवण	२३९-१८
रुस	२०२-२२	रोमश	१७७-६	लवणा	४७-२१
रुस	२३४-११	रोमाञ्च	२१८-४	लवण	२२१-१०
रुस	१३१-२२	रोह	१७१-१०	लवली	४४-२७
रुट्	२४८-९	रोहिणी	१४५-१	लवणकृत्य	७७-६
रुक्मिणी	१४५-११	रोहिणी	५०-९	लशुन	६४-१३
रुक्ष	१५९-१	रोहित	२४७-२१	लहका	५२-२२
रुक्ष	१४८-१३	रोहिणी	२४७-२१	लहका	१३८-१
रूप्य	१४८-९	रोहिण	१५४-३	लह्य	१४१-२३
रेख	१४१-२४	रोहीतक	१६७-११	लाट्	२४३-१५
रेखा	२४९-३	रौह्यायणी	५१-२८	लाट्	२४२-१४
रेखा	२४७-१४	रौढि	३७-२८	लाडि	३७-९
रेखा	२४३-१०	रौढीयपाणिनीय		लातव्यायनी	५१-२७
रेफत्	२४५-१		६९-११	लावेरणि	१९०-१०
रेभ	१५८-२१	(ल)		लाङ्गला	१११-९
रेवती	१४७-९	लक्षण	१८४-६	लिक्षा	२४७-१५
रेवती	५२-९	लक्ष्य	१८३-१२	लिगु	१५०-५
रेणु	६२-२६	लङ्कशान्तमुख	३५-१५	लिखिति	२४७-३
रेहत्	२४४-२७	लङ्क	१४९-११	लिगुशौण्ड	६९-२५
रेवका	५२-९	लक्ष्मण	१४५-१४	लिट्	२४३-१७
रेवतिक	२०५-१४	लङ्का	१४७-१८	लिप्रवासित	६५-१०
रेवत	१७५-१०	लङ्कव	१४८-१२	ल्व	१३-२१
रोगनाशन	२४९-२१	लकुल	१७२-१८	लून	१२८-१८
रोग	२१८-४	लघु	२४७-१२	लूनयव	७३-८
रोचनाकृत्य	७७-२	लघु	१२०-७	लूनमानयव	७३-१८
रोचन	२४९-१४	लघुदीर्घ	६१-९	लेख	१४१-२५

लेखाश्रू	१४४-७	लौहित्यायनी	५१-१५	वतण्ड	१५८-५
लेखाश्रू	३३-२	(व)		वतण्डी	५१-२६
लेखा	२४७-१४	वक्षस्तस्	१२२-२७	वत्	१५-१४
लेखा	२४३-१३	वक्षसवथ	३१-१९	वत्	६-११
लेट	२४३-१	वक्र	२२०-८	वत्स	१६५-५
लेट	२४३-१८	वक्र	५८-१२	वत्स	२२०-११
लेह्य	३१-६	वक्रणितम्बा	१०९-३	वत्सक	१२८-१८
लोकायत	१८३-१३	वक्रणदी	१०१-६	वत्स	१५७-११
लोचना	७७-४	वङ्ग	१९०-१६	वत्सोद्वरण	२०४-३
लोट्	२४३-१	वङ्गरभण्डीरथ	३५-८	वद	२५०-४
लोटा	२४३-२१	वच्छूल	१७८-१८	वदरी	४१-२७
लोमश	१७६-११	वचाकु	१३७-१२	वदनेन्दु	८४-२
लोम	१५६-२०	वज्रपाणि	७२-१	वदि	६-१
लोमा	९२-२६	वज्र	५८-५	वध	२११-२०
लोमक	१७३-८	वज्र	१७१-२	वघ्निका	१२७-७
लोमक	१७६-१८	वट	१८०-१७	वधू	२०२-२०
लोमक	१४८-८	वज्र्य	१९५-२२	वधू	२२६-२२
लोम	२३४-१०	वट्	६-१२	वन	११९-१६
लोम	२४७-१४	वट	६४-५	वन	१८७-२१
लोमन्	१७२-२६	वड	१७२-१८	वन	१८७-२७
लोमन्	१७२-२	वटाकु	१३८-२१	वन	१८९-३
लोह	१६६-५	वटारक	३२-२७	वन	१७८-१२
लोह	६०-२०	वडबा	१७-१५	वन	१५३-११
लोहा	१४९-१४	वडवा	१०१-१८	वन	१०२-१८
लोहाण्डी	४१-२७	वडवा	२२२-१	वन	१६५-१९
लोहित	५६-२३	वडवा	१६४-२१	वनवासी	१८७-१४
लोहित	५६-२४	वडवा	१४१-१७	वनकौशाम्बी	१८७-१४
लोहित	१५७-१८	वडवा	२२२-१	वनरूपति	१०२-५
लोहित	२४६-२	वडवा	२३५-९	वन्या	१८८-१६
लोहित	२४७-२१	वडभीकार	१३९-१९	वपा	२४८-२७
लोहितागिरि	९८-२६	वडारक	३३-१७	वप्र	६२-२२
लोमन	१३१-९	वणिय	१९६-१६	वर्मिक	२२४-२१
लौहितिक	१२३-२	वतण्ड	१४१-११	वयस्	१३४-१२

अयस्क	१२८-३	वर्म	२३५-१७	वसन्तग्रीष्म	६९-३
वयस्	२४०-१८	वर्मती	१८८-८	वसान	१६९-६
वरम्	२२-५	वर्मिन्	१४७-२१	वसाति	१६८-१८
वर	२५०-६	वर्वड	१९५-२४	वसा	२४८-२६
वरगु	२४२-१७	वर्व	२१०-२	वसु	२४०-१४
वराही	४७-२६	वर्व	५६-१०	वसु	१४८-१८
वराण	१७८-२४	वर्षा	१८३-१९	वसत्र	५५-५
वराण	१८१-२२	वर्मक	३१-१९	वस्तु	२३४-१०
वराह	१०४-११	वलाह	१७४-१४	वरत्रा	१६४-२४
वरुड	१३९-८	वर्षुक	३१-९	वह	२५०-१३
वरुड	२०३-४	वर्णु	१९४-६	वह	१५४-१३
वरेण्य	१४८-४	वलि	२३४-१६	वहद्गु	७२-२३
वर्ग	१९९-२२	वत्कल	५८-१४	वां	३-५
वर्ध	१९५-१०	वरगु	१५७-१७	वाक्	१३९-२४
वर्वस्क	५३-१४	वत्मीक	५३-२४	वाक्	३९-२१
वर्वस्	२४५-६	वत्मीक	१८०-१९	वाक्चपल	७९-२६
वर्ण	१७९-२	वत्मीक	१३८-२	वाकिन्	१४७-१७
वर्णक	२१७-१९	वत्या	१८८-१५	वाक्	२१४-१९
वर्णक	३३-२०	वसका	४४-२७	वागवज्ज	८४-२
वर्णतस्	१२३-१	वलय	५०-८	वाग्देवताभक्ति	९७-२५
वर्ण	२३२-६	वंश	२११-२	वाग्मिन्	१५३-१३
वर्णिका	१२४-१७	वंश	१९९-२२	वाङ्मनस	९१-८
वर्णकपेशिका	२१५-१५	वंशभार	२१०-२५	वाचस्पति	२४१-१५
वर्णक	२१५-१६	वंशावती	९९-९	वाचा	३९-२१
वर्णु	२०४-३	वशिष्ठ	१७३-१८	वाजपेय	५९-२४
वर्तते	१६-२३	वशिष्ठ	३०-१६	वाज	६०-१८
वर्ण	५६-५	वशीक	२-१५	वाजसनेय	१८२-५
वर्तुल	१७५-१२	वशेकृत्य	७८-३	वाट्	१०-४
वर्तनास	१४१-२४	वषट्	९-५	वाटाकू	१३८-२१
वर्तमान	१६३-१२	वर्षाशरद्	१८४-१७	वाजव्य	१५०-१३
वर्म	२३३-१४	वषट्	७५-४	वाटूर	१८६-१८
वर्धन	२४९-२	वसन्त	५५-१२	वाट्य	१२५-५
वर्म	२१८-१५	वसन्त	१८३-५	वाड्वलि	१०२-२२

वाणिज	११८-१८	वारिपथ	२०७-२५	विकसा	१४४-८
वाणिजक	१६९-१७	वार्कलि	११६-७	विकटी	४८-५
वालिकाज्य	१६९-१९	वारिपथ	१२७-१४	विकटा	४८-७
वात्	१०-३	वाह्यार्थयणी	५१-२०	विकर्ष	२११-९
वात	१६५-२३	वार्चल	१७५-१२	विकर्ण	१४६-१
वात	२३३-१०	वार्त्त	१२०-९	विकली	४४-३
वातकि	१४०-२६	वार्त्तिकसूत्र	१८५-१५	विकला	४४-५
वातखडायन	१६६-१५	वार्दावान्	९९-११	विकुट्यास	१७७-५
वातगड्डी	५१-२६	वार्दालीकृत्य	४६-१८	विकिर	१०५-१८
वातध	१६९-१	वार्मिक	२३५-७	विगर्ह	२३७-१६
वातावती	९९-१३	वालि	१४६-७	विघातिन्	२३७-१६
वातागर	१८१-२३	वाल	२४७-७	विचार	२३७-१६
वात्स्यखड्ग	७०-१	वालगव्यायनी	२१-१८	विचप्रचा	८९-३
वाद्यक	१२४-२८	वालमीकि	१९०-२	विग्र	१७४-६
वादन	१४५-३	वालगुक	१३२-३	विग्रह	१७४-७
वार्दाली	१८०-६	वावत्	८-४	विग्रा	१४४-१५
वानरश्वा	८४-५	वाव	९-५	विघात	११८-२४
वानसन्तरा	१००-२३	वास	१७८-१३	विघ्न	२१८-२१
वानुजि	१४०-२५	वासर	६४-५	विजापक	१९४-९
वान्तवृक्ष	१४१-१	वासर	६४-५	विजावक	१९४-७
वाञ्छव्यायणी	५१-१६	वासव	११९-१	विटङ्क	५५-१०
वासन्	२३४-१६	वासवदत्त	१७१-४	विजिगीषा	१८०-२६
वासरज्जु	१२७-१७	वासवदत्ता	१८५-१८	विटप	५७-४
वायस	१२०-१४	वासा	२३०-१९	विटी	४४-२१
वायस	१२९-३	वासि	२४९-१३	विडौजा	१००-१२
वायसविद्या	९८५-८	वास्तु	६२-१९	वितपन	७७-८
वायुदत्त	१४५-१२	वास्तुविद्या	२०१-२४	वितान	५६-२२
वायुदत्त	१७१-५	वाह	२१३-८	वित्तविनाशन	२४९-२०
वारत्र	५४-२४	विक्षा	२१६-१९	वितखडा	१९८-९
वार	२४७-७	विकङ्कत	१६७-११	वित्त	६४-१२
वाराटकि	१९०-३	विकङ्कत	१७८-२	विल्लीकृत्य	७५-१९
वाराणसी	१८७-२२	विकर	१७२-२२	विङ्क	५४-२४
वाराटकि	१९०-३	विकथा	१९८-१७	विद	१५३-१५

विद	१३८-१८	विप्रचित्त	१२३-२३	विशेषिका	२१५-११
विद	१५५-२३	विप्रकर्ष	२११-१०	विषयस्वत	२३१-११
विदन्त	१२०-११	विप्रयोग	२११-११	विषह	२३७-१३
विदेह	१८५-११	विप्रश्न	२११-११	विचित्त	१७६-१८
विदर्भ	१५५-२४	विफल	२२५-३	विशयिन्	२५१-६
विदग्ध	२२२-१८	विबुधप्रधान	८०-७	विशंप	१५४-७
विदभृत्	१५८-२१	विभग्न	१७४-१५	विश	१४३-२३
विदा	२४८-२२	विभीतक	१६६-११	विशक्ति	२२३-१८
विधारय	१३५-२३	विभाषा	३-६	विशङ्कटी	४८-५
विद्या	२०१-२०	विभीतकी	४७-२२	विशाय	२२३-१७
विदार	५०-१८	विभू	२४८-१४	विशाल	५८-१५
विधर्म	२२४-१२	विभू	२५१-५	विशाल	२२३-१७
विनद	६२-२५	विमति	२२१-१४	विशाली	४८-१
विधवा	१४४-२	विमनस्	२२१-१५	विशाला	४८-१
विनत	१७६-२०	विमति	१४०-४	विशाल	१५३-१३
विनाद	१८६-१६	विमति	१४४-२३	विशिका	२१६-१२
विताली	७६-१	विमान	५६-२२	विशिखा	२१६-१२
विना	३२-२५	विमुक्त	२४०-८	विशाल	१८१-२०
विन्द	२३०-२१	विम्ब	१३८-८	विशाल	१७५-११
विन्दु	१३७-१	विम्ब	५७-४	विशारद	२२०-२४
विपञ्ची	५०-१४	विम्ब	२३६-४	विशिष	८४-२४
विपत्	२४८-२	वियातक	१२८-१७	विशिष्ट	८४-२४
विपथ	१०५-२०	वियात	१२८-१८	विषु	२३५-२५
विपदी	८४-६	वियात	२२१-१६	विश्वानर	१५३-२०
विपद	१८४-१७	विपुल	२२८-२१	विशेष	१८४-३
विपाट्	१४२-५६	विरङ्ग	२११-१३	विश्वतर	—
विपाश	१७५-६	विराघय	२२२-२३	विश्वस्त	२२५-२
विपादिका	२३१-२२	विरूपक	१८४-१४	विश्व	१२२-२६
विपादिका	२३३-२२	विरूपाक्ष	११४-१७	विश्वामित्र	५७-१८
विपाश	१५६-२२	विरोहित	१५७-११	विश्व	२७-१
विप्रुट्	२४८-४	विलात	२२१-१८	विश्वकथा	१८८-१८
विपूयविनीयजित्या	६८-६१	विलावती	१८५-१८	विश्वजन	१८८-२७
		विलाता	३८-१६	विश्वधा	२१६-१८

विश्वदेव	२२९-८	वीणा	१७७-१४	वृष्णिवृद्धि	१५२-१४
विश्वानर	१५५-२६	वीणा	१३५-११	वृष्णिक	१४३-३
विश्ववण	१४२-१५	वीणा	१३५-२	वेग	२४५-२२
विश्वय	१४४-२५	बुल्या	१८८-१६	वेग	२१७-१८
विश्वि	१४६-२६	वृक्षमूल	२१५-१	वेट्	१०-२२
विश्वि	३१-२	वृक्ष	१५७-१३	वेट	१८०-१७
विष	५९-११	वृक्ष	१८०-२४	वेट	२४३-५
विष	२०५-२६	वृक्षवन्ध	१४७-१३	वेटलाज्	२४२-१४
विषपुट	३०-२४	वृक्षवञ्चिन्	१४७-१३	वेटा	२४३-२१
विषपीत	७१-२३	वृक्षग्राह	१४७-११	वेटालाट	२४३-२२
विषमल्य	२२२-१५	वृक्षला	१३७-९	वेटावान्	९९-१२
विषम	७२-२४	वृक्षशाखिल्य	७०-१	वेणु	१६६-२२
विषम	१८९-१८	वृष्ट	२२१-१२	वेणु	१९८-१०
विषयिन्	२५१-६	वृत्त	५५-११	वेणुक	१९१-५
विष्किर	१०५-१८	वृत्रहन्	२४०-१५	वेणु	१७७-१४
विषु	१२-८	वृत्रघ्नी	४९-३	वेणुकीय	१७०-१६
विष्णुपदी	९४-७	वृत्रहा	४९-३	वेत्	१०-२२
विष्वक्	२३४-२२	वृत्रहन्व	२४०-१४	वेतन	२१३-७
विष्टपुर	१४४-३	वृत्ति	१९८-७	वेतसकीय	१७०-१५
विष्टपर	१४४-३	वृत्ति	१८४-२	वेतसी	४५-२४
विष्णुवासव	६६-२	वृथा	२०-१२	वेताली	७५-२७
विष्णुवृद्ध	१५२-१४	वृद्ध	२२८-२२	वेत्र	१८१-२०
विष्वक्	२१-१	वृद्ध	१६५-११	वेत्रक	१९१-७
विष्वक्सेन	६६-१४	वृद्ध	२२०-७	वेत्रकीय	१७०-१५
विहायसा	१८-२५	वृद्धमनु	७०-५	वेद	२०६-१
विसर्प	२३१-२२	वृद्धिगुण	६९-८	वेद	१२९-१३
विसर्ग	२०८-१२	वृन्द	१७०-२३	वेद	२४२-१३
विसहन	७७-२६	वृष	२२०-१३	वेददर्श	१८२-१४
विहसनेकृत्य	७८-२	वृषगण	१५०-११	वेन	१४०-२१
विष्वक्सेनार्जुन	६६-१३	वृषदंश	१६३-२	वेश	२१३-१०
विहार	५०-१७	वृषल	२२७-१	वेशम	१७७-१५
विहाय	६२-२७	वृषगण	१५८-८	वेशम	१७६-११
वीक्ष्य	१५३-२३	वृष्टि	१७२-९	वेशम	२१३-८

वेष	६४-११	वैशीति	११६-१९	व्रज	५४-४
वेला	२४२-१८	वैशेषिक	१३२-९	व्रण	५४-२२
वेपि	१७७-१	वैश्वद्येनवभक्त	१६९-२५	व्रण	२१८-३
वेहत	२४५-३	वैश्वदेवभक्त	१७०-९	व्रण	२५०-५
वैङ्कि	११६-२	वैश्वमानवभक्त	१६९-२३	व्रणकुम्भि	८१-१८
वैकर्ण	१६८-१८	वैश्वानर	११९-४	व्रत	६२-१९
वैकर्णी	११६-१२	वौषट्	९-२७	व्रत	२३५-७
वैकारि	६६-१७	वैव	४-५	व्रीहि	१६६-२२
वैकारिमत्	६६-१८	वौषट्	७५-५	व्रीहि	२३२-३
वैकारिमत्गजवाज	६६-२०	व्यंसक	८६-२७	शङ्कर	१८१-१८
वैणकि	११५-२४	व्यङ्ग	११४-१४	शङ्कर	२०४-१९
वैयाकृत	११९-६	व्यत्कस	११३-२३	शक	१३५-१७
वैजयन्ती	४४-३	व्यवहारपटु	८०-१३	शक	१५७-११
वैतुलीक्य	११३-१८	व्याकुलित	२३०-११	शक्	२४८-१६
वैदत्	११८-२२	व्याघ्रपात्	१५९-१५	शकट	१६५-२३
वैदुष	११९-९	व्याकरणसमापन	२०९-२६	शकट	५३-२४
वैद्य	११८-११	व्याकरण	२०१-१८	शकट	१७८-१
वैद्यशलाका	५१-१०	व्याव्यान	२०१-१८	शकट	१४९-१६
वैद्येय	१२०-१	व्याघ्र	८३-२८	शकल	१५८-७
वैनयिक	१३२-९	व्याघ्र	१३९-१०	शकला	१४४-१०
वैनीतक	६३-२४	व्याघ्र	१६६-११	शकन्धु	१४०-९
वैनत	१७५-१६	व्याडि	३६-२५	शक	२०४-१०
वैयत्कस	११३-२३	व्याडि	११४-१५	शकन्धु	१०२-२७
वैयाकरणखसूची	८६-११	व्याडि	१८९-२०	शकल	१८०-७
वैयाकरणखसूचि	८६-१३	व्याधि	२१८-३	शक्ति	२१३-७
वैयात	१२०-७	व्यायाम	२३५-१५	शक्ति	४८-१७
वैयाकृत	११८-८	व्याल	२१३-२	शक्ति	२१५-२०
वैर	२४५-२०	व्यावहारिक	११४-१५	शकुनि	१४३-२४
वैरकि	११५-२४	व्यावहारिक	१३२-११	शकुलाद्	१९२-८
वैरतरु	८४-६	व्यास	२१३-२	शङ्कुपथ	१२७-२४
वैराकण	१८१-१२	व्यास	१३९-७	शकुन्ती	१९६-२७
वैण्टक	१६९-५	व्यूढोरस्क	९५-२६	शकुलि	१९७-२
वैवाकवि	१४०-१८	व्युष्ट	२०८-२४	शङ्कु	१४०-९

शङ्कु	१७-१४	शवल	१७७-५	शर्करा	१७८-५
शङ्कमूत्र	६९-१५	शमल	१४४-१७	शलाघल	३३-९
शकलाकृत्य	७५-२७	शवली	४३-७	शर्कारी	४३-५
शक्तपदी	९४-१५	शबरारिनि	१०९-२६	शशवत्	७-२३
शङ्ख	२०४-१९	शब्द	२४५-१३	शर्करामर्दन	२१४-१८
शङ्ख	१५४-११	शब्दतस्	१२३-१	शलभ	२४७-९
शङ्ख	१५६-११	शब्दार्थ	६८-२६	शलल	६४-१३
शङ्ख	६०-२१	शनैस्	२१-९	शलाका	१४३-२३
शङ्खपाणि	७१-१०	शन्तनुदेवापी	६९-१७	शलाकाभू	१४५-६
शची	४६-१०	शन	२०-१४	शलाघला	१४५-६
शट	१५६-२२	शमी	१८०-१४	शलाका	१८०-४
शट	१५७-११	शमी	४५-५	शशवत्	१९७-७
शठा	५०-२०	शमीवत्	१६०-६	शर्करा	१७४-१२
शठी	५०-१०	शमी	२०५-५	शर्करोन्मज्जन	१३४-१
शंडिल	१५८-२१	शम्बल	६१-१९	शष्य	१९५-१६
शण्डिलकशकरस्त्र	३५-१४	शम्भली	५०-२३	शययडभक्त	१८०-३
शण	१५०-१३	शयन	५५-२६	शलाका	१४०-१६
शतमान	५६-१७	शय्या	२१३-१०	शलङ्कु	१५०-१४
शत	५५-१५	शर	१८०-२	शलङ्कु	१३८-२७
शतद्वार	१४५-६	शर	१७७-१२	शल्यका	१४८-२
शतकुम्भ	१११-२५	शरद्वत्	१५६-९	शशादन	१९५-९
शतपदी	९४-६	शर्करा	१७७-१४	शलवागिरि	९९-४
शतपति	१६२-१	शरलोम	१३७-९	शशिशेखर	७१-९
शतपुष्पा	४०-४	शरद्	१८३-२४	शल्य	५७-७
शतपथ	१२७-१५	शरभ	२४७-९	शल्लङ्खी	४५-२३
शताहर	१४५-१९	शरावती	९९-८	शल्लुली	१०५-१२
शतमान	५६-१७	शरीर	५९-२५	शल्लुली	४६-२२
शतिक	१२९-१८	शरपुरुषीय	१३३-१८	शाक	१४०-१६
शप	१५४-१४	शरमय	१६८-११	शाक	१५६-२३
शप्	१३-१८	शरण	१३०-१५	शाक	१८०-२५
शफ	६४-३	शरनिवेशन	११०-३	शाक	५४-९
शफर	१८१-११	शरनिवेश	१०९-२४	शाकल्यायनी	५१-२७
शवर	१५२-१०	शरीरोद्भक्त	७८-१५	शाकिन्	१४०-१२

शाकी	२३४-२३	शालूक	२३७-१३	शिरोजानु	६६-४
शाक्यपदी	८४-२५	शालूक	१४४-४	शिरोविजु	६६-४
शाङ्गव्यायनी	५२-२४	शालूमलि	२७-२२	शिरोविजु	६६-५
शाङ्गपाणि	७२-१	शालुवागिरि	८८-२७	शिलिक	२२४-१७
शाख	२३५-८	शास्त्र	२१७-२०	शिशपा	१७५-७
शाख्य	१३०-१०	शास्त्र	२०३-२५	शिशुकन्द	२०३-१३
शाटीप्रच्छद	८३-१	शास्त्रप्रवीण	८०-३	शिववैश्रवण	८१-२२
शाटीपट्टिक	८३-१	शायारुढभक्त	१६८-२५	शिव	१४१-११
शाठ्य	१४८-११	शाठ्येय	१८२-११	शिव	१५३-१५
शाण्डिल्यवृक	७०-१	शास्त्र	१८७-१४	शिव	१२७-४
शाण्डिल्य	१७५-१६	शाङ्कुलिक	१३२-१	शिवाकु	१३८-२२
शाण्डिल्यखेल	७०-६	शास्त्र	१३६-१४	शिरःशेखर	८०-११
शातपत्र	१३१-१४	शाश्वत	११८-५	शिशपा	१५०-७
शान्तिवाचन	२१०-१	शिक्षा	१८६-४	शिशिर	१८३-६
शान्नव	११७-२३	शिक्षा	२०१-१६	शिशपा	१६६-२३
शान्तनमुख	३५-१६	शिक्षा	२१६-१८	शीक	२४५-१६
शात्रुन्तप	१३४-२२	शिख	१७०-२२	शीकर	२४५-२१
शापेय	१८२-१२	शिखर	६२-७	शीघ्र	२०-६
शाफेय	१८२-१३	शिखा	२३७-२५	शीघ्र	२४५-५
शायरुढायनभक्त	१७०-८	शिखा	२३५-१७	शीत	१२८-१८
शार्कर	१३१-८	शिखा	१४८-१	शीत	२२१-११
शार्करी	१३१-८	शिखावत्	१६०-५	शीत	१४८-३
शालङ्कि	११५-१०	शियु	१५६-१०	शीत	२३२-१७
शालभञ्जिका	१२८-२६	शियु	३६-१३	शीतकृत्य	७८-२
शाल	१८-११	शिम्वि	२३०-२३	शीधु	५३-८
शालंकायन	१६८-४	शितिपदी	८४-२५	शील	२३६-२७
शाला	१८१-५	शिरसिगडु	७१-२	शील	५८-११
शाला	५१-६	शिरीष	१७५-११	शील	२१-१४
शालास्थलि	३७-२२	शिरीष	२३७-७	शीर्षण्य	१३१-३
शाली	५१-५	शिरीष	१६७-४	शीर्ष	१७१-२१
शालीन	१४०-१८	शिरीष	१७८-१	शीर्षन्	१७३-८
शालावत्	१६०-५	शिरीषा	१७४-२५	शीर्षच्छिन्न	७१-२२
		शिरीष	१७४-१४	शीर्षनाय	३१-७

श्रीर्षधातिन्	२२३-७	शुभ	७-२५	श्रीखर	५७-६
श्रीर्षभार	२१४-४	शुभ	१५६-१९	शेष	२५०-१२
श्रीर्षभार	२१४-५	शुभा	१४८-२	शेष	१८६-१९
शु	२२-१७	शुभ	१५०-८	श्रीखण्ड	१११-२०
शुक	१६४-१९	शुभ	२४५-१६	श्रीलाल	१११-१०
शुक	९-१	शुभ	१४३-२३	श्रीशुक्रन्द	२०३-१४
शुक	१४३-२३	शुवि	२३९-९	श्रीलूषक	१६९-५
शुक्ति	१८०-४	शुक्त	५४-११	श्रीबल	२१८-१३
शुच	२४८-९	शूक	५४-१०	श्रीशिरि	१८९-२१
शुचि	२४५-१६	शूद्रार्थ	६८-६	श्रीणा	१४९-११
शुचिपदी	८४-११	शूद्रक	१२६-८	श्रीणा	४८-२
शुचिशुक्र	६९-७	शूद्रक	१५३-२०	श्रीणी	—
शुचिवती	९९-१२	शूद्रा	३९-२५	श्रीफ	२३७-१
शुण्डिक	२०२-१३	शून्यक	१२९-२४	श्रीभा	२४९-३
शुण्डा	१५६-२३	शून्य	१२८-४	श्रीभन	२४९-१४
शुण्डिका	२०४-१४	शूर	१३८-४	श्रीङ्गि	१८९-२१
शुन	१५४-३	शूरसेन	१९३-१६	श्रीण्डलिगु	६९-२५
शुन	२२-१९	शूरसेन	१३६-४	श्रीण्डीर	२२४-१२
शुनक	१५६-९	शूर्पणाय	१८१-७	श्रीण्डभक्त	१६९-२५
शुनासीर	२२-१८	शूर्प	५५-२५	श्रीद्रायणभक्त	१७०-६
शुनःकर्ण	२५-३	शूर्पी	४२-८	श्रीनक	१८२-४
शुक्र	२११-१९	शूर्पणाय	१३९-१९	श्रीवावतान	१९२-२५
शुक्र	२३९-२३	शूलपाणि	७२-१	श्रीव	११३-२५
शुक्र	१४४-१५	शूल	५०-८	श्रीवादंष्ट्रा	११४-४
शुक्र	१७४-१	शूलिका	१२४-२१	श्रीवन	११३-२५
शुक्र	२४७-१९	शूषी	४३-२५	श्रीवस्तिक	११३-२२
शुक्त	२४७-१९	शङ्खलतोदि	१३६-२८	श्रवक	१५६-१०
शुक्त	२४०-३	शङ्खक	१२९-२५	श्र्यापर्ण	२६-१७
शुक्रशुची	६९-७	शङ्ख	२०४-२८	श्र्याम	१५३-१६
शुक्तमाथ	२१२-९	शङ्ख	५४-३	श्र्याम	१४५-१३
शुक्तपक्ष	१८९-१	शङ्खार	२१८-१३	श्र्याम	२४६-४
शुक्तरुष्ण	९१-१७	शङ्खी	४१-२३	श्र्याम	२३२-१५
शुक्ती	१५-१२	शङ्खय	१३०-१९	श्र्यामक	३६-१५

श्यामाक	३६-१४	श्रुततपस्	९१-१४	षण्ड	१०२-२३
श्यामाक	१६६-१५	श्रुमत्	१६०-६	षत्वणत्व	२०२-७
श्यामथ	१४१-१	श्रुव	१५७-१८	षष्ठान्नत्रत	२०७-१२
श्यापुत्र	१४०-५	श्रूः	२४८-१६	षष्टिक	६०-१७
श्यावपुत्र	१४०-५	श्रेणिबिहित	८५-५	षष्टि	६३-१९
श्यामायन	१८२-१४	श्रेणीकृता	८४-१७	षाङ्गुण्य	१२१-२५
श्यावमथ	१४१-१	श्रेणिनिरूपित	८५-५	षोडन्	१०२-१९
श्यावनाय	१४१-१	श्रेण्यासीन	८५-५	षोडश	१०१-३
श्यावरथ	१४०-२१	श्रेयस्क	१३०-३	षोढा	१०१-२
श्यावनाय	१८०-२६	श्रोत्रिय	२२८-२७	षोडन्	११८-२२
श्रेयनकपोतीय	१३३-१२	श्रेष्ठ	२२३-५	संकथा	१९८-१९
अद्वातपस्	६६-१	श्रौव्यायणी	५१-१५	संक्रत	१९५-८
अविष्ठा	१५३-२२	श्रौति	१८९-२१	संक्रम	२०८-१९
अमशान	२१५-१	श्रौषट्	९-२७	सङ्कट	१७८-६
अयवक	१८१-८	श्रौषट्	७५-५	सङ्कला	७६-१५
अयवक	१५६-१	श्लेष्मन्	२३३-६	संकलित	३०-७
अमशान	१०१-२०	श्लेष्मन्	२३४-१५	संकलिका	१२५-४
अमण	२२६-२०	श्लक्ष्ण	२०१-१६	संकर्षण	१३७-५
अमण	८३-४	अमशुजात	७१-२१	संकाश	१७१-१८
अद्वा	२१८-१६	श्लक्ष्णभार	२११-११	सङ्कृत्य	१४९-१२
अद्वा	२०९-१२	श्वचण्डाल	९२-७	सङ्क्रम	६३-१३
अद्वातपस्	८१-१४	श्वन्	१७-१४	सङ्कट	१७९-१३
अद्वामेधा	९१-८	श्वन्	१६४-१५	संकलित	२३०-७
अक्ष	१८४-५	श्वअ	२१८-१४	संग	५८-१२
अमणविश्रुत	८४-२६	श्वपाक	२०२-२२	संग्रह	१८४-६
आवस्ती	१८७-१३	श्वन्	१४५-१९	संग्रह	१९८-८
श्री	२३३-१	श्वन्	२०-६	संग्रहसूत्र	१८५-१५
श्रीमत्	१६०-६	श्वेत	१७४-६	संग्राम	१९८-१८
श्रीमदुखा	४१-५	षट्	१३८-२६	संग्राम	२०८-१२
श्रुत	२३०-१	षट्पदी	९४-१८	संग्राम	२०८-२५
श्रुक्त्य	७६-२	षड्गड	१९५-८	संघट्ट	१८४-२
श्रुततपस्	६९-११	षट्हा	१०२-१६	संघट	१८४-२
		षडाण्ड	१९-५८	संघट	१८४-१

संघात	२०८-१०	संहनबुसम्	७३-२१	सप्त	१३७-१२
संघात	१९८-९	संफला	४०-१	सत्रासाह	१९५-१४
संघात	२०९-३	संप्रहाण	३९-१७	सत्त्वन्तु	२४०-१०
संघाट	१८४-१	संप्रयोग	२११-९	सत्त्वन्	२४०-९
संपर	१८१-७	संप्रश्न	२११-११	सम्पत्	१९७-८
संज्ञा	१८३-१०	संक्रन्दन	२४९-१५	सकर्णक	१७३-९
संज्ञा	२१८-२०	संभाभिन्	२२३-१८	सकृति	१५७-१२
संज्ञा	२३५-१७	संभूयस्	१३८-२७	सक्तु	२३३-१४
संयोग	२०८-१२	संहृतयवम्	७३-२२	सक्तु	१९८-९
संवत्सर	२०१-१८	संहिता	१८३-२३	सकथिल	२३३-६
संवत्	१८-२	सकर्णक	१७२-९	सक्षणक	९६-२०
संवत्सरजाता	७७-१३	सकल	१७२-२७	सखिदत्त	१७१-४
संवास	२०८-१९	सकुक्षि	१०७-१	सत्त्वक	१२९-३
संशकला	७५-२३	सक्तु	५४-२१	सक्तुसिन्धु	१९४-९
संवेशिन्	२२३-१७	सक्तु	२०८-१७	सद्यस्	१४-१३
संवेशन	२०९-२०	सकृत्तोमन्	१९३-२१	सक्तु	२३३-१४
संशय	२०७-१२	सजुःकृत्य	७५-१४	सक्तुमांसौदन	२०८-१३
संस्था	२१६-२३	सजनपद	१०६-२३	सनामा	१०७-७
संवेश	२०८-१७	सजातीय	१०७-८	सरूप	१००-६
संवार्त्तिक	१८५-२४	सज्योतिस्	१०६-२३	सरूप	१०७-६
संवाह	९१-२५	सत्त्व	२१४-१९	सयुग	१९९-१०
संवादिन्	२२३-८	सपत्नी	१०६-२४	सरस	४४-२२
संवत्सर	१९-३	सपदि	९७-५	सरेसन	१७२-१२
संरक्षित	२२९-२६	सपत्नी	१४२-३	सखि	१७१-२०
संश्चत्	२४५-६	सत्यम्	१८-२२	सर्वदमन	२४८-२०
संसर्गविद्या	१८५-९	सरव	६४-९	सर्वसेन	२०४-१६
संसार	६४-५	समल	१५०-८	सरिर	२४७-२०
संस्त्रीय	१९५-९	सत्त्वत्	१२४-१३	सर्वलोक	१८६-२५
संस्फीय	१९५-९	सत्त्वल	१५०-८	सर्पिर्मेषु	६९-९
संस्थान	१०७-७	सतुल	७१६-२३	सर्पाण	१८०-१४
संसेविन्	१३८-१	सत्य	२१६-२१	सर्वविद्या	१८५-९
संह्रियमाणयवम्	७३-२२	सत्यंकार	१४०-१	सलिल	२४७-२१
संह्रियमाणबुसम्	७३-२२	सत्	१९-२५	सवर्ण	१०७-७

सवेणी	१०७-१	समया	१८-२	सनातन	१९-२६
सवेष्टा	१०८-१६	समरूप्य	१८९-१	सन्नाह	२०८-१७
सवेष्टात्	१०८-१५	सममय	१८९-१	सन्निपात	२०८-१३
सवयास्	१००-१२	समग्र	२२२-२५	सनख	१५३-२४
सस्थानस्	१०७-७	समपदाति	७२-२७	सनाम	१०७-७
सहृय	११३-१	समल	१७१-२६	सनत्	१८-२०
सत्	१३-३	समानदेश	१८७-५	सन्धिवेला	१९७-१२
सत्यक	१३७-२५	समानधर्म	१०७-९	सगोत्र	१०७-१२
सदम्	१४-१६	समाचार	२२४-३	सपर	२४२-२०
सदा	१४-१२	सम्पराय	२०८-१२	सम्पत्य	१८१-२३
सदा	१९-२४	समान	१०६-२४	सपक्ष	१०६-२३
सदृश	२२३-१४	समारम्भण	२०९-२२	सपिण्ड	१०६-२६
सदृश	१७६-१८	सतपःश्रुत	६९-१०	सबन्धु	१०६-२४
सनत्कुमार	१८-२०	सम्पन्नशालिक	८६-५	समक्ष	९५-१६
सना	१९-२५	समावेशन	२०९-२२	समभूमि	७२-१९
सनुतर	१८-१२	समयुग	१९९-९	समपक्ष	७३-१२
सन्ताप	२०८-९	समानतीर	७३-१४	समर	५९-२१
सन्धि	१४१-२५	समुदाय	२०८-२५	समभूमि	७२-१८
सत्पुष्पा	४०-४	समुपजीव	१३-१८	समल	१०१-११
सदान्त	३२-२	सम्मर्दिन्	२५०-१७	समस्थ	२२२-३
सधर्म	१०-९	सम्मति	२२१-४	समर	२४२-१४
सधर्म	२२३-२४	सम्बन्ध	१६०-४	समित	२४८-४
समल	१७२-१०	सम्बन्ध	२०८-१९	सम	६-८
सप्त	४०-१४	सम्बन्ध	१५६-१०	सङ्कुचित	२०४-८
स्फुट	१५३-२१	सम्भूयस्	२०४-१	संसेवित	२४८-३
सम्पादन	२०८-१२	सम्राज्	२२३-७	समिन्ध	२४८-६
सपदि	१९-११	सम्नोदन	२०७-११	समित	२४८-४
समपदाति	७३-१	सदेश	१०६-२६	समानतीर	७३-१४
सम्रत्नचारिन्	२२६-१३	सधमित्र	१९२-१६	समानतीर्थ	७३-४
सभापति	१६२-१	सधर्मा	१०७-८	समानशाख	१९०-४
सम	२७-१३	सद्यस्काल	२५-२	समानग्राम	१९०-१०
सम	१८८-२५	सत्त्वत्	१६२-१५	समानदेश	१८७-५
समल	१७२-२७	सनाभि	१०६-२६	समानग्राम	१८७-५

सम्पत्	२४८-२	सहचरी	४२-२२	सात्वत	११८-५
समान	५६-२०	संहियमाणयव	७३-२२	सात्मन्	२२३-११
समीरणगनी	६९-८	सह	५-१	सात्वत	११८-५
सम्प्रिय	१६९-८	सहस्रशीर्षन्	२४१-१६	सान्तपन	११७-२४
सम्पन्नस्	२२१-२०	सहतपुच्छि	७६-२६	सान्त	११७-२४
समुद्र	१९६-२	सहसा	१८-२७	साधि	२४९-१५
समुद्रकुक्षि	१९५-२०	संहृतयव	७३-२२	साधारण	११७-२४
समुद्रस्थली	१९६-११	संहियमाणबुस	७३-२२	साधारणा	११७-२५
सम्यक्	३६-१८	सहतबुस	७३-२१	साधुपूजक	७८-२१
सरान्नि	१०६-२६	संहिता	१८३-२३	साधु	२२०-६
सरक	१७३-४	सहक	१७३-९	सानाथ्य	११९-२४
सरक	१७१-११	सहकृत्य	७७-७	सानु	२३०-२२
सरस	१७३-९	सहचरा	४१-२२	सानु	५३-२४
सरक्ष	२२४-१६	सह	५-१३	सान्निध्य	१२२-१३
सरक	५४-३	सहस्रशीर्षन्	२४१-१६	सान	२३४-१६
सरस	१७१-१३	सहतपुच्छि	४६-२६	सान	१८६-५
सरीज	२३७-८	सहसा	१८-२७	सामयिक	१३२-९
सरीरुह	२३७-११	सहक	१७२-९	सामयिकव्रत	२१०-९
सर्प	२५०-७	साक्षिन्	२२३-६	सामल	२०३-२५
सर्पिष्कुण्डिका	२५-१९	साक्षात्कृत्वा	७६-२५	साम्प्रत	१२१-१६
सर्पिर्मधु	९१-७	साक्षात्कृत्य	—	सामान्य	१२१-१३
सर्वतस्	१२२-२६	साक्षात्	१८-१९	सामि	१२१-१३
सर्वकेश	२०४-१७	साकम्	६-८	साम्प्रदानिक	१२१-१०
सर्वनाम	१०९-२७	साङ्गतिक	१३२-१०	सामाचारिक	१३२-१५
सल्लकी	४६-२७	साङ्क्रामिक	११३-३	सामयिक	१३२-१५
सर्व	२६-१२	सांगरव	१८२-७	सामाध्य	१२१-१३
सवर्ण	१५९-१	साधि	१८-२१	सामुत्कर्षिक	१३२-१२
सवर्ण	५४-१५	साहि	१८९-६	सामूहिक	१३२-९
सर्ववेद	११३-१७	सात्	१५-११	साम्ब	१३७-१३
सरम	१७१-१२	साङ्गतिकी	१३२-११	साम्पर	१७५-१६
सहस्र	१६४-१५	साङ्गामिक	१३२-१२	साम्बध्यायनी	५१-२५
सवचन	१०७-१२	सात्वन्तव	१२०-३	सांयाति	१९१-२६
सहस्	२२७-२४	सात्यंकामि	११५-६	सायम्	१८-१
सहकृत्य	७७-७				

सारपत्रक	२२९-१	सिन्धु	१९४-५	सुखजाता	७१-१३
सारपत्र	२२८-२७	सिन्धु मित्र	१९२-१४	सुखशाय्या	२१३-१२
सारपुत्र	२२९-१	सिद्धगति	१२७-१६	सुतङ्गम	१७३-२२
सारङ्गजग्धि	७१-११	सिन्धुपथ	१२७-१५	सुन्दर	४९-५
सारथि	२२४-१७	सिंहकर्ण	२०४-२	सुदन्त	१४४-१६
सारङ्गी	४१-३२	सिपल	१७६-१९	सुदक्ष	१४५-२
सार	८१-४	सिरिन्ध्र	२०२-२६	सुदामन्	१४५-१३
सारस्यायनभक्त	१७०-७	सीतान्वेषण	२०३-१५	सुदि	२३-५
सारिकावण	८८-२२	सीपाल	१७८-१९	सुदिन	२४५-१९
सार	६१-३	सीम्	९-१९	सुन्दरी	१८५-१९
सार्द्धम्	६-२३	सीमन्त	२१८-३	सुधावत्	१३७-१०
सार्वलौकिक	१११-२१	सीमन्त	१०१-१९	सुधामन्	१३८-२
सार्वसेनी	१३४-२२	सीर	१७२-१	सुधामित्र	१९२-१५
सार्ववेद्य	१२१-१८	सुकर	२२३-१४	सुधायु	३४-९
सार्ववेद्य	१२१-९	सुकर	१७६-१४	सुधाव	१३९-७
सार्ववेदिक	११३-१८	सुक	१२-१०	सुनामन्	१३७-१९
सार्वभौम	११२-१०	सुकर	१७६-११	सुन्दरा	५०-२६
सार्ववेद्य	११३-१७	सुकुमार	२२९-२८	सुन्दरी	५०-२५
सार्वलौक्य	१२१-२१	सुकृत्य	१२२-१२	सुनामन्	१४५-२०
सारव	१९४-५	सुख	२१७-२०	सुन्दरी	४६-२०
सावित्रीपुत्र	१३४-२३	सुख	१७६-१९	सुपामन्	१४८-१८
सांशित्यायनी	५१-२४	सुगला	४७-३	सुपिष्ट	१४२-१२
साहस	१२०-७	सुख	२४६-५	सुपिष्ट	३३-१९
सिंह	१०२-२७	सुख	२४६-१६	सुपर्ण	२४०-१४
सिक्तसंस्पृष्ट	६५-१६	सुख	२३६-२६	सुपरि	१७२-६
सिक्तसंस्पृक्त	६५-१६	सुखनिद्रा	११२-१	सुपर्ण	६३-२१
सिद्धास्थ	८७-११	सुखशय्या	—	सुपथिन्	२७२-११
सिनीवाली	४६-२६	सुखतपस्	—	सुब्रह्मचारिन्	२२६-१८
सित	१७७-१४	सुखरात्रि	—	सुभग	४१-४
सिन्धु	२३२-१४	सुखशयन	—	सुश्राव	२२८-२
सिन्धु	२०३-३३	सुखशय	—	सुभाग	२२८-२
सिन्धु	२३९-५	सुखदिवस	—	सुमङ्गल	२०४-७
		सुख	२४३-१३	सुमनोहरा	१८५-११
				सुमनम्	१५२-१

सुमनस्	१५०-१३	सुख्यल	१३६-६	सेधा	२४९-४
सुमनस्	२४५-२	सुस्नात	२-२७	सेना	१२१-१३
सुमित्रा	१३७-१८	सुस्त्री	२२६-९	सेना	२०२-२१
सुयामन्	१४८-३	सुमवी	४६-६	सेव	२५०-११
सुरस	१७१-११	सुहृत्	२२७-२	सेनापति	१६१-२७
सुरङ्गा	४१-११	सुहित	२२२-१२	सेवाली	७६-१६
सुरनदी	११०-९	सुरा	२३९-२३	सेवाकुशल	८०-४
सुरोहिका	१४३-१६	स्यूण	२०६-१९	सेवितक्षत्रिय	७१-१७
सुराजन्	२२३-२३	सूकरपदी	९४-१६	सैकयतविष	१६९-१५
सुशर्मन्	७५-२२	सूचिक	२२४-१७	सैन्यव	६१-११
सुलेखन	१४२-४	सूचक	२२५-२	सैकयत	१४८-२०
सुलाभिन्	१५८-१२	सूची	४२-१९	सैकयत	३७-२६
सुलोभिन्	१५८-१२	सूची	५०-५	सैन्यव	६१-१२
सुलक्ष	१८५-३	सूचीपदी	९४-१०	सैन्यव	२४७-२६
सुवर्चल	१७६-१३	सूत	३८-१७	सौनव्यायनी	५१-२७
सुवर्णरु	१७२-२६	सूतक	२२५-२	सैन्यवी	६-१२
सुवर्ण	१८०-२६	सूद	२५०-१२	सैरिन्धी	२०३-३
सुवर्ण	१७८-२३	सूदी	४३-८	स्फैयकृत	११४-८
सुवर्ण	५४-१४	सूत्रनड	११२-१८	सोढ	२४६-२७
सुवर्ण	१६२-२०	सूत्रनट	११२-१९	सोढ	२३६-२६
सुवक्षस्	१४५-१२	सूत्रिका	१२४-२२	सोदन	१८८-१८
सुषामा	१०८-१७	सूना	२३५-२०	सौमनित्र	१८२-१५
सुषम	७३-३	सूनु	१५७-१८	सौमरुद्र	६६-३
सुषारणी	१०५-१८	सूप	२०६-१६	सौममय	१६८-१२
सुषन्धि	१०८-८	सूपत्	१०-४	सौमापुषा	२४०-१९
सुष्ठु	२२६-१५	सूप	४२-८	सौख्यम्	१२१-१८
सुष्ठु	२०-८	सूर	१७१-२६	सौकरसम्	१११-१०
सुषामा	१०७-२१	सूमी	४४-१	सौकरसम्	१११-१०
सुषम	१०७-२२				
सुषीम	१				
सुषवी					
सुषेध					

६६

सौमतायन	१७६-४	स्तम्भ	१८२-१६	स्थूणापदी	९४-५
सौमायन	१७६-५	स्तात्	१५-१०	स्नातकराजन्	६७-३
सौमित्रि	१९०-१५	स्तेन	२२३-११	स्नातक	१२९-१३
सौम्य	१२१-२	स्तेन	५५-२२	स्नात्वाकालक	८७-२५
सौव	११-२२	स्थपुट	२१७-१०	स्नेह	६१-२
सौवर	११४-६	स्थली	४९-१२	स्नेह	२३२-१४
सौव	११३-२४	स्थाने	२२-५	स्पन्दन	१६६-६
सौवादुसुद	११४-१	स्थलपथ	२०७-२५	स्फिगचाल	२१३-१२
सौवाध्यायिक	११४-५	स्थलपथ	१२७-१८	स्फिज्	१८३-१६
सौवादुसुदव	११४-२	स्थलसिन्धु	१९४-६	स्म	९-७
सौवस्तिक	११३-२४	स्थगल	२१७-६	स्यात्	१६-२४
सौवीरभक्त	१६९-२३	स्थलपूलास	६७-२६	स्वाक्	२०-१०
सौसायन	१७६-६	स्यायिन्	२५०-१८	स्त्रीकुमार	९२-९
सौवैरण	१९०-११	स्याणु	६१-१५	स्त्रीक्रुञ्चा	७४-१
स्कन्द	१३०-१२	स्याणु	१८०-११	स्तुक्	२०५-२६
स्कन्ध	१५६-२०	स्यान	५५-२५	स्त्राख्य	२५१-४
स्कम्भ	१८२-१६	स्थाली	५०-९	स्व	६४-२
स्वद्य	२०५-२६	स्थगर्	२१७-६	स्व	१९०-२०
स्कन्धय	१३१-५	स्थगल	३२-७	स्वर्ग	२०-१४
स्कन्द	१२७-९	स्थविरवती	९९-१७	स्वस्ति	२१-१९
स्कन्द	१५६-२०	स्थविर	२२६-९	स्वधाकृत्य	७५-३
स्कन्द	२५०-१२	स्थण्डिल	२०२-१५	स्वधा	१४४-३३
स्कन्दविशाखा	९१-१३	स्थिर	२२१-१०	स्वर	१७-२६
स्कम्भ	१५६-२१	स्थिरक	१५०-५	स्वस्ति	११२-२८
स्कन्ध	११२-७	स्थूरा	१५८-८	स्वर्गमन	११२-१८
स्तनकुम्भ	८४-३	सूर्याचन्द्रमसू	९१-१६	स्वभाव	२२-२४
स्तनतट	८६-२	स्थूणभार	२१०-२७	स्वन	१५३-१५
स्तन	६१-१५	स्थूण	२११-३	स्वकुलाल	१९२-१०
सित	१७७-१४	सुखरात्रि	०१०-१२	सुभानु	११०-७
सिद्ध	२३२-१४	सुखशयन	५-१४	सुभाग	१९-१
सिद्धकावर्ण	२०३-२२	सुखशय	५-३	सुमङ्गल	१७४-५
सिन्धु	२०३-३३	सुखदिवस	५-२	सुमनोहरा	११४-१३
सिन्धु	२३९-५	सुख	२४३-१३	सुमनम्	१५२-१

ॐ